

בעזהשי"ת

גליון
היכל
הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות "היכל הקודש" ברסלב וויליאמסבורג

שנת תשע"ה לפ"ק

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים לעיה"ק אומאן

6:35.....הדלקת הנרות.
8:57.....סוף זמן קר"ש.
8:02.....מוצ"ק.
שיעורים כסדרן

בבלי.....חגיגה י"ז
ירושלמי.....כלאים ט"ו
תוספתא.....עירובין פרק ג'

שעה 4 גליון 1 (157)

ראש השנה, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אשרינו שזכינו! ~

וואויל איז אונז אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין ראש השנה אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן, דאס איז א געוואלדיגע זכות וואס דער אייבערשטער האט אונז מזכה געווען, מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט דערפון, דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ו סימן ת"א) אז ווער עס איז זוכה צו זיין ביים ראש השנה דארף זיין זייער פרייליך, אכלו משמנים ושתו ממתקים כי ה' ה' הוא מעזבם (נחמיה ה, ט), דער רבי האט זיך אמאל אויסגעדרוקט (חיי מוהר"ו סימן תצ"א) "ווער עס איז געווען ביי מיר ראש השנה, דארף נישט פאסטן קיין תעניתים; און ווער עס איז נישט געווען ביי מיר ראש השנה וועט אים נישט העלפן דאס פאסטן". אזוי שטארק האט דער רבי מחשיב געווען ווער עס איז זוכה צו זיין ביי אים אויף ראש השנה.

דעריבער דארפן מיר זייער פרייליך זיין אז מיר האבן זוכה געווען איבערצוקומען אלע שוועריקייטן און קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, אנשי שלומינו פירן זיך צו טאנצן און זיך פרייען מוצאי ראש השנה אויף די גרויסע זכות אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין אין אומאן ביים רבי'ן אויף ראש השנה.

וואס נעמט מען אהיים?

אז מיר האבן שוין יא זוכה געווען צו זיין ביים רבי'ן, דארפן מיר האבן שכל און אויך אהיים נעמען פון די הייליגע למודים פון רבי'ן, מיטנעמען אויפן גאנצן יאר די אלע למודים וואס דער רבי לערנט אונז, אז דאס זאל אונז באגלייטן אויף שטענדיג און אונז פירן אויפן ריכטיגן וועג.

די ערשטע זאך וואס דער רבי לערנט אונז איז צו רעדן צום אייבערשטן, יעדער מענטש זאל רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך. ביי אונז איז דאס אידיש, דארפן מיר זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, צו דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס מען גייט דורך, אלע פראבלעמען וואס מען האט ברוחניות ונגשמיות, אזוי ווי מען

המשך בדף ב

הנהגת ראש השנה

דער רבי זאגט (שיחות הכ"ן סימן ב) אז עס איז זייער גוט ווען מען ווארפט זיך אינגאנצן ארויף אויפן אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אינגאנצן אויף אים, דערפאר רעדן אינדערפרי גלייך ווען מען שטייט אויף איז זייער גוט אז מען זאל איבער געבן דעם טאג פארן אייבערשטן. מען זאגט פארן אייבערשטן: "באשעפער איך געב איבער דעם היינטיגן טאג פאר דיר, אלעס וואס איך און מייןע קינדער און אלע וואס זענען תלוי אין מיר וועלן מוהן, זאל אלעס זיין ווי דו ווילסט". און דאן דארף מען זיך שוין גארנישט זארגן אויב עס פירט זיך יא גוט אדער נישט, ווייל מען האט עס דאך איבערגעגעבן פארן אייבערשטן, און אויב דער אייבערשטער וויל פירן דעם טאג אנדערש, וויל מען אויך נאר אזוי ווי דער אייבערשטער וויל.

די ועלבע איז פאר עס קומט א שבת אדער יום טוב, געבט מען עס אינגאנצן איבער פארן אייבערשטן, מען דארף זיך מער גארנישט זארגן, צו מען האט יא יוצא געווען ווי עס דארף צו זיין אדער נישט, ווייל מען האב עס איבערגעגעבן צום אייבערשטן און מען איז מסכים אז ער זאל עס פירן ווי אזוי ער וויל.

יעצט ראש השנה ווען מען האלט ביים אנהויב יאר, קען מען איבערגעבן די גאנצע יאר פארן אייבערשטן: "באשעפער איך געב דיר איבער די גאנצע יאר, אלע מייןע מחשבות, מעשים און דיבורים פון דעם גאנצן יאר זאלן זיין נאר אזוי ווי דו ווילסט, העלף מיר אז איך זאל נאר מוהן דיין ווילן דעם גאנצן יאר, איך זאל חס ושלום נישט מוהן קיין שום עבירות חס ושלום". און אזוי קען זיך יעדער אויסשמועסן מיטן אייבערשטן אלע זיינע רצונות און ביסופים וואס ער האט צו זיין אן ערליכער איד.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט ווען א מענטש זאגט ארויס זיינע רצונות צום אייבערשטן, אפילו ווען ער איז נאכנישט אזוי וואויל, ער פירט זיך נאכנישט אויף אינגאנצן ווי עס דארף צו זיין, זאגט ער אבער כאמטש פארן אייבערשטן וואס ער וואלט פאמט געוואלט זיין, וואס ער וואלט פאמט געוואלט מוהן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א וסימן ס"ו).

אויב מען וועט אזוי מוהן וועט מען זיכער זוכה זיין צו א גוט געפענעטשט יאר און צו א פתיחה וחתומה טובה.

(הנהגות ראש השנה דף ט')

***

דער רבי זאגט (שיחות הכ"ן סימן כ"א): "אין ראש השנה דארף מען האבן דעם קאפ אויפן פלאץ צו מראבמן נאר גומס, אז דער אייבערשטער וועט זיכער נאר גומס מוהן מיט אונז, און אנשרייבן א גומע יאר".

המשך בדף ב

הנהגת ראש השנה

דאס איז אזוי ווי דאס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"א) אז אלעס ווענדט זיך וואס דער מענטש טראכט, וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש, דערפאר וואויל איז דער וואס האט שכל און ער טראכט נאר גוטס א נאגין ראש השנה, "עס וועט זיכער קומען די יאר א גוטע פייגע יאר", "דאס יאר וועל איך זיך פירן ערליך", "דאס יאר וועל איך האבן געלט", "דאס יאר וועל איך לערנען אסאך תורה", "דאס יאר וועל איך האבן אסאך אידיש נחת פון מיינע קינדער" א.א.וו.

אז א מענטש וועט אזוי טוהן וועט ער זיכער האבן א גוט געבענמאש יאר.

(הנהגות ראש השנה דף י"ב)

***

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן כ"א): "אין ראש השנה דארף מען זעהן צו רעדן ווי ווייניגער". דערפאר פירן זיך אנזשי שלומיני נישט צו רעדן ראש השנה קיין איבריגע זאכן.

דער רבי ברענגט פונעם הייליגן בעל שם טוב (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ק"ג) אז יעדער מענטש פסקנאט אויף זיך אליין אלע גזירות, מען פרעגט דעם מענטש אויף א צווייטן: "וואס האלסטו קומט זיך פאר יענעם וואס האט געמוזט דאס און דאס?" און דער מענטש ענטפערט: "פאר אזא זאך קומט אים א גרויסע עונש!" און ער כאפט נישט אז יעצט האט ער גע'פסקנען' אויף זיך אליין.

ספעציעל אין דעם טאג ראש השנה וואס דעמאלט זענען אפן די ספרי חיים וספרי מתים, מען איז בן יעדן מענטש וואס עס וועט פאסירן מיט אים דעם גאנצן יאר, דארף מען זיכער זיין געווארענט, נישט צו רעדן צו אסאך, ווייל מען קען חס ושלום פסקנען פאר זיך א שלעכטע גזר דין.

וואויל איז דעם וואס היט זיין מויל ראש השנה און רעדט נישט וואס מען דארף נישט, וועט ער זיכער האבן א גליקליך און געשמאקע יאר.

(הנהגות ראש השנה דף י"ד)

***

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן כ"א): "אין ראש השנה דארף מען זיין פרייליך, און מען דארף אויך וויינען ראש השנה".

באמת גייט די ביידע זאכן אינאיינעם, פון איין זייט דארף מען זיין זייער פרייליך אז מען האט זוכה געווען צו קענען קומען צום רבי'ן וואס איז מחזק און שטארקט יעדן צוריק צו קומען צום אייבערשטן, אבער דאס טאקע מאכט אויך וויינען און חרטה האבן פארנוואס ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו זיין פרייליך ראש השנה, און וויינען פאר שקמה אז ער האט זוכה געווען צו קומען צום רבי'ן, וועט ער זיכער האבן א פייגע גוטע יאר.

(הנהגות ראש השנה דף ט"ו)

אשרינו שזכינו!

וואלט זיך אויסגערעדט פאר אן אמת'ן גוטער חבר. עס איז נישט מעגליך צו מצליח זיין אויף דער וועלט אן די עצה פון רעדן צום אייבערשטן, עס איז נישט מעגליך צו זיין אן ערליכער איד אן רעדן צום אייבערשטן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק) אז אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע מדרגות נאר דורך דעם וואס זיי האבן גערעדט צום אייבערשטן.

דער מויל איז דער שליטל צו הצלחה, מיטן מויל קען מען אנקומען צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט, אפילו ווען א מענטש קוקט זיך אן און עס זעהט אים בכלל נישט אויס ווי ער וועט נאך אמאל מצליח זיין אין לעבן, זיין גאנצע לעבן איז איין שטיק דורכפאל סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, וויפיל מאל ער האט שוין פרובירט זיך אויפצוהויבן און זיך נעמען אין די הענט אריין איז עס קיינמאל נישט געלונגען. אבער ווען א איד זאל וויסן די כח וואס ער האט אין זיין מויל וואלט ער אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, דערציילן פארן אייבערשטן זיין גאנצע עבר, בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס ער דארף האבן אויף ווייטער ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועט ער צוביסלעך ארויסקריכן פון אלע זיינע פראבלעמען און שוועריקייטן, און מצליח זיין אין לעבן אויפן שענסטן אופן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן רכ"ח) אז אפילו אויב מען קען טרעפן געציילטע ערליכע אידן וואס רעדן נישט צום אייבערשטן, זענען זיי אבער זייער צופוליענע מענטשן, זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת. א איד וואס געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן באקומט ער א געוואלדיגע ישוב הדעת, ער ווערט א רואיגער מענטש, ער ווייסט וואס ער וויל און ער האט דעם קאפ אויפן פלאץ. אן רעדן צום אייבערשטן איז דער מענטש פארשלאפן, אפילו ווען ער לערנט און ער דאווענט איז אויך אלעס פארשלאפענערהייט, ער ווייסט נישט וואס ער וויל אין לעבן, זיין מח שלאפט.

אבער ווען מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן, אפילו פון אנפאנג איז עס זייער שווער, מען קען פיהלן ווי מען רעדט צו די וואנט ח"ו, אבער א איד וואס גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא און ער איז איבעראל, ער הערט אויס יעדן מענטש, וועט ער זיך אנשטרענגען צו רעדן צום אייבערשטן אפילו ווען עס איז שווער, און מיט די צייט וועט ער אנהויבן פיהלן אז דער אייבערשטער הערט אים אויס, און דאס וועט אים ברענגען צו די גרעסטע הצלחות.

דאס רעדן צום אייבערשטן ברענגט אריין אינעם מענטש א זעלבס-זיכערקייט, מען זאל נישט מורא האבן פון קיינעם, מען זאל וויסן און געדענקען אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, קיינער קען נישט שלעכטס טוהן פאר קיינעם אן רשות פונעם אייבערשטן. א איד וואס רעדט צום אייבערשטן באקומט א שטארקע אמונה, ער ווייסט און ער פיהלט אז נאר דער אייבערשטער איז דער בעל הבית, נאר פון אים דארף מען מורא האבן, און נאר פון אים דארף מען בעטן אלעס וואס מען דארף האבן.

דעריבער, די ערשטע זאך וואס מען דארף אהיים נעמען פון אומאן איז אנצוהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, און אזוי וועט מען האבן א גליקליך לעבן.

המשך בדף ב

דאנקען גאט אז נאך ראש השנה קומט יום כיפור

דער הייליגער רבי נחן ז"ל האט געזאגט, דאנקען גאט אז נאך ראש השנה קומט יום כיפור, ווארום ראש השנה זענען אלע געפארן אויף אימאן צום הייליגן רבי'ן און עס איז געווען אסאך פרויען וואס זענען ברויג געווארן אויף זייערע מענער פארנוואס זיי זענען אונגעפארן אויף ראש השנה אן זייער רשות וכו', און זיי האבן געבלאזן זיי האבן נישט גערעדט מיט די מענער בדרךם ווי זייער שטייגער איז וכו', אבער אז עס קומט ערב יום כיפור בעט זיך יעדער איינער איבער וכו', ווארום עס קומט אזא הייליגן טאג וואס מיר בעטן מחילה סליחה פפרה פונעם בורא פל עולמים פארשטייט די געטרייע ווייב אז מען דארף אויכעט מחל זיין פארן מאן, ער האט דאס נישט געטוהן צו להכעיס, ער האט עס געטוהן נאר אויף אויסצופועל'ן א גוט געבענמאש יאר מען זאל אפגעהיטן ווערן פון אלעם שלעכטס מען זאל האבן פונעם ברינות און געזונט מיט נחת פון די קינדער וכו' וכו'.

(אשר בנחל באידיש חלק ג' מכתב ש"ט)

אשרינו שזכינו!

פרייליך זיין

די צווייטע זאך וואס מען דארף זיך פארנעמען איז שטענדיג צו זיין פרייליך, נישט צו זיין געפאלן ביי זיך, א איד דארף זיך שטענדיג מחי' זיין מיט די גוטע זאכן וואס ער האט, זיך פרייען מיט דעם, און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט. סיי ברוחניות, האט אונז דער רבי אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב) אז א איד דארף קוקן נאר אויפן די פינטלע גוטס וואס ער האט. דער יצר הרע האט ליב צו צוברעכן א מענטש אז ער איז שוין גארנישט ווערד, ער איז פול מיט עבירות און אז דער אייבערשטער דארף אים שוין נישט האבן.

דער מענטש מיינט נאך אז ער טוט א גוטע זאך מיט דעם וואס ער איז צובראכן, ער איז דאך צובראכן וועגן זיינע עבירות וואס ער האט געטוהן. ער כאפט אבער נישט אז מיט דעם ווערט ער אריינגעשלעפט אינעם נעץ פון יצר הרע וואס וויל אים אנוועק שלעפן פונעם אייבערשטן, ווייל מיט דעם וואס ער ווערט צובראכן וועט ער שוין מער נישט האבן קיין חשק צו ממשיך זיין צו דינען דעם אייבערשטן, ער וועט אינגאנצן אויפגעבן.

דערפאר זאגט דער רבי אז מען דארף טוהן פונקט פארקערט, נישט קוקן אויף די שלעכטס וואס מען האט געטוהן, נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען טוט. חז"ל זאגן (ברכות נ"ז) אפילו ריקנים שפך מלאים מצות כרמון, יעדער איד איז אנגעפילט מיט מצות, און אויף דעם דארף מען קוקן, און מיט דעם דארף מען זיך שטארקן, און דאס וועט שוין מאכן אז מען זאל ווערן אינגאנצן גוט.

און די זעלבע איז אויך בנשמיחה. א מענטש איז צוגעוואוינט צו קוקן נאר אויף זיינע דורכפעלער און אויף זיינע צרות, ער פיהלט נישט אז ער האט מיט וואס זיך מחי' צו זיין. זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ה) אויפן פסוק "בצר הרחבת ל"י, אז אפילו אין די צרות קען מען אויך טרעפן הרחבות, ווען מען קוקט גוט זעהט מען אז דער מצב איז נישט אזוי שלעכט, עס איז דא גענוג און נאך גוטס וואס א מענטש האט, אבער ער קוקט נישט אויף דעם, ער קוקט נאר אויף די שווערע חלקים, און פון דעם ווערט ער אינגאנצן צופאלן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז נישט גרינג צו זיין פרייליך, בטבע ציהט א מענטש מער צו טרויעריגקייט ווי צו שמחה, אבער מען דארף זיך אנטשטרענגען יא צו זיין פרייליך, מען דארף זיך אנטשטרענגען נישט צו זיין געפאלן ביי זיך, נאר שטענדיג גוטן אויף די גוטע חלקים וואס מען האט סיי ברוחניות און סיי בגשמיות און מיט דעם זיך מחי' און מחזק זיין. אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין אין אומאן, לאמיר זיך פארנעמען פון יעצט און ווייטער צו פאלגן דעם רבי'ן און זיין פרייליך, אויפגעלייגט און גוטמוטיג שטענדיג.

יעדער קען לערנען תורה

דער רבי האט אונז געגעבן א געוואלדיגע מתנה וואס דאס איז דער 'סדר דרך הלימוד', א וועג ווי אזוי יעדער איד אן אויסנאם, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער איז, קען אויך זוכה זיין צו לערנען תורה, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"א) אז מען קען לערנען תורה אפילו ווען מען זאגט בלויז די ווערטער, אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט, און מען געדענקט נישט וואס מען האט געלערנט. אזוי ווי דער גוף דארף עסן, און אויב ער עסט נישט קען ער נישט אנגיין. די זעלבע דארף די נשמה אויך עסן, און אן דעם קען ער נישט אנגיין, און די עסן פאר די נשמה איז די הייליגע תורה, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ג) "וואויל איז דעם וואס עסט יעדן טאג אפאר פרקים משניות, און טרינקט אפאר קאפיטלעך תהלים, און טוט זיך אן מיט מצות". ווייל נאר די תורה איז די עסן פאר די נשמה.

ליידער זענען אבער דא אסאך וואס לערנען נישט, ווייל מען האט נישט קיין געדולד צו לערנען, מען האט נאכנישט געטראפן די פאסיגע חברתא צו לערנען, מען האט זיך נאכנישט געקענט צוזאמנעמען צו א געהעריגע סדר פון לערנען. אבער מיטן 'סדר דרך הלימוד' פון רבי'ן קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען, מען דארף נישט קיין קאפ דערצו, מען דארף בלויז עפענען דעם חומש, די משניות, די גמרא, און אזוי אלע אנדערע ספרים, און אנהויבן זאגן די ווערטער. דאס קען יעדער איד טוהן, און דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א געוואלדיגע סיפוק אין לעבן, דאס ברענגט אריין א חשק צו די תורה, עס ברענגט אז מען זאל פיהלן די זיסקייט פון די תורה, און דער רבי זאגט אז ווען א איד זאל לערנען אויף דעם וועג וועט זיך צום סוף אים עפענען די טויערן און ער וועט פארשטיין און קענען אלעס וואס ער האט געלערנט.

עס זעהט אויס זייער מאדנע "סתם צו זאגן? וואס וועל איך האבן פון דעם? וואס וועל איך אויפטוהן מיט דעם? אפשר אין די צייט זאל איך ענדערשט לערנען געהעריג?", אויף די אלע קשיות, דארף זיך א מענטש אליינס גוט אנקוקן, "וואס האב איך געטוהן ביז היינט, און וואס טוה איך יעצט". ווען מען וועט זיך גוט באטראכטן, וועט מען זעהן אז עס לויפן אדורך די טעג און יארן מיט גארנישט, ווייל אויב מען וויל נאר לערנען געהעריג, און רוב צייט קען מען דאך נישט לערנען געהעריג, און אסאך מענטשן קענען בכלל נישט לערנען געהעריג, גייט אנוועק די צייט מיט גארנישט.

דערפאר זאל זיך א מענטש נישט צוהערן צו איינעם וואס רעדט אים אפ פון צו לערנען אויפן רבי'נס וועג, צו זאגן אסאך תורה, אין די צייט וואס ער זעהט דאך, אז זיינע טעג גייען אים אריבער מיט גארנישט, און ווען ער פאלגט דעם רבי'ן כאפט ער אריין אסאך תורה, און עס וועט קומען איין טאג, וואס עס וועט אים צוניץ קומען די אלע פרקים משניות, און די אלע בלעטער גמרא, און די אלע סימנים אין שלחן ערוך, און אלע קאפיטלעך תהלים, וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.

אז מיר האבן זוכה געווען צו פאלגן דעם רבי'ן און קומען ראש השנה אויף אומאן, דארפן מיר זעהן צו פאלגן דעם רבי'ן און אנהויבן לערנען פליסיג אזוי ווי דער רבי האט אונז אויסגעלערנט.

לאמיר ממשיך זיין דעם רבי'נס ראש השנה אויף אויף די גאנצע יאר, לאמיר מיטנעמען אהיים די אלע הייליגע עצות פון רבי'ן, וועט אונז זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(מחזור "עת רצון", הבדלה)

בית המדרש "היכל הקודש" - אומן

בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמני התפלות

ערב ראש השנה

סליחות ליל זכור ברית.....12:30
שחרית ערב ראש השנה.....8:00
פדיון נפש לאחר תפלת שחרית

ראש השנה

מנחה ערב ר"ה.....בזמן הדלקת הנרות
שחרית ב' ימיר ר"ה.....8:00
מנחה ב' ימיר ר"ה.....6:00

שב"ק פרשת האזינו - שבת שובה

קבלת שבת.....6:50
שחרית.....8:00
מנחה.....7:00

זמני הדרשות של כ"ק מוהרא"ש שליט"א

יום א' דראש השנה.....לאחר תשליך
טיש ליל שב"ק.....10:30
סעודה שלישית.....לאחר מנחה

מען קומט זיך היילן אין שפיטאל

מען דארף וויסן איין זאך, ראש השנה קומען צוזאם צענדליגער טויזענטער אידן פון די גאנצע וועלט, פון גאנץ ארץ ישראל, פון גאנץ יוראפ פון גאנץ אמעריקע, פון גאנץ זיד אמעריקע, פון סאוט אפריקע, פון אויסטראליע, פון דעם גאנצן פרוור העולם קומען זיך צוזאם אידן, יעדער איינער מיט זיין אנדערן לבוש, מיט זיין אנדערן קולטור, מיט זיין אנדערע אויסזעהן, און מען דארף וויסן אז אלע קומען דא זוכן א תיקון.

איבערדעם דארף מען נישט שפעטן פון קיינעם נישט, אויכעט דארף מען וויסן אז מען קומט נאר צום רבין, ס'איז נישטא אזא זאך אז מען זאל גיין דאווענען אין א פאשטימטן פלאץ, מען קומט צום הייליגן רבינ'ס ציון, ס'איז דא מנגנים פון אלע חסידות/ער פון אלע עדה'ס דאס האט נישט צוטהון מיטן תיקון, דער תיקון איז צו זיין אין אומאן אין די ד' אמות ביים הייליגן רבי'ן און דארטן בעטן אויף פראסט אידיש וואס מען דארף, אז בזכות דעם הייליגן רבי'ן וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער ס'וועט קומען צו אים ראש השנה, וועט ער אים מתקן זיין מיט אזא תיקון וואס ס'איז נאכנישט געווען, איך מיין אז ווער עס הערט די ווערטער וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט איז שוין ביי אים נישט קיין שום נסיון, זאל דער בורא כל עולמים העלפן אז דו זאלסט קומען אויף ראש השנה, זאלסט נישט קוקן אויף קיין שום מונע און מעכב, און זאלסט אויף ברענגן מיט דיר חברים, און זאלסט מפרסם זיין דעם ענין פון ראש השנה.

עס איז דא נאך א נקודה, אזוי ווי עס קומען אלע ערליי מענטשן דארף מען וויסן אז א יעדער קומט אויף זיין תיקון, מען דארף זיך נישט מבלבל זיין פון אן אנדערן, אזוי ווי מען קומט אין א שפיטאל, א מענטש האט צוטהון מיט די גירן, אפגעהיטן זאל מען ווערן, און דער דאקטער האט אים געזאגט דו זאלסט זיין אין שפיטאל און איך וועל דיך ארויסנעמען די שטיינער פון די גירן, ער קומט אין שפיטאל, זעהט ער, דער איז באנדעזשירט די קאפ דער איז באנדעזשירט די אויגן, דער איז באנדעזשירט די האנט, דער איז די פיס, דער האט אינטערוויעט אין די האנט, דעם געבט מען בלוט טרענספאזשען, טראכט ער וואס האב איך דא צו זוכן? איך האב דא נישט וואס אריינצוקומען, געב א קוק וואס דא זעהט זיך אויס, חס ושלום א משוגען הויז, גייט ער אנוועק, איז דען דא נאך א גרעסערע שוטה ווי ער? דו דארפט זיך דאך קומען היילן זיינע גירן, איי די זעהסט דארטן פארשידענע ערליי קראנקע, דאס האט נישט מיט דיר צוטהון, יעדער איינער קומט זיך היילן זיין מחלה.

די זעלבע זאך איז ביים הייליגן רבינ'ס ציון, אונדא זעהט מען דארטן אלע סארטן מענטשן, אבער דאס דארף דיך נישט מבלבל זיין, דו דארפט קוקן נאר אויף דיין נשמה, איך דארף האבן א תיקון, וואס האב איך מיט אן אנדערן, ווען דער מענטש נעמט דאס איז זיך אריין איז ער זיך נישט מבלבל פון קיינעם נישט, אונדא איז דארטן דא אלע סארטן ערליי מענטשן, אומגעוואונטשענע געסט, אבער דאס איז נישט אונזער זאך, ראש השנה איז דעם הייליגן רבינ'ס זאך, ווער ס'קומט האט א תיקון, און ממילא דארף איך נישט קוקן אויף יענעם, איך דארף קוקן נאר אויף מיר, אויף מיין ווייב, אויף מיינע קינדער, מען הערט געבען אזויפיל אומגיליקן יעדן טאג, ראש השנה איז מען דן דעם מענטש אויף א גאנץ יאר, איבערדעם וואויל איז דעם וואס ער קומט אויף ראש השנה, און ער וועט אונדא און אונדא פועלן א גוט געפענטשט יאר, אריכות ימים ושנים, פרנסה בגינקל, קינדער, שידוכים, וואס מען דארף האבן.

(אשר בנחל באדיש חלק א' מכתב שמ"ב)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

קול תורה הילכת וויטער אפ אין שטאט בין כותלי הישיבה

מיטן אייבערשטנס הילף האט מען שוין צוריק אנגעהויבן די סדרי הישיבה אין שטאט נאכן זיך צוריק קערן פון קעמפ בשעה טובה ומצלחת. די קול תורה גייט ווייטער אן ביתר שאת וביתר עז, די בחורים זיצן און לערנען פלייסיק, באגלייט מיט די געוואלדיגע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

ווי באקאנט האט זיך די ישיבה געעפנט בפקודת כ"ק מוהרא"ש שליט"א דורכן ראש ישיבה שליט"א, די ישיבה איז געשטעלט אריין צו ברענגען אין די בחורים די אלע הייליגע עצות און וועגן פון הייליגן רבין, ובפרט די הויפט עצה אז יעדער מענטש דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, און דאס איז די וועג וואס ברענגט דעם מענטש צו אלע מדריגות.

און אזוי אויך די "סדר דרך הלימוד" וואס דער רבי האט אונז געלערנט אז מען קען זאגן תורה אפילו ווען מען פארשטייט נישט און מען געדענקט נישט וואס מען האט געלערנט, און דערפאר אויסער די שיעור עיון וואס עס איז דא אין ישיבה האבן זיך די בחורים יעדער איינער זיינע אייגענע שיעורים, און מען זעהט ווי די בחורים לערנען מיט גרויס התמדה אין זייער אייגענע צייטן און ענדיגן צענדליגע מאל ששה סדרי משנה, ש"ס, ד' חלקי שלחן ערוך, און נאך, יעדער לויט זיין דרגה.

מיטן אייבערשטנס הילף האט זיך די ישיבה איינגעקויפט גאר א גוטע נאמען לשם ולתפארת, ווי עס זאגן עדות יעדער וואס זעהט די בחורים, אז הכרת פניהן ענתה במ און זיי לערנען אין ישיבה, ווי אזוי זיי פירן זיך אויף מיט גרויס דרך ארץ און נוצן אויס די צייט בתורה ועבודה, אזוי ווי עס פאסט פאר איינעם וואס רופט זיך א תלמוד פון הייליגן רבין.
כי הם חיינו ואורך ימינו!

***

תלמוד תורה "היכל הקודש" און די מיידל שולע "בית פיגא" אנגעהויבן די נייע שנת הלימודים

מיטן אייבערשטנס הילף האט זיך שוין אנגעהויבן די נייע שנת הלימודים אין די תלמוד תורה און אין די מיידל שולע.

אזוי ווי עס איז דאס יאר אריינגעקומען א גרעסערע צאל פרישע קינדער, האט מען אויפגענומען פרישע מלמדים און טיטשערס יראי ה' וואס וועלן זיך אפגעבן צו מחנך זיין די טייערע קינדערלעך, און אריינברענגן אין זיי תורה ויראת שמים און מדות טובות אויף די וועג וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז.

די עלטערן זענען ברוך ה' זייער צופרידן פון די מוסדות, וויסענדיג אז מען לייגט אריין די מאקסימאלסטע כוחות אז יעדעס קינד באזונדער זאל אויסשטייגן די בעסטע און שענסטע וואס איז שייך. אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטוהן!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א ליוו הוק-אפ 212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב 27 Skillman St. אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....6:08
סוף זמן קר"ש.....9:15
מוצ"ק.....7:34
שיעורים כסדרן
בבלי.....'במות ה'
ירושלמי.....כלאים כ"ח
תוספתא.....פסחים פרק ט'

שעה 4, גליון 2 (158)

יום טוב סוכות, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ סוכה ~

מיט די שמוציגע שיד

די מצוה פון סוכה איז גאר א ספעציעלע מצוה אנדערש פון אלע אנדערע מצוות, ווייל דער מענטש גייט אינגאנצן אריין אין די סוכה, און ער טוט אלע גשמיות'דיגע זאכן אין די סוכה, ער עסט, ער טרינקט און ער שלאפט אין די סוכה, און די אלע זאכן האבן די קדושה פון די סוכה, ווייל דאס איז דאך די מצוה צו זיין אין די סוכה.

דערפאר פילט יעדער איד א געשמאק ווען מען זיצט אין די סוכה ווייל די שכניה איז דארט און מען פילט מער דעם אייבערשטן אין די סוכה.

און דערפאר איז דעמאלט די בעסטע צייט צו רעדן צום אייבערשטן אין די סוכה, ווייל דארט ווערן די תפלות שנעלער אנגענומען און מען קען גרינגער פועלן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען וויל.

עס שטייט אין שלחן ערוך (א"ח סי' תרל"ט ס"ד) וועגן דאווענען אין די סוכה, אז אויב מען וויל דאווענט מען אין די סוכה און אויב נישט נישט, זאגן די פוסקים דארט (מגו אברהם שם ס"ק י"ד) אז אויב איז דא אין שטאט א שוהל זאל מען גיין ענדערש דאווענען אין שוהל. דארף מען פארשטיין, אין וועלכע שטאט איז דען נישט דא קיין שוהל אז דער שלחן ערוך זאגט אונז אז דעמאלט זאל מען דאווענען אין די סוכה?

נאר ביידע זענען אמת, די תפלות שחרית מנחה און מעריב דארף מען זיכער גיין אין שוהל דאווענען מיט מנין, אבער די אנדערע תפלות וואס דער רבי האט אונז געלערנט אז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, און מען זאל דערציילן פארן

המשך בדף ב

על נמילת לולב

דין נצח

אין זמר הקדוש (תיקוני זמר דף כט) שטייט דער ענין פון שאקלען לולב, ווייל אזוי ווי די אידן זענען דאך געווען אין א קריג מיטן יצר הרע אום יום כיפור, ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס האט געווינען? נאר אזוי ווי מען זעהט ביי א מלחמה אויף דער וועלט, ווי אזוי ווייסט מען ווער עס האט געווינען? מען זעהט דער וואס האלט די געווער אין די הענט דער האט געווינען, די זעלבע דא ווען עס קומט סופות און די אידן האלטן די ד' מינים וואס דאס איז זייער געווער, זעהט מען אז "דין נצח" - מיר האבן געווינען.

דארף מען פארשטיין, קודם ביי א געווענליכע מלחמה, וואס איז די פראגע ווער עס האט געווינען? מען קען דאך זעהן ווער עס האט פאזיגט וועם, ווייסט מען דאך ווער עס האט געווינען? און צווייטנס דארף מען פארשטיין, דער וואס האט געווינען די מלחמה קען דאך שוין אראפ לייגן דאס געווער, פארנוואס זאגט ער אז ווער עס האלט די געווער אין די הענט, דער האט געווינען? פארקערט אויב האלט ער נאך די געווער אין די הענט מיינט אז ער האט נאכנישט געווינען, ער האלט נאך אינמיטן די מלחמה.

זאגט רבי נתן אז ביי די מלחמה מיטן יצר הרע גייט עס גאר אנדערש ווי ביי א געווענליכע מלחמה, די מלחמה איז א לאנג פארצויגענע מלחמה, און אפילו ווען דער יצר הרע האט פאזיגט דעם מענטש, ער האט אים מכשיל געווען מיט בימערע עבירות, מיינט נאכנישט אז דער יצר הרע האט געווינען, ווייל ווי לאנג דער מענטש שמארקט זיך און ער געבט נישט אויף די מלחמה, ער גייט ווייטער אן, ער טוט תשובה, און ער פרובירט אריינצובאפן מצוות און מעשים טובים איז ער דער געווינער.

דער יצר הרע איז נאר דער געווינער ווען ער קען באווייזן צו צוברעכן דעם מענטש'ס מוט, אז ער זאל אויפגעבן און נישט וועלן מער אנהייבן פון גי. ווי לאנג דער מענטש האלט זיך אפער שמארק, איז ער דער

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

אייבערשטן אלעס וואס גייט דורך אויפ'ן מענטש, און בעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד. דאס איז זייער גוט צו טוהן אין די סוכה, ווייל די שכינה רוהט דארט און מען קען פילן ווי מען רעדט צום אייבערשטן פנים אל פנים, מען קען זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, און מען וועט האבן א גליקליך לעבן.

***

באקומסט דיין שידוך

אויך איז די סוכה א גוטע פלאץ פאר א בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א שידוך, אזוי ווי די גמרא זאגט (ערכין ג:) אויפ'ן פסוק "בסוכות תשבנו שבעת ימים", תשבנו קעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו.

דערפאר ווען ער א בחור זעצט זיך אריין אין די סוכה, קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן "רבנונו של עולם דו האסט געזאגט 'מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו' איך בין דא אין די סוכה איך האב געטוהן מין חלק, זעצט דארפסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איך זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות.

נאך מער זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ח) אז די מצוה פון סוכה איז מסוגל פאר קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דארף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדערלעך, דערפאר איז אין די סוכה די בעסטע פלאץ פאר א בחור צו אויסבעטן א שידוך.

***

א שפאציר אין די סוכה

אין שלחן ערוך ווערט גע'פסק'נט (או"ח סי' תרל"ט ס"א) "וואס איז די מצוה פון סוכה? די גאנצע זיבן טעג זאל א מענטש עסן, טרינקן, שלאפן, און 'שפאצירן' אין די סוכה."

וואס איז די שפאצירן אין די סוכה? ווער האט דען אזא גרויסע סוכה צו קענען דארט ארום שפאצירן?

עס קען זיין דער פשט אזוי ווי מען האט פריער געזאגט אז אין די סוכה קען מען זיך גוט אויסרעדן צום אייבערשטן, צו שפאצירן מיטן אייבערשטן אין די סוכה.

אבער עס קען זיין נאך א פשט, אז אין די סוכה קען מען ארום שפאצירן אין די תורה הקדושה. דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה די "סדר דרך הלימוד" (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז א מענטש זאל זיך מאכן א שיעור אין אלע חלקים אין די תורה, אין מקרא, אין משניות, אין גמרא, אין שלחן ערוך א.א.וו. ער זאל אנהייבן זאגן די ווערטער אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער זאגט און אפילו ער געדענקט נישט וואס ער האט געלערנט. ווען א מענטש וועט דאס טוהן וועט זיך אים מיט די צייט עפענען די מח און ער וועט פארשטיין אלעס וואס ער האט געזאגט, און אפילו וואס ער וועט נישט קענען אויף די וועלט וועט מען אים אבער אלעס אויסלערנען און דערמאנען אויף יענע וועלט.

די גמרא זאגט (סוכה כח:) אז לערנען בעינן זאל מען אינדרויסן פון די סוכה, אבער זאגן תורה בגירסא דאס זאל מען טוהן אין די סוכה, זעהט מען אז אין די סוכה איז די ריכטיגע פלאץ אויסצוניצן די צייט און לערנען אלע שיעורים אויפ'ן דרך הלימוד פון רבי'ן, מען נעמט זיך אריין א הויפן ספרים אין די סוכה, און מען שפאצירט דורך אביסל פון יעדע שיעור, אביסל חומש, אביסל משניות, אביסל תהלים, אביסל גמרא א.א.וו. און אזוי וועט מען צוגיין צום שמחת תורה מיט גאר אן אנדער געשמאק וויסענדיג אז מען האט אויסגעניצט די צייט מיט לערנען די הייליגע תורה.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך קדושת מצות סוכה)

דיין נצח

געווינער, אפילו אויב יעצט איז ער נאך ווייט פונעם אייבערשטן, וועט ער אבער מיט די צייט ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דאס איז פשט אין דעם זהר, ווי לאנג די אידן האלפן די ד' מינים די געווער אין די האנט.

זיי האבן נאכנישט אויפגעגעבן די מלחמה, מיינט דאס אז זיי האבן געווינען, כאטש פון אינדרויסן קען מען פאמת נישט זעהן ווער עס האט געווינען, עס זעהט אויס אזוי ווי דער נאך הרע האט געווינען ווייל ער האט מצליח געווען צו מכשיל זיין דעם מענטש מיט עבירות, אויב אבער דער מענטש האט נאכנישט אויפגעגעבן איז ער פאמת דער געווינער, "דיין נצח"!

וואויל איז דעם מענטש וואס ווייסט אז דער עיקר ציהל פונעם נאך הרע איז נאר אים צו צוברעכן אז ער זאל אויפגעבן די האפענונג.

און ער לאזט זיך נישט פון אים. אפילו ווען דער נאך הרע ווארפט אים אראפ, נעמט ער קיינמאל נישט אויף, וועט ער זיכער צום סוף זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד און ער וועט האבן אלעס גוטס אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(ליקוטי הלכות, הלכות שבת ה"ו אות נ"ד)

א רפואה פאר די אויגן

אנשי שלומיננו פירן זיך צו קוקן אסאך אויפן אַתרוג, לויט ווי דער רבי זאגט ספר המדות (רפואה ב ד) אז צו קוקן אויף די אַתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג.

דאס איז סיי בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפן אַתרוג און עס וועט זיך אויסהיילן.

און סיי ברוחניות, ווען א מענטש זעהט אז ער קען זיך נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפן אַתרוג, און ער וועט האבן א רפואה.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך ארבעה מינים)

וואס האב איך מיט די וואלקענעס?

ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה אז מיר זענען שוין זוכה צו זיצן אין די הייליגע סוכה. ווען א איד זעצט זיך אריין אין די סוכה איז ער ארום גענומען פון אלע זייטן מיט די הייליגע מצוה פון סוכה, ער איז ארום גענומען מיט די הייליגע שכינה וואס שיצט אויף אים.

דער פסוק זאגט (ויקרא כג, מג) "למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתו את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים", מיר זיצן אין די סוכה צו געדענקען אז דער אייבערשטן האט אונז ארום גענומען מיט די זיבן וואלקענעס, מיט די ענני הכבוד. פיר וואלקענעס פון די פיר זייטן, צוויי פון אויבן און אונטן, און איין וואלקן וואס איז געגאנגען פאר ארום פאר די אידן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"א) אז די זיבן וואלקענעס איז קעגן די זיבן ליכט וואס א מענטש האט אויף זיין קאפ, די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז לעכער און די מויל.

אין די סוכה איז די ריכטיגע פלאץ און צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו הייליגן און רייניגען די זיבן ליכט פון קאפ, ווען מען איז זוכה צו הייליגן די זיבן ליכט דאן האט מען א ריינעם מח, מען ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, און דאס איז די גרעסטע און בעסטע זאך צו וואס א איד קען צוקומען, ווען מען האט א ריינעם מח, האט מען א גוטע לעבן און אן ערליך לעבן, עס קען נישט זיין בעסער'ס פון דעם.

ווי אן אויג אין קאפ

צום ערשט דארף מען בעטן אויף די אויגן, אז מען זאל זוכה זיין צו היטן די אויגן, נישט צו קוקן וואו מען טאר נישט קוקן. ווען א איד האט הייליגע אויגן דאן איז ער שוין אינגאנצן הייליג. צדיקים האבן געטייטשט דאס וואס די גמרא זאגט (תענית כד.) "כלה שעיניה יפות אין כל גופה צריך בדיקה", א איד וואס האט הייליגע אויגן, ער קוקט נאר וואו מען מעג קוקן, דאן איז זיכער אז ער וועט זיין אינגאנצן הייליג, זיין גאנצער גוף וועט זיין הייליג.

דוד המלך בעט דעם אייבערשטן (תהלים קיט, לו) "העבר עיני מראות שוא בדרך חניני", מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל האבן הייליגע אויגן און נישט קוקן וואו מען טאר נישט.

דער הייליגער "מראה יחזקאל" ז"ע האט געהאט א בן יחיד וואס האט געהייסן מנחם מענדל ז"ע, בעל מעגלי צדק. אלס בחור האט אים זיין טאטע געשיקט לערנען אין די ישיבה פון הייליגן חתם סופר ז"ע, ער האט געלערנט דארטן דריי זמנים און ער איז גאר שטארק געשטיגן אין תורה און אין עבודת ה', און ספעציעל איז ער געווען אויסגעצייכנט אין שמירת עינים, ער האט נישט ארויס געקוקט פון זיינע ד' אמות. נאך די דריי זמנים האט ער באקומען א בריוו פון זיינע עלטערן אז ער זאל שוין אהיים קומען ווייל מען רעדט שוין שידוכים פאר אים.

דער בחור איז אריין צום הייליגן חתם סופר זיך געזעגענען, דער חתם סופר האט אים אינגעוואונטשן און אים געזאגט אז אזוי ווי אויפן וועג אהיים גייט ער דורך די שטאט אוהעל, זאל ער אריינגיין דארט צום הייליגן ישמח משה צו נעמען א ברכה. ער האט אזוי געטוהן, אויפן וועג אהיים האט ער זיך אפגעשטעלט אין אוהעל אריינצוגיין נעמען א ברכה פונעם ישמח משה.

מען האט אבער נישט געקענט אריינגיין גלייך, איז ער געבליבן דארט אין אכסניא פאר עטליכע טעג צו ווארטן אויף זיין רייע צו קענען אריינגיין צום צדיק. עס איז געווען אין זוממער אין די הייסע

טעג, און דער בחור האט איז ארויס געגאנגען אין מארק זעהן צו ער קען קויפן עפעס צו טרינקען אדער א פרוכט זיך אויף צו פרישן אינעם הייסן וועטער.

ער איז אנגעקומען צו א טישל מיט מעלאנע'ס, און ער האט געקלערט אז ער וועט זיך אויפפרישן מיט א גוטע רייע מעלאנע, ער האט אנגעהויבן קוקן די מעלאנע'ס צו זעהן אויב ער קען טרעפן א גוטע מעלאנע, ער האט אבער נישט געטראפן קיין גוטע מעלאנע וואס זאל אים געפעלן, און ער האט אנגעהויבן גיין ווייטער.

אזוי ווי ער דרייט זיך אויס אוועק צו גיין, הערט ער א קול וואס זאגט אים "צדיק זה בא לבית מלוני, ויפטר בלא מעלאנע?". עס איז אים זייער געפאלן דער אויסדרוק, און ער האט אויפגעהויבן די אויגן צו זעהן ווער עס האט עס געזאגט האט ער געזעהן ווי די מיידל וואס שטייט דארט און פארקויפט די מעלאנע'ס האט עס געזאגט. ער האט באקומען פון דעם גרויס חלישת הדעת, ער שטרענגט זיך אזוי אן צו היטן זיינע אויגן, און דא איז ער דורך געפאלן און געקוקט אויף א מיידל.

ער איז צוריק געגאנגען צו זיין אכסניא און ער האט זייער געוויינט און געטרויערט אויף זיין דורכפאל און ער האט זיך נישט געקענט בארואיגן. דער בעל הבית, דער ראש הקהל פון אוהעל, האט אים געפרעגט וואס גייט פאר, האט ער דערציילט די מעשה. דער ראש הקהל האט געוואוסט ווער די מיידל איז, זי איז געווען א טאכטער פון א שטאט'ס איד וואס איז געווען א חסיד פונעם ישמח משה, דער בחור האט געבעטן דעם ראש הקהל אויב ער קען אים טראגן צום ישמח משה צו בעטן א תיקון, דער ראש הקהל האט אים געטראגן צום צדיק, און דער בחור האט דארט זייער געוויינט אז ער ווייסט נישט וואס צו טוהן און ער קען זיך נישט בארואיגן פון די שרעקליכע מעשה.

אינצווישן איז איינגעפאלן פארן ראש הקהל אז די גמרא זאגט דאך (קידושין מא.) אסור לאדם שיקדש את אשה עד שיראנה, אז מען וויל חתונה האבן מיט א מיידל דארף מען דאך קוקן אויף איר, נו אפשר זאל דער בחור א חתן ווערן מיט די מיידל און אלעס וועט זיין מסודר.

די עצה איז שטארק געפאלן פארן ישמח משה, ער האט אבער געזאגט אז מען דארף קודם פרעגן רשות פון די עלטערן פונעם בחור, מען האט אריבער גערופן די עלטערן און זיי דערציילט די גאנצע מעשה, אז זייער זוהן קען זיך נישט בארואיגן נאר אויב ער האט חתונה מיט די מיידל, די מאמע איז געגאנגען אין מארק רעדן מיט די מיידל, זי האט געזעהן אז זי איז א געלונגען מיידל און אן ערליך מיידל, אבער זי איז געקומען פון זייער א פשוטע משפחה.

די מאמע איז צוריק געקומען צום ישמח משה און געזאגט אז זי איז נישט מסכים צום שידוך "מען טראגט מיר אן די גרעסטע גדולי הדור פאר שידוכים, און דא זאל איד נעמען א מיידל פון אזא פשוטע משפחה?!" האט איר דער ישמח משה געזאגט אז אויב זי וועט אויספירן דעם שידוך זאגט ער איר צו אז עס וועט ארויסקומען פון זיי שיינע דורות, און פון זיי וועט זיך אנהויבן א הערליכע יחוס. די מאמע האט אינגענומען די ווערטער און זי האט געענדיגט דעם שידוך, און פון דעם שידוך איז ארויס געקומען די הערליכע משפחה פון די דעזשע גזע לשם ולתפארת פאר כלל ישראל. און דאס אלעס איז געווען איז זכות פון דעם בחור'ס שמירת עינים.

זעהט מען פון דעם ווי ווייט צדיקים האבן זיך געהיטן די אויגן. דארף מיר אויך בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו היטן די אויגן און נישט זיין משוגע צו קוקן אויף יעדע זאך וואס מען טאר נישט.

גרויסע אויערן

אויך דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אויף די אויערן. מען דארף נישט זיין אזוי נייגעריג צו הערן אלעס. אין זוהר הקדוש שטייט אז ווער עס האט גרויסע אויערן איז א טפש, דאס מיינט נישט דוקא אז מען האט טאקע גרויסע אויערן, נאר אז מען מוז איבעראל צולייגן דעם אויער, אז מען זעהט א קופקע שמועסן דארף מען גלייך גיין הערן וואס מען רעדט דארט. וואס מען דארף הערן - וועט מען סיי ווי הערן, און וואס מען דארף נישט הערן - איז דאך א שאד צו הערן.

די אויערן איז אויך מרמז אויף אמונת חכמים, צו הערן וואס דער צדיק זאגט, א איד אן א צדיק איז א פארלירענער מענטש, מען ווייסט נישט וואס מען האט צו טוהן. אמאל פאלט מען אוועק און מען טוט גארנישט, און אמאל פארקערט, מען טוט צופיל מער וויפיל מען דארף און דאן קראכט עס.

ווען א איד האט אבער א צדיק וואס פירט אים, דאן איז ער אויפן ריכטיגן וועג, ער ווייסט וואס צו טוהן און ווי אזוי זיך צו פירן ריכטיג אין יעדע מצב.

דער רבי טייטשט דאס וואס חז"ל זאגן "סתם הרש - אינו שומע ואינו מדבר", אז א מענטש איז א "אינו שומע", ער הערט זיך נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז ער אן "אינו מדבר" ער רעדט נישט צום אייבערשטן.

דעריבער דארף א איד בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו טרעפן א צדיק וואס זאל אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, וואס זאל אים אים אריינגעבן א חיות און א חשק צו רעדן צום אייבערשטן, צו דינען דעם אייבערשטן, צו לערנען און צו דאווענען און זיך צו פרייען מיט א מצוה.

סבלנות

דערנאך קומט די נאז, וואס דאס גייט ארויף אויף סבלנות, מען זאל זוכה זיין צו זיין א מאריף אף, נישט צו ווערן אזוי שגעל אויפגערגעט פון יעדע קלייניקייט וואס גייט נישט ווי אזוי מען וויל, נאר אנגעמען יעדע זאך מיט געדולד און סבלנות.

די מדה פון סבלנות איז זייער וויכטיג אין לעבן, עס איז ממש נישט מעגליך צו לעבן אן דעם. יעדער מענטש גייט דורך שוועריקייטן יעדן טאג, איינער האט זיינע אייגענע שוועריקייטן, איינער האט שוועריקייטן פון די ווייב, איינער פון די קינדער, איינער ביי די ארבעט, איינער פון אנדערע מענטשן, א.א.וו., און נאר מיט סבלנות, מיט אסאך געדולד, קען מען האבן א גליקלעך לעבן.

דערפאר דארף א איד האבן אסאך געדולד און סבלנות, זיך לאזן פירן פונעם אייבערשטן, וואס דער באשעפער טוט מיט אים, זאל ער זאגן: "זאל זיין אזוי ווי דער אייבערשטער וויל". מען געבט זיך אינגאנצן איבער צום אייבערשטן, און צום סוף וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן, אז עס וועט אים זיין גוט.

אפילו ביים דינען דעם אייבערשטן, דארף מען אויך האבן אסאך סבלנות, ווייל מען ווערט נישט אין איין מינוט אן ערליכער איד, אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע מדרגות נאר מיט סבלנות, פון אנפאנג האבן זיי אסאך געהארעוועט, אסאך געדאווענט, געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן, און זיי האבן גארנישט געזעהן, און גארנישט געפילט אז זיי טוען עפעס אויף. אבער זיי האבן געווארט מיט געדולד, ביז דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן, און זיי זענען צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען.

מען דערציילט אויפן הייליגן צדיק דער "תולדות יעקב יוסף", אז אינגעהייט איז ער געווען א גרויסער קפדן, ער פלעגט זיך רעגן אויף יעדע קלייניקייט. איינמאל האט מען אים גערופן צו זיין סנדק ביי א ברית, און אזוי ווי ער איז אנגעקומען שפעט צום ברית, האט

מען נישט געווארט אויף אים, מען האט געמאכט דעם ברית אן אים, און ווען ער איז אנגעקומען, האט מען שוין געהאלטן נאכן ברית. דאס האט אים זייער געשטערט, ער האט זיך גערעגט אויף דעם, און אזוי איז שוין געווען דארט נאך זאכן אויף וואס ער האט זיך גערעגט.

מען האט זיך געזעצט עסן די סעודה, אינמיטן די סעודה איז אריינגעקומען אן ארימאן מיט צוריסענע קליידער, מענטשן האבן אים באגריסט און געגעבן שלום, ווען מען האט אים געפרעגט ווי אזוי ער הייסט, האט ער געזאגט: "זאל זיין אזוי"... מען האט אים ווידער געפרעגט: "וויילסט אפער עפעס עסן?" האט ער געזאגט: "זאל זיין אזוי", "וויילסט אפער נאך א טעלער? האט ער ווייטער געענטפערט: "זאל זיין אזוי", און אזוי ווייטער וואס מען האט אים געפרעגט האט ער אויף אלעס געענטפערט: "זאל זיין אזוי"...

פארשטייט זיך אז עס איז דארט געווארן א גרויס געלעכטער פון די מעשה, מען האט אים געפרעגט: "ביזט אפער משוגע געווארן?", האט ער ווייטער געזאגט: "זאל זיין אזוי", און דער עולם האט זיך אונטערגעהאלטן אויף זיין חשבון, מען האט זייער געלאכט.

דער הייליגער "תולדות" האט אבער פארשטאנען אז דער אייבערשטער וויל אים דא עפעס מרמז זיין, און ער האט געוואלט צוגיין צום ארימאן צו רעדן מיט אים, אבער אינצווישן איז דער ארימאן שוין פארשווינדן געווארן.

דער הייליגער "תולדות" האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל אים זאגן וואס דאס האט געמיינט, האט מען אים געזאגט פון הימל, אז דאס איז געווען אליהו הנביא, וואס איז געקומען אים אויסלערנען אז מען טאר זיך קיינמאל נישט אויפראגן, נאר זיך אינגאנצן איבערגעבן צום אייבערשטן, און אויף יעדע זאך זאגן "זאל זיין אזוי"...

עס זאגט זיך גרינג, אבער עס איז נאר שווער מקיים צו זיין, צו האבן סבלנות און געדולד. די איינציגסטע וועג ווי אזוי מען איז זוכה צו דעם, איז נאר ווען מען גלייבט אינעם אייבערשטן מיט א שטארקע אמונה, אז גארנישט אויף דער וועלט ווערט געטוהן פון זיך אליין, אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן. און דאס באקומט מען דורכן רעדן אסאך צום אייבערשטן. ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, צו דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס גייט אויף אים אדורך, אלעס וואס טוט אים וויי, באקומט ער א שטארקע אמונה, אז נאר דער אייבערשטער קען אים העלפן, און דעמאלט ווען עס קומט אויף אים סיי וועלכע צרה, ווערט ער נישט אויס מענטש, ער דערציילט עס פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אים, און אזוי קומט מען צו די שיינע מדה פון סבלנות.

עס איז דא זייער אסאך צרות אויף דער וועלט, איינער מאכט מיט אסאך מיט פרנסה, ער האט נישט קיין געלט איבערצוקומען דעם טאג, דארף מען אויף דעם האבן אסאך סבלנות, און נאר קומען צום אייבערשטן, און אים בעטן פרנסה.

וויידעראום זענען דא אנדערע מענטשן וואס האבן עלטערע בחורים אדער עלטערע מיידלעך אין שטוב, עס גייט זיי שווער צו טרעפן א שידוך, די עלטערן עסן זיך אויף פאר צער, מען קריגט זיך, מען שלאגט זיך, און די גאנצע שטוב ווערט צופארן און צופלויגן. ווען מען האט אבער געדולד, מען אנטלויפט נאר צום אייבערשטן, מען בעהט נאכאמאל און נאכאמאל דעם אייבערשטן, דעמאלט העלפט דער אייבערשטער, און מען גייט אלעס אדורך בשלום.

אנדערע גייען דורך שוועריקייטן מיט שלום בית, דארף מען אויף דעם אויך האבן אסאך סבלנות, א פרוי פארשטייט זיך נישט אייביג מיטן מאן, דער מאן ווערט גערוועזן דערפון, און ער ברענגט אריין אין שטוב אן אימה תורה, אן אנגעצויגנקייט, עס ווערט אנגעשטרענגט די מצב אינדערהיים, עס ווערט מחלוקת, קריגערייען און אנגעצויגנקייט אין די הויז, און פון דעם ווערט די גאנצע שטוב צופאלן.

די פֿונות פון שאקלען לולב

עס איז באקאנט אז אין די נענועים וואס מען שאקלט מיטן לולב, ליגט אין דעם גרויסע זאכן, דער אר"י הקדוש ברענגט אויף דעם גרויסע פֿונות (פרי עץ חיים שער הלולב פ"ג).

מען קען אָבער זאָגן אויף פֿפֿשטות די פֿונות וואס מען זאל אינזין האָבן ביים שאקלען די נענועים, וואס פון דעם קען מען נעמען גרויס חיזוק אָנצוגיין אין לעבן.

מזרח מעריב

מען שאקלט אויף פֿאַרנט און אויף אונטן, דאס ווייזט אויף צוויי מיני מצבים אין וואס א מענטש געפינט זיך, אַמאל גייט אים אלעס גוט, ער פילט א געשמאק אין לעבן, א געשמאק אין דינען דעם אייבערשטן, און אַמאל גייט אלעס פֿאַרקערט, מען שפירט נישט קיין טעם אין גאַרנישט, אלעס גייט פֿאַרקערט ווי מען וויל.

דערפֿאַר שאקלט מען פון פֿאַרנט און פון אונטן, סיי ווען עס גייט גוט און סיי ווען עס גייט נישט גוט זאל מען וויסן אז אלעס איז נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים זאל מען גיין, און נאר ער קען העלפֿן.

דרום צפון

מען שאקלט רעכטס און לינקס, דאס מיינט רוחניות און גשמיות, דאס הייסט אז מען וויל דינען דעם אייבערשטן סיי מיט רוחניות צו דאנווענען און לערנען און טוהן מצוות, און סיי מיט גשמיות צו עסן און טרינקן און טוהן אלע פֿאַדערפֿענישן, אויף מיטן אייבערשטן, אזוי ווי די הלכה וואס דער אייבערשטער האט געהייסן.

ווייל עס גייט נישט איינס אן דעם אַנדערן, אויב וויל מען נאר רוחניות אן גשמיות וועט עס צופאלן און עס וועט זיך נישט האלטן, און די זעלבע פֿאַרקערט, מען קען נישט האָבן גשמיות אן רוחניות, דער בעסטער וועג איז ווען מען שטעלט ביידע צוזאַם, מען דינט דעם אייבערשטן אויף מיט די גשמיות.

מעלה מטה

מען שאקלט אויף ארויף און אויף אראפ, סיי ווען מען איז אויבן נאנט צום אייבערשטן, דאָרף מען וויסן אז מען קען גיין נאָך העכער. און סיי ווען מען איז אראפ געפאלן, מען האט געטוהן עבירות דאָרף מען געדענקן אז דער אייבערשטער איז נאָך אלץ דא מיטן מענטש, און מען קען שטענדיג צוריק קומען צו אים (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר').

דאס זענען די פֿונות אינזין צו האָבן בשעת'ן שאקלען לולב, ווי אזוי מען דרייט נאר מיטן מענטש איז דער אייבערשטער שטענדיג מיט אים, און מען קען זיך שטענדיג ווענדן צו אים, און דערפֿאַר איז טאקע מסוגל בשעת'ן שאקלען דעם לולב צו בעטן דעמאלט דעם אייבערשטן וואס מען דאָרף, און געהאלפֿן ווערן מיט אלעס גוטס ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך ארבעה מינים)

ווען דער מאן האט אָבער שכל, ער האט סבלנות, נישט אלעס דאָרף מען זעהן אינדערהיים, נישט אלעס דאָרף מען קוקן, מען דאָרף נישט מאַכן אן עסק פון יעדע זאך, און אודאי נישט אריינברענגען אינדערהיים אן איבעריגע אָנגעצויגנקייט, ווי די גמרא זאגט (גיטין ז'): "לעולם אל יטיל אדם אימה ותירה בתוך ביתו" - א מענטש זאל נישט אריינברענגען אינדערהיים אן איבעריגע אָנגעצויגנקייט, ווייל נאכדעם ברענגט דאס צו אסאך קלקולים, אָבער מיט אביסל סבלנות קען מען האָבן א געשמאקע לעבן, א זיסע לעבן, נאָך אויף די וועלט, און זיכער אויף יענע וועלט.

און די זעלבע איז מיט קינדער, נישט אייביג פאלגן די קינדער מיטן ערשטן מאל הייסן, און אויב דער טאטע וועט זיך נישט אָנאַרטלען מיט סבלנות, מיט גאר אסאך געדולד, וועט זיין הויז אינגאַנצן צופאלן. דעריבער דאָרף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן, מען זאל זוכה זיין צו די מדה פון סבלנות. א הויז וואו מען האט סבלנות איינער צום צווייטן, און מען האט סבלנות צו די קינדער, וועלן זיי זייער מצליח זיין ברוחניות און בגשמיות.

אפילו ביים בעטן דעם אייבערשטן דאָרף מען אויף האָבן אסאך סבלנות, נישט אייביג ווערט מען גלייך געהאלפֿן, עס קען אַמאל אריבערגיין טעג און יאָרן, און מען זעהט נאכנישט קיין ישועה. מען טאר אָבער נישט אויפגעבן, נאר ווייטער בעטן און בעטן ביז דער אייבערשטער וועט רחמנות האָבן, און שיקן די ישועה.

די מויל איז דער שליט

דערנאָך קומט די מויל, דאס איז די וויכטיגסטע פון אלעס און דאס איז די שליטל צו אלעס. מיט די מויל קען מען צוקומען צו אלע מדרגות.

ווען מען הערט און מען זעהט די גרויסקייט און די וויכטיגקייט פון היטן די אויגן, די אויערן, די נאז און מויל, קען מען ווערן צופאלן, עס איז טאקע זייער גוטע און וויכטיגע זאכן, אָבער ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם?

ווען א איד ווייסט אָבער די גרויסע פח וואס ער האט אין זיין מויל, וועט ער נישט אויפהערן צו רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן איינמאל אין נאכאַמאל ביז דער אייבערשטער וועט העלפֿן און מען וועט צוקומען צו אלעס וואס מען קען נאר צוקומען.

דער פסוק זאגט (במדבר ח, א) אַל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, אלע ליכט פון די מנורה דאָרפֿן זיין געבויגן צו די מיטעלסטע. דאָרף מען לכאורה פֿאַרשטיין, אז די מיטעלסטע ליכט איז דאָך געשטאַנען אינמיטן גלייך, און די אַנדערע זעקס זענען געווען געבויגן צו אים, וואלט דאָך געדאַרפֿט שטיין "יאירו ששת הנרות", נאר זעקס זענען געווען געבויגן?

נאר דער תירוץ איז אז די זיבעטע ליכט איז קעגן די מויל, אלע זיבן ליכט וואס דער מענטש האט אויף זיין קאפ, די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די נאז לעכער און די מויל, אלע דאָרפֿן זיין געבויגן צו די מויל, אלע דאָרפֿן זיי צוקומען צו די מויל, פֿאַר די אלע זאכן דאָרף מען נאר בעטן דעם אייבערשטן.

און די זעלבע דאָרף מען אויף בעטן אויף גשמיות'דיגע זאכן, אויף אלעס וואס מען דאָרף האָבן איז נאר דא איין עצה צו גיין צום אייבערשטן און צו בעטן דעם אייבערשטן, אז מען זאל האָבן פֿרנסה געזונט און נחת און אלעס וואס מען דאָרף.

און אויף די מויל אליין דאָרף מען אויף אסאך בעטן אז מען זאל עס נוצן נאר צו גוטן, מען זאל נוצן די מויל נאר צו לערנען און דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן און צו רעדן צו אַנדערע מענטשן, זיי אויף מחזק צו זיין צו דינען דעם אייבערשטן, און נישט ח"ו פֿאַרקערט צו רעדן נארישקייטן און זאכן וואס מען טאר נישט.

יעצט ווען מען זיצט אין די הייליגע סוכה, ארום גענומען מיט די זיבן וואלקענעס, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו הייליגן די זיבן ליכט וואס מיר האָבן אויפן קאפ, דאן וועלן מיר האָבן א ריינעם מח, מיר וועלן זיין גליקליכע און פֿרייליכע מענטשן, מיר וועלן האָבן די וועלט און יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חג הסוכות, חלק ט"ו ערך עינים, חלק ט"ז ערך ז' נרות, חלק ד', ה', י"א, ערך סבלנות)

איך וויל שוין זיין וואויל

עס פלעגט זיין דער סדר ביים הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו, אז פאר סוכות פלעגט מען אים ברענגען צוויי קעסטלעך פון די שענסטע אטרונים ער זאל זיך אויסקלויבן פאר זיך, און עס זאל זיין גענוג אויך פאר זיינע קינדער און אייניקלעך, און דער הייליגער צאנזער רב האט אנגעווארענט: קיינער זאל נישט אויפמאכן די קעסטלעך פון די אטרונים ביז ווילאנג ער קלויבט זיך אויס אן אטרונג, נאכדעם קענען שוין די קינדער און אייניקלעך אויך נעמען. האט זיך איינער פון די אייניקלעך געמאכט א חשבון: מן הסתם וועל איך זיין דער לעצטער צו קענען קלויבן און מען וועט מיר איבערלאזן דעם שוואכסטן אטרונג, איז ער געגאנגען שטילערהייט און אויפגעמאכט איין קעסטל און ארויסגענומען א אטרונג און דאס צויריק פארמאכט. נאכדעם ווען מען האט געברענגט פארן הייליגן צאנזער רב די אטרונים, און ער האט באמערקט אז איינער האט דאס שוין אנגערירט, האט ער זיך גערעגט: ווער האט דא אנגערירט?! פארשטייט זיך אז דער הייליגער צאנזער רב האט אונדאז געוואקסט וועלכער אייניקל דאס איז געווען, און ער האט נישט געוואלט רעדן מיט אים, און ער האט אים מרחק געווען.

מען האלט שוין ערב סוכות נאכמיטאג, וואס ווי באוויסט פלעגט דעמאלטס דער הייליגער צאנזער רב טיילן אויסטערליש אסאך צדקה, וואס ער האט נאר געהאט, אבער אויך דעם אייניקל האט ער נישט געוואלט קוקן, פארשטייט זיך אז ער האט שוין גוט חרטה געהאט אויך דעם וואס ער האט געטוישן, איז ער אריין געקומען צום זיידן און אויסגעזאגט דעם אמת: זיידע! איך האב עס גענומען, און איך וויל שוין זיין וואויל. זאגט דער צאנזער רב: אזוי! דו ווילסט שוין זיין וואויל?! איך וויל שוין אויך זיין וואויל! לאמיר ביידע זיין וואויל און דער באשעפער וועט אונז ביידע מוחל זיין.

על אחת כמה וכמה ווען א איד קומט צום בורא כל עולמים, און זאגט: רבונו של עולם! איך בין דורכגעפאלן מיט גראבע עבירות, אבער איך וועל שוין זיין וואויל, איך וועל דאס שוין מער נישט טוהן, און אפילו איך האב דיר שוין אסאך מאל צוגעזאגט, און איך בין ליידער נאכאמאל דורכגעפאלן, וויל איך נאכאמאל תשובה טוהן וכו'. איז אונדאז אז דער אייבערשטער נעמט אן זיין תשובה, און ער איז אים מוחל אויף אלעס; ווייל דאס איז דער עיקר מעלה פון א איד אויף דער וועלט, אז ער טוט תשובה, און ער דערהאלט זיך.

(קונטרס עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן)

טיף אין דער ערד

עס איז באקאנט אז די ערבות זענען קעגן די ליפן, די בלעטליך פון אן ערבה זעהט אויס ווי די ליפן, אויך איז די ערבה מרמז קעגן די מענטשן וואס האבן נישט קיין תורה און נישט קיין מעשים טובים, אזוי ווי די ערבה וואס האט נישט קיין טעם און נישט קיין ריח.

דאס איז א געוואלדיגע התחזקות פאר יעדן מענטש. אפילו ווען א מענטש פיהלט ביי זיך אז ער איז דער ערגסטער מענטש, ער האט נישט קיין טעם און קיין ריח, ער האט נישט קיין תורה און נישט קיין מעשים טובים, דארף ער אבער געדענקען אז אפילו אזא סארט מענטש האט מען אויך אויסגעקליבן פאר די ד' מינים, מען קען נישט יוצא זיין די מצוה פון שאקלען לולב נאר אויב עס האט אויך מיט זיך אן ערבה וואס האט נישט קיין טעם און קיין ריח.

וואס איז די עצה פאר אזא מענטש וואס האט נישט קיין טעם וריח? אז ער זאל זיין אזוי ווי די ערבה, ער זאל אנהויבן צו שאקלען די ליפן. אפילו ווען די הארץ איז נישט דערביי, מען פיהלט נישט קיין התעוררות צו זיין וואויל און ערליך, זאל מען אבער אנהויבן מאכן מיט די ליפן, אנהויבן צו זאגן די ווערטער פון די תורה, אפילו אן קיין טעם און אן קיין ריח, אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען רעדט און מען געדענקט גארנישט וואס מען לערנט.

דער רבי זאגט אז ווען א איד זאל זיך מאכן א חק קבוע, אז יעדן טאג מוז ער לערנען אזויפיל און אזויפיל, אפילו ווען ער זאל שוין ליגן אין שאל תחתית, ער זאל זיין אין די ערגסטער מצב אין וואס א איד קען נאר פאלן, וועט די תורה אים ארויס שלעפן פון וואו ער איז געפאלן און עס וועט אים מאכן פאר אן ערליכער איד.

און די זעלבע ביי תפלה, אפילו ווען דער קאפ און הארץ זענען נישט דערביי, זאל מען רעדן צום אייבערשטן און דאווענען בלויז מיט די ליפן, מען זאל זאגן די ווערטער אן קיין הארץ און אן קיין געפיהל, און מיט די צייט וועט שוין די געפיהל נאכקומען און מען וועט שוין וועלן זיין אן ערליכער איד.

ווען עס קומט הושענה רבה מאכט מען א גאנצער עסק פון די ערבות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ע"ד) אז עס איז דא א "דיבור בדעה" און עס איז דא א "דיבור שלא בדעה", עס איז דא אמאל וואס מען רעדט און מען ווייסט נישט וואס מען רעדט, און אמאל איז דא ווען מען ווייסט יא וואס מען רעדט. און פדאי צוצוקומען צו דעם "דיבור בדעה" אז מען זאל יא וויסן וואס מען רעדט און פארשטיין וואס מען זאגט, דארף מען קודם האבן די "דיבור בלא דעה". און דאס איז הושענה רבה וואס מען נעמט די ערבות וואס איז אזוי ווי די ליפן, דאס איז ווען מען ניצט נאר די ליפן אן פארשטיין וואס מען זאגט, און

שׂווער צו נארן אידן

אין יאר תק"ע פאר יום טוב סוכות איז געווען זייער שווער צו באקומען אַתרוגים, עס האט אויסגעזעהן אז עס וועט שוין בכלל נישט זיין קיין אַתרוגים אויף סוכות, עס איז נישט געווען צו באקומען קיין אַתרוגים אינעם גאנצן לאַנד.

ביז ממש ערב סוכות האט דער אייבערשטער געהאלפן אז עס זענען אנגעקומען בדרך נס געציילטע אַתרוגים צו עטליכע שטעט, און מען האט געצאלט פאר דעם גאר אסאך געלט.

אויף צו די שטאט ברסלב איז אנגעקומען אן אַתרוג, גאר א שיינעם אַתרוג, צום הייליגן רבי'ן, דער רבי איז געווארן זייער פרייליך פון דעם אַתרוג, ער האט געהייסן אז מען זאל ברענגען מוזיק און שפילן, פאר גרויס פרייד אז ער האט זוכה געווען צו באקומען אן אַתרוג.

דריי טעג אין א צי האט דער רבי געהאט גאר גרויס חיות פון דעם אַתרוג, אזוי ווייט אז ער האט גארנישט געשפירט די שווערע קרענק וואס ער האט דעמאלט געהאט, פון די גרויסע שמחה פונעם אַתרוג.

אויף נאך סוכות האט דער רבי גערעדט אסאך פונעם אַתרוג, ער האט געזאגט אז מען ווייסט גארנישט די גרויסקייט פון די הייליגע מצוה פון אַתרוג, אבער אזויפיל קען מען זעהן אז אידן לאזן זיך קאסטן גרויסע געלטער צו קויפן אן אַתרוג, מער וויפיל מען צאלט פאר אנדערע מצוות, און די אידן זענען דאך קלוג און עס איז שווער זיי צו פארנארן, און דערפאר אויב זעהט מען אז זיי צאלן אזויפיל געלט פאר די מצוה איז א סימן אז דאס איז גאר א טייערע מצוה וואס מען קען נישט אפשאצן.

(שיחות הר"ן סימן קכ"ה)

***

וְהֵייתָ אִךְ שִׁמְחָה

עס ווערט געברענגט פון צדיקים אויפן פסוק (דברים ט"ז) וְהֵייתָ אִךְ שִׁמְחָה, אז די סופי תיבות איז די שם פון פרנסה, חת"ף, איבערדעם זע צו זיין פרייליך, מיט שמחה ווערט נתרחב דער דעת, מיט שמחה איז מען זוכה זיך צו דערהאלטן. אונדאי צו זיין פרייליך איז די שווערסטע זאך, אבער פונדעסטוועגן דארף מען טון אלע זאכן אויף דער וועלט צו קומען צו שמחה - וואס שמחה דאס איז די קדושה, אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים א', ט"ז) "עוז וחדנה במקומו", איבערדעם זע צו זיין פרייליך, און דאס וועט דיך ברענגען צו אלע ישועות, נאר פארליר זיך נישט.

(אשר בחל באידיש חלק ו' מכתב תרצ"א)

ווען מען זאגט אסאך אפילו ווען מען פארשטייט נישט העלפט דער אייבערשטער אז נאכדעם איז מען זוכה צו שמחת תורה, אז מען פארשטייט די תורה און מען קען זיך פרייען דערמיט.

דאס זעהט מען הושענה רבה אז מען זאגט די הושענות "הושענה אום אני חומה" "הושענה ברה פחמה" א.א.וו. די אלע הושענות, דאס זענען נישט קיין געהעריגע מסודר'דיגע תפלות, נאר מען זאגט ווערטער פון די זאכן וואס מען וויל באקומען.

דאס קומט אונז לערנען אז אפילו ווען מען קען נישט געהעריג מסדר זיין א נארמאלע תפלה פארן אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, זאל מען אבער נוצן די ליפן און ווארפן תפלות ווי אזוי מען קען נאר: "הושענה פרנסה בריווח הושענה" "הושענה געזונט הושענה" "הושענה שלום בית הושענה" "הושענה נחת פון די קינדער הושענה", דאס מיינט אז אפילו ווען מען קען נישט געהעריג מאריך זיין מיט א מסודר'דיגע תפלה זאל מען כאטש ווארפן ווערטער צום אייבערשטן, און יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה און עס ברענגט אלע גוטע ישועות.

דערנאך נעמט מען די הושענות און מען קלאפט עס אויף דער ערד, דאס ווייזט אונז אז אפילו א מענטש וואס איז שוין אין דער ערד, זיינע תפלות זענען אין דער ערד, אפילו אזא מענטש טאר אויך נישט אויפגעבן, נאר ווייטער ווארפן תפלות און ווערטער צום אייבערשטן. און אויב וועט ער נישט אויפגעבן וועט ער זיכער צום סוף געהאלפן ווערן מיט אלע מיני ישועות ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהרא"ש חג הסוכות)

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א
27 Skillman St.

זמנים לחג הסוכות

שחרית.....10:00

מנחה.....7:00

הושענה רבה

משנה תורה.....11:00

שמיני עצרת

שחרית.....10:00

מנחה.....7:00

שמחת תורה

שחרית.....9:00

מנחה.....7:00

ואחר כך נעילת החג

מען האלט די הארץ אין די הענט

דער רבי האט אמאל געזאגט: "אז מען האלט די מצה אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט", די זעלבע איז ביי אלע מצות, ווען מען האלט די לולב און אַתרוג אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט, און דאן איז די ריכטיגע עת רצון ווען מען קען זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל האבן.

דער אַתרוג איז מרמז אויף די הארץ, קען מען זאגן פארן אייבערשטן: "באשעפער דא האלט איד מיין הארץ, איד געב עס איבער אינגאנצן פאר דיר, רייניג מיר אויס מיין הארץ און העלף מיר אז פון היינט און ווייטער זאל מיין הארץ נאר טראכטן פון דיר, זאל מיין הארץ נאר לעבן מיט דיר".

די אַתרוג דארף מען האלטן צוזאמען מיט די לולב, ווייל פדאי צו רייניגן דעם הארץ דארף מען גיין צו א צדיק, דער לולב איז מרמז אויף א צדיק אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים צב, יג) "צדיק פתמר יפרח", אז א איד וויל זיין ערליך, ער וויל האבן אן ערליך הארץ, דארף ער זיך צושטעלן צום צדיק.

דער רבי (תני מוהר"ן תר"ה) טייטשט די משנה (אבות ב' י"ג), ואל תהי רשע בפני עצמך, אפילו ווען דו ביזט א רשע, זאלסטו נישט זיין "אליין", זאלסטו גיין צו א צדיק, און דאן וועסטו ווערן אויס רשע.

אפילו ווען א מענטש איז א רשע, ער ווייסט אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין. פון דעסט וועגן זאל ער זיך אבער דרייען צווישן ערליכע אידן, ער זאל זיך אויף דרייען ביי א צדיק, און סוף פל סוף וועט זיך אין אים אויך עפעס אנקלעבן, און ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

דערפאר, די ראשי תיבות פון נ'טהר ל'בנו ל'עבדך ב'אמת איז לולב. אז אויב מען וויל רייניגן די הארץ דארף מען גיין צום צדיק וואס ער לערנט אויס דעם מענטש ווי אזוי צו דיגען דעם אייבערשטן און זיין אן אמת'ער ערליכער איד.

(שיחות מוהר"א ש' חג הסוכות)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~~~

שיינע תפלות ביי מוהר"א ש' יום כיפור

אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן האט מוהר"א ש' דאס יאר נאכאמאל אריבער גערופן דעם ראש השיבה ער זאל קומען מיט די בחורים דאווענען יום כיפור בבית מדרשו אין בארא פארק.

די בחורים זענען טאקע אריבער אויף יום כיפור צו מוהר"א ש', דער ראש השיבה האט געדאווענט שחרית פארן עמוד, ווען די בחורים העלפן צו, מיט אלע ניגונים.

עס איז געווען א שיינער יום טוב, און מען האט זיכער גע'פועל'ט א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר פאר גאנץ כלל ישראל.

וביום צום כיפור יהתמון!

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהר"א ש' שליט"א

תאו ואתכנשו

הננו מודיעים לכל אנשי שלומינו

שיתקיים א"ה

סעודת הילולא רבתי

של רבינו ז"ל

ביום א', ב' דחול המועד

אושפיזא דמשה רעיא מהימנא

בסוכת כ"ק מרן מוהר"א ש' שליט"א

בבית מדרשינו בבארא פארק

1129 42nd street

בשעה 6:00

הג כשר ושמוח

הגבאים

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו מלמד מומחה במוסדותינו הק' צו די געבורט פון א אינגל למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה משה יחיאל פעלדמאן הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה נחום ברילל הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:58
סוף זמן קר"ש..... 9:18
מוצש"ק..... 7:24
שיעורים כסדרן
בבלי..... יבמות י"ב
ירושלמי..... כלאים ל"ה
תוספתא..... יומא פרק ג'

שעה 4, גליון 3 (159)

שמחת תורה - שבת בראשית, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שמחת תורה ~

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע טעג פון שמיני עצרת און שמחת תורה, חז"ל זאגן אז במשך די טעג פון סוכות איז מען מקריב זיבעציג קרבנות אנטקעגן די זיבעציג פעלקער, און פון דעם האבן זיי חיות, זיי באקומען כח פון דעם. ווען עס קומט אבער שמיני עצרת איז מען נאר מקריב איין פר פאר א קרבן, דאס איז נאר פאר די אידישע קינדער, דער אייבערשטער זאגט פאר די אידן: יעצט לאמיר אונז מאכן א קליינע סעודה נאר פאר אונז ביידע, כדי איד זאל הנאה האבן פון אידן.

דערפאר איז דא אין די טעג פון שמיני עצרת און שמחת תורה א גרויסע עת רצון, מען קען דאן פועל'ן ביים אייבערשטן וואס מען וויל, און דאן איז די ריכטיגע צייט אויסצונוצן מיט אסאך תפלה און זיך אויסבעטן אלעס וואס מען דארף האבן אויף די גאנצע יאר ברוחניות ורגשיות.

ווען א מענטש איז אליין מיטן קעניג, קיינער אויסער זיי געפינט זיך נישט דארט, קען מען מער בעטן פונעם קעניג יעדע קלייניקייט וואס מען דארף, און אויך זענען נישט דא דארט קיין מקטריגים וואס זאלן שטערן דעם מענטש'ס תפלות, אדער איינער וואס זאל מקנא זיין. דערפאר אין די טעג ווען יעדער איד געפינט זיך אליין מיטן אייבערשטן דארף מען אויסנוצן די צייט, און בעטן ביים אייבערשטן וואס מען דארף, און אויך ווען מען טאנצט און מען פריידט זיך מיט די תורה, זאל די מויל ווייטער גיין מיט תפלות ותחנונים ביים אייבערשטן.

פרנסה פון הימל

עס איז מקובל אז דער רבי האט געזאגט אז ביי מעריב פון שמיני עצרת ווען מען זאגט "אמת ואמונה", דעמאלט טיילט מען פון הימל די פרנסה פאר יעדן אויף די גאנצע יאר.

המשך בדף ב

פרשת השבוע

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. דער מדרש זאגט (בראשית כ"ב א, ט"ו) די בית שמאי זאגן אז די הימל איז קודם באשאפן געווארן און דערנאך די ערד, און די בית הלל זאגן אז די ערד איז קודם באשאפן געווארן און דערנאך די הימל, קומט רבי שמעון בן יוחאי און ער זאגט: איך וואונדער מיך ווי אזוי די בית שמאי און בית הלל קריגן זיך וואס עס איז קודם באשאפן געווארן, ווייל איך זאג אז ביידע זענען באשאפן געווארן אינאיינעם, אזוי ווי א טאפ מיטן דעקל.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר אז דער עיקר תכלית פון א מענטש אויף די וועלט איז צו דינען דעם אייבערשטן סיי מיט רוחניות און סיי מיט גשמיות, ווען א איד וויל זיין ערליך דארף ער נישט אנוועק ווארפן זיין גאנצע גשמיות, נאר פארקערט, מען קען דינען דעם אייבערשטן אויך מיט די גשמיות, ווען מען פירט זיך אזוי ווי די הלכה איז, אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן.

דאס איז פשוט אין מדרש, די בית שמאי זענען דאך שטענדיג געגאנגען מיט הארבקייט מיט שמרענגקייט, דערפאר האבן זיי געהאלטן אז מען קען דינען דעם אייבערשטן נאר מיט רוחניות, מען דארף זיך אינגאנצן אפשיידן פון די וועלט, דערפאר זאגן זיי אז די הימל איז באשאפן געווארן פריער, אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן נאר מיט הימל זאכן.

ווי די גמרא דערציילט (שבת לא.) אז עס זענען געקומען גרים צו שמאי זיך צו מגיר זיין האט ער זיי אנוועק געשמופט, אבער הלל האט זיי יא מקרב געווען, ווייל זיין שיטה איז געווען צו מקרב זיין אפילו די וואס ליגן נאך אין גשמיות, דערפאר זאגט ער אז די ערד איז פריער באשאפן געווארן, אז מען קען דינען דעם אייבערשטן אויך מיט ערד זאכן, מיט גשמיות דינען זאכן.

קומט רבי שמעון בן יוחאי און זאגט: איך פארשטיי בכלל נישט די גאנצע מחלוקת, עס איז אלעס איינס, גשמיות מיט רוחניות, מען קען מיט אלעס דינען דעם אייבערשטן, פון איין זייט דארף מען לערנען און דאווענען, און פון די אנדערע זייט קען מען לעבן א גוטע לעבן אויף די וועלט אויך, ווי לאנג מען גייט נישט אנוועק פון שלחן ערוך, מען פירט זיך

המשך בדף ב

פֿרשֿת השבוע

ווי די הלכה הייסט.

דערפאר זאגט ער די הימל און ערד זענען פאשאפן געווארן אינאיינעם ווי א טאפ מימן דעקל, ווייל עס איז אלעס איינס.

וואויל איז דער מענטש וואס ווייסט אז דער אייבערשטער איז איבעראל אין יעדע מצב, און מיט אלעס קען מען דינען דעם אייבערשטן.

(תוך החלל סעודה שלישית בראשית תשמ"ח לפ"ק)

***

ניתפרו עלה תאנה ניעשו להם חגרת. חז"ל זאגן (סנהדרין ע:): אז די עץ הדעת איז געווען פון א פייגן בוים, בדבר שקלקלו בו נתקנו.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מספיר לויט ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז ווען מען לערנט תורה זאל מען נישט מקפיד זיין גלייך צו פארשטיין אלעס וואס מען לערנט, ווייל וויל מוז מען אלעס גלייך פארשטיין דעמאלט הייבט מען בכלל נישט אן, און מען הערט אינגאנצן אויף צו לערנען.

און די זעלבע איז ביי יעדע זאך, אויב וויל מען עס טוהן נאר בשלימות אויפן בעסקן אופן, טוט מען דערנאך גארנישט, און אויב פרובירט מען צו טוהן כאטש וואס און ווי אזוי מען קען, קומט מען אסאך מער אן.

דער מדרש זאגט (במדבר רבה יב, ט) אויפן פסוק (משלי כ"ז) נוצר תאנה יאכל פרו. פארנוואס איז די תורה צוגעגליבן צו א תאנה, צו א פייגן בוים, ווייל אזוי ווי א פייגן בוים געמט מען נישט אראפ אלע פרוכט אויף איין מאל ווייל זיי ווערן נאר געצייטיגט צוביסלעך, די זעלבע די תורה קען מען נישט לערנען אין איין טאג, יעדן טאג לערנט מען אביסל ביז מען קומט אן אסאך. דאס ווייזט אונז אז מען קען נישט אלעס כאפן אויף איין מאל, אז אלעס זאל גלייך קלאפן אינגאנצן, אבער צוביסלעך קען מען אנקומען נאר אסאך.

דאס איז געווען דער פנים פונעם עין הדעת, אז מען האט צוגעלייגט צו וואס דער אייבערשטער האט געהייסן, דער אייבערשטער האט געהייסן נאר אז ער זאל נישט עסן פונעם בוים, אבער אזוי ווי ער האט געוואלט אז עס זאל הונדערט פראצענט בשלימות האט ער צוגעלייגט א נדר אז ער זאל אויך נישט אנרירן דעם, און דאס האט צוגעברענגט אז ער האט נאכדעם געגעסן דערפון אויך.

דערפאר איז זיין תיקון אויך געווען מיט די פייגן בוים, אז ער זאל זיך אפלערנען פון די פייגן אז מען קען נישט זיין גלייך אינגאנצן בשלימות, נאר טוהן צוביסלעך וויפיל מען קען, און ווי אזוי מען קען, און אזוי איז מען זייער מצליח.

(תוך החלל ליל שב"ק בראשית תשע"א)

שיחות מוהרא"ש

דערפאר דארף מען דעמאלט אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל האבן די גאנצע יאר א שפע פון פרנסה, אז מען זאל קענען דינען דעם אייבערשטן מיט הרחבת הדעת.

טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה

גאנץ כלל ישראל טאנצט און פריידט זיך מיט די הייליגע תורה, פון גרויס ביז קליין, יעדער טאנצט יעדער איז פרייליך מיט די הייליגע תורה, אפילו פשוטע מענטשן וואס האבן נישט זוכה געווען צו לערנען תורה א גאנץ יאר, פרייען זיך אויך מיט די תורה.

באמת וואלטן זיך די אידן געדארפט שעמען צו טאנצן מיט די תורה אין די צייט וואס זיי ווייסן ביי זיך אז זיי האבן נישט אנגעקוקט די תורה א גאנץ יאר, ניטאמאל האבן זיי מעביר סדרה געווען יעדע וואך די פרשת השבוע. דער אמת איז אבער אז ווען מען זעהט ווי אידן טאנצן און פרייען זיך מיט די תורה, געבט דאס א קיצל פאר יעדן איינעם, דאס געבט אן התעוררות און מען הייבט אן טראכטן "וואס וועט זיין מיט מיר? ווען וועל איך אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה?" דערפאר ווען עס קומט שמחת תורה מאכט יעדער איד אפ ביי זיך אז דאס יאר וועט ער שוין אנהייבן לערנען פלייסג די תורה, און דערפאר טאנצט יעדער און פריידט זיך מיט די פרישע קבלות וואס מען נעמט זיך אונטער צו מאכן שיעורים אין תורה במשך די יאר וואס קומט.

אזוי פלעגן זיך פירן אנשי שלומינו אין אלע דורות אז בשעת'ן טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה האט מען זיך אונטער גענומען גוטע קבלות אויף די גאנצע יאר צו לערנען אסאך תורה מיט גרויס התמדה, צו מאכן שיעורים אין אלע חלקים פון די תורה, אין מקרא, אין משנה, אין גמרא און אין מדרש, ספעציעל האט מען זיך אונטער גענומען נישט צו פארפעלן קיין איין וואך פון מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י, אזוי ווי די חז"ל האבן אונז געהייסן און דאס איז אויך א סגולה פאר אריכות ימים ושנים, און ווער עס טוט דאס ווערט צוגעבינדען צו די תורה, דאס געבט אריין אינעם מענטש א ספעציעלן סיפוק אין לעבן, די הייליגע תורה דערלייכט אים אלע זיינע וועגן אז ער זאל וויסן וואס ער האט צו טוהן.

וויין פון קעלער

ביים הייליגן בעל שם טוב זענען אמאל געטאנצן די תלמידים שמחת תורה מיט גרויס פרייד, און אזוי ווי זיי זענען געווען דורשטעריג איז געווען איין תלמיד וואס איז געגאנגען די גאנצע צייט ברענגן וויין פון קעלער אז דער עולם זאל טרינקען און זיך פרייען מיט די תורה.

די וויין איז אבער געקומען פונעם קעלער פון בעל שם טוב וואס דארט איז געווען צוגעגרייט וויין פאר קידוש און הברלה פארן גאנצן יאר.

ווען די ווייב פון בעל שם טוב האט געזעהן אז מען הערט נישט אויף צו נעמען נאך און נאך וויין, האט זי מורא געהאט אז באלד וועט שוין נישט בלייבן קיין וויין פארן בעל שם טוב צו קידוש מאכן, האט זי געזאגט פאר איר מאן אז ער זאל זאגן פאר די תלמידים אז מען זאל

שיחות מוהרא"ש

שוין אויפהערן צו טרינקען און טאנצן, ווייל עס וועט נישט בלייבן קיין וויין מער אין קעלער. האט דער בעל שם טוב איר געזאגט: "דו זאגסט גוט, גיי דו אליין און זאג זיי אז זיי זאלן שוין אויפהערן.

ווען זי אבער איז געגאנגען און געעפענט די טיר פון בית המדרש, האט זי געזעהן די פייער וואס נעמט ארום די תלמידים, ווי זיי טאנצן און פרייען זיך מיט די תורה מיט אזא ברען און התלהבות מיט אזא גרויסע שמחה. ווען זי האט דאס געזעהן האט זי מער נישט געטראכט פון זיי זאגן אז זיי זאלן אויפהערן, נאר אדרבה זי אליין איז געגאנגען זיי ברענגן נאך וויין אז זיי זאלן ווייטער טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה.

זעהן מיר פון די מעשה די גרויסקייט פון טאנצן און זיך פרייען מיט די תורה, און כאטש אז מיר טרינקען נישט קיין וויין, מיר קענען נישט פארגלייכן אונזערע מוחות צו די מוחות פון די תלמידי בעל שם טוב ז"ל, דער רבי האט אונז אנגעזאגט אז מיר זאלן נישט טרינקען קיין משקה המשכר, אבער אזויפיל קענען מיר זיך אפּלערנען זיך צו פרייען און צו טאנצן מיט די הייליגע תורה מיט גרויס ברען.

אינמאל האט מרת אדל ע"ה די טאכטער פון בעל שם טוב ז"ל צוגעקוקט ווי אזוי די תלמידי בעל שם טוב טאנצן און פרייען זיך מיט די תורה, און זי האט געזעהן ווי איין תלמיד זיצט פון די זייט און ער טאנצט נישט, ווען זי האט אים געפרעגט פארוואס ער טאנצט נישט, האט ער געזאגט אז זיין שידך איז אים צוריסן און ער קען נישט טאנצן מיט אלע חברים, האט זי אים געפרעגט אויב זי וועט אים ברענגן נייע שידך צי ער זאגט איר צו אז זי וועט געבוירן א אינגל ביז א יאר, האט ער איר צוגעזאגט, און זי האט אים געברענגט שידך, און יענעם יאר האט זי געבוירן דעם צדיק רבי ברוך פון מעזיביזש ז"ל, זעהט מען פון דעם אויך די גרויסע כח וואס מען קען פועל'ן דורך די טאנצן פון שמחת תורה.

דער הייליגער ארי"ה הק' פלעגט זיך פירן אז ווען ער האט געענדיגט די הקפות און איז אהיים געגאנגען, וואו ער איז דורכגעגאנגען א שוהל וואו מען האט נאך געהאלטן אינמיטן די הקפות איז ער דארט אריין און אויך מיטגעטאנצט מיט זיי.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו טאנצן און זיך צו פרייען מיט די תורה אום שמחת תורה, און ער איז זיך מקבל אז פון יעצט וועט ער שוין לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, וואויל איז אים אויך די וועלט און וואויל איז אים אויך יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך שמיני עצרת ושמחת תורה)

שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית

דעם שַׁבַּת רופט מען "שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית", דאס איז נישט נאר ווייל מען ליינט די וואך פֿרַשַׁת בְּרֵאשִׁית, נאר אויך ווייל דער שַׁבַּת איז "ראשית" - דער ערשטער שַׁבַּת פונעם יאר, און מיט דעם הייבט מען אן די יאר, עס איז דער קאפ פונעם יאר, ווי אזוי מען פירט זיך אויף דעם שַׁבַּת אזוי וועט מען זיך פירן א גאנץ יאר, ווייל דער גוף גייט נאכן קאפ.

דערפאר איז גוט דעם שַׁבַּת אריינצוטראכטן און זיך מאכן א חשבון הנפש און א פלאן ווי אזוי אויסצוניצן די יאר וואס קומט מיט גוטע זאכן, מיט רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך מאכן שיעורים אין די תורה, אזוי ווערט אויך געברענגט פון הייליגן "דברי חיים" ז"ל אז שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית האט ער זיך מסדר געווען זיינע שיעורים אויף די גאנצע יאר.

און אויב מען וועט אויסניצן דעם שַׁבַּת ווי עס דארף צו זיין, מיט גוטע רצונות, וואס מען וויל דאס יאר טוהן, וועט נאכדעם קומען א גוטע יאר, פיל מיט אלע גוטע זאכן.

לאמיר איבערגיין עטליכע גוטע נקודות וואס מען קען זיך פארנעמען יעצט שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית אויף די גאנצע יאר.

דאווענען מיט מנין

די ערשטע זאך דארף זיך א איד פארנעמען צו דאווענען יעדן טאג מיט מנין אין בית המדרש, מען זעהט אז מענטשן זענען מזלזל אין דעם, ווי די גמרא זאגט (ברכות ו:): אז דאווענען איז גאר א הויכע גרויסע זאך אבער מענטשן זענען מזלזל אין דעם, מען איז זיך מורה היתר צו דאווענען אינגערע היים ביחידות, און דורך דעם פארלירט מען די מצוה פון תפלה בצייבור, ענטפערן אמן, קדושה, ברכה, און קריאת התורה, און באמת איז שוין היינט נישטא קיין תירוץ פארוואס נישט צו דאווענען מיט מנין, ווייל היינט איז שוין דא כמעט אויף יעדע גאס א בית המדרש, און עס איז דא מנגנים פון גאר פרי ביז גאר שפעט, און מען קען שטענדיג טרעפן א מנין צו דאווענען.

אבער דער יצר הרע האט ליב צו צוברעכן דעם מענטש, וואס האסטו צו גיין דאווענען? דו ווייסט דאך יא ווי אזוי דו זעהסט אויס, דו ביזט דאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן, דו ביזט פיל מיט עבירות, און דא קומסטו דאווענען אין בית המדרש? דער אייבערשטער דארף נישט אזא דאווענען, אבער דאס איז נאר דער שלעכטער יצר הרע וואס פארגינט נישט דעם מענטש, ווייל דער אמת איז פונקט פארקערט, אויב בין איך טאקע אזוי שלעכט, וועל איך כאטש טוהן וואס איך קען יא, איך וועל כאטש דאווענען אין שוהל און דאס וועט מיר העלפן ארויסצוגיין פון אלע אנדערע פראבלעמען, ווי די גמרא זאגט (ברכות טו): אז די פתי מדרשים זענען ווי א מקוה וואס רייניגט און הייליגט דעם מענטש, אזוי אויך דער בית המדרש הייליגט און רייניגט דעם מענטש פון אלע עבירות, און דערפאר אויב בין איך פיל מיט עבירות, וועל איך הערשט גיין אין שוהל דאווענען און דאס וועט מיר העלפן ארויסצוגיין פון מיי שלעכט'ס.

מעביר סדרה זיין

אויך איז יעצט א גוטע צייט זיך פארצונעמען צו מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מענטשן זוכן אלע מיני סגולות פאר אריכות המשך בדף ד

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב

בנשיאות כ"ק מרון מוהרא"ש שליט"א

27 Skillman St.

~ זמנים ~

שמיני עצרת

שחרית.....10:00

מנחה.....6:30

שמחת תורה

שחרית.....9:00

מנחה.....6:30

שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית

המשך

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם צו די סעודת הילולא פון רבי'ן

דעם זונטאג חול המועד איז פארגעקומען די סעודת הילולא פון רבי'ן ביי מוהרא"ש שליט"א אין די סוכה, צו די יארצייט וואס געפאלט ח"י תשרי, אין די אושפיזא פון משה רעיא מהימנא.

עס זענען זיך צוזאם געקומען א גרויסער עולם אנשי שלומינו צו די סעודה, וואו מען האט געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א איבער די גרויסקייט פונעם טאג, וואס דאס מיינט פאר אונז אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין ביים רבי'ן און וואס דער רבי לערנט אונז.

מוהרא"ש שליט"א האט ארויסגעברענגט אז דער עיקר איז צו פאלגן דעם הייליגן רבי'ן און טוהן די הייליגע עצות וואס ער לערנט אונז און דאן וועלן מיר מצליח זיין, און בעיקר די צוויי הויפט עצות, צו רעדן צום אייבערשטן יעדער איינער אויף זיין שפראך, און די עצה פונעם סדר דרך הלימוד וואס דער רבי האט אונז געגעבן וואס דורך דעם קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה.

אויך האט מוהרא"ש מעורר געווען אויף מעביר סדרה זיין, אזוי ווי דעם שבת ליינט מען שוין פרשת בראשית זאל מען נישט ווארטן אויף די לעצטע מינוט נאר שוין אנהייבן צו מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, און אזוי וועט מען ווייטער קענען מעביר סדרה זיין יעדע וואך במשך די יאר.

נאכן בענטשן איז דער עולם עולם אראפ געגאנגען אין בית המדרש וואו מען האט געטאנצן און זיך געפריידט בתופים ובמחולות בשמחת בית השואבה ביז אין די שפעטע שעה'ן.

תורתו מגן לנו!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים •

ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז פון 347-559-5554

5554printing@gmail.com

זמים, און דא איז דא א סגולה פון חו"ל, ווי די גמרא זאגט (ברכות ה.) לעולם ישלים אדם פְּרִשׁוּתוֹ עִם הַצִּיבוּר שְׁקַל הַמְּשָׁלִים פְּרִשׁוּתוֹ עִם הַצִּיבוּר מְשָׁלִימִין לוֹ זְמִיו וּשְׁנוּתוֹ, זַהֲטָה מֵעַן אַ קְלָאָרַע צוּזָאָג פּוֹן דִּי הַיִּלְיַע חֲקָמִים אַז ווער עס וועט מעביר סדרה זיין, וועט לעבן לאנג.

און די בעסטע זאך איז ווען מען הייבט אן מעביר סדרה זיין שוין פון זונטאג, אזוי ווי עס ווערט גע'פּסָקָנִט' אין שְׁלַח עֲרוּף (אורח חיים סי' רפ"ה סעיף ג.) אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר סדרה זיין, און דער משנה ברורה ברענגט (שם) אז דער הייליגער גר"א פלעגט זיך אזוי פירן, דאס מיינט אז זונטאג איז מען מעביר סדרה פון אנהייב סדרה ביז שני, מאנטאג פון שני ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז פרייטאג ענדיגט מען די גאנצע סדרה.

כאטש דער אר"י הקדוש זאגט אז עס איז בעסער צו מעביר סדרה זיין די גאנצע סדרה פרייטאג, דאך קען מען אבער קוקן אויף די מצוות, פאקטיש זעהט מען ביי רוב מענטשן אז מען קען נישט מעביר סדרה זיין פרייטאג, און ספעציעל אין די קורצע ווינטער פרייטאג'ס איז כמעט נישט מעגליך צו מעביר סדרה זיין, און אזוי גייט דורך א וואך נאך א וואך און מען איז נישט מעביר סדרה, ווייל מען וויל עס נאר טוהן פרייטאג.

דערפאר קען מען זיך ביי דעם פאןלאזן אויף די פשוט'ע הלכה אין שְׁלַח עֲרוּף, אז מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג, און אזוי וועט מען אויף זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס דאס ברענגט מיט זיך.

זאגן משניות

יעצט אין "שבת בראשית" איז די צייט אנהייבן א שיעור אין זאגן משניות, א יעדן טאג א פרק אָדער צוויי, יעדער איינער וויפיל ער קען, אנהייבן פון אנהויב מסכת ברכות און אזוי צופיסלעך דורך גיין ששה סדרי משנה ביז מסכת עוקצין, און אנהייבן נאכאמאל און נאכאמאל.

משניות האט א כח אז עס הייליגט און רייניגט דעם מענטש, און דרייט אים איבער צו ווערן גוט, משנה איז די אותיות נשמה, עס רייניגט די נשמה, משנה איז די אותיות משנה, עס טוישט דעם מענטש צום גוטן, דער מדרש זאגט (מוקא במדרש תלפיות) אז אָשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב זִיצַט בֵּימֵי טִיר פּוֹן גֵּהִינוּם, און ווער עס האט געזאגט משניות לאזט ער נישט אריין דארט, נאר ער פירט אים צו זיך אין גן עדן, און אזוי זעהט מען אין פסוק (תהלים ל') הַעֲלִית מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי, איז ראשי תיבות משנה, משניות נעמט ארויס דעם מענטש פון שְׂאוֹל תַּחְתִּית, דערפאר איז זייער גוט זיך צו מאכן א שיעור אין משניות.

גמרא

אויף דאך מען זיך יעצט פארנעמען צו לערנען יעדן טאג אפיסל גמרא חק ולא יעבור, ווען א מענטש לערנט גמרא ווערט ער ארוימגענומען מיט די פיר גרויס מלאכים וואס היטן אים פון אלעם שלעכט'ס, ווי עס ווערט געברענגט אין ספר החיים (לאחיו של הפת"ל מפרא ו"ל) אז גמרא איז ראשי תיבות גביראל מייכאל ריפאל אדיראל.

ובפרט ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען א בלאט גמרא יעדן טאג, דאס געבט אים א צוהר פון א מענטש, ווי דער צדיק רבי שלמה'קע ווילער זי"ע פלעגט זאגן אז ווער עס לערנט נישט א דף גמרא א טאג האט א צוהר פון א בהמה רחמנא ליצלן, דערפאר לערנט מען דעם שבת א בלאט גמרא, און דאס וועט העלפן אז מען זאל שוין א גאנץ יאר לערנען גמרא.

מדרש

אויף איז גוט זיך צו מאכן א שיעור אין מדרש יעדן טאג, מדרש רבה און מדרש תנחומא, די מדרשים זענען די בעסטע מיטן ספר, און עס אין דעם באהאלטן גאר אסאך סודות התורה, אזוי ווי דער צדיק רבי אהרן קארלינער האט געזאגט, אז משיח צדקנו וועט זאגן פשט אין מדרש, ווייל דער אר"י הקדוש האט מסביר געווען דעם זהר, און דער בעל שם טוב הקדוש מיט זיינע תלמידים האבן מסביר געווען דעם אר"י הקדוש, אָפּער אויף מדרש וועט משיח זאגן פשט, דערפאר איז א גוטע זאך זיך צו מאכן א שיעור אין מדרש, לערנען יעדן טאג א שטיקל ביז במשך די צייט ענדיגט מען דעם גאנצן מדרש.

ווען א מענטש האט די פיר שיעורים אין מקרא, משנה, גמרא, מדרש, האט ער א געשמאקע סעודה פאר זיין נשמה, און ער וועט באקומען די ברכות וואס יצחק האט געבענטשט יצחק, ויתן לך האלקים משל השמים ומשמי הגאן רוב דגן ותירש, וואס דער מדרש זאגט אויף דעם (בראשית רבה סי' א.) משל השמים דאס איז מקרא, ומשמי הגאן דאס איז משנה, ורב דגן דאס איז גמרא, ותירש דאס איז מדרש.

ווען א איד נעמט זיך אנטער די לימודים אין דעם שבת וועט ער זיכער האבן א גוט געבענטשטע יאר, דער אייבערשטער וועט אים שיקן אלע גוטע השפעות ברוחניות ורגשיות אויף אייביג אמן.

(הנהפך נחל שבי"ב בבוקר פ' בראשית תשס"ט לפ"ק)

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:44
סוף זמן קר"ש..... 9:22
מוצש"ק..... 7:14
שיעורים כסדרן
בבלי..... יבמות כ"א
ירושלמי..... כלאים מ"ד
תוספתא..... ביצה פרק ד'

שעה 4, גליון 4 (160)

פרשת נח, אי חשון, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ וואו לויפסטו? ~

דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב זי"ע האט אמאל געזעהן ווי א איד לויפט ארויס פון שוהל אינדערפרי, ער לויפט צו די ארבעט, האט ער אים אפגעשטעלט און געפרעגט וואו ער לויפט, האט דער איד געענטפערט אז ער לויפט מאכן פרנסה, האט אים דער צדיק געזאגט: "ווער זאגט אז דו לויפסט צו דיין פרנסה, אפשר לויפסטו אוועק פון דיין פרנסה? ... ווען א איד האט אמונה, ער גלייבט אז נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, ער ווייסט אז קיינער קען נישט צוכאפן זיין פרנסה און די ווילן פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער קענען רואינגערהייט דאווענען אינדערפרי מיט מנין, און ער וועט אפילו קענען לערנען עטליכע שיעורי תורה נאכן דאווענען, און ער וועט נישט אזוי מורא האבן אז ער וועט פארפאסן א קאסטומער, אדער אז ער וועט פארלירן געלט ווען מען וועט אראפברענגען די צייט פון די ארבעט. נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, פון דאווענען געהעריג נארמאל און פון לערנען תורה, פארלירט מען נישט די פרנסה, נאר פונקט פארקערט, מען פארדינט נאר אסאך פון דעם סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אויב פארקורצערט מען דאס דאווענען פארלירט מען נאר סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ברוחניות איז פשוט אז מען פארלירט דאס דאווענען געהעריג און דאס לערנען, און אויך בגשמיות פארלירט מען, ווייל די כלי צו קענען האבן פרנסה איז דאס דאווענען, און אז די כלי איז נישט גאנץ, איז נישטא קיין כלי אין וואס די שפע זאל זיך האלטן. דעריבער דארף מען זיך שטארקן צו גיין אין שוהל דאווענען מיט מנין, און דוקא דאן וועט די שפע פליסן און מען וועט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים ה'יה וגו', דער זוהר הקדוש (נח עב:) זאגט אויף דעם פסוק: נח נח - גי'הא לעילאין גי'הא לתתאין. גי'הא לעילא דין גי'הא לעילא דאתי, מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א ס"ו) אז ווען א איד וויל תשובה טוהן, דארף ער זיך קענען דערהאלטן אויף צוויי וועגן, סיי אויב עס וועט אים גוט גיין ער וועט קענען לערנען און דאווענען, זאל ער זיך קענען דערהאלטן און וויסן אז ער קען נאך מער מצליח זיין, און סיי ער פאלט אראפ ער טוט עבירות זאל ער אויך זיך דערהאלטן און וויסן אז דער אייבערשטער האט אים נאך אלץ ליב און ער קען אייביג תשובה טוהן, און נאר אזוי קען מען זיין א צדיק.

דאס איז פשוט אין פסוק אלה תולדות נח נח - זאגט אויף דעם דער זוהר, אז ער איז געווען רהיג און געלאסן סיי אויבן און סיי אונטן, דאס מיינט אז ער האט זיך דערהאלטן סיי ווען עס איז אים גענאנגען גוט און סיי ווען נישט, און דערפאר: איש צדיק תמים ה'יה - איז ער געווארן א גרויסער צדיק.

(זאת התורה נח ב)

***

את האלקים התהלך נח - נח איז גענאנגען מיטן אייבערשטן, זאגט מוהרא"ש שליט"א: מאקע ווייל נח איז שמענדיג גענאנגען מיטן אייבערשטן, ער האט געוואוסט קלאר אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, קיינער קען אים נארנישט טוהן און דעם אייבערשטן, און וואס ער דארף האט ער נאר געבעטן פונעם אייבערשטן, דערפאר איז ער געווארן א גרויסער צדיק.

***

את האלקים התהלך נח, דער זוהר הק' זאגט אז ווען נח איז ארויסגעקומען פון די תבה און ער האט געזעהן אז די גאנצע וועלט איז חרוב געווארן, האט ער אנגעהויבן צו וויינען, האט אים דער אייבערשטער געזאגט: "דו נארישע פאסטוך, געצט וויינסטו?! דו האסט געדארפט וויינען און בעטן נאך פאר עס איז געקומען די מבול, דעמאלט וואלט איך נישט געברענגט די מבול".

המשך בדף ב

פּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

פּאַרְנוּאס האַט טאַקע נח נישט געפֿעמט פֿון פֿאַראַויס? ווייל ער האַט געקוקט אויף די מענטשן מיט אַ שְׁלעכט אויג, ער האַט זיי נישט דן געווען לִפְּנֵי זְכוּת און דערפֿאַר האַט ער נישט געפֿעמט פֿאַר זיי. זאַגט מוהראַ"ש שְׁלִימ"א, דאַס איז פֿשט אין פֿסוק: אַתְּ הַאֱלֹקִים - מִימֵן מַדַּת הַדִּין נוֹאם וְעַרְט אֲנִיגְדֻרְפֵּן "אַלְקִים", הַתְּהַלֵּךְ נח - איז נח געגאַנגען, און דערפֿאַר האַט ער נישט געפֿעמט דעם אייבערשטן אויף זיין דור.

***

וַיְהִי כֹל הָאָרֶץ שֹׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים, דער מִדְרָשׁ זאַגט (בְּרַאשִׁית כִּבָּה ל"ח, ו) פֿאַרְנוּאס זענען די מענטשן פֿון דור הַמַּבּוּל געוואָרן אויסגעמעקט וועגן זייערע עבירות, און די מענטשן פֿון דור הַפְּלִגָּה זענען נישט געוואָרן אויסגעמעקט כאַטש זיי זענען געווען ערנער, זיי זענען געגאַנגען אַ קעגן דעם אייבערשטן אלײן? זאַגט דער מִדְרָשׁ ווייל די דור הַמַּבּוּל האָבן זיך געקריגט און גע'גנב'ט דערפֿאַר זענען זיי אויסגעמעקט געוואָרן אינגאַנצן, אָבער די דור הַפְּלִגָּה האָבן זיך געהאַלטן באַחַדוֹת, און דאַס האַט זיי געראַטעוועט.

לְכַאוּרָה דאַרף מען פֿאַרשטיין, אויב זיי האָבן טאַקע געהאַט זאַ שטאַרקע אַחַדוֹת, פֿאַרְנוּאס האַט דאַס נישט געהאַלטן אז זיי זאלן נישט צוקומען צו אַנוועק גיין פֿונעם אייבערשטן? אזוי ווי דער רבי זאַגט (לִקוּשׁ מוהר"ן חלק א' סימן כ"ח) אז ווען מענטשן האַלטן זיך באַחַדוֹת העֶלְפֵם זיי דאַס צוריק צו קומען צום אייבערשטן?

מוהראַ"ש שְׁלִימ"א איז דאַס מסביר לויט ווי דער רבי זאַגט (לִקוּשׁ מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) אז יעדער איד האַט אַ נִקְדָּה וואָס אַ צווייטער איד האַט נישט, דאַס מיינט אז עס איז נישט שייך צו מקנא זיין אַ צווייטן וואָס איז מער מצליח פֿון דיר, ווייל דו האַסט אַנדערע נקודות וואָס דו קענסט מער מצליח זיין פֿון יענעם, איינער איז מער מצליח אין תּוֹרָה, איינער מער אין תּפִּלָּה, איינער אין חֶסֶד א.א.וו. און דערפֿאַר אַנְשַׁטאַט קוקן אויף יענעם, וואָס דו וועסט קיינמאַל ביי ווי נישט קענען נאַכמאַכן, לייג דיך ענדערש אַריין אין דיין נִקְדָּה, וועסטו מער מצליח זיין.

דאַס איז פֿשט אין פֿסוק, די דור הַפְּלִגָּה זענען טאַקע געווען באַחַדוֹת, אָבער שוין צו שטאַרק, ווייל אַפֿילו ווען מען האַלט זיך באַחַדוֹת, טאַר מען אָבער נישט נאַכמאַכן יענעם, נאַר יעדער דאַרף זעהן אלײן וואָס ער קען טוהן, און נישט מקנא זיין דעם צווייטן, אָבער זיי האָבן יא געקוקט איינער אויפֿן צווייטן, און דערפֿאַר איז זייער ענגש טאַקע געווען אז דער אייבערשטער האַט זיי צושפּרייט, מיט אַסאַך שפּראַכן, אזוי אז זיי האָבן שוין נישט געקענט פֿאַרשטיין איינער דעם צווייטן, און זיי האָבן געמוזט אַנהייבן קוקן נאַר אויף זיך.

וואויל איז דער מענטש וואָס קוקט נישט אויף אַ צווייטן, ער קוקט נאַר וואָס ער קען אלײן מצליח זיין, וועט אים שטענדיג גומ זיין. (תּוֹך הַחַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית פֿרֶשֶׁת נח תּשע"א ל"ק)

שיחות מוהרא"ש

מצליח זיין אין אלע געשעפטן. ווער עס דאווענט מיט "מגן", איז פארזיכערט אז ער וועט האבן א "דבר שבמגן", אז ער וועט האבן געלט. ווייל מיט דעם וואס מען דאווענט מיט מגן ווייזט מען אז מען האט בטחון אינעם אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן אז ער וועט געבן פרנסה, און צוליב דעם וועט דער אייבערשטער העלפן אז מען וועט האבן פרנסה בשפע און מען איז זייער שטארק מצליח.

ווער איז מער מצליח?

דער הייליגער בן איש חי ז"ע האט דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה איבער דעם ענין. עס איז אמאל געווען אין א שטאט צוויי אידן וואס האבן געהאט א געשעפט פון סחורות, איינער פון זיי פלעגט עפענען זיין געשעפט יעדן אינדערפרי זיבן אזייער, ער האט געוואלט זיין אפן ווי לענגער און מאכן דאס מערסטע געלט, פלעגט ער אויפשטיין גאר פרי און אפכאפן דאס דאווענען, ער האט געזאגט ברוד שאמר, אשרי, ישתבח, ברכות קריאת שמע און שמונה עשרה, און ער איז געלאפן עפענען דאס געשעפט, ניטאמאל האט ער געהאט צייט צו עסן פרישטאג.

דער צווייטער איד האט זיך געפירט גאנץ אנדערש, ער איז צוערשט געגאנגען אין מקוה אינדערפרי, דערנאך האט ער זיך געשטעלט רואיג דאווענען מיט מגן, און ער האט נאך געלערנט אסאך שיעורים נאכן דאווענען, דערנאך איז ער אהיים געגאנגען עסן פרישטאג, און ערשט דאן איז ער געגאנגען עפענען זיין געשעפט, וואס דאס איז שוין געווען געווענליך אום איינס אזייער נאכמיטאג.

דער ערשטער איז געווען פרייליך אז ער איז אפן אסאך פריער און אלע קונדן קומען צו אים נאך איידער דער צווייטער האט אפילו געעפנט זיין געשעפט. ביז איין טאג... איין טאג איז אנגעקומען אין שטאט א גאר טייערע סחורה, וואס מען האט געקענט פון דעם פארדינען גאר אסאך געלט, ביידע פון זיי האבן געקויפט אסאך פון די סחורה, און צומארגנס האט דער ערשטער געעפנט זיין געשעפט גאר פרי, אזוי אז יעדער זאל קומען לויפן צו אים קויפן די טייערע סחורה.

דער פריץ פון שטאט האט געהערט אז עס איז אנגעקומען די נייע טייערע סחורה, האט ער געשיקט זיין באדינער עס צו קויפן, דער באדינער איז אנגעקומען גלייך אינדערפרי צו דעם ערשטן געשעפט, און געזאגט אז דער פריץ בעהט אים אז ער זאל אריבער קומען מיט עטליכע ביישפילן פון די טייערע סחורה צו זעהן אויב דאס איז גוט פאר אים, און אפער וועט ער אויך קויפן פאר זיין משפחה און זיינע באקאנטע.

צופיל ברירות האט דער איד נישט געהאט, דעם פריץ קען מען נישט אפזאגן, ער האט געדארפט פארמאכן דאס געשעפט און אריבער גיין צופרידן שטעלן דעם פריץ. למעשה האט ער געמוזט פארברענגען אסאך צייט ביים פריץ, דער פריץ האט נישט געקענט מחליט זיין וואס ער וויל, ער האט אויך גערופן זיין ווייב די פריצ'טע, אבער זי האט אויך נישט געוואוסט פונקטליך וואס זי וויל, ער האט גערופן זיינע קינדער און זיי האבן אויך נישט געקענט זאגן וואס צו נעמען, און אזוי האט זיך עס געצויגן ביז פארנאכט'ס, און אין די זעלבע צייט זענען די שטאט'ס מענטשן געגאנגען צום צווייטן געשעפט וואס האט שוין אינגווישן געעפנט, און איינגעקויפט דארטן די טייערע

שיחות מוהרא"ש

סחורה, מען האט אפגעקויפט פון אים די גאנצע סחורה, און ער האט פארדינט פון דעם גאר אסאך געלט.

דער ערשטער האט פארברענגט ביים פריץ די גאנצע טאג, און למעשה איז די גאנצע זאך נישט געפאלן פארן פריץ און ער האט אים אוועקגעשיקט מיט ליידיגע הענט, און ער האט געמוזט אהיים גיין מיט גרויס עגמת נפש.

זעהט מען פון דעם אז פונעם אייבערשטן דערלייגט מען נישט, דוקא דער צווייטער וואס האט זיך פארלאזט אויפן אייבערשטן האט נאר מער פארדינט ברוחניות ובגשמיות.

צוויי קיען

דער הייליגער צדיק רבי שלמה קארלינער ז"ע איז אין זיין יוגנט געווען זייער ארים, ער פלעגט זיצן א גאנצן טאג אין בית המדרש, געלערנט און געדאוונט און געדינט דעם אייבערשטן, און גארנישט געקוקט אויף פרנסה.

אמאל איז געקומען א איד אן עושר אין בית המדרש, און ווען ער האט צוגעזעהן די עבודת הקודש פון דעם צדיק האט ער זיך אנגעהויבן וואונדערן פון וואו דער מענטש לעבט, פון וואו האט ער פרנסה? איז ער צוגעגאנגען און געפרעגט דעם צדיק פון וואו ער האט פרנסה, דער צדיק האט זיך נאר פארלאזט אויפן אייבערשטן, ער האט זיך נישט געוואלט פארלאזן אויף מענטשן, האט ער געענטפערט אז ער האט צוויי קיען און פון דעם האט ער פרנסה.

דער עושר איז געווארן פרייליך, ער האט געקלערט אז אזוי וועט ער קען שטיצן דעם צדיק אויף א שיינע וועג בדרך כבוד, ער וועט קענען שיקן קונדן וואס זאלן קויפן ביים צדיק מילך, פוטער און קעז. אבער ער איז זייער אנטוישט געווארן ווען ער איז אנגעקומען מיט זיינע קריגלעך צו די הויז פון צדיק צו קויפן מילך, און די רעביצין האט נישט געוואוסט וואס ער וויל "מיר האבן נישט קיין קי, ווי אזוי קען איד אייך פארקויפן מילך?".

דער עושר האט נישט פארשטאנען וואס דא גייט פאר, איז ער צוריק געלאפן אין שוהל און געפרעגט דעם צדיק: "פארוואס האט איר מיר געזאגט אז איר האט פרנסה פון צוויי קיען, אין די צייט וואס איר האט בכלל נישט קיין קי?" דער צדיק האט אים געענטפערט מיט א שמייכל: "איר האט נישט פארשטאנען וואס איד מיינט, מיינע צוויי קיען."

המשך בדף ד

דאס מיינט גוט?

רבי נתן האט געזאגט: ווען עס גייט דורך אויף א מענטש שוועריקייטן, און דער מענטש שטארקט זיך און ער קוקט אויף די גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער געבט אים, און ער דאנקט דעם אייבערשטן: "ישר כח אייבערשטער פאר די אלע גוטע זאכן וואס דו געבסט מיר", זאגט אים דער אייבערשטער: "דאס הייסט גוטס? איד וועל דיר ווייזן וואס עס מיינט גוט", און דאן באקומט ער טאקע אלעס גוטס.

אויב אבער דער מענטש האט נישט קיין שכל און ער קוקט נישט אויף די גוטע זאכן וואס ער האט, ער רעדט זיך נאר אפ: "אלעס גייט מיר שלעכט, וואו איד לייג נאר צו א פינגער גייט אלעס קאפויער", זאגט אים דער אייבערשטער: "דאס מיינט שלעכט? איד וועל דיר ווייזן וואס עס מיינט שלעכט", און ער באקומט נאך מער ערגערע צרות און יסורים.

דערפאר וואויל איז דעם מענטש וואס קוקט שטענדיג אויף די גוטע זאכן וואס ער האט, און ער דאנקט דעם אייבערשטן דערפאר, וועט אים זיכער גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(תוף הנחל שב"ק בבוקר פ' בראשית תשנ"ט לפ"ק)

***

איד בלייב שוין ליגן...

מען זעהט אז בגשמיות לאזט זיך א מענטש נישט נארן, ווען א מענטש גייט אויפן גאס און ער גליטשט זיך אויס, ער פאלט אראפ, וועט ער קיינמאל נישט בלייבן ליגן דארט, ער וועט טוהן וואס ער קען נאר זיך אויפצושטעלן און צו גיין ווייטער, און אפילו ווען ער האט זיך צובראכן די ביינער ח"ו בשעת'ן אראפ פאלן און ער קען זיך נישט אויפשטעלן, וועט ער אויך נישט בלייבן ליגן, נאר ער וועט שרייען פאר הילף, אז מען זאל אים קומען העלפן און טראגן אין שפיטאל צום דאקטער אים אויסצוהיילן.

די זעלבע דאך מען טוהן ברוחניות, אויב מען פאלט דורך מיט אן עבירה, בלייבט מען נישט ליגן, מען הייבט זיך אויף און מען גייט אן ווייטער, מען כאפט אריין תורה ומצוות וואס מען קען, און אויב מען פילט אז מען איז שוין גאר שטארק געפאלן אז מען קען זיך שוין נישט אליין העלפן, שרייט מען פאר הילף, און מען גייט צו א רוחניות'דיגע דאקטער וואס דאס איז א צדיק וואס זאל אים געבן גוטע עצות זיך צו קענען אויפהייבן און ווייטער אנגיין אין לעבן.

(תוף הנחל שב"ק בבוקר פ' בראשית תשס"ט לפ"ק)

בית המדרש היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א
קרית יואל יצ"ו

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה ר' יואל פארקאש ני"ו

צו די שמחת בר מצוה פון בנו בכורו

הבחור יעקב הלל ני"ו

ווי אויך א באזונדערע ברכת מזל טוב פאר די חשובע זיידע און באבע

מו"ה ר' אברהם חיים פארקאש שליט"א וזוג' תחי

עס איז נישטא די ווערטער ארויסצוברענגן די געוואלדיגע מסירת נפש און איבערגעגעבענקייט פון ר' אברהם חיים וזוגתו שחייו פאר אונזער בית המדרש אין קרית יואל. מיום הווסדה ועד עתה שטייען זיי גרייט צו העלפן און אהער שטעלן דעם ביהמ"ד אויפן שענסטן און בעסטן אופן. און באזונדער פאר ר' יואל פארקאש ני"ו וואס איז איבערגעגעבן בלב ונפש צו פירן דעם בית המדרש אויפן שענסטן פארנעם, און איז זוכה איבערצוגעבן די הייליגע לימודים פון רבי'ן אזוי ווי מוהרא"ש שליט"א לערנט אונז.

נאר אין זייער זכות איז דער ביהמ"ד אהער געשטעלט געווארן אלס אזא הערליכע ווינקל וואו אידן פון די גאנצע שטאט קומען הערן די הייליגע דיבורים פון רבי'ן און זיך מחזק זיין אין עבודת ה' ווי דער רבי לערנט אונז. דער אייבערשטער זאל העלפן אז זיי זאלן זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער און אייניקלעך און אר אייניקלעך, דורות ישרים ומבורכים ביז הונדערט און צוואנציג יאר געזונטערהייט.

וואונטשן מתפללי בית המדרש

אברהם הערש וועבערמאן - אייזיק ווייס - אליעזר הירשפעלד - בערל לעווי - זלמן לייב פארקאש - יואל וועבערמאן - יואל טייטלבוים - יואל לאנדא - יואל מענדלאוויטש - יואל פליישמאן - יואל פריעדלענדער - יואל ראזענבערג - יואל שניטצלער - יוסף אירגאס - יוסף פאנעט - יחזקאל סאמעט - יעקב יודא איידליס - יעקב יודא לעבאוויטש - יעקב משה אינדארסקי - יצחק יתה זאבעל - ישראל קרויס - לייבי ראטטענבערג - מענדל פריעד - נחום ברילל - נפתלי זאבעל - שאול גאנץ - שבתי מורח - שלום שניטצלער - שמואל גאלדשטיין - שמשון הערש טייטלבוים

שיחות מוהרא"ש

המשך

קיען זענען די צוויי מאל די ווארט "כי" וואס שטייט אין פסוק (תהלים לג, כא) "כי" בו ישמח לבנו "כי" בשם קדשו בטחנו, איך פריי זיך מיטן אייבערשטן, איך גלייב אינעם אייבערשטן, און איך פארלאז מיך אויפן אייבערשטן, און פון דעם האב איך פרנסה און עס פעלט מיר גארנישט. זיין תלמוד רבי מרדכי מלעכאוויטש זי"ע האט צוגעלייגט און געזאגט, אז אפילו ווען א איד האלט נאכנישט ביי אזא מדרגה אז ער זאל זיין אזוי פרייליך מיט זיין בטחון אין באשעפער און ער זאל אפילו נישט פיהלן אז עס פעלט אים עפעס, אפילו ווען מען האלט נאכנישט ביי אזא שלמות, האט מען נאך אויך א האפענונג, דער אייבערשטנס רחמנות איז אן א שיעור, מען קען זיך שטארקן מיט צוויי אנדערע "קיען", ווי דער פסוק זאגט (איכה ג, כב) חסדי ה' "כי" לא תמנו "כי" לא כלו רחמיו, דער אייבערשטנס רחמנות איז אן א סוף, ווי לאנג א איד שטרעבט און האפט צוצוקומען צו אן אמת'ע אמונה און בטחון, ער געהט דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו דעם, וועט אים דער אייבערשטער זיכער העלפן אז ער וועט צוקומען צו דעם און דער אייבערשטער וועט אים צושטעלן אלעס וואס ער דארף און עס וועט גארנישט פעלן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך "בטחון" וְעַרְךָ "כי")

בית המדרש היכל הקודש

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

מודעה משמחת

בזה הננו מודיעים לכל אנשי שלומינו שיתקיים א"ה

סעודת מלוה מלכה

מוצאי שבת קודש פרשת נח הבעל"ט

בהשתתפות

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

בבית מדרשינו בויליאמסבורג

27 Skillman Street

בשעה 8:00

העזרת נשים יהיה פתוח

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

7 טע יאר אנגעהויבן אין ישיבה

מיטן זמן, און מען האפט עס אנצופילן מיט אסאך תורה ותפלה ומעשים טובים. עס גלויבט זיך נישט ווען מען זעהט אז מען האלט שוין ביי די זיבעטע יאר זינט די ישיבה האט זיך געעפנט, נאך אזויפיל שוועריקייטן און מניעות וואס מען איז דורך די גאנצע צייט, און די ישיבה שטייט נאך מיטן פולן פראכט און עס קומען נאך צו מער און מער בחורים וואס ווילן אויך שעפן פון דעם ריינעם קוואל, זיך לערנען א וועג אין לעבן אזוי ווי דער רבי לערנט אונז.

דער ראש ישיבה לערנט פאר יעדן טאג פארמיטאג א שיעור גמרא רש"י תוספות בעיון ביז להלכה למעשה אין שלחן ערוך, און נאכמיטאג קומט פאר א שיעור התחזקות, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אויף די וועלט מיט די לימודים פון רבין.

אין די פתיחה דרשה האט דער ראש ישיבה ארום גערעדט איבער די גרינד פרונציפן אויף וואס די ישיבה איז געשטעלט, בעיקר אויף די הויפט צוויי עצות פונעם רבין, די ערשטע צו רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, ווען א איד ווייסט אז דער אייבערשטער איז איבעראל, וועט ער עפענען די מויל און אנהייבן רעדן צו אים, און אים דערציילן אלעס וואס עס ליגט אים אויפן הארץ, און מען זעהט טאקע בחוש אז די אלע וואס געוואוינען זיך איין צו רעדן צום אייבערשטן, האבן גאר אן אנדער סארט לעבן, מען איז רוהיג און פרייליך, וויסענדיג אז דער אייבערשטער איז ביי מיין זייט און ער וועט מיר שטענדיג העלפן.

די צווייטע זאך וואס דער רבי האט אונז געגעבן, די "סדר דרך הלימוד" וואס אויף דעם וועג קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען תורה, אז מען קען בלויז זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ווען מען פארשטייט נישט, און ווער עס וועט זאגן אסאך תורה וועט מיט די צייט זיין קאפ זיך עפענען און ער וועט אלעס פארשטיין.

און דערפאר איז נישטא קיין תירוץ "איך פארשטיי נישט קיין לערנען", "איך האב נישט קיין געדולד צו לערנען", ווייל מיט דעם וועג קען יעדער לערנען די הייליגע תורה. און מען זעהט ווי די בחורים ניצן אויס די צייט, ווען יעדער לערנט זיך זיינע שיעורים אין די אייגענע צייטן, איינער אין משניות איינער אין גמרא, א.א.וו. יעדער לויט זיין דרגא, און במשך די יארן וואס ישיבה שטייט האט מען עס געקענט זעהן ווי די בחורים וואס האבן געפאלגט און געלערנט אויף דעם וועג, האבן גאר שטארק מצליח געווען, און זענען בקי אין אסאך חלקי התורה.

בחורים ענדיגן צענדליגע מאל ששה סדרי משנה, בחורים ענדיגן ש"ס, בחורים לערנען אסאך אנדערע שיעורים יעדער אויף זיין שטייגער, טייל ענדיגן א מסכת הונדערט און איין מאל, און דאן נעמען זיי נאך א מסכת צו ענדיגן 101 מאל, און אזוי ווייטער. צענדליגע בחורים האבן געענדיגט 101 מאל מסכת תענית און האבן דורך דעם זוכה געווען צו טרעפן זייער שידוך, אזוי ווי מוהרא"ש האט צוגעזאגט פאר די בחורים. עס דערפריידט דאס הארץ צו זעהן די שיינע פירות וואס זענען שוין ארויסגעקומען פון ישיבה, די צענדליגע אינגעלייט יוצאי ישיבתנו וואס האבן זוכה געווען אויפצושטעלן בתים נאמנים לה' לשם ולתפארת, מיטנעמענדיג די אלע לימודים וואס זיי האבן געלערנט אין ישיבה אויך אויף נאך די חתונה.

כי הם חיננו!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יצחק אייזיק אפפעל הי"ו צו די שמחת התנאים פון זיין טאכטער למזל טוב עב"ג החתן עזריאל יודא פריינד נ"י דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א לייוו הוק-אפ 212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב 27 Skillman St. אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:35
סוף זמן קר"ש..... 9:26
מוצש"ק..... 7:05
שיעורים כסדרן
בבלי..... יבמות כ"ח
ירושלמי..... שביעית ז'
תוספתא..... מגילה פרק ב'

פרשת לך, ח' חשוון, שעת תשע"ה לפ"ק

שעה 4, גליון 5 (161)

פרשת השבוע

וַיֹּאמֶר ה' לְאַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּמְמֹלַדְתָּךְ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲרָאָךְ, מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א אִיז מִסְבִּיר דָּעם פֿסוק לױט ווי דער רבי
זאָגט (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, הקדמה) אויפן פֿסוק (יחזקאל לג) אַחַד הָיָה אַבְרָהָם -
אַבְרָהָם אִיז געווען אײנער אלײן, זאָגט דער רבי אז אַבְרָהָם אָבינו האַט
געדינט דעם אײבערשטער מיט דעם אז ער האַט געוואוסט אז ער אִיז
אײנער אלײנס אויף דער וועלט, און ער האַט זיך נישט ציטוהן געמאַכט
פון מענטשן וואס האבן אים געשטערמט, פון זיין טאמע תרה, און פון
אנדערע מענטשן וואס האבן אים געשטערמט, נאר ער האט זיך
פארגעשטעלט אזוי ווי ער אִיז די אײנציגסטער מענטש אויף דער וועלט.
זאָגט דער רבי, אז אזוי נאָר טוהן יעדער איד וואס וויל דינען דעם
אײבערשטן, אז ער זאל נישט קוקן אויף קײנעם וואס שטערמט אים, ווי
למשל זיין טאמע, מאמע, שווער, ווייב, קינדער, אדער אנדערע מענטשן,
נאר ער זאל זיך פארשטעלן ווי ער אִיז אלײנס אויף דער וועלט.
דאס אִיז פֿשט אין פֿסוק, דער אײבערשטער זאָגט פאר אַבְרָהָם לֵךְ לְךָ -
גיי צו דיר, זאלסט טראכטן נאר פון דיר, קוק נישט אויף קײנעם וואס וויל
דיר שטערן פון דינען דעם אײבערשטן, סײ מאַרצך - פון מענטשן פון דיין
סביבה, סײ וממולדתך - פון דינע קרובים און משפחה, סײ ומבית
אביך, זאלסט נאר אנטלויפן אל האַרץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ - אַרץ גײט אַרױף
אויף אַמונָה, אַנטלױף נאר צום אײבערשטן, טראכט נאר ווי אזוי דו
קענסט דינען דעם אײבערשטן.

(זאת התורה לך ב)

***

וְגַם לְלוֹמַם הַהוֹלֵךְ אֶת אַבְרָם הָיָה צִאֵן וּבְקָר וְאֶהְלִים, זאָגט רש"י, וואס
האַט געמאַכט אז לומם זאל האבן אלעס גומס? ווייל ער אִיז גענאנגען מיט
אַבְרָהָם אָבינו.

מוהרא"ש שְׁלִיט"א אִיז מִסְבִּיר דָּעם פֿסוק לױט ווי דער רבי זאָגט (ספר
המדות צדיק, לג) "אין זכות פונעם צדיק האבן זיינע חסידים פֿרנסה". נאָך
זאָגט דער רבי (חיי מוהר"ן רע"א) "ווער עס אִיז מקורב צו צדיק, אפילו ער
פירט זיך נישט אויף ווי עס נאָר צו זיין, אָבער דאס אלײנס אז ער דרייט

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

~ געב אכטונג אויף יענעם פֿבֿוד ~

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו
טשעפענען א צווייטן פֿבֿוד, יעדער איד אִיז א
חלק אַלקי ממעל און מען דארף אים האלטן
זייער חשוב, מען דארף מִכבֿד זיין א צווייטן,
מאכן גוט פיהלן א צווייטן, און זיכער נישט
טוהן פארקערט צו טשעפענען יענעם און יענעם
פארשעמען.

אפילו ווען מען זעהט ווי א צווייטער טוט א
זאך וואס אִיז נישט אויסגעהאלטן, דארף מען
אויך זייער אכטונג געבן נישט יענעם צו
פארשעמען און דערנידערן, אמאל קען מען מער
שאדן מאכן ווי אויפטוהן ווען מען פארשעמט
יענעם, אפילו פאר גוטע צוועקן.

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אז
אפילו עס אִיז א מצוה צו זאָגן מוסר, אזוי ווי
דער פֿסוק זאָגט (ויקרא יט, יז) הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת
עַמִּיתְךָ, אָבער נישט יעדער קען זאָגן מוסר,
נישט יעדער ווייסט ווי אזוי צו זאָגן מוסר, אזוי
ווי מיר געפינען אין די גמרא (ערכין ט"ז) אז רבי
עקיבא האט געזאָגט אז ער וואונדערט זיך אויב
עס אִיז דא אײנער אין דעם דור וואס קען זאָגן
מוסר, און אויב רבי עקיבא האט דאס געזאָגט
אין זיין דור, אִיז דאָך זיכער אז אין אונזער דור
אִיז נישטא דער וואס זאל קענען זאָגן מוסר
פאר מענטשן.

דאס פארשעמען א מענטש אִיז זייער א
הארבע זאך, צומאל אִיז עס נאָך האַרבער ווי די
עבירה אַיבער וואס מען וויל יענעם פארשעמען,
קומט אויס אז מיטן פארשעמען יענעם האט
מען גארנישט אויפגעטוהן, מען שטייט אויף די
זעלבע דרגה ווי יענעם.

דער רבי זאָגט (ספר המדות, בושא, כ"ז): "ווען מען
הערט א צווייטן זאָגן א פאלשע זאך, זאל נישט
אויפטאנצן און יענעם פארשעמען, נאר מען זאל
אים ווינקען אז יענער זאל כאפן אז ער האט
נישט געזאָגט ריכטיג". דאס אִיז נישט נאר ביי
וועלטליכע זאכן, נאר אפילו ביי דברי תורה,
ווען מען הערט א צווייטן זאָגן א פאלשע פֿשט,
זאל מען נישט אויפטאנצן און יענעם
פארשעמען. מען קען אײביג פארעכטן א צווייטן
אויף א שיינע וועג, אזוי אז יענער זאל ח"ו נישט
פארשעמט ווערן.

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

שיחות מוהרא"ש

עַר הָאֵט וּוְאֵס צו עֲנִטְפֶּרֶן

דער הייליגער דברי חיים ז"ע איז אמאל געווען אויף א באזוך אין שטאט אונגוואר, דארט איז געווען דער רב דער הייליגן מהר"ם אש ז"ע, א תלמיד פונעם חתם סופר ז"ע. ער האט מכבד געווען דעם דברי חיים מיטן זאגן א דרשה אין שוהל, אינמיטן די דרשה האט דער מהר"ם אש אריין געפרעגט גאר שטארקע קשיות וואס האבן אפגעפרעגט דער גאנצער יסוד פון די דרשה. דער דברי חיים האט גארנישט צוריק געענטפערט. דערנאך האט דער רב דער מהר"ם אש געזאגט זיין דרשה, און דער דברי חיים האט גארנישט אריין גערעדט אינדערמיט.

שפעטער ווען דער דברי חיים האט פארלאזט די שטאט אונגוואר האט דער מהר"ם אש געשיקט זיין זוהן אים צו באגלייטן, און אויפן וועג, ווען זיי האבן זיך געזעגנט איינער פון צווייטן, האט דער דברי חיים געגעבן פאר דעם זון מהר"ם אש א צעטל אויף וואס עס זענען געווען געשריבן אסאך מראי מקומות, אז ער זאל דאס געבן פאר זיין טאטן צו איבערקוקן.

ווען דער מהר"ם אש האט נאכגעקוקט די אלע מראי מקומות האט ער געזעהן אז דער דברי חיים איז יא גערעכט געווען, ער האט געזעהן אז אלע זיינע קשיות זענען אפגעפרעגט. ער האט גלייך צוזאם גערופן די שטאט'ס לייט און ער האט געזאגט ברבים אז ער איז נישט געווען גערעכט מיט זיינע קשיות וואס ער האט אפגעפרעגט דעם דברי חיים, ער זעהט אז דער דברי חיים איז הונדערט פראצענט געווען גערעכט, און ער בעהט אים איבער ברבים פאר דעם וואס ער האט אים פארשעמט ברבים.

ווען מען האט שפעטער געפרעגט דעם דברי חיים פארוואס ער האט זיך גארנישט אנגערופן בשעת די דרשה, האט ער געענטפערט מיט וואונדער: "ער איז דאך דער רב דארט אין שטאט, ווי אזוי זאל איך אים פארשעמען און אים אפפרעגן פאר זיינע קהלה לייט?"

זעהט מען ווי ערליכע אידן זענען זייער מדקדק נישט צו פארשעמען א צווייטן, סיי אז דער דברי חיים האט גארנישט צוריק געענטפערט, כדאי נישט צו פארשעמען דעם רב, און סיי ווי דער מהר"ם האט מודיע געווען פאר די גאנצע שטאט אז דער דברי חיים איז גערעכט געווען.

וועמענ'ס דרשה איז שענער?

דער הייליגער ייטב לב ז"ע און דער הייליגער אף פרי תבואה ז"ע האבן ביידע געוואוינט אינאיינעם אין די שטאט אוהעל אין זייערע אינגע יארן. ביידע זענען געווארן חתנים אין בערך די זעלבע צייט, און עס איז אויסגעקומען אז זייער שבת באווארפן איז געווען אין די זעלבע וואך אין בית המדרש פונעם הייליגן ישמח משה ז"ע.

מען האט מכבד געווען דעם ייטב לב צו זאגן א דרשה שבת אינדערפרי, און דעם אף פרי תבואה האט מען מכבד געווען צו זאגן זיין דרשה שבת נאכמיטאג. מען האט מכבד געווען דעם ייטב לב צו זאגן פריער צוליב זיין גרויסע יחוס, און זייענדיג אן אייניקל פונעם רב פון שטאט, דער ישמח משה.

דער ייטב לב האט געזאגט זיין דרשה שבת אינדערפרי, מיט א שארפע פלפול און א שיינעם דרוש, אזוי ווי זיין שטייגער. אבער ווען עס איז געקומען נאכמיטאג, און עס איז געווען די רייע אויפן אף פרי תבואה צו זאגן זיין דרשה, האט מען אים נישט געקענט געפינען, ער האט זיך ערגעץ וואו באהאלטן און ער האט בשום אופן נישט געוואלט זאגן קיין דרשה.

מען איז געגאנגען צו זיין מאמע, ער איז געווען א תום פון זיין טאטן, און מען האט איר געבעטן אויב זי קען פועל'ן ביי איר זוהן אז ער זאל זאגן זיין דרשה. האט זי געענטפערט: "אויב מיין הערשליע וויל נישט דרשענען, האט ער מסתמא א גוטע סיבה דערצו".

ווען מען האט אים שפעטער געפרעגט פארוואס ער האט טאקע נישט געוואלט זאגן זיין דרשה, האט ער געזאגט: "אויב וועט אויסקומען אויף א וועג אז מיין דרשה וועט זיין שענער ווי דעם ייטב לב'ס דרשה, וועט ער דאך האבן עגמת נפש און חלישת הדעת, ער איז דאך א בנן של קדושים און דעם רב'ס אן אייניקל, פארוואס זאל איך זיך אריינשטעלן אפילו אין א ספק אז אפֿשר וועל איך אים גורם זיין עגמת נפש?"

זעהט מען ווי ווייט מען דארף מקפיד זיין נישט צו טשעפענען יענעמ'ס פבד.

געראטעוועט פון בזיונות

דער לימוד וואס מען האט געזעהן ביים הייליגן אף פרי תבואה וואס האט אזוי אכטונג געגעבן נישט צו פארשעמען א צווייטן, דאס האט ער זיך

זיך צווישן ערליכע אידן, העלפט אים שוין אויך זייער שטארק, און מיט די צייט וועט ער אויך ווערן אן ערליכער איד". נאך זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן ח"א קכ"ט) אז ווען איינער גלייבט אינעם צדיק אפילו ער איז גארנישט מקבל פונעם צדיק, אבער מיט דעם אליינס וואס ער גלייבט אינעם צדיק ווערט אויפגעגעסן זיין שלעכטס און ער ווערט א צדיק.

דאס איז פֿשט אין פֿסוק, דער זוהר הק' זאגט (לך פ:): אז "לומ" איז א לשון פון "למותא" - פארשאלמן, זאגט דער פֿסוק וגם ללומ - אויך א געשאלמענע מענטש, א מענטש וואס איז זייער נויט פונעם אייבערשמן, ההולך עם אכרם - אויב גייט ער מיטן צדיק, היה צאן ובקר ואהלים - וועט ער צום סוף האבן גרויס עשירות ברוחניות ובגשמיות, וייל ווער עס דרייט זיך ביי א צדיק וועט צום סוף ווערן אן ערליכער איד און האבן גרויס שפע ברוחניות ובגשמיות.

(זאת התורה לך ז)

***

ואנשי סדום רעים וחמאים לה' מאד - מוהרא"ש שלמי"א איז מסביר דעם פֿסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"ב ז) דער עיקר פון א מענטש איז דער דעת, דאס מיינט צו וויסן פונעם אייבערשמן, ווי עס שטייט אין פֿסוק (דברים ד) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים, און א מענטש וואס מראכט נישט פונעם אייבערשמן איז בכלל נישט קיין מענטש נאר א חי וואס זעהט אויס ווי א מענטש, און מען דארף זיך פון אזא מענטש זייער הימן, וייל ער קען שעדיגן.

און דאס זעהט מען בחוש, אז עס איז דא מענטשן וואס טוען רשעות לשם רשעות, אן קיין שום מעם, און די גרעסטע צרה איז, אז זיי זאגן אז זיי טוען עס לשם שמים, נאר פארן אייבערשמן'ס וועגן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א, א) אז דער יצר הרע מאכט עבירות פאר מצות, ער רעדט צו א מענטש צו טוהן אן עבירה, און ער רעדט אים נאך איין אז עס איז א מצוה.

דאס איז פֿשט אין פֿסוק: ואנשי סדום רעים וחמאים - זיי זענען געווען גרויסע רשעים, אבער לה' מאד - נאר פארן אייבערשמן'ס וועגן, נאר לשם שמים, און פון זיי דארף מען זיך די מערסטע הימן.

(זאת התורה לך ח)

שיחות מוהרא"ש

אויסגעלערנט פון זיין מאמע, די צדיקת מרת שרה ע"ה, וואס זי האט אויך געראטעוועט א צדיק פון גרויסע בזיונות.

דער הייליגער רבי אלכסנדר סענדער פון קאמארנע ז"ע, דער טאטע פונעם הייליגן רבי אייזיקל קאמארנער ז"ע, איז געווען א גרויסער צדיק, ער האט שטענדיג עוסק געווען אין עבודת ה', ער האט געדינט דעם אייבערשטן מיט מסירת נפש, געלערנט און געדאוונט מיט גרויס דביקות, אַזש עס האט זיך געקענט מאכן צומאל אז עס איז אים אריבער געגאנגען עטליכע טאג אן עסן. ווען זיין זוהן רבי אייזיקל איז געווען א קינד, און ער איז געווען הונגעריג און געבעטן זיין טאטן ברויט, האט אים זיין טאטע געשיקט צו די שכינים צו עסן עפעס.

איינמאל האט רבי סענדער ז"ע געזעהן אז ער דארף פארן אויף אוהעל און דארט נסתלק ווערן, זיין זוהן האט געוויינט צו אים דריי טעג אז ער זאל נישט גיין אבער ער האט אים נישט געקענט צוריק האלטן דערפון. ווען ער איז אָנגעקומען קיין אוהעל, און דאן איז מען נאכנישט געווען המשך בדף ד

ר' שמחה'לע

די שווערסטע ארבעט פארן מענטש, ער זאל קומען צו אמתע שמחה, פרייען זיך מיטן בורא פל עולמים. ווארום ווען א איד פריידט זיך מיט איהם איז ער איהם מוחל אלע עוונות און ער איז גיין פון אלע זינד, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהגותי" תמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", ווי גאר א איד קומט צו די מדרגה צו פרייען זיך מיטן בורא פל עולמים איז שוין נישטא קיין חטאים וכו' וכו'. ווארום אלע זינד וואס א מענטש זינדגט חלילה איז איהם גורם א צווישנשייד צווישן איהם און דעם בורא פל עולמים אזוי ווי דער נביא זאגט (ישעיה נ"ט ב) "כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלוקים וחסאתותיכם הסתירו פנים מכם משמוע" און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מביא קפירה לאדם; איבערדעם ווען א איד איז שטענדיג פרייליך זאל ער זיין זיכער אז מען האט איהם שוין מוחל געווען אלע עוונות, און ער איז שוין פון די קרושה, איבערדעם זעה צו זיין שטענדיג פרייליך, און נישט צי צו דיר עצבות, דאס איז די סטרא אחרת.

אין אומאן האט געוואוינט א איד וואס האט געהייסן ר' שמחה'לע (קיינער האט נישט געוואוסט זיין צווייטן נאמען) און ער איז שטענדיג פרייליך געווען, ער האט זייער ווינציג גערעדט מיט מענטשן, ווען מען האט איהם גאר געזעהן האט מען געמוזט לאכן פאר שמחה, אזוי האט ער געקענט פרייליך מאכן מענטשן, זיין ארבעט איז געווען ער איז ארוםגעגאנגען יעדן טאג איבער די הייער מיט א זאק צאמעמען צדקה פאר ארומעלייט, דער האט איהם געגעבן א שטיקל ברויט, דער האט איהם געגעבן א ציפעלע, און דער האט איהם געגעבן א קנאביל וכו' וכו', יעדער איינער האט עפעס אריינגעלייגט אין זאק, און ער איז געקומען אין בית המדרש האט ער עס אויסגעגאסן אויפן טיש, און די אלע ארומעלייט האבן גענומען יעדער איינער וואס ער האט געדארפט, און ער האט פשוט מחיה געווען אידן, ווייל די ארומקייט און דער נויט איז געווען זייער זייער גרויס.

איינמאל איז ער געגאנגען ביי א גרויסן גביר אין שטוב פֿעטן אויב מען קען עפעס געבן צדקה אריינלייגן אין זאק? האט דער גביר איהם ארויסגעטריבן איהם האב גארנישט, האט זיך ר' שמחה'לע נישט פארלאזן, ער האט גענומען דעם זאק וואס איז דארטן געווען וואס ער האט צאמעגענומען, און ער האט עס געגעבן א גיס אויס אויפן טיש אין זיין רייכן זיינונג רום פון דעם גביר, און ער האט איהם געזאגט 'האסט נישט?' דא האסטו די גאנצע פאר דיר געצט וועסטו האבן בשפע! און דער גביר האט אנגעהויבן צו שרייען נעם עס שנעל צוזאם ווייל פאלד וועט מיין ווייב קומען און זי וועט מיר אנשרייען, און ער האט איהם אריינגעלייגט אסאך עסנווארג אבי ער זאל צאמעגעמען וואס ער האט איהם אויסגעגאסן אויפן טיש, און פון דעמאלט אן ווען ר' שמחה'לע איז געקומען האט ער איהם אריינגעלייגט עסן אין זאק, ווארום ער האט געזעהן אז דער איד מיינט עס ערנסט.

און צו די מדרגה איז ער אָנגעקומען נאר דורך דעם וואס ער איז שטענדיג פרייליך געווען, און ער האט מחיה געווען אנדערע אידן בגשמיות און ברוחניות, און צום סוף איז ער געפארן אין ארץ ישראל, און ווי גאר ער איז אראפ פון שייף האט ער שוין גענומען א זאק און געגאנגען פון טיר צו טיר פֿעטן עסנווארג פאר ארומעלייט, און ווייל ער איז געווען אזא פרייליכע איד האט איהם יעדער איינער מקרב געווען און געגעבן בשפע, און ער האט עס אויסגעטיילט פאר ארומעלייט, פון דעם אלעם זעהט מען, אז ווען א איד איז שטענדיג פרייליך גייט ער ארום מיט גדלות המוחין, און ער דארף נישט זאגן און בארגן וכו' וכו', נאר ער האט שפע און ער געבט נאך פאר אנדערע אויכעט.

איבערדעם זאלסטו זעהן צו זיין גאר פרייליך וועסטו זעהן אז עס וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און מכל שפן אויף יענער וועלט. (אשר בנחל אירוש חלק ו' מכתב תש"ה)

בס"ד

נעלה את ירושלים על ראש שמחתינו

עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

קול ששון קול חתן

מזל טוב

קול אומרים הודו את ה' צבאות כי טוב כי לעולם חסדו

ברוב שבח והודאה להשי"ת שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה אנו מתכבדים בזה להזמין ולקרוא בקריאה של חיבה את קרובינו וידידינו אנשי שלומינו לבוא ולהשתתף בשמחת כלולת נכדתי היקרה

הכלה הבתולה המהוללה בת"ק

מרת **קילא הינדא** תח"י

בת חתני הרה"ג פאר מקדושים כש"ת

מוה"ר משה אסטרליכער שליט"א

דומ"ץ בבארא פארק

עב"ג

הבחור החתן המופלג בתו"ש בנשיק

כמר **יצחק יחיאל** נ"י

בן כבוד מחותני הרה"ג פאר מקדושים כש"ת

מוה"ר דוד משה מיזליש שליט"א

בן הגאון הצדיק אבד"ק ור"מ שאפראן שליט"א

וחתן הגה"צ כ"ק ארמו"ר מועעש זצלה"ה

שתתקיים אי"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת

ביום חמישי לסדר "הרבה ארבה את זרעך וגו'" (וירא)

אור ליום י"ד חשון שנת תשע"ה לפ"ק הבעל"ט (ולמספרם 6. Nov.)

באולם אור החיים וויזניץ

1824-53th Street, Brooklyn, New York

אשמח מאד שתבאו לשמחה עמי

בשמחת חתן וכלה בשעה 9:30

ואי"ה ביום שמחתכם נקוה להשיב לכם כגמולכם הטוב בל"ג

המצפה לראותכם

אליעזר שלמה שיק והרבנית

אב"ד ור"מ חיבל הקדוש דחסידי ברסלב

בן אמנו"ר הגה"צ אבד"ק טאקא זצ"ל

וחתן ארמו"ר הרה"צ מאסאני זצ"ל

הזמנה פרטית

אלע אנשי שלומינו ווערן פערזענדליך געלאדענט צו קומען צו די חתונה און זיך מיטפרייען מיט די געהויבענע שמחה.

קומענדיגע וואך פ' וירא וועט די וועכנטליכע שיעור פון מוהרא"ש שליט"א פארקומען אום מיטוואך נאכט.

שיחות מוהרא"ש

געוואוינט דארט צו זעהן א איד מיט די חסידישע טראגע, האבן זיי אים נישט ליב געהאט, ער האט נישט געפינען חן אין זייערע אויגן, זיי האבן אים פרובירט צו רודפן און טשעפענען, זיי האבן אים געוואלט ארויסזעהן פון די שטאט. די שטאט פירער זענען אויפגעקומען מיט א רשעות'דיגע געדאנק ווי אזוי אים ארויס צו ווארפן פון שטאט, זיי האבן געוואלט דינגען א פרוי וואס זאל ארויסקלאזן א שלעכטן נאמען אויף רבי סענדער, זי זאל קומען צום בית דין און זאגן פאלשע בלבושים אויף רבי סענדער אז ער האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און אזוי וועט מען גרינגערהייט אים קענען ארויס ווארפן פון שטאט און פטור ווערן פון אים.

א געוויסע פרוי, מען האט איר גערופן "שרה די בעקעריין", האט מסכים געווען דאס אנצונעמען, און זיין די שליח דאס צו טוהן, און זי האט באקומען פאר דעם א זאק מיט גאלדענע רענדלעך.

זי איז געגאנגען מיטן גאנצן עולם צום בית דין, און אנקומענדיג דארט האט זי ארויסגענומען די זאק מיט געלט און געזאגט צום בית דין אז דאס האט זי באקומען פון די שטאט פירער אז זי זאלן קומען זאגן פאלשע עדות אויף רבי סענדער און ארויסקלאזן א שלעכטע נאמען אויף אים, און זי האט אויסגעפירט אז אזוי ווי זי האט מורא געהאט אז זי וועלן טרעפן א צווייטע פרוי וואס וועט עס טאקע טוהן, האט זי אנגענומען דעם פארשלאג, און אזוי צו ראטעווען דעם צדיק פון די רשעות'דיגע שטאט פירער.

ווען דער בית דין האט דאס געהערט האבן זיי גאר הארב באשטרעפט די שטאט פירער, און זיי זענען אוועק געגאנגען מיט גרויסע בזיונות.

דער צדיק רבי סענדער האט זיך דערנאך געוואנדען צו די פרוי און איר געפרעגט מיט וואס ער קען איר באצאלן אויף די גרויסע חסד וואס זי האט געטוהן מיט אים און אים געראטעוועט, האט זי געענטפערט אז זי דארף גארנישט, נאר איין זאך אז זי האט נאכנישט קיין קינדער און זי וויל האבן א זון א צדיק.

האט איר רבי סענדער ז"ע געזאגט: "פון הימל האט מען מיר געגעבן צוויי הייליגע נשמות אראפ צו ברענגען אויף די וועלט, איינס האב איך שוין, דאס איז מיין זון זצוק א"י, און די צווייטע געב איך איבער פאר דיר".

עס איז נישט אריבער א יאר און זי האט געבוירן א אינגל, זי פלעגט אסאך וויינען און בעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל זיין אן אמת'ער צדיק, זי פלעגט אנפילן א גלעזל מיט אירע טרערן און וואשן דאס קינד'ס פנים דערמיט, און דער קינד איז דערנאך אויסגעוואקסן דער הייליגער צדיק רבי הערשעל ליסקער ז"ע.

די מאמע די צדיקת שרה ע"ה האט מען געלייגט אין שטאט אוהעל געבן דעם אוהל פון הייליגן ישמח משה ז"ע, און אסאך אידן זענען דארט געהאלפן געווארן מיט גרויסע ישועות ביים מתפלל זיין ביי איר קבר, ווייל איינער וואס ראטעוועט א צווייטן פון בזיונות איז זיין זכות גאר גרויס און ער האט א גרויסן פח.

וואויל איז דעם וואס געבט אכטונג אויף יענעם'ס כבוד. (שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך כבוד הבריות)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

כי עתה הרהיב ה' לנו ופרינו בארץ

פערטע יאר פון בית הינוך לבנות "בית פיגא"

עס גלייבט זיך נישט די אויגן צו זעהן די געוואלדיגע סיעתא דשמיא וואס באגלייט אונזערע הייליגע מוסדות אויף טריט און שריט, יעדעס יאר ווערן די מוסדות מער און מער פארברייטערט בכמות ובאיכות, מיטן אייבערשטנס הילף.

דאס יאר טרעטן מיר אריין אין די פערטע יאר פון די מיידל סקול "בית פיגא", די סקול וואס האט זיך אנגעהויבן אויף א קליינעם פארנעם, האט זיך גאר שנעל ערהארבן גאר א גוטע נאמען, און צענדליגע עלטערן, וואס מיינען באמת די טובה פון די קינדער, האבן אריינגעלייגט די קינדער אין די סקול.

עס איז מקוים געווארן וואס מוהרא"ש שליט"א האט געשריבן אינעם מכתב קודש בשעת די התייסדות פון די מיידל סקול, אז אפילו פון אנפאנג הייבט מען אן אויף א קליינעם פארנעם, אבער אויב טוט מען א זאך מיט מסירת נפש פארן אייבערשטן האט עס גרויס הצלחה, אזוי ווי מען האט געזעהן ביי רביה"ק מסאטמאר זצוק"ל וואס האט אנגעהויבן זיין מיידל שולע מיט בלויז צוויי תלמידות, און מען זעהט היינט בחוש ווי עס איז זיך ציוואקסן אזא גרויסע אימפעריע פון טויזנטער קינדער, און דאס איז אלעס געווען א דאנק זיין מסירת נפש וואס ער האט געטוהן בלויז פארן אייבערשטנס וועגן.

דאס זעהט מען טאקע ביישענפערליך ווי אזוי די סקול איז זיך אזוי שוין ציוואקסן אין די לעצטע צוויי יאר מיט אן אויסגעווענליכע הצלחה, אזוי ווי עס איז ברייט באקאנט פאר יעדן, און מיטן אייבערשטנס הילף איז מען שוין אריינגעטראטן אינעם פערטן יאר.

זאל דער אייבערשטער העלפן ווייטער אז מיר זאלן האבן גרויס הצלחה, און מיר זאלן ווייטער קענען אריינלייגן אין די קינדער אמונה, תורה ויראת שמים. ורוח הקודש אומרת כן פירין!

***

מוהרא"ש שליט"א איז געקומען אויף וויליאמסבורג צו א סעודת מלוה מלכה

דעם פאראנגענעם מוצאי שבת האבן מיר געהאט די זכ"י אז מוהרא"ש שליט"א איז געקומען אויף וויליאמסבורג צו א מלוה מלכה.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרעסערע עולם פון עטליכע הונדערט אידן פון איבער די שטאט מיטצוהאלטן דעם מעמד.

דער עולם האט זיך געוואשן צו א רייכע סעודה, נאכן זינגען די זמירות האט מען געהאט די זכ"י צו הערן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א.

מוהרא"ש שליט"א האט צום ערשט גערעדט פון די גרויסקייט פון זיך צוזאמקומען אינאיינעם צו רעדן פון די הייליגע עצות פון רבינו, מיר דארפן זיך האלטן אינאיינעם און זיך מחזק זיין איינער דעם צווייטן.

דערנאך האט מוהרא"ש מאריך געווען בדברי חיזוק והתעוררות אין אסאך ענינים ובפרט אויף שלום בית, מוהרא"ש האט גערעדט איבער די גרויסקייט פון די ישיבה וואס מען טרעפט נישט אין די וועלט, ווי מען קען זעהן די ליכטיגע פירות, די תלמידים וואס קומען ארויס פון ישיבה און האבן אויפגעשטעלט הערליכע אידישע שטובער לשם ולתפארת. דערנאך האט מען געזינגען ווארימע נגינים, און נאכן בענטשן איז זיך דער עולם צוגאנגען מיט פרישע חיזוק ווייטער אנצוגיין אין עבודת ה'.

מען קען הערן די דרשה אויפן קול אמונה טעלעפאן לויין 212-444-9191 אז נדברו ראיא ה' איש אל רעהו!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזו הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש הי"ו

מלמד מומחה במוסדותינו הק'

צו די אפשערן פון זיין אינגל למז"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן

אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער,

דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:27
סוף זמן קר"ש.....8:30
מוצש"ק.....5:57
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות ל"ה
ירושלמי.....שביעית י"ד
תוספתא.....יבמות פרק א'

שנה 4, גליון 6 (162)

פרשת וירא, ט"ו חשוון, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ לייג דיך אריין אין יענעמ'ס שוך ~

א איד דארף שטענדיג פרוברן זיך אריינצולייגן אין יענעמ'ס שוך, מען דארף זיך פרוברן אריינצולייגן אין יענעמ'ס מצב, צו פארשטיין וואס יענעם באדערט, צו פארשטיין וואס יענער גייט דורך, און דאן באקומט מען רחמנות אויף יענעם און מען וויל יענעם ארויס העלפן.

כדי צו מקנים זיין די מצוה פון צדקה בשלימות, פעלט אויס זיך אריינצולייגן און צו פארשטיין דעם מצב פון דעם ארימאן, ווי שווער עס גייט אים דאס לעבן, און דאן וועט מען פרוברן מיט אלע כוחות אים גרינגער צו מאכן, און אים העלפן ארויסגיין פון זיין שווערע מצב.

איינמאל איז דער הייליגער צדיק רבי מאיר פרימישלאגער זי"ע ארום געגאנגען אין די ווינטער צוזאם געמען צדקה צו קויפן האלץ פאר ארימעלייט אז זיי זאלן קענען הייצן זייערע הייזער. ער איז אנגעקומען צו אן עושר און געקלאפט אויפן טיר, דער עושר האט געעפנט די טיר זייענדיג אנגעטוהן אין א דינעם חאלאט, ווען אין זיין שטוב איז געווען פין אנגעהייצט. דער צדיק האט אנגעהויבן רעדן צו אים און אים מסביר זיין פארוואס ער איז געקומען צו אים, דער עושר זאגט: "רבי, קומט אריין אינעווייניג און איך וועל הערן וואס איר זאגט", דער צדיק האט אבער געזאגט: "נאר איין מינוט וויל איך דיר זאגן עפעס", ער האט ווייטער ממשיך געווען צו רעדן צו אים שטייענדיג אינדרויסן אין די קעלט, און דער עושר ווערט קעלטער און קעלטער און בעהט זיך ביים צדיק: "רבי, קומט ביטע אריין", אבער דער צדיק שטופט אים ווייטער אפ "נאך איין מינוט", אזוי איז דורך געגאנגען א צוואנציג מינוט שטייענדיג אינדרויסן ביים טיר, ביז דער עושר האט שוין נישט געקענט אויסהאלטן און געזאגט: "רבי, איך בין שוין דורך געפרוירן פאר קעלט, אפטר

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ניאמר אדני' אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדיך, חז"ל (שבת קל"ה) לערנען ארויס פון דא אז "גדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה", עס איז חשובער אריינצוגעמען געסט אין שטוב, ווי צו מקבל זיין די שכינה, צו רעדן מיטן אייבערשטן אליינס.

לכאורה דארף מען מאקע פארשטיין ווי אזוי קען זיין אזא זאך, אז עס זאל זיין חשובער אריינצוגעמען געסט ווי קבלת פני השכינה?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג) אז דער עיקר פון א איד איז, צו גיין צו א צדיק, און פאלגן אלעס וואס דער צדיק זאגט, און אזוי ווערט מען א ערליכע איד.

און די עיקר גרויסקייט פון א צדיק ווענדט זיך, ווי ווייט ער קען זיך אראפלאזן, און אויסלערנען פארן פשוט'סטן איד, אז ער קען אויך דינען דעם אייבערשטן, און אז דער אייבערשטער האט אים אויך ליב, דער שלימות פון א צדיק איז נישט ווען ער שפארט זיך איין ביי זיך אין שטוב און עס אינטערעסירט אים נישט וואס עס טוט זיך אויפ'ן גאס, פארקערט, די גרויסקייט פון א צדיק איז אז ער קען אויסלערנען פארן פשוט'סטן איד אז ער קען אויך דינען דעם אייבערשטן.

און דאס איז געווען די גרויסקייט פון אברהם אבינו, וואס זיין עיקר ציל איז געווען אויסצולערנען פאר די גאנצע וועלט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, און ווען מען האט א פראבלעם קען מען זיך נאר ווענדן צום אייבערשטן, ווי דער מדרש זאגט אז ער האט געגעבן צו עקן פאר מענטשן און נאכדעם האט ער זיי געהייסן דאנקען דעם אייבערשטן וואס האט באשאפן די וועלט.

מיט דעם פארשטייט מען שוין זייער גוט, אז עס איז זיכער חשובער אריינצוגעמען געסט ווי קבלת פני השכינה, ווייל דאס איז די גרעסטע נחת רוח פארן אייבערשטן, אויסצולערנען פאר נאך מענטשן אז זיי זאלן אויך דינען דעם אייבערשטן.

(תוך הנחל ליל שב"ק נורא תשנ"א)

***

ניראה אליו ה' באלוני ממרא, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג') אז די מחשבה איז אין די האנט פון א מענטש, ער קען עס דרייען ווי אזוי ער וויל, עס איז נישט

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

קענט איר ביטע אריינקומען און איד וועל איד ארויס העלפן".

דאן איז דער צדיק אריין צום עושר אינדערהיים, דער עושר האט נאך געציטערט פאר קעלט און געפרעגט: "רבי, זאגט מיר פארנוואס האט איר מיר נישט געקענט זאגן די אלע זאכן דא אינעווייניג אין א ווארימע שטוב, פארנוואס האט איר מיר געדארפט דאס זאגן אינדרויסן אין די שרעקליכע פרעסט?" דער צדיק האט אים געענטפערט: "איד האב געוואלט אז דו זאלסט אביסל שפירן וואס די ארימעלייט שפירן, דו ביזט געשטאנען אינדרויסן בלויז פאר צוואנציג מינוט און די קענסט נישט צו זיך קומען פאר קעלט, און דאס שפירן די ארימעלייט א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט, פיר און צוואנציג שעה ציטערן זיי פאר קעלט, און יעצט וועסטו שוין בעסער פארשטיין די גרויסע מצוה צו געבן געלט פאר די ארימעלייט אויף האלץ צו הייצן..."

דאס איז די שלימות פון צדקה, צו פארשטיין וואס דער ארימאן פיהלט, און דאן וועט ער אים זיכער ארויסהעלפן מיטן גאנצן הארץ.

פארנוואס גיין נאך געלט?

דער הייליגער סאטמאר רבי ז"ע האט שטרענג פארלאנגט פון אלע בחורים אין זיין ישיבה אז זיי זאלן גיין נאך געלט יעדע וואך, ער פלעגט באשטימען א סכום וואס יעדער בחור דארף אריינברענגען יעדע וואך פאר צדקה.

עס האט זיך געמאכט געוויסע עלטערן וואס זענען געקומען צו אים בעטן אז אזוי ווי זייערע בחורים זענען נישט מסוגל צו גיין נאך געלט, עס איז נישט פאר זיי געמאכט, דעריבער זענען די עלטערן גרייט צו געבן פון זייער טאש די גאנצע סכום וואס די בחורים דארפן אריינברענגען, און אזוי וועלן די בחורים נישט דארפן גיין נאך געלט. אבער דער רבי האט בשום אופן נישט מסכים געווען דערצו, ער האט מסביר געווען: "דאס וואס איד הייסט די בחורים גיין נאך געלט איז נישט נאר וועגן די געלט וואס זיי ברענגען אריין פאר צדקה, מיינ עיקר כוונה איז אז די בחורים זאלן פיהלן און פארשטיין וואס דאס מיינט גיין נאך געלט, זיי זאלן גוט וויסן וואסערע טעם דאס האט, ווי שווער און ביטער דאס קומט אן, אזוי אז ווען זיי וועלן עלטער ווערן און חתונה און האבן געלט און אן ארימאן וועט קומען צו זיי נאך צדקה, זאלן זיי אים גוט פארשטיין און אים אויפגעמען בסדר פנים יפות און אים געבן צדקה מיט א ברייטע האנט..."

און ער האט טאקע מצליח געווען דאס אריין צו ברענגען אין זיינע מענטשן, ער האט אויפגעשטעלט א קהלה קדושה וואס צייכנט

פרישת השבוע

מעגליך צו טראכטן צוויי מחשבות אויף איינמאל, ממילא אויב עס קומען אריין שלעכטע מחשבות אין א מענטש, זאכן וואס מען טאר נישט טראכטן. קען מען גלייך טראכטן פון אן אנדערע זאך, און אזוי גייט אדעק די שלעכטע מחשבה, אזוי ווי א פערד וואס וויל אראפפארן פון גלייכן וועג, געבט מען אים א כאפ ביי די לייצעס, און מען שמעלט אים אויפן פלאץ, אזוי אויך די מחשבה, ווען עס וויל אראפ גיין פונעם גלייכן וועג, און עס וויל טראכטן שלעכטע מחשבות, געבט מען אים א כאפ, מען הייבט אן טראכטן גוטע זאכן, און מען פירט אים ארויף אויפן גלייכן וועג. זאגט מוהרא"ש שליט"א: דאס איז מרומז אין די ווארט ממרא וואס איז ר"ת מ'חשבה ר'עה מ'חשבה א'חרת, ווען עס קומט אריין א שלעכטע מחשבה, טראכט מען גלייך אן אנדערע מחשבה.

דער עיקר פון א מענטש איז די מחשבה, ער זאל טראכטן נאר הייליגע געדאנקען ער זאל נאר טראכטן פונעם אייבערשטן, און דערפאר פרויבירט דער אייבערשטער אים א מענטש מיט דעם, ער דארף דורך גיין אסאך שווערע נסיונות, און אויב ער דערהאלט זיך, איז ער זוכה אז דער אייבערשטער באנווייזט זיך צו אים, און ער הייבט אן צו פילן דעם אייבערשטן.

זאגט מוהרא"ש שליט"א, דאס איז פשט אין פסוק: **נִירָא אֱלֹוֹהִי ה' - אִז אַ אִיד ווִיל אַז דער אייבערשטער זאל זיך צו אים באנווייזן, און ער זאל פילן דעם אייבערשטן, איז די עצה, באלויני "ממרא" - מ'חשבה ר'עה מ'חשבה א'חרת - אז ווען עס קומט אים אריין א שלעכטע מחשבה זאל ער גלייך טראכטן פון עפעס אנדערש, והוא יושב פתח האהל - אפילו ער פילט אז ער איז נאך ביי די מיר, ער האט נאכנישט אנגעהויבן אריינצוגיין אין די קדושה, און נאך מער, פחם היום - עס ברענט אין אים די יצר הרע, א פייער פון תאוות און שלעכטע מדות, אויב אבער ער דערהאלט זיך, און ער גייט צוריק צום אייבערשטן, און ער דעציילט אלעס פארן אייבערשטן, איז ער זוכה - נירא אלוהי ה' - דער אייבערשטער אליינס באנווייזט זיך צו אים.**

(זאת התורה נרא א')

***

נישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, דער מדרש זאגט (בראשית רבה פמ"ח ס"ט) אז די דריי מלאכים האבן אויסגעזעהן, איינער ווי א בעקער, איינער ווי א שיפס קאפיטאן, און איינער ווי אן אראבער.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי די חז"ל זאגן (אבות פרק א') אויף דריי זאכן שטייט די וועלט, אויף תורה, אויף עבודה, און אויף גמילת חסדים, און דאס ווייזט אויף די דריי אבות אברהם, יצחק, און יעקב, אברהם'ס מדה איז געווען גמילת חסדים, יצחק איז געווען תפלה, און יעקב איז געווען תורה.

דאס האט דער אייבערשטער געוויזן פאר אברהם, יעצט אז דו האסט געפאלגט דעם אייבערשטן, וואס האט דיר געהייסן זיך מלך, און דער אייבערשטער באנווייזט זיך צו דיר, ווי עס שטייט נירא אלוהי ה', יעצט וועסטו זוכה זיין צו די דריי זיילן פון די וועלט, תורה, עבודה, און גמילת חסדים.

דער בעקער איז קעגן חסד, ווייל ער געבט צו עסן פאר מענטשן, דער שיפס קאפיטאן פירט מענטשן אויפן ים, וואס איז קעגן די ים התלמוד, וואס דאס איז תורה, און דער אראבער וואס ווערט גערופן "ישמעאל" איז קעגן תפלה, ווי עס שטייט אין פסוק (בראשית מז. א) ער האט אים גערופן ישמעאל "כי שמע ה' אל ענין" וואס דאס איז תפלה, און אויף די דריי זאכן שטייט די וועלט.

(זאת התורה נרא ה')

שיחות מוהרא"ש

זיך אויס גאר שטארק אין צדקה און אין גמילת חסדים לשם ולתפארת, ווייל ער האט דאס אריין געברענגט אין זיי אז מען זאל פארשטיין א צווייטן איד וואס געפינט זיך אין נויט.

לך לך

אברהם אבינו איז געווען דער עמוד החסד, ער האט געטוהן אסאך חסד מיט יעדן איינעם, האט אים דער אייבערשטער געהייסן (בראשית יב, א) "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך", דער אייבערשטער האט געהייסן פאר אברהם אז ער זאל ארויסגיין וואנדערן, דער אייבערשטער האט געוואלט אז אברהם אבינו זאל פיהלן דעם טעם פון א מענטש וואס וואנדערט און ער האט נישט געהעריג וואו צו שלאפן, ער האט נישט געהעריג צו עסן, און דאן וועט ער וויסן ווי אזוי די מענטשן וואס וואנדערן פיהלן, און ער וועט זיך קענען משלים זיין אינגאנצן צו טוהן חסד בשלימות וויסענדיג ווי אזוי די מענטשן פיהלן. עס איז נישטא נאך אזא בעל חסד ווי איינער וואס פיהלט אמת'דיג יענעמ'ס צער.

אויך ביי רוחניות איז דא די מצוה פון צדקה, דאס איז צו מחזק זיין מענטשן, צו רעדן צו מענטשן דיבורי אמונה והתחזקות, דאס איז די גרעסטע צדקה, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אויפן פסוק (תהלים מא, ב) "אשרי משכיל אל דל", וואויל איז דעם וואס געבט אריין שכל אין אן ארימאן, די גרעסטע צדקה איז ווען מען קען אריינגעבן שכל אין א מענטש, אז ער זאל נישט ווערן פארלוירן און צוקלאפט, ער זאל זיך קענען דערהאלטן אין אלע שווערע מצבים.

ביי די רוחניות'דיגע צדקה דארף מען אויך האבן דעם לימוד אז מען דארף זיך אריינלייגן אין יענעמ'ס מצב, צו פארשטיין וואס עס גייט דורך אויף יענעם און אזוי וועט מען קענען אים מחזק זיין און אים העלפן.

צדיקים לאזן זיך אראפ צו א מענטש צו זיין דרגא, און וועלן שמועסן מיטן מענטש אפילו סתם שיחות חולין, ביז דער מענטש וועט מיינען אז דער צדיק איז ממש אייניג מיט אים, אבער צווישן די שורות וועט ער אריינרוקן ווערטער פון אמונה און יראת שמים, און אזוי וועט ער אויפהייבן דעם מענטשן.

און דאס דארפן מיר אויך טוהן, מען דארף זיך אראפלאזן צו א צווייטן מענטש, מען דארף שמועסן מיט מענטשן אפילו סתם זאכן, און אויף דעם וועג אריינברענגען אינעם צווייטן אמונה און יראת שמים און התחזקות.

וואויל איז דעם וואס לייגט זיך אריין אין יענעמ'ס שוף, ער פרובירט צו פארשטיין א צווייטן און ארויסהעלפן יענעם ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך צדקה)

גאט ברוך הוא האט דיך געשיקט צו מיר

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) א סגולה צו קומען צו אמונה איז שטענדיג רעדן פון אמונה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך כפי" מיט דעם אללין וואס מען רעדט אמונה קומט מען צו אמונה, און דער הייליגער רבי האט אונז אנגעזאגט מען זאל שטענדיג רעדן נאר פון דעם בורא כל עולמים, און עס שטייט (תהלים קט"ו) "האמנתי כי אדבר" די אמונה קומט פון דעם וואס מען רעדט פון דעם שטענדיג.

עס איז געווען צווישן אונזערע לייט א איד וואס ער האט געהייסן רבי זושא, ער איז מקורב געווארן נאך רבי נחום הסתלקות, די שטאט מענטשן האבן איהם גערופן רבי זושא גאט, ווייל ער האט שטענדיג גערעדט פון גאט ברוך הוא, ער האט געהאט א געשעפט און יעדער קונה וואס איז אריינגעקומען צו איהם ווען ער האט געוואלט עפעס קויפן האט ער שטענדיג געזאגט יא יא גאט ברוך הוא וועט דיר דאס געבן, דער האט געוואלט ברויט, דער האט געוואלט מילך וכו' וכו', אויף יעדע זאך האט ער געזאגט יא יא גאט ברוך הוא וועט דיר דאס געבן, האט ער באקומען דעם צונאמען רבי זושא גאט, ער האט געהאט ביי זיך אין געשעפט א משניות און א עין יעקב, און ווען עס איז נישט געווען קיין קאסטעמערס איז ער געזעצן און געלעבט, און ער איז שטענדיג פרייליך געווען, און ווען עס איז אריינגעקומען צו איהם א קאסטעמער, האט ער איהם ענטפאנגען מיט א פרייליכקייט, און צוגעזאגט זיין פזמון, יא יא גאט ברוך הוא האט דיך געשיקט צו מיר, וואס ווילסטו קויפן? און אזוי האט ער זיך געפירט מיט א גרויס תמימות, כאטשע ער איז געווען דער גרויסער ארימאן, ווארום מיט די אלע גרויסע גליקן האט ער צופיל פונקט נישט געהאט וכו'.

ער האט געוואוינט אלע יארן אין די שטאט ברסלב, נאר אז עס האט זיך געמאכט פאר איהם א סיבה אז ער האט געמוזט פליטה לויפן, האט ער זיך באזעצט אין די שטאט טשערנין, און דארטן אויפגעפנט א געוועלב, און מעשה שהיה כף ה'הי די סיבה פארנוואס ער האט געמוזט פליטה לויפן, ער איז געווען א גרויסער ארעמאן, אז ער האט נישט געהאט א געהעריג פעלץ אויף ווינטער ווי ס'איז באוויסט דאס אין רוסלאנד און אויפריינט איז ביטער קאלט דארטן, אסאך מאל אינטער נאל וכו'.

איינמאל האט א גנב געגנבעט פון א פריץ גאר א טייערן פיטער מאנטל, א פעלץ, און ווען דער פריץ האט באמערקט אז עס פעלט איהם די פעלץ דאס איז געווען זייער זייער טייער, האט ער שנעל געשיקט זיינע באדינער וואס זיי האבן געריטן אויף פערד, זיי זאלן שנעל לויפן אויף דעם וועג און כאפן דעם גנב, און ווי דער גנב האט באמערקט פון דערווייטנס א מען לויפט איהם נאך, האט ער זיך מיישט געווען אז ער דארף פטור ווערן פון די גניבה וואס ער האט געגנבט ווייל ס'וועט איהם זיין ביטער און פונקט דעמאלט איז דורך געגאנגען דער רבי זושא, האט איהם דער גנב געזאגט, דו גייסט דאך אן א מאנטל און עס איז ביטער קאלט, האט ער געזאגט ער האט נישט קיין מאנטל, האט דער גנב איהם אנוועקגעגעבן דעם פעלץ און דערווייל איז ער פליטה געלאפן, און רבי זושא האט פון רוב תמימות געזאגט יא יא גאט ברוך הוא האט מיר געגעבן א פעלץ, און דערווייל זענען אנגעקומען די רייטערס און זיי האבן געזעהן אז דער איד גייט מיטן פעלץ פון זייער האר, האבן זיי איהם געכאפט און געטרעגן צו די פאליציי אז זיי האבן געכאפט דעם גנב.

רבי זושא האט גלייך געכאפט וואס דא טוט זיך, האט ער אנגעהויבן צו פעטן דעם באשעפער ער

המשך בדף ד

שהשמחה במעונם

שבת שבע ברכות - בית ברסלב שאפרא

התפללות בכיהמ"ד היכל הקודש בארא פארק
1129 42th St.

הסעודות באולם זימגראד
1214 43th St. ***

עלי' לתורה - החתן שמעון באנדא הי"ו

באולם תורה ויראה - בארא פארק
החתונה ביום א' באולם ראוז קעסל - וויליאמסבורג
***

עלי' לתורה - החתן ישראל משה גאלדמאן הי"ו

בכית המדרש כוונת הלב - וויליאמסבורג
החתונה ביום ב' באולם עטרת חי' שרה - מאנסי
***

קידושא רבה - מו"ה אפרים פראממער הי"ו

בכיהמ"ד היכל הקודש וויליאמסבורג
27 Skillman St.

גאט פרוץ הוא האט דיך געשיקט צו מיר

המטך

זאל איהם ראטעווען ווארום ער איז דאך נישט שולדיג גארנישט, און דערנױל זענען זיי אנגעקומען די צוויי רייטערס צו א קרעטשמע און זיי זענען אריינגעגאנגען עפעס טרינקען ווי די שטייגער פון גוים, און דעם רבי זושא האבן זיי צוגעבינדען צום פערד ער זאל נישט אנטלויפן, און דערנױל האט ער געבעטן דעם בורא פל עלמים ער זאל איהם ראטעווען פון די צרה וואס איז אויף איהם ארויפגעפאלן, און ס'איז איהם געלינגען זיך ארויסצורייצען פון די שטריק וואס מען האט איהם געבינדען און ער איז פליטה געלאפן, און דערפאר האט ער געמוזט עורק זיין פון די שטאט פריסלב און זיך אנוועקציען זייער ווייט צו די שטאט טשערין, און ער פלעגט שטענדיג דערצייילן דעם גס וואס ער האט געהאט, און ער פלעגט זאגן יא גאט פרוץ הוא האט מיך געראטעוועט, און ער איז ווייטער אנגעגאנגען מיט זיין הייליגע ארבעט מפרסם זיין דעם בורא פל עלמים.

זעהט מען פון דעם אלעס, אז א איד געוואוינט זיך צו רעדן שטענדיג דיבורי אמונה, היט איהם דער בורא פל עלמים אפ פון אלעם שלעכטן און ער לעבט דורך זיין לעבן א גליקליכער און א פרייליכער, ווארום ווער עס האט אמונה אין בורא פל עלמים און ער פירט זיך אויף פתמימות ופשיות, דער לעבט זיך דורך א גליקליך לעבן, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט דערצייילט פון דעם תם (סיפורי מעשיות מעשה ט) אז דער תם איז שטענדיג פרייליך געווען, איז ער צום סוף געווארן א מיניסטער איבער אלע מיניסטארן, און מיט זיין תמימות האט ער דורכגעלעבט א גליקליך לעבן, מה שאין פן דער חכם איז פארשווארצט געווארן פון אנפאנג ביזן סוף, זעהט מען פון דעם אלעס ווי גליקליך א איד איז אז ער האט אמונה אין דעם בורא פל עלמים און ער רעדט צו איהם און ער דערצייילט איהם אויס זיין גאנץ הארץ אויף פראקטיש אידיש, און ער לעבט דורך דעם לעבן א גליקליכער.

(אשר נבחל באדיש חלק ו' מכתב תש"ט)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

כטוב צדיקים תעלוין קריה!

אנשי שלומינו טאנצן אויף די התונה שמחת בית ברסלב - שאפראן

הונדערטער אנשי שלומינו מכל אתר ואתר האבן זיך מיטגעפריידט דעם דאנערשטאג ווען מוהרא"ש שליט"א האט געפירט אן אייניקל אונטער די חופה, די כלה א טאכטער פון הרה"ג מוהר"ר משה אסטרייכער שליט"א דומ"ץ בבארא פארק, עב"ג דער חתן א זוהן פון הרה"ג מו"ה דוד משה מייזעלס שליט"א, און אייניקל פון הרה"צ משאפראן שליט"א, און פון דעשער רבי ז"ל.

די התונה איז פארגעקומען אין זאל פון אור החיים וויזניץ אין בארא פארק, די התונה איז געפראוועט געווארן אויף גאר א געהויבענע פארנעם, מען האט געטאנצן און זיך געפריידט ביז אין די שפעטע נאכט שעות.

עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו!

***

נייע סידי פון אידישע ניגונים ארויסגעקומען

אין די סעריע פון "אידישע ניגונים", איז יעצט ארויסגעקומען א פרישע סידי, מיט ווארימע ניגונים אויף אידיש, מיטן נאמען "איך וויל זיין אן ערליכער איד". נאכפאלגענדיג די ערשטע סידיס, וואס זענען ברייט אויפגעכאפט געווארן איבער דער גארער וועלט, אן אויסוואל פון געשמאקע ניגונים אויף אידיש.

ווי באקאנט האט דער הייליגער רבי אונז אויסגעלערנט, אז די איינציגסטע עצה פאר א איד מצליח צו זיין אין לעבן, איז נאר ער זאל אנהייבן צו רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, דערצייילן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך, דאנקן אויף אלע גוטע זאכן, און בעטן אויף ווייטער. אבער אזוי ווי עס איז די גרעסטע זאך, איז עס אויך די שווערסטע, עס איז זייער שווער צו עפענען דאס מויל, און דערצייילן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס ליגט אויפן הארץ. האט דער רבי געזאגט, אז ווען מען קען נישט רעדן צום אייבערשטן, קענען מען זיך מחי' זיין מיט א ניגון, און דאס זענען די אלע אידישע ניגונים וואס זענען נתחבר געוואן בין כותלי הישיבה, וואס דאס זענען אלע מיט ווערטער רעדענדיג צום אייבערשטן, און ווער עס הערט עס, קען מעיד זיין, אז עס עפנט די הארץ, און ציהט זייער צום אייבערשטן.

מען קען באקומען די סידי אין ישיבה, אויך קען מען עס הערן אויף די קול אמונה האטליין 9191-444-212-89 שירו לה' שיר חדש!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

יצדיקים ישמחו ויעלצו לפני אלקים

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

צו די שמחת החתונה פון אן אייניקל בת

הרב הגאון מוהר"ר משה אסטרייכער שליט"א

דומ"ץ בבארא פארק, חדב"ן

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די שמחה זאל משפיע זיין שמחות ביי אונז אלע און ביי אלע אידישע קינדער, בני ברוכי חיי ארוכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא

עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה שמואל חיים זאבעל הי"ו

צו די שידוך שלישן פון זיין זוהן

החתן הערשי נ"י

עב"ג למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בניו עדי עד, דורות ישרים ומבורכים. אמן.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן דוד שלמה ווייער נ"י

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס

זאל זיין א קשר של קימא און א בניו

עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה אפרים פראממער הי"ו

צו די געבורט פון זיין מיידעלע למז"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער

זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע

קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:21
סוף זמן קר"ש.....8:35
מוצש"ק.....5:50
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות מ"ב
ירושלמי.....שביעית כ"א
תוספתא.....יבמות פרק ח'

שעה 4, גליון 7 (163)

פרשת חיי שרה, כ"ב חשוון, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ וואס געמט מען מיט אויבן? ~

א איד דארף שטענדיג טראכטן פונעם תכלית, וואס ווען זיין צום סוף דער תכלית? וואס וועט צום סוף איבערבלייבן פונעם מענטש?

מען דארף גוט געדענקען אז מען בלייבט נישט אייביג אויף דער וועלט, איין טאג וועט מען דארפן אוועקגיין פון דער וועלט, און דאן וועט גארנישט בלייבן פונעם מענטש נאר די מצות ומעשים טובים וואס ער האט אריינגעכאפט צו טוהן אויף דער וועלט.

די משנה זאגט אין אבות (פרק ו' משנה י') "בשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד", ווען א מענטש גייט אוועק פון די וועלט וועט אים גארנישט באגלייטן, נישט קיין גאלד, נישט קיין זילבער, און נישט קיין טייערע דימאנטן, נאר תורה ומעשים טובים, נאר דאס באגלייט דעם מענטש צו זיין אייביגע רוה.

אין פרקי דרבי אליעזר (פרק ל"א) איז ער דאס מער מסביר, ער זאגט אז א מענטש האט דריי פריינד, זיינע קינדער און משפחה, זיין געלט, און זיינע מעשים טובים. ווען עס קומט די צייט פונעם מענטש אוועק צו גיין פון די וועלט רופט ער קודם זיינע קינדער און משפחה און ער בעהט זיי זאלן אים ראטעווען, אבער זיי ענטפערן דעם פסוק (קהלת ה, ח) "ואין שלטון ביום הפנות". ווען דער מענטש הערט דאס, רופט ער זיין געלט און ער בעהט זיך: איך האב זיך אזויפיל געפלאגט אויף אייך, טאג און נאכט בין איך געלאפן אויף בערג און טאלן צוליב אייך, אפער קענט איר מיר יעצט העלפן? אבער די געלט ענטפערט דעם פסוק (משלי יא, ד) "לא יועיל הון ביום עברה". דערנאך רופט ער זיינע מעשים טובים און ער בעהט זיי אז זיי זאלן אים ראטעווען "דערהאלט'ס מיר ביים לעבן און איך וועל נאך מער מוסיף זיין מיט מצות

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה. דער מדרש דערציילט (בראשית רבה ג"ח, ג) אז רבי עקיבא איז געווען און געדרש'נט, און ער האט געווען ווי דער עולם שלאפט איין, האט ער זיי געזאגט: "פארנוואס האט אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער? ווייל זי איז געווען אן אייניקל פון שרה וואס האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר."

דער מדרש איז זייער שווער צו פארשטיין, קודם פארנוואס דארף אסתר קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער ווייל שרה האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר? און ווי אזוי האט זיי רבי עקיבא אויפגעוועקט מיטן דאס זאגן?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א' סימן רס"א) אז ווען א מענטש פאלט פון זיינע מדריוגות זאל ער וויסן אז דאס קומט פון היכל, דער אייבערשטער האט דאס ספעציעל אזוי געמאכט, כדי ער זאל זיך נאכאמאל אויפפרישן, ער זאל אנהייבן נאכאמאל פון גיי צו דינען דעם אייבערשטן, ווייל מען דארף יעדן טאג אנהייבן פון דאסניי צו דינען דעם אייבערשטן.

מיט דעם קען מען פארשטיין וואס רש"י זאגט "בת ק' כבת כ' ובת כ' כבת ז' כולן שוין למזכה", דאס מיינט אז ביי די הונדערט יאר האט זיך שרה ווייטער באנייעט אזוי ווי זי וואלט נאך געווען צוואנציג יאר, דאס איז געווען איר גרויסקייט אז זי האט זיך שטענדיג באנייט.

דערפאר ווען רבי עקיבא האט געווען אז דער עולם שלאפט איין, דאס מיינט אז זיי ווערן פארשלאפן, זיי דינען שוין נישט דעם אייבערשטן מיט די זעלבע פרישקייט, האט ער זיי דאס געזאגט, "פארנוואס האט אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער? ווייל זי איז געווען אן אייניקל פון שרה וואס האט געלעבט הונדערט זיבן און צוואנציג יאר" דאס מיינט אז ווייל שרה האט געלעבט מיט אזא פרישקייט, זי איז נישט געווארן פארשלאפן, דערפאר האט איר אייניקל אסתר זוכה געווען צו קעניגן אויף הונדערט זיבן און צוואנציג לענדער, און דערפאר - זאגט רבי עקיבא פאר זיינע תלמידים - זאלט איר אויך נישט זיין

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

ומעשים טובים", און זיי ענטפערן אים: זארג ד'ך נישט, דו גיי בשלום, און נאך איידער דו וועסט אַנקומען אהין וועלן מיר ד'ך שוין אַפּוואַרטן דאָרט און דיר אַרויסהעלפּן, אזוי ווי דער פּסוק זאָגט (ישעי' נח, ח) "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה".

זעהט מען אז ווען עס קומט די לעצטע טאג, דאן באַגלייט קיינער נישט דעם מענטש נאר די מצות ומעשים טובים וואס ער האט געטוהן אויף די וועלט.

מען דארף נישט ווארטן ביז די לעצטע טאג, מען קען שוין אנהויבן זיך צוצוגרייטן און אריינכאפן ווי מער גוטע זאכן, ווען א מענטש האט זיך גוט צוגעגרייט, ער האט זיך אָנגעפילט מיט שטארקע קליידער פון מצות ומעשים טובים, דארף ער נישט מורא האבן פון קיין שום זאך, ער וועט קענען לאכן די לעצטע טאג, אזוי ווי דער פּסוק זאָגט (משלי לא, כה) "עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה וּתְשַׁחֵךְ לַיּוֹם אַחֲרוֹן", ווען א איד האט זיך אָנגעטוהן מיט מצות ומעשים טובים זיין גאנץ לעבן דאן קען ער לאכן אין זיין לעצטן טאג.

אין הייליגן ספר "קב הישר" (פרק י"ד) ווערט געברענגט א מעשה אז עס איז געווען אן ערליכער איד וואס האט געוואוינט אין א קליינעם דארף און ער האט נישט געהאט קיין ספרים, נאר איין ספר האט ער געהאט דאס איז געווען א גמרא מסכת חגיגה, האט ער זיין גאנץ לעבן געלערנט נאר מסכת חגיגה, איינמאל און נאכאמאל. ער האט געלעבט א לאנג לעבן, און ווען ער איז אוועק פון די וועלט איז די מסכת געקומען אים באַגלייטן אין די געשטאלט פון א פרוי, זי האט אים באַגלייט אויף די וועלט און דערנאך באַגלייט אויף יענע וועלט, ביז זי האט אים געברענגט אויף זיין פלאץ אין גן עדן.

ווען א מענטש האט שכל און ער טראכט יעדן טאג פונעם תכלית, יעדן טאג פרויבירט ער אריינצוכאפן אביסל חומש, אביסל משניות, אביסל גמרא, אביסל רעדן צום אייבערשטן, אביסל מצות, אזוי צוביסלעך נעמט זיך צוזאם אביסל מיט אביסל, און דאס וועט זיין זיין פארמעגן אויף יענע וועלט לחיי עולם הבא.

אן אינטערעסאנטע מעשה ווערט געברענגט אין די ספרים, וואס מען קען דערפון זיך אפּלערנען אויף אונזער ענין, צו געדענקען שטענדיג פונעם תכלית.

עס האט זיך אמאל פארגליסט פאר א איד צו קויפן א ציגעלע אז ער זאל אייביג קענען האבן צו די האנט ציגעלע מילך. ער האט זיך ארויסגעלאזט רייטנדיג אויף זיין פערד צום נאנטסטן דערפל צו קויפן א ציגעלע. ווען ער האט געקויפט די ציגעלע האט ער אָבער געהאט א פראבלעם, ווי אזוי נעמט ער דעם ציגעלע אהיים צו זיך. איז ער אויפגעקומען מיט אן עצה, ער האט צוגעבינדען די ציגעלע צו די וויידל פונעם פערד, און ער האט צוגעבינדען א גלעקל אויף די ציגעלע, אזוי אז ער וועט קענען הערן די גאנצע צייט אויב די ציגעלע איז נאך מיט אים.

ער האט זיך ארויס געלאזט אויפן וועג צוריק מיט פרייד. אויפן וועג האבן אים באַמערקט דריי גנבים, איינער פון זיי רופט זיך אן פאר זיינע חברים: "איר ווילט זעהן א קונץ? איך קען גנב'נען די ציגעלע פון דעם איד און ער וועט אפילו נישט באַמערקן אז איך האב עס געגנב'ט". זאגט דער צווייטער גנב: "דאס איז נישט קיין חכמה, די ציגעלע איז דאך פון אונטן, ער קען עס נישט זעהן, איך קען גנב'נען זיין פערד און ער וועט נישט באַמערקן". רופט זיך אן דער דריטער גנב: "דאס איז אויך נישט קיין גרויסע קונץ, איך קען אים צוכאפן אלע זיינע זאכן מיט זיינע קליידער און ער וועט אפילו נישט וויסן!"

האבן זיך ארויס געלאזט די דריי גנבים צו ווייזן וואס זיי קענען. דער ערשטער איז נאכגעגאנגען דעם איד שטילערהייט, ער האט

פּרשת השבוע

פארשלאפן, נאר דיגען דעם אייבערשטן מיט פרישקייט, וועט איר אויך זוכה זיין צו איינקויפן לענדער און וועלמן.

(תוך החל ליל שב"ק פרשת תוי שנה תשס"ד לפ"ק)

***

ומשמע ודומה ומשא, דער חיד"א טייטשט דעם פסוק ומשמע - מען דארף הערן, ודומה - און שווייגן, ומשא - און ליידן.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז די עיקר תשובה איז צו הערן בזיונות און שווייגן, אָבער פּדי צו קומען צו דעם, דארף מען גיין צו א צדיק וואס ער שיינט אריין א שטארקע אמונה אין דעם מענטש, אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן, און נאר אזוי קען מען זיך דערהאלטן ווען מען כאפט אריין א גוטע בזיון.

דאס איז פשט אין פסוק ומשמע - ווען מען הערט זיך צו צום צדיק, מען האט אמונת חכמים, דאן קען מען זוכה זיין צו ודומה - צו קענען שווייגן, ומשא - און ליידן, און אזוי אריבער גיין די לעבן אויף די וועלט בשלום.

(תוך החל סעודה שלישית פרשת תוי שנה תשס"ד לפ"ק)

***

ואברהם זקן בא בימים ויה' ברח את אברהם ככל, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר די המשך פון אנהייב פסוק "ואברהם זקן בא בימים", צום סוף פסוק "ויה' ברח את אברהם ככל", לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א רע"ב) אויפן פסוק היום אם בקולו תשמעו, אז דאס איז א גרויסער כּלל אין עבודת ה', אז מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג, מען זאל נישט טראכטן וואס עס איז געווען געבטן, און נישט וואס גייט זיין מארגן, ווייל געווענליך ווערט א מענטש צובראכן ווען ער טראכט וואס עס איז געווען געבטן, און ער זארגט זיך וואס וועט זיין מארגן, אָבער ווען מען טראכט נאר פונעם היינטיגן טאג, וואס קען מען היינט מאכן א נחת רוח פארן אייבערשטן, דאן איז מען זייער מצליח.

דאס איז געווען די מעלה פון אברהם אבינו, בא בימים - ער האט נאר געקוקט אויפן היינטיגן טאג, וואס קען איך יעצט טוהן א גוטע זאך? און דערפאר, ויה' ברח את אברהם ככל - האט ער אזוי גוט מצליח געווען, דער אייבערשטער האט אים געגעבן מיט אלעם גוטן.

(זאת התורה תוי שנה ו')

שיחות מוהרא"ש

עס איז נישט אזוי געפערליך

אין שטאט טבריה האט געוואוינט א איד מיטן נאמען ר' שמעיה, ער איז געווען א סלונים'ער חסיד, א תמימות'דיגער איד וואס האט אסאך געליטן אין לעבן, אבער ער איז געווען שטענדיג פרייליך, און ער האט געזאגט יעדן טאג אסאך תהלים, און געלערנט אסאך משניות, ער האט ליידער נישט געהאט קיין קינדער, פלעגט ער שטענדיג זאגן אז די חז"ל זאגן (גרים סד:) כל אדם שאין לו בנים חשוב כמת; אזוי ווי איד בין ליידער א מת, איבערדעם לערן איד אסאך משניות און זאג אסאך תהלים, (וואס דאס איז די ראשי תיבות מ"ת) און ער איז נאכנישט אלט געווען פינף און דרייסיג יאר איז איהם ליידער זיין ווייב אנוועק פון דער וועלט איז ער געבליבן אן אלמן, אבער ער האט זיך זייער דערהאלטן, און איז שטענדיג פרייליך געווען, און ממשיך געווען לערנען משניות און זאגן תהלים, אבער ער איז געווען זייער א פשוטער איד.

ויהי היום מען האט איהם גערעדט א שידוך און מחמת זיין גרויס תמימות האט ער זיך נישט נאכגעפרעגט ווער זי איז וכו', אז מען האט איהם צוגערעדט מען דארף חתונה האבן מען טאר נישט זיין אלליין, האט ער חתונה געהאט מיט נישט נאכפגעגן ווער זי איז, און גלייך נאך די חתונה איז ער געוואר געווארן אז ליידער זי איז א גרושה, און א טויבע הערט גארנישט, פלעגט זי זייער שרייען אויף איהם, (ווי דער טבע פון א טויבער אז ער שרייט, ער מיינט אז אלע הערן נישט) און אז עס איז איהם נישט גענוג, האט זי איהם אריינגעברענגט נכסי מלוג, א זוהן וואס איז נעפעך געווען קראנק, טויט משוגע וכו', און ער פלעגט איבערדרייען אלסדינג וואס איז נאר געווען אין שטוב, צעברעכן וואס עס איז נאר געקומען אינטער זיינע הענט וכו', און פונדעסטוועגן אפילו ער איז אריינגעפאלן אין אזא ביטערע צרה איז ער שטענדיג פרייליך געווען, און ער האט זיך דערהאלטן, און האט ממשיך געווען מיט זיין עבודת'ה זאגן אסאך תהלים און לערנען אסאך משניות, אזוי ווי ס'וואלט גארנישט געווען. עס האט מיר דערציילט א איד וואס זיין זיידע האט אויף געוואוינט אין טבריה און האט געקענט דעם איד ר' שמעיה, און ער פלעגט שטענדיג דערציילן, איד האב נאכנישט געזעהן א מענטש מיט אזויפיל צרות ווי דער ר' שמעיה האט געהאט, פונדעסטוועגן האט ער שטענדיג געהאט א שמייכל אויפן פנים, אזוי ווי ער וואלט געווען דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט, און ער האט נאך געטרייסט אנדערע צעבראכענע מענטשן, אז וואויל איז דער מענטש וואס קען זיך דערהאלטן אין זיין ביטערן מצב.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ה) דאס דוד המלך האט ביטערע צרות מיטגעמאכט, פונדעסטוועגן האט ער געזאגט (תהלים ד') "בצר הרחבת לי" דאס רבנו של עולם אין מיינע צרות האסטו מיר שטענדיג מרחיב געווען, ווי די חז"ל זאגן (רושמי פנינת פרק ב' הלכה ט') אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבון העולמים כל צרה שהייתי נכנס לה אתה הייתה מרחיבה לי, נכנסתי לצרתה של בת שבע ונתת לי את שלמה, נכנסתי לצרתן של ישראל ונתת לי את בית המקדש; וואס אויף איהם איז נאר נישט דורכגעגאנגען וכו', האט ער זיך דערהאלטן און געטראפן אין זיינע צרות גרויסע הרחבות, און די חז"ל זאגן (פרכות ז') ווען ער האט געמזט אנטלויפן פון זיין זוהן אבשלום'ן האט ער געזינגען א געזאנג פארן בורא כל עולמים, דאס

המשך בדף ד

אויף געבינדען די ציגעלע פון די וויידל פונעם פערד, דערנאך האט ער אראפגענומען די גלעקל און עס צוריק ארויף געבינדען אויף די וויידל, און דער איד איז זיך ווייטער געפארן רואיג, ווייל ער האט ווייטער געהערט די גלעקל און ער האט געמיינט אז די ציגעלע גייט אים נאך.

אינצווישן האט דער איד געטראפן דעם צווייטן גנב, דער גנב פֿרעגט אים: "וואס איז דאס? א נייער מנהג ביי אידן, מען לייגט ארויף א גלעקל אויפן וויידל פון די פערד?" דער איד דרייט זיך אויס און צו זיין שאק זעהט ער אז די ציגעלע איז פארשוואונדן, "וואס איז דא געשעהן? איד האב געהאט דא צוגעבינדען א ציגעלע". זאגט אים דער גנב: "איד האב יעצט געזעהן איינעם לויפן מיט א ציגעלע, גיי שנעל אראפ פונעם פערד און לויף אים נאך, דערווייל וועל איד אכטונג געבן אויף די פערד", דער איד האט אזוי געטוהן, און דער גנב האט אפגעטראגן מיטן פערד.

ווען דער איד איז צוריק געקומען און געזעהן אז די פערד האט מען שוין אויף געגנב'ט, איז ער געווארן זייער צובראכן דערפון, און ער האט געמוזט אהיימגיין צופיס.

פלוצלינג טרעפט דער איד דעם דריטן גנב, יענער איז געזיץן ביי א ברונעם וואסער און זייער געוויינט, ווען דער איד פֿרעגט אים פאר וואס ער וויינט אזוי, זאגט דער גנב אז עס איז אים אריינגעפאלן זיין זעקל געלט אינעם ברונעם "עס איז געליגן דערין א פארמעגן מיט געלט, ווי אזוי זאל איד נישט וויינען?". זאגט אים דער איד: "זעהט אויס אז די היינטיגער טאג האט עפעס א שלעכט מזל. ביי מיר האט מען היינט געגנב'ט א ציגעלע מיט א פערד, און ביי דיר איז פארלוירן געווארן א זעקל געלט". זאגט אים דער גנב: "אויב דו קענסט באווייזן ארויס צו נעמען מיין געלט פונעם ברונעם, וועל איד דיר קויפן א נייע פערד און א נייע ציגעלע און איד וועל דיר נאך צוגעבן געלט אויף", דער איד טראכט נישט קיין צוויי, ער טוט אויס זיינע קליידער און ער טאנצט אריין אין וואסער זוכן דעם פארלוירענעם בערזל... און דער גנב כאפט די וועט און אלעס פונעם איד און ער זאגט אפ דערמיט... און דער איד איז נעפעך געבליבן בעירום ובחוסר כל.

די מוסר השכל וואס מען קען זיך אראפ לערנען פון די מעשה איז אז א מענטש גייט זיך ארום אזוי רואיג אויף דער וועלט, עס מיינט אז ער האט א פערד און די ציגעלע איז צוגעבינדען פון אונטן און גייט אים נאך, א מענטש דרייט זיך ארום אויף דער וועלט, ער מיינט אז ער האט אלעס, ער האט זיין גשמיות צוגעבינדען פון אונטן, ער האט זיין משפחה וואס גייט אים נאך, און פלוצלינג געבט ער זיך א דריי אויס און ער זעהט אז ער האט גארנישט, ער זעהט אז ער האט נישט זיינע קינדער, אויב געבט מען זיך נישט גוט אפ מיט די קינדער, פארלירט מען זיי. ער זעהט אז ער האט נישט זיין משפחה, אויב מען אינוועסטירט נישט גענוג אין די פאמיליע, פארלירט מען זיי אויך. און אויב מיינט ער אז ער איז כאטש געבליבן מיט זיין געלט און פארמעגן, זעהט ער אז ער האט דאס אויך נישט. ער זעהט אז ער געבליבן איינער אליין אן גארנישט.

איינער וואס האט אבער שכל, ער גרייט זיך אן זיין גאנץ לעבן מיט מצות ומעשים טובים, ער איז מחנך אויך זיינע קינדער אויף די ריכטיגע וועג, אויפן דרך התורה והמצות, זיין גאנץ לעבן טראכט ער פונעם תכלית, זיך אנצוגרייטן גוט פאר יענע וועלט, דאן וועט ער זיך איינקויפן אזא גוטע פארמעגן, וואס דאס וועט אים קיינער נישט קענען צוכאפן, דאס וועט בלייבן מיט אים אויף אייביג.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך תכלית)

עם איז נישט אזוי געפערליך

המשך

זיין זעהן רודפ'ט איהם, און נישט א גוי אדער א קנעכט אדער א מזמור רודפ'ט איהם וכו', אזוי ווייט האט ער זיך געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע ביטערע צרות און נסיונות וואס אויף איהם איז דורכגעגאנגען, לערנט אונז דער הייליגער רבי דאס מיר זאלן זיך אויכעט שטענדיג דערהאלטן אפילו עס גייט אויף אונז דורך שווערע און ביטערע צרות און נסיונות וכו' וכו', זאלן מיר זאגן "בצר הרחבת לי", דאס הייסט מען זאל טרעפן אין די צרות גרויסע הרחבות, ווי נישט וואלט געקענט זיין אסאך ארגער חלילה וחס, און מיט דעם דארף מען זיך דערהאלטן.

מען קען זאגן דאס בצר הרחבת לי איז די ראשי תיבות הבל, דאס הייסט אז א מענטש קוקט שטענדיג אויפן תכלית אז ער וועט דארפן צוריקגיין צום בורא כל עולמים צוריקגעבן זיין נשמה, איז אלע צרות וואס עס גייט אויף איהם דורך, ה'בל, הבלים, ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט זיך אויסגעדריקט "וועלטעלע וועלטעלע ביסט נישט ווערד אז מען זאל אפילו א קרעכץ געבן אין דיר" אז וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צו די דרגא אז ער קען זיך דערהאלטן פון זיין שווערע ביטערע מצבים, און צעפאלט נישט וכו', נאר ער איז נאך מחזק אנדערע צעבראכענע מענטשן, פאר דעם מענטש איז אפן אלע הימלען, אז וואויל איז איהם אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אויף האף אז דו וועסט אריינלייגן די ווערטער גוט אין הארצן אריין, און דו וועסט איבערזחזרן די בריוו עטליכע מאל, וועט דאס דיר צוניץ קומען, און עס וועט דיך ארויסשלעפן פון דיין יאוש און מרה שחורה, און עס וועט דיך שטענדיג גוט זיין.

(אשר בנחל באידיש חלק ו' מכתב תשי"ט)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

טויזענטער ספרים ווערן געדרוקט יעדע וואך אין בית הדפוס

דער בית הדפוס "קרן הדפסה היכל הקודש" וואס איז אויפגעשטעלט געווארן מיטן איינעם ציהל צו דרוקן דעם הייליגן רבי'נס ספרים און עס פארשפרייטן אויף דער וועלט, גייט אן מיטן פולן שטארקייט, טויזענטער ספרים ווערן געדרוקט וועכנטליך, און ווערן פארשפרייט פאר אידישע קינדער איבער די וועלט וואס לעכטצן און ווארטן צו הערן די הייליגע ווארמע דיבורים פון רבי'ן וואס בלאזן אריין א פרישע האפענונג און חיות אין אידישע נשמות.

אין די סעריע פון קונטרסים אויף אידיש וואס דאס זענען די שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א יעדן ליל שישי אפגעשריבן אויף א לייכטע שפראך, איז שוין ארויסגעקומען עטליכע צענדליגע קונטרסים. די וואך ארויס געקומען א פרישע קונטרס מיטן נאמען "קלאפ זיך

נישט אראפ". כשמו כן הוא, אינעם קונטרס ווערט אויסגעשמועסט אז א איד טאר זיך קיינמאל נישט אראפקלאפן נאר שטענדיג קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מען האט און מיט דעם זיך שטארקן.

אין די סעריע פון ספרי אשר בנחל אויף אידיש איז די וואך ארויסגעקומען חלק ל"ו, א זאמלונג פון בריוון מיט די עצות פון רבי'ן אויף אלע הינויכטן.

אין ליכט פון די ימי השוכבי"ם וואס קומען שוין צו גיין, האט מען שוין אנגעהויבן איבערצודרוקן טויזענטער ספרי "אוצר הקדושה" וואס וועט ווערן פארשפרייט אין די ימי השוכבי"ם הממשמשין ובאין, ווען עס די ריכטיגע צייט זיך צו שטארקן אין עניני קדושה.

די קונטרסים און ספרים און נאך פילע אנדערע איז דא צו באקומען בהיכל הישיבה אויף 27 סקילמען סט. אדער אויפן טעל נומער 347-977-7994

על ידי הפצת ספרי רבינו, נביא את משיח צדקינו!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו

אדמיניסטראטער דמוסדותינו

צו די געבורט פון זיין מיידעלע למזל טוב

און א באזונדערע ברכת מזל טוב פארן זיידן

מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו

חבר הנהלת המוסדות

דער אייבערשטער זאל העלפן אז זיי זאלן זעהן אסאך אידיש נחת געזונטערהייט, בני ברוכי חיי ארוכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא.

הזמנה מילתא הוא

איך לאדן איין אלע מיינע חברים וידידים זיך צו באטייליגן אין מיין שמחת תנאים וואס וועט פארקומען בעזה"ש

זונטאג נאכט פ' תולדות הבעל"ט

הילמאן פלאזא 1325 53rd St.

און צו מילה ווייזל

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה שמעון באנדא הי"ו

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה ישראל משה גאלדמאן הי"ו

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 4:15
סוף זמן קר"ש..... 8:40
מוצש"ק..... 5:45
שיעורים כסדרן
בבלי..... יבמות מ"ט
ירושלמי..... שביעית כ"ח
תוספתא..... כתובות פרק א'

שנה 4, גליון 8 (164)

פרשת תולדות, כ"ט חשוון, מברכים חודש כסלו, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ פארוואס גייט יענעם בעסער? ~

א איד דארף אריין געמען אין זיך און שטענדיג געדענקן אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, א יעדע זאך וואס עס געשעהט אויף די וועלט איז מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית, וואס דער אייבערשטער האט עס אליין געפירט אז עס זאל אזוי געשעהן.

איינער וואס נעמט זיך דאס גוט אריין אין קאפ, אזא מענטש וועט קיינמאל נישט האבן קיין טענות אויף א צווייטן, "פארוואס האט עס יענער געטוהן?", "פארוואס גייט יענעם בעסער פון מיר?", ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער האט עס זיכער אזוי צוגעפירט פאר זיין טובה.

עס איז דא אזא טבע ביי מענטשן אז זיי זענען נישט פרייליך און צופרידן ווי אזוי עס גייט זיי, און זיי האבן טענות אויף אנדערע אז מען שטייט זיי אין וועג און מען לאזט זיי נישט אויספירן וואס זיי ווילן, אבער באמת איז דאס סתם דמיונות קיינער קען נישט שטערן א צווייטן פון צוצוקומען צו וואס ער וויל. נאר אזוי ווי מען איז מקנא פארוואס יענער איז מצליח און ער נישט, דאס מאכט אז מען זאל אנהויבן טראכטן אז יענער שטייט אין וועג, ווען דער אמת איז אבער אז קיינער שטייט נישט אין וועג, יעדער מענטש קען אויספירן וואס ער וויל מיט א שטארקע רצון, און קיינער קען אים נישט שטערן.

עס איז אמאל געווען א רב וואס פלעגט זיצן ביי זיך אינגדערהיים א גאנצן טאג און לערנען פליסיג, ער האט שטענדיג געהאט ווארימע טיי גרייט צו האנט צו טרינקען ווען ער איז דורשטעריג. איין טאג האט דער רב באמערקט ווי דער וואסער טרעגער פון שטאט גייט דורך אונטער זיין פענסטער און

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק, מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א ד') אז א מענטש דארף וויסן אז אלעס וואס עס געשעהט צו אים, סיי גוטס און סיי שלעכטס, איז נאר פאר זיין טובה, אפילו ווען ער גייט דורך א שווערע צייט, האט עס דער אייבערשטער נאר געטוהן פאר זיין גוטס.

ווען א מענטש ווייסט דאס איז ער אין גן עדן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהילים נו) ביה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר. סיי ווען עס גייט אים גוט, און סיי ווען עס גייט אים נישט גוט, דארף א מענטש וויסן אז אלעס איז פאר זיין טובה, און ער זאל דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, אזוי ווי די גמרא זאגט (ברכות ט). לעולם יהא אדם הגיל לומר כל מה דעביד בהמנא למב עביד - א מענטש זאל אייביג זאגן "וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט".

עס איז פאקאנט אז אברהם'ס מדה איז געווען חסד, עס גייט גוט פאר א מענטש, און יצחק'ס מדה איז געווען דין, עס גייט נישט גוט פארן מענטש. דאס איז פשוט אין פסוק: אלה תולדות יצחק - וואס קומט ארויס פון יצחק - מדת הדין, ווען א מענטש האט צרות. בן אברהם - עס איז באמת א זון פון אברהם - מדת החסד, עס איז אלעס חסדים פונעם אייבערשטן, אפילו די דינים - זאכן וואס זעהן אויס שלעכט, קומען אויך נאר פונעם אייבערשטן פאר די טובה פונעם מענטש, ווייל אברהם הוליד את יצחק, די שלעכטס איז אויך א חסד פונעם אייבערשטן פאר די טובה פונעם מענטש.

(זאת התורה תולדות ג)

***

ויתן לך האלקים ממל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש, מיר געפינען אין די וואכענדיגע פרשה אז יעקב האט אויסגעכאפט די ברכות פון עשו. דארף מען פארשטיין, פארוואס האט די ברכות געמוזט צוגיין מיט א פאפער, פארוואס האט יעקב געקענט פאקומען די ברכות נאר אויף א געגנב'טע וועג?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן רפ"ד) אויף דעם וואס די גמרא זאגט (שבת לא). אז מען פּרעגט דעם מענטש אויבן אין הימל "קבעת עתים לתורה?" זאגט דער רבי אז

המשך בדף ב

פֿרשֿת הַשְּׁבוּעַ

"קִבְעָתָ" איז אַ לְשׁוֹן פֿון גַּוְלוּלָה, אַזױ ווי עֵם שְׁמַיִם אין פֿסוּק (מִשְׁלֵי כב, כג) "וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם גַּפְשׁ", דאס מיינט אז מען פֿרעגט דעם מענטש: "האַסו גע'גנב'ט צייט צו לערנען?" ווייל דער מענטש איז אַזױ פאַרלאָגט און פאַרפֿלאָגט אז ער האט נישט קיין צייט צו לערנען, און דערפֿער פֿרעגט מען אים צו ער האט כאַטש אַראַפֿ גע'גנב'ט אַביסל פֿון זײַן צייט צו לערנען תּוֹרָה.

דער מִדְרָשׁ זאָגט (פֿראשית כֶּפֶה סו, ג) אויף די בְּרַכָּה וואס יִצְחָק האט געפֿענטשט יעקב אז דאס גייט ארויף אויף לערנען תּוֹרָה, ויִתֵּן לְךָ הַאֱלֹקִים מִפֶּלֶא הַשָּׁמַיִם - זוּ מִקְרָא, וּמִשְׁמַנֵי הָאָרֶץ - זוּ מִשְׁנֵה, וְרֵב דָּגָן - זוּ גִמְרָא, וְתִירֵשׁ - זֶה אַגְרָה, אז יִצְחָק האט געפֿענטשט יעקב אז ער זאל זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג הויכש און משניות און גִּמְרָא און מִדְרָשׁ.

דערפֿאר ווייל יעקב האט געוואוסט אז ער וועט פֿאקומען א בְּרַכָּה צו זוכה זיין צו לערנען תּוֹרָה, דערפֿאר האט עס געמוזט גיין מיט א גע'גנב'טע וועג, ווייל נאר אַזױ איז די וועג וואס מען קען מצליח זיין אין לימוד התּוֹרָה, ווייל יעדער מענטש איז פֿאַרנומען מיט זײַנע זאַכן, און ער קומט נישט אָן צו לערנען, און די איינציגסטע וועג איז נאר צו גנב'ען צייט, אַראַפֿ'גנב'ען עטליכע מינוט דא און עטליכע מינוט דארט, און אַזױ איז מען זײַער שטאַרק מצליח.

(תּוֹךְ הַחֵלֶל לֵיל שִׁבְ"ק פ' תּוֹלְדוֹת תּש"ע ל"ק)

***

וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לֵה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ, מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א איז מִסְבִּיר דעם פֿסוּק, לויט ווי דער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן ח"א ה) אז ווען מען פֿסקנ'ט אָפֿ אין הימל אַ שְׁלֵעכטע גזר דין אויף אַ מענטש, און מען וויל עס מִבְּטַל זײַן, דארף מען פֿאַרשטעלן די תּפֿלה, אז די מלאכים זאלן נישט פֿאַרשטיין.

דאס מיינט, אז מען שמועסט מיט אַ צווייטן מענטש, מען דערציילט אים דעם פֿראַבלעם, יענער מיינט אז מען רעדט צו אים, אָפֿער מען האט אינזון אז מען רעדט צום אייבערשטן, מען וויל אז דער אייבערשטער זאל הערן די ווערטער, און אַזױ קען מען פֿועל'ן גרינגער, ווייל די מלאכים וואס ווילן מִסְמַרְגֵּן זײַן, זײ ווייסן נישט אז מען בעהט יעצט עפֿעס פֿונעם אייבערשטן, זײ מיינען אז מען שמועסט סתם אַזױ.

דאס איז פֿשט אין פֿסוּק, וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לֵה' - יִצְחָק האט געוואלט בעפֿן דעם אייבערשטן אז ער זאל האָבן קינדער, אָפֿער ווייל עס איז שוין געווען נאָכן גזר דין, ווייל זײ האָבן בְּדִרְךְ הַטֵּבַע נישט געקענט האָבן קיין קינדער, דערפֿאר, לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ - האט ער עס פֿאַרשטעלט מיט אַ שמועס מיט זײַן ווייב, ער האט געשמועסט שטענדיג מיט זײַן ווייב איפֿער זײַער פֿראַבלעם: "וואס וועט זײַן מיט אונז? מיר האָבן נאָכנישט קיין קינדער" אָפֿער ער האט אינזון געהאט "לֵה'" - אז דער אייבערשטער זאל הערן די ווערטער און אַנגעמען די תּפֿלה, בְּכִי דֵי מִלְאָכִים זאלן נישט פֿאַרשטיין.

(זאת התּוֹרָה תּוֹלְדוֹת ד)

שיחות מוהר"ש

ער שטעלט זיך אָפֿ דארט אַפּצורווען, ער נעמט אַראַפֿ די אַמפֿער'ס פֿון אַקסל און ער ריהט זיך אָפֿ פֿאַר עטליכע מינוט, אָפֿער דער רב האט באַמערקט אז ווען דער וואַסער טרעגער גייט ווייטער מורמלט ער זיך אונטער עטליכע ווערטער שטילערהייט. די זעלבע זאך האט זיך איבער גע'חזר'ט נאָכאַמאל און נאָכאַמאל, עטליכע מאל אַ טאָג ווען דער וואַסער טרעגער איז דורך געגאַנגען אונטערן רב'ס פֿענסטער האט ער זיך אָפּגעשטעלט זיך אָפּרוען און ער האט זיך אונטער געמורמלט עפֿעס שטילערהייט.

פֿאַרן רב איז דאס איז געווען זײַער אינטערסאַנט, וואס וויל דער וואַסער טרעגער דארט אונטערן פֿענסטער. איינמאל ווען דער וואַסער טרעגער האט זיך דארט אָפּגעשטעלט האט דער רב געקלאַפֿט אויפֿן פֿענסטער און אים אַרויף גערופן צו זיך אין שטוב, און דער רב האט אים געפֿרעגט: "וואס איז פֿשט פֿון דעם אז דו שטעלסט זיך אַלץ אָפֿ דא אונטער מײַן פֿענסטער און דו זאָגסט עפֿעס שטילערהייט? האט דער וואַסער טרעגער געענטפֿערט: "יא, איך האב טענות אויפֿן אייבערשטן און אויף אייך, פֿאַרוואס קען דער רב זיצן אין אַ באַקוועמע צימער און לערנען אַ גאַנצן טאָג רוהיגערהייט מיט אַ גלעזל טיי, און איך דארף זיך צוברעכן די ביינער און שלעפֿן שווערע אַמפֿער'ס וואַסער איבער די שטאַט? אין די ווינטער איז מיר זײַער קאַלט, און איך דארף בְּרַעֲכֵן די אייז פֿון טייך צו קענען שעפֿן וואַסער, און אין די זומער גיי איך אויס פֿאַר היץ, פֿאַרוואס קען איך נישט זיצן רוהיגערהייט אינדערהיים אַזױ ווי אייך?"

ווען דער רב האט דאס געהערט האט ער געפֿרעגט דעם וואַסער טרעגער: "וויפֿיל געלט מאַכסטו אַ טאָג?", ווען דער וואַסער טרעגער האט געזאָגט וויפֿיל ער מאַכט, האט דער רב געזאָגט צו אים, לאמיר מאַכן אַן אַפּמאַך, איך וועל דיר צאלן די געלט וואס דו מאַכסט, און דו קענסט קומען דא אינעם דערנעבנדיגן צימער און אויך זיצן און לערנען אַ גאַנצן טאָג, און איך וועל דיר אַפֿילו צושטעלן טיי צו טרינקען, אָפֿער דער וואַסער טרעגער פֿרעגט: "איך קען דאך אָפֿער נישט לערנען?", זאָגט אים דער רב: "אָפֿער תּהלים קענסטו דאך זאָגן, וועסטו זיצן און זאָגן תּהלים דא אַ גאַנצן טאָג", מען האט געשלאסן דעם אַפּמאַך, און דער וואַסער טרעגער איז געווען אויסער זיך פֿאַר פֿרייד.

דעם קומענדיגן טאָג איז דער וואַסער טרעגער אַנגעקומען צום רב אינדערהיים, ער איז אַרײַן אין צימער און זיך געזעצט זאָגן תּהלים מיט אַ גלעזל טיי בײַ די זײַט, נאָכן אַפּזאָגן אַ דרייסיג-פֿערציג קאַפיטלעך האט ער שוין אַנגעהויבן צו גענעצן און ווערן מיד, ער האט געטרינקען נאָך טיי און געזאָגט ווייטער נאָך עטליכע קאַפיטלעך, אָפֿער ער האט געשפּירט זײַער לאַנגווייליג, אַזױ האט ער דורכגעשטופֿט נאָך אַביסל טיי מיט נאָך עטליכע

שיחות מוהרא"ש

קאפיטלעך, ביז ער האט מיט גרויס שוועריקייט געענדיגט גאנץ תהלים איין מאל.

ווען ער האט געענדיגט איז ער גלייך געלאפן צום רב'ס צימער, ער האט אריין געקלאפט און געזאגט פארן רב אז דאס איז נישט פאר אים, ער קען דאס נישט באווייזן, ער האט שוין מער נישט קיין טענות אויפן אייבערשטן און אויפן רב, און אז דער רב קען עס באווייזן קומט זיך עס אים טאקע.

זעהט מען פון די מעשה אז די אלע טענות וואס מענטשן האבן צו א צווייטן קענען זיין בלויז פון קנאה, ווען מען זאל וויסן אז יעדער האט זיך זיין נקדה אויף די וועלט, יעדער האט אנדערע זאכן וואס ער דארף אויספירן אויף די וועלט, וואלט מען נישט מקנא געווען א צווייטן, נאר פרויברט זיך אנצושטרענגען צו טוהן און אויספירן די אייגענע נקדה, און בכלל נישט קוקן אויף א צווייטן.

און בכלל דאס האבן טענות אויף יעדן איינעם איז ממש א קרענק וואס מען דארף זעהן זיך אויסצוהיילן דערפון. מען זאגט א משל אז אמאל איז א הערש געלאפן אין וואלד, אבער זיינע הערנער זענען געווען צו גרויס, און עס האט זיך פארהאנקערט אין א בוים און ער האט נישט געקענט לויפן ווייטער, האט דער הערש אנגעהויבן צו שטויסן דעם בוים מיטן גאנצן כח, אינצווישן איז דארט דורכגעגאנגען א קלוגער פוקס און ער האט געפרעגט דעם הערש וואס ער טוט, האט דער הערש געזאגט אז אזוי ווי די ביימער שטערן אים פון לויפן האט ער אפגעמאכט אז ער וועט אויסרייסן אלע ביימער פון וואלד, און אזוי וועט ער קענען לויפן רוהיג אומגעשטערט.

האט דער פוקס געלאכט פון אים און געזאגט: "אפילו דו וועסט לעבן טויזנט יאר וועסטו נישט קענען אויסרייסן די אלע ביימער פון וואלד, איך האב דיר א בעסערע עצה, שנייד אפ דינע הערנער, אזוי וועסטו קענען לויפן רוהיג אין וואלד און די ביימער וועלן דיר נישט שטיין אין וועג..."

דער נמשל איז פארשטענדליך, ווען איינער זעהט אז ער האט צופיל טענות אויף זיינע ארומיגע, יעדער שטייט אים אין וועג, און ער וויל נאר אויסרייסן די אלע מענטשן וואס שטערן אים. דארף ער וויסן אז עס וועט זיך קיינמאל נישט ענדיגן, ענדערש זאל ער אפשניידן די אייגענע הערנער, דאס מיינט אז ער זאל פארעכטן זיינע אייגענע פראבלעמען, און דאן וועט ער זעהן אז קיינער שטייט אים בכלל נישט אין וועג.

וואויל איז דעם וואס האט נישט קיין טענות אויף קיינעם וועט ער האבן א זיסע און געשמאקע לעבן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' וחלק ו' ערך טענות)

צוויי זאכן האבן אים דערהאלטן

עס שטייט אז יעדער חודש האט אן אנדערן צירוף פון דעם 'שם הוי"ה', און דער צירוף פון חודש כסליו קומט פון דעם פסוק (בראשית נ, יא): 'וַיֵּרָא יִשְׁבַּח ה' אֶרְצָן הַפְּנֵינִי אֶת הַאֵבֶל בְּגֵן הָאֵדֶן וְכוּ', וואס דאס שטייט ביי די לוינה פון יעקב אבינו, ווען די שבטים האבן אים געטראגן קיין חברון דארט צו באגראבן, ברענגט רש"י (שם) פון חז"ל (סוטה יג ע"א): אז עס זענען אנגעקומען אן א שיעור אומות און זיי האבן געוואלט מלחמה האלטן, בפרט די הערן פון עשו און ישמעאל, ווייל זיי האבן נאך געהאט אן אלטן שנאה; ישמעאל איז ברוגז געווען אויף יצחק, ווייל ער האט אלעס צוגענומען פון אים, און עשו איז ברוגז געווען אויף יעקב, ווייל ער האט אים צוגע'אנב'עט די ברכות, וואס דאס זענען די צוויי קליפות פון וואס אידן ליידן במשך אלע דורות, אבער ווי נאר זיי האבן געזעהן אז יוסף האט ארויף געלייגט זיין קרוין אויף די ארון פון יעקב אבינו, האבן אלע מלכים אויסגעטוען זייערע קרוינען און האבן עס אויף ארויף געלייגט אויפן ארון, און געמאכט שלום, און דער גאנצער ארון איז געווארן ארום גענומען מיט קרוינען.

דארף מען פארשטיין פארנוואס האבן זיך די פעלקער אזוי דערשראקן פון די קרוין פון יוסף? נאר יוסף האט געהאט אזעלכע ביטערע נסיונות, און ווען ער איז געווען א בחור'ל פון זיבעצן יאר, האט מען אים צוגענומען פון טאטן, און מען האט אים פארקויפט, און ער האט געדארפט זיין רחמנא לצלן צווישן אזעלכע עקלהפטטיגע שמוציגע מצרים, אזוי ווי חז"ל זאגן (תנא דבי אליהו פירק ז; תורת כהנים אחר פירק יח): עס איז נישט געווען א פאלק וואס זענען געווען אזוי פארגרעבט אין שמוץ און אין ניאוף, אזוי ווי די מצרים; און יוסף הצדיק נאכדעם וואס די ברודער האבן אים פארקויפט, און ער איז אראפגעקומען קיין מצרים, האט מען אים געשטעלט צו פארקויפן צווישן אלע אנדערע שווארצע קנעכט, וואס זיי זענען די ביליגסטע עלעמענטן וואס איז נאר פארהאנען, און פארשטייט זיך אז זיי האבן געזעהן דארט א בחור מיט שיינע געקרייילטע פיאות שטיין, האט אים איינער געגעבן א שטעף, א צווייטער א זעץ, אן אנדערער האט געצויגן די פיאות וכו', און אזוי אויך האט ער זיך געדארפט דרייען צווישן די ערגסטע פריצות וואס איז נאר שייך רחמנא לצלן, און דאך האט ער זיך געהיטן די אויגן, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות כ"א; וענין בראשית רבה צח, יח; במדבר רבה יד, ט). און אויב איז דאס נישט גענוג, האט ער נאך געהאט א ביטערער שווערע נסיון מיט די ווייב פון פוטיפר, און מען לייגט אים נאך אריין אין תפיסה, מיט גרויסע בייזנות.

נאר יוסף האט געהאט צוויי זאכן וואס דאס האט אים דערהאלטן, איינס; ער איז געווען שטענדיג פרייליך (דברים רבה ד, ט). און מען זעהט ווען דער 'שר המשקים' מיט דעם 'שר האופים', צוויי שמוציגע מצרים, זענען געזעצן אין תפיסה, און זענען געווען טרויעריג און מרה שחורה'דיג, האט ער זיי געפרעגט (בראשית מ, ט): פארנוואס זענט איר אזוי טרויעריג? שטעלט אייך פאר, א מענטש זיצט אין תפיסה איז ער דאך מורא'דיג צובראכן און טרויעריג, נאר וויבאלד יוסף הצדיק איז שטענדיג געווען זייער פרייליך, האט ער נישט געקענט פארליידן אז מען איז טרויעריג, אפילו שמוציגע גוים, און ער האט דארט שטענדיג פרייליך געמאכט.

עס איז אמאל געווען א ברוסל'כער חסיד, ער איז געגאנגען זיך מתבודד זיין, פלוצלינג באפאלט אים א שווארצער גוי, און ער האט געמאכט א האל'ד-אפ, אבער אזוי ווי דער איד האט נישט געקענט קיין ענגליש, [ער איז נישט געווען פון דאהין], האט ער אנגעכאפט דעם גוי און זיך גענומען טאנצן מיט אים פרייליך נגונים אן אויפהער, ביז ער האט אים אפגעלאזט.

א ענליכע מעשה, האט פאסירט אין ארץ ישראל, מען האט איינגעזעצט א איד אין א תפיסה פול מיט אראבער, [זיין חטא איז געווען, ער איז געגאנגען נאך געלט אויף א פלאץ ווי זיי האבן נישט געלאזט], האט ער זיך אויפגעשטעלט דארטן אין תפיסה, און ער האט זיך גענומען טאנצן "כאלא מן עלא" [= אלעס איז פונעם אייבערשטן], ביז אלע אראבער האבן אויך מיט אים מיט געטאנצן, "כאלא מן עלא",

המשך בדף ד

צוויי זאכן האבן אים דערהאלטן

המשך

"פאלא מן עלא"; ווי דער אויפגעפער פון די תפיסה האט געזעהן וואס עס גייט דא פאר, האט ער גלייך גענומען דעם איד און אים ארויסגעווארפן פון דארט, ער זאל נישט מאכן פרייליך דא.

די צווייטע זאך: ער האט שטענדיג גערעדט צום אייבערשטן; אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית לט, ג): ויבא אדניו כי הניח אתו וגו', - דער מצרי האט געזעהן אז דער באשעפער איז מיט אים; וויאזוי האט ער דאס געזעהן? זאגט רש"י (שם): 'שם שמים שגור בפיו', ער האט געזעהן אז יוסף האט שטענדיג גערעדט פון באשעפער, אזוי ווי דער מדרש זאגט (תנחומא וישב, ח): יוסף הצדיק האט שטענדיג גערעדט צום באשעפער, און דער מצרי האט אים געפרעגט: וואס מאכסטו מיט דיין ליפן? דו מאכסט פלוש? ! האט ער אים געענטפערט: איך בעט דעם אייבערשטן זכר, ווייל יוסף הצדיק האט שטענדיג גערעדט צום באשעפער, און מתפלל געווען. זעהט מען, אז די צוויי זאכן: שמחה און התבודדות, האבן אים דערהאלטן.

קומט אויס אז דאס גרויסקייט פון יוסף הצדיק איז געווען אז ער איז דורף געגאנגען אזויפיל שווערע און ביטערע נסיונות, דאך האט ער זיך דערהאלטן, און ער האט אלעס איבערגעלעבט, ביז ער האט זוכה געווען, דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, אז ער האט חתונה געהאט, און ער האט באקומען א קרוין; וואס איז געווען זיין קרוין? אז ער האט זיך געקענט בארימען, אז ער האט געהאט ריינע אפגעהיטענע אויגן, וועגן דעם ווען עשו און ישמעאל האבן געוואלט מלחמה האלטן, און יוסף האט אראפ געלייגט זיין קרוין, האבן זיי זיך דערשראקן. ווייל פון א בחור וואס קען זיך דערהאלטן אין די שווערסטע מצבים, און ער בלייבט ערליך, מוזן אלע בטל ווערן פאר אים.

און דאס דארף זיין א מוראדיגע התחזקות פאר יעדן; אז אפילו עס איז אים זייער זייער שווער, דאך דערהאלט ער זיך, און ער לערנט יעדן טאג: מקרא, משנה, גמרא, און ווי ביטער עס איז אים, כאפט ער אריין נאך א פראק משניות, און נאך א דף גמרא, און ער דערהאלט זיך מיט שמחה און תפלה, איז דאס דער גרעסטער זאך, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (קיצור לקוטי מהר"ן סימן ט): העיקר, מה שקורין דערהאלטן זיך.

***

דער סימן פון א איד

מיר געפונען ווען יעקב האט געברענגט די עסן פאר יצחק פדי ער זאל באקומען די ברכות, האט אים יצחק געפרעגט: ווי אזוי האסטו דאס אזוי שנעל געברענגט? ! האט יעקב געענטפערט (בראשית כו, ט): 'כי הקרה הניח' אלוקיך לפני' - דער באשעפער האט דאס מיר צוגעשיקט.

האט יצחק אבינו אנגעהויבן צו טראכטן אז עפעס טויג דא נישט, ווייל ער איז נישט צוגעוואוינט צו הערן עשו דערמאנען דעם באשעפערס נאמען, וועגן דעם האט ער געזאגט (שם כו, ט): 'הקל קול יעקב', דער קול זעהט עפעס אויס ווי יעקב, וואס ער רעדט שטענדיג פון באשעפער.

און דאס איז א סימן פון א איד אז ער האט 'יראת שמים', אז ער רעדט שטענדיג פון באשעפער, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (משל ב, ט): 'מפיו דעת ותבונה' - פון דעם מויל פון א מענטש, קען מען דערקענען ווער דער מענטש איז.

(קונטרס 'די טיר איז אפגען')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מוהרא"ש שליט"א געפארן אויף ארץ ישראל

די וואך איז מוהרא"ש שליט"א ארויסגעפארן אויף ארץ ישראל פאר צוויי וואכן צו מחזק זיין די ארטיגע אידן. די וועכנטליכער שיעור איז נישט פארגעקומען די וואך, און אזוי אויך וועט עס נישט פארקומען די קומענדיגע וואך. די קומענדיגע שיעור וועט זיין אין א"ה דאנערשטאג פרשת וישלח. צו הערן מער פרטים ווען עס קומט פאר דער וועכנטליכער שיעור, ווי אויך צו הערן פריערדיגע שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א, רופט אויפן טעלעפאן ליין פון "קול ברסלב" אויפן נומער 212-444-9191. **כי מלאכיו יצוה לך!**

רעדן צום בורא פל עולמים

זעה זיך צו שטארקן מיט פשוטע אמונה, זאלסט נישט מורא האבן פאר קיין שום בריה שבועולם, עס איז פארויסט דאס דער פאהאלטענער צדיק רבי אליעזר ז"ע האט געלאזט צוואה פאר זיין זיהן דער בעל שם טוב הקדוש ז"ע ווען ער איז אלט געווען פונף יאר, זאלסט פאר קיינעם קיין מורא נישט האבן נאר פאר גאט ברוך הוא אליין, און וואס דו דארפסט האבן זאלסטו נאר איהם בעטן, און מיט די ווערטער איז זיין נשמה אויסגעגאנגען, און מיט די הקדמה איז דער בעל שם טוב הקדוש ז"ע אויפגעוואקסן צו וואס ער איז אויפגעוואקסן.

דאס איז נישט סתם א סיפור, נאר מען דארף לעבן מיט דעם, א איד דארף זיך צוגעוואוינען נישט צו רעדן קיין לשון הרע און קיין רכילות און קיין ליצנות, נאר זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים.

שטארק זיך וועסטו זעהן אז קיינער וועט דיך נישט קענען שלעכטס טוהן, ובפרט אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים איהם אויסצודערציילן אויף פראקט אידיש וואס עס גייט אויף דיר דורך וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וועסטו זעהן אז עס וועט אוועק גיין פון דיר אלע פחדים, דו וועסט נישט מורא האבן פון קיין שום בריה שבועולם, און פון קיין שום זאך.

(אשר בנחל באדיש חלק ו' מכתב תשי"ב)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליוויו הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה מרדכי ראזענפעלד הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל

זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער,

דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:12
סוף זמן קר"ש.....8:45
מוצ"ש ק.....5:42
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות נ"ו
ירושלמי.....שביעית ד'
תוספתא.....כתובות פרק ח'

שעה 4, גליון 9 (165)

פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ נישט גיין ליידיג ~

צייט איז די טייערסטע זאך וואס עס איז
דא אויף די וועלט, מען קען עס נישט קויפן
פאר קיין שום געלט, דאס איז נאר א מתנה
וואס דער אייבערשטער געבט פארן מענטש,
און יעדע מינוט צייט וואס עס גייט אנוועק
ליידיג איז א פארלוסט וואס מען קען מער
קיינמאל נישט צוריק באקומען.

דערפאר דארף א מענטש זייער אכטונג
געבן אויף די טייערע צייט און זעהן אז עס
זאל נישט אנוועק גיין ליידיג, נאר ווערן
אויסגענוצט אויף די ריכטיגע וועג. יעדע
מינוט וואס גייט אריבער איז שוין א
געשטארבענע מינוט, עס וועט קיינמאל
נישט צוריק קומען, אויב מען האט עס
אויסגענוצט ווי מען דארף איז גוט, און אז
נישט איז עס שוין דערנאך.

עס איז באקאנט וואס דער הייליגער
חתם סופר זי"ע האט געזאגט אז ער איז
געווארן א תלמיד חכם פון פינף מינוט, און
ווען די תלמידים האבן זיך געוואונדערט:
"ווי אזוי קען מען ווערן א תלמיד חכם אין
פינף מינוט?" האט ער זיי מסביר געווען אז
ער האט גערעדט פון די פינף מינוט'לעך
וואס ווערן פארוואסערט ביי מענטשן,
אבער ער האט די קליינע מינוט'לעך אויך
גוט אויסגענוצט און פון דעם איז ער
געווארן א תלמיד חכם.

ווען א מענטש זאל גוט קוקן ווער ער
זעהן ווי עס גייט אים ליידיג היבש מער פון
פינף מינוט, ווען מען זאל צוזאם שטעלן די
אלע פינף מינוטן וואס גייען ליידיג במשך א
טאג, וועט עס אויסקומען צו אסאך שעה'ן.
אבער ווען מען זאל אכטונג געבן נישט צו
גיין ליידיג, קען מען זיך גאר אסאך
איינקויפן אין די קליינע צייטן.

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם
פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן קנ"ה) אז ווען א מענטש
איז שטארק מיט אמונה, ער גלייבט אינעם אייבערשטן, ער ווייסט אז
וואס עס געשעהט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן ווערט ער נישט
דערשראקן פון קיין שום זאך, ער ווערט נישט גערועזט פון קיין שום זאך,
ווייל ער ווייסט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, אבער גלייך ווען
ער הערט אויף צו טראכטן פונעם אייבערשטן, ער פארגעסט אז אלעס
מאכט נאר דער אייבערשטער, ווערט ער שוין גערועזט און גערעגט פון
יעדע זאך וואס עס איז נישט ווי אזוי ער וויל.

עס ווערט געברענגט פון די מקובלים (עי' שערי אורה, השער השמיני, הספיקה
השלישית) אז "באר שבע" גייט ארויף אויף די זיבעטע מידה וואס דאס איז
מלכות - די הייליגע אמונה.

דאס איז פשוט אין פסוק, וַיֵּצֵא יַעֲקֹב - ווען א איד גייט ארויס, מבאר
שבע - פון די הייליגע אמונה, ער פארגעסט אז דער אייבערשטער פירט
די וועלט, וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה - גייט ער צו חרון אף, ער ווערט גערעגט און
גערועזט פון א יעדע זאך.

(זאת התורה ויצא ג)

***

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם
פסוק לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ס"א) אז וואו
אידן וואוינען, אפילו אין חוץ לארץ, האט די קדישה פון ארץ ישראל, ווייל
דורך דעם וואס אידן וואוינען דארט, ווערט די לופט געהייליגט אזוי ווי
ארץ ישראל.

רש"י זאגט, וַיֵּצֵא יַעֲקֹב, פארנוואס דארף שמיין פון וואו ער איז
ארויסגעגאנגען, עס וואלט געווען גענוג עס זאל שמיין וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה, אז ער
איז געגאנגען צו חרון, נאר ווען א צדיק גייט ארויס פון שטאט גייט אויך
אנוועק די שיינקייט פון שטאט.

דער הייליגער "קדושת לוי" איז דאס מסביר אז עס איז שווער געווען פאר
רש"י פארנוואס שמיים "וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה, ער איז "געגאנגען" צו חרון, עס וואלט
געדארפט שמיין "וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה, ער איז "אראפגעגאנגען" צו חרון, ווייל די
גמרא זאגט (נדהם נ"ד): אז ארץ ישראל איז העכער פון אלע לענדער.

המשך בדף ב

פֿרשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

נאר דאס וואס עס שטייט אז אַרץ ישׂראל איז העכער פון אלע לענדער, מיינט ברוחניות, אז עס איז חשובער פון אלע לענדער, און דערפאר ווען מען גייט ארויס פון אַרץ ישׂראל הייסט עס אַראָפּגעגאַנגען, אָבער ווען א צדיק גייט ארויס, ווען יעקב אבינו גייט ארויס, גייט אויך ארויס די שיינקייט פון שטאט, דאס מיינט אז ער געמט מיט מיט זיך ווי ער גייט, די שיינקייט און הייליגקייט פון שטאט.

דאס איז פֿשט אין פֿסוק, **וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה** - אפילו ווען א איד איז נישט אין אַרץ ישׂראל, ער איז אין חוץ לאַרץ, ווערט דארט אויך געהייליגט דאס פלאץ מיט קדושת אַרץ ישׂראל, דורך די תורה און מצוות מיט מעשים טובים וואס ער טוט דארט.

(זאת התורה ויצא ב')

***

וַיִּקַּח מֵאֲבֵנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֵׁתָיו, רש"י זאגט אז ער האט געלייגט די שטיינער אזוי ווי א רינג ארום זיין קאפ, ווייל ער האט מורא געהאט פון שלעכטע חיות, דארף מען פארשטיין פארוואס האט ער געלייגט די שטיינער נאר ארום זיין קאפ? די חיות קענען דאך אים בייסן אויף אנדערע חלקים פון זיין גוף?

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רל"ג) אז ווען עס קומט אריין שלעכטע מחשבות אין א מענטש'ס קאפ, און דער מענטש איז זיך מתגבר און ער שטופט אנועק די שלעכטע געדאנקען, ער מראכט נאר גוטע זאכן, האט דער אייבערשטער גרויס פארגעניגן פון דעם, דאס איז אזוי ווי מען זעהט אסאך מאל ביי קעניגן, אז מען ברענגט פאר זיי חיות אז זיי זאלן זיך קריגן איינער מיטן צווייטן, און די קעניגן האבן גרויס פארגעניגן דאס צו זעהן. די זעלבע איז אויך ביי די מחשבות פון א מענטש, די גוטע מחשבות זענען מהורע חיות, און די שלעכטע מחשבות זענען די טמאנע חיות, און זיי שלאגן זיך ארום אין דעם מענטש'ס קאפ, און ווען דער מענטש שמארקט די גוטע מחשבות אויף די שלעכטע, האט דער אייבערשטער פבכיכול גרויס פארגענוגען פון דעם.

דער רבי ברענגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן י"ח) פון ספר יצירה, אז אותיות ווערן אנגערופן שטיינער.

דאס קומט אונז דער פסוק כרמו זיין, יעקב האט גענומען די שטיינער די אותיות פון תורה, די אותיות פון תפלה, ער האט גערעדט צום אייבערשטן, און ער האט עס געלייגט ארום זיין קאפ, אז עס זאל אים שיין פון די שלעכטע חיות, פון די שלעכטע מחשבות.

ווען א מענטש געמט די אותיות, ער לערנט די הייליגע תורה. ער געמט תפלה, ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן. דאן ווערט ער געראמטעוועט פון די שלעכטע מחשבות, די שלעכטע חיות.

(זאת התורה ויצא ד')

שיחות מוהרא"ש

פארוואס האסטו מיר נישט געזאגט?

עס איז געווען ביי אנשי שלומינו א גרויסער מענטש דער רב פון טשערין ז"ע, ער פלעגט זייער שטארק היטן און אויסנוצן די צייט, און אזוי האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין אסאך ספרים, ער האט געמאכט א פירוש אויף ליקוטי מוהר"ן מיטן נאמען "פרפראות לחכמה", און נאך אסאך ספרים לויטן רבינו'ס למודים, און דאס אלעס איז נאר געווען אין זכות פון זיין שמירת הזמן.

מען דערציילט אויף אים אז ער פלעגט גיין שלאפן גאר פרי, גלייך נאך מעריב איז ער געגאנגען שלאפן און אויפשטיין ביי חצות און לערנען ביז אינדערפרי ווען ער האט געדאוונט ותיקין.

אָבער אזוי ווי ער איז געווען דער רב פון שטאט האט ער געדארפט מסדר קידושין זיין ביי יעדע חתונה אין שטאט, האט ער געהייסן דעם שמש אז ער זאל אים מעלדן ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט, און אזוי האט דער שמש געטוהן, ער האט יעדעס מאל איינגעמאלדן פארן רב איבער די חתונה, אָבער דער רב פלעגט געווענליך נישט גיין מסדר קידושין זיין אליין נאר ער פלעגט מכבד דעם דיין מיט סידור קידושין, און ער אליין פלעגט נישט גיין צו די חתונה.

איין טאג ווען טשערנינער רב איז געגאנגען דאווענען ותיקין האט ער געזעהן דארט א חתן, פֿרעגט ער דעם חתן: "ווען האסטו חתונה געהאט?", זאגט ער: "געכטן נאכט", איז דער טשערנינער רב צוגעגאנגען צום שמש און אים פארגעהאלטן: "פארוואס האסטו מיר נישט געלאדנט געכטן צו די חתונה?" האט דער שמש זיך פארענטפערט: "איך זעה דאך אז דער רב קומט סיי ווי נישט צו די חתונה, נאר איז מכבד דעם דיין מיט סידור קידושין, האב איך געקלערט אז עס פֿעלט נישט אויס צו רופן דעם רב איך וועל גלייך זאגן פארן דיין וועגן די חתונה", האט אים דער רב געענטפערט: "אָבער דו האסט מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה", ווען דער שמש האט נישט פארשטאנען האט דער רב אים מסביר געווען אז געווענליך גייט ער שלאפן פרי און שטייט אויף צו חצות צו לערנען, אָבער ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט און אלס רב וואלט דאך געפאסט איך זאל גיין צו די חתונה און עס וואלט גענומען מסתמא א האלבע נאכט און דערנאך ביי חצות בין איך דאך סיי ווי אויף, וואלט איך אויפגעווען א גאנצע נאכט, און דערפאר אפילו איך גיי נישט צו די חתונה פיר איך זיך אָבער אז ווען עס איז דא א חתונה בין איך אויף א גאנצע נאכט און איך לערן תורה, און יעצט אז דו האסט מיר נישט איינגעמאלדן וועגן די חתונה, האסטו מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה...

זעהט מען וואס הייסט שמירת הזמן, צו אויסנוצן די צייט ווי עס דארף צו זיין.

ליידיג גיין ברענגט נישט קיין גוטס

אויסער די שאדן וואס מען האט ווען מען נוצט נישט אויס די צייט, וואס די צייט קען מען שוין קיינמאל נישט צוריק באקומען, איז דאס ליידיג גיין פאר זיך אויף א געפערליכע זאך.

שיחות מוהרא"ש

די איינציגסטע עצה איז נאר תפלה

די סעודה איז פון מלנה מלכה קעגן דוד המלך (פיר עין חיים שער השפת, סוף פרק כה), פדי מיר זאלן זיך אפגעקענען פון דוד המלך ווי אזוי זיך צו מחזק זיין נאכדעם וואס דער הייליגער שבת גייט ארויס, ווייל דוד המלך איז געווען א סימבאל פון ליידין און מיטמאכן רחמנא לצלן (מדרש תהלים צ, טו). און פון ווען ער איז געבוירן געווארן, האבן אים די ברויטערס פארטריבן מיט די טענה (תהלים טו, ט: זלקוט הפסוקים תהלים קיח, כח): דו ביזט נישט אונזער ברויטער! [שטעלט אײך פאר די צער דערפון], און אזוי איז אים דורךגעגאנגען זיין גאנצער יוגנט, אבער דוד המלך האט זיך נישט דערשראקן, ער איז געגאנגען אין וואלד און געזינגען שירות ותשבחות צום בורא פל עולמים, בשעת ער האט געפאשעט די שאף פון זיין טאטן לשי (וזהר חדש שיר השירים, סו ע"ב), און דעמאלטס האט ער שוין אנגעהויבן צו מאכן דעם ספר תהלים, וואס יעדע פסוק עקסטער פון יעדן קאפיטל, איז געווען ביי אים א עקסטערע געזאנג פארן אייבערשטן וואס פון דעם האט ער געמאכט במשך זיין גאנצן לעבן דעם ספר תהלים, ווייל פון אלע זיינע צרות האט ער געמאכט א געזאנג און א געבעט פארן באשעפער (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק; שיחות ה"ו סימן סח).

איינמאל הערט ער אז עס רעשט זיך (שמואל א-א קאפיטל יז), און ער זעהט אז עפעס ערנסט קומט פאר, אלע אידן שטייען אין קיפקעס און רעדן, האט ער פרויבריק געוואר צו ווערן וואס עס גייט פאר, האט מען אים דערציילט: עס איז דא דא איינער גלית א פלשתי, וואס זאגט: אויב ביז פערציג טעג וועט נישט קומען איינער מלחמה האלטן קעגן אים, וועט ער חס ושלום פארטייליגן די אידן. און ער קומט יעדן אינדערפרי און בינאכט זיך רייצן מיט די אידן און זיי ווארענען אויף דעם וכו'. זאגט דוד המלך: דאך האב איך נישט קיין מורא פון אים, איך האב שוין געהאט א מעשה מיט א לייב און מיט א בער וואס זיי האבן געוואלט אנוועק שלעפן א שפעלע פון מיין סטאדע, און איך האב זיי צוריסן און געהרגעט, האב איך פון אים אויף נישט מורא, האט אים שאול המלך אנגעטוהן מיט געפאנצערטע קליידער, אבער דוד רופט זיך אן: עס איז מיר נישט באקוועם די קליידער, איך קען אן דעם אויף. אלע אידן ציטערן: א בחור איז געקומען, און ער זאגט אז ער האט נישט מורא פון דעם גלית, וואס גייט דא זיין! ?

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ט): גלית איז געווען דער מצח הנחש, ער האט געוואלט ווייזן אז יעדע זאך איז טבע, מקרה, מזל; דאס הייסט, אז א מענטש זאל טראכטן: דאס איז מיין טבע, מיין מזל, פערצופאל איז אזוי געשעהן. דערפאר איז ער געקומען אויסרייסן מען זאל נישט זאגן קריאת שמע, שמע ישראל הויה אלמינו הויה אחד, וואס מיט דעם איז מען מגלה אז עס איז נאר דא איין איינציגער באשעפער אויף די גאנצע וועלט, און אלעס ווערט געפירט נאר דורךן אייבערשטן אליין, און עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן. וועגן דעם האט ער דאס געוואלט צושטערן, זיי זאלן נישט זאגן קריאת שמע. אבער דוד המלך וואס ער איז אלע יארן אפגעזיצן אין פעלד, און געזינגען צום באשעפער שירות ותשבחות, ער ווייסט אז יעדע זאך איז דער בורא פל עולמים סיי גוטס סיי שלעכטס, אלעס איז פון באשעפער דערפאר האט ער גארנישט מורא געהאט.

גאנץ פלל ישראל שטייט פון איין זייט און מען קוקט זיך צו, דוד המלך נעמט א טעשקעלע און ער לייגט אריין דאך פיער שטיינדעלעך מיט א שייסער [סלינג שאט], און ער נעמט זיין שטעקן און פאנגט אן ארויפצוגיין אויפן בארג קעגן גלית, גלית הייבט אן אראפ צוקומען אנגעפאנצערט מיט אלע קליידער, מיט זיין שווערד וכו', און ער זעהט ווי דוד קומט מיט זיין שטעקן, האט ער זיך זייער אויפגערעגט, און רופט זיך אן: איך בין עפעס א הונט, אז דו קומסט מיר אנטקעגן מיט א טאשקע און שטעקענעס! ? זאגט אים דוד: אונדא! ביטו נישט מער ווי א הונט! און איך האב נישט מורא פון דיר! הייבט ער אן אראפ צו גיין און ער קומט שוין צו נאנט, נעמט דוד המלך ארויס איין שטיינדעלע פון דעם טעשקעלע, און לייגט דאס אריין אין דעם סלינג שאט און שייסט דאס אים אין שטערן אריין. גלית פאלט אראפ אויפן פנים, גייט דוד המלך גלייך צו און נעמט ארויס גלית'נס שווערד, און שניידט אים אפ זיין קאפ, און טראגט זיין קאפ אויפן שפיז און ווייזט פאר יעדן די מפלה, אזוי זענען אלע פלשתיים אנטלאפן, און אפגעלאזט די אידן, פן יאבדו כל אויבדי ה'.

דוד המלך האט מיט דעם געוויזן א וועג אז ווען מען איז שטארק אין אמונה דארף מען נישט מורא האבן פאר גארנישט, וואס דאס איז געווען זיין גאנצער כח: ער איז געגאנגען מיט אמונה, אזוי ווי עס שטייט אין וזהר הקדוש (עקב דף רע"א): די פיער שטיינער איז געווען קעגן דעם פסוק (דברים ה: ד): שמע ישראל הויה אלמינו הויה אחד, וואס מען זאגט ביי קריאת שמע. איין שטיין קעגן: שמע ישראל: און די אנדערע פיר שטיינער קעגן: הויה, אלמינו, הויה, אחד. דאס זענען געווען די פיער שטיינער וואס ער האט געהאט אין זיין זעקל. די מקובלים זאגן אז מיט דעם שטיין וואס איז געווען קעגן 'אחד' האט אים דוד המלך געגעבן א זעץ אין קאפ, אבער איינער זאגט: מיט דעם שטיין וואס איז געווען קעגן 'שמע ישראל' - הערט אויס אלע אידן, האט ער אראפ געהאקט גלית; ווייל אז מען נעמט זיך צוזאם באחדות, מען הערט צוזאמען און מען רעדט צוזאמען, האט דאס דעם גרעסטן כח.

דאס האט דוד המלך אונז געלערנט: די איינציגסטע עצה איז נאר תפלה; אז מען איז מתפלל

המשך בדף ד

חז"ל זאגן (פתיבות מ"ט): בטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה - ליידיג גיין מאכט דעם מענטש משוגע, און עס מאכט אים טוהן גרויסע עבירות, נאך זאגן חז"ל (נדר ארץ וזטא פרק ט) אז גיין הונדערט גיין און ניינציג מענטשן שטארבן פון ליידיג גיין און נאר איינס פון טויזנט שטארבט פון נאטירליכע סיבות.

ליידיג גיין הרג'ט אפ א מענטש ברוחניות ובגשמיות. ברוחניות - אז דער מענטש לערנט נישט און טוט נישט קיין מצות און עס ברענגט אים צו הארבע עבירות, און בגשמיות - ווען דער מענטש ארבעט נישט און טוט גארנישט פאר פרונסה ווערט ער א פוילער מענטש און פאלט אריין אין א דיפרעסיע און גייט אפגעריסן און אפגעשליסן, און אלעס האט זיך אנגעהויבן פון ליידיג גיין.

ווען א מענטש וויל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות דארף ער זעהן צו אויסנוצן די צייט, קיינמאל נישט גיין ליידיג, אייביג זיין פארנומען מיט עפעס, אדער צו לערנען שיעורים פסדרן אין חומש, משניות, גמרא, אדער מדרש, און אפילו ווען מען לערנט נאר אביסל איז עס אויך זייער חשוב, אסאך מאל לערנט נישט א מענטש ווייל ער טראכט אז ער האט צופיל צו לערנען און דערפאר טוט ער גארנישט און ער גייט ליידיג, אבער ווען ער זאל וויסן אז אביסל איז אויך גוט, וואלט ער אריינגעכאפט וויפיל ער קען, איין פסוק חומש, איין משנה, איין מימרה, איין הלכה, און געווענליך וועט ער שוין דערנאך באקומען די אפעטיט צו לערנען מער און מער, און אזוי וועט ער אויסנוצן די צייט.

און די זעלבע איז בגשמיות אויך. ווען א מענטש וויל מאכן נאר אסאך געלט אויף אמאל, דאן טוט ער גארנישט און ער גייט ליידיג, אבער ווען ער וועט פרויבירן צו טוהן כאטש וואס ער קען אז ער זאל מאכן כאטש עפעס געלט, וועט דאס אים געבן די חשק צו גיין מער און מער און מאכן מער געלט.

דער עיקר איז צו זיין פארנומען שטענדיג, אדער לערנט מען, אדער דאווענט מען, אדער ארבעט מען, אדער שלאפט מען, אדער עסט מען, אדער איז מען פארנומען מיט אנדערע זאכן. אבי נישט צו גיין ליידיג וואס דאס הרג'ט דעם מענטש אינגאנצען.

כאטש מיר ווייסן אז געלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, אבער דער מענטש האט נאך אלץ די בחירה, אדער זאל ער נעמען דאס געלט וואס דער אייבערשטער שיקט אים, אדער ער זאל עס פארטרייבן פון זיך. איינער וואס היט די צייט, דאן ווען דער אייבערשטער שיקט אים א שפע איז ער גלייך גרייט עס צו נעמען מיט צוויי הענט, אבער איינער וואס גייט ליידיג, ווען עס קומט אים א שפע, און אין יענע צייט פארברענגט ער די צייט מיט נארישקייטן, גייט די שפע אוועק און ער בלייבט מיט גארנישט.

וואויל איז דעם וואס היט די צייט וועט ער מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות און האבן די וועלט מיט יענע וועלט אינאיינעם.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך ביטול זמן, חלק ד' ערך בטלה, וחלק ה' ערך זמן)

פון דער ערד ביז צום הימל

יעקב אבינו זעהט א לייטער שטיין,

אויף די ערד עס שטייט, ביזן הימל אריין.

דער הייליגער זחר זאגט, אז סולם איז בגמטריא קול,
יעדער איינער רעדן צום אייבערשטן זאל.

און אפילו די סולם ליגט טאקע מוזעב ארצה,

אפער וראשו מגיע, דאס איז אפער יא דא.

דאס קול קול יעקב פון א יעדע אידיש קינד,

דאס רייניגט דאך, עס היילט אויס א יעדע וואונד.

ליגסט אויף דער ערד, עפן דיין מויל פון דאךט,

דער באשעפער איז מיט דיר, ער הערט אויס יעדע ווארט.

רעדן צום אייבערשטן ברענגט דיר אזוי הויך ארויף,

פון די נידריגסטע פלאץ הייבט עס דיר אויף.

יעקב אבינו דאס איז א יעדע איד,

ער חלומ'ט זיך, איך בין שוין אזוי אלט און מיד.

פארנוואס דרייסטו דיר ארום אזוי צוגראבן,

די מחשבות פייניגן דיר אז דו ביזט שוין אזוי פארקראכן.

דו האסט דאך דא פאר דיר א גראדן לייטער,

הייב עס אן צו גיין וועט דיר ווערן פרייטער.

זאג באשעפער איך וויל נישט זיין אזוי, ס'איז אזוי געפערליך,

העלף מיר באשעפער, העלף מיר איך וויל אויך זיין ערליך.

אפילו דו זעהסט דיר איינער אליין,

קיינער אין די וועלט קען דיר נישט פארשטיין.

אפער טאטע זיסעניו, דא פון שאול,

רבנו של עולם איך וויל אויך זיין וואויל.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מוהרא"ש שליט"א קערט זיך צוריק

פון ארץ ישראל קומענדיגע וואך

נאכן ווילן אין ארץ ישראל פאר צוויי וואכן צו מחזק זיין די ארטיגע אידן, וועט זיך מוהרא"ש שליט"א צוריק קערן די קומענדע וואך פון ארץ ישראל.

די קומענדע וואך וועט ווייטער פארקומען די ליל שישי שיעור אזוי ווי געווענליך.

מען קען מיטהאלטן די שיעורים און אויך שיעורים פון די פארגאנגענע יארן, אויף דעם קול ברסלב טעלעפאן ליין 212-444-9191.

בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה!

די איינציגסטע עצה איז נאר תפלה

המשך

צום בורא כל עולמים וועט מען זעהן א ישועה, און נאר אזוי קען מען זיך דערהאלטן. און אזוי זעהט מען ווייטער ווי אזוי ער איז אנגעגאנגען אפילו מען האט אים גע'רונד'ט פון אלע זייטן, אז אפילו זיין נויב מיכל האט נאכדעם חונק געמאכט פון אים, און אזוי אויך האט ער געליטן פון די קינדער, און א גאנץ לעבן האט מען נאר געמאכט ליצנות פון אים, אזוי ווי די גמרא זאגט (ירושלמי שקלים סוף פרק ט: אין לף דור שאין בו ליצנים כדורו של דוד; ווייל פון דוד המלך האט מען געמאכט ליצי ליצנות, און עס איז נישט געווען נאך איינער אין דער וועלט וואס זאל אזויפיל לידן אזוי ווי דוד המלך.

וועגן דעם ווערט די סעודת מלכה מלכה אנגערופן: סעודת דוד מלכא משיחא. ווייל דוד המלך האט געוויזן א וועג, אז אפילו ווען מען גייט ארויס פון שבת, און מען גייט אריין אין די זעקס טעג פון די וואך, קען מען אויך ממשיך זיין די שמחה פון שבת אויף א גאנצע וואך און זיין פריילעך. דער זוהר הקדוש זאגט (משפטים קו ע"א): דוד המלך איז געווען פדחא דמלכא, ער האט געמאכט פריילעך אין אלע עולמות. דערפאר קען ער ווייזן א וועג מען זאל וויסן אז אפילו ווען עס קומט די זעקס טעג פון די וואך, און מען וועט דארפן ארבעטן און זיך דרייען אין די וועלט וואו עס איז פארהאגען גנבים רמאים צבועים, פאפערס פעלטשערס און ליגענערס, דאך זאל מען האלטן דעם קאפ זיך נישט צו פארלירן און בלייבן א איד, און זיך מחזק זיין מיט די אמונה און וויסן אז מיר האבן דעם באשעפער, ממילא דארף מען זיך נישט פארלירן.

(קונטרס 'א גוטע וואך)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון ב"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליוויו הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פריד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועסטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:10
סוף זמן קר"ש.....8:50
מוצ"ש.....5:41
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות ס"ג
ירושלמי.....תרומות י"א
תוספתא.....נדרים פרק ג'

שעה 4, גליון 10 (166)

פרשת וישלח, י"ד כסלו, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אן אַמַת'ער 'ל"ו צדיק' ~

אן אַמַת'ער צדיק נסתר, איז אַ איד וואס זעהט אויס פונקט ווי יעדער איינער, ער האט אַ ווייב און קינדער, ער האט אַ פֿרנסה מיט וואס ער באשעפטיגט זיך, מען קען גארנישט אָנווייזן עפעס אַ זאך מיט וואס ער שטארט אַרויס מער ווי אַ צווייטער. אָבער ער איז אן אפגעהיטענער איד, ער דאוונט ערליך דריי מאל אַ טאג, ער לערנט יעדן טאג, ער לעבט מיטן אייבערשטן, ער ווייסט אַז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים און ער רעדט צום אייבערשטן.

דאס מיינט אַ באהאלטענער צדיק, ער איז באַמט באהאלטן, ווען מען קוקט אים אָ, קען מען גארנישט דערקענען אַז ער איז עפעס מער ווי אַ פשוטער איד, אָבער באַמט איז ער אַ צדיק וואס דבוק צום אייבערשטן. זיין עבודת ה' איז נאר צווישן אים און באשעפער, ער זוכט נישט צו ווייזן פאר אַנדערע וואס ער טוט, און אַנדערע מענטשן חלומ'ן נישט אַז דער איד איז אן אַמַת'ער עובד ה'. ער איז בכלל נישט אויסגעטוהן פון די וועלט, ער שטייט מיט ביידע פיס דא אויף די וועלט, אָבער ער טוט אַלעס מיטן אייבערשטן, און דאס איז אן אַמַת'ער צדיק נסתר.

מען מוז נישט גיין אָנגעטוהן צוריסן און צושליסן ווי אן אַרחי פֿרחי, צו זיין אַ באהאלטענער צדיק, צו זיין אַ ל"ו צדיק. נאר פונקט פארקערט, ווען אַ מענטש גייט אָנגעטוהן נארמאל, ער פירט זיך אויף נארמאל, אָבער ער איז נאנט מיטן אייבערשטן, ער פֿרובירט צו זיין ערליך און וואויל און ער רעדט צום אייבערשטן, דאס איז אן אַמַת'ער באהאלטענער צדיק. פון אינדרויסן זעהט מען נישט אַז ער איז אַנדערש, אָבער אינעווייניג איז ער גאר

המשך בדף ב

פֿרשת השבוע

וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים לְפָנָיו – די ראשי תיבות איז "יום" - מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רע"ב) אויפן פסוק היום אם בקולו תשמעו, אז א איד דארף אייביג קוקן נאר אויפן היינטיגן טאג, ווייל ווען מען קוקט אויף וואס עס איז געווען געבליבן, ווערט אַ מענטש צופראכן, ווייל ער פֿראכט: "אזוי ווי איך האב געבליבן נישט מצליח געווען, וועל איך היינט אויך נישט מצליח זיין", און די זעלבע טאר מען נישט קוקן אויף פֿאָרן ווייל מען פֿראכט: "עס וועט מיר זיין זייער שווער צו טוהן פון היינט אייביג נאר גומם". אָבער ווען מען קוקט נאר אויפן היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, איז מען זייער מצליח. ווייל אויף איין טאג קען זיך אַ מענטש פֿאָרגעמען צו טוהן אפילו די שווערסטע זאכן.

דאס קוקט אויב די פסוק פֿרמז זיין, ווען עשו, וואס דאס גייט ארויף אויפן יציר הרע, קוקט טשעפענען יעקב דעם איד, איז די עצה וַיִּשְׁלַח יְעֻקֵב מַלְאָכִים, ראשי תיבות "יום" - מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג, און אזוי וועט מען מיטן אייבערשטן'ס הילף מצליח זיין.

(תוך הנחל סעודה שלישית וישלח תש"ע לפ"ק)

***

פה אמר עבדך יעקב עם לְבָן גִּרְתִּי, זאגט רש"י גרתי איז פֿגמפֿריא תר"ג, יעקב האט געזאגט איך האב טאקע געוואוינט מיט לְבָן, אָבער איך האב אפגעהיטן די תר"ג מצות.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א ס"א) אז אמאל איז זיך דער יציר הרע מתלבש מיט מצות, דאס מיינט אז דער יציר הרע געמט עבירות און ער מאכט דאס אויסזעהן ווי עס איז מצות, און אזוי כאפט ער אריין דעם מענטש. און דאס ווערט אָנגערופן "לְבָן" - דער יציר הרע וואס טוט זיך אן "נויים", ער מאכט זיך ווי ער וויל נאר מצות.

איינס פון די וועגן וואס דער יציר הרע ניצט, איז צו צולייגן מער מצות, וואס דער אייבערשטער האט נישט געהייסן, און דורך דעם וואס אַ מענטש פֿאלגט אים און ער טוט מער וויפיל ער דארף, טוט ער נאכדעם

המשך בדף ב

פֿרֿישֿת הַשַּׁבּוּעַ

גארנישט, ווי די תורה האט אויפן געהייסן לא תוסיף עליו - זאלסט נישט צולייגן צו די תורה, פֿדי ולא תגרע מפניו - פֿדי דו זאלסט נישט קומען נאכדעם אראפגעמען.

דאס האט יעקב געשיקט זאגן פאר עשו, פאר דעם יצור הרע, עם לבן גרתי, איך האב מיך אפילו געקענט פארמעסן מיט די יצור הרע וואס הייסט לבן, "ותרני"ג מצות שמרתי" און איך האב אפגעהיטן "נאר" די תרני"ג מצות איך האב מיך נישט געלאזט פארפירן פון זיינע צונעלייגטע מצות.

(זאת התורה נושלה ב)

***

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ט"ו) אז א מענטש דארף צוקומען צו א מדינה, אז ער זאל נישט מוהרא האבן פון קיין שום זאך, נאר פונעם אייבערשטן.

ווען מען רעדט זיך אויס פארן אייבערשטן, מען דערציילט פארן אייבערשטן אלע פראבלעמען, דאן האט מען מער נישט מוהרא פאר קיינעם נאר פארן אייבערשטן.

דער מדרש ברענגט (פראשית רבה פרשה ע"ז סימן א) ויותר יעקב לבדו - יעקב איז געבליבן אליין, אזוי ווי עם שטייט ביים אייבערשטן: "ונשגב ה' לבדו" - דער אייבערשטער איז איינער אליין. דאס מיינט אז ווען יעקב האט געפילט אז ער איז אליין, קיינער קען אים נישט העלפן, איז ער גלייך גענאנגען צום אייבערשטן וואס איז נאר איינער אליין, און אים געבעטן הילף.

ויותר יעקב לבדו - יעקב איז געבליבן אליין און ער איז גלייך גענאנגען צום אייבערשטן, און דערפאר וירא פי לא יוכל לו - דער מלאך האט אים גארנישט געקענט שלעכטס טוהן, ווייל יעקב האט זיך געוואנדן צום אייבערשטן.

און די זעלבע איז ביי געזען איד, אויב ווענדט ער זיך אייבערשטן, קען אים קיינער נישט קיין שלעכטס טוהן.

(זאת התורה נושלה ד)

שיחות מוהרא"ש

אנדערש פון אנדערע, מיט דעם וואס ער איז ערליך און ער לעבט מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן קט"ז) אז א צדיק קען מען בכלל נישט דערקענען פון אינדרויסן, ער זעהט אויס פונקט ווי א צווייטער מענטש, ער פירט זיך פונקט ווי א צווייטער מענטש, נאר פון אינעווייניג איז ער גאר אנדערש פון אנדערע. דאס מיינט בפשטות אז ווען א איד זוכט א צדיק צו וועם צו גיין, ער זוכט א רבי, א מורה דרך, וואס זאל אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, קען ער נישט מעסטן דעם צדיק לויט וואסערע תנועות ער מאכט, לויט ווי אנדערש ער זעהט אויס פון א פשוטן מענטש, אדער לויט וויפיל חסידים ער האט. דאס מיינט גארנישט, א צדיק קען מען נישט דערקענען פון אינדרויסן. מען דארף נאר זעהן וואס דער צדיק פארקויפט, וואס ער לערנט אויס פאר זיינע מענטשן, אויב קען ער העלפן זיינע מענטשן און זיי פירן אויפן ריכטיגן וועג, די חסידים וואס גייען צו אים, ווערט געטוישט זייער לעבן צום גוטן, נאר צו אזא צדיק דארף מען גיין, און אפילו ווען ער קען נישט מאכן אויסטערלישע זאכן וואס אנדערע מענטשן טוהן נישט, און מען דערקענט נישט פון אינדרויסן אז ער איז אנדערש פון א צווייטן.

די זעלבע איז אויך ביי יעדן מענטש, ווען א איד וויל זיין ערליך און וואויל, ער וויל דינען דעם אייבערשטן און זיין נאנט צום אייבערשטן, דארף מען עס נישט קענען זעהן פון אינדרויסן, מען קען ווייטער אנגיין מיטן זעלבן לעבן ווי ביז זעצט, נאר מען זאל זיך צוקלעבן צום אייבערשטן, און טוהן אלעס וואס מען טוט מיטן אייבערשטן, און דאס איז א "צדיק נסתר".

דער צדיק רבי מענדעלע קאצקער זי"ע האט געזאגט אויף דעם וואס שטייט אין פסוק (ויקרא ו' ב') "הוא העלה על מוקדה", שטייט א קליינע "מ", און ביי דעם פסוק (דברים י"ח, א) "תמים תהיה עם ה' אלקיך", שטייט א גרויסע "ת". דאס קומט ווייזן אז ווען עס קומט צו "מוקדה" צו ברענען און פלאקערן פארן אייבערשטן, דארף עס זיין קליין און באהאלטן, נישט די גאנצע שוהל דארף מיטהאלטן ווי מען ברענט פארן אייבערשטן. ווי דעראום ביי "תמים תהיה" ווען א איד פירט זיך בתמימות ופשיטות, דאס דארף זיין גרויס, אז מען זאל זעהן אויפן מענטש אז ער איז א פשוטער איד, ער דינט דעם אייבערשטן פשוט'ערהייט, וואס דאס איז באמת די גרעסטע מדינה.

די צדיקת אדל ע"ה, די טאכטער פון רבי'ן, האט געהאט א זוהן מיטן נאמען רבי אברהם בערניו ז"ל. ער איז געווען א סוחר און א גרויסער עושר, אבער ער האט געדינט דעם אייבערשטן, און געווען אן אמת'ער ערליכער איד. האט רבי נחמן טולטשינער זי"ע זיך אויסגעדרוקט אויף אים: "מענטשן מיינען אז באהאלטענע צדיקים זענען זיכער וואסער טרעגער און האלץ האקער, אבער פאקטיש קען מען זיין אזוי ווי ר' אברהם בערניו, און זיין איינע פון די ל"ו צדיקים..."

דאס מיינט א צדיק נסתר, אז מען פירט זיך אויף פונקט ווי יעדע אנדערע נארמאלער מענטש און מען איז אבער דבוק צום אייבערשטן.

דער צדיק רבי איציקל דראביטשער זי"ע האט געזאגט אז ווען די דריי מלאכים זענען געקומען צו אברהם אבינו, האבן זיי זיך זייער געוואונדערט, אין הימל זעהן זיי אז עס רעש'ט זיך אזוי סאך פון אברהם אבינו, און דא ווען זיי קומען צו זיין הויז זעהן זיי

שיחות מוהרא"ש

אז ער איז א פשוטער מענטש, ער לויפט צו די קיען, ער זארגט זיך אז מען זאל צוגרייטן עסן, מען זאל קאכן און באקן, ער קומט און גייט, און מען זעהט גארנישט אז ער איז עפעס ספעציעל. און דעריבער האבן זיי אים געפרעגט "איה שרה אשתך?" וואו איז שרה? אפשר וועט מען פון איר קענען ארויסבאקומען עפעס מער וואס אברהם איז. אבער אברהם האט געענטפערט "הנה באהל", זי זיצט אויך פשוט אין געצעלט, זי וועט אייך גארנישט דערציילן עפעס ספעציעל. א צדיק איז נישט דאס וואס מען זעהט ווען עס רעשט זיך פון אינדרויסן.

ווען די הייליגע ברידער, דער צדיק רבי שמעלקא ניקלשבורגער ז"ע מיט זיין ברודער דער הייליגער "בעל ההפלאה" ז"ע זענען געקומען די ערשטע מאל צום הייליגן מעזריטשער מגיד ז"ע, צו לערנען ביי אים, זענען זיי געווארן זייער אנטוישט פון וואס זיי האבן געזעהן, זיי האבן געמיינט אז זיי וועלן הערן עפעס א שארפע פלפול אויף א סוגיא, אדער וועלן זיי זעהן עפעס אויסטערלישע עבודות א.ד.ג. למעשה האבן זיי געזעהן אז ער איז זייער פשוט, מען איז געזיצן שבת ביים טיש, אלע תלמידים זענען געזיצן שטיל ארום און זיך צוגעהערט צו די קורצע דברי תורה וואס דער צדיק האט געזאגט זיי מעורר זיין צו עבודת ה'.

מוצאי שבת זענען די צוויי הייליגע ברידער אריינגעגאנגען צום צדיק זיך געזעגענען, עס האט זיי נישט אויסגעזעהן אז עס לוינט זיך זיי דארט צו בלייבן, זיי האבן זיך געוואלט געזעגענען און אהיים פארן. דער הייליגער מגיד האט זיך געזעגענט מיט זיי און האט זיי געזאגט אז זיי זאלן זיך אויך גיין געזעגענען פון זיין תלמיד, דער הייליגער רבי רבי זושא פון האניפאלי ז"ע. זיי האבן אזוי געטוהן, זיי זענען אריין אין שוהל און זיך געגאנגען געזעגענען פונעם רבי רבי זושא ז"ע, און ער האט זיי געפרעגט אויב זיי קענען אים ערקלערן א שווערע שטיקל גמרא, די גמרא זאגט (חגיגה טו): "אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה בקשו מפינו, ואם לאו אל בקשו מפינו", מען זאל נאר לערנען תורה פון א רבי וואס איז אזוי ווי א מלאך, לכאורה איז דאס זייער שווער, ווער האט דען געזעהן א מלאך צו קענען זאגן אז דער רבי איז אזוי ווי א מלאך?

ווען די ברידער האבן נישט געוואוסט וואס צו ענטפערן האט זיי דער צדיק מסביר געווען, די פשט איז אז אויב דער רבי איז אזוי באהאלטן פון מענטשנס אויגן, אזוי ווי א מלאך איז באהאלטן, דוקא דעמאלט זאל מען לערנען תורה פון אים, אויב פון אינדרויסן קען מען גארנישט דערקענען אז דער צדיק איז עפעס אנדערש פון א געווענליכע מענטש, דאן זאל מען לערנען תורה פון אים, אויב די תורה וואס ער לערנט אויס, געבט אריין א חשק און א חיות אינעם מענטש אז

המשך בדף ד

נאך א גלאז טיי

וישלה יעקב מלאכים וגו' (בראשית לב, ד) זאגט רש"י: מלאכים ממש, יעקב אבינו האט געשיקט אמת'ע מלאכים. וואס הייסט אמת'ע מלאכים? נאר יעדער איד איז שטענדיג ארום גענומען מיט מלאכים, נאר ער כאפט נישט ווער עס באגלייט אים. וועגן דעם ווען מען פארט אויפן וועג, און מען זאגט 'תפילת הדרך' (אונת תיים סימן קי, סעיף ה), זאגט מען נאכדעם דעם פסוק (בראשית לב, א): ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו 'מלאכי אלקים', ויאמר יעקב פאשר ראם מחנה אלקים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים. וואס דאס גייט ארויף אויף די מלאכים וואס באגלייטן אים, אזוי אויך פירט מען זיך צו זאגן: בשם ה' אלקי ישראל מימימי מיכאל ומשמאל גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת אל. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה): אז מיט די ווערטער בינדט מען זיך צו, צו די מלאכים פון די 'מרכבה'. אז זיי זאלן אים אפהיטן אויפן וועג.

עס זייער וויכטיג אז יעדעס מאל וואס מען פארט אויפן וועג, זאל מען זאגן תפילת הדרך, ווייל תו"ל זאגן (קהלת רבה ג, א): כל הדרכים בחזקת סכנה, בפרט היינטיגע צייטן דארף מען אסאך רחמים ווען מען פארט אויפן וועג, דער אייבערשטער זאל שומר ומציל זיין, וועגן דעם איז פראי אז שטענדיג ווען מען פארט, זאל מען זאגן 'תפילת הדרך', אבער וויבאלד על פי הלכה איז גענוג דאס צו זאגן נאר איינמאל א טאג (שם, סעיף ה), וועגן דעם זאל מען ענדיגן מיט: יהי לרצון אמרי פי וגו', אנשטאט: ברוך אתה ה' שומע תפלה, פרי מען זאל נישט זאגן א ברכה לבטלה.

דער הייליגער רבי מנחם מענדל מרימענאווי זכותו יגן עלינו האט אמאל געזאגט: ביזן דאווענען האב איך שוין דורכגעזאגט זעקס און צוואנציג קהי רצונים. ווייל ער האט שטענדיג געבעטן אויף פארשידענע זאכן, און יעדע תפלה האט ער אנגעהויבן מיט א 'יהי רצון'. אזוי אויך דארף א איד וויסן, אז ווען ער גייט ארויס פון שטוב, זאל ער לייגן די האנט אויף די מזוזה און בעטן דעם באשעפער: רבוננו של עולם! אזוי ווי איך גיי עפעס ארויס געווינטערהייט, בעט איך דיר, ברענג מיר צוריק געזונטערהייט. און ווען מען קומט אהיים, לייגט מען אויך ארויף די האנט אויף די מזוזה און מען זאגט: רבוננו של עולם! איך דאנק דיר און איך לויב דיר, אז דו האסט מיר צוריק געברענגט געזונטערהייט. און דאס נעמט אינגאנצן אפאר סקונדעס, אבער דאס היט אפ דעם מענטש, ווייל תפלה באשיצט אונד, און די מתנה האבן מיר ברוך השם מקבל געווען פונעם הייליגן רביזן, און דאס וועט די גאנצע וועלט באקומען דורך משיח צדקינו, אז מען קען רעדן צום באשעפער, און יעדער קען זיך מאכן אייגענע תפלות מיט קיי רצונות.

דער הייליגער רבי יוסף יצחק פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, האט מעיד געווען אויף זיין טאטע דער הייליגער רבי שלום דובער פון ליובאוויטש זכותו יגן עלינו, אז עס איז געווען א תקופה וואס ער האט פסדר געטריןקען, נאך א גלאז טיי און נאך א גלאז טיי, און יעדעס מאל געמאכט די ברכה: שהכל נהיה בדרך, ביז דער רבי'צ זכותו יגן עלינו האט געכאפט אז זיין טאטע האט אין דעם א פונגה, ממשיך צו זיין די שכינה אויף זיך, מיט דעם וואס ער זאגט די ברכה: שהכל נהיה בדרך; דאס הייסט, אלעס ווערט נאר געטוהן פונעם אייבערשטן.

אזוי אויך דערציילט מען אויף נאך צדיקים, אז ווען א צובראכענער איד איז

המשך בדף ד

שהשמה במעונם

וואכנאכט - מו"ה יעקב יוסף לונגער הי"ו

דאנערשטאג נאכט פ' וישלה בבית חמוי #302 Ruzhin Dr. 4 - קרית יואל

הברית יתקיים ביום עש"ק אצל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

שחרית בשעה 9:00

***

קידושא רבה - מו"ה אברהם משה שטראססער הי"ו

בביהמ"ד היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג

27 Skillman St.

***

עלי' לתורה - החתן שמואל דוד ברוין הי"ו

בביהמ"ד תורת יפה בעסערמין 1056 54th St. - בארא פארק

החתונה מאנטאג נאכט כאולם החדש וויזניץ - מאנסי

נאך אַ גלאַז טיי

המשך

שיחות מוהרא"ש

המשך

ער זאל ווערן נאנט צום אייבערשטן אז ער זאל אנהויבן מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן, דוקא פון אזא רבי דארף מען לערנען תורה...

די הייליגע ברידער האבן זייער גוט פארשטאנען דעם רמז, מען קען נישט אין איין מינוט זעהן וואס א צדיק איז. האבן זיי אפגעמאכט זיי וועלן דארט בלייבן א שטיק צייט און זעהן וואס דער צדיק פארקויפט, און אזוי האבן זיי טאקע געטוהן, און דאן האבן זיי געזעהן די גרויסע זאכן וואס זיי באקומען פונעם הייליגן מגיד, ער האט אויפגעפלאקערט זייער הארץ צום אייבערשטן, זיי זענען שוין געבליבן פון זיינע גרויסע תלמידים.

די וועלט זאגט אז פאר דריי מענטשן איז שווער צו גלייבן אין א צדיק. דער גבאי, די רעביצין, און די קינדער. און די סיבה איז פשוט ווייל זיי דרייען זיך מיט אים א גאנצן טאג, זיי זעהן זיין טאג טעגליכע ווירטשאפט, און זיי זעהן נישט מיט וואס ער איז מער ספעציעל פון אנדערע מענטשן. אבער דא שטעקט דער טעות, א צדיק איז פונקט די זעלבע ווי אן אנדערער, נאר ער לעבט מיטן אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין.

דאס איז א גרויסע חיוק אויף פאר אונז פשוטע מענטשן. יעדער מענטש קען זיין א גרויסער צדיק, יעדער מענטש קען זיין א "באהאלטענער צדיק", אויף צו זיין א צדיק, אן עובד ה', אן ערליכער איד, דארף מען גארנישט טוישן פונעם לעבנס שטייגער. פארקערט, מען קען ווייטער אנגיין מיטן לעבן פונקט ווי פריער, נאר איין זאך דארף מען טוהן, מען דארף אריינגעמען דעם אייבערשטן אינעם לעבן, יעדע זאך וואס מען טוט זאל מען אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס גייט דורך ברוחניות ובגשמיות, און דאן וועט דער אייבערשטער פירן דעם מענטש אויפן ריכטיגן וועג וואס ער דארף גיין, און ער וועט זוכה זיין צו ווערן אן אמת'ער ערליכער פשוט'ער איד.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך צדיק נסתור וחלק ב' ערך פשוטות)

אריינגעקומען מיט א צרה, האט דער צדיק אנגעזאסן אביסל ברוינפן אין א בעכערל, פאר זיך און פאר דעם איד, און געמאכט די ברכה: שהכל נהיה בדברו, און נאכדעם מכבד געווען דעם איד אויף מיט די ברכה, און ווען דער איד האט נאר געהערט פון זיין רבי'ן די ברכה מיט אזא חיות און פונגה, האט ער אינגאנצן פארגעסן אז ער האט א צרה, און וואס ער איז געקומען דא בעטן. ווייל א מענטש דארף וויסן, אז יעדע זאך וואס גייט אויף אים דורך איז נאר פון אויבן, און עס איז נאר דא איין עצה: בעטן דעם באשעפער. און אפילו ער האט שוין געבעטן און ער זעהט נאכנישט אז ער איז געהאלפן געווארן, זאל ער נאכאמאל בעטן, אזוי ווי חז"ל (ברכות לב ע"ב), לערנען דאס ארויס פונעם פסוק (תהלים כו, יד): קוה אל ה' חנוך ונאמן לכה וקוה אל ה', אז א מענטש זאל נישט מיד ווערן, נאר שטענדיג האפן און בעטן דעם אייבערשטן.

קומט אויס אז מיט יעדע ברכה וואס א איד זאגט מיט שמחה, באשאפט ער א מלאך, נאר מיר זענען ביי זיך אזוי צובראכן, אז מען קען דאס נישט גלייבן, אבער דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א): פונקט אזוי ווי א איד דארף האבן אמונה אין בורא כל עולמים וואס דאס איז דער יסוד היסודות פון א איד, אזוי אויף דארף מען האבן אמונה אין זיך, אז אויף בין אויף חשוב ביים אייבערשטן. און ווען א איד זאל וויסן ווי טייער און חשוב עס איז ביים באשעפער יעדע ברכה וואס ער מאכט, און וואספארא רעש ער מאכט אין הימל מיט דעם, וואלט ער דאס געזאגט מיט א מורא'דיגע שמחה און פונגה.

דער הייליגער רבי נתן זכותו יגן עלינו האט געפרעגט דעם הייליגן רבי'ן נאך די פטיירה פון זיין מאמע (נצמה שרה ע"ה), וואספארא טובה ער קען טוהן פאר איר נשמה? האט אים דער הייליגער רבי געזאגט: זאלסט זאגן אן ערנסטער 'אשר יצר'. זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון זאגן ערליך א ברכה, בפרט די ברכה פון אשר יצר וואס מען לויבט און דאנקט דעם באשעפער אויף די ניסים וואס ער טוט מיט אונז, ווייל אויב עס וועט זיך פארמאכן דאס וואס עס דארף זיין אפען, אדער עס וועט זיך עפענען דארט וואו עס דארף זיין פארמאכט, דעמאלטס: אי אפשר להתקדם ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת, קען א מענטש נישט בלייבן לעבן. נאר א מענטש כאפט נישט די ניסים וואס דער באשעפער טוט מיט אים שטענדיג.

(קונטרס ז'ד ווייסט וואס דו פארמאגסט)

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה אברהם משה שטראסער הי"ו

מנהל כללי דמוסדותינו

צו די געבורט פון זיין מיידעלע למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט, בני ברוכי חיי ארוכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא.

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליווי הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה יעקב יוסף לונגער הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:11
סוף זמן קר"ש.....8:54
מוצש"ק.....5:41
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות ע'
ירושלמי.....תרומות י"ח
תוספתא.....נזיר פרק ג'

שנה 4, גליון 11 (167)

פרשת וישב כ"א כסלו, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שטארק דיך! ~

"נע, איך דארף נישט קיין התחזקות. איך בין נישט צוגבראכן, און איך דארף נישט אז מען זאל מיר מחזק זיין", אזוי קען מען הערן פון מענטשן. ביים רבי'ן איז "התחזקות" געווען א גרויסער עיקר, צו שטארקן און מחזק זיין מענטשן אז מען וועט זיכער מצליח זיין, אז מען זאל זיך פרייען מיט יעדע קליינע זאך וואס מען טוט, און מען זאל נישט ווערן צוגבראכן ווען עס גייט נישט אזוי ווי מען וויל. מענטשן קוקן דאס אבער אן מאדנע. צו וואס פעלט דאס אויס?

דער אמת איז אז ווי לאנג א מענטש טראכט נישט וואס ער טוט, עס פארט אים דאס לעבן פון געוואוינהייט, כמציאת אנשים מלמדה, דאן פיהלט ער נישט אז עס פעלט אים אויס חיזוק. אבער ווען א איד וויל זיך טאקע נעמען אין די הענט אריין, ער וויל אנהויבן צו זיין אן ערליכער איד און צו דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, דאן דארף ער שוין זייער וויכטיג האבן התחזקות. עס גייט זייער שווער, און אן די נויטיגע חיזוק, איז זייער שווער זיך צו דערהאלטן.

דער רבי האט געזאגט אויף זיך (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח) אז ווען ער וואלט געהאט אין זיינע אייגע זאךן איינער וואס זאל אים מחזק זיין, איינער וואס זאל אים געבן א גוט ווארט, און דערהאלט זיך, וואלט ער אנקומען אין עבודת ה' א סך מער ווי ער איז אנגעקומען, אבער למעשה האט ער נישט געהאט קיינער וואס זאל אים מחזק זיין.

דאס האט דער רבי געזאגט, און וואס זאלן מיר שוין זאגן? אויף יעדן מענטש גייט אריבער אלע סארט שוועריקייטן און מניעות, עס איז זייער שווער אנצוגיין אין לעבן, עס איז זייער שווער צו זיין אן ערליכער איד, און מיר מוזן האבן די חיזוק און שטארקייט צו קענען ווייטער אנגיין און זיך נישט צוגברעכן פון קיין שום זאך.

דאס האט רבי נתן געטוהן, ער האט גענומען

המשך בדף ב

פרשת השבוע

והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי, ר' נתן איז מסביר דעם פסוק (ליקוטי הלכות השקמת הפקר הלכה ג), אז א בינגל איז מרמז אויף חידושי תורה, וואס איז אזוי ווי א בינגל, צוואנגעבינדן תורות פון אסאך פלעצער.

עס איז דא אסאך מיני חידושי תורה, אויף אסאך וועגן, פשט, רמז, ררוש, סוד, אבער די בעסטע חידושי תורה זענען, ווען דאס איז מחזק א מענטש, עס הייבט אים אויף, אז ער זאל מער דינען דעם באשעפער.

דאס האט יוסף הצדיק געזאגט: אלע שבטים זענען מחדש חידושי תורה, אבער מיין בינגל האט זיך אויפגעשטעלט, דאס מיינט אז מיינע חידושים זענען געמאכט אויפצוהייבן יודישע קינדער, זיי מחזק צו זיין, אז זיי זאלן זיך נישט לאזן צוגברעכן פון קיין שום זאך, נאר זיך שטארקן צו רעדן צום אייבערשטן. און דערפאר האבן זיך אלע בינגלעך געפיקט צו מיין בינגל, ווייל דאס איז דער עיקר פון חידושי תורה, אז עס זאל זיין לעובדא ולמעשה זיך אויפצוהייבן און זיך שטארקן.

און אנדאזי טאר מען נישט זאגן אזעלכע חידושי תורה וואס ווארפן אראפ א מענטש, וואס מאכן אים פילן אז ער איז גארנישט ווערט, אז ער קען שוין מער נישט מצליח זיין, ווייל דער אמת איז א מענטש קען אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער זמר הקדוש זאגט (הקדמה בראשית ה) אז ווען מען איז מחדש אמת'ע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם גייע הימלען, און ווען מען איז מחדש פאלשע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם פאלשע הימלען.

לכאורה איז שווער ווי אזוי קען מען זאגן אז מען באשאפט פאלשע הימלען? אויב איז עס פאלש, איז עס דאך נישט קיין הימל? נאר דער פשט איז, אז אויב די חידושי תורה זאגן, אז פון הימל בארף מען דיר מער נישט האבן, מען קוקט שוין נישט אויף דיר פון הימל, דאס איז די פאלשע הימלען, ווייל באמת קוקט דער אייבערשטער שטענדיג אויף יעדן איד, און ער בארף האבן יעדן איד.

דערפאר בארף מען זאגן נאר אזעלכע חידושים, וואס הייבן און שטארקן א איד, ווייטער אנצוגיין און דינען דעם אייבערשטן, און זיך נישט לאזן צוגברעכן פון קיין שום זאך.

(תוך הנחל סעודה שלישיית נושב תשנ"ט לפ"ק)

***

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּע

י"ב) או אפילו ווען א איד פאלט דורך מיט עבירות, ער איז נויט פונעם אייבערשטן, אויב אבער ער גיבט נישט אויף, ער פעהט דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר, נויז מיר דעם ריכטיגן וועג", וועט ער זיכער צום סוף זיין אן ערליכער איד.

דער מדרש זאגט (מדרש תנחומא וישב) אויפן פסוק וַיִּרְא אֱדוֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ, פומיפר האט געזעהן אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף. פֿרענט דער מדרש: "ווי אזוי האט דער ממא'נער גוי פומיפר געוואוסט אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף?" זאגט דער מדרש אז יוסף האט נישט אויפגעהערט צו רעדן צום אייבערשטן, ווען ער איז אריינגעגאנגען באדינען זיין הער, האט ער שטילערהיים געבעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער, נאר דו קענסט מיר העלפן, העלף מיר אז איך זאל געפינען חן אין די אויגן פון מיין הער, ער זאל זיין ציפרידן מיט מיר", און פומיפר האט אים געפֿרעגט: "וואס זאנסטו דארט שטילערהיים? דו מאכסט מיט מיר ביישוף?" האט יוסף געענטפֿערט: "גיין, איך רעד נאר צום אייבערשטן, איך פעהט אים אז איך זאל מצליח זיין", און פון דעם האט פומיפר געזעהן אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף.

דערפאר האט זיך יוסף געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע מצב ווען ער איז פארנווארפן געווארן קיין מצרים, ווייל ער האט נישט אויפגעהערט צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל מצליח זיין.

דאס איז פֿשט אין פסוק, ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, יוסף האט זייער מצליח געווען, אפילו ער איז געווען אין די מצרי'שע הויז, ווייל ער האט זיך דערהאלטן, און ער האט גערעדט צום אייבערשטן, דערפאר האט ער מצליח געווען, און אַנקומען צו די העכסטע מדרגות.

(זאת התורה וישב ט)

***

וַיִּרְדּוּ יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו יוֹסֵף עַד אִישׁ עַדלְמִי וּשְׁמוֹ חִיבָה. רש"י זאגט אז די שבטים האבן אראפגענידערט יהודה פון זיין גרויסקייט ווייל זיי האבן געזאגט אז ער וואלט געקענט צוריק האלטן אז מען זאל נישט פארקויפן יוסף און דער טאמטע זעלב זאל נישט האבן אזויפיל צער.

זאגט דער פסוק אז יהודה איז געגאנגען צו "א מענטש" חִיבָה, מען זעהט אז דער פסוק רופט אים אן "א מענטש" און נישט "זיין חבר". ווייטער אין די פרשה שמיים, נישלח יהודה את גדי העזים ביד "רעהו" העדלמי, דא ווערט ער שוין אַנגערופן "זיין חבר".

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר אז אזוי דערקענט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר און ווער נישט. ווען עס גייט גוט פאר א מענטש, ער איז ברום הפעלה, און דאן האט ער חברים, מיינט דאס נישט אז זיי זענען אמת'ע חברים, נאר זיי ווילן זיך פשוט הנפֿענען צו אים.

ווען זעהט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר? ווען דער מענטש הייבט אן גיין פארג אראפ, ער פארלירט זיין גדולה און דער חבר שמיים אים נאך ווייטער צו די האנט אים ארויסצוהעלפן, דאס מיינט אן אמת'ער חבר.

דאס זעהט מען דא אין פסוק, נאכדעם וואס די שבטים האבן אנועק גענומען די גדולה פון יהודה, און נאך די מעשה פון תמר וואס יהודה האט געזאגט פן נהיה לבו, עס איז געווען א ביוזן פאר יהודה, און פון דעסם וועגן האט אים דער חבר נישט אפגעלאזט, דאס הייסט אן אמת'ער חבר.

דערפאר ווען איינער זעהט ביי זיין חבר אז ער איז געפאלן, זאל ער אים נישט אפלאזן, נאר פארקערט ער זאל אים מער מחזק זיין, ווייל תשובה העלפט אייביג, און מיט אביסל חייוק קען מען אים צוריק ברענגן צום גומן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך חבר)

די אלע עצות און לימודים פונעם רבי'ן און ער האט עס אראפגעלייגט אויף א וועג פון חיזוק, אז מיר זאלן זיך קענען שטארקן און אַנגיין און מצליח זיין אין עבודת ה'. רבי נתן האט זיך אויסגעדרוקט: "ווען די תלמידי בעש"ט און די תלמידי המגיד וואלטן געהאט אונזער התחזקות, וואלט געווען ביי זיי ביטול הבחירה". אויף אלע צדיקים איז אריבער געגאנגען א סך שוועריקייטן, סיי פון זיך אליין און סיי פון אנדערע מענטשן וואס האבן זיי גערודפֿט, און זיי האבן געדארפט האבן גרויס מסירת נפש דאס אלעס איבערצוקומען און צו מצליח זיין צום סוף, און ווען זיי וואלטן געהאט די התחזקות וואס דער רבי געבט אונז, וואלטן זיי זיך געקענט גרינגער שטארקן און מער מצליח זיין. און מען זעהט טאקע אז אין די ספרים פון רבי נתן טרעפט מען אזעלכע סארט התחזקות וואס מען זעהט נישט אין קיין שום פלאץ, רבי נתן האט אזוינע דיבורים וואס קען שטארקן יעדן מענטש אין יעדע מצב, אז ער זאל קיינמאל נישט ווערן צופאלן און זיך שטענדיג קענען שטארקן און אַנגיין אין עבודת ה'.

דעריבער איז די גרעסטע זאך צו געבן א גוט ווארט פאר א צווייטן איד, צו מחזק זיין א צווייטן איד, דאס איז פיל מער ווערד ווי ווען מען געבט יענעם געלט. ווייל ווען א מענטש איז צובראכן און צוקלאפט, ער איז אינגאנצן מיואש און דעפֿרעסט, דאן וויל ער נישט הערן פון קיין געלט, "לאז מיר אפ, איך דארף נישט דיין געלט". אבער אז מען געבט יענעם א שמיכל, מען געבט יענעם גוטע ווערטער, מיט דעם קען מען יענעם ממש ראטעווען. חז"ל זאגן (כתובות ק"א): "טוב המלבין שנים לחברו, יותר ממשקהו חלב" - עס איז בעסער ווען מען ווייזט א די ווייסע ציינער מיט א שמיכל פאר א צווייטן, ווי ווען מען געבט יענעם צו טרינקען. מיט א שמיכל און א גוט ווארט קען מען ראטעווען מענטשן, און דאס איז די גרעסטע און די חשובסטע זאך.

די גמרא דערציילט (תענית כ"ב) אז אליהו הנביא האט געזאגט אויף צוויי מענטשן אז זיי זענען בני עולם הבא, זיי זענען געווען צוויי בדחנים וואס זענען ארום געגאנגען און פֿרייליך געמאכט צובראכענע און צוקלאפטע מענטשן. אויף מענטשן גייט אריבער זייער א סך שוועריקייטן און צרות, און ווער עס גארטעלט זיך אונטער און איז מחזק מענטשן, ער מאכט

שיחות מוהרא"ש

פרייליך מענטש, דער איז זיכער א בן עולם הבא.

עס הויבט זיך אן אינדער היים

צדקה דארף מען אנהויבן צו טוהן אינדער היים. א מאן דארף זעהן צו שטארקן און מחזק זיין די ווייב. פרויען זענען געווענליך צוקלאפט ביי זיך, זיי זענען א גאנצן טאג אינדער היים מיט די קינדער אויפן קאפ, וואס דאס איז זייער א שווערע זאך. זיי האבן מורא אז עס וועט נישט זיין קיין פרנסה. דעריבער דארף א מאן מחזק זיין די ווייב אז עס וועט זיין גוט, ער דארף רעדן צו איר שיינ און איר געבן שטענדיג גוטע ווערטער.

און די זעלבע איז מיט די קינדער. אנשטאט זיי צו דערנידערן און פארשעמען, צו זוכן די שלעכטע חלקים און זיי געבן קריטיק, אנשטאט דעם דארף מען זיי געבן א שמייכל און גוטע ווערטער, זיי מחזק זיין און זיי אויפהויבן, ארויסברענגען די גוטע חלקים וואס זיי האבן. ווי מער מען שטארקט זיי, אלס מער באקומען זיי זעלבס-זיכערקייט, און דאס וועט זיי נאר העלפן אין לעבן. קינדער וואס וואקסן אויף אונטערן שאטן פון באקומען נאר קריטיק און דערנידערן, פארלירן זייער גאנצע זעלבס-זיכערקייט, און דאס מאכט אז זיי זאלן ווערן פראבלעמאטישע קינדער, און זיי זאלן נישט קענען מצליח זיין אין לעבן. דעריבער וועט א קלוגער טאטע, וואס וויל זעהן אמת'דיג אידיש נחת פון זיינע קינדער, וועט ער זיי שטענדיג מחזק זיין און פרייליך מאכן, און די אינוועסטמענט וועט אים ברענגען גאר גרויסע רוחים.

אויף די עלטערן דארף מען מחזק זיין און געבן גוטע ווערטער, דאס איז די גרעסטע מדריגה אין פיבוד אב ואם. ווען די עלטערן זענען אמאל צוקלאפט און צובראכן, און די קינדער זענען זיי מחזק און געבן זיי גוטע ווערטער, איז דאס די גרעסטע זאך וואס מען קען טוהן פאר די עלטערן.

יעדער מענטש קען נוצן התחזקות, פונעם קלענסטן ביזן גרעסטן, דער יצר הרע וויל נאר צוברעכן א מענטש, און "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו" - ווי גרעסער א מענטש איז, אלס א גרעסערע יצר הרע האט ער, און דעריבער האבן גרויסע מענטשן נאך א גרעסערע יצר הרע וואס זוכט זיי צו צוברעכן און צוקלאפן.

וואויל איז דעם וואס איז זיך אליינס מחזק, און ער איז מחזק אויף אנדערע. וואויל איז אים אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך התחזקות)

שטריון צו די יום הצלה והשחרור פון רבינו הקדוש מסאטמאר זצוק"ל - כ"א פסלו

מיר דארפן זייער דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז ער האט אונז געשיקט אין אונזער דור, דעם הייליגן צדיק, רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע, צו ראטעווען כלל ישראל. ביי די צווייטע וועלט מלחמה איז כלל ישראל אריבער גאר א שווערע תקופה בגשמיות וברוחניות. די דייטשע רשעים, די צמלקים ימח שמם וזכרם, האבן אויסגע'הרג'ט מיט אלע סארט מיתות משונות נאקזיות, א דריטל פון כלל ישראל. און אויב דאס איז נישט געווען גענוג, זענען נאך אויפגעשטאנען די ציונים, די ערב רב, וואס זענען בכלל נישט מ'רע ישראל, און אפגעפירט מיליאנען אידן פון אידישן וועג, זייער איינציגע ציהל איז נאר אפצושמדן גאנץ כלל ישראל רח"ל, צו מאכן אינגאנצן פארגעסן דעם אייבערשטן נאמען הילית.

דעמאלט איז אויפגעשטאנען דער הייליגער סאטמאר רבי זי"ע, און ער האט געראטעוועט דעם דור, ער איז געווען דער איינציגסטער וואס האט זיך אפן ארויסגעשטעלט קעגן זיי מיט א מורא'דיגע מסירת נפש, ער האט נישט מורא געהאט פון קיינעם, נאר אפן ארויסגעזאגט די ריינע און הייליגע אמונה, וואס מיר האבן מקבל געווען פון דור דור ביז משה רבינו, וואס האט עס מקבל געווען פון אייבערשטן אליין. ער האט אריין געפרעגלט אז מען זאל זיך נישט לאזן פארפירן פון קיינעם. און נאר דורך אים איז כלל ישראל געבליבן מיט די ריינע אמונה.

זיינע הייליגע תפלות זענען באקאנט וואס ער האט געדאוונט מיט בכיות עצומות, וואס ווער עס האט נאר געהערט זיין דאווענען, איז אים צוגאנגען די הארץ, און האט אמת'דיג תשובה געטוהן. עס איז באקאנט זיינע שלש סעודות תורות, וויפיל ער האט צוזאמגעוויינט יעדע וואך, ויבפרט אין די שוכבי"ם טעג, און אין חדש אלול, וואס ווער עס האט עס געהערט, האט עס אים געעפנט די הארץ, און האט געמוזט תשובה טוהן, און זיך פארנעמען צו זיין וואויל און ערליך.

דער רבי פלעגט קיינמאל נישט ארויסווארפן קיין בחור פון ישיבה, אפילו דער בחור זאל האבן געטוהן סיי וואס, ער האט נאר גע'קנס'ט דעם בחור, אנגעשריגן און פארשעמט דעם בחור, אבער נישט ארויסגעווארפן פון ישיבה.

ער פלעגט זאגן אז ער האט אזוי מקבל געווען פון זיין טאטן דער הייליגער קדושת יום טוב, וואס האט עס מקבל געווען פון זיין טאטע דער הייליגער יטב לב, אז זיי האבן קיינמאל נישט ארויסגעווארפן קיין בחור פון ישיבה.

אבער אויסער דעם האט דער רבי געהאט נאך א טעם דערביי פארנוואס ער האט נישט ארויסגעווארפן קיין בחורים, דאס איז געווען צוליב א מעשה שהיה.

איינמאל איז אנגעקומען צום רבי'נס שטוב א גלח, ער האט געוואלט אריינגיין רעדן צום רבי'ן. פארשטייט זיך אז דער גבאי, ר' פייוויש אשכנזי ז"ל, האט אים נישט געוואלט אריינלאזן, אבער דער גלח האט דוקא יא געוואלט אריינגיין צום רבי'ן. ר' פייוויש האט אים פרויברט אפצושטיפן מיט אלע מיני תירוצים, אבער דער גלח האט זיך איינגע'עקש'נט אז ער וויל דוקא אריינגיין צום רבי'ן, ביז ר' פייוויש איז אריין צום רבי'ן אליין, און אים געזאגט אז עס איז דא א גלח וואס וויל זייער שטארק

המשך בדף ד

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שמעון ברוין הי"ו

צו די שמחת החתונה פון זיין זוהן

מו"ה שמואל דוד הי"ו

תלמיד ישיבתנו הק'

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שמעון וועלכער איז שטענדיג גרייט ארויס צו העלפן די ישיבה בכל עת ובכל שעה.

מיט דעם האט ער א גלייכע חלק אין די הייליגע ישיבה וואס איז אהער געשטעלט מיטן איינציגן ציהל אריינצוברענגן אין די בחורים א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו תורה ומצות.

יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות פון העלפן די הייליגע ישיבה זאל אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, בני ברוכי חיי אריכי ומוזני רוחי, ער זאל ווייטער קענען אנגיין מיט די עבודת הקודש פון העלפן אידן שטענדיג, אמן.

יום הצלה והשחרור - כ"א כסלו

המשך

אריין צום רבי'ן, און דער רבי האט געהייסן אז מען זאל אים אריינלאזן.

דער גלח איז אריינגעקומען, דער רבי האט אים גלייף דערקענט, ער איז געווען א תלמיד פון רבי'ן נאך אין קראלי, דער רבי מאכט אים מיט די האנט ווי איינער פֿרעגט: "וואס איז געשעהן מיט דיר?" דער בחור האט זיך צווייגט און דערציילט: "ווען איך האב געלערנט ביים רבי'ן אין קראלי, בין איך געווען זייער א ווילדער בחור, איך האב זיך געקריגט מיט יעדן, אָנגעפירט מחלוקת, איך האב געמאכט אסאך ביטור תורה, ביז מען האט מער נישט געקענט אויסהאלטן פון מיר, און דער רבי האט מיר ארויסגעווארפן פון ישיבה מיט בייזנות. דאס האט מיר זייער צופראכן, און איך האב אָנגעהויבן אַראָפּפאלן פון מיין אידישקייט. דערנאך בין איך ווייטער געפאלן מער און מער, ביז איך בין געווארן אַ נאָצער פּוֹרַק עול, איך האב מיר גע'שמירט' און געווארן אַ גלח". דער רבי האט זיך זייער דערשטראכן פון די מעשה, און ער האט גערעדט מיט אים אַ שטיק צייט.

עס איז נישט באקאנט וואס עס איז געווארן נאכדעם למעשה מיט דעם תלמיד, אָבער אזויפיל ווייסט מען, אז דער רבי האט זיך דאן פארגענומען אז ער וועט מער קיינמאל נישט ארויס ווארפן קיין בחור פון ישיבה, אפילו ער זאל טוהן וואס ער זאל נאר טוהן.

אמאל האט פאסירט אַ מעשה, אינעם לעצטן יאר פון זיין הייליג לעבן אויף די וועלט, אַז עטליכע בחורים אין ישיבה האבן זיך זייער צולאזט, און געמאכט אסאך שאדן פאר די ישיבה, מען האט געהאט פון זיי גרויס צער און עגמת נפש.

די מנהלים פון ישיבה זענען געקומען צום רבי'ן מיט אַ טענה, אז מען מוז שוין ארויסווארפן די בחורים, דער רבי האט זיך אָבער געהאלטן ביי זיינס, מען קען נישט ארויסווארפן קיין בחור. מען קען זיי קנסען מיט גרויסע קנסות, אָבער נישט ארויסווארפן. די מנהלים האבן זיך אָבער איינגעשקענט און געזאגט: "יעצט איז עס אַ יוצא מן הכלל, דאס מאל מוז מען זא ארויסווארפן די בחורים".

דער רבי איז שוין געווען דעמאלט זייער שוואך, ער האט קוים געקענט רעדן, האט ער זיך אָנגעכאפט ביים הארץ, און זיי געזאגט: "ביז היינט דריקט מיר נאך ביים הארץ אז איך האב איינמאל אין לעבן ארויסגעווארפן אַ בחור!". די מנהלים האבן שוין חרטה געהאט פארן פֿרעגן, און אנדאזי נישט ארויסגעווארפן די בחורים.

דאס איז פֿשט אין די משנה (אבות פרק ה' משנה ט"ו) "ארבע מדות בתלמידים מהיר לשמוע וכו'", עס זענען דא אסאך מיני תלמידים, אָבער דער רבי דארף האבן געדולד צו יעדן איינעם, ווי חז"ל זאגן (פּבא פּתרא כ"א) "דקארי קארי, ודלא קארי ליהוי צותא לחבריה" - אז דער תלמוד קען לערנען, זאל ער לערנען. און אז נישט, אפילו ער דרייט זיך אין ישיבה און ער לערנט נישט, זאל כאַטש זיך דרייען מיט גוטע חברים, און דאן וועט ער צום סוף מצליח זיין.

(וכות אבות, פרק ה' משנה ט"ו)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

הערליכע חתונה פון א תלמיד הישיבה

די וואך מאנטאג איז פארגעקומען א הערליכע חתונה פון א תלמיד הישיבה, החתן שמואל דוד ברוין הי"ו, אין די נייע זאל פון וויזניץ אין מאנסי.

די בחורים זענען ארויס געפארן אויף מאנסי אינאיינעם מיטן ראש ישיבה שליט"א, זיך מיטצופרייען מיט די שמחה, לענגערע שעות האבן די בחורים געטאנצן און משמח געווען דעם חתן.

ווי עס זאגן אלע באטייליגטע איז דאס געווען זייער א שיינע און פרייליכע חתונה, עס איז געווען זייער שיינ צו זעהן ווי אזוי די בחורים זענען געטאנצן מיט גרויס איידלקייט און שמחה.

די קומענדיגע וואך זונטאג וועט פארגעקומען א שבע ברכות אין היכל הישיבה אין וויליאמסבורג, בהשתתפות כ"ק מוהרא"ש שליט"א.

שמח תשמח ריעים האהובים!
***

קונטרס "הדלקת נר חנוכה"

פריש איבערגעדרוקט

שטייענדיג געציילטע טעג פאר די הייליגע יום טוב חנוכה, האט מען איבערגעדרוקט פון פריש דעם קונטרס "הדלקת נר חנוכה" צו די צופרידענהייט פון אלע אידן מבקשי ה'.

אינעם קונטרס איז דא די סדר הדלקת נר חנוכה מיט שיינע ליכטיגע אותיות, א ליקוט פון הארציגע תפלות אויף חנוכה, וואס מען קען זאגן און

בעטן זיצענדיג ביי די הייליגע חנוכה ליכט ווען עס איז א גרויסע עת רצון אויסצופועל'ן אלע ישועות, ווי אויך א זאמלונג פון שיינע בריוון און מאמרים איבער דעם יום טוב חנוכה.

עס איז צום האפן אז אידן בכל מקומות מושבותיהם וועלן גאר שטארק נהנה זיין פון דעם קונטרס, און אויסנוצן די געהויבענע טעג פון חנוכה אויפן בעסטן פארנעם. הנרות הללו קודש הם!

זמן הדלקת נר חנוכה אצל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

בכל לילה תיכף אחר תפלת מעריב

בביתו נאוה קודש

1129 42th St.

תפלת מעריב בזמן מוצש"ק

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים

פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליווי הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פריד ווילן מיר מעלדן אז

מיטן איבערשטנס הילף איז דא

צו באקומען ביי אונז אלע ספרי

ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:13
סוף זמן קר"ש.....8:58
מוצש"ק.....5:44
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות ע"ז
ירושלמי.....תרומות כ"ה
תוספתא.....סוטה פרק ד'

שעה 4, גליון 12 (168)

פרשת מקץ, שבת חנוכה, כ"ח כסלו, עברכים חודש טבת, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ ווען די ליכטעלעך ברענען ~

ווען מיר צינדען אן די הייליגע חנוכה ליכט, לייכט דאס אויף אונזער הארץ און נשמה, מיר דארפן אויסנוצן די הייליגע חנוכה טעג אויפצולייכטן און אויפצושיינען אזוי שטארק, אז דאס זאל שוין אנהאלטן אויף אויף ווייטער, אויף די גאנצע יאר.

קוקן אויף די גוטע זייט

די ערשטע זאך מיט וואס מיר דארפן זיך אויפפרישן אין די טעג, איז מיטן קוקן אויף די גוטע זייט פון אונז, מיטן קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מיר האבן, און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטס וואס ער געבט אונז.

די טעג פון חנוכה זענען געשטעלט להודות ולהלל, אזוי ווי מען זאגט ביי "על הניסים" די ווערטער "וקבעו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", די טעג זענען געשטעלט צו לויבן און צו דאנקען דעם אייבערשטן. כאטש א גאנץ יאר דארף מען אויך דאנקען דעם אייבערשטן, איז אבער די טעג פון חנוכה מער מסוגל פאר דעם.

אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט, אנשטאט צו קוקן אויף די צרות און יסורים וואס מען האט, דארף מען זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען האט, אויף די פילע טובות און חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז שטענדיג.

דער יצר הרע מאכט בלינד דעם מענטש אז ער זאל נישט זעהן די גוטע חסדים וואס ער באקומט, אבער ווען מען זיצט ביי די חנוכה ליכט, דארף מען אריינטראכטן און זעהן אז מען איז ב"ה געזונט, אז די משפחה איז געזונט, אז מען האט אויגן צו זעהן, אויגן צו הערן, ציינער צו עסן, הענט אנצוכאפן, און פיס צו גיין. אז מען איז זוכה אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים, אז מען גייט מיט בארד און פאות, מיט ציצית, מיט א קאפל, אז מען האט א מזוזה אויפן טיר, אז מען לייגט תפילין, אז מען

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נישלא ויקרא את כל חרממי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה, פרעה האט גע'חלומ'ט זיינע חלומות, ער האט עם דערציילט פאר אלע זיינע חכמים, זיי האבן עם פרויברט צו באשיידן, ווי רש"י זאגט, אז זיי האבן געזאגט אז ער וועט געבוירן זיבן מעכטער און זיי וועלן שטארבן וכו', אבער די אלע פתונות איז נישט אריין אין פרעה'ס קאפ, ביז יוסף האט אים פותר חלום געווען.

דארף מען פארשמיין, פארנוואס טאקע האט פרעה נישט אנגענומען זייערע פתונות, נאר יוסף'ס פתרון?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקישי מוהר"ן ח"א סימן רל"ד עיי"ש) אז עם איז א גרויסע זאך צו דערציילן מעשיות פון צדיקים, דאס הייליגט און רייניגט א מענטש, אבער מען דארף וויסן ווי אזוי צו דערציילן די מעשה.

ווייל ווען מען דערציילט נאר די מופתים וואס א צדיק האט באוויזן, כאטש דאס איז אויך א גרויסע זאך, ווייל עם ברענגט אז מען זאל גלייבן אין צדיקים, וואס דאס איז א גרויסער עיקר פאר א איד, אבער דער עיקר ציל איז צו דערציילן מעשיות וואס מיר קענען אויך נאכמאכן.

דערפאר דארף מען אויך דערציילן ווי אזוי זיי זענען געווארן צדיקים, אז פון אנפאנג ווען זיי האבן געוואלט ווערן צדיקים, האבן זיי אויך געהאט אסאך נסיונות, עם איז זיי נישט גענאנגען אזוי גרינג, אבער זיי האבן זיך דערהאלטן, און נישט אויפגעגעבן, זיי האבן אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי העלפן, ביז זיי זענען געווארן צדיקים.

ווען מען דערציילט עם אויף אזא וועג, מאכט מען אז מען זאל עם וועלן נאכמאכן, ווייל מען זעהט אז יעדער קען זיין א צדיק אויב מען וויל, און יעדע האט מען שוין די עצה און די וועג ווי אזוי צו ווערן א צדיק, אבער ווען מען דערציילט נאר דעם מופת פונעם צדיק מאכט עם מראכטן: "איך קען דאס נישט נאכמאכן, נאר איינער וואס שטאמט פון צדיקים, אדער נאר ווער עם האט א הויכע נשמה, קען ווערן א צדיק".

און מיט דעם וועלן מיר פארשמיין, פארנוואס פרעה האט נישט געוואלט אננעמען קיינעמ'ס פתרון אויפן חלום נאר פון יוסף, ווייל די אלע חכמים האבן נאר געזאגט וואס עם גייט געשעהן, אבער זיי האבן נישט געגעבן קיין עצה, וואס מען קען מוזן זיך אן עצה צו געבן, אבער יוסף האט געזאגט וואס עם גייט געשעהן, און ער האט אויך געזאגט די עצה, אז מען זאל אנוועקלייגן די

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

תבואה פון די זאמע יארן צו די מאַנערע יארן, און דערפאר האט פֿרעה נאר אַנגענומען זיין פֿתרון.

(תוך הנחל ליל שבת פרשת מקץ תשס"א)

***

וְהָיָה הָאֵכָל לְפָקֶדוֹן לְאַרְצָא לְשִׁבְעַ שְׁנֵי הָרַעֲב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאַרְצָא מִצְרַיִם וְלֹא תִכְרַת הָאֲרָצָא בְּרַעֲב. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הָאֵם נְעֻאָמָה פֿאַר פֿרעה אַז מֵעַן זָאל אַוועקלייגן די עסן פון די זאמע יארן פאר די הונגער יארן, און אזוי וועט מען נישט שטארבן פאר הונגער.

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִימ"א זאגט אז דער פֿסוק קומט אונז מרמז זיין, דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רכ"ב) אז אזוי ווי מען זעהט אז א בלינדער מענטש ל"ע ווערט געפירט דורך א זעהענדיגער מענטש, אדער דער בלינדער גייט מיט א שמעקן וואס ווייזט אים דעם ריכטיגן וועג, און דער בלינדער פארלאזט זיך אויפן אנדערן מענטש אדער אויפן שמעקן אז זיי וועלן אים פירן אויפן ריכטיגן וועג.

די זעלבע איז ביי יעדן מענטש, עס זענען דא צייטן וואס ער איז אזוי ווי בלינד, ער פילט נארנישט קיין געשמאק אין דיגען דעם אייבערשטן, ער מראכט אז ער איז נארנישט ווערד, ער מראכט אז דער אייבערשטער דארף אים שוין נישט האבן. אין אזא צייט איז די עצה זיך צו דערמאנען אין די גוטע צייטן ווען מען האט יא געפילט א געשמאק אין עבודת ה', און דאס גיבט די כוחות ווייטער אנצוגיין אפילו יעצט אויף די מינוט פילט מען עס נישט.

דאס קומט אונז דער פֿסוק מרמז זיין, וְהָיָה הָאֵכָל לְפָקֶדוֹן לְאַרְצָא לְשִׁבְעַ שְׁנֵי הָרַעֲב, די עסן וואס מען האט אין די זאמע יארן, דאס מיינט די געשמאק וואס מען פילט פון צייט צו צייט אין עבודת ה', דאס דארף מען אַוועקלייגן און געדענקן אין די צייט וואס מען פילט עס נישט.

(זאת התורה מקץ א)

***

עס קומט אייביג אויס דער יום טוב חנוכה, אין פֿרשת וישב און מקץ. מוֹהֲרָא"ש שְׁלִימ"א זאגט אז דאס איז דערפאר, ווייל אין די פֿרשיות זעהן מיר אין די הייליגע תורה, אז יוסף הצדיק איז געווען אין תפיסה, און די תורה דערציילט אונז אז נאכדעם וואס יוסף האט פֿותר הלום געווען פאר דעם שר המשקים, האט ער אים געבעטן אז ער זאל אים דערמאנען פאר פֿרעה.

אָפֿער די תורה זאגט "וְלֹא זָכַר שֵׁר הַמְּשָׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּח" - דער שר המשקים האט נישט געדענקט צו דערמאנען יוסף פאר פֿרעה, זאגט דער מדרש: ווייל יוסף האט זיך פארלאזט אויפן שר המשקים, אז ער וועט אים דערמאנען פאר פֿרעה, דערפאר האט ער צופאקומען נאך צוויי יאר אין תפיסה, ווייל מען דארף זיך פארלאזן נאר אויפן אייבערשטן.

דאס איז ממש די זעלבע ווי דער יום טוב חנוכה. די יונים האבן איינגערעדט פאר די מענטשן אז די וועלט פירט זיך בדרך הטבע, אָפֿער די הייליגע חשמונאים האבן מלחמה געהאלטן מיט זיי, און אויסגערופן מיט א שמארקייט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, עס געשעהט נארנישט פון זיך אליין.

דערפאר אין די טעג וואס מיר לענגען אין די פֿרשה, אז מען דארף זיך פארלאזן נאר אויפן אייבערשטן איז די פאסיגסטע צייט פאר דעם יום טוב חנוכה, ווען די הייליגע חשמונאים האבן אויסגעלערנט פאר יעדן צו וויסן אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט און נאר אויף אים דארף מען זיך פארלאזן.

(זאת התורה וישב א)

שיחות מוהרא"ש

היט שבת, אז מען עסט כשר'ס. אז מען איז זוכה צו לערנען תורה, צו דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן, און די ליסטע ענדיגט זיך נישט.

ווען מען טראכט אין דעם אריין, זעהט מען אז די פילע גוטס וואס מען האט, וועגט גאר שטארק איבער די שלעכטע חלקים וואס מען האט. און דאן הויבט מען אן צו דאנקען און צו לויבן דעם אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן איז א "חֲרֵב פִּימוֹת", א שווערד וואס איז שארף פון צוויי זייטן. פון איין זייט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן. א סך מאל איז די הארץ פארשטאפט און מען קען נישט עפענען דאס מויל צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אָפֿער אז מען הויבט אן קודם צו קוקן אויף די זאכן וואס מען האט שוין יא און מען דאנקט דעם אייבערשטן דערויף, דאן זעהט מען אז דער אייבערשטער האט שוין א סך מאל געהאלפן, און דאס עפענט די הארץ צו בעטן אויף די איבריגע זאכן וואס מען האט נאכנישט.

דער הייליגער "קדושת לוי" ז"ע איז מסביר דאס וואס די גמרא זאגט (ברכות י:) אז א 'צדיק גמור' איז 'צדיק וטוב לו', און א 'צדיק שאינו גמור' איז 'צדיק ורע לו'. זאגט ער אז א 'צדיק גמור' פון אים הערט מען אייביג נאר אז איז אים גוט און פֿיין, ער איז א 'צדיק וטוב לו' ער קוקט נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער פארמאגט. אָפֿער א 'צדיק שאינו גמור' איז א 'צדיק ורע לו', מען הערט אייביג פון אים ווי שלעכט עס גייט אים דאס לעבן, ער איז א 'צדיק ורע לו', ער זעהט די שלעכטע חלקים וואס ער האט.

די יונים האבן געוואלט אריינברענגען אז עס נאר דא טבע, נישט דער אייבערשטער פירט די וועלט נאר אז די וועלט פירט זיך מיט טבע מקרה און מזל, עס געשעהט זאכן פון זיך אליין. ווען א איד פאלט אריין אין די קליפה פון די יונים, ער גלייבט נישט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, דאן איז ער אויף געהאקטע צרות, יעדע זאך וואס עס גייט אים נישט גוט מאכט אים אינגאנצן פארלוירן, ער האט זיך נישט צו וועסן צו ווענדן און ער האט נישט ווער עס זאל אים העלפן.

יעצט אָפֿער אין די טעג פון חנוכה האבן די הייליגע חשמונאים באזיגט די יונים, און נישט אויף א דרך הטבע, די חשמונאים זענען געווען א סך ווייניגער און א סך שוואכער פון די יונים, אָפֿער ווייל זיי האבן זיך געהאלטן מיטן אייבערשטן, זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן, האט זיי דער אייבערשטער געהאלפן און זיי האבן באזיגט די יונים. און דאס דארף אונז אויך לערנען אז עס נישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, און ווען מען ווייסט דאס, עפענט מען אויף די מויל און מען דאנקט דעם אייבערשטן פאר די גוטע זאכן וואס מען האט, און מען בעהט אויף אויף ווייטער.

ווען א איד געוואוינט זיך צו דאס צו טוהן, וועט ער האבן די גן עדן אויף די וועלט. ער וועט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

האק נישט אריין אין א צווייטן

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע בעלה. איינער זעהט

שיחות מוהרא"ש

נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס טויג נישט די מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעהט וואו יעדער שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג און דארפן שטערן א צווייטן.

אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינד אן די ליכטעלעך פון די מנוחה, און מיר זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינד אן די מנוחה, און יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשיינען און אויפלייכטן אונזער לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זעהן אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפיהלן, און מען דארף אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעמ'ס געפיהלן, נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

חנוכה ליכט צינד מען אן "עד שתכלה רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך אויפהערן די לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון איינעם צום צווייטן און אנזיינען מחלוקת. חנוכה איז א צייט וואס דארף אריינברענגען שלום ושלחה, אלע אידן זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר זיך שטארקן און מחזק זיין איינער דעם צווייטן, און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן.

שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין. ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין. דאן וועט ער זיך אויף קריגן מיט זיינע ארומיגע. אבער ווען א מענטש האלט זיך פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן. חנוכה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין קיין שום סארט מחלוקת.

וועקט איך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א זאך צו וואס חנוכה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנוכה ליכט ברענגען אריין, וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט.

מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס וואקט ארום אינמיטן שלאף. עס זעהט אויס ווי דער מענטש קומט און גייט, ער גייט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן. ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז אויף אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט ער, זיין מח איז פארשלאפן.

ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט דער פסוק (בראשית כה, טו) "וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פיהלן אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים.

ביי אהרן הכהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הכהן אז ער האט נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן?

אבער רש"י איז דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הכהן איז נישט געשלאפן, און ער האט נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנוחה וואס ער האט אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק, ווערט ער אויפגעוועקט פון זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט אז דאס איז מרומז אין די ווערטער פון די משנה (תרומות פרק א) "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפנועקן פון שלאף, וואס קען אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל אנהויבן צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן פ"א) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון 'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט אריינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז והפך אל עמים שפה בורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהרא"ש ערך עניני חנוכה)

צענדליגע יארן פון אמונה טהורה

דעם ערב חנוכה שנת תשע"ה ווערט איין און פופציג יאר פון ווען מוהרא"ש שליט"א האט אנגעהויבן צו פארשפרייטן דעם רבינים ליכטיגקייט אויף די וועלט.

אנגעהויבן האט זיך עס ערב חנוכה שנת תשכ"ד ווען מוהרא"ש שליט"א האט אנגעהויבן שרייבן בריוו פאר בחורים און אינגעלייט זיי צו שטארקן און מחזק זיין אין עבודת ה' מיט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, וואס דאס איז שפעטער געדרוקט געווארן אין ספר אשר בנחל.

יעצט ווען מיר האלטן ביי די חנוכה טעג ווען מיר דאנקן און לויבן דעם אייבערשטן אויף זיינע נסים בימים ההם וואס ער האט אונז געראטעוועט פון די שלעכטע נינים וואס האבן נאר געוואלט אויסרייסן די הייליגע אמונה פון אידישע קינדער.

יעצט איז די ריכטיגע צייט אויך צו דאנקן דעם אייבערשטן אויף זיינע חסדים בזמן הזה, וואס מיר האבן זוכה געווען צו האבן די הייליגע ספרים פון מוהרא"ש שליט"א וועלכע שיינען אריין די ריכטיגע און הייליגע אמונה אין אידישע קינדער, אז מען זאל גוט וויסן און געדענקן שטענדיג אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן.

יעצט ערב חנוכה ווערט אפגעצייכנט גאנצע איין און פופציג יאר פון ווען מוהרא"ש האט אנגעהויבן צו שרייבן און דרוקן די ספרים פון רבי'ן און עס צושפרייטן אויף די וועלט.

במשך די יארן זענען די ספרים שוין געווארן איבערגעדרוקט הונדערטער מאל. מיליאנען ספרים און קונטרסים ווערן געדרוקט יעדע יאר בלי שום גוזמא, און עס איז שוין געווארן איבער געטייטשט אין גאר אסאך שפראכן, און געווארן צושפרייט אין די גאנצע וועלט, אין יעדע פארשטופטע פלאץ וואו עס געפינען זיך נאר אידן איז שוין אנגעקומען דארט די הייליגע ספרים וואס שיינען אריין און מאכן ליכטיג די אויגן פון אידישע קינדער.

ווען מען קוקט צוריק מיט פופציג יאר וואס דאן האט מען אפילו נישט געוואוסט וואס ברסלב איז בכלל, און היינט מיט עטליכע צענדליג יאר שפעטער ווייסט יעדער איד פון רבי'ן, עס איז נישטא קיין איין אידיש הויז וואו עס זאל זיך נישט געפינען כאטש איין ברסלב ספר.

היינט ווייסט יעדער איד אז ווען ער גייט דורך א שווערע צייט, ווען ער דארף חיזוק צו קענען אנגיין אין לעבן, האט ער אן אדרעס. ער האט די ברסלבע ספרים און קונטרסים וואס זענען מחי' און מחזק יעדן וואס קוקט אין זיי אריין.

חז"ל זאגן אונז וואס הייסט אן אמת'ער מנהיג ישראל? איש אשר רוח אלקים בו - שידוע להלוח נגד רוחו של כל אחד ואחד, אז ער האט א שפראך צו יעדן איד. און דאס זעהט מען באשיינפערליך ביי די הייליגע ספרים און קונטרסים אז עס רעדט ממש צו יעדן איד, פונעם גרעסטן ביזן קלענסטן קען זיך יעדער טרעפן חיזוק דערין, יעדער איינער לויט זיין מצב קען דארט טרעפן חיזוק זיך צו קענען שטארקן און אנגיין אין לעבן ברוחניות ובגשמיות.

זאל דער אייבערשטער העלפן אז מען זאל ווייטער קענען פארשפרייטן דעם הייליגן רבינים לימודים איבער די וועלט, אז אלע אידישע קינדער זאלן אנהייבן רעדן צום אייבערשטן און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז עס וועט שוין מקוים ווערן דער פסוק כי אז אהפוך לכל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה', ווען די גאנצע וועלט וועט זיך צוריק קערן צום אייבערשטן בביאת משיח צדקנו בב"א.

חֲנוּכָה - אַ צײַט פֿון חֲנוּכָה

ביים צײַנדן די חנוכה ליכט ווערט יעדער איד אזוי ווי דער פּהן גדול וואס האט געצונדן די מנוחה אין בית המקדש.

אזוי ווי דער הייליגער רמב"ן הקדוש זאגט (ריש פרשת בהעלותך), אויף דעם מדרש (מפדור רבה פרשה ט"ו סי' ה') וואס זאגט אז ווען אהרן האט געזעהן אז זיין שבת, שבת לוי, האט נישט מקריב געווען צוזאמען מיט די אנדערע נשיאים ביים חנוכה המשכן, האט ער געהאט חלישת הדעת, פארנואס זיין שבת איז ארויסגעפאלן, האט אים דער אייבערשטער בארוהיגט און געזאגט: "דיין זאך איז נאך גרעסער פון זייער זאך, ווייל די קרבנות איז נאר דא ווען די בית המקדש שטייט, אבער דו וועסט אָנצײַנדן די מנוחה, וואס דאס וועט זיין אויף אייביג, אזוי ווי דער פּהן גדול זאגט אל מול פני המנוחה יאירי".

פרעגט אויף דעם דער רמב"ן, די מנוחה וואס אהרן פּהן האט געצונדן איז דאך אויף נאר געווען ווען דער בית המקדש שטייט? פארנואס האט אים דער אייבערשטער געזאגט אז די מנוחה וועט זיין אויף אייביג? נאר וואס דען דאס גייט ארויף אויף די הייליגע חנוכה ליכט וואס בלייבט אויף אייביג אפילו אין גלות.

זעהט מען פון דעם, אז יעדער איד ווען ער צינד די חנוכה ליכט, איז ער אזוי ווי דער פּהן גדול אין בית המקדש, און דערפאר איז דעמאלט די בעסטע צייט אז יעדער טאטע זאל צוזאם נעמען זיינע קינדער ביי די חנוכה ליכט און זינגען מיט זיי די זמירות און אויסלערנען פאר די קינדער אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אונז, און וואס מען דארף האפן איז נאר דא איין עצה צו דערציילן פארן אייבערשטן, און דער נאמען "חנוכה", איז אויף מרמו אויף "חינוך", אז חנוכה איז א ספעציעלע צייט צו מחנך זיין די קינדער, צו געדענקען אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אונז.

אזוי ווי עס שטייט ביים פלאץ פון בית המקדש "מה נושא המקום הזה, אין זה פי אם בית אלקים וזה שער השמים", די זעלבע ביי יעדן איד אינדערהיים, וואס צינד די חנוכה ליכט, איז אזוי ווי ער איז יעצט אין בית המקדש, און וואס מען פּהן ביי די חנוכה ליכט, גייט גלייך ארויף צום שער השמים און ווערט שנעל אנגענומען לרחמים ורצון.

דערפאר זענען די טעג פון חנוכה ספעציעל מסוגל צו אויסבעטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אפילו א גאנץ יאר קען מען אויף בעטן דעם אייבערשטן, אבער חנוכה קען מען גרינגער און שנעלער פועלן אלע מיני ישועות, און נאך מער בשעת מען זיצט ביי די חנוכה ליכט, קען קוקט אויף די ליכט, קען מען גאר אסאך פועלן, וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די הייליגע טעג, און זיצט ביי די הייליגע חנוכה ליכט און פּהן ביים אייבערשטן אלעס וואס ער דארף האפן ברוחניות און בגשמיות, וועט ער זיכער אויספועלן גרויסע ישועות.

(שיחות מוהרא"ש ערך חנוכה)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

שיינע שבע ברכות פאר א תלמיד הישיבה

די וואך זונטאג איז פארגעקומען אין ישיבה א שיינע שבע ברכות פאר החתן שמואל דוד ברוין הי"ו בן הרה"ח ר' שמעון ברוין הי"ו, בהשתתפות כ"ק מוהרא"ש שליט"א.

די שבע ברכות איז פארגעקומען בהיכל הישיבה, עס זענען זיך צוזאמגעקומען אלע תלמידי הישיבה און אנשי שלומינו מיטצוהאלטן די שמחה.

מיר האבן געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א וואס האט ארומגעזעט איבער די גרוסקייט פון די ישיבה וואו דער חתן האט געהאט די זכי' צו לערנען, א ישיבה וואו די בחורים ווילן לערנען מיט די אייגענע ווילן און קיין פרעשור, און ברוך ה' דער חתן האט זיך גוט משלים געווען אין די בחורישע יארן. דערנאך האט מוהרא"ש ארומגעזעט פון שלום בית, ווי אזוי מען דארף זיך אומגיין אינדערהיים כדי צו האבן א גוט לעבן.

דער מחותן ר' שמעון ברוין הי"ו איז באקאנט צו זיין מגדולי תומכי ישיבתנו הק', שטענדיג איז ער גרייט ארויסצוהעלפן די מוסדות מיט וואס מען דארף צו האבן. ספעציעל איז ער געקומען צו הילף אום זוממער פון יאר תשע"א לפ"ק ווען די ישיבה האט זיך געטראפן אין קעמפ און קיין ביהמ"ד, דאן האט ר' שמעון מנדב געווען א הערליכע נייע בית המדרש וואס מען האט גוט אויסגענוצט מיט תורה און תפלה, וואס דאס אלעס גייט זיכער אויף זיין זכות.

ביי די סעודה האט מען געוויזן בילדער פון יענעם זוממער אין קעמפ וואו די בחורים זענען געזיצן און געלערנט אויפן פרייען פעלד, און ווי אזוי מען האט באוויזן אין א גאר קורצע צייט אהערצושטעלן דעם נייעם בית המדרש לשם ולתפארת. אויך האט מען אויפגעמישט דעם קאפיטל וואס איז אריבער אויף די ישיבה יענעם זוממער ווען מוהרא"ש שליט"א האט צוגעזאגט פאר די בחורים אז ווער עס וועט ענדיגן די גמרא מסכת תענית פערציג מאל פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, וועט א חתן ווערן. און אזוי איז טאקע געווען, די בחורים האבן זיך אריינגעלייגט אין דעם מיטן גאנצן אייפער, זיי האבן יעדן טאג געענדיגט גאנץ מסכת תענית, און גלייך דעמאלט האט זיך אנגעהויבן א פלייץ פון חתנים אין ישיבה, ווען צענדליגע בחורים האבן חתונה געהאט ב"ה און אויפגעשטעלט הערליכע אידישע שטובער לשם ולתפארת.

יענעם זוממער האט זיך אראפגעלאזט די שווערע "האריקען איירין" און פארשוועמט דעם קעמפ, און מען האט געמוזט צייטווייליג ארויסגיין פון קעמפ, און טראץ די אלע שוועריקייטן האבן די בחורים נישט אויפגעגעבן, נאר ווייטער ממשיך געווען און געלערנט יעדן טאג די גאנצע מסכת, אריינגערעכנט אין דעם טאג וואס די קעמפ איז אויסגעליידיגט געווארן צוליב די שווערע האריקען.

נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טעגן, און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעה'ן. שמוח תשמח רעים האהובים!

זמן הדלקת נר חנוכה אצל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

בכל לילה תיכף אחר תפלת מעריב

בביתו נאווה קודש

1129 42th St.

תפלת מעריב בזמן מוצש"ק

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 5554-559-347

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א ליוויו הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה מרדכי ראזענפעלד הי"ו

צו די פדיון הבן פון בנו בכורו למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל

זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער,

דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:16
סוף זמן קר"ש.....9:01
מוצש"ק.....5:48
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות פ"ד
ירושלמי.....תרומות ל"ב
תוספתא.....סוטה פרק י"א

שעה 4, גליון 13 (169)

פרשת ויגש, ה' טבת, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ עשרה במבט ~
די יארצייט פון רבי נתן זצוק"ל

רבי נתן איז געבוירן געווארן אין יאר תק"מ לפ"ק, צו זיין טאטן רבי נפתלי הירץ ז"ל און זיין מאמע לאנדע ע"ה. ער איז אויפגעוואקסן אין שטאט נעמירוב, זיין טאטע איז געווען א גרויסער סוחר און אן עושר, ער איז אבער געווען א תלמיד חכם, ער האט געהאט א קביעות צו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, און צו דורכלערנען יעדע וואך די מדרש אויף די פרשה.

ווען ער איז עלטער געווארן האט ער חתונה געהאט צו זיין ווייב אסתר שיינדל ע"ה, א טאכטער פון איינע פון די גדולי הדור אין יענע תקופה, הגאון הגדול רבי דוד צבי אויערבאך זי"ע וועלכער איז געווען רב אויף דריי גרויסע שטעט שאריגראד, מאהלוב און קרעמניץ, און אויף נאך פילע קליינע שטעט און דערפער. רבי דוד צבי איז געווען גאר א גרויסער מענטש, דער צדיק רבי ברוך'ל פון מעזעביזש זי"ע האט געזאגט אויף אים אז אליהו הנביא גייט מיט אים מיט שטענדיג.

רבי נתן איז שוין דעמאלט געווען א גרויסער מתמיד און א למדן עצום, ער האט געקענט ש"ס ופוסקים, אזוי ווייט אז ער האט געקענט איבערגיין אויף אויסגווייניג יעדע תוספות אין ש"ס אין די רייע. ער איז א חתן געווארן ביי די דרייצן יאר, זיין שווער האט זייער שטארק געהאלטן פון אים, און ער האט געהאפט אז רבי נתן וועט איבערנעמען זיין רבנות נאך זיינע הונדערט און צוואנציג.

כאטש זיין שווער איז געווען זייער גרויס, האט ער אבער נישט געהאלטן פונעם דרך הבעש"ט, ער פלעגט אנהאנגן זיינע קינדער און איידעם אז זיי זאלן זיך נישט מתחבר זיין צו די חסידים. אבער ווען רבי נתן איז געזיצן אין בית המדרש און געלערנט האבן די חסידישע

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני, ואגמ אויף דעם דער מדרש (בראשית כה, ויגש, פרשה צ"ג, סימן ד) "הגשה לתפלה" יהודה האט נאנט-געטרעטן מיט תפלה, צו פעמן דעם אייבערשמן.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א סימן רפ"ב) אז א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך און אויפגעלייגט און קיינמאל נישט זיין צובראכן, אפילו ווען א איד זעהט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשמן, ער טוט אסאך עבירות, און דאס מאכט אים טרויעריג, דארף ער וויסן אז דאס איז נאר דער יצר הרע וואס וויל אים מאכן טרויעריג און מען טאר זיך נישט לאזן פון אים, נאר אויפוויכן ביי זיך די גומע זאכן וואס מען האט געטוהן, ווייל יעדער איד האט דאך אסאך מצות, אפילו די מצות זענען אויך נישט אינגאנצן ווי עס דארף צו זיין, האט עס אבער דאך עפעס גוטס אין זיך, און מיט דעם דארף מען זיך זייער פרייען.

ווייל וואו עס איז דא עפעס גוטס איז עס נאר פונעם אייבערשמן, ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמח, ט) טוב ה' לכל, ממילא ווען דו טרעפט עפעס גוטס ביי דיר, מיינט דאס אז דער אייבערשטער איז מיט דיר, און דערפאר קענסטו רעדן צום אייבערשמן (לקוטי הלכות, השקמת הפקר א, ב).

און נאר אזוי קען מען דאווענען און רעדן צום אייבערשמן, ווייל ווען א איד וויל רעדן צום אייבערשמן, ברענגט אים דער יצר הרע אריין מחשבות אין קאפ "וואס בין איך דען ווערד, איך האב דאך געטוהן אסאך עבירות" אבער מיט דעם וואס א איד פריידט זיך מיט די ביסל גומע זאכן וואס ער האט, דאס מאכט אז ער זאל זיך קענען אויסרעדן דאס הארץ פארן אייבערשמן.

דאס איז פשט אין פסוק, ויגש אליו יהודה, זאגט אויף דעם דער מדרש, הגשה לתפלה - ווען א איד וויל אנהייבן דאווענען און רעדן צום אייבערשמן, דארף ער טראכטן, בי אדני - דער אייבערשטער איז דאך מיט מיר, איך האב דאך עפעס גוטס אין מיר, און דאן, ידבר נא עבדך דבר פעיני אדני - דעמאלט פיהל איך אז איך קען אויך רעדן צום אייבערשמן.

(זאת התורה ויגש א)

***

ועתה אל תעצבו ואל יחר פעיניכם בי מברתם אותי הנה, דער מדרש זאגט (בראשית כה, כא, ו) "אין ועתה אלא לשון תשובה", דער ווארט "ועתה" מיינט תשובה. דארף מען פארשטיין וואס האט דער ווארט "ועתה" מיט תשובה?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי שרייבט אסאך מאל, אז די עיקר תשובה איז, אז מען זאל פארגעסן אלעס וואס מען האט געטוהן ביי

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

אינגעלייט אין בית המדרש גערעדט מיט אים און זיך געטענה'ט מיט אים, אויפווויזנדיג אז די תלמידי המגיד זענען גאר גרויסע צדיקים, און מיטן גיין צו זיי וועט זיך אויפ'וועקן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת.

זייערע ווערטער האבן גע'פועל'ט אויף אים און ער האט אנגעהויבן צו פארן צו די צדיקים פון יענעם דור. ער איז געפארן צו רבי ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע, צום רבי'ן רבי זושא ז"ע, צו הרה"ק רבי מרדכי פון קרעמניץ ז"ע, צו הרה"ק רבי גדל' מליניץ ז"ע, צו הרה"ק רבי שלום מפראביטש ז"ע, און צו הרה"ק רבי אברהם דוב מחמעלניק ז"ע. די צדיקים האבן אים זייער ליב געהאט און אסאך גערעדט מיט אים.

שפעטער איז ער אנגעקומען צום הייליגן צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ע וואס האט אים זייער מקרב געווען און אים גערופן מיט ליבשאפט "מיין נתן'לע". רבי נתן איז זייער נתעורר געווארן ביי די צדיקים, עס האט אויפגעהויבן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן באמת, אבער למעשה איז ער נישט געווען צופרידן פון די חסידישע ווירטשאפט, ער האט געהאלטן אז דאס פארברענגען ביי סעודות און שמועסן איז סתם ביטול זמן, עס איז א שאד צו פארברענגען די צייט ווען אין די זעלבע צייט קען מען זיצן און לערנען און דינען דעם אייבערשטן.

ער האט געזעהן די עבודה פון אלע צדיקים, עס איז אים זייער געפאלן, ער האט אבער נישט געוואוסט די וועג ווי אזוי ער קען אויך זוכה זיין צו ווערן א צדיק. ער איז געווען פול מיט ספיקות און בלבולים, ער האט נישט ארויס געהאט קלאר וואס און ווי אזוי די ריכטיגע וועג איז צו דינען דעם אייבערשטן.

איינמאל איז ער געזיצן צוזאמען מיט א גרופע חסידים ביי א מלכה מלכה, מען האט געמאכט א גורל ווער עס זאל גיין קויפן בייגלעך פאר מלכה מלכה, די גורל איז אויסגעפאלן אויף רבי נתן און ער איז געגאנגען קויפן. אויפן וועג האט ער אריינגעטראכט אין זיין מצב און ער איז געווארן זייער דערביטערט. "אויף דעם בין איך באשאפן געווארן? צו קויפן בייגלעך?!" - האט ער געטראכט. ער האט געטראכט וואס וועט זיין תכלית אויף די וועלט, און ער איז געווארן זייער צובראכן פון דעם.

ער האט זיך אפגעלאזט פון די בייגלעך און ער איז אריין אינעם גרויסן בית המדרש וואס איז געווען ליידיג אינמיטן די נאכט, ער האט זיך אוועק געזעצט אין ווייבער שוהל מיט א תהלים, און אנגעהויבן זאגן א קאפיטל נאך א קאפיטל מיט גרויס בכיות, ער האט זייער געוויינט און געוויינט און נישט געקענט קומען צו זיך פון גרויס ביטערניש, אזוי האט ער געזאגט תהלים ביז קאפיטל נ', און פון אזויפיל וויינען איז ער געווארן אפגעשוואכט און ער איז איינגעשלאפן. ער האט גע'חלומ'ט ווי ער זעהט א גרויסע לייטער פון די ערד ביזן הימל, ער האט פרובירט ארויפצוגיין אויפן לייטער אבער ער איז אראפגעפאלן, ער האט פרובירט נאכאמאל ארויפצוגיין אבער ער איז נאכאמאל אראפגעפאלן, ווי מער ער האט פרובירט ארויפצוגיין העכער איז ער אראפגעפאלן פון א גרעסערע פלאץ און זיך נאך מער צוקלאפט, ביז ער האט געכאפט אזא טראסק אז ער האט אויפגעגעבן און ער האט מער נישט פרובירט ארויפצוגיין, און דאן איז איינער אנגעקומען און אים מחזק געווען און געשטארקט, זאגענדיג: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!" דאס איז געווען סוף יאר תקס"ב לפ"ק פאר סליחות.

אין יענע צייט האט געוואוינט אין נעמירוב א איד מיטן נאמען ר' ליפא, ער פלעגט פארן צו אסאך צדיקים, און ווען ער האט געהערט אז אין שטאט ברוסלב, וואס איז נישט ווייט פון נעמירוב, איז אריינגעקומען וואוינען א צדיק, האט ער באקומען חשק צו גיין צו אים, און אזוי האט ער טאקע געטוהן, ער איז געפארן צום רבי'ן אויף

פרישת השבוע

יעצט און אנהייבן שפענדיג פון גיי אזוי ווי מען וואלט יעצט געבוירן געווארן, מען הייבט יעצט אן צום ערשטן מאל צו דינען דעם אייבערשטן.

אויב מען געדענקט אבער אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, ווערט מען זייער טרויעריג, מען ווערט אין פעם, און מען קען נישט תשובה טוהן, דערפאר דארף מען שפענדיג פארנעמן וואס עס איז געווען, און אזוי קען מען זיין פרייליך און אנהייבן נאכאמאל מיט א פרישקייט צו דינען דער אייבערשטן, און דאן זעהט מען אז אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, איז גאר געווען גרויסע טובות, וואס דער אייבערשטער האט זיךער געפירט אזוי צום גומן.

דערפאר זאגט דער מדרש "אין ועתה אלא לשון תשובה", "ועתה" - און יעצט, אויב איך הייב אן "פון יעצט", איך פארנעם אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, דאן איז דאס א לשון תשובה, דאס איז דער עיקר תשובה.

דאס איז פשט אין פסוק. ועתה, און יעצט, ווען די הייבסט אן "פון יעצט", דאן, אל תעצבו - וועסטו נישט ווערן טרויעריג, ואל יחר בעיניכם - און די וועסט נישט ווערן גערענט, גאר פארקערט, פי למחי' שלחני אלקים לפניהם - די וועסט זעהן אז אלעס האט דער אייבערשטער געפירט צום גומן, דער אייבערשטער האט אזוי געפירט אז מען זאל פארקויפן יוסף, כדי ער זאל נאכדעם קענען שפייזן די אידן.

(זאת התורה נמשך)

***

נושב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן נאחזו בה ויפרו וירבו מאד, זאגט רש"י, והיכן? בארץ גשן שהיא בארץ מצרים.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) אז ווען א איד איז פרייליך דאן היט אים דער אייבערשטער אליין אז ער זאל נישט דורכפאלן אין די הארבע עבירה פון פנים הברית, ווייל די עבירה קומט גאר ווען מען איז טרויעריג.

די הייליגע חז"ל זאגן (פנא דבי אליהו נפה פקק ז'): "עס איז נישט דא נאך אזא פאלק וואס איז אזוי פיל מיט עבירות, מיט בישוף, און מיט אלע שלעכטע זאכן, ווי די מצריים", דערפאר ווען די אידן האבן געמוזט גיין קיין מצרים, האט זיי יוסף אריינגעשטעלט אין גשן, די ווארט "גשן" איז בגימטריא "שמחה", אז דורך דעם וואס זיי וועלן זיין פרייליך, וועלן זיי נישט ווערן נאכגעשלעפט, חס ושלום, נאך די טומאה פון די מצריים.

דאס איז פשט וואס רש"י זאגט, והיכן? בארץ גשן שהיא בארץ מצרים, אז אפילו די אידן זענען אין דעם סמאנעם לאנד מצרים, זאלן זיי זיין אין "גשן" וואס איז בגימטריא "שמחה", ווייל אויב זיי וועלן זיין פרייליך, וועט די טומאה פון די מצריים נישט האבן אויף זיי קיין שליטה.

(זאת התורה נמשך)

שיחות מוהרא"ש

שבת פרשת כי תבא. ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט ביים רבי'ן און זיין הארץ האט אים אנגעהויבן ציען צום אייבערשטן מיט א גרויסע ברען. יענעם שבת האט דער רבי דערמאנט עטליכע מאל: "איך זעה א נייע נשמה אין אוקרייניגע נאנט צו ברסלב", און ער האט גערעדט איבער די גרויסקייט פון די נשמה. דער עולם האט נישט געוואוסט וועם דער רבי מיינט מיט דעם.

מוצאי שבת קודש, וואס איז דאן געווען "א' סליחות", איז ר' ליפא צוריק געפארן צו זיין שטאט נעמירוב, ער איז געגאנגען אין שוהל זאגן סליחות, און אזוי ווי עס איז אים נאך געליגן אין די בייערע די התעוררות וואס ער האט באקומען שבת ביים רבי'ן, האט ער געזאגט די סליחות מיט גרויס ברען און פונגה מיט געשמאק, און אפילו ביי די לעצטע שטיקלעך פון סליחות, "ענגי ה' ענגי" "מי שענה לאברהם" און אזוי ווייטער, די שטיקלעך וואס מען כאפט שוין געווענליך אפ, האט ער עס אבער געזאגט מיט גרויס חשק שטייט און רואיג און מיט גרויס פונגה. ווען די אינגעלייט אין שוהל האבן געזעהן די התעוררות וואס האט אנגעכאפט דעם ר' ליפא, האבן זיי אים אויסגעפרעגט נאך סליחות וואס די מעשה איז, האט ער זיי דערציילט אז דא נישט ווייט, אין שטאט ברסלב, האט זיך אריין געצויגן א פרישער צדיק, אן אייניקל פון בעל שם טוב, און ער איז געגאנגען צו אים אויף שבת און דארט איז ער זייער נתעורר געווארן צום אייבערשטן. ווען רבי נתן האט דאס געהערט איז ער זייער נתעורר געווארן, אפער וועט ער ביי דעם צדיק טרעפן דאס וואס ער זוכט, אפער וועט דער צדיק אים אויף מעורר זיין און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג. נאך יענעם טאג האט ער זיך צוזאם געשטעלט מיט רבי נפתלי און רבי זלמן און זיי זענען אינאיינעם געפארן צום רבי'ן.

ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט רבי נתן דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס איז געקומען צו אים אין חלום און אים געזאגט "דראפע זיך און דערהאלט זיך". דער רבי האט גערעדט מיט זיי א שטיק צייט.

זייענדיג דארט האט רבי נתן שוין געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר ראש השנה, ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען בלייבן דארט ביז ראש השנה, איז ער אהיים געפארן מיטן חשבון צוריק צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה.

פרייטאג פרשת נצבים, כ"ז אלול, האט זיך רבי נתן ארויסגעלאזט אויפן וועג צוזאמען מיט זיין חבר רבי נפתלי, צו פארן צום רבי'ן אויף שבת און שוין בלייבן דארט אויף ראש השנה וואס איז דאן אויסגעפאלן מאנטאג און דינסטאג. אנקומענדיג צום רבי'ן האט דער רבי זיי געזאגט: "איך וועל אייך פירן אויף א נייעם וועג". פרייטאג צו נאכטס האט רבי נתן געגעסן ביים רבי'ן און ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט. נאך די סעודה ווען דער עולם איז זיך צוגאנגען, יעדער איז אהיים געגאנגען שלאפן, האט אבער רבי נתן נישט געקענט גיין שלאפן, עס האט געברענגט אין אים א גרויסע התעוררות און א פייער, ער איז געגאנגען שפאצירן אינדרויסן פון שטאט און געשרינגן צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, אין ברסלב פרענט א גרויסע פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארץ אריין!" אזוי האט ער גערעדט און געוויינט צום אייבערשטן די גאנצע נאכט.

רבי נתן איז שוין געבליבן ביים רבי'ן אויף ראש השנה און ער איז מוראדיג נתעורר געווארן דארטן. אין איינע פון טעג פון עשרת ימי תשובה איז רבי נתן אריין צום רבי'ן פרוואט און ער האט זיך אויסגערעדט זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער. דער רבי האט גערעדט מיט אים און אים זייער מחזק געווען, דער רבי האט אים געגעבן עטליכע הנהגות וואס צו טוהן, צו זאגן יעדן טאג אכטצן פרקים משניות און נאך. דערנאך איז דער רבי ארויסגעגאנגען מיט אים צו כאפן א שפאציר, דער רבי האט גערעדט צו אים דיבורי התחזקות אז מען טאר נישט ווערן צובראכן און צופאלן פון קיין שום זאך אויף דער וועלט, וואס עס זאל זיך נאר דרייען מיט א מענטש דארף ער זיך שטענדיג שטארקן און דערהאלטן, און אינמיטן די שמועס האט דער רבי ארויפגעלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד". דאן

וואס איז געבליבן?

איינמאל האט אויסגעבראכן א שריפה אין שטאט ברסלב, א גאנצע הויז האט אפגעברענט, רבי נתן מיט נאך עטליכע אנשי שלומינו זענען געגאנגען קוקן די פלאץ פון די שריפה, האבן זיי געזעהן ווי דער בעל הבית פונעם הויז וויינט זייער, און ער זוכט צווישן די חרבות אויב עס איז נאך געבליבן א גאנץ שטיקל האלץ אדער אייזן, וואס ער וועט קענען איבער ניצן ווען ער וועט צוריק אויפבויען דעם הויז.

האט רבי נתן געזאגט פאר זיינע מענטשן: "קוקט ווי דער מענטש גיבט נישט אויף, אפילו זיין הויז האט אפגעברענט, זוכט ער נאך אלץ וואס עס איז איבער געבליבן, און ער וועט צוריק אויפבויען זיין הויז, די זעלבע דארף א זענער איד טוהן, אפילו דער יצר הרע האט אים געכאפט, און אים אינגאנצן פארברענט, טאר ער נישט אויפגעבן, נאר אויפבויען ביי זיך די ביסל גוטס וואס ער האט נאך ביי זיך, און זיך פרייען מיט דעם, און אזוי וועט ער זיך צוריק אויפבויען און צוריק קומען צום אייבערשטן".

(מקור השמחה, שיחות, אות ל"ב)

***

וואס דארפסטו אמת זיך?

אמאל איז געקומען א איד צום הייליגן רבי נתן ו"ל און האט אים געבעטן ער זאל אים געבן צוויי עצות, איינס אויף רוחניות וויאזוי מען קען זיין אן ערליכן איד, און איינס אויף שפירקייט ווי מען קען האבן פרנסה. האט אים דער הייליגער רבי נתן ו"ל געענטפערט: "דו בעסט נאר אויף פרנסה, ווייל דאס שפירקייט מיט אן אמת אז עס פעלט דיר, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מהר"ן חלק א' סימן ט) אז א איד בעסט דעם בורא כל עולמים מיט אן אמת עפענט זיך אים אויף די טויערן פון הימל, און ער קריגט וואס ער דארף. און אזוי ווי עס פעלט דיר פרנסה דאס שפירקייט זייער שטארק, און דו מיינסט עס מיט אן אמת, אז דו וועסט בעטן אויף דעם מיט אן אמת און מיט א זעבנאכן הארץ וואס דו האסט, ווייל עס פעלט דיר פרנסה, און דו קענסט נישט מפרנס זיין זיין ווייב מיט די קינדער, דעמאלטס וועסטו שוין קענען בעטן אויף רוחניות אויכעט". זעט מען פון דעם אז דער מענטש זאל זיך נישט נארן און ער זאל בעטן וואס עס טוט אים באקומן וויי.

(מקור השמחה, קאדיש מקמב"ב)

***

אויף סודות התורה

רבי נתן האט געזאגט אז עס איז דא באהאלטן גרויסע סודות, ווי אזוי דער אייבערשטער פירט צו א שידוך פאר יעדן. איינמאל האט זיך א חתן אפגעברענגט פאר רבי נתן אז עס גייט אים זייער שווער, ער האט נישט קיין געלט צו קויפן מתנות פאר זיין פלה א.א.וו. האט אים רבי נתן זייער מחזק געווען און געזאגט: "ביי יעקב אבינו איז אויף אזוי געווען ווען ער האט געטראפן זיין פלה, האט ער גארנישט געהאט קיין געלט" האט דער בחור געענטפערט: "ווי אזוי קענט איר מיר צוגלייכן צו יעקב אבינו? דארט איז דאך נישט געווען קיין פשוטע זאכן, עס ליגט אין די מעשיות באהאלטן גרויסע סודות התורה" האט רבי נתן אים געזאגט: "ביי דיר איז אויף באהאלטן גרויסע סודות התורה!"

ווייל ביי א יעדן איד, וואס עס גייט נאר אויף אים דורך, ליגט אין דעם באהאלטן סודות התורה, און דערפאר דארף מען זיך זייער שטארקן, אפילו ווען מען גייט דורך שווערע צייטן, זאל מען נאר קומען צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן, וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן.

(אבניו בתוך דף פ"ח)

שהשמחה במעונם

קידושא רבה - מו"ה בניציון יאקאבאוויטש הי"ו

קידושא רבה - מו"ה יושע אליעזר גליק הי"ו

קידושא רבה - מו"ה מרדכי הערצוג הי"ו

בביתו"ד היכל הקודש ברסלב - וויליאמסבורג

27 Skillman St.

***

קידושא רבה - מו"ה שלום שניטצלער הי"ו

בביתו"ד היכל הקודש ברסלב - קריית יואל

8 Hayes Ct.

שיחות מוהרא"ש

האט דער רבי אים די ערשטע מאל געזאגט די עצה פון התבודדות, אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה פאר א מענטש אויף דער וועלט, נאר אז ער זאל אנטלויפן צום אייבערשטן, אז ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן, אויף די אייגענע שפראך, אלעס וואס גייט אויף אים דורך ברוחניות ופגשמות, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ער גוטער חבר.

די ווערטער זענען אריין אין רבי נתנ"ס הארץ ווי א פייער, דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. וואס עס וועט נאר אריבער גיין אויף אים, וואסערע סארט מניעות און שוועריקייטן, ספיקות און בלבולים, ער וועט נאר האבן, וועט ער דאס אלעס דערציילן פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, און פון דאן איז ער שוין געבליבן מקורב און דבוק צום רבי'ן אויף אייביג. און רבי נתן האט דאס גלייך מקיים געווען, ער איז אריין אין א שוהל וואס איז געווען דאן ליידיג, און ער האט זיך אויסגעקאסן דאס הארץ פארן אייבערשטן, דערציילנדיג פאר אים אלעס וואס איז אים געליגן אויפן הארץ.

אפילו דער רבי האט געהאט אסאך תלמידים, גאר גרויסע תלמידים, איז אבער רבי נתן יעדן איבער געשטיגן. ער האט פארשטאנען אז דעם רבי'נס לימודים איז נישט נאר געווען פאר דעמאלט, נאר עס וועט שוין בלייבן אויף אייביג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "מיין פייער וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען".

רבי נתן האט אפגעשריבן אלע ספרים, אלע תורות און שמועסן פון רבי'ן, אויסער די ספרים וואס רבי נתן האט אליין געמאכט וואס זענען מחי' און מחזק, עס בלאזט אריין א האפענונג און א שטארקייט אין יעדן וואס לערנען עס. ביזן היינטיגן טאג איז זיך די גאנצע וועלט מחי' מיט זיינע הייליגע ספרים, מיט זיין ירושה וואס ער האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן.

רבי נתן טולטשינער ז"ע, דער תלמיד מובהק וואס האט איבער גענומען רבי נתן, פלעגט אנהויבן זיין דרשה ביי די סעודת הילולא פון רבי נתן מיט די ווערטער: "דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט אונז איבער געלאזט א גרויסע ירושה וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבי'ן, לאמיר זיך צוטיילן צוזאמען מיט די ירושה" און אזוי איז ער אריין אין א שמועס פון די הייליגע ווארימע דיבורים פון רבי נתן וואס זענען מחי' יעדן איינעם.

לאמיר זיך אויך שטארקן מיט די הייליגע ירושה, לאמיר לערנען, הערן און מקיים זיין די אלע עצות און לימודים וואס רבי נתן האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן, און אזוי וועלן מיר מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט לנצח נצחים.

(ספר פעלת הצדיק)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

זאת הנוכה ביי מוהרא"ש שליט"א

אזוי ווי אלע יארן קומען זיך תלמידי היכל הקודש צוזאם ביי מוהרא"ש שליט"א מיטצוהאלטן די הדלקת נר הנוכה, יעדע נאכט קומען הונדערטער אידן מיטצוהאלטן די געהויבענע מינוטין, נאכן צינדען וואונטשט מוהרא"ש שליט"א אן פאר יעדן פערזענליך ברכות וישועות.

צום לעצטן ליכטל דעם דינסטאג זאת הנוכה, איז זיך צוזאם געקומען א ספעציעל גרויסער עולם פון נאנט און ווייט, צו מיטהאלטן די געהויבענע צייט. נאכן צינדן און זינגען די זמירות האט מוהרא"ש שליט"א גערעדט עטליכע דיבורים איבער די גרויסקייט פונעם טאג "זאת הנוכה", וואס די ספרים הקדושים זאגן אז דאן איז דער גמר דין, אפילו עס איז ח"ו געווארן אנגעשריבן פאר א מענטש א שלעכטע גור דין קען מען עס אין דעם טאג מבטל זיין. מוהרא"ש שליט"א האט געבעטן אז מען זאל מתפלל זיין פאר די רביצין מרת יחנא שפרה בת סאסיע אז זי זאל האבן א גאנצע רפואה, מוהרא"ש שליט"א האט פארגעזאגט א קאפיטל תהלים פסוק בפסוק, דער גאנצער עולם האט נאכגעזאגט און מתפלל געווען אז די רביצין זאל האבן א רפואה שלמה בקרוב.

דערנאך האט גענומען א לענגערע צייט ביז דער גאנצער עולם האט געהאט די זכי' אריבער צו גיין ביי מוהרא"ש שליט"א ולהתברך בכל הברכות והישועות. קבעו שיר ורננים!

בית המדרש היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

תאו ואתכנשו

בעזרת ה' יתברך נתאסף כולנו לסעודת הילולא של מורינו הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אנס ליה

מורינו רבי נתן מברסלב זצוק"ל

מיטוואך נאכט פרשת ויחי הבעל"ט

בבית מדרשינו בבארא פארק

1129 42nd street

בשעה 7:30

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

ישמיע דברות קודש דברי התהזקות והתעוררות המשיבים את הנפש בגדולת מוהרנ"ת זצוק"ל

שמעו ותחי נפשכם

דאנערשטאג נאכט וועט נישט פארקומען די שיעור

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה בנציון יאקאבאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה מרדכי הערצוג הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יושע אליעזר גליק הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה שלום שנימצלער הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:22
סוף זמן קר"ש.....9:04
מוצש"ק.....5:53
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות צ"א
ירושלמי.....תרומות ל"ט
תוספתא.....גיטין פרק ג'

שנה 4, גליון 14 (170)

פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ מיר אידעלעך אינאיינעם ~

די בעסטע און שטענדיגסטע זאך איז ווען אידישע קינדער האלטן זיך צוזאמען באחדות מען האט זיך ליב איינער דעם צווייטן, און מען העלפט ארויס איינער דעם צווייטן, דאס איז די גרעסטע ברכה פאר א מענטש. און פארקערט, ווען אידן קריגן זיך צווישן זיך ח"ו איז דאס די גרעסטע קללה, דאס איז די ערגסטע זאך.

דער מדרש זאגט (לקוט עמוס, רמז תקמ"ח) אז דאס איז גלייך צו שטעקענעס, איין שטעקן קען מען נאך צוברעכן, אבער ווען מען נעמט צוזאם א בינטל פון שטעקענעס, קען מען עס בשום אופן נישט צוברעכן. די זעלבע איז מיט אידישע קינדער, ווען א איד איז אליין, ער האלט זיך נישט באחדות צוזאמען מיט אנדערע אידן, דאן קען ער זייער גרינג צובראכן ווערן, אבער אויב האלט מען זיך אינאיינעם מיט אנדערע אידן, דאן בלייבט מען שטיין שטארק, און מען ווערט נישט צובראכן פון קיין שום זאך.

אפילו ווען מען זעהט אז דער צווייטער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, דארף מען אויך פרויבירן אים דן צו זיין לפי זכות. עס איז זייער גרינג אנוועק צו מאכן א מענטש, צו זאגן אז יענער איז גארנישט ווערט, אז עס קומט זיך יענעם צרות אדער שטראפן. די ארבעט פון א איד דארף אבער זיין פונקט פארקערט, צו זוכן און טרעפן דאס גוטס ביי יעדן איד, צו זוכן א לימוד זכות אז עס קומט זיך נישט קיין שום צרות פאר קיין שום איד.

דער שוואכסטער איד איז נאך אלץ בעסער ווי דער בעסטער גוי. דאס איז א לימוד זכות וואס מען קען נוצן פאר יעדן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נישם את אפרים לפני מנשה. יעקב אבינו האט געלייגט זיין רעכטע האנט צו בענטשן קודם אפרים, און ווען יוסף האט אים אויפגעמערקט אז מנשה איז דער עלטערער, דער בכור, האט אים יעקב אבינו געענטפערט: "איך ווייס אויך פון דעם, אבער פון דעם וועגן וויל איך קודם בענטשן אפרים.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי מען זעהט פון רבי'ן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"ח) אז עס איז דא צוויי זאכן ביים דינען דעם אייבערשטן, פון איין זייט "סור מרע" - מען דארף אנוועקגיין פון שלעכטס, נישט מוהן קיין עבירות, און פון די אנדערע זייט "ועשה טוב" - מען דארף מוהן גוטס, מען דארף מוהן אסאך מצות און מעשים טובים.

דאס איז מרומו אין די געמען פון יוסף'ס קינדער. "מנשה" איז א לשון פון "פארנעמן" אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (בראשית מא, נא) **כי נשני אלהים את כל עמלי**, דאס גייט ארויף אז מען דארף פארנעמן פון די שלעכטס, מען דארף אויפהערן צו מוהן שלעכטס. און "אפרים" איז א לשון פון "פארמערן", דאס מיינט אז מען דארף פארמערן צו מוהן אסאך מצות און מעשים טובים.

ביידע זאכן דארף מען האבן, אבער עס איז געווען חילוקי דעות צווישן די הייליגע צדיקים, וועלכע עס קומט פריער, די בעלי מוסר האבן געהאלטן אז קודם קומט "סור מרע", צום ערשט דארף מען זיך אפשאקלען פון אלעם שלעכטס, און הערשט דערנאך קען מען זיך געמען צו מוהן גוטס.

ווידער די תלמידי בעל-שם-טוב הקדוש האבן געהאלטן פארקערט, אויב וועט מען קודם זיך געמען נאר צום "סור מרע", מען וועט נאר ארבעטן זיך אויסצוארבעטן אינגאנצן, וועט דאס געמען צו לאנג, און מען קיינמאל נישט אנקומען צום "עשה טוב", דערפאר דארף מען צום ערשט זעהן אריינצובאפן וואס מער גומע זאכן, נאך א מצוה, נאך א גוטע זאך, און די פח פון די הייליגע מצות וועט שוין העלפן, אז מען זאל אויפהערן צו מוהן שלעכטס.

דאס איז פשט אין פסוק, יוסף וואס ער איז בייגעשטאנען די שווערע נסיונות אין מצרים, האט געהאלטן אז מען זיך קודם אנשטרענגען צו אנוועקגיין פון די שלעכטס, און דערפאר האט ער געלייגט מנשה אויף די רעכטע זייט, ווידער יעקב אבינו האט דאך אבער געוואוסט אז עס קומט א שווערע בימערע גלות, מיט אסאך שווערע נסיונות, האט ער געלייגט אפרים אויף די רעכטע זייט, צו ווייזן אז די בעסטע וועג איז, אריינצובאפן ווי מער גוטס מען קען, און די שלעכטס וועט שוין ממילא אנוועק פאלן.

(תוך הנחל ליל שבת קודש נהי תשס"ה)

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשָּׁבֹוע

אָרוּר אָפֶס כִּי עָז וְעִבְרָתֶם כִּי קִשְׁתָּהּ. יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵם גְּעַשְׂאֵלְמָן דִּי מַדָּה פֿון פֿעס פֿון שְׁמַעוֹן און לֵוִי, און עַד הָאֵם גְּעוֹאָגַט אַחְלָקְס בִּיעָקֹב וְאַפְיָצֵם בְּיִשְׂרָאֵל, אַיך וועל זײ צושפּרײַטן צווישן די אידן.

זאָגט רש"י, אויף שְׁמַעוֹן הָאֵם עַד גְּעוֹאָגַט אָז זײ וועלן זײַן מִלְמָדִים, סוֹפְרִים און אַרַימַעֲלִיִּים, און אזוי וועלן זײ אַרוּמְגִיזן צווישן די אידן, און שָׁבֵם לֵוִי וועט מוזן אַרוּמְגִיזן צוזאַמַנעמַען תְּרוּמוֹת און מַעֲשֵׂרוֹת פֿון די פֿעלדער.

מוֹהֲרָא "שׁ שְׁלִיט" אִיז דאָס מַסְבִּיר לֵוִיט ווי דער רבֵי זאָגט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרָא חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) אָז ווען אַ מַעַנְטָשׁ ווערט אין פֿעס, פֿאַרלִירט ער דורך דעם זײַן גְעֻלְט, ווייל בײַדע זאַכן, סײ פֿעס און סײ גְעֻלְט קומען פֿון די זעלבע פֿלאַץ, און דערפֿאַר ווען דער יָצֵר הרע זעהט אָז עס דאַרף קומען אַ שַׁפֿע פֿון גְעֻלְט פֿאַרן מַעַנְטָשׁ, שְׁמַעֲלֵם ער אים אונטער אַ גָסוֹן פֿון פֿעס, און ווען דער מַעַנְטָשׁ פֿאַלֵט דורך, און ער רעגט זיך אויף, פֿאַרלִירט ער דורך דעם דאָס גְעֻלְט.

דאָס אִיז פֿשֵׁט אין פֿסוּק, אָרוּר אָפֶס כִּי עָז, וְעִבְרָתֶם כִּי קִשְׁתָּהּ, ווייל זײ האָבן גְּעוֹהָאָט די מַדָּה פֿון פֿעס, דערפֿאַר, אַחְלָקְס בִּיעָקֹב וְאַפְיָצֵם בְּיִשְׂרָאֵל, זענען זײ געווען אַרַימַעֲלִיִּים.

דערפֿאַר דאַרף מען אָסאַך געבן דעם אַייבֿערשמן, אָז מען זאל זיך קײַנמאַל נישט אויפֿרעגן.

(זאת התורה נחזי ח')

***

מאַשר שְׁמֵנָה לַחֲמוֹ, עַם ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) אָז אָשֶׁר בָּן יַעֲקֹב זיצט ביים טיר פֿון גיהנום, און ווען אַ מַעַנְטָשׁ הָאָם גְעֻלְעָרנט אָסאַך מַשְׁנֵיֹת לָאוּם ער אים נישט אריין גיין אין גיהנום, ער זאָגט: "דער מַעַנְטָשׁ פֿאַלאַנגט צו מיר", און דער הייליגער הי"ד א"ל ברענגט (פְּנֵי נַחַח וְיַחֲסִי) אָז דאָס אִיז מְרוֹמָז אין פֿסוּק "מאַשר שְׁמֵנָה לַחֲמוֹ" - "שְׁמֵנָה" אִיז די אוֹתִיוֹת "מַשְׁנָה", אָשֶׁר בָּן יַעֲקֹב אִיז מֵמוֹנָה אויף דעם וואָס ער לערנט מַשְׁנֵיֹת.

איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ארויסרייסן פֿון די טומאה וואָס דו ביסט אַרײַנגעפֿאַלן אין דעם, זאלסטו זען צו זאָגן זײַער אָסאַך מַשְׁנֵיֹת פֿסדֶרן בייקא, און זאלסט ענדיגן אַ פֿרָק נאָך אַ פֿרָק, אַ מַסְכֶּת נאָך אַ מַסְכֶּת, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי מַשְׁנָה, דאן זאלסטו אַנהויבן נאַכאַמאַל, און אזוי זאלסטו טון ביין נאָגן לעבן, לערנען אָסאַך אָסאַך מַשְׁנֵיֹת, וואָרום די חז"ל זאָגן (פְּנֵי הַדְרָוֶן מִב) בְּמֵי אֶתָּה מוֹצֵא מַלְחַמָּתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמֵי שִׁישׁ בַּיָּדוּ חִבְלֹתֶיךָ שֶׁל מַשְׁנָה; דער וואָס לערנט אָסאַך מַשְׁנֵיֹת דער אִיז זוכה אַרײַנצוגיין טיף טיף אין די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה; ווידערום זאָגן די חז"ל (בָּבַא מְצִיעָא לֵב) וְלַעוֹלָם הוּוִי רַיָּץ לְמַשְׁנָה יוֹתֵר מִן גְּמָרָא; זאלסטו שְׁמַעַנְדִּיג לויפן צו די מַשְׁנֵיֹת מער ווי צו די גְמָרָא; וואָרום אָז אַ מַעַנְטָשׁ לערנט אָסאַך מַשְׁנֵיֹת, עפֿנט זיך אים דער קאַפּ ער זאל קענען פֿאַרשְׁמײַן נאַכְדֵעַם די גְמָרָא.

און אויסערדעם, דורכדעם וואָס מען לערנט מַשְׁנֵיֹת אִיז מען מְקַרֵב די גְּאֻלָּה, ווי די חז"ל זאָגן (נוֹקְרָא רַבָּה פֿרָשָׁה ו' סִימָן ג) אִיז כַּל הַגְּלוּיֹת הַלָּלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בִּזְכוּת מַשְׁנֵיֹת; איבערדעם זאלסטו לערנען זײַער אָסאַך מַשְׁנֵיֹת, אַפִּילוּ נָאר צו זאָגן מַשְׁנֵיֹת אִיז מִסַּחֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ.

(אָשֶׁר בִּנְחָל בְּאִידִישׁ חֶלֶק א' מַקְתֵב כ"א)

שיחות מוהרא"ש

איד אָן קיין יוצא מן הכלל. ביי גוים האט מען ליידער געזעהן במשך די לעצטע צוויי טויזנט יאר אין גלות צו וואס זיי טויגן. זיי האבן געהרג'ט און גערדצ'ט אידן מיט אלע מיני מיתות משונות מיט גרויס אכזריות, און דעריבער איז אויף זיי נישטא קיין לימוד זכות. אבער אידישע קינדער, זאל זיין ווער ס'זאל זיין, זענען נישט מסוגל צו טוהן אזעלכע זאכן, און דאס איז די גרעסטע לימוד זכות אויף יעדן איד.

דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב זי"ע, איז באקאנט אז ער פלעגט אייביג זוכן צו מלמד זכות זיין אויף אידן, צדיקים פלעגן זאגן אז פון זיינע לימודי זכות איז באשאפן געווארן אין הימל א נייע היכל, דער "היכל הזכות", וואס פון דארט געמט מען שטענדיג לימודי זכות און מליצות וואס דער צדיק האט געזאגט אויף אידישע קינדער.

איין טאג ווען דער הייליגער בארדיטשובער איז געגאנגען אינדערפרי אין שוהל, האט געהערט אויפן וועג קולות און געשרייען פון א פרוי וואס גייט און שרייט און שעלט. ער איז צוגעגאנגען צו איר פֿרעגן וואס איז געשעהן און אויב ער קען איר עפעס ארויס העלפן. די פרוי האט אים געוויזן א קליינע פֿעקל פלייש וואס זי האט יעצט געקויפט אין פלייש געשעפט, און זי האט ווידער אנגעהויבן שרייען: "קוקט ווי דער קצב האט מיר אויסגענארט, איך האב אינדערהיים ביין קינדערלעך צו שפייזן, ווי אזוי וועל איך האבן גענוג פאר זיי פון דעם קליינעם שטיקל פלייש? דאס איז נאך פול מיט ביינער אויף, און איך האב געצאלט פאר דעם א געפעפערטן פרייז. דער קצב איז א גנב און א ליגנער", און אזוי האט זי ווייטער געשריגן און זיך גערעגט אויפן קצב.

דער צדיק האט איר צוריק געפֿרעגט: "און וואס טוט א גוי?", זאגט די פרוי: "א גוי? א גוי קויפט טריפה'נע פלייש, ער באקומט א גרויס שטיק פלייש פאר א שפאט ביליגע פרייז, און ער האט גענוג און נאך צו עסן פאר זיין גאנצע פאמיליע". דער צדיק פֿרעגט איר ווייטער: "אויב אזוי, פארוואס גייט איר נישט קויפן אויף ביים גוי, טריפה'נע פלייש?"

די פרוי האט נישט געוואוסט אז זי רעדט צום הייליגן בארדיטשובער, זי האט געמיינט אז ער איז א פשוטער איד וואס איז פונקט דורך געגאנגען. האט זי אנגעהויבן שרייען אויף אים: "דו אלטער נאר! דו ווילסט איר זאל קויפן טריפה'נע פלייש?! איך וועל ענדערש שטארבן פאר הונגער מיט מיין גאנצע פאמיליע ח'ו, ווי איידער צו געבן צו עסן פאר מיינע קינדער טריפה'נע פלייש!!!" און זי איז זיך געגאנגען ווייטער איר וועג.

דער הייליגער בארדיטשובער איז ווייטער געגאנגען אין בית המדרש, ער האט געעפנט די ארון הקודש און געזאגט הויך: "רבוננו של עולם, קוק נאר דיין טייער הייליג פאלק, זיינע ליבע קינדערלעך, זיי וועלן

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

ענדערש גרייט זיין אויסצוגיין פון הונגער ח"ו, ווי איידער צו עסן טריפות, מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, קוק ווי געטריי זיי זענען צו דיר, האב רחמנות אויף זיי און שיק זיי אלע גוטע השפעות.

און אזוי דארפן מיט אויף גיין אין זיינע וועגן, און שטענדיג זוכן צו מלמד זכות זיין אויף אידישע קינדער, און זוכן נאר דאס גוטס ביי אידן.

אין די צייט פון הייליגן רבי מיכל'ע זלאטשובער ז"ע איז געווען א געוויסע צייט וואס דער צדיק איז געווען פון די בית דין של מעלה, האבן צדיקים געזאגט אז אזוי ווי ער איז געווען זייער הייליג און אויסגעארבעט, האט ער נישט געקענט פארשטיין ווי אזוי א איד זאל זיך וואגן צו טוהן אן עבירה, און ער איז געווען זייער שטרענג, און דעריבער האט מען אים אנוועק גענומען אז ער זאל נישט זיין פונעם בית דין. ווייל דער אייבערשטער האט ליב ווען מען איז מלמד זכות אויף אידן.

דעריבער לאמיר זיך צוגעוואוינען צו קוקן שטענדיג נאר אויף די גוטס פון אידן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן רפ"ב) אז ווען א מענטש איז זון יענעם לפך זכות, מיט דעם מאכט ער אז יענער זאל טאקע ווערן גוט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים לו, י) ועוד מעט ואין רשע, אויב מען קוקט אויף די ביסל ווי יענער איז נישט קיין רשע, דעמאלט, והתבוננת על מקומו ואיננו, ווען מען קוקט יענעם און, איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ, ער איז שוין אויף א העכערע מדרגה. ווייל מיט דעם וואס מען איז זון יענעם לפך זכות, אז ער האט נאר געמיינט גוט, מיט דעם ווערט יענער טאקע גוט.

וואויל איז דער מענטש וואס איז זון יעדן לפך זכות, ער זעהט נאר דאס גוטס ביי יעדן, וועט דער אייבערשטער אויף נאר זעהן גוטס ביי אים, און וועט אים געבן אלע גוטע זאכן!

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך אחדות וערך לימוד זכות)

חזק חזק ונתחזק

עס איז א מנהג ישראל אז יעדע מאל וואס מען ענדיגט א חומש פון די חמשה חמשי תורה, זאגט מען "חזק חזק ונתחזק".

יעדע מאל וואס מען ענדיגט א חומש, מיינט דאס אז עס איז שוין אריבער געגאנגען נאך א פינפטל פון די יאר, און דאן דארף זיך א איד איבערטראכטן און זעהן "ווי אזוי איז מיר אריבער געגאנגען די פינפטל יאר? וואס האב איך אריין געכאפט אין די צייט?" און זיך זייער שטארקן און אנהייבן צו דינען דעם אייבערשטן מיט א פרישקייט.

דערפאר זאגט מען דריי מאל "חזק", ווייל יעדע דארף מען זיך דריי מאל שטארקן. איינס, אויב מען זעהט אז די לעצטע פינפטל יאר איז נישט געווען אזוי ווי עס דארף צו זיין, זאל מען זיך שטארקן און פארגעסן וואס עס איז געווען ביז יעצט, און אנהייבן פון יעצט צו דינען דעם אייבערשטן. צווייטנס, נישט מורא האבן וואס עס וועט זיין פון יעצט און ווייטער, זיך פארלאזן אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן. און דריטנס, זיך שטארקן נאר אויפן היינטיגן טאג, פרויבירן אריין צו כאפן וואס מער מען קען היינט טוהן. און דאס איז די דריי מאל "חזק חזק ונתחזק", פארן עבר, פארן עתיד, און פאר די הנה.

***

ספעציעל איז יעצט די צייט זיך צו שטארקן צו לערנען יעדע וואך די פרשת השבוע, שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י.

עס איז א קלארע הלכה אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה) אז מען דארף יעדע וואך מעביר סדרה זיין. די גמרא זאגט (ברכות ט) "כל המשלים פרשיותיו עם הציבור, משלימין לו ימיו ושנותיו" - ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך, וועט האבן אריכת ימים, ער וועט האבן לאנגע געזונטע יארן.

א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה וועט מען יענע וואך האבן עפעס א צרה רחמנא ליצולן, אדער בגוף אדער מיט געלט, און פארקערט איז דאך זיכער, מדה טובה מרבה, אז א וואך וואס מען איז נא מעביר סדרה, וועט מען יענע וואך האבן גרויס שפע ברוחניות ורגשיות.

אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה, סעיף ג) ווערט גע'פסק'נט "מיום ראשון ואילך נקרא עם הציבור", דאס מיינט אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר סדרה זיין. דאס וואס מען פירט זיך צו מעביר סדרה זיין די גאנצע סדרה פרייטאג, דאס קומט פון הייליגן אר"י הקדוש וואס זאגט אז מען זאל מעביר סדרה זיין דוקא פרייטאג.

א מענטש טאר זיך אָבער נישט לאזן נארן. דער פאקט איז אז רוב מענטשן קענען נישט אריינשטופן מעביר סדרה צו זיין די גאנצע סדרה אויף איין מאל אין פרייטאג, ספעציעל אין ווינטער אין די קורצע פרייטאג'ס איז כמעט נישט מעגליך צו מעביר סדרה זיין, דערנאך פרויבירט מען צו משלים זיין די סדרה אין שבת אדער אפילו זונטאג און נאך שפעטער, וואס דאס איז שוין א גרויסע בדיעבד. און נאכדעם ליידט מען פון דעם אסאך צרות.

דערפאר טאר זיך א מענטש נישט לאזן נארן, אויב זעהט מען אז עס גייט דורך איין וואך נאכן צווייטן, און מען איז נישט מעביר סדרה, קען מען זיך רואיג פארלאזן אויפן שלחן ערוך, וואס פסק'נט קלאר אז מען קען אנהייבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג.

יעדן טאג גנב'ט מען אראפ עטליכע מינוט און מען איז מעביר סדרה א חלק פון סדרה. זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער, אזוי אז ביז שבת האט מען שוין געענדיגט די גאנצע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום.

און ביי דעם מעג מען זיין א גנב, אויב זעהט מען איין טאג, אז מען האט נאך עטליכע איבריגע מינוט, גנב'ט מען אראפ עטליכע פונעם קומענדיגן טאג, אזוי וועט מען שוין פרייטאג האבן געענדיגט די גאנצע סדרה.

דער משנה ברוך ברענגט (אורח חיים סימן רפ"ה, סעיף ג) אז דער הייליגער ג"א זי"ע פלעגט זיך אזוי פירן, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען א חלק פון די פרשה, שנים מקרא ואחד תרגום, און ביז סוף וואך האט ער געענדיגט די גאנצע סדרה.

דאס איז זיכער אז איינער וואס קען ענדיגן די גאנצע סדרה פרייטאג, און ער זעהט טאקע דער פאקט אז יעדע וואך איז ער מעביר סדרה די גאנצע פרשה פרייטאג, איז דאך זיכער גוט. אָבער איינער וואס זעהט אז ער איז למעשה נישט מעביר סדרה פרייטאג, קען ער זיך פארלאזן אויף די פשוטע הלכה אין שלחן ערוך, צו אנהייבן פון זונטאג מעביר סדרה זיין, און דורך דעם זוכה זיין צו אריכת ימים ושנים, מיט גרויס שפע, אין זכות פון מעביר סדרה זיין.

(שיחות מוהרא"ש חלק ד' ערך זמן, חלק ב' בחלק ז' ערך חומש רש"י)

וואס זאל ער ערווארטן?

רבי נתן האט געהאט א תלמיד וואס איז געווען א סוחר, ער פלעגט א גאנצן טאג ארום גיין אין יריד'ן האנדלען. א ווייב האט ער געהאט זייער א נישט מסודר'דיגע, און ווען ער פלעגט אהיים קומען פיינאכט אויסגעמושט נאך א שווערע טאג ארבעט, האט זיין ווייב אים ענטפאנגען מיט קללות און געשרייען, און די הויז איז געווען אנגעווארפן און איבערגעגרייט, און דאס עסן איז נישט געווען גרייט, א.א.וו.

האט ער זיך איינמאל אויסגערעדט פאר רבי נתן אז עס איז אים נאָמאָס דאָס לעבן, נאָך אַרבעטן שווער א גאנצן טאג וויל ער כאָטש פיינאכט האָבן אַביסל מנוחה, און דאָס האט ער אויף נישט.

האט אים רבי נתן געזאגט: "ווער הייסט דיך אז דו זאלסט זיך פאַרשטעלן אז ווען דו וועסט אהיים קומען וועסטו טרעפן אלעס אזוי ווי דיר געפעלט? ליכטיג שיינ און ריין אויפגערוימט, און זיין ווייב וועט דיך אויפנעמען מיט א שיינעם 'ברוך ה'בא', און גלייך גרייטן טיש און דיר געבן גוטע געשמאקע מאַכלים? און נאָכדעם ווען דו קומסט אהיים און אלעס איז פאַרקערט ווערסטו צעריערט און אויפגערעגט."

דו מאהל דיך אויס פאַרקערט, אז ווען דו וועסט אהיים קומען וועסטו טרעפן די הויז איבערגעגרייט, קאלט און פינסטער, און זיין ווייב וועט דיר אנטקעגן קומען און אַנזידלען און קיין עסן וועט בכלל נישט זיין צו געפינען.

און אזוי ווען דו וועסט אהיים קומען און זעהן אז עס איז נישט געווען אזוי געפערליך ווי דו האסט זיך פאַרגעשטעלט, עס איז נישט אזוי קאלט און פינסטער, די הויז איז נישט אזוי שטארק איבער געגרייט, און מען קען טרעפן עפעס צו עסן א שטיקל פרויט און אַביסל זופ, דאן וועט דיר שוין זיין אַביסל גרינגער עס צו פאַרנעמען.

(מ' מוהר"א, הוספות, י"ד)

***

צו סאך איז אויך נישט גוט

דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז מסביר (לקוטי הלכות תרומות ומעשרות, הלכה א), אז די סבה פאַרן וואס מענטשן כאפן נישט אריין יעדן טאג כאטש וויפיל מען קען יא, און מען פאלט אראפ ביי זיך, איז וועגן 'ריבוי אור'; דאס הייסט ער וויל גלייך לערנען זייער אסאך, דערפאר טוט ער גארנישט, אָבער אז אַ מענטש זאל אָנהייבן צו לערנען צוביסלעך וועט ער זעהן אז ער כאפט אריין צוביסלעך נאך אַביסל און נאך אַביסל; סיי חומש רש"י מיטן תרגום יעדן טאג, און אזוי אויך צוויי דריי פרקים משניות, און אזוי אויך גמרא און שלחן ערוך, יעדער לויט וויפיל ער קען, און צוביסלעך וועט ער זעהן אז ער פאַרשטייט, און די תורה הקדושה היט אפ און עס ראטעוועט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס, און דאס איז די חיות פאר אַ מענטש. אזוי ווי מיר געפינען אז דער זוהר הקדוש רעדט אין יעדע פרשה דאס גרויסקייט און די זיסקייט פון די הייליגע תורה. ווייל לערנען תורה איז די גרעסטע זאך. און אזוי אויך ביי אלע מצוות דאך מען וויסן ווי מוֹרָאָ דיג חשוב עס איז ביים אייבערשטן יעדעס ביסל, ממילא וועט מען אריינכאפן זייער אסאך.

(קונטרס א' מפנה פון רבי'ן)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

סעודת הילולא פון רבי נתן זצוק"ל פארגעקומען ביי מוהרא"ש שליט"א

די וואך מיטוואך פארנאכטס איז מען זיך צוזאמגעקומען ביי מוהרא"ש שליט"א צו די יארצייט סעודה פון רבי נתן זצוק"ל.

ביי די סעודה האט מען געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א איבער די גרויסקייט פון רבי נתן, אלעס וואס עס געבליבן פון רבין, אלע ספרים וואס מיר האבן פון רבין איז נאר צו פארדאנקען פאר רבי נתן. אזוי ווי דער רבי אליין האט זיך אויסגעדרוקט אויף רבי נתן אז ווען נישט רבי נתן וואלט נישט געבליבן פון אים קיין בלעטל שמות.

רבי נתן איז אריבער געגאנגען אין זיין לעבן זייער אסאך צרות און יסורים וואס ער האט געהאט צו ליידן פון אלע זייטן, און פון דעסט וועגן האט ער זיך זייער געשטארקט און ער האט נאך געשטארקט אנדערע אויך און ער האט איבער געלאזט זיינע הייליגע ספרים וואס זענען מחי' און מחזק אידן ביזן היינטיגן דור.

אויך איז רבי נתן געווען א גרויסער חידוש אין מלמד זכות זיין אויף אידן, נאר צו זעהן דאס גוטס ביי יעדן איד און נישט זוכן קיין שלעכטס אויף קיינעם. און דאס הייבט זיך אן ביים מענטש אליין, אויב קוקט מען נאר דאס גוטס ביי זיך אליין דאן זעהט מען ביי יענעם אויך גוטס, אויב אבער מען קלאפט זיך אליין אראפ, מען זעהט נאר שלעכטס אויף זיך, דאן זעהט מען נאר שלעכטס אויף יענעם.

אין אלע דורות האט מען געזעהן אז די וואס האבן געלערנט אסאך רבי נתנס ספרים האבן זיך זייער שיינ דערהאלטן.

נאכן בענטשן איז זיך דער עולם צוגאנגען מיט פרישע קבלות זיך צו שטארקן אינעם רבינים לימודים אזוי ווי רבי נתן האט אונז איבער געגעבן. תורתו מוגן לנו, היא מאירת עינינו!

***

מוהרא"ש שליט"א פארט אויף ארץ ישראל

די קומענדיגע וואך פארט מוהרא"ש שליט"א אויף ארץ ישראל פאר א וואך צו מחזק זיין די ארטיגע אידן.

די קומענדיגע וואך ליל שישו פ' שמות וועט נישט פארקומען די וועכנטליכע שיעור.

צו הערן מער פרטים ווען עס קומט פאר דער וועכנטליכער שיעור, ווי אויך צו הערן פריערדיגע שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א, רופט אויפן טעלעפאן ליין פון "קול ברסלב" אויפן נומער 212-444-9191.

כי מלאכיו יצוה לך!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזו-הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע

ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:28
סוף זמן קר"ש.....9:05
מוצ"ש ק.....6:00
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות צ"ח
ירושלמי.....תרומות מ"ו
תוספתא.....קדושין פרק ג'

שעה 4, גליון 15 (171)

פרשת שמות, י"ט טבת, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די שוכבי"ם מעג ~

די הייליגע טעג פון שוכבי"ם, וואס דאס זענען די זעקס וואכן, ש'מות ו'ארא ב'א ב'שלח ל'תרו מ'שפט'ים, זענען ספעציעל מסוגל צו פארעכטן אלע עבירות, די וואכן איז גאר גרינג אז א איד זאל צוריק קומען צום אייבערשטן, ווען א איד זאגט פארן אייבערשטן: "באשעפער איך האב געטוהן דאס און דאס, איך האב מיר נישט אויפגעפירט ווי מען דארף, און איך וויל תשובה טוהן און צוריק קומען צו דיר, אויף דעם וועג קען מען זייער גרינג צוריק קומען צום אייבערשטן.

עס זענען געווען אידן וואס האבן זיך געפירט צו פאסטן תעניתים אין די טעג פון שוכבי"ם, כדי צו פארעכטן אלע שלעכטס וואס מען האט געטוהן. אבער מיר אין די היינטיגע שוואכע דורות קענען נישט פאסטן, דארפן מיר כאטש טוהן וואס מען קען יא, צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

זאגן תהלים

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) אויפן פסוק ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו, אז די סופי תיבות פון דעם פסוק איז "תהלים" און "תשובה", דאס איז מרמז אז ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טוהן, זאל זעהן צו זאגן אסאך תהלים.

פארן וואס טוט מען נישט תשובה? איינער ווייל ער האט בכלל נישט קיין התעוררות צו תשובה טוהן, און אפילו ווער עס האט זא אן התעוררות, ווייסט אבער נישט די וועג און די טיר ווי אזוי ער קען תשובה טוהן, און אפילו ווען איינער ווייסט שוין די טיר, קען די טיר זיין פארשפארט.

אויף דעם העלפט דאס זאגן תהלים, ווען

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו, דער פסוק הייבט אן מיטן נאמען "ישראל", און ער זאגט "הבאים" - "זיי קומען", און דער פסוק ענדיגט מיטן נאמען "יעקב", און ער זאגט "באו" - "זיי זענען שוין געקומען". דארף מען פארשטיין פארנוואס דער פסוק הייבט אן מיט איין לשון, און ער ענדיגט מיט א צווייטע לשון?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רס"א) אז ווען א איד פאלט אראפ פון זיין עבודת ה', דארף ער וויסן אז דאס קומט פונעם אייבערשטן, וואס האט דאס געמאכט אז דער איד זאל זיך אויפנועקן און אנהייבן נאכאמאל מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן.

און דערפאר טאר מען קיינמאל נישט ווערן צובראכן, גאר ווען מען זעהט אז מען איז אראפגעפאלן, הייבט מען זיך אויף, און מען הייבט אן "פון יעצמ" צו דינען דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ"א) אז דער נאמען "ישראל" גייט ארויף אויף א הויכע מדרגה.

דערפאר הייבט דער פסוק אן, ואלה שמות בני ישראל "הבאים" מצרימה, די מענטשן וואס הייסן "ישראל", א העכערע מדרגה, ווייסן אז זיי האלטן אין איין קומען קיין מצרים, זיי פאלן אראפ, און הייבן נאכאמאל אן פון פריש, און פאלן נאכאמאל, און הייבן זיך נאכאמאל אויף, און זיי ווערן נישט צובראכן, ווייל זיי ווייסן אז אזוי מוז עס גיין, אז מען דארף שטענדיג אנהייבן פון פריש.

ווידער זאגט דער פסוק, את "יעקב" איש וביתו "באו", די מענטשן וואס הייסן "יעקב" א קלענערע מדרגה, ביי זיי איז "באו", זיי זענען שוין געקומען אויף מצרים, ווען זיי פאלן אראפ, בלייבן זיי שוין ליגן, און הייבן זיך שוין נישט אויף, ווייל זיי ווייסן נישט אז עס מוז אזוי זיין, אז מען פאלט, און מען הייבט זיך אויף.

דערפאר דארף א איד זיך שטענדיג שטארקן, און נישט ווערן צובראכן פון נארגנישט, אויב מען האט א דורכפאל, הייבט מען זיך אויף, און מען גייט ווייטער אן.

(זאת התורה שמות א)

***

ואלה שמות בני ישראל, דער בעל הטורים זאגט אז די ווערטער זענען ראשי תיבות ו'אדם א'ישר ל'זמך ה'סדר ש'נים מ'קרא ו'אחד ת'רגום ב'קול

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

אייבערשטער כאילו מען האט נישט געזינדיגט, און פון דעסט וועגן האט נאך דער אר"י הקדוש געזאגט אז מען דארף פאסטן אזוי פיל תעניתים אויף יעדע עבירה?

דער תירוץ אויף דעם איז אז דעמאלט איז נאכנישט געווען די צייט אז דעם רבי'נס למודים זאלן שוין אריינגיין אין די וועלט, דער וועג וואס דער רבי האט אונז אויסגעטרעטן מיטן סדר דרך הלימוד, ווי מען קען אויף א גרינגע וועג אדורך לערנען די גאנצע תורה, און פון די אנדערע זייט די וועג פון תפלה והתבודדות ווי יעדער איד קען זיך אויסרעדן פארן אייבערשטן אלעס וואס דרוקט אים און אלעס וואס ער האט געטוהן, אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז נאכנישט געווען מפורסם און אריין געברענגט אין די וועלט, דערפאר האט דעמאלט דער אר"י הקדוש געדארפט געבן אזעלכע תקונים פון שווערע תעניתים.

אבער יעצט אז דער אייבערשטער האט געהאלפן אז דער רבי האט אונז אויסגעלערנט די הייליגע למודים, ווען א מענטש וועט זיך באמת אריינלייגן אין תורה און תפלה אזוי ווי דער רבי האט אונז געלערנט, וועט דאס אים אלעס פארעכטן, און ער וועט זוכה זיין צו גאר גרויסע זאכן אין לעבן, זאכן וואס ער זיך האט קיינמאל נישט פארגעשטעלט.

יא, דו קענסט אויף!

מענטשן קוקן עס אן ווי אן אויממעגליכע זאך אז א מענטש זאל קענען דורך לערנען כל התורה כולה, אבער מיטן רבי'נס דרך הלימוד, קען יעדער איד זוכה זיין צו דעם. חז"ל זאגן אז פאר א מענטש ווערט געבוירן לערנט מען מיט אים די גאנצע תורה, און דערנאך קומט א מלאך און געבט אים א שגעלעך און ער פארגעסט אלעס, שטעלט זיך א פראגע אויב דער מענטש פארגעסט סיי ווי אלעס וואס ער האט געלערנט, פארוואס האט מען בכלל געדארפט לערנען מיט אים, נאר דאס ווייזט אונז אז יעדער מענטש האט אין זיך דעם כח אדורך צו לערנען במשך זיין לעבן די גאנצע תורה וואס ער האט פארגעסן, און דאס קען יעדער זוכה זיין דורך דעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן. דאס קען זיין מרומז אין די ווערטער פון חז"ל (בבא מציעא ק"ז) ברוך אתה בראך וברוך אתה בצאתך, אזוי ווי דו ביזט געקומען אויף די וועלט אן עבירות אזוי זאלסטו אויך ארויס גיין פון די וועלט אן עבירות, קען זיין דער פשט, אז אויב דו וועסט נעמען דאס וואס דו האסט געטוהן בשעת דו ביזט אראפ געקומען אויף דער וועלט, וואס דעמאלט האסטו דאך געלערנט די גאנצע תורה, אויב דו וועסט דאס אויך טוהן במשך זיין לעבן, דו וועסט זוכה זיין צו לערנען תורה, דעמאלט וועסטו טאקע אויך ארויס גיין פון די וועלט אן קיין עבירות, ווייל די תורה וועט זיך אפנוואשן פון אלע שלעכטס.

דאס איז א געוואלדיגע זכות אז מיר האבן זוכה געווען אז דער רבי האט אונז געגעבן דעם דרך הלימוד, אז מען מוז נישט אייביג לערנען אזוי בעיון, מען קען אויך לערנען אויף א לייכטע וועג, און אפילו ווען מען זאגט נאר די ווערטער פון די תורה איז עס אויך זייער חשוב, ווייל אזוי קען מען אויסניצן שטענדיג די צייט, אמאל לערנט מען גמרא, אמאל חומש רש"י, אמאל תנ"ך, און אמאל זאגט מען תהלים.

איינער וואס ווייסט אבער נישט פונעם דרך הלימוד, מיינט ער אז נאר אויב מען קען זיך אוועק זעצן לערנען בעיון מיטן גאנצן קאפ און מוח, נאר דעמאלט האט מען עפעס אויפגעטוהן, און דערפאר ווען עס קומט א צייט ווען מען קען נישט לערנען בעיון, פארברענגט מען די צייט מיט נארישקייטן, אבער מיטן סדר דרך הלימוד איז מען שטענדיג פארגנומען מיט די הייליגע תורה.

לאמיר זיך טאקע נישט לאזן נארן, נאר זיך מאכן שיעורים אין די הייליגע תורה, וועלן מיר זוכה זיין צו די הבטחה פון חז"ל "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיהם", מיר וועלן מיט דעם אלעס פארעכטן, אמן.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"ד ערך שובב"ם, וחלק ו' ערך לימוד ודרך תהלים)

מיט פישעלעך

חז"ל דערציילן (מענית כה) אז רב איז געקומען אין א פלאץ און די מענטשן פון דעם פלאץ האבן זיך באקלאגט פאר אים אז עס איז נישטא קיין רעגן, ממילא איז דא א הונגער, האט ער גוזר תענית געווען כדי עס זאל קומען רעגן, אבער עס איז נישט געקומען קיין רעגן, האבן אלע געהאט צער. דערנוייל איז איינער צוגעגאנגען צום עמוד, און ער האט זיך געשטעלט דאווענען שמונה עשרה, און ער האט געזאגט "משיב הרוח" האט אנגעהויבן צו קומען ווינטן מיט וואלקענעס, נאכדעם האט ער געזאגט "מוריד הגשם" האבן אנגעהויבן צו קומען א שטארקן רעגן, האט רב געפרעגט דעם שליח ציבור: "זאג מיר, וואס איז דיין ארבעט?" האט ער געזאגט "איך בין א מלמד, און איך לערן מיט די ארימע קינדער פונקט אזוי ווי מיט די רייכע קינדער, און ווער ס'קען נישט פאצאלן נעם איך נישט קיין געלט פון אים, און איך האב אן אקארירום פון קליינע פישעלעך, און וואסערע אינגל עס וויל נישט לערנען קויף איך אים אפ מיט פישעלעך, איך געב אים א מתנה אפאר פישעלעך כדי ער זאל וועלן לערנען, און ער קומט און ער לערנט".

זעט מען פון דעם אז מיט גוטן קען מען פועל'ן ביי קינדער, איבערדעם אז דו ביסט א מלמד זאלסטו האבן אסאך געדולד צו קינדער, שפילן מיט זיי, און זינגען מיט זיי, אבער דער עיקר אריינברענגען אין זיי אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, ווארום דאס איז דער יסוד היסודות, נאך פון פישעלעך קינדער אריינשיינען די אמונה, אז זיי זאלן שוין אלץ קינדווייז האבן די מושגים פון אמונה, ווארום היינט איז דא אלע מיני חקמות און נארישקייטן וואס דאס רופט זיך מעטאדן וכיו, ווי אזוי צו לערנען מיט קינדער וכיו, דאס איז אלעס נארישקייטן וכיו, מען דארף גיין מיטן אלטן אויסגעטרעטענעם וועג אזוי ווי אונזערע עלטערן און עלטערנס עלטערן האבן אן אונז אריינגעברענגט אמונה, אן קיין שום חקמות, און קיין שום פעדאגאגן, וכיו, וכיו.

איבערדעם, זע האב געדולד צו די קינדער און דערצייל זיי אסאך מעשיות פון צדיקים, ווארום עס ווערט געברענגט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע ווען זיינע קינדער זענען קליין געווען האט ער געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער אויב ער לערנט מיט זיינע קינדער מוסר? האט דער מלמד געענטפערט, יא, איך לערן "חובת הלבבות", האט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע געזאגט, "נישט דאס מייך איך, איך מייך אז דו זאלסט זיי דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי-רבי זושא'ן און הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע". זעט מען פון דעם אז מען דערציילט פאר קינדער מעשיות פון צדיקים, צייט עס זיי דאס הארץ צום בורא כל עולמים, דאס געבט אריין א תשוקה צו לערנען תורה, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, האב געדולד צו קינדער, זאלסט זיי נישט שלאגן, זאלסט בעטן דעם בורא כל עולמים אויף יעדן קינד עקסטער ער זאל האבן העלחה.

ווען איך בין געווען א קליין אינגל האב איך געהאט א מלמד, האט ער געהייסן רבי יעקב קאלמאנאוויטש ז"ל מען האט אים גערופן די גאנצע שטאט "רבי יעקב מלמד", און ער האט געהאט גרויס העלחה מיט די קינדער און איך האב ביי אים געלערנט, און וואס איך האב ביי אים אלץ

המטיר בדף ד

מיט פישעלעך

המשך

געלעבנט, געדענק איך ביזן היינטיגן טאג. יארן שפעטער בין איך געוואויר געווארן אז דער מלמד איז געווען א ברסלבער חסיד, פלעגט ער דען ציילן אז יעדן פארטאגס איז ער אויפגעשטאנען, און ער האט געהאט א רשימה פון די נעמען פון די קינדערלעך, און ער האט געבעטן אויף יעדן קינד פאזנדער אז ער זאל האבן העלחה אין לערנען און אז ער זאל נישט ארויסגיין למרחוק רעה, און מען דען ציילט אז קיין שום קינד וואס ביי אים האט געלעבנט איז נישט ארויס למרחוק רעה.

זעט מען פון דעם די כח פון הפלה וואס א מלמד בעט אויף די קינדער האט עס א גרויסע העלחה, איבערדעם זיי נישט קיין פסלן, האב געדולד, אויב די ביסט א מלמד מיטו האבן געדולד, און זאלסט אסאך זינגען מיט די קינדער, און נישט צווינגען די קינדער אז זיי מוזן לערנען וכו', ווייל דאס טוט נאכדעם די פאקערטע ווירקונג וכו', מען דארף נאר בעטן רחמי שמים אויף יעדן קינד אז ער זאל האבן העלחה, און מען דארף מיט זיי לערנען אויף אַזא אופן אז זיי זאלן וועלן לערנען, און דאס קען מען טון נאר דורך מעשיות, אז מען איז מלביש דעם גאנצן לימוד מיט א מעשה און אזוי לייגט מען אין זיי אריין רצת שמים.

דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן גרויס העלחה, ווארעם מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א מלמד תינוקות של בית רבן וואס שיינט אריין אין די קינדער אמונה, אין הימל איז ער זייער זייער חשוב, אזוי ווי מיר זען דא, אז רב האט גוזר פעניג געווען אז עס זאל קומען רעגן און עס האט נישט געניצט, און א מלמד האט זיך נאר געשטעלט דאווענען און ער האט געזאגט "משיב הרוח" איז געקומען ווינטן מיט וואלקענעס, און ווען ער האט געזאגט "מוריד הגשם" האט אָנגעהויבן צו גיסן א גרויסע רעגן, דאס איז געווען ווייל ער האט געהאט אן אקאזאריע פון פישעלעך, און ער האט אפגעקויפט די קינדערלעך מיט פישעלעך, און זיי האבן געוואלט לערנען, און אין דעם זכות איז געקומען רעגן, זעט מען דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און וואויל איז דיר אויף יענער וועלט.

(אשר בחל באידיש חלק ב' מכתב ר"א)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

אסיפת הורים פארגעקומען אין תלמוד תורה

די וואך זונטאג איז פארגעקומען אן "אסיפת הורים" אין תלמוד תורה, די עלטערן זענען זיך צוזאם געקומען זיך איבער צו שמועסן מיט די מלמדים, פאר די טובה פון די טייערע קינדערלעך.

צום ערשט האבן די עלטערן גערעדט מיט די מלמדים, מען האט אויסגעשמועסט די פראגרעס וואס מען האט מצליח געווען ביז יעצט מיט די קינדער, און געזעהן וואס מען קען פארבעסערן און פארשענערן אז עס מיר זאלן בעז"ה ווייטער מצליח זיין און גיין מעלה מעלה.

דערנאך האט דער מנהל שליט"א געזאגט א דרשה פאר די עלטערן, ער האט ארום גערעדט איבער די חשיבות פון די תלמוד תורה וואס איז געשטעלט אויפצובויען די קינדער, אריינצוברענגען אין די טייערע קינדערלעך א ליבשאפט צום איבערשטן, א ליבשאפט צו די תורה, די קינדער זאלן לעבן מיטן איבערשטן, און זיך אנזאפן מיט תורה ויראת שמים און גוטע מדות.

אויך איז געווארן ארויסגעברענגט די וויכטיגקייט אז די עלטערן זאלן מיטארבעטן צוזאמען מיט די מלמדים און מחנכים, די מלמדים לערנען טאקע מיטן קינד, אבער זיי מוזן האבן די הילף פון די עלטערן וואס זאלן שטיין צו די האנט, און מיט א פאראייניגטע שותפות וועט מען מיטן אייבערשטנס הילף מצליח זיין און זעהן אסאך אידיש נחת פון די קינדערלעך.

דערנאך האט מען געהערט עטליכע ווערטער פון ר' אהרן וועבערמאן הי"ו, איינע פון די עלטערן פון די מוסדות, וואס האט אויסגעשמועסט די חלק וואס די עלטערן דארפן וויסן, די זכי וואס זיי האבן צו שיקן די קינדער אין אזא הייליגע מוסד, וואו מען ציהט אויף די קינדער מיט די הייליגע עצות וואס דער רבי לערנט אונז, און דאס איז די בעסטע פאנצער וואס מען געבן פאר די קינדער אז זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון די נסיונות וואס בוזשעווען אויף די גאס, און ווערט ערגער פון טאג צו טאג.

א קינד וואס וואקסט אויף מיטן אייבערשטן, א קינד וואס ליגט איינגעבאקן אין זיינע בינער אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, דער אייבערשטער האט אים ליב און ווארט אז ער זאל רעדן צו אים. אזא קינד וועט נישט אזוי שנעל ווערן נאכגעשלעפט נאך די רייצענדע גאס.

נאך די דרשות זענען די עלטערן זיך צוגאנגען מיט הויפענעס חיזוק ווייטער זיך אריינצולייגן אין חינוך הבנים. אז מען לייגט אריין נעמט מען ארויס, אז מען אינוועסטירט אין די חינוך פון די קינדער, וועט מען בעז"ה ארויסנעמען הויפענעס פון אידיש נחת.

הזורעים בדמעה ברנה יקצורו!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מוה"ר נתן יאקאבאוויטש הי"ו

צו די שידוך שליסן פון זיין זוהן

החתן נחמן ישראל נ"י

עב"ג למזל טוב

ר נתן איז באקאנט מיט זיין איבערגעגעבענע קייט צו פארשפרייטן די לימודים פון הייליגן רבין איבער די וועלט, אז יעדער איד זאל זוכה זיין צו וויסן פון די אלע וואונדערליכע עצות פון רבין. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער זכות זאל אים ביישטיין אז דער שידוך זאל זיין א קשר של קיטא און א בנין עדי עד, ער זאל זעהן פיל אידיש נחת פון אלע זיינע קינדער און אייניקלעך, דורות ישרים ומבורכים, מיט סיעתא דשמיא אמן.

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזו-הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה אשר יעקב בלום הי"ו

צו די געבורט פון א אינגעלע למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער

זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע

קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:36
סוף זמן קר"ש.....9:05
מוצש"ק.....6:08
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות ק"ה
ירושלמי.....תרומות נ"ג
תוספתא.....בבא קמא פרק ה'

שעה 4, גליון 16 (172)

פרשת וארא, כ"ו טבת, עברכים חודש שבט, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די צייט לויפט ~

דער עיקר הצלחה פון א מענטש סיי בגשמיות און סיי ברוחניות ווענדט זיך ווי אזוי ער ניצט אויס די צייט. און פארקערט אויך, די עיקר דורכפאל פון א מענטש איז נאר ווען ער פארברענגט די צייט מיט נארישקייטן, ער ניצט נישט אויס די צייט, און אזוי גייט אדורך טעג און וואכן מיט גארנישט.

מען זעט דאס אויך בגשמיות, אז ווער איז מצליח? איינער וואס ארבעט פלייסיג, ער פארברענגט נישט די צייט, ווען ער ענדיגט איין דזשאב גייט ער גלייך צו די צווייטע, ווען ער ענדיגט די צווייטע גייט ער גלייך צום דריטן, און אזוי ווייטער, ער פארברענגט נישט די צייט מיט סתם פלודערייען, עס איז דאך א שאד, ער קען דאך אין די צייט פארדינען נאך געלט, אזא מענטש איז זייער מצליח בגשמיות. און פון דעם קען מען נעמען א מוסר השכל אויף רוחניות, עס איז א שאד צו פארברענגען די צייט, מען קען דאך אריינכאפן אזויפיל גוטע זאכן. ווער עס ניצט אויס די צייט, איז זייער מצליח ברוחניות ובגשמיות.

אפילו ווען א מענטש האט טאקע נישט וואס צו טוהן, קען ער אויך אויסנוצן די צייט. דער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז מען קען שטענדיג רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד, מיט דעם קען מען זייער שטארק אויסנוצן די צייט, ווען מען שטייט אויף און מען גייט אין מקוה, קען מען אויפן וועג אריינכאפן אפאר ווערטער צום אייבערשטן, פון מקוה צום שוהל קען מען אריינכאפן אפאר ווערטער, און די זעלבע פון בית המדרש אהיים, פון הויז צום ארבעט, און אזוי ווייטער, ווען מען האט ליידיגע צייט רעדט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'. דער פסוק הייבט אן מיטן נאמען "אלקים" וואס דאס ווייזט אויף מדת הרין, און דער פסוק ענדיגט מיטן נאמען "ה'" וואס דאס ווייזט אויף מדת החסד ורחמים.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) אז דאס וואס מען פארשטייט נישט אייביג דעם אייבערשטן וועגן, איז א שיינקייט פארן אייבערשטן. ווייל אויב א מענטש וואלט פארשטאנען פונקטליך פארנוואס דער אייבערשטער טוט אזוי, וואלט עס געמיינט אז דער אייבערשטער האט חס ושלום די זעלבע שכל ווי דעם מענטש, אבער אזוי ווי דער אייבערשטער איז דאך קלוגער פון אונז, דערפאר פארשטייט מען נישט זיינע וועגן.

דערפאר אפילו עס זעהט אפאל אויס פארן מענטש אז דער אייבערשטער טוט אים עפעס שלעכטס, איז עס באמת נאר גוטס, נאר נישט אייביג פארשטייט מען עס.

רש"י זאגט דבר אתו משפט על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה, דער אייבערשטער האט גערעדט צו אים שטרענג, ווייל ער האט געפרעגט קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

דאס איז מרובז אין פסוק, וידבר אלקים אל משה, דער אייבערשטער האט גערעדט שטרענג צו משה, מיט מדת הרין, אבער ער האט אים געזאגט, ויאמר אליו אני ה', דו זאלסט אבער וויסן אז אפילו עס זעהט אויס שלעכט, איז עס באמת "אני ה'" עס איז נאר מדת הרחמים.

דערפאר טאר מען נישט פרעגן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, ווייל אפילו עס זעהט אויס ווי עס איז שלעכט, איז אלעס נאר ברחמים וחסדים, נאר פארן מוכה פון די אידישע קינדער.

(תוך הנחל סעודה שלישית נארא תשמ"ז)

***

ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) אז דאס וואס מענטשן מיינען אז מען קען נאר דינען דעם אייבערשטן מיט שווערע זאכן, ווי למשל פאסטן און דאס גלייכן, דאס קומט ווייל מען האט נישט קיין קלארע ריינע אמונה.

און אפילו אויב מען גלייבט יא אינעם אייבערשטן, גלייבט מען אבער נישט אין זיך, ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער האט הנאה פון אים, און דערפאר זוכט מען צו טוהן נקא שווערע עבודות, צו פאסטן און זיך מסגף זיין, ווייל מען טראכט, אז נאר אזוי וועט דער אייבערשטער הנאה האבן.

אבער ווען א מענטש האט א ריינע אמונה אינעם אייבערשטן, ער גלייבט אין זיך אלליין: "יא, דער אייבערשטער האט אויך פון מיר הנאה", דאן קען ער

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

דינען דעם אייבערשטן מיט יעדע זאך, ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער האט געוואלדיג הנאה פון זיין פשוטע אידישקייט, פון די פשוטע מצות וואס ער טוט. ער וואלט זיך געפריידט מיט זיין אמונה, מיט זיין ציצית, מיט זיין בארד און פאות, מיט זיין הימן שבת, און אזוי ווייטער.

דאס איז פשוט אין פסוק, ולא שמעו אל משה, די אידן האבן נישט צוגעהערט צו משה רבינו, מקצור רוח, ווייל זיי האבן געהאט א שנואכע אמונה, ווי דער פסוק זאגט ביי עבודה זרה (תהלים ק"ה) אף אין יש רוח בהם, ביי עבודה זרה איז בכלל נישטא קיין רוח, און ווען מען איז שנואך אין אמונה הייסט דאס מקצור רוח, און דערפאר, ומעבדה קשה, האבן זיי געמיינט אז מען קען נאר דינען דעם אייבערשטן מיט שווערע עבודות.

(ליקוטי מוה"ר חלק ב סימן פ"ז - תוך הפתח סעודה שלישית נארא תשי"ט)

***

ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה, דער בעל המזרים ברענגט א מסוכה, נאך צוויי פלעצער ווי עס שטייט דער ווארט "פדות", פדות שלח לעמו (תהלים ק"ד), והרבה עמו פדות (תהלים ק"ל).

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב סימן כ"ה) אז עס איז דא אסאך מיני תורות, עס איז דא תורות וואס מען מעג שרייבן, און עס איז דא תורות וואס מען טאר נישט שרייבן, און ווער עס ווייסט די חילוק וועלכע תורה מען מעג שרייבן, ער קען דערקענען א איד פון צווישן גוים.

אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן: (מוכא בתוספות גימין ס: ד"ה אתמהו) פארנוואס האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה שבעל פה אויסגעווייניג, אז די גוים זאלן עס נישט קענען געמען פאר זיך, זעהט מען, אז דורך די תורה שבעל פה, וואס מען האט נישט אפגעשריבן, מיט דעם איז דער איד העכער פונעם גוי.

מוהרא"ש איז דאס מער מסביר אז די עיקר חשיבות פון א איד ווענדט זיך אין די תורה שבעל פה, ווייל פון די תורה אליין קען מען גארנישט וויסן, ווי למשל די מצוה פון תפילין, קען מען פון די תורה אליין נישט פארשטיין ווי אזוי עס מקיים צו זיין, נאר דורך די הייליגע חכמים וואס האבן מקבל געווען איינער פון צווייטן ביז משה רבינו ווי אזוי עס מקיים צו זיין, קומט אויס אז דער עיקר פון א איד איז די תורה שבעל פה, דערפאר דארף זיך א איד זייער באפלייסן צו לערנען תורה שבעל פה, וואס דאס איז די הייליגע משניות, גמרא, פוסקים און שלחן ערוך.

און ספעציעל דארף א איד לערנען אסאך משניות, וואס דאס הייליגט און רייניגט די גשמיה, "משנה" איז די אותיות "גשמיה", ווי אויך ברענגט עס געלט ווי דער פסוק זאגט (בראשית מ"ג) "כסף משנה", דער הייליגער רבי פנחסל קאריצער זאגט אז "משנה" איז גימטריא "פרנסה", עס ברענגט פרנסה, דער מדרש זאגט (ויקרא כ"ה פרשה ז סימן ג) די אידן וועלן ארויסגיין פון גלות נאר אין זכות פון לערנען משניות.

דאס איז פשוט אין פסוק, ושמתי פדת בין עמי ובין עמך, זאגט רש"י, דער אייבערשטער וועט מאכן אן אפשיידונג צווישן די אידן און די גוים, וואס דאס ווערט דאך דורך תורה שבעל פה, אבער דער ווארט "פדת" שטייט דא אן דעם אות ו', דער אות ו' גייט ארויף אויף משניות, וואס איז ששה סדרי משנה, אבער היינטיגע צייטן פעלט נאך דער אות ו', ווייל היינט קוקט מען נאך אראפ איינעם וואס לערנט משניות, אבער דער פסוק זאגט, למחר יהיה האת הזה, באלד, ווען משיח וועט קומען, וועט שוין זיין דער אות ו', ווייל משיח וועט נאר קומען אין זכות פון משניות, און דאן וועט מען שוין ארויפקוקן און מחשיב זיין דאס לערנען משניות. און דאן וועט שוין זיין די אנדערע צוויי פוסקים, פדות שלח לעמו, והרבה עמו פדות, דער אייבערשטער וועט אויסלייזן די אידן, ווייל מען וועט לערנען אסאך משניות, און דערפאר שטייט דארט "פדות" מיט דעם אות ו'.

(תוך הפתח סעודה שלישית נארא תשס"ט)

שיחות מוהרא"ש

מען צום אייבערשטן, און דורך דעם איז מען זייער מצליח, ווייל יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה פארן מענטש, וואס וועט אים אסאך צווייג קומען אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, וואס מען קען זיך גאר נישט פארשטעלן.

מוהרא"ש שליט"א דערציילט וואס ער האט געהערט פון ר' אליהו חיים רובין ז"ל, אז ראש השנה פון יאר תרע"ז, איז זיין רבי ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל שוין געווען זייער שוואך, עס איז געווען א יאר פאר זיין הסתלקות, ר' אברהם האט שוין נישט געקענט אריינקוקן אין מחזור, ווייל פון אזויפיל וויינען צום אייבערשטן אלע יארן זענען שוין זיינע אויגן געווען געשוואלן, האט ער געבעטן פון ר' אליהו חיים, ער זאל אים פארזאגן די פיוטים פון מחזור און ער וועט נאכזאגן.

ר' אליהו חיים האט טאקע אזוי געטוהן, ער האט אנגעהויבן זאגן און ר' אברהם האט אים נאכגעזאגט.

אינצווישן האט ר' אברהם איינגעדרימלט, און ר' אליהו חיים האט אויפגעהערט זאגן, גלייך האט זיך ר' אברהם אויפגעוועקט און אים געזאגט: "מאך מיט די ליפן, מאך מיט די ליפן, א מויל איז אזוי ווי א מיל, כל זמן עס מאלט ווייץ, געבט עס ארויס גוטע מעהל, ווי נאר עס הערט אויף צו ארבעטן, געבט עס מער נישט ארויס קיין מעהל, די זעלבע איז ביים רעדן צום אייבערשטן, ווי לאנג א מענטש רעדט צום אייבערשטן פועלט ער אויס אלע גוטע השפעות, ווי נאר ער הערט אויף צו רעדן צום אייבערשטן, האקט זיך אפ אלע גוטע השפעות".

דערפאר דארף א מענטש אויסניצן די צייט, און אריינכאפן ווי מער רעדן צום אייבערשטן, און מיט דעם גוט אויסניצן די צייט.

כאפ מיר נישט צו די צייט

ר' לוי יצחק בענדער ז"ל פלעגט דערציילן, אז ווען אלפסנדר מוקדין איז ארום געפארן די וועלט, איז ער אמאל אנגעקומען אין א וואלד, ער האט געזעהן דארט א קליינע הייזקעלע, און א איד זיצט דארט מיט א הויפן ספרים און לערנט פלייסיק די הייליגע תורה. עס איז אים געווען זייער א אינטערעסאנטע זאך צו זעהן, דער איד איז אים זייער געפאלן, איז ער צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "וואס ברענגט דיר אהער? און זאג מיר וואס קען איך דיר עפעס געבן?" האט דער אלטער איד געענטפערט: "איך דארף גארנישט, די

המשך בדף ג

שיחות מוהר"א ש

איינציגסטע זאך וואס איך דארף איז צייט, און דאס וויל איך דיר בעטן, אז דו זאלסט מיר נישט אוועקלאפן די צייט... דאס איז זייער געפאלן פאר אלכסנדר מוקדון, און ער האט אים איבערגעלאזט אסאך געלט.

זעהט מען ווי מען דארף אויסניצן די צייט "איך דארף גארנישט, נאר אז דו זאלסט מיר נישט צוכאפן די צייט".

פון די אנדערע זייט דארף מען זיך אבער שטארקן, אז אפילו מען האט שוין פארברענגט די טעג און יארן מיט נארישקייטן, זאל מען כאטש אנהייבן פון יעצט צו דינען דעם אייבערשטן, אריינכאפן פון יעצט וואס איך קען, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ו חלק א' סימן מ"ט): "איר דארפט זיך זייער יאגן אז איר זאלט נאך קענען עפעס אריינכאפן" - פון יעצט זאלט איר כאטש אריינכאפן גוטע זאכן.

דער רבי האט דערציילט א מעשה (חיי מוה"ר סימן צ"ח) עס איז געווען אמאל א קעניג וואס האט זיך געבויט א פאלאץ און ער האט גערופן צוויי מענטשן אז זיי זאלן זייער שוין פארבן דעם פאלאץ, מען האט צוטיילט דעם פאלאץ אין צוויי, יעדער מענטש זאל אויסמאלן זיין חלק, און דער קעניג האט באשטימט א צייט ווען די ארבעט דארף זיין פארטיג.

איינער פון די צוויי איז גלייך געגאנגען זיך לערנען מאלן און פארבן שוין, און נאכדעם האט ער גלייך אנגעהויבן שוין אויסצומאלן זיין חלק אין פאלאץ, ער האט געמאלן שיינע חיות, בהמות, פויגלען, און דאס גלייכן, עס איז אויסגעקומען זייער שוין.

דער צווייטער האט זיך בכלל נישט צו טוהן געמאכט פונעם קעניג'ס באפעל, ער האט פארברענגט די צייט מיט נארישקייטן, ביז עס איז געקומען נענטער צו די באשטימטע צייט. דער ערשטער האט שוין לאנג געהאט געענדיגט זיין חלק זייער שוין, און דעמאלט האט זיך דער צווייטער געכאפט ביים קאפ, אז עס איז שוין זייער נאנט צו די באשטימטע זייט, און ער האלט נאך אין ערגעץ נישט, "וואס טוט מען דא?"

האט ער זיך מיישב געווען, אז ער וועט אזוי טוהן, ער איז געגאנגען און ער האט אנגעשמירט זיין חלק פאלאץ מיט א געוויסע סארט שווארצע פארב וואס מאכט עס ווי א שפיגל, און ער האט אויפגעהאנגען א פורהאנג צווישן זיין חלק און דעם צווייטן'ס חלק.

ווען עס איז געקומען די באשטימטע טאג, וואס דער קעניג האט באשטימט אז עס דארף זיין פארטיג, איז דער קעניג געקומען קוקן דעם פאלאץ, קודם האט ער געקוקט דעם ערשטן'ס חלק, עס איז געווען זייער שוין אויסגעמאלן אלע ערליי שיינע זאכן, און עס איז זייער געפאלן פארן קעניג.

נאכדעם איז דער קעניג געגאנגען קוקן דעם צווייטן'ס חלק, דער צווייטער האט אוועקגערוקט די פורהאנג, די זון האט געשיינט אויף זיין שפיגל, און אלע שיינע זאכן וואס דער ערשטער האט געמאלן, האט זיך אפגעשפיגלט אינעם שפיגל, און נישט נאר דאס, נאר אויך אלע שיינע מעבל און טייערע פליס וואס דער קעניג האט אריין געברענגט אין פאלאץ, האט זיך אויך אפגעשפיגלט אין זיין שפיגל, און וואס דער קעניג וועט נאך אריינגעברענגען אין פאלאץ, נאך שיינע זאכן, וועט זיך אלעס אפשפיגלען אינעם שפיגל, און עס איז זייער געפאלן פארן קעניג.

ביז אהער האט דער רבי דערציילט. די נמשל פון די מעשה איז, אז עס איז דא צוויי מיני מענטשן וואס קומען אראפ אויף דעם וועלט, איינער נוצט גוט אויס די צייט, ער לערנט פלייסיג די הייליגע תורה, ער איז מחדש חידושים אין די תורה, ער דאוונט ערליך, ער דינט דעם אייבערשטן מיט מסירת נפש, דער אייבערשטער האט זיכער זייער הנהגה פון דעם מענטש.

וידער איז דא א צווייטער וואס ברענגט אן די צייט מיט נארישקייטן, נישט גענוג וואס ער דינט נישט דעם אייבערשטן, פארברענגט ער נאר די טייערע צייט, עס לויפן דורך גאנצע וואכן, חדשים, און יארן, ער כאפט נישט ווי דער גאנצע לעבן לויפט דורך ווי אן אויגנבליק, און באלד דארף מען שוין צוריקגיין צום אייבערשטן. ביז איין טאג געבט ער זיך א כאפ ביים קאפ, "וואס האב איך דא געטוהן? אזויפיל יארן זענען מיר אוועק מיט גארנישט", ער האט זייער מורא אז באלד דארף ער שוין אפגעבן דין וחסבון פארן אייבערשטן, און עס וועט זיין צרות, "וואס טוט מען דא?"

א פרייליכע שטוב

א קינד דארף שפירן ליבשאפט פון די עלטערן, ער דארף זען אז די עלטערן אינטרעסירן זיך אין זיין פראבלעם, אפילו ער איז נאך קליין וכו' דארפן די קינדער שפירן אז די טאטע מאמע לאזן זיך אראפ צו זיי, און אפילו אז זיי בעטן קלייניקייטן וכו' וכו', דאן פאסטו וויסן אז ביי קינדער איז דאס גרויסע זאכן, פונקט ווי א דערוואקסענע מענטש אז ער בעט עפעס און ער באקומט עס נישט ווערט ער צובראכן, און ער ווערט געטשעפעט וכו' וכו', פונקט אזוי איז א קליין קינד, ביי אים איז יעדער קלייניקייט גאר גרויס.

עלטערן דארף זיך אראפלאזן צו קינדער, עלטערן דארפן וויסן ווי מסביר זיין די קינדער און געבן צו פארשטיין פארוואס מען טאר נישט אויפמאכן די געד, ווייל דאס קען רחמנא ליצלן ברענגן צו א אוימגליק וכו', דאס קען ברענגן צו א פייער וכו', מיט פאטשן און שלאגן און שרייען וכו' וכו', קומט מען אין ערגעץ נישט אן, אבער מיט שוין מסביר זיין אזוי ווי מען איז מסביר פאר א גרויסן דערוואקסענע מענטש, דאס קען ניצן.

אז מען געט זיך נישט אפ מיט קינדער וואקסן זיי אויף שרעקעדיג, קינדער וואקסן אויף מיט פחד און מיט דיפרעסיע ווען זיי שפירן אז טאטע מאמע האבן זיי נישט ליב וכו', טאטע מאמע געבן זיך נישט אפ מיט זיי וכו', איבערדעם דארפט עטץ ביידע וויסן אז מיט קינדער דארף מען זיך אפגעבן, קיינמאל נישט דערציילן זיי שרעקעדיגע מעשיות וואס זיי וועלן נישט אויסקירקן נאכדעם פון דעם, זיי וועלן שטענדיג לעבן אונטער שרעק, בכלל ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים אז מען טאר נישט איבערשרעקן קינדער אז דער תהי רעה וועט דיך צונעמען, דער קאץ וועט קומען און וועט דיך בייסן, דער הונט וועט דיך בייסן וכו' וכו', דאס טאר מען נישט זאגן פאר א קינד אזעלכע זאכן, דאס שאדט מוראדיג, איבערדעם זעה פון היינט אן נאר ארויסווייזן קינדער ליבשאפט, וועט עטץ זען וואסערע לעכטיגע קינדערלעך איר וועט האבן, ובפרט אויף דעם וזהו וואס איר האט אזוי פיל עגמת נפש פון אים וכו' וכו', באשולדיגט נישט דעם קינד, באשולדיגט וואס איר האט זיך נישט אפגעגעבן מיט אים, אבער ס'איז קיינמאל נישט שפעט, נעם פון יעצט אן ארויסקעלעך דעם קינד, און אים קיינמאל נישט אנשריייען, נאר מסביר זיין אים אזוי ווי פאר אן ערוואקסענער מענטש, אפילו מען קען צופלאצט ווערן עטליכע מאל פונדעקסטוועגן דארף מען אים נאכאמאל מסביר זיין און נאכאמאל מסביר זיין, ווארום דערוואקסענע מענטשן גייען אויכעט אויף די נערון וכו' וכו', און פונדעקסטוועגן גייט מען זיי נישט שלאגן וכו', פארוואס ווייל זיי קענען צוריק שלאגן וכו', און ווייל דער אינגעלע קען נישט צוריק שלאגן איבערדעם דארף מען זיך אויף אים פארלייגן וכו' וכו'? ער איז ווילד וכו'? ער וויל עטענטשן? ער וויל מען זאל זיך אפגעבן מיט אים! לאזט ער אויס זיין פעס זיין רציחה צו די עלטערן, איבערדעם בעט איך ענק זייער, גייט נאר מיט גרוץ מיטן קינד, וועט איר זען אז אלעס וועט זיך איבערדרייען לטובה.

יבל כולם זאלט איר ביידע וויסן, דער טאטע און מאמע דארפן גיסן טייכן טרערן זיי זאלן האבן הייליגע קינדער, און לעכטיגע קינדער אין די תורה הקדושה, זיי זאלן קענען מקיים זיין די מצוות מיט שמחה, זיי זאלן בלייבן אויפן אידישן וועג, אוודאי דארף מען זיי אריינגעבן נאר אין תלמוד תורה אין א מידל שולע וואס מען לערנט דארטן נאר יראת שמים.

דער בורא כל עולמים זאל העלפן איר זאלט קענען גרינג ערציען די קינדער, און ענקער שטוב זאל זיין א שטוב פון שמחה, די קינדערלעך זאלן זיין פריילעך, וועט עטץ זיין פריילעך, און אז עטץ וועט זיין פריילעך, וועלן די קינדערלעך זיין פריילעך, און אז די שטוב איז פריילעך איז די גאנצע ארום און ארום פריילעך, און מען איז געלאסט, און די קינדער זענען געלאסט, ווארום קינדער ווערן נאר צעוולדעוועט ווען די שטוב איז א איבערקערעניש, וואס די שטוב איז אזוי ווי א גיהנום א טאטע מאמע שרייען איינער אויפן אנדערן, און מען שרייט אויף די קינדער, און ס'איז א איבערקערעניש אין שטוב, דעמאלט לעבן דורך די קינדער א טראגעדי וכו' וכו', א שרעק וכו' וכו', און זיי וואקסן אויף שרעקעדיגע קינדער וכו' וכו', צושטערטע קינדער וכו' וכו', איבערדעם זעט אז ענקער שטוב זאל זיין נאר א באשיידן שטוב, א רואיג שטוב, א פרייליך שטוב, א געלאסטן שטוב, אלעס גייט נאר מיט ישוב העעת, מען שרייט נישט, וועט עטץ האבן גרויס נחת.

(אשר בחבל באדיש חלק ב' מכתב רפ"ט)

שיחות מוהרא"ש

ער גייט צום אייבערשטן, ער וויינט זיך אויס זיין גאנצע הארץ, "רבנונו של עולם, וואס זאל איך טוהן? איך האב אנגעברענגט מיינע יארן מיט נארישקייטן, איך וויל תשובה טוהן, איך וויל צוריק קומען צו דיר", אזוי רעדט ער זיך אויס צום אייבערשטן, און ער לייגט זיך אריין אין די אמונה, ער גלייבט אז אלעס פירט דער אייבערשטער.

ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן, ער גלייבט אינעם אייבערשטן, ווערט זיין מוח אויסגעלייטערט, ביז עס ווערט ווי א שפיגל, ער גייט צו א צדיק, ער פאלגט אלעס וואס דער צדיק לערנט אים אויס ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת, און עס וועט זיך אין א קורצע צייט אפּשפּיגלען אין זיין מוח די אלע גוטע זאכן און אלע שיינע זאכן.

פון דעם האט דער קעניג זייער הנאה, ביים אייבערשטן איז זייער חשוב אמונה, ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אמונה, ו') "דורך אמונה איז א מענטש זייער באליבט ביים אייבערשטן". נאך זאגט דער רבי (שם, ו') "אז דו גלייבסט אינעם אייבערשטן, וועט ער דיר מוחל זיין דינע עבירות", קומט אויס אז ביים אייבערשטן איז זייער חשוב אמונה.

דערפאר ווען א מענטש כאפט זיך, אז ער האט פארברענגט זיין צייט, איז זיין עיקר עצה צו גיין צום אייבערשטן, אים דערציילן זיין גאנצע הארץ, ווען מען וועט אסאך רעדן צום אייבערשטן, וועט דער מוח ווערן אויסגעלייטערט, מען וועט גיין צו א צדיק זיך צו לערנען וואס צו טוהן, ווי אזוי צו ווערן אן ערליכער איד, און מען וועט אין א קורצע צייט זוכה זיין צו אסאך שיינע זאכן, וואס מען האט פארפאסט.

וואויל איז דער מענטש וואס כאפט זיך באצייטנס, קיינער ווייסט נישט ווען עס וועט קומען זיין צייט. ר' אליעזר האט געזאגט (שבת ק"ג.) "טוט תשובה איין טאג פארן שטארבן", האבן אים זיינע תלמידים געפרעגט, "מען ווייסט דאך נישט ווען מען גייט שטארבן?" האט ער געענטפערט: "דאס האב איך טאקע געמיינט, טוט היינט תשובה, ווייל אפשר מארגן וועט איר שטארבן, אזוי וועט איר יעדן טאג תשובה טוהן".

פון איין זייט דארף א מענטש זעהן אויסצוגיין די צייט, און פון די אנדערע זייט, נישט ווערן צובראכן און אינגאנצן אויפגעבן אויב מען האט יא פארברענגט די צייט, נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און תשובה טוהן, און אזוי וועט מען אלעס פארעכטן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט' ו' ערך זמן)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

מוהרא"ש שליט"א זיך צוריק געקערט פון ארץ ישראל

די וואך מאנטאג איז מוהרא"ש שליט"א צוריק געקומען פון ארץ ישראל נאכן וויילן דארט פאר א וואך צו מחזק זיין די ארטיגע אידן. מוהרא"ש שליט"א איז צוריק געקומען פריער ווי געפלאנט צוליב די מצב הבריאות פון די רביצין. ב"ה אז די מצב האט זיך שוין יעצט היבש פארבעסערט.

דינסטאג איז פארגעקומען א ברית ביי מוהרא"ש שליט"א פאר בן מו"ה אשר יעקב בלום הי"ו, ביי די סעודת ברית האט מוהרא"ש שליט"א אנגעהויבן מיט א מעשה פון א צדיק וואס האט געדארפט פארקומען ביי אים א ברית, מען האט געווארט און געווארט זייער לאנג צו מאכן דעם ברית, און ווען דער צדיק האט געפרעגט פארוואס מען ווארט אזוי לאנג, האט מען אים געזאגט אז דער זידע פונעם קינד איז זייער קראנק, ער האלט שוין ביי זיינע לעצטע מינוטן ל"ע, און מען ווארט ביי ער וועט נפטר ווערן און דאן א נאמען געבן פארן קינד נאך אים.

ווען דער צדיק האט דאס געהערט האט ער געזאגט: אדרבה, מען זאל שוין מאכן די ברית, אזוי וועט אליהו הנביא קומען און ער וועט ברענגען א רפואה פארן זידן. און אזוי איז טאקע געווען, מען האט גלייך געמאכט די ברית, און דער טאטע איז ב"ה געווארן געזונט און שטארק.

מוהרא"ש שליט"א האט אויסגעפירט אז ער איז יעצט צוריק געקומען פריער ווי געפלאנט פון ארץ ישראל, צוליב די רביצין וואס דארף האבן א גרויסע רפואה, און יעצט אז עס דא א ברית זאל אליהו הנביא מיטברענגען א גאנצע רפואה פאר די רביצין. און ב"ה די מצב האט זיך טאקע שטארק פארבעסערט נאכן ברית.

אנשי שלומינו זענען ווייטער מתפלל פאר די רביצין מרת יחנה שפרה בת סאסיע, פאר א גאנצע רפואה בקרוב. עמוד על ימינו וסמכינו!

***

דרשות התעוררות והתחזקות פארגעקומען

פאר די חשובע מאמע'ס פון די מוסדות

עס איז שוין ברייט באקאנט די פעולות פון די פרויען פאראיין שע"י מוסדותינו הק', אין וואס די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן מיט אלעס וואס פעלט זיך אויס.

שוין א לענגערע צייט וואס עס גייט אן די חשובע ארגענעזאציע "עזר לילודות" וואס פרויען כאכן און שטעלן צו אלע באדערפענישן פאר קימפעטארענס אויפן שענסטן אופן, מיט וואס זיי זענען זיך ממש מחוי.

אויך שטעלט מען צו שיעורים פאר די פרויען דורך חשובע פרויען פון אנ"ש וואס געבן שיעורים זיך צו שטארקן און אנגיין לויט די הייליגע לימודים פון רבין אזוי ווי מוהרא"ש לערנט אונז.

די וואך מיטוואך איז פארגעקומען א שיעור פאר די פרויען, ווי עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרויסע צאל פרויען מיטצוהאלטן, און ברוך ה' אז עס איז געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה, די פרויען האבן זייער שטארק הנאה געהאט, און אהיים געגאנגען מיט פרישע כוחות ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע עצות פון רבין.

און די קומענדיגע וואכן וועלן פארקומען נאך צוזאמקומען פון די פרויען זיך צו שטארקן אינאיינעם. ולאחיו יאמר חזק!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפירן

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 5554-559-347

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזונג-הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה בערל לעווי הי"ו

צו די געבורט פון א מיידעלע למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער

זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע

קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים
הדלקת הנרות.....4:44
סוף זמן קר"ש.....9:04
מוצש"ק.....6:16
שיעורים כסדרן
בבלי.....'במות קי"ב
ירושלמי.....מעשרות א'
תוספתא.....בבא מציעא פרק א'

פרשת בא, ד' שבט, שנת תשע"ה לפ"ק
שנה 4, גליון 17 (173)

שיחות מוהרא"ש

~ מורא האבן פונעם אייבערשמן ~

דער הייליגער רבי ר' זושא זי"ע, איידער ער איז נתגלה געווארן אויף דער וועלט, פלעגט ער ארום גיין גלות-ליידן. ער איז געווען זייער באהאלטן, קיינער האט נישט געוואוסט ווער ער איז און וואס ער איז, און אזוי איז ער ארום געגאנגען פון שטאט צו שטאט און פון דארף צו דארף, צו ליידן גלות.

איינמאל איז ער געווען אין א געוויסע שטאט, און ער איז איינגעשטאנען ביי אן עושר, א גרויסער מכניס אורח. ער מיט נאך אסאך אנדערע ארימעלייט האבן דארט אייבערגענעכטיגט, און דער בעל הבית האט יעדן אויפגענומען זייער שיין בסבך פנים גפות.

בינאכט ווען אלע ארימעלייט זענען שוין געגאנגען שלאפן איז רבי ר' זושא נאך אויפגעבליבן צו זאגן תיקון חצות און צו דינען דעם אייבערשטן. ער איז געזיצן ביי זיך אין שטוב מיט א ליכטל און געדינט דעם אייבערשטן און קיינער האט נישט מיטגעהאלטן וואס ער טוט דארט.

איינמאל איז פארלוירן געגאנגען גאר א טייערע זאך אין הויז פונעם עושר, מען האט עס געזוכט איבעראל אבער מען האט עס נישט געקענט געפינען. די פאמיליע האבן געקלערט אז מסתמא האט עס איינער פון די ארימעלייט געגנבט און די פארדאכט איז גלייך געפאלן אויפן הייליגן רבי ר' זושא, ווייל ער איז געווענליך אויף שפעט ביינאכט, "פאררוואס איז ער אויף אזוי שפעט אויב נישט צו קענען גנב'ענען?"

דער בעל הבית איז צוגעגאנגען צום הייליגן רבי ר' זושא און אים געבעטן אז ער צוריק געבן די גניבה, אבער דער צדיק האט געזאגט אז ער ווייסט נישט פון וואס מען רעדט, ער האט נישט צוגערירט צו א צווייטן זאך און ער האט גארנישט געגנבט. דער בעל הבית האט אבער זייער חושד געווען אז נא ער איז דער גנב האט ער אים גערופן צו דין תורה צום רב פון שטאט, און דער צדיק איז גערן געגאנגען.

המשך בדף ב

פרשת השבוע

החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה, די ערשטע מצוה וואס די אידן האבן פאקומען איז געווען די מצוה פון קידוש החדש, אז ווען די לבנה פאנייט זיך, זאל מען מאכן ראש חודש. דארף מען פארשטיין פארוואס איז דאס נוקא די ערשטע מצוה?

רש"י זאגט אז משה רבינו האט נישט פארשטאנען די מצוה, ביז דער אייבערשטער האט אים געוויזן די לבנה און געזאגט: "בזה ראה וקדש" - ווען די לבנה זעהט אזוי אויס, זאלסטו מאכן ראש חודש. דארף מען פארשטיין פארוואס איז די מצוה אזוי שווער געווען צו פארשטיין פאר משה רבינו?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ח) אז ווען א מענטש פאלט פון זיינע מדרגות, ער פיהלט זיך אינגאנצן אויסגעלאשן, זאל ער זיך דערמאנען פון זיינע גופע מען, ער האט דאך געהאט גופע ציימן ווען ער האט יא געפיהלט א נאנטקייט צום אייבערשטן, ער האט יא געפיהלט א געשמאק אין דינען דעם אייבערשטן, און מיט דעם זאל ער זיך שטארקן, ווייטער אנצוגיין און זיך נישט לאזן צוברעכן.

און דאס ווייזט אויך די לבנה, א האלבן חודש ווערט ער גרעסער און גרעסער, און די צווייטע האלב חודש ווערט ער צוריק קלענער, ביז סוף חודש זעהט מען עס שוין אינגאנצן נישט. אבער נאכדעם ווערט עס ווייטער גרויס.

און די זעלבע איז ביי יעדן איד, עס איז דא ציימן וואס ער פיהלט א געשמאק צו דינען דעם אייבערשטן, און עס זענען דא ציימן וואס אלעס איז ביי אים אויסגעלאשן, ער פיהלט גארנישט, און דאס צוברעכט זייער א מענטש. אבער ווען מען ווייסט אז אזוי מוז עס גיין, איינמאל פיהלט מען יא און איינמאל נישט, ווערט מען נישט צובראכן, נאר מען דערמאנט זיך אין די גופע ציימן, און פון דעם געמט מען חיזוק, אז עס וועט נאך זיין גוט, און מען גיבט נישט אויף.

דערפאר האט דער אייבערשטער געגעבן פאר די אידן די ערשטע מצוה, די מצוה פון קידוש החדש, ווייל דאס איז די וויכטיגסטע זאך, און דאס איז די הקדמה צו אלע מצוות, אז מען דארף זיך שטענדיג שטארקן, אפילו ווען עס זעהט שוין אויס אינגאנצן פארלאשן, דארף מען וויסן אז מען קען זיך נאך פאנייען אזוי ווי די לבנה.

און דאס איז זייער שווער געווען פאר משה רבינו צו פארשטיין, די אידן זענען דאך יעצט אין מצרים, אין זייער א נידעריגע מצב, ווי אזוי קענען זיי זיך יעצט מחזק זיין? האט אים דער אייבערשטער געוויזן די לבנה, אז אפילו מען זעהט נאר א קליין ביסל פון די לבנה, קען מען שוין מאכן ראש חודש, אפילו מען מרעפט נאר איין קליינע גופע זאך ביי א איד, קען מען זיך שוין מחזק זיין מיט דעם, אז עס וועט נאך זיין גוט, און ווען זוכט מען מרעפט מען, מען קען ביי יעדן איד מרעפן גופע נקודות.

דערפאר דארף זיך א איד זייער שטארקן, אפילו ווען ער פיהלט גארנישט, אלעס איז ביי אים אויסגעלאשן, זאל ער וויסן אז עס וועט נאך קומען גופע ציימן.

(תוך החל לל שב"ק בא תשנ"ט לפ"ק)

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

דער רב האט אויסגעהערט זייערע טענות, ער האט שוין געקענט דעם עושר פון לאנג אלס א באגלייבטער און ערליכער מענטש, און דעם רבי'ן ר' זושא האט ער דאך נישט געקענט, ער האט נאר געזען פאר זיך א ביטערער ארימאן, און ער האט אויך אנגעהויבן חושד זיין אז דער ארימאן האט טאקע גע'גנב'ט די טייערע חפץ, און נאכדערצו ווען ער האט געהערט אז דער ארימאן איז געווען דער איינציגסטער וואס איז אויפגעווען אזוי שפעט בינאכט.

דער רב האט אנגעהויבן זאגן מוסר פאר רבי ר' זושא אז ער זאל זיך מודה זיין און צוריק געבן די גניבה, ער האט אים מסביר געווען אז אויב ער וועט נישט צוריק געבן די גניבה וואס דאס מאכן אז דער עושר זאל מער נישט וועלן אריינגעמען געסט, און אזוי האט דער רב ווייטער פרובירט צו באאיינפלוסן דעם צדיק אז ער זאל צוריק געבן די גניבה. ער האט אים געוויזן אין ספרים די הארבקייט פון גניבה, ער האט אים געוויזן די הארבע שטראפן וואס קומט אויף א מענטש וואס גנב'ט, וואספארא שרעקליכע גיהנום עס איז צוגעגרייט פאר אזעלכע מענטשן, און אזוי ווייטער. דער רב האט אים אויך געזאגט אז ער קען די ספרים מיט באהאלטענע הייליגע שמות, און ער קען מיט דעם פח אים פאררווארפן אין שאול תחתית אריין אויב ער וועט נישט פאלגן.

דער הייליגער רבי ר' זושא האט אים שוין אויסגעהערט מיט געדולד, און דערנאך אים געענפערט: "אז איר זענט יא אזוי באקאנט אין די הייליגע ספרים, וואלט איר געדארפט פארשטיין אז איך האב מער מורא פון די עבירה פון "לא תגנב", מער ווי פון אייער גרויסע פח און מער פון די אלע שרעקליכע גיהנום'ס וואס איר האט מיר דא אויסגערעכנט. צו עובר זיין אויף די הארבע עבירה פון גניבה איז ביי מיר אסאך ערגער ווי די גיהנום".

דער צדיק האט געזאגט די ווערטער מיט אזא אמת'דיגקייט און מיט אזא תמימות, אז ווען דער רב האט דאס געהערט איז ער זייער נתעורר געווארן. ער האט דערקענט אז דער ארימאן איז גארנישט אזא פשוטער מענטש ווי ער האט געמיינט, ער האט גלייך חרטה געהאט פאר וואס ער האט אים אזוי אנגעשריגן און פארשעמט, און ער האט געזאגט צום צדיק: "זייט מיר מוחל אז איך האב אייך אומזיסט חושד געווען", דער רב האט גלייך געזאגט פארן עושר: "גיי אהיים און זוכט בעסער וועסטו טרעפן די גניבה,

המשך בדף ג

פרשת השבוע

והיה לך לאות על ירך, ולזכרון בין עיניך, למען תהיה תורת ה' בפיך. מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דער פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ט) אז דער עיקר פון א איד איז צו דינען דעם אייבערשטער פשוט'ערהיים, צו מוהן אלע מצות ווי אזוי דער אייבערשטער האט געהייסן, לערנען די הייליגע תורה, און אלעס אן קיין שום חכמות, אפילו מען פארשטייט נישט פארנוואס און פארנווען, און נישט ווי די חוקים זאגן אז דער עיקר איז נאר צו וויסן און פארשטיין די אלע מעשים פון די מצות. און דער רבי ברענגט א רא"י דערצו, ווייל אויב עס איז אמת אז מען דארף נאר פארשטיין אלעס, וועט אויסקומען אז נישט יעדער איד קען דינען דעם אייבערשטן, ווייל נישט יעדער איז דאך אזוי קלוג אלעס צו פארשטיין, זעהט מען אז דער עיקר איז נאר צו מוהן די מצות ווי אזוי דער אייבערשטער האט געהייסן, אפילו מען פארשטייט עס נישט.

דאס איז פשט וואס שלמה המלך זאגט (סוף קהלת) סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור, דער עיקר איז נאר מורא צו האבן פונעם אייבערשטן, און צו מוהן זיינע מצות, בי זה כל האדם, ווייל דאס קען יעדער מענטש מוהן, אפילו ווער עס איז נישט אזוי קלוג.

זעהט מען פון דעם אז דער עיקר דארף מען נאר מוהן אסאך מצות אן קיין שום חכמות, אפילו מען פארשטייט נישט דעם מעס דערפון. און די זעלבע איז אויך ביים לערנען די הייליגע תורה, דארף מען אויך אסאך לערנען, אפילו אויב מען פארשטייט נישט גלייך אלעס וואס מען לערנט, דארף מען כאמש זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו אן פארשטיין, און צום סוף וועט דער אייבערשטער העלפן אז מען וועט פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז אסאך מענטשן האבן אויפגעהערט צו לערנען, ווייל זיי האבן געוואלט אלעס גלייך פארשטיין, אבער דער אמת איז, אז קודם דארף מען נאר זאגן די ווערטער, אפילו אן פארשטיין.

דאס איז פשט אין פסוק, והיה לך לאות על ירך, קודם זאלסטו האבן דעם אייבערשטן אויף דיין האנט, דאס מיינט אז דו זאלסט דינען דעם אייבערשטן מיט דינע הענט, אפילו אן דעם וואס דער מ"ח פארשטייט פארנוואס, און דערנאך וועט דער אייבערשטער שוין העלפן אז עס וועט זיין, ולזכרון בין עיניך, אז דו וועסט פארשטיין מיט דיין קאפ אויך די מעשים פון די מצות, און אז דו וועסט אזוי מוהן, דעמאלט, למען תהיה תורת ה' בפיך, וועסטו האבן די תורה אין דיין מויל, ווייל דו וועסט וויסן אז דו קענסט אנהייבן לערנען אפילו דו פארשטייט נאך גארנישט, דו זאגסט עס נאר מיט דיין מויל.

(תוך החל סעודה שלישית פא תשס"ה לפ"ק)

***

וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן בן עשו. די אידן זענען געגאנגען און געמוהן וואס דער אייבערשטער האט געהייסן פאר משה און אהרן, צו מקריב זיין דעם קרבן פסח, פרעגט רש"י, ווי אזוי זאגסטו אז די אידן האבן שוין מקריב געווען דעם קרבן פסח, עס איז דאך נאך געווען ראש חודש, און מען האט ערשט געקויפט די בהמה פארן קרבן דעם צענטן טאג פון חדש? נאר ווייל די אידן האבן זיך מקבל געווען אז זיי וועלן עס מוהן, הייסט עס אזוי ווי זיי האבן עס שוין געמוהן.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) אז פאר א איד מוט א מצוה דארף ער קודם האבן די חשק דאס צו מוהן. און אזוי ווי מען זעהט ביי א קינד אז מען ווייזט אים א גומע זאך און נאכדעם פאהאלט מען עס, דאס רייזט אויף דעם אפעטיט פונעם קינד עס צו באקומען. די זעלבע מוט דער אייבערשטער מיטן מענטש, ווען ער וויל מאכן פארן מענטש חשק צו מוהן א מצוה, שמעלט ער אים צו מניעות, אז ער זאל האבן שוועריקייטן דאס מקיים צו זיין, און דאס איז געמאכט צו פארשטערקען די חשק פונעם מענטש אז ער זאל עס נוקא יא וועלן מוהן, און אויב א מענטש וויל אמת'דיג מוהן א מצוה, קען אים קיין שום זאך שמערן דערפון, ער וועט עס זיכער אויספירן.

דערפאר זאגט די תורה דא, אז יעצט ווען די אידן הייבן אן צו מוהן די מצות, זאל מען וויסן אז דער עיקר איז די רצון, א מענטש זאל "וועלן" זיין וואויל און מוהן מצות, און דאן וועט ער זיכער זיין וואויל און ערליך.

(תוך החל סעודה שלישית פא תשע"ה לפ"ק)

שיחות מוהרא"ש

דער ארימאן האט עס זיכער נישט גענומען. ער איז אן אמת'ער ירא שמים, ער האט מער מורא פון אן עבירה ווי פון די שטראף אויף די עבירה."

זעהט מען פון די מעשה וואס עס מיינט מורא האבן צו טון אן עבירה. נישט נאר מורא האבן אז מען וועט ברענען אין גיהנום פארן טון די עבירה, נאר א איד וואס טראכט אריין וואס עס מיינט צו טון אן עבירה, אז מיט דעם ווערט ער אפגעריסן פונעם אייבערשטן, וועט ער פשוט מורא האבן פון די עבירה אליין.

א איד וואס ווייסט אז זיין גאנצע חיות אויף דער וועלט איז נאר דער אייבערשטער, אגנעם אייבערשטן קען ער זיך נישט געבן א ריר, דער אייבערשטער איז זיין רוקן-ביין און פירט אים אויף טריט און שריט. אזא איד וועט ציטערן צו טון א זאך וואס דער אייבערשטער האט באפוילן נישט צו טון.

דער אייבערשטער איז דא

ווען רבי יוחנן בן זכאי האט געהאלטן איידער זיין הסתלקות האט ער געבענטשט זיינע תלמידים: "יהי רצון אז איר זאלט מורא האבן פונעם אייבערשטן אזוי ווי איר האט מורא פון א מענטש", האבן די תלמידים זיך געוואונדערט: "דאס וואונטש איר אונז אן?", האט רבי יוחנן בן זכאי זיי געזאגט: "יאה, ווען א מענטש וויל טון אן עבירה קוקט ער זיך קודם ארום אויב קיינער זעהט נישט, ער שעמט זיך פון מענטשן, און הלואי זאלט איר די זעלבע זיך שעמען פונעם אייבערשטן".

ווען א איד ווייסט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים און נעבן אים, ער קוקט שטענדיג אויף אים, וועט ער זיך שעמען צו טון אן עבירה, דער אייבערשטער שטייט דאך נעבן אים און קוקט אויף אים.

דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע פלעגט דאס שטענדיג אריין-פרעגלען אין זיינע תלמידים, אז זיי זאלן שטענדיג געדענקן אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז, און מען זאל ציטערן צו טון אן עבירה ח"ו.

איינמאל איז בעל שם טוב געפארן אויפן וועג מיט זיין בעל עגלה דער גוי אלעקסי, זיי זענען דורכגעפארן א פעלד מיט שיינע גוטע עפל, דער בעל שם טוב איז געזיצן אין וואגן בדיקות מיט פארמאכטע אויגן, און פאר אלעקס'ן האט געגלוסט צו גנב'ענען עטליכע געשמאקע עפל, ער האט זיך געגעבן א דריי אויס און זיכער געמאכט אז דער צדיק "שלאפט" און דאן האט ער אפגעשטעלט דעם וואגן און איז ארויס געטאנצן צו כאפן אפאר עפל. אבער ווי נאר איז נאנט געגאנגען צום בוים האט דער בעל שם טוב געגעבן א שריי: "אלעקסי, מען קוקט!", אלעקסי האט זיך דערשראקן און ער איז שנעל צוריק ארויף געטאנצן אויפן וואגן און געפארן ווייטער.

דער בעל שם טוב איז צוריק געגאנגען "שלאפן", און דאן האט אלעקסי ווידערמאל פרויבירט אפצושטעלן דעם וואגן און נעמען עפל, אבער דער בעל שם טוב האט ווייטער געשריגן: "אלעקסי, מען קוקט, מען קוקט אויף דיר!", אלעקסי איז ווייטער ארויף געשפרינגען געגעבן א שמיץ די פערד און געפארן ווייטער, אזוי האט זיך איבער-געשפילט עטליכע מאל ביז אלעקסי האט באמערקט אז קיינער קוקט נישט, און ער האט געפרעגט דעם בעל שם טוב "ווער קוקט?", האט אים דער בעל שם טוב געוויזן מיט זיין פינגער צום הימל "דער אייבערשטער קוקט, ער זעט אלעס וואס דו טוסט און ער לאזט נישט גנב'ענען".

ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם?

זוכה זיין צו דעם אז מען זאל טאקע שפירן אז דער אייבערשטער

המשך בדף ג

פון וואו נעמט מען פרנסה?

איך האב דערהאלטן זיין פרויו וואס דו שרייבסט אז דו ביסט אין א גרויסע צרה דו האסט נישט קיין פרנסה און ס'גייט אויף דיר דורך אסאך דחקות וכיו' נכו'.

דו דארפט וויסן דאס דער בורא פל עולמים פירט די וועלט, און די חז"ל זאגן (חילוקי) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מקריזין עליו מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אפילו אינעם קליינעם פינגער איידער מען האט קודם אויסגערופן אין אלע עולמות, אזוי ווייט איז די השגחה פון דעם בורא פל עולמים, א מענטש כאפט א קלאפ אין קליין פינגערל, צו ער האט זיך אפגעקלעמט ביי די טיר וכיו', אדער ביי א טיש וכיו', געבט ער א קרעכץ אויף זיך און ער זאגט, איי ווי בין איך געווען א גולם, איך האב פארזעהן, איך האב געכאפט א קלאפ וכיו', און ער כאפט נישט אז דאס איז בהשגחה פרטיות, אויב אזא קלייניקייט וואס דער מענטש מיינט ער איז געווען א גולם ער האט נישט אכטונג געגעבן ער האט געכאפט א קלאפ ער איז שולדיג, זאגן די חז"ל זיין דו ביסט נישט שולדיג, נאר מען האט אויסגערופן פון הימל קודם, דו זאלסט כאפן א קלאפ. על אחת כמה וכמה וואס עס גייט דורך אויף א מענטש שווערע ביטערע נסיונות איז אלעס פון בורא פל עולמים וכיו' נכו', נאר וואס דען? א איד האט א בחירה, ער דארף בוחר זיין בטוב, אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז אים צו דערמאנען אז עס איז דא א בורא פל עולמים מען דארף אנטלויפן צו אים, איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען מיט אן עקשנות רעדן צום בורא פל עולמים יעדן טאג אפילו אפאר ווערטער.

ווארום דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען דעם ענין פון רעדן צום בורא פל עולמים, וואס דאס וועט משיח אריינברענגן אין די גאנצע וועלט, אזוי ווי עס שטייט (פסוק ג) "כי אז אהפוך לכל העמים שפה ברורה לקרוא אל תהוה" ווארום משיח וועט אנפילן די גאנצע וועלט נאר מיט געטליכקייט, דאס הייסט ער וועט אראפנעמען די גשמיות פון די בריאה, און מען וועט זעהן נאר יד תנו"ה ברוך הוא וברוך שמו.

עס ווערט געברענגט פון די תלמידי הארי ז"ל שבת לייכט עצם האצילות, נאר גילוי אלקות מיט אזא מדרגה וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, אבער אינמיטן וואך ווערט נתלבש דאס געטליכקייט אין עולמות וואס ווערט אנגעווען בריאה יצירה ביו עשיה דעשיה וכיו' נכו', אז מען כאפט נישט אז עס איז דא א בורא פל עולמים וואס ער פירט די וועלט בהשגחה פרטיות, ביז מען מיינט אז עס איז דא טבע מקרה ומזל, פון דעם קומט ארויס אלע צרות און אלע מלחמות פון אלע אומות העולם וכיו' נכו', איבערדעם ווען משיח צדקנו וועט קומען וועט ער מגלה זיין דאס געטליכקייט פון עשיה דעשיה וכיו', וואו יעדער מענטש ליגט און ער איז זאל ער דארטן אויכעט טרעפן דעם בורא פל עולמים, אבער אויף דעם דורך מען אסאך אסאך בעטן, אז מען זאל זוכה זיין צו האבן א לויטערן מח און א לויטערן שכל, ווארום ווען א מענטש זינדירט אין פגם הברית רחמנא לישזכן ווערט אים דער מח פארטאמט ביז ער זעהט גארנישט, און ס'איז אים ביטער און פינסטער וכיו' נכו'.

אבער וויסן זאלסטו וויסן אז אלעס איז בהשגחה פרטיות, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא ח) בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך ומשלך יתנו לך אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כפלא נימא: יעדער מענטש האט זיין פרנסה, און האט זיין שליחות אויסצופירן אויף די וועלט, איבערדעם זאלסטו זיך נישט פארלירן, איך ווייס אז ס'גייט דורך אויף דיר שווערע ביטערע נסיונות וכיו' נכו', פונדעסטוועגן פארליר זיך נישט, זאלסט זיך נאר מדבק זיין צום בורא פל עולמים, זאלסט שטענדיג אריינלייגן אין זיין מח מחשבה אז עס איז דא א בורא פל עולמים ער איז מחיה און מהווה און מקיים די בריאה, און זאלסט רעדן צו אים אויף פשוט אידיש, און בעטן פון אים וואס דו דארפט האבן, וועסטו זעהן סוף פל סוף וועט אנועקגיין פון דיר אלע צרות און אלע מניעות וכיו' נכו'.

איבערדעם געצט וואס דו ביסט אין אזא דחקות אין אזא צמצום וואס דו ביסט פארזינגען אין חובות וכיו', זאלסטו אויכעט גיסן הייסע טרעפן צום בורא פל עולמים, און בעטן רבוננו של עולם איך האב קיין פרנסה נישט, איך בין ארוםגענומען מיט חובות, נעם מיך ארויס פון די אלע צרות איך זאל אפגעבן אלע חובות וכיו' נכו', אזוי זאלסטו מאריך זיין בתפלה וועסטו זעהן גרויסע ישועות.

ח'ב' איז די ראשי תיבות רתן ח'לקינו ב'חורתך, אויב דו וועסט זיך מאכן א קביעות לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן פרגום, און א פרק אדער צוויי פרקים משיניות, און א דף גמרא, וועסטו זעהן אז דאס וועט דיר ארויסשלעפן פון אלע חובות. האלט דאס נישט גרינג ווייל די חז"ל זאגן (שבת כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בדי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; וואס הייסט א ארעמאן אז ער האט נישט וואס צו עסן וכיו', און א בגד אנצוטיהן וכיו', דער וואס ער לערנט נישט יעדן טאג לכל הפחות מקרא משנה גמרא וכיו', איבערדעם מאך זיך א קביעות אין די דריי שיעורים יעדן טאג, וועסטו זעהן אז דו וועסט קענען ארויסגיין פון אלע חובות, אבער דו זאלסט זיין זייער שטארק אין דעם.

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

איז שטענדיג דא מיט אונז, קען מען נאר דורך דעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס מען טוט זאל מען זיך דורך רעדן מיטן אייבערשטן, פאר מען וויל עפעס טון בעסט מען דעם אייבערשטן אז מען זאל מצליח זיין, אויב איז מען דורכגעפאלן דערצייילט מען עס אויף פארן אייבערשטן, און אזוי יעדע זאך וואס גייט אויף דורך טוט מען עס מיטן אייבערשטן, מען נעמט אריין דעם אייבערשטן אינעם טעגליכן לעבן. אזא מענטש וועט זיכער געדענקען און שפירן שטענדיג אז דער אייבערשטער איז מיט אים, און ער וועט זיך שעמען און מורא האבן פונעם אייבערשטן צו טון ח"ו אן עבירה. דער רבי האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי שמואל אייזיק ז"ל אז ער זאל רעדן צו זיינע אברים, ער זאל מסביר זיין פאר אלע זיינע גלידער וואס דער תכלית אויף דער וועלט איז, אז מיר בלייבן נישט דא פאר צו לאנג, עס וועט קומען א צייט וואס מען וועט אוועק גיין פון דער וועלט און דאן וועט מען דארפן אפגעבן דין וחשבון פאר אלעס וואס מען האט געטון אויף דער וועלט. רבי שמואל אייזיק פלעגט טאקע אזוי טון, און דאס האט אין אים אריין געברענגט א געוואלדיגע יראת שמים ויראת חטא, ער האט באקומען א געוואלדיגע ציטער און פחד פונעם אייבערשטן.

ווען א מענטש האט אמת'דיג יראת שמים וועט אים דער אייבערשטער מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות. דער רבי זאגט (ספר המדות, יראה, ט"ב) "מי שדבוק תמיד ביראת השם יתברך, הקדוש ברוך הוא עושה לו נסים" - ווער עס האט שטענדיג יראת שמים וועט דער אייבערשטער טון מיט אים נסים. "מי שמקשר תמיד ביראת השם, ואינו שכוח ממנו, מוחלין לו כל עוונותיו" - ווער עס האט שטענדיג יראת שמים וועט אים דער אייבערשטער מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות.
(שיחות מוהרא"ש חלק ז' ערך יראה וחלק ט"ז ערך יראת חטא)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

פרישע ספרים געדרוקט אין בית הדפוס

דער בית הדפוס "קרן הדפסה היכל הקודש" וואס איז אויפגעשטעלט געווארן מיטן איינעם ציהל צו דרוקן דעם הייליגן רבינים ספרים און עס פארשפרייטן אויף דער וועלט, גייט אן מיטן פולן שטארקייט, טויזענטער ספרים ווערן געדרוקט וועכנטליך, און ווערן פארשפרייט פאר אידישע קינדער איבער די וועלט וואס לעכטצן און ווארטן צו הערן די הייליגע ווארימע דיבורים פון רבי'ן וואס בלאזן אריין א פרישע האפענונג און חיות אין אידישע נשמות.

די וואך איז ארויסגעקומען עטליכע נייע ספרים. צום ערשט האט מען יעצט געדרוקט דעם ספר "דער קוואל פון אמונה" סדר שמות תשע"ג, דאס איז א זאמלונג פון קונטרסים אויף אידיש אין וועלכע עס זענען אפגעשריבן אלע שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א וואס זענען געזאגט געווארן אין די וואכן פון סדר שמות תשע"ג. דער ספר איז א רייכע אוצר פון עצות און חיוק אויף א גאנץ לעבן, געבויעט אויף די לימודים פון הייליגן רבי'ן.

א נייער קונטרס אויף אידיש איז אויך געדרוקט געווארן מיטן נאמען "געשמאקע לעבן", כשמו כן הוא, אינעם קונטרס ווערט ארויסגעברענגט ווי אזוי יעדער מענטש קען האבן א געשמאקע לעבן אויף דער וועלט, אויב געוואוינט ער זיך צו צו לעבן מיטן אייבערשטן.

לכבוד די הייליגע שובב"ם טעג, אין וועלכע מיר געפינען זיך יעצט, איז געווארן איבערגעדרוקט דער ספר "קדושת ישראל" אין וואס עס ווערט ברייט אויסגעשמועסט ווי אזוי א איד קען זוכה זיין צו לעבן בקדושה וטהרה, א ספר וואס איז גאר פאסיג צו די יעצטיגע טעג.

די ספרים און קונטרסים, און נאך פילע אנדערע, איז דא צו באקומען בהיכל הישיבה אויף 27 סקילמען סט. אדער אויפן טעל נומער 347-977-7994 על ידי הפצת ספרי רבינו, נביא את משיח צדקינו!

פון וואו נעמט מען פֿרנסה?

המשך

איך בעט דיך זייער דו זאלסט זיך דערהאלטן, ווייל דער בורא כל עולמים האט אויף דיך רחמנות געהאט ער האט דיך געגעבן א גוטער פאך אין די האנט, בעט רבוננו של עולם דו האסט מיר געגעבן א פלי אויף פֿרנסה פיל מיר אן די פלי וכו' וכו', אזוי זאלסטו מאַריר זיין בתפלה, וועסטו זעהן דו וועסט געהאלפן ווערן, דער עיקר איז תפלה, דאס האט איז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק) אז אלע צדיקים זענען נישט געקומען צו זייער מדרגה נאר דורכדעם וואס זיי האבן גערעדט אסאך צום בורא כל עולמים, איבערדעם געוואוינן זיך אויכעט צי, צו דעם, רעדן אסאך צום בורא כל עולמים, וועסטו נישט זיין אליין, וואו דו גייסט, וואו די שטייט, וואו דו געפונקט זיך, דארטן זאלסטו טרעפן דעם בורא כל עולמים, און דארטן זאלסטו רעדן צו אים, אז דו וועסט זיך אזוי פירן וועסטו זעהן ישרעות.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו זיין שטענדיג פרייליך, ווארום עס איז נאכנישט דא קיין פרייליכערער מענטש ווי איינער וואס ער האט לויטערע אמונה, ער גלייבט אז דער בורא כל עולמים איז דא און ער רעדט צו אים, אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט אריין די דיבורים אין זיין הארץ, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.
(אשר בחל באידיש חלק ג' מכתב שפ"ב)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזן הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:53
סוף זמן קר"ש.....9:02
מוצש"ק.....6:24
שיעורים כסדרן
בבלי.....יבמות קי"ט
ירושלמי.....מעשרות ח'
תוספתא.....בבא מציעא פרק ח'

שעה 4, גליון 18 (174)

פרשת בשלח, י"א שבט, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די פרנסה גייט שווער ~

די גמרא זאגט (פסחים קיח.) קשה פרנסתו של אדם כקריעת ים סוף, די פרנסה פון א מענטש איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף. דער מדרש זאגט (שמות רבה כא, ה) אז ווען די אידן האבן געארבעט שווער אין מצרים, די מצרים האבן זיי געפייניגט, האבן זיי אויפגעהויבן די אויגן צום אייבערשטן, און געשריגן צו אים, און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און ארויסגענומען פון מצרים מיט זיין שטארקע האנט. אבער נאכדעם וואס זיי זענען ארויס, האבן זיי שוין נישט גערעדט צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט דאך נאכאמאל געוואלט הערן זייער קול, וואס האט ער געטוהן? ער האט אנגערייצט פרעה אז ער זאל זיי נאכלויפן, די אידן זענען געשטאנען ביים ים סוף און נישט געזען קיין וועג ארויס פונעם פלאנטער, און דאן האבן זיי אויפגעהויבן די אויגן צום אייבערשטן, זיי האבן געוויינט און געשריגן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און געשפאלטן דעם ים סוף פאר זיי.

זעהט מען פון דעם א געוואלדיגע התחזקות פאר יעדן איד, אלע צרות וואס א מענטש האט איז נאר ווייל דער אייבערשטער וויל הערן זיין קול, און ווי נאר ער וועט עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן וועט ער געהאלפן ווערן. ווען א מענטש זעט אז עס גייט אים שווער די פרנסה, ער מוטשעט זיך און ער האט נישט דאס געלט צו קענען אנגיין אין לעבן, דארף ער וויסן און געדענקען אז די סיבה פארן וואס דער אייבערשטער האט דאס געמאכט איז נאר אז דער מענטש זאל זיך דערמאנען פון אים, ער זאל בעטן דעם

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא פי אמר אלקים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה, ווען פרעה האט ארויסגעשיקט די אידן פון מצרים, האט דער אייבערשטער זיי נישט געפירט דורכן לאנד פלשתים, ווייל עס איז נאנט צו מצרים, און אפשר ווען די אידן וועלן זעהן א מלחמה וועלן זיי צוריקגיין אויף מצרים.

לכאורה איז דאס זייער שווער צו פארשטיין, נאכדעם וואס די אידן האבן געליטן אזעלכע גרויסע צרות אין מצרים, זיי האבן געארבעט זייער שווער, פרעה האט גע'שחט'ן אידישע קינדער און זיך געפאדן אין זייער בלוט, מען האט זיי דערבייטערט דאס לעבן, און נאכדעם וואס דער אייבערשטער האט זיי ארויסגענומען מיט אזעלכע גרויסע ניסים פון מצרים, זאלן די אידן נאך וועלן דארט צוריקגיין?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (עבודה זרה יט.) אויפ'ן פסוק (תהלים א, א) ובמושב לצים לא ישב, ער איז נישט געזיגן צווישן די לצים, וואס דאס זענען די פלשתים, וואס זיי זענען געווען גרויסע לצים.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער אייבערשטער האט זיי נישט געפירט דורך פלשתים, ווייל זיי זענען געווען גרויסע לצים, און דער פח פון ליצנות איז אזוי גרויס, אז אפילו נאכדעם וואס די אידן האבן געזעהן די אלע גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטוהן, אויב אבער זיי וואלטן דורך גענאנגען די פלשתים די לצים, וואלטן זיי מיט ליצנות געקענט אלעס אנוועקמאכן און די אידן וואלטן צוריק גענאנגען אויף מצרים.

דערפאר דארף זיך א מענטש זייער הימן פון לצים, מען טאר נישט שטיין געבן א לין, ווייל וויפיל דו וועסט נאר הערן גרויסע זאכן פון א צדיק, קען עס דער לין אינגאנצן אנוועקמאכן, ביז דו וועסט אינגאנצן אפלאזן דעם צדיק, וואויל איז דעם מענטש וואס היט זיך פון לצים ווי פון פייער.

(זאת התורה בשלח א)

***

ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם "היום", משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן: "שטייטם

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

און זעהמס די ישועה וואס דער אייבערשטער וועט טוהן מיט ענק "היינט".

מוהרא"ש שליט"א זאגט, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז) "היום" אס בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ, אז א איד דארף שטענדיג נאר קוקן אויפ'ן היינטיגן טאג, נישט קוקן וואס עס איז געווען געבטן, און נישט טראכטן וואס עס וועט זיין מארגן, און אויף אזא וועג איז מען זייער מצליח.

דאס האט משה רבינו געזאגט: "אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה'", אויב ווילט איר זעהן די ישועה פונעם אייבערשטן, אַשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם "היום", זאלט איר קוקן נאר אויפ'ן "היינטיגן טאג", דאן וועט עמיץ ארויסגיין פון אלע צרות.

א איד דארף וויסן אז ער האט נאר דעם היינטיגן טאג, היינט בין איך געבוירן געווארן, און איך טראכט נישט איבער וואס עס איז געווען געבטן. און איך האב נאר דעם היינטיגן טאג, איך טראכט נישט וואס עס וועט זיין מארגן, אויף איין טאג קען מען אלעס פארגעמען, און אויף אזא וועג וועט מען זייער מצליח זיין.

(זאת התורה בשלח ב)

***

ניבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה פי מרים הם, די אידן זענען געקומען צו די שטאט מרה און זיי האבן נישט געקענט מרינקן די וואסער, ווייל עס איז געווען ביטער, משה רבינו האט געשריגן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער האט געוויזן פאר משה רבינו א האלץ, ער זאל עס אריינגווארפן אין וואסער, און עס איז זיס געווארן.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד) אז ווען א מענטש טוט עבירות, ווערט דאס אריין געקריצט אין זיינע ביינער, ווי דער פסוק זאגט (חזקאל לב, כז) ותהי עונותם [חקוקה] על עצמתם. און דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א ביטערניש, ער ווערט א טרויעריגער מענטש, און די עצה דערצו איז, ער זאל זיך אויסרעדן פאר א צדיק, און דאן גייט ארויס די עבירות פון זיינע ביינער, און ער ווערט א פרייליכער מענטש.

דאס איז פֿשט אין פסוק, ולא יכלו לשאת מים ממרה פי מרים "הם", זיי האבן נישט געקענט מרינקן די וואסער ווייל "זיי" זענען געווען ביטער, וואס דאס קומט פון עבירות. ניוהו ה' עין וישלך אל המים, דער אייבערשטער האט געוויזן דעם "עין" וואס דאס גייט ארויף אויפ'ן צדיק (עי תיקוני זהר כא), מען זאל גיין צום צדיק. און דאן, נומתקו המים, וועט אלעס ווערן זיס, עס וועט אנועקגיין די גאנצע ביטערניש.

(זאת התורה בשלח ד)

שיחות מוהרא"ש

אייבערשטן, און דאן וועט ער געהאלפן ווערן און ער וועט האבן פרנסה בשפע.

און ווען א מענטש האט שכל און ישוב הדעת, ווארט ער נישט ביז ווען עס איז אים שוין זייער שווער, נאר ער הייבט שוין אן צו רעדן צום אייבערשטן, ער ווארט נישט ביז די צרות קומען, ער דאנקט און ער לויבט דעם אייבערשטן אויף די גוטע זאכן וואס ער האט, און ער בעט דעם אייבערשטן אויף ווייטער, און אזוי וועט אים נישט דארפן ווערן ענג אז ער זאל מוזן מיט געוואלד עפענען זיין מויל צו רעדן צום אייבערשטן.

פֿרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן

א מענטש דארף אריינגעמען אין קאפ און גוט וויסן, אז פֿרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן.

אפילו עס זעהט אויס ווי א פשוט'ע זאך, ווער ווייסט דען נישט אז נאר דער אייבערשטער געבט פֿרנסה? פון דעסט וועגן דארף מען דאס איבער'חזר'ן יעדן טאג נאכאמאל, ווייל מען זעהט אז מענטשן גייען ארום מיט אזא קליינקעפיגקייט, מיט חלישת הדעת, כאילו זייער גאנצע פֿרנסה ווענדט זיך אין א מענטש. מען פרויברט צו חנפ'ענען מענטשן ווייל מען מיינט אז מען וועט ארויס באקומען עפעס געלט פון יענעם, אין די צייט וואס די איינציגסטע וועג צו באקומען פֿרנסה איז נאר דורכ'ן געטן דעם אייבערשטן, נאר ביים אייבערשטן ליגט די גאנצע געלט.

מיר זאגן יעדן טאג אין קריאת שמע, "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם" - דער אייבערשטער ווארנט אונז אן אז מיר זאלן זיך נישט ביקן צו אן עבודה זרה. שטעלט זיך א קשיא, וועלכער איד איז דען אזוי משוגע אז ער וועט זיך ביקן צו א געטשקע? א איד האט מער שכל פון דעם, א איד ווייסט אז דאס איז אלעס נארישקייטן.

נאר דאס גייט אויך ארויף אויף די וואס פארלאזן זיך אויף מענטשן, זיי מאכן פון א מענטש ממש א געטשקע, כאילו נאר דער מענטש קען זיי העלפן מיט פֿרנסה, מען חנפ'ט און מען ביקט זיך צו מענטשן, אין די צייט וואס דער אמת איז אז פֿרנסה געבט נאר דער אייבערשטער, עס קומט בכלל נישט פון א מענטש.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ו) אויפן פסוק (תהלים קמה, טו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו" אז ווען א מענטש וועט קוקן נאר צום אייבערשטן, וועט אים דער אייבערשטער זיכער געבן פֿרנסה אין די צייט וואס ער דארף עס, ווי די גמרא זאגט (כתובות ע"ז) "מלמד שלכל אחד ואחד נותן לו הקדוש ברוך הוא פֿרנסתו בעתו" - דער אייבערשטער גיבט פאר יעדן פֿרנסה אין צייט, מען דארף זיך נאר פארלאזן אויפן אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן, דעמאלט וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן.

א מענטש דארף זיך אינגאנצן פארלאזן אויפן אייבערשטן, עס זענען דא מענטשן וואס אפילו ער ווייסט טאקע אז דער אייבערשטער געבט פֿרנסה, אבער מיט איין

שיחות מוהרא"ש

אויג קוקט ער צו מענטשן אויף, אז זיי וועלן אים זיכער נישט פארלאזן, זיי וועלן אים זיכער ארויס העלפן, און ער כאפט נישט אז דוקא דאס שטערט זיין פרנסה, ווען ער וואלט זיך נאר פארלאזט אויפן אייבערשטן מיט ביידע אויגן וואלט ער זיכער געהאט די פרנסה אין צייט.

דערפאר זאגט דער פסוק, "עיני כל' אליך ישברו", ווען א מענטש קוקט מיט זיינע ביידע אויגן נאר צום אייבערשטן, נאר פון אים בעהט ער וואס ער דארף, "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" וועט ער באקומען די פרנסה שנעל און גרינג אין די צייט וואס ער דארף עס. אויב אבער מיט א זייטיגע אויג קוקט מען אויך ארויס אויף מענטשן, דאן קען זיך די פרנסה פארזימען און עס וועט נישט אנקומען אין די ריכטיגע צייט ווען מען דארף עס.

מיין ברויט-געבער איז געשטארבן...

עס איז אמאל געקומען א בעל עגלה צום חפץ חיים ז"ל און געוויינט פאר אים: "רבי, אין א קורצע צייט זענען מיר געשטארבן מיינע דריי פערד, מיינע ברויט-געבער'ס, און יעצט האב איך נישט קיין פרנסה, נאר פון די פערד האב איך זיך מפרנס געווען, און יעצט זענען זיי געשטארבן".

דער חפץ חיים ז"ל האט אים געענטפערט מיט א ליבליכע רחמנות: "חס ושלום, וואס רעדסטו? די פערד האבן דיר געגעבן פרנסה? האסט פארגעסן אז דער אייבערשטער גיבט פרנסה, און נישט די פערד, בעהט ביים אייבערשטן פרנסה וועט דער אייבערשטער דיר זיכער העלפן!"

דער חפץ חיים ז"ל האט זיך אויפגעשטעלט, און שפאצירט רעדנדיג צו זיך: "ווי נאריש זענען מענטשן; אנשטאט דעם אייבערשטן, זעהט דער בעל עגלה ווי זיין פערד גיבט אים פרנסה, דער סטאלער טראכט אז דער האלץ גיבט אים פרנסה, דער שניידער רעדט זיך איין אז זיין נאדל גיבט אים פרנסה, און מען פארגעסט אינגאנצן אז נאר דער אייבערשטער גיבט פרנסה ער איז דער זון ומפרנס לכל".

ווען א מענטש נעמט זיך דאס אריין אין קאפ, גייט אים אלעס אסאך גרינגער, ער ווייסט וואס ער האט צו טון, ער ווייסט אויף וועם ער דארף זיך פארלאזן, און ער ווייסט צו וועם ער דארף זיך ווענדן אין א צייט פון נויט. וואויל איז דעם וואס פארלאזט זיך אינגאנצן אויפן אייבערשטן, וועט זיין פרנסה קומען צו אים פונעם אייבערשטן אליין.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט' ערך פרנסה וחלק ט"ז ערך שביעי של פסח)

חמשה עשר בשבט

חמשה עשר בשבט איז ראש השנה פאר די ביימער. דער פסוק זאגט פי האדם עץ השדה - א מענטש איז אזוי ווי א בוי, זאגט מוהרא"ש שליט"א אז א מענטש קען זיך אסאך אפּלערנען פון א בוי ווי אזוי אנצוגיין אין זיין לעבן.

זיך דערהאלטן

אויף א בויס גייט דורך זייער שווערע צייטן, עס ווערט ווינטער, עס קומען שווערע ווינטן, האגל, שניי, אלע בלעטער פאלן אראפ, דער בויס ווייסט נישט אויב ער וועט עס דורך מאכן. אבער אויב ער האלט זיך שטארק, ער ווייסט אז פאלד וועט קומען זומער און די זון וועט אויפשיינען און ער וועט צוריק אויפלעבן, מאכט ער עס דורך און עס בלייבט שטיין א הערליכע בויס.

און אפילו זומער קומען אויף די היצן וואס טריקענען אים דעם בויס, און עס זעהט אויס ווי ער וועט ווערן אינגאנצן פארטריקעט, אבער אויב דערהאלט ער זיך, בלייבט ער שטיין, און עס בלייבט א הערליכע בויס.

די זעלבע איז מיט א מענטש, עס גייט אויף אים דורך אסאך שוועריקייטן, אסאך מאל זעהט אים אויס ווי ער האלט עס שוין מער נישט אויס, ער קען עס מער נישט דורך טראגן, און אפילו ווען עס הייבט שוין אן צו גיין אביסל בעסער, קומען פרישע צרות און פראבלעמען און ער וויל שוין אויפגעבן. אויב אבער ער לאזט זיך נישט צוברעכן, ער דערהאלט זיך, וועט אים צום סוף גוט זיין.

וואויל איז דעם מענטש וואס דערהאלט זיך און ער לאזט זיך נישט צוברעכן פון קיין שום זאך וועט אים צום סוף זיין גוט.

זיך נישט דערשרעקן

אן אינטערעסאנטע זאך זעהט מען ביי די ביימער, מענטשן שפיינען אויף זיי, שטיסן אויף זיי, מען ווארפט אויף זיי שמוץ, מען גיסט זיי אן מיט וואסער, אבער דער בויס דערשרעקט זיך נישט, ער גייט ווייטער אן, און אנשטאט צוריק טהון שלעכטס, טוט ער נאך צוריק גוטס, ער געבט ארויס פיינע געשמאקע זיסע פרוכט מיט וואס יעדער איז זיך מחי'.

און דאס דארף א מענטש נאכמאכן, אז אפילו ווען מען פארשעמט אים, מען מאכט אים צרות, מען דערנידערט אים, זאל ער זיך נישט דערשרעקן נאר ווייטער טהון טובות און גוטס מיט יעדן איינעם.

מען זעהט אז אלע צדיקים האבן געהאט דעם נסיון, מען האט זיי פארשעמט און אראפ געקוקט, אבער זיי האבן זיך נישט דערשראקן נאר זיי האבן ווייטער צוריק געגעבן נאר גוטס, און זיי האבן געמאכט ספרים מיט וואס די גאנצע וועלט איז זיך מחי'.

זיך נישט האלטן גרויס

נאך א זאך זעהט מען ביי די ביימער, אז די ווארצלען פונעם בויס גייען אריין טיף אין דער ערד, און ווי טיפער זיי זענען אין דער ערד, אלץ שטערקער און בעסער האלט זיך דער בויס, און פארקערט אויב די ווארצלען זענען נאר פון אויבן אויף, זיי זענען נישט גענוג טיף אין דער ערד, דאן איז דער בויס זייער שוואך, און ווען עס קומט א שטארקע ווינט וועט עס אוועק בלאזן דעם בויס, און עס וועט גארנישט בלייבן פון אים.

פון דעם קען זיך א מענטש אפּלערנען, אז אויב ער וועט זיך האלטן גרויס, ער וועט ווייזן פאר יעדן איינעם ווי גוט און געלונגען ער איז, און ער וועט אראפ קוקן א צווייטן, דאן וועט ער צום סוף פאלן, ווייל יעדער וועט אים פיינט האבן, מענטשן האבן נישט ליב איינעם וואס האלט זיך גרויס און קוקט אראפ אויף יעדן. אבער א מענטש וואס פאהאלט זיינע גוטע מעלות, ער איז צוגעלאזן צו יעדן איינעם, ער קוקט ארויף אויף יעדן איינעם, אזא מענטש האט יעדער ליב, און ער וועט זיך קענען האלטן און שיינ מצליח זיין.

נישט קוקן אויף א צווייטן

דער אייבערשטער האט אריינגעלייגט א טבע אין א בויס אז יעדע בויס ציהט זיך אליין זיין לעבן פון דער ערד און קיין איין בויס ציהט נישט פון א צווייטן בויס, פון יעדע בויס וואקסט ארויס אנדערע מיני פרוכט און אזוי ווייטער, קיין איין בויס מישט זיך נישט אריין אין א צווייטן. פון דעם קען זיך א מענטש אפּלערנען, אז א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט אריינמישן אין א צווייטן, נאר ער זאל ציען זיין לעבן פונעם אייבערשטן אליין. וואס ער דארף זאל ער נאר בעטן פונעם אייבערשטן, און נישט קוקן אויף א צווייטן.

המשך בדף ד

חֲמֵשֶׁה עֶשֶׂר בְּשַׁבַּת

המשך

ווייל ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, סיי אויב יענער איז פֿעסער פון אים, סיי אויב יענער איז ערגער פון אים, וועט קיינמאל נישט זיין גוט.

ווען ער וועט קוקן אויף איינעם וואס איז פֿעסער פון אים, מער געלונגען פון אים, וועט ער טראכטן אז ער איז גארנישט ווערט, ווייל ער זעט דאך אז יענער קען פֿעסער. אָבער דאס איז נישט אמת, ווייל יעדער מענטש קען פֿעסע אויפֿטוהן אויף דער וועלט, און אויב ער וועט זיך צוגרעכן מיטן טראכטן אז יענער איז פֿעסער, וועט ער נישט טוהן אפילו וואס ער קען יא טוהן.

און אויב ער וועט טראכטן אז ער איז פֿעסער פון יענעם, וועט אויף נישט זיין גוט, ווייל ער וועט אייביג טראכטן אז מען דארף אים געבן מער כבוד פון יענעם, ווייל ער איז מער חשוב פון יענעם, און מען דארף מאכן מער א עסק פון אים, און אויב מען וועט אים עס נישט געבן, וועט ער ווערן אינגאנצן צוגראכן און טרויעריג.

וועגן דעם איז די עצה, נישט צו קוקן אויף א צווייטן, און עס זאל אים נישט אינטערעסירן וואס א צווייטער טוט, און אזוי וועט ער נישט זיין צוגראכן און ער וועט אויפֿטוהן אויף דער וועלט וואס ער קען יא.

וואויל איז פאר א מענטש וואס געדענקט אז ער איז אזוי ווי דער בוים, און ער מאכט נאך די אלע זאכן פונעם בוים וואס מיר האבן אויסגעקענט, וועט ער זיכער אויסוואקסן ווי א שטארקע שיינע בוים, און ארויס געבן גוטע זיסע פרוקט פון וואס יעדער וועט הנאה האבן, וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט.

(קונטרס ט"ו בשבט)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

בקשו רחמים מרובים

מוהרא"ש שליט"א איז אפגעפירט געווארן אין שפיטאל

אנשי שלומינו און אידן איבער דער גארער וועלט זענען מתפלל און רייסן איין בתפלה ותחנונים פאר כ"ק מוהרא"ש שליט"א וואס איז געווארן אפגעפירט אין שפיטאל צוליב די שווערע מצב הבריאות, דער אייבערשטער זאל אים שיקן א גאנצע רפואה בקרוב ממש.

אין אלע געגענטער זענען דא משמורות תהלים צו מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן פאר א שנעלע רפואה שלמה פאר מוהרא"ש שליט"א - כ"ק מרן רבי אליעזר שלמה בן מלכה, לרפואה שלמה בקרוב.

יעדער געדענקט און ווייסט די אלע טובות וואס מיר האט באקומען פון מוהרא"ש אלע יארן, כמעט יעדער איד איבער די וועלט האט שוין געזעהן און געלערנט די הייליגע ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש, און דאס האט אים געגעבן חיזוק און כח ווייטער אנצוגיין אין לעבן און נישט ווערן צופאלן פון קיין שום זאך, און דערפאר פילט יעדער אן הכרת הטוב צו מתפלל זיין און איינרייסן לרפואתו השלימה.

די פארגאנגענע צוויי וואכן איז נישט פארגעקומען די וועכנטליכער ליל שישו שיעור צוליב די חולשת גופו פון מוהרא"ש שליט"א. מיטן אייבערשטנס הילף האפן מיר אז מוהרא"ש שליט"א וועט פירן א טיש לכבוד חמשה עשר בשבט די קומענדיגע וואך. מען קען הערן אלע אפדעיטס אויפן "קול ברסלב" טעלעפאן לייך 212-444-9191.

"תפלות ישראל עושה רושם" - נאר מיט תפלה וועלן מיר פועלן א ישועה אז מוהרא"ש שליט"א זאל זיך גענצליך ערהוילן און קענען ווייטער ממשיך זיין מיט זיין עבודת הקודש אריינצוברענגען די הייליגע לימודים אין עצות פון רבי'ן אין די גאנצע וועלט.

הן קל כביר ולא ימאס את תפלת הרבים!

א תפלה אויף א שיינע אַתרוג פון רבי נתן זצוק"ל צו זאגן חמשה עשר בשבט

רבנו של עולם, זכנו לאתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר באמת ומהדר בכל מיני הדור, ולולב והדס וערבה פשרים ונאים ומהדרים, ונזפה לקיים מצות נטילת ארבע מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדשה ובטהרה גדולה, באהבה וביראה בשמחה וחדנה רבה וציומה ואזכה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה וציומה, בכונת הלב באמת ובדבקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על ידי הנענועים להמשיך הארה מהמחין שבראש לתוף הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, ונזפה להודיע לבני האדם גבורותך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו ותנו כבוד והדר למלכותך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי, אמן.

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 5554-559-347

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזו-הוק-אפ

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו

חבר הנהלת המוסדות

צו די אפשערן פון זיין אינגל למז"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:01
סוף זמן קר"ש..... 8:58
מוצש"ק..... 6:33
שיעורים כסדרן
בבלי..... כתובות ה'
ירושלמי..... מעשרות ט"ו
תוספתא..... בבא בתרא פרק ד'

שנה 4, גליון 10 (175)

פרשת יתרו, י"ח שבט, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ כי אני ה' רפאך ~

די חז"ל זאגן (ברכות ס.) אויפן פסוק (שמות כא, יט) "ורפא ירפא" מכאן שנייתנה רשות לרופא לרפאות - דער אייבערשטער האט געגעבן רשות פאר א דאקטער צו היילן א קראנק. זאגן צדיקים אז מען האט טאקע געגעבן רשות פאר א דאקטער צו היילן אבער ער האט נישט קיין רשות מייאש צו זיין.

נאר דער אייבערשטער איז דער ממית ומחיה, ער מאכט א מענטש לעבן. נאר דער אייבערשטער מאכט א מענטש זאל ווערן קראנק און ווערן געזונט. ווען א מענטש איז קראנק רח"ל דארף ער טאקע טון וואס ער קען בדרך הטבע, ער דארף פרויבירן צו גיין צו דאקטורים און זיך פרויבירן צו היילן, אבער מען דארף וויסן און געדענקען אז אלעס ווענדט זיך אינעם אייבערשטן, אפילו ווען דער דאקטער זאגט אז עס איז נישטא וואס צו טון בדרך הטבע, מיינט דאס גארנישט, דער אייבערשטער איז גרעסער און שטערקער פונעם דאקטער, און אויב מען וועט אסאך בעטן דעם אייבערשטן וועט דער אייבערשטער זיכער שיקן א רפואה שלמה.

עס איז אמאל געקומען א איד צום הייליגן חזון איש זצ"ל, דער איד האט געוויינט מיט בכיות עצומות אז ער קומט יעצט פונעם דאקטער, און דער דאקטער זאגט אז מען האט געפינען ביי אים א געפערליכע קרענק און ער האט נישט מער ווי פיר טעג צו לעבן. דער איד האט זייער געוויינט אז ער ציטערט פארן טויט, און ער ווייסט נישט וואס צו טון.

דער חזון איש זצ"ל האט געעפנט א חומש בראשית און אנגעהויבן ליינען די פסוקים פון מעשה בראשית וואס דער

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וישמע יתרו, זאגט רש"י, מה שמועה שמע וכו', קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. וואס האט יתרו געהערט אז עס האט אים געמאכט קומען צו די אידן? קריעת ים סוף און מלחמת עמלק, דארף מען פארשטיין פארנוואס פונקט די צוויי זאכן האבן אים געמאכט קומען?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט'), אויפן פסוק "תפלה לקל חינו" אז דער עיקר פון א מענטש'ס לעבן איז נאר תפלה, צו רעדן צום אייבערשטן. ווייל יעדער מענטש גייט אריבער אסאך צרות און יסורים, און די איינציגסטע עצה איז נאר עס צו דערציילן פארן אייבערשטן, און בעטן זיין הילף.

די גמרא זאגט (פסחים ק"ח.) אז צו האבן פרנסה איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, און אויך (סוטה ב.) צו טרעפן א שידוך איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף. און מען זעהט פחוש אז די צוויי זאכן צוברעכן די מערסטע א מענטש, פון איין זייט ווען מען האט נישט קיין פרנסה איז מען זייער צובראכן, און מען הייבט אן צו האבן קשייות אויפן אייבערשטן, ווי דער מדרש זאגט (שמות רבה פלא"א, ס"ב) אז ארימקייט איז שווערער ווי אלע אנדערע יסורים. און פון די אנדערע זייט ווער עס האט נאכנישט געמאכט קיין שידוך איז אויך זייער צובראכן, ווי די גמרא זאגט (במות כב:) ווער עס האט נישט קיין נויב, קען נישט זיין פרייליך. און די איינציגסטע עצה פאר ביידע זאכן, איז נאר צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן ביז דער אייבערשטער וועט העלפן.

מען דארף זיך אבער היטן פון דעם "עמלק" וואס ברענגט אריין ספיקות אין א מענטש "היש ה' בקרבנו אם אין?" - דער אייבערשטער איז נא מיט מיר, אדער נישט? מען איז נישט זיכער מיט זיך. דערפאר דארף מען גיין צו א צדיק, וואס ער לערנט אויס פארן מענטש, אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, ער איז שטענדיג גרייט אים אויסצוהערן, און אים צו העלפן אין יעדע מצב.

דאס זאגט רש"י, וואס האט געברענגט יתרו ער זאל קומען צום צדיק, צו משה רבינו? ער האט געהערט אז עס איז נא זאכן וואס עס איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, עס איז נא שוועריקייטן אין פרנסה, עס איז נא שוועריקייטן אין שידוכים, און די איינציגסטע עצה איז נאר זיך צו ווענדן צום אייבערשטן, אבער פון די אנדערע זייט קומט די מלחמת עמלק וואס ברענגט אריין ספיקות, דער אייבערשטער דארף מיר נא, אדער נישט? "

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

אייבערשטער האט באשאפן די ערשטע טאג "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד".. און אזוי ווייטער וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די צווייטע טאג און די דריטע טאג און די פערטע טאג "ויעש אלהים את שני המארת הגדלים".." ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי"..
און דער חזון איש האט אויסגעפירט און געזאגט פאר דעם איד: "קוק וואס דער אייבערשטער האט אלץ באשאפן אין פיר טעג. די הימל און ערד, הימלען, ימים און יבשה, גראז מיט ביימער, די זון און די לבנה מיט די שטערנס. און דו דערשרעקסט זיך נאך פון דעם וואס דער דאקטער געבט דיר נאר פיר טעג צו לעבן?! דו ווייסט וואס דער אייבערשטער קען נאך טוישן אין די פיר טעג?"

"איך וואלט דיר געראטן" - האט אים דער חזון איש געזאגט - "אז דו זאלסט זיך גוט אויסוויינען צום אייבערשטן, זאלסט אים בעטן א גאנצע רפואה, און דו וועסט נאך זען ווי דו וועסט האבן אריכט ימים ושנים געזונטערהייט".

דער איד האט אזוי געטון, ער האט געטראפן עפעס א ליידיגע שול, ער האט זיך דארט גוט אויסגעוויינט צום אייבערשטן, און ער האט טאקע גע'פועלט' א ישועה, ער איז געזונט געווארן און ער האט נאך געלעבט נאכדעם צען יאר געזונט און פריש.

זעט מען פון דעם אז אלעס ווענדט זיך אין תפלה, אפילו ווען דער דאקטער זאגט אז דער מענטש קען שוין מער נישט לעבן רח"ל, קען מען נאך אלץ טוישן מיט תפלה, מיטן זיך אויסוויינען און אויסבעטן ביים אייבערשטן.

לאנגע געזונטע יארן

דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי שמעון, ער איז געווען דער ערשטער תלמיד פונעם רבי'ן, האט אמאל פאסירט ביי אים אזא מעשה.

ווען עס איז אים געבוירן געווארן זיין ערשטע קינד. פארשטייט זיך אז די שמחה איז געווען גאר גרויס. אבער איין טאג ווען רבי שמעון קומט אהיים פון שוהל טרעפט ער זיין ווייב זיצט אין וויינט זייער שטארק, ער פרגעט איר: "פארוואס וויינסטו?" זאגט זי: "אונזער יונגל האלט אין איין חלש'ן און איך קען אים זייער שווער דערמינטערן, לויף שנעל צום רבי'ן, בעהט אים ער זאל איינרייסן פאר א רפואה שלימה פארן קינד!" רבי שמעון איז גלייך צוריק געלאפן צום רבי'ן, און געוויינט: רבי, מיין יונגל חלש'ט אנוועק מען קען אים נישט דערמונטערן, רייס איין פאר מיין קינד ער זאל האבן א רפואה שלימה און זיין געזונט און שטארק". דער רבי האט גארנישט געענטפערט און זיך אפילו נישט וויסענדיג געמאכט פון אים, ער האט ווייטער געבעטן און זיך גע'עקש'נט ביים רבי'ן אבער דער רבי האט זיך גארנישט וויסענדיג געמאכט. ער האט פארשטאנען אז דאס מיינט אז דער גזר דין איז שוין גע'חמת'נט, און דער קינד איז שוין דערנאך, ער איז אהיימגעגאנגען זייער טרויעריג.

פרשת השבוע

און פון דעם האט ער פארשטאנען אז מוז ער גיין צום צדיק, צו משה רבינו, ער זאל אים אויסלעגען צו רעדן צום אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו א)

***

וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם, משה רבינו איז אראפגעקומען פון פארג צום פאלק, און ער האט זיי געהייליגט און גענוואשן די קליידער.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט לערנען און דאווענען, אבער פון די אנדערע זייט קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן מיט וועלטליכע זאכן, מיט עסן, טרינקן און שלאפן. אויב מען טוט עס אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, איז דאס אויך "עבודת ה'".

עס איז פאקאנט אז דער גוף ווערט אנגערופן ווי א קלייד פאר די נשמה.

דאס איז פשט אין פסוק, וירד משה מן ההר אל העם, משה רבינו איז אראפגעקומען צו די אידישע קינדער, ויקדש את העם, און ער האט געהייליגט דאס פאלק, ויכבסו שמלתם, אזוי ווייט אז ער האט אויסגענוואשן אויך זייערע קליידער, ער האט זיי אויסגעלערנט אז אויך מיטן גוף, וואס איז ווי א קלייד פאר די נשמה, קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו ה)

***

אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז א איד דארף וויסן אז אלעס פירט דער אייבערשטער, סיי ווען עס זעהט אים גוט, און סיי ווען עס זעהט אים שלעכט. און דאס איז עולם הבא, ווייל ווען משיח וועט קומען וועט יעדער וויסן אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן, ווי די גמרא זאגט (פסחים ג.) אז ווען משיח וועט קומען וועט מען אפילו אויף שלעכטע זאכן, מאכן די ברכה "הטוב והמטיב".

דאס זאגט דער פסוק, אנכי - איך בין דער זעלבער אייבערשטער, סיי מיטן נאמען - ה', וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט גוט. און סיי מיטן נאמען - אלקיך, וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט שווער פארן מענטש. שטענדיג איז עס דער אייבערשטער וואס מיינט נאר די מזכה פון מענטש, אז מען זאל קומען צו אים, און דאן וועט ער העלפן. אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אזוי ווי עס איז געווען אין מצרים וואס די אידן האבן דארט געארבעט זייער שווער, ביז משה רבינו איז געקומען און זיי אויסגעלערנט צו רעדן צום אייבערשטן, און ווען די אידן האבן געשריגן צום אייבערשטן, האט ער זיי אויסגעלייזט מיט גרויסע ניסים. דערפאר דארף מען שטענדיג געדענקן אז אפילו ווען עס גייט שווער, קומט עס נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, און דאן וועט ער העלפן און מען וועט ארויסגיין פון אלע צרות. (זאת התורה יתרו ט)

שיחות מוהרא"ש

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

המשך

צוזאמען, קיינער זאל זיך נישט גרויסן אויף א צווייטן, און מען זאל שטענדיג אנטלויפן פון מחלוקת.

"איך האב איבערגעלאזט א גרויסע ירושה, די ספרים "שו"ת אשר בנהל" וואס ענטהאלטן ביז יעצט איבער זיבעציג טויזנט בריוון, איך בעט אלע אנשי שלומינו ארויס צו העלפן אז מען זאל ענדיגן ארויסגעבן אלע חלקים, יעדער זאל נעמען אויף זיך עטליכע חלקים צו דרוקן. דאס איז די איינציגסטע ירושה וואס איך לאז איבער".

אינעם בריוו באדאנקט זיך מוהרא"ש שליט"א פאר זיינע טעכטער וועלעכע רירן זיך נישט אוועק פון זיין בעט, און טוהן אלעס וואס מעגליך פאר זיין רפואה. עס איז טאקע צום באוואונדערן די גרויס איבערגעגעבנקייט וואס זיי האבן פאר מוהרא"ש שליט"א, די גרעסטע און בעסטע פראפעסארן ווערן אראפגערופן און מען טוט אלעס אין די וועלט וואס מעגליך צו זען אז מוהרא"ש שליט"א זאל האבן א גאנצע רפואה.

מוהרא"ש שליט"א ענדיגט צו דעם בריוו מיט א בקשה:

"איך בעט אז איר זאלט ווייטער מתפלל זיין פאר מיר, געדענקט גוט אז וואס תפלה טוט אויף קען קיין שום זאך נישט טון, און מיט תפלה קענט איר מיר ארויסנעמען פון מיין שווערן מצב".

דינסטאג איז מוהרא"ש שליט"א ווייטער געווען זייער שוואך, און נאר געבעטן אז מען זאל מתפלל זיין פאר אים. בינאכט - המשעה עשר בשבט - האט מוהרא"ש שליט"א געגעסן פירות און אחרוג, און אנגעווינטשן אז מען זאל זוכה זיין צו האבן גוטע פירות, גוטע וויין פאר מצות אויף פסח, און א שיינע אחרוג און ד' מינים פאר סוכות.

פון ארץ ישראל זענען געקומען צו פארן חשובע תלמידים פון מוהרא"ש וועלכע פרובירן ארויסצוהעלפן מיט וואס עס פעלט אויס, בגוף, בטירחא ובכמוון. מען פרובירט ארויסצוהעלפן ווי ווייט מעגליך אז מוהרא"ש שליט"א זאל זיך אינגאנצן ערהוילן בעו"ה.

דערווייל איז מוהרא"ש שליט"א אין גאר א שווערע מצב, מען דארף מעורר זיין גרויס רחמי שמים פאר זיין געזונט. אין אלע געגענטער קומען פאר כסדר'דיגע משמורות תהלים, סיי דאהי און סיי אין ארץ ישראל, אנשי שלומינו פארן ארום צו קברי צדיקים צו מעורר רחמים זיין און רייסן איין וועלטן פאר די גענצליכע ערהוילונג פון מוהרא"ש שליט"א.

אידן איבער די גאנצע וועלט האבן זיך אויך מיטגעשטעלט צו מתפלל זיין פאר מוהרא"ש, די ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש שליט"א זענען ברייט פארשפרייט איבער די וועלט, כמעט אין יעדע אידישע הויז געפינען זיך עטליכע ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש, יעדער ווייסט און געדענקט די הרהורי תשובה וואס מען האט געהאט לערנענדיג די ספרים פון מוהרא"ש, יעדער ווייסט אז ווען מען איז אין א שווערע מינוט, מען דארף האבן חיזוק אנצוגיין אין לעבן, דאן איז מען זיך מחיי מיט די ספרים, וועלכע זענען מחזק און שטארקן יעדן איינעם נישט צו ווערן צופאלן פון קיין שום זאך. און יעצט, ווען מוהרא"ש שליט"א איז אין א שווערע מצב, שפירט יעדער אן הכרת הטוב צו מתפלל זיין פאר מוהרא"ש שליט"א אז ער זאל ווייטער קענען ממשיך זיין מיטן מחזק זיין און אריינבלאזן האפענונג אין אידישע קינדער.

עס איז זיכער אז אידישע תפלות גייען נישט פארפאלן, דער אייבערשטער זאל העלפן אז מוהרא"ש שליט"א וועט האבן א גאנצע רפואה, און ווייטער קענען ממשיך זיין מיט זיין עבודת הקודש געזונטערהייט, עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו.

כי ק-ל מלך רופא נאמן ורחמן אתה!

זיין ווייב איז די גאנצע צייט געשטאנען נעבן דעם קינד'ס בעט און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל געזונט ווערן. גלייך ווען איר מאן איז אריינגעקומען האט זי געפרעגט: "וואס האט דער רבי געזאגט?" ער האט אויסגעבראכן אין א געוויין און געזאגט: "דער רבי האט גארנישט געזאגט!".

זי איז נישט שוואך געווארן, זי האט געוואוסט אז מען קען אלעס אויס'פועל'ן מיטן תפלה, מיט בעטן דעם אייבערשטן, בשעת איר מאן איז געגאנגען שלאפן פון גרויס צער, ער האט געטראכט לאמיר כאטש אויפשטיין צופרי דאווענען ותיקין מיטן רבי'נס מנין. האט זי אבער אפגעמאכט אז זי גייט נישט שלאפן, זי וועט אויפבלייבן און זי וועט אויס'פועל'ן א ישועה, אזוי האט זי טאקע געטוהן, א גאנצע נאכט איז זי געשטאנען ביים קינד'ס בעט און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל זיין געזונט און שטארק.

רבי שמעון איז אויפגעשטאנען פארטאגס און געגאנגען דאווענען ותיקין צום רבי'ן, גלייך ווען ער האט געעפענט די סדר פון בית המדרש, איז אים דער רבי אקעגן געקומען מיט א שמייכל און געזאגט: "מילא אז זי האט גע'פועל'ט אז דאס קינד וועט זיין געזונט פון דעם רעד איך אפילו נישט, נאר זי האט נאך אויסגע'פועל'ט פארן קינד לאנגע לאנגע טעג און גוטע יארן!".

און אזוי איז טאקע געווען דער קינד איז אויפנואקסן און געלעבט לאנגע געזונטע יארן.

מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן, אפילו ווען עס שוין לאחר גזר דין, עס איז שוין געווארן אפגעשריבן און גע'חתמ'ט אויף א מענטש אז ער וועט שוין נישט זיין געזונט ח"ו, קען מען עס נאך אלץ טוישן מיט תפלה ותחנונים.

דו האסט דאך אן עצה

איינמאל איז געקומען צו מוהרא"ש שליט"א א רוקישער איד, און ער האט זיך אפגערעדט אז ער גייט דורך גאר גרויסע שוועריקייטן און אסאך צרות. דער איד האט דערציילט אז זיין שווער איז זייער קראנק געווארן לע און מען האט אים אריינגענומען אין שפיטאל, די דאקטורים זאגן אז דער מצב איז גאר ערנסט און ער מוז דורכגיין א שווערע אפעראציע וואס מען ווייסט נישט אויב ער וועט עס דורך מאכן בשלום. און זיין שווער א פילע שטוב מיט קינדער, און זיי האבן נישט קיין בריוט צו עסן, וואס טוט מען אין אזא שווערע צייט?

דער איד איז געווען זייער א פשוטער איד, ער האט זייער ווייניג געוואוסט, אפילו עברי האט ער שווער געקענט ליינען, אבער איין זאך האט ער געהאט, וואס אויף דעם האט ער זיך מוסר נפש געווען זיין גאנץ לעבן, נאך זייענדיג אין רוסלאנד אונטער די קאמיניסטן פלעגט ער יעדן טאג לייגן טלית ותפלין באהאלטענערהייט, און רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך אלעס וואס עס איז אויף אים דורך.

אזוי שמועסענדיג האט דער איד דערציילט אז ער פלעגט אסאך רעדן צום אייבערשטן, און ער האט אסאך מעשיות צו דערציילן וואס ער האט גע'פועל'ט דורכן בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין שפראך, און ער האט נאך צוגעלייגט אז נאר אזוי איז ארויס געראטעוועט געווארן פון רוסלאנד ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אויף דעם.

מוהרא"ש שליט"א איז זייער נתפעל געווארן פון זיין תמימות,

שיחות מוהרא"ש

און אים געזאגט: "דו זאגסט דאך אליין אז דו ביזט אייביג נאר געהאלפן געווארן דורך געטן דעם אייבערשטן, פארנוואס זאלסטו יעצט ווערן אזוי צופאלן פון דיין צרה? פארנוואס זאלסטו נישט אויף יעצט ניצן דיין עצה? פארנוואס זאלסטו נישט געטן דעם אייבערשטן אז דיין שווער זאל האבן א רפואה שלימה און מען זאל אפילו נישט דארפן מאכן די אפּעראציע?!"

דער איד איז זייער נתעוּר געווארן פון די ווערטער, ער איז אהיים געגאנגען און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן א גאנצע נאכט אז זיין שווער זאל האבן א גאנצע רפואה.

פּלוצלינג איז אים אריינגעקומען א געדאנק אין קאפ "ווער זאגט אז איד דארף זיך פארלאזן נאר אויף וואס דער דאקטער זאגט? אפּשר זאל איד רופן א גרעסערן דאקטער און ער זאל זאגן זיין מיינונג?!"

צומארגנס איז ער טאקע אריבער געגאנגען אין שפיטאל, און פארלאנגט אז ער וויל מען זאל ברענגן דעם גרעסטן פראפעסאר וועלכער איז די מערסטע באקאנט מיט די סארט קרענק, ער זאל אונטערזוכן דעם קראנקן, און ער איז גרייט צו באצאלן וויפיל עס וועט נאר קאסטן.

מען האט טאקע אראפ גערופן דעם גרעסטן דאקטער, ער האט געמאכט פארשידענע אונטערזוכונגען אויפן קראנקן, און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער ערשטער דאקטער האט געמאכט א גרויסן טעות, עס איז בכלל נישט געווען קיין ערנסטע קרענק, ער האט זיך נאר פארדארבן דעם מאגן פון א געוויסע עסן וואס ער האט געגעסן, און מען דארף בכלל נישט מאכן קיין שום אפּעראציע.

דער איד איז צוריק געקומען צו מוהרא"ש שליט"א און דערציילט די פרייליכע נייעס, האט מוהרא"ש שליט"א אים געזאגט: "עס קען זיך מאכן אז א מענטש האט די געווער אין די האנט, ער ווייסט ווי אזוי עס צו נוצן, און ער נוצט עס אפּט, אבער ווען ער קומט אין מלחמה אריין ווערט ער אינגאנצן פארלוירן און צומישט, און ער ווייסט נישט ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן, אין די צייט וואס זיין ישועה און הילף ליגט אין זיין האנט."

מיט תפלה קען מען אלעס פועלן, נישט קיין חילוק וואס די דאקטורים זאגן, נישט קיין חילוק ווי שווער און ווי ערנסט דער מצב איז קען מען אלעס טוישן מיט תפלה.

ווען א איד עפענט זיין מויל און ער בעט דעם אייבערשטן, לייגט דאן דער אייבערשטער אנוועק אלע זאכן אין די זייט, ער הערט אויס דעם איד, און ער שיקט אים די ישועה און רפואה וואס ער דארף.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך תפלה וחלק ד' ערך נשים וחלק ט"ו ערך רפואה)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

לקיים בנו חכמי ישראל

אידן איבער די וועלט זענען מרבה בתפלה

ותחנונים פאר די געזונט פון מוהרא"ש שליט"א

אנשי שלומינו און אידן איבער דער גארער וועלט זענען ווייטער מתפלל און רייסן איין בתפלה ותחנונים פאר כ"ק מוהרא"ש שליט"א וואס געפינט זיך נאך אלץ אין שפיטאל אין א שווערע מצב, דער אייבערשטער זאל אים שיקן א גאנצע רפואה בקרוב ממש.

די לעצטע עטליכע וואכן האט זיך מוהרא"ש שליט"א זייער נישט גוט געפילט, מען האט קודם געמיינט אז עס איז א שווערע פארקילעכטס, אבער ווען מען האט געזען אז עס ווערט נאר שווערער און שווערער איז מוהרא"ש שליט"א אפגעפירט געווארן אין שפיטאל דעם פאראנגענעם מיטוואך פ' בשלח וואו עס איז פעסטגעשטעלט געווארן אז ער האט די ביטערע מחלה אין די בלוט רח"ל.

שבת קודש איז צוריק געקומען די רעזולטאטן פון די טעסטס וועלכע האבן געוויזן אז די מחלה איז לידער פארשפרייט אויף א שטארקע פארנעם, די דאקטורים זענען געווען זייער באזארגט און זיי האבן נישט געגעבן מער ווי עטליכע שעה ל"ע.

ווי נאר די ידיעה איז פארשפרייט געווארן, האבן אידישע קינדער בכל מקומות מושבותיהם אנגעהויבן איינצורייסן און מתפלל זיין פאר מוהרא"ש שליט"א פאר א גאנצע רפואה.

ביז מאנטאג האט זיך דער מצב אביסל סטאביליזירט, מוהרא"ש שליט"א איז עטוואס געקומען צו די כוחות און געבעטן מען זאל אים ברענגען די טלית און תפלין, און געזאגט אז ער וויל אהיימגיין פון שפיטאל.

נאכן דאווענען האט מוהרא"ש שליט"א ארויסגעגעבן א בריוו פאר אלע אנשי שלומינו, מיר וועלן אראפברענגען עטליכע אויסצוגן פונעם בריוו איבערגעטייטשט אויך אידיש.

"איך האב נישט גענוג ווערטער אייך צו באדאנקען פאר די תפלות און תהלים וואס איר זענט מתפלל פאר מיר, נאר דאס קען מיר מאכן א נס, אזוי ווי דער רבי זאגט אז תפלה, ניסים און רפואה זענען תלוי איינס אין אנדערן, און דעריבער בעט איך אז איר זאלט ווייטער ממשיך זיין צו מתפלל זיין פאר מיר."

ווייטער אינעם בריוו בעט מוהרא"ש שליט"א אז מען זאל זיך האלטן

המשך בדף ג

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייוו הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:01
סוף זמן קר"ש..... 8:58
מוצש"ק..... 6:33
שיעורים כסדרן
בבלי..... כתובות ה'
ירושלמי..... מעשרות ט"ו
תוספתא..... בבא בתרא פרק ד'

שנה 4, גליון 10 (175)

פרשת יתרו, י"ח שבט, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ כי אני ה' רפאך ~

די חז"ל זאגן (ברכות ס.) אויפן פסוק (שמות כא, יט) "ורפא ירפא" מכאן שנייתנה רשות לרופא לרפאות - דער אייבערשטער האט געגעבן רשות פאר א דאקטער צו היילן א קראנק. זאגן צדיקים אז מען האט טאקע געגעבן רשות פאר א דאקטער צו היילן אבער ער האט נישט קיין רשות מייאש צו זיין.

נאר דער אייבערשטער איז דער ממית ומחיה, ער מאכט א מענטש לעבן. נאר דער אייבערשטער מאכט א מענטש זאל ווערן קראנק און ווערן געזונט. ווען א מענטש איז קראנק רח"ל דארף ער טאקע טון וואס ער קען בדרך הטבע, ער דארף פרויבירן צו גיין צו דאקטורים און זיך פרויבירן צו היילן, אבער מען דארף וויסן און געדענקען אז אלעס ווענדט זיך אינעם אייבערשטן, אפילו ווען דער דאקטער זאגט אז עס איז נישטא וואס צו טון בדרך הטבע, מיינט דאס גארנישט, דער אייבערשטער איז גרעסער און שטערקער פונעם דאקטער, און אויב מען וועט אסאך בעטן דעם אייבערשטן וועט דער אייבערשטער זיכער שיקן א רפואה שלמה.

עס איז אמאל געקומען א איד צום הייליגן חזון איש זצ"ל, דער איד האט געוויינט מיט בכיות עצומות אז ער קומט יעצט פונעם דאקטער, און דער דאקטער זאגט אז מען האט געפינען ביי אים א געפערליכע קרענק און ער האט נישט מער ווי פיר טעג צו לעבן. דער איד האט זייער געוויינט אז ער ציטערט פארן טויט, און ער ווייסט נישט וואס צו טון.

דער חזון איש זצ"ל האט געעפנט א חומש בראשית און אנגעהויבן ליינען די פסוקים פון מעשה בראשית וואס דער

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וישמע יתרו, זאגט רש"י, מה שמועה שמע וכא, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. וואס האט יתרו געהערט אז עס האט אים געמאכט קומען צו די אידן? קריעת ים סוף און מלחמת עמלק, דארף מען פארשטיין פארנוואס פונקט די צוויי זאכן האבן אים געמאכט קומען?

מוהרא"ש זצ"ל איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט), אויפן פסוק "תפלה לקל חיי" אז דער עיקר פון א מענטש'ס לעבן איז נאר תפלה, צו רעדן צום אייבערשטן. ווייל יעדער מענטש גייט אריבער אסאך צרות און יסורים, און די איינציגסטע עצה איז נאר עס צו דערציילן פארן אייבערשטן, און בעטן זיין הילף.

די גמרא זאגט (פסחים ק"ח.) אז צו האבן פרנסה איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, און אויך (סוטה ב.) צו מרעפן א שידוך איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף. און מען זעהט בחיוב אז די צוויי זאכן צוברעכן די מערסטע א מענטש, פון איין זייט ווען מען האט נישט קיין פרנסה איז מען זייער צובראכן, און מען הייבט אן צו האבן קשייות אויפן אייבערשטן, ווי דער מדרש זאגט (שמות רבה פלא"א, ס"ב) אז ארימקייט איז שווערער ווי אלע אנדערע יסורים. און פון די אנדערע זייט ווער עס האט נאכנישט געמראפן קיין שידוך איז אויך זייער צובראכן, ווי די גמרא זאגט (במות כב:) ווער עס האט נישט קיין נויב, קען נישט זיין פרייליך. און די איינציגסטע עצה פאר ביידע זאכן, איז נאר צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן ביז דער אייבערשטער וועט העלפן.

מען דארף זיך אבער היטן פון דעם "עמלק" וואס ברענגט אריין ספיקות אין א מענטש "היש ה' בקרבנו אם אין?" - "דער אייבערשטער איז נא מיט מיר, אדער נישט?" מען איז נישט זיכער מיט זיך. דערפאר דארף מען גיין צו א צדיק, וואס ער לערנט אויס פארן מענטש, אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, ער איז שטענדיג גרייט אים אויסצוהערן, און אים צו העלפן אין יעדע מצב.

דאס זאגט רש"י, וואס האט געברענגט יתרו ער זאל קומען צום צדיק, צו משה רבינו? ער האט געהערט אז עס איז נא זאכן וואס עס איז אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, עס איז נא שוועריקייטן אין פרנסה, עס איז נא שוועריקייטן אין שידוכים, און די איינציגסטע עצה איז נאר זיך צו ווענדן צום אייבערשטן, אבער פון די אנדערע זייט קומט די מלחמת עמלק וואס ברענגט אריין ספיקות, "דער אייבערשטער דארף מיר נא, אדער נישט?"

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

אייבערשטער האט באשאפן די ערשטע טאג "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד".. און אזוי ווייטער וואס דער אייבערשטער האט באשאפן די צווייטע טאג און די דריטע טאג און די פערטע טאג "ויעש אלהים את שני המארת הגדלים".." ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי"..
און דער חזון איש האט אויסגעפירט און געזאגט פאר דעם איד: "קוק וואס דער אייבערשטער האט אלץ באשאפן אין פיר טעג. די הימל און ערד, הימלען, ימים און יבשה, גראז מיט ביימער, די זון און די לבנה מיט די שטערנס. און דו דערשרעקסט זיך נאך פון דעם וואס דער דאקטער געבט דיר נאר פיר טעג צו לעבן?! דו ווייסט וואס דער אייבערשטער קען נאך טוישן אין די פיר טעג?"

"איך וואלט דיר געראטן" - האט אים דער חזון איש געזאגט - "אז דו זאלסט זיך גוט אויסוויינען צום אייבערשטן, זאלסט אים בעטן א גאנצע רפואה, און דו וועסט נאך זען ווי דו וועסט האבן אריכט ימים ושנים געזונטערהייט".

דער איד האט אזוי געטון, ער האט געטראפן עפעס א ליידיגע שול, ער האט זיך דארט גוט אויסגעוויינט צום אייבערשטן, און ער האט טאקע גע'פועלט' א ישועה, ער איז געזונט געווארן און ער האט נאך געלעבט נאכדעם צען יאר געזונט און פריש.

זעט מען פון דעם אז אלעס ווענדט זיך אין תפלה, אפילו ווען דער דאקטער זאגט אז דער מענטש קען שוין מער נישט לעבן רח"ל, קען מען נאך אלץ טוישן מיט תפלה, מיטן זיך אויסוויינען און אויסבעטן ביים אייבערשטן.

לאנגע געזונטע יארן

דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי שמעון, ער איז געווען דער ערשטער תלמיד פונעם רבי'ן, האט אמאל פאסירט ביי אים אזא מעשה.

ווען עס איז אים געבוירן געווארן זיין ערשטע קינד. פארשטייט זיך אז די שמחה איז געווען גאר גרויס. אבער איין טאג ווען רבי שמעון קומט אהיים פון שוהל טרעפט ער זיין ווייב זיצט אין וויינט זייער שטארק, ער פרגעט איר: "פארוואס וויינסטו?" זאגט זי: "אונזער יונגל האלט אין איין חלש'ן און איך קען אים זייער שווער דערמינטערן, לויף שנעל צום רבי'ן, בעהט אים ער זאל איינרייסן פאר א רפואה שלימה פארן קינד!" רבי שמעון איז גלייך צוריק געלאפן צום רבי'ן, און געוויינט: רבי, מיין יונגל חלש'ט אנוועק מען קען אים נישט דערמונטערן, רייס איין פאר מיין קינד ער זאל האבן א רפואה שלימה און זיין געזונט און שטארק". דער רבי האט גארנישט געענטפערט און זיך אפילו נישט וויסענדיג געמאכט פון אים, ער האט ווייטער געבעטן און זיך גע'עקש'נט ביים רבי'ן אבער דער רבי האט זיך גארנישט וויסענדיג געמאכט. ער האט פארשטאנען אז דאס מיינט אז דער גזר דין איז שוין גע'חמת'נט, און דער קינד איז שוין דערנאך, ער איז אהיימגעגאנגען זייער טרויעריג.

פרשת השבוע

און פון דעם האט ער פארשטאנען אז מוז ער גיין צום צדיק, צו משה רבינו, ער זאל אים אויסלעגען צו רעדן צום אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו א)

***

נירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם, משה רבינו איז אראפגעקומען פון פארג צום פאלק, און ער האט זיי געהייליגט און גענואשן די קליידער.

מוהרא"ש זצ"ל איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט לערנען און דאווענען, אבער פון די אנדערע זייט קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן מיט וועלטליכע זאכן, מיט עסן, טרינקן און שלאפן. אויב מען מוזט עס אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, איז דאס אויך "עבודת ה'".

עס איז פאקאנט אז דער גוף ווערט אנגערופן ווי א קלייד פאר די גשמה.

דאס איז פשט אין פסוק, נירד משה מן ההר אל העם, משה רבינו איז אראפגעקומען צו די אידישע קינדער, ויקדש את העם, און ער האט געהייליגט דאס פאלק, ויכבסו שמלתם, אזוי ווייט אז ער האט אויסגענואשן אויך זייערע קליידער, ער האט זיי אויסגעלערנט אז אויך מיטן גוף, וואס איז ווי א קלייד פאר די גשמה, קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו ה)

***

אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, מוהרא"ש זצ"ל איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז א איד דארף וויסן אז אלעס פירט דער אייבערשטער, סיי ווען עס זעהט אים גוט, און סיי ווען עס זעהט אים שלעכט. און דאס איז עולם הבא, ווייל ווען משיח וועט קומען וועט יעדער וויסן אז אלעס קומט פונעם אייבערשטן, ווי די גמרא זאגט (פסחים ג.) אז ווען משיח וועט קומען וועט מען אפילו אויף שלעכטע זאכן, מאכן די ברכה "הטוב והמטיב".

דאס זאגט דער פסוק, אנכי - איך בין דער זעלבער אייבערשטער, סיי מיטן נאמען - ה', וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט גוט. און סיי מיטן נאמען - אלקיך, וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט שווער פארן מענטש. שטענדיג איז עס דער אייבערשטער וואס מיינט נאר די מזכה פון מענטש, אז מען זאל קומען צו אים, און דאן וועט ער העלפן. אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אזוי ווי עס איז געווען אין מצרים וואס די אידן האבן דארט געארבעט זייער שווער, ביז משה רבינו איז געקומען און זיי אויסגעלערנט צו רעדן צום אייבערשטן, און ווען די אידן האבן געשריגן צום אייבערשטן, האט ער זיי אויסגעלייזט מיט גרויסע ניסים. דערפאר דארף מען שטענדיג געדענקן אז אפילו ווען עס גייט שווער, קומט עס נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, און דאן וועט ער העלפן און מען וועט ארויסגיין פון אלע צרות. (זאת התורה יתרו ט)

שיחות מוהרא"ש

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

המשך

"איך האב איבערגעלאזט א גרויסע ירושה, די ספרים "שו"ת אשר בנחל" וואס ענטהאלטן ביי יעצט איבער זיבעציג טויזנט בריוון, איך בעט אלע אנשי שלומינו ארויס צו העלפן אז מען זאל ענדיגן ארויסגעבן אלע חלקים, יעדער זאל נעמען אויף זיך עטליכע חלקים צו דרוקן. דאס איז די איינציסטע ירושה וואס איך לאז איבער."

אינעם בריוו באדאנקט זיך מוהרא"ש פאר זיינע טעכטער וועלכע רירן זיך נישט אוועק פון זיין בעט, און טוהן אלעס וואס מעגליך פאר זיין רפואה. עס איז טאקע צום באוואונדערן די גרויס איבערגעגעבנקייט וואס זיי האבן געהאט פאר מוהרא"ש, די גרעסטע און בעסטע פראפעסארן זענען געווארן אראפגערופן און מען האט געטון אלעס אין די וועלט וואס מעגליך צו זען אז מוהרא"ש זאל האבן א גאנצע רפואה.

מוהרא"ש האט צוענדיגט דעם בריוו מיט א בקשה:

"איך בעט אז איר זאלט ווייטער מתפלל זיין פאר מיר, געדענקט גוט אז וואס תפלה טוט אויף קען קיין שום זאך נישט טון, און מיט תפלה קענט איר מיר ארויסנעמען פון מיין שווערן מצב."

דינסטאג איז מוהרא"ש ווייטער געווען זייער שוואך, און נאר געבעטן אז מען זאל מתפלל זיין פאר אים. בינאכט - חמשה עשר בשבט - האט מוהרא"ש געגעסן פירות און אתרוג, און אנגעווינטשן אז מען זאל זוכה זיין צו האבן גוטע פירות, גוטע ווייץ פאר מצות אויף פסח, און א שיינע אתרוג און ד' מינים פאר סוכות.

פון ארץ ישראל זענען געקומען צו פארן חשובע תלמידים פון מוהרא"ש וועלכע האבן פרובירט ארויסצוהעלפן מיט וואס עס האט אויסגעפעלט, בגוף, במירחא ובכמוון. מען האט פרובירט ארויסצוהעלפן ווי ווייט מעגליך אז מוהרא"ש שליט זאל זיך אינגאנצן ערהוילן.

אין אלע געגענטער זענען פארגעקומען כסדרדיגע משמורות תהלים, סיי דאדי און סיי אין ארץ ישראל, אנשי שלומינו זענען ארום געפארן צו קברי צדיקים צו מעורר רחמים זיין און איינרייסן וועלטן פאר די גענצליכע ערהילונג פון מוהרא"ש.

אידן איבער די גאנצע וועלט האבן זיך אויך מיטגעשטעלט צו מתפלל זיין פאר מוהרא"ש, די ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש זענען ברייט פארשפרייט איבער די וועלט, כמעט אין יעדע אידיש הויז געפינען זיך עטליכע ספרים און קונטרסים פון מוהרא"ש, יעדער ווייסט און געדענקט די הרהורי תשובה וואס מען האט געהאט לערנענדיג די ספרים פון מוהרא"ש, יעדער ווייסט אז ווען מען איז אין א שווערע מינוט, מען דארף האבן חיזוק אנצוגיין אין לעבן, דאן איז מען זיך מחיי מיט די ספרים, וועלכע זענען מחזק און שטארקן יעדן איינעם נישט צו ווערן צופאלן פון קיין שום זאך. און יעצט, ווען מוהרא"ש איז געווען אין א שווערע מצב, האט יעדער געשפירט אן הכרת הטוב צו מתפלל זיין פאר מוהרא"ש.

דאנערשטאג האט זיך דער מצב פון מוהרא"ש גאר שטארק פארערגערט, די קינדער און אייניקלעך זענען זיך צוזאמגעקומען אין שפיטאל, מוהרא"ש איז געווען ביים פולסטן זינען ביז די לעצטע מינוט, ער האט זיך געזעגנט פון יעדן, און אויסגעהויכט זיין נשמה אום איינס דרייסיג בינאכט.

די מטה איז געברענגט געווארן צום מתיבתא היכל הקודש אין בארא פארק, וואו אנשי שלומינו האבן געזאגט תהלים, זיך מתבודד געווען, און זיך געזעגנט פון מוהרא"ש. דערנאך וועט מען באגלייטן די מטה צו שומרי החומות. עפ"י צוואתו פון מוהרא"ש קומט נישט פאר קיין שום הספידים.

מוצאי שב"ק וועט די מטה אפפליען קיין ארץ ישראל, וואו מוהרא"ש וועט קומען לקבורה אין זיין חלקה אין יבנאל.

גלה כבוד מישראל!

זיין ווייב איז די גאנצע צייט געשטאנען נעבן דעם קינד'ס בעט און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל געזונט ווערן. גלייך ווען איר מאן איז אריינגעקומען האט זי געפרעגט: "וואס האט דער רבי געזאגט?" ער האט אויסגעבראכן אין א געוויין און געזאגט: "דער רבי האט גארנישט געזאגט!"

זי איז נישט שוואך געווארן, זי האט געוואוסט אז מען קען אלעס אויס'פועל'ן מיטן תפלה, מיט בעטן דעם אייבערשטן, בשעת איר מאן איז געגאנגען שלאפן פון גרויס צער, ער האט געטראכט לאמיר כאטש אויפשטיין צופרי דאווענען ותיקין מיטן רבי'נס מנין. האט זי אבער אפגעמאכט אז זי גייט נישט שלאפן, זי וועט אויפבלייבן און זי וועט אויס'פועל'ן א שועה, אזוי האט זי טאקע געטוהן, א גאנצע נאכט איז זי געשטאנען ביים קינד'ס בעט און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל זיין געזונט און שטארק.

רבי שמעון איז אויפגעשטאנען פארטאגס און געגאנגען דאווענען ותיקין צום רבי'ן, גלייך ווען ער האט געעפענט די טיר פון בית המדרש, איז אים דער רבי אקעגן געקומען מיט א שמייכל און געזאגט: "מילא אז זי האט גע'פועל'ט אז דאס קינד וועט זיין געזונט פון דעם רעד איך אפילו נישט, נאר זי האט נאך אויסגע'פועל'ט פארן קינד לאנגע לאנגע טעג און גוטע יארן!"

און אזוי איז טאקע געווען דער קינד איז אויפגואקסן און געלעבט לאנגע געזונטע יארן.

מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן, אפילו ווען עס שוין לאחר גזר דין, עס איז שוין געווארן אפגעשריבן און גע'חתמ'ט אויף א מענטש אז ער וועט שוין נישט זיין געזונט ח"ו, קען מען עס נאך אלץ טוישן מיט תפלה ותחנונים.

דו האסט דאך אן עצה

איינמאל איז געקומען צו מוהרא"ש א רוסישער איד, און ער האט זיך אפגערעדט אז ער גייט דורך גאר גרויסע שוועריקייטן און אסאך צרות. דער איד האט דערציילט אז זיין שווער איז זייער קראנק געווארן ל"ע און מען האט אים אריינגענומען אין שפיטאל, די דאקטורים זאגן אז דער מצב איז גאר ערנסט און ער מוז דורכגיין א שווערע אפעראציע וואס מען ווייסט נישט אויב ער וועט עס דורך מאכן בשלום. און זיין שווער א פילע שטוב מיט קינדער, און זיי האבן נישט קיין בריוט צו עסן, וואס טוט מען אין אזא שווערע צייט?

דער איד איז געווען זייער א פשוטער איד, ער האט זייער ווייניג געוואוסט, אפילו עברי האט ער שווער געקענט ליינען, אבער איין זאך האט ער געהאט, וואס אויף דעם האט ער זיך מוסר נפש געווען זיין גאנץ לעבן, נאך זייענדיג אין רוסלאנד אונטער די קאמיניסטן פלעגט ער יעדן טאג לייגן טלית ותפלין באהאלטענערהייט, און רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך אלעס וואס עס איז אויף אים דורך.

אזוי שמועסענדיג האט דער איד דערציילט אז ער פלעגט אסאך רעדן צום אייבערשטן, און ער האט אסאך מעשיות צו דערציילן וואס ער האט גע'פועל'ט דורכן בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין שפראך, און ער האט נאך צוגעלייגט אז נאר אזוי איז ארויס געראטעוועט געווארן פון רוסלאנד ווייל ער האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אויף דעם.

מוהרא"ש איז זייער נתפעל געווארן פון זיין תמימות,

שיחות מוהרא"ש

און אים געזאגט: "דו זאגסט דאך אליין אז דו ביזט אייביג נאר געהאלפן געווארן דורך בעטן דעם אייבערשטן, פארוואס זאלסטו יעצט ווערן אזוי צופאלן פון דיין צרה? פארוואס זאלסטו נישט אויף יעצט ניצן דיין עצה? פארוואס זאלסטו נישט בעטן דעם אייבערשטן אז דיין שווער זאל האבן א רפואה שלימה און מען זאל אפילו נישט דארפן מאכן די אפעראציע?!

דער איד איז זייער נתעוורר געווארן פון די ווערטער, ער איז אהיים געגאנגען און געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן א גאנצע נאכט אז זיין שווער זאל האבן א גאנצע רפואה.

פלוצלינג איז אים אריינגעקומען א געדאנק אין קאפ "ווער זאגט אז איך דארף זיך פארלאזן נאר אויף וואס דער דאקטער זאגט? אפשר זאל איך רופן א גרעסערן דאקטער און ער זאל זאגן זיין מיינונג?!"

צומארגנס איז ער טאקע אריבער געגאנגען אין שפיטאל, און פארלאנגט אז ער וויל מען זאל ברענגן דעם גרעסטן פראפעסאר וועלכער איז די מערסטע באקאנט מיט די סארט קרענק, ער זאל אונטערזוכן דעם קראנקן, און ער איז גרייט צו באצאלן וויפיל עס וועט נאר קאסטן.

מען האט טאקע אראפ גערופן דעם גרעסטן דאקטער, ער האט געמאכט פארשידענע אונטערזוכונגען אויפן קראנקן, און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער ערשטער דאקטער האט געמאכט א גרויסן טעות, עס איז בכלל נישט געווען קיין ערנסטע קרענק, ער האט זיך נאר פארדארבן דעם מאגן פון א געוויסע עסן וואס ער האט געגעסן, און מען דארף בכלל נישט מאכן קיין שום אפעראציע.

דער איד איז צוריק געקומען צו מוהרא"ש און דערציילט די פרייליכע נייעס, האט מוהרא"ש אים געזאגט: "עס קען זיך מאכן אז א מענטש האט די געווער אין די האנט, ער ווייסט ווי אזוי עס צו ניצן, און ער נוצט עס אפט, אבער ווען ער קומט אין מלחמה אריין ווערט ער אינגאנצן פארלוירן און צומישט, און ער ווייסט נישט ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן, אין די צייט וואס זיין ישועה און הילף ליגט אין זיין האנט."

מיט תפלה קען מען אלעס פועלן, נישט קיין חילוק וואס די דאקטורים זאגן, נישט קיין חילוק ווי שווער און ווי ערנסט דער מצב איז קען מען אלעס טוישן מיט תפלה.

ווען א איד עפענט זיין מויל און ער בעט דעם אייבערשטן, לייגט דאן דער אייבערשטער אוועק אלע זאכן אין די זייט, ער הערט אויס דעם איד, און ער שיקט אים די ישועה און רפואה וואס ער דארף.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך תפלה וחלק ד' ערך נשים וחלק ט"ו ערך רפואה)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

נפלה עטרת ראשינו

ברוך דיין האמת: אידן איבער די וועלט באוויינען די הסתלקות פון כ"ק מוהרא"ש זצ"ל

אנשי שלומינו און אידן איבער דער גארער וועלט זענען אין טיפן שאק און טרויער, איבער די הסתלקות פון גאון עוזנו מאור עינינו כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל.

די לעצטע עטליכע וואכן האט זיך מוהרא"ש זייער נישט גוט געפילט, מען האט קודם געמיינט אז עס איז א שווערע פארקילעכטס, אבער ווען מען האט געזען אז עס ווערט נאר שווערער און שווערער איז מוהרא"ש אפגעפירט געווארן אין שפיטאל דעם פארגאנגענעם מיטוואך פ' בשלח וואו עס איז פעסטגעשטעלט געווארן אז ער האט די ביטערע מחלה אין די בלוט רח"ל.

שבת קודש איז צוריק געקומען די רעזולטאטן פון די טעסטס וועלכע האבן געוויזן אז די מחלה איז ליידער פארשפרייט אויף א שטארקע פארנעם, די דאקטורים זענען געווען זייער באזארגט און זיי האבן נישט געגעבן מער ווי עטליכע שעה ל"ע.

ווי נאר די ידיעה איז פארשפרייט געווארן, האבן אידישע קינדער בכל מקומות מושבותיהם אנגעהויבן איינצורייסן און מתפלל זיין פאר מוהרא"ש פאר א גאנצע רפואה.

ביז מאנטאג האט זיך דער מצב אביסל סטאביליזירט, מוהרא"ש איז עטוואס געקומען צו די כוחות און געבעטן מען זאל אים ברענגען די טלית און תפלין, און געזאגט אז ער וויל אהיימגיין פון שפיטאל.

נאכן דאווענען האט מוהרא"ש ארויסגעגעבן א בריוו פאר אלע אנשי שלומינו, מיר וועלן אראפברענגען עטליכע אויסצוגן פונעם בריוו איבערגעטייטשט אויך אידיש.

"איך האב נישט גענוג ווערטער אייך צו באדאנקען פאר די תפלות און תהלים וואס איר זענט מתפלל פאר מיר, נאר דאס קען מיר מאכן א נס, אזוי ווי דער רבי זאגט אז תפלה, ניסים און רפואה זענען תלוי איינס אין אנדערן, און דעריבער בעט איך אז איר זאלט ווייטער ממשיך זיין צו מתפלל זיין פאר מיר."

ווייטער אינעם בריוו בעט מוהרא"ש אז מען זאל זיך האלטן צוזאמען, קיינער זאל זיך נישט גרויסן אויף א צווייטן, און מען זאל שטענדיג אנטלויפן פון מחלוקת.

המשך בדף ג

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן

יעדע וואך דעם שיעור

מיט א לייזונג-הוק-אפ

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 5:10
סוף זמן קר"ש..... 8:54
מוצש"ק..... 6:42
שיעורים כסדרן
בבלי..... כתובות י"ב
ירושלמי..... מעשרות כ"ב
תוספתא..... בבא בתרא פרק י"א

שעה 4, גליון 20 (176)

פרשת משפטים - שקלים, עברכים חודש אדר, כ"ה שבט, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ וואס זאגט מוהרא"ש? ~

אין א שמועס מיט תלמידים האט מוהרא"ש אמאל אראפגעלייגט אין קורצן וואס זיינע למידים זענען, וואס ער וויל אריינברענגען אין זיינע תלמידים. מוהרא"ש זאגט אז זיין גאנצע זאך וואס ער פרובירט אויסצולערנען זענען קאנצעטרירט אין זעקס פונקטן, דאס זענען זייער פשוטע זאכן אבער ווען מען וועט אריין נעמען אין קאפ די נקודות, וועט דאס טוישן דעם מענטש אז ער זאל מצליח זיין אויף דער וועלט ברוחניות ונגשמיות.

א. וואס איז דער תכלית?

מען דארף שטענדיג געדענקען און וויסן אז עס איז נישט דא קיין שום תכלית אויף דער וועלט נאר צו גיין צום אייבערשטן, זיך צו באהעפטן מיטן אייבערשטן, צו לעבן מיטן אייבערשטן און פאלגן וואס דער אייבערשטער הייסט.

מען דארף גוט געדענקען אז מען בלייבט נישט אייביג אויף דער וועלט, איין טאג וועט מען דארפן אוועקגיין פון דער וועלט, און דאן וועט גארנישט בלייבן פונעם מענטש נאר די מצות ומעשים טובים וואס מען האט אריינגעכאפט צו טוהן אויף דער וועלט.

די משנה זאגט אין אבות (פרק ו' משנה י') "בשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד", ווען א מענטש גייט אוועק פון די וועלט וועט אים גארנישט באגלייטן, נישט קיין גאלד, נישט קיין זילבער, און נישט קיין טייערע דימאנטן, נאר תורה ומעשים טובים, נאר דאס באגלייט דעם מענטש צו זיין אייביגע רוה.

אין פרקי דרבי אליעזר (פרק ל"א) איז ער דאס מער מסביר, ער זאגט אז א מענטש האט דריי פריינד, זיינע קינדער און משפחה, זיין געלט, און זיינע מעשים טובים. ווען עס קומט די צייט פונעם מענטש אוועק צו גיין פון די וועלט רופט ער קודם זיינע קינדער און משפחה און ער בעהט זיי זאלן אים ראטעווען, אבער זיי ענטפערן דעם פסוק (קהלת ה, ח) "ואין שלטון ביום המות". ווען דער מענטש הערט דאס, רופט ער זיין געלט און ער בעהט זיך: איך האב זיך

המשך בדף ב

פרשת השבוע

מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. צוביסלעך מעט מעט וועל איך פארטרייבן די גוים פאר אייך, ביז איר וועט זיך פארקומען און רשענען דאס לאנד.

מוהרא"ש זאגט אז דער פסוק קומט אויף מרמז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן קצ"ו) אויף די משנה (אבות ב, יג) וקשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים, זאגט דער רבי אויף דעם, אז ווען א איד בעהט דעם אייבערשטן אויף עפעס, טאר ער זיך עקשענען אז דער אייבערשטער מוז דנקא טוהן וואס ער בעהט. ער זאל נאר בעטן דעם אייבערשטן וואס ער וויל, פרנסה, קינדער, אדער עפעס אנדערש, און נאכדעם זאל ער ווארטן ביז דער אייבערשטער וועט העלפן, און זיך לאזן פירן פונעם אייבערשטן, און געדענקן אז אלעס וואס דער אייבערשטער מוט איז נאר צום גוטן.

דאס קומט אויף דער פסוק מרמז זיין, מעט מעט אנרשנו מפניך, אלעס וואס מען וויל אויסקיין מוז גיין צוביסלעך מיט אסאך געדולד און סבלנות, עד אשר תפרה ונחלת את הארץ, און דאן וועט מען באקומען אלעס וואס מען דארף. (ואת התורה משפטים ז)

***

אם הכל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן רע"ב) אז א מענטש דארף לעבן מיטן היימיגן טאג. און דערפאר, ביינאכט פאר מען גייט שלאפן, דארף מען איבערגיין מיטן אייבערשטן דעם גאנצן טאג, און אויב עפעס איז נישט געווען ווי עס דארף צו זיין, זאל מען גלייך תשובה טוהן נאך איז זעלבן טאג, נישט ווארטן אויף שפעטער.

דאס איז פשוט אין פסוק, אם הכל תחבל שלמת רעך, אויב די האקט היינט געמשעפעט דיין נשמה, וואס דער אייבערשטער האט דיר געגעבן. עד בא השמש תשיבנו לו, נאך פאר די זון גייט אונטער זאלסטו עס צוריק געבן. דאס מיינט, די זאלסט נאך איז יענעם טאג תשובה טוהן. פי הוא כסותו לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב, ווייל די דארפסט געדענקן אז נאר דאס בלייבט פון א מענטש, נאר דיין תורה, דיין תפלה, דיין עבודת ה'. און אפילו אויב מען איז נישט געווען וואויל, אפילו מען איז דורכגעפאלן מיט עבירות, איז נאך אלץ נישט דערנאך, מען קען נאך אלץ תשובה טוהן, והנה כי יצעק אלי נשמתה כי חנון אני, ווען א מענטש שרייט צום אייבערשטן, ער דערציילט אלע זיינע דורכגעלער פארן אייבערשטן, האט דער אייבערשטער רחמנות אויף אים און ער הערט אים, און ער איז אים מוחל.

(תוך החבל מעודה שלישיית משפטים, תש"ע לפ"ק)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

יעדנ'ס הארץ איז פארווייטאגט און פארקלעמט, מען קען נאכנישט קומען צו זיך, מען קען זיך נאכנישט גלייבן אז מיר האבן פארלוירן כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע. דאס איז נישט נאר א ווייטאג פאר ברסלב'ע חסידים, נאר אויך פאר די גאנצע וועלט.

כמעט יעדער איד איבער די וועלט האט שוין געהאט חזיון פון מוהרא"ש, די ספרים פון מוהרא"ש זענען אנגעקומען אין יעדע ווינקל פון די וועלט, עס איז כמעט נישטא צו געפינען א אידיש הויז וואס זאל נישט האבן עטליכע ספרים פון מוהרא"ש, און יעדער ווייסט אז ווען מען איז אין א שווערע מצב, דאן נעמט מען א ספר אדער קונטרס פון מוהרא"ש און מען פרישט זיך אויף מיט נייע חזיון זיך צו שטארקן און אנגיין און נישט ווערן צופאלן פון קיין שום זאך.

מיטן אייבערשטן'ס הילף וועלן מיר אנהויבן א סעריע פארזעצונגען פון די לעבנס געשיכטע פון מוהרא"ש, און בעיקר ווי אזוי מיר קענען זיך אפֿלענגען פון דעם און ווייטער גיין אין זיינע דרכים.

***

קאפיטל א'

מוהרא"ש איז געבוירן געווארן אין ארץ ישראל אינעם טאג כ"א אייר שנת ת"ש לפ"ק, צו זיין טאטע מוה"ר מנחם זאב שיק ו"ל אב"ד טאקאי און זיין מאמע מרת מלכה ע"ה. זיינע עלטערן זענען אנטלאפן פון די שטאט טאקאי אין אונגארן, נאכדעם וואס עס האט זיך אנגעהויבן די שווערע צייטן ביי די צווייטע וועלט מלחמה.

אלס קינד האט מוהרא"ש געלערנט אין די תלמוד תורה "עץ חיים" אין ירושלים.

מוהרא"ש דערציילט אז נעבן די חדר איז געווען גאר אן אלטער איד, וואס פלעגט דארט שטיין און פארקויפן קליינע נאשערייען. אזוי ווי מוהרא"ש איז געווען כמעט א בן חידו, זיין איינציגע עלטערער ברודער מו"ה בנימין ו"ל איז געווען גאר אסאך עלטער פון אים, האט אים זיין מאמע שטענדיג געגעבן אלע גוטע זאכן, זיין מאמע פלעגט אים יעדן טאג געבן עפעס געלט צו קויפן א צוקערל ביי דעם אלטן איד.

ווען מוהרא"ש איז געווען אכט יאר אלט איז דער אלטער איד געשטארבן, דער איד איז שוין געווען גאר אלט, איבער די ניינציג, און מוהרא"ש האט זיך

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

אזויפיל געפלאגט אויף אייך, טאג און נאכט בין איך געלאפן אויף בערג און טאלן צוליב אייך, אפשר קענט איר מיר יעצט העלפן? אבער די געלט ענטפערט דעם פסוק (משלי יא, ד) "לא יועיל הון ביום עברה". דערנאך רופט ער זיינע מעשים טובים און ער בעהט זיי אז זיי זאלן אים ראטעווען "דערהאלטס מיר ביים לעבן און איך וועל נאך מער מוסיף זיין מיט מצות ומעשים טובים", און זיי ענטפערן אים: זארג דו נישט, דו גיי בשלום, און נאך איידער דו וועסט אנקומען אהין וועלן מיר דו שוין אפּווארטן דארט און דיר ארויסהעלפן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (ישעי' נח, ח) "יהלך לפניך צדקך". זעהט מען אז ווען עס קומט די לעצטע טאג, דאן באגלייט קיינער נישט דעם מענטש נאר די מצות ומעשים טובים וואס ער האט געטוהן אויף די וועלט.

ב. סדר דרך הלימוד

א איד דארף דורך שפאצירן אין די גאנצע תורה. דורך לערנען מקרא, משנה, גמרא, מדרשים. אלע ספרי הפוסקים, רמב"ם טור און שלחן ערוך מיט אלע נושאי פלים. מען דארף אויך דורכלערנען דעם הייליגן זהר, תקוני זוהר, און כתבי הארז"ל. אלע ספרי חסידות און אלע ספרי מוסר. אין אנדערע ווערטער דארף מען דורך לערנען כל התורה כולה. ווי אזוי קען מען דאס באווייזן? דאס איז ביי יעדן איינעם אנדערש. איינער קען דאס דורך לערנען געהעריג בעיון, און א צווייטער קען עס נאר דורכגיין אויבערפלעכליך, דאס איז שוין די עסק פון יעדן מענטש באזונדער.

דער רבי האט אונז געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שיחות הר"ן סימן ע"ו), ווי אזוי צו לערנען אויף א גרינגע וועג, און אויף דעם וועג קען יעדער איד זוכה זיין צו דורך לערנען די גאנצע תורה. דער וועג איז אז מען זאל זיך מאכן שיעורים אין אלע ספרים, און מען זאל לערנען נאר אין א סדר, מען זאל אנפאנגען יעדע ספר פון אנהייב, און עס אדורך לערנען ביז צום סוף, מען זאל קיינמאל זיך נישט אפשטעלן נאכאמאל איבער צו חזר'ן איידער מען ענדיגט נישט דעם גאנצן ספר, למשל מען זאל זיך מאכן א שיעור אין משניות, אנהייבן פון אנפאנג מסכת ברכות, ביז מען וועט ענדיגן גאנץ ששה סדרי משנה, און ערשט דעמאלטס זאל מען נאכאמאל אנהייבן פון אנהייב, און די זעלבע זאל מען מאכן א שיעור אין גמרא, מען זאל אנהייבן פון אנפאנג, און לערנען איין בלאט נאכן צווייטן, און זיך נישט אפשטעלן פאר מען ענדיגט נישט גאנץ ש"ס, און ערשט נאכדעם נאכאמאל אנהייבן פון אנפאנג ש"ס, און די זעלבע ביי שלחן ערוך, און ביי אלע אנדערע ספרים.

דער רבי זאגט (שם), אז ווען מען לערנט, זאל מען נאר זאגן די ווערטער, און זיך נישט אנשטרענגען צו וועלן גלייך פארשטיין אלעס וואס ער לערנט, אזוי וועט מען אויף א גרינגע וועג, ענדיגן די גאנצע תורה אין א קורצע צייט, און עס איבערגיין נאכאמאל און נאכאמאל, און נאכדעם וועט מען שוין פארשטיין אלעס וואס ער האט געלערנט, און אפילו עס וועט בלייבן זאכן וואס מען וועט נאך אלץ נישט פארשטיין, לוינט זיך עס נאך אלץ, ווייל די גרויסקייט פון לערנען אסאך, שטייגט איבער אלעס. אזוי ווי די גמרא זאגט (עבודה זרה ט"ו), "א מענטש זאל אייביג לערנען, אפילו ווען ער פארשטייט נישט, און אפילו ער געדענקט גארנישט", אויך שטייט אין זוהר הקדוש (קדשים פ"ה), "ווען א מענטש לערנט די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט, גייט יעדעס ווארט ארויף צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט יעדן ווארט".

ג. רעדן צום אייבערשטן

א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך פון ווען ער מאכט אויף די אויגן אינדערפרי ביז ווען ער גייט שלאפן בינאכט. יעדע זאך וואס שטערט אים, יעדע זאך וואס דרוקט אים אויפן הארץ, זאל ער עס אויסשמועסן מיטן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד און ווי א קינד רעדט צו זיין טאטע. יעדע זאך וואס מען טוט במשך דעם טאג, זאל עס זיין צוזאמען מיטן אייבערשטן, מען זאל עס איבער שמועסן מיטן אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן רופט דער רבי אן "התבודדות". דאס קען מען טון סיי ווי אימער מען געפינט זיך. מען דארף נישט גיין דוקא אין א וואלד צו רעדן דארט צום אייבערשטן. אויב איינער שפירט אז ער קען זיך בעסער אויסרעדן צום אייבערשטן אין א שטילע רואיגע פלאץ אין וואלד וואו קיינער איז נישט דארט, און ער האט די מעגליכקייט עס צו טון, זאל ער עס טאקע טון. אבער צו זאגן אז מען קען רעדן צום אייבערשטן און מאכן התבודדות נאר אין וואלד, דאס איז נישט אמת. דער אייבערשטער איז איבעראל און מען קען רעדן צו אים איבעראל.

עס איז נישט מעגליך צו מצליח זיין אויף דער וועלט אן די עצה פון רעדן צום אייבערשטן, עס איז נישט מעגליך צו זיין אן ערליכער איד אן רעדן צום אייבערשטן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק) אז אלע צדיקים זענען צוגעקומען צו זייערע מדריות נאר דורך דעם וואס זיי האבן גערעדט צום אייבערשטן.

דער מויל איז דער שליסל צו הצלחה, מיטן מויל קען מען אנקומען צו אלע גוטע

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

זאכן אויף די וועלט, אפילו ווען א מענטש קוקט זיך אן און עס זעהט אים בכלל נישט אויס ווי ער וועט נאך אמאל מצליח זיין אין לעבן, זיין גאנצע לעבן איז איין שטיק דורכפאל סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, וויפיל מאל ער האט שוין פרוברט זיך אויפצוהויבן און זיך נעמען אין די הענט אריין איז עס קיינמאל נישט געלונגען. אבער ווען א איד זאל וויסן די כח וואס ער האט אין זיין מויל וואלט ער אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, דערציילן פארן אייבערשטן זיין גאנצע עבר, בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס ער דארף האבן אויף ווייטער ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועט ער צוביסלעך ארויסקריכן פון אלע זיינע פראבלעמען און שוועריקייטן, און מצליח זיין אין לעבן אויפן שענסטן אופן.

ד. העלפן אויף אנדערע אידן

יעדער מענטש וואס האט גענאסן פון די הייליגע עצות פון רבי'ן, ער ווייסט ביי זיך ווי אזוי דעם רבי'נס למודים האבן אים געטוישט זיין לעבן צום גוטן ברוחניות ובגשמיות, דארף ער זען צו העלפן אנדערע אידן אויף, אז זיי זאלן אויך וויסן פון די עצות, וואס וועט זיי אויך העלפן אין לעבן. עס נישט דא קיין גרעסערע זאך פון א "מזכה את הרבים", צו העלפן אנדערע אידן אז זיי זאלן אויך דינען דעם אייבערשטן, זיין זכות איז גאר גרויס, ווייל א מענטש אליינס קען נאר דינען דעם אייבערשטן לויט זיינע כחות, וואס דער אייבערשטער האט אים געגעבן, אבער ווען ער העלפט אנדערע אידן אויך דינען דעם אייבערשטן, ער איז מקרב נאך אידן צום אייבערשטן, ווערט זיין זכות געטאפעלט פיל מער.

דאס איז דער גרעסטער נחת רוח פארן אייבערשטן, ווייל דער אייבערשטער ווארט אויף יעדן איד אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און ווען א מענטש ברענגט צוריק אידן צום אייבערשטן, ווייזט ער מיט דעם אז ער האט ליב דעם אייבערשטן, ער וויל צוריק ברענגן פארן אייבערשטן זיינע טייערע קינדער, אזא מענטש איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

מיט דעם וואס מען פארשפרייט דעם רבי'נס למודים אויף דער וועלט, מיט דעם איז מען מקרב נאך אידן צום אייבערשטן, ביז אלע אידן וועלן צוריק קומען אייבערשטן און דאס איז מקרב די גאולה שלמה בקרוב.

ה. זיך נישט פארלאזן אויף מענטשן

מען טאר זיך נישט פארלאזן אויף מענטשן, וואס מען דארף האבן זאל מען זיך נאר ווענדן צום אייבערשטן און זיך פארלאזן אויף אים. ווען מען פארלאזט זיך אויף מענטשן ווערט מען נאכדעם זייער אנטוישט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמו א) אל תבטחו בנדיבים בבו אדם שאין לו תשועה, מען טאר זיך נישט פארלאזן אויף מענטשן, ווייל די מענטשן קענען אפילו זיך אליין נישט העלפן, ווי אזוי זאל ער דיר קענען העלפן?

מיר זאגן יעדן טאג אין קריאת שמע, "השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם" - דער אייבערשטער ווארנט אונז אן אז מיר זאלן זיך נישט ביקן צו אן עבודה זרה. שטעלט זיך א קשיא, וועלכער איד איז דען אזוי משוגע אז ער וועט זיך ביקן צו א געטשקע? א איד האט מער שכל פון דעם, א איד ווייסט אז דאס איז אלעס גארשקייטן.

נאר דאס גייט אויך ארויף אויף די וואס פארלאזן זיך אויף מענטשן, זיי מאכן פון א מענטש ממש א געטשקע, פאילו נאר דער מענטש קען זיי העלפן מיט פרנסה, מען חנפ'ט און מען ביקט זיך צו מענטשן, אין די צייט וואס דער אמת איז אז פרנסה געבט נאר דער אייבערשטער, עס קומט בכלל נישט פון א מענטש.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ו) אויפן פסוק (תהלים קמה, טו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו" אז ווען א מענטש וועט קוקן נאר צום אייבערשטן, וועט אים דער אייבערשטער זיכער געבן פרנסה אין די צייט וואס ער דארף עס, ווי די גמרא זאגט (פתיבות טו) "מלמד שלכל אחד ואחד נותן לו הקדוש ברוך הוא פרנסתו בעתו" - דער אייבערשטער גיבט פאר יעדן פרנסה אין צייט, מען דארף זיך נאר פארלאזן אויפן אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן, דעמאלט וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן.

א מענטש דארף זיך אינגאנצן פארלאזן אויפן אייבערשטן, עס זענען דא מענטשן וואס אפילו ער ווייסט טאקע אז דער אייבערשטער געבט פרנסה, אבער מיט איין אויג קוקט ער אויף צו מענטשן, אז זיי וועלן אים זיכער נישט פארלאזן, זיי וועלן אים זיכער ארויס העלפן, און ער כאפט נישט אז דוקא דאס שטערט זיין פרנסה, ווען ער וואלט זיך נאר פארלאזט אויפן אייבערשטן מיט ביידע אויגן וואלט ער זיכער געהאט די פרנסה אין צייט.

דערפאר זאגט דער פסוק, "עיני כל אליך ישברו", ווען א מענטש קוקט מיט

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

המסד

געוואונדערט וואס מען טוט מיט א מענטש ווען ער גייט ארויף פון דער וועלט.

ער איז געוואויר געווארן וואו די לונה וועט פארקומען און ער איז אהינגעגאנגען מיטהאלטן די לונה, עס איז געווען קוים א מגן אידן ביי די לונה, און מוהרא"ש איז מיטגעגאנגען ביזן בית החיים.

עס איז געווען פארנאכטס, די זון האט געהאלטן ביים אונטערגיין, עס איז געווען האלב ליכטיג און האלב טונקל, ווען חברה קדישא האבן אנגעהויבן גראבן דעם גרוב פארן קבר, און מוהרא"ש איז געשטאנען אין די זייט און זיך צוגעקוקט. פאר די חברה קדישא האט נישט געשמעקט אז א קליין קינד האלט דאס מיט, און זיי האבן אים פרוברט צו פארטרייבן, אבער מוהרא"ש האט זיך געהאלטן פעסט אז ער מוז זען וואס דא גייט פאסירן. זיי האבן געווארפן זאמד און שטיינדלעך אויף אים אז ער זאל ארוועקגיין, אבער מוהרא"ש האט נישט געהאלטן דערפיי.

דאן האט ער צום ערשטן מאל געזען ווי מען לייגט אריין א נפטר אין דער ערד. שפעטער ביי די עלף יאר האט מוהרא"ש מיטגעהאלטן ווי מען מאכט א "טהרה" פאר א נפטר. און די צוויי זאכן האבן איבערגעלאזט אויף אים גאר א שטארקע רושם.

מוהרא"ש פלעגט אייביג זאגן אז זינט דאן איז אים נישט ארויס פון קאפ דער "יום המיתה", אז עס וועט קומען איין טאג וואס מען דארפן ארוועקגיין פון די וועלט, און מען וועט אריינלייגן דעם גוף אין דער ערד, און דאן וועט מען גארנישט מיטנעמען נאר וואס מען האט אריין געכאפט אויף די וועלט מצות ומעשים טובים.

און ווי מוהרא"ש האט געזאגט האט די מראה וואס ער האט דאן געזען אים געהאלפן מקורב צו ווערן צום רבי'ן, ער האט געטראפן אינעם רבי'נס ספרים די עצות און וועגן ווי אזוי זיך גוט צוגרייטן דעם גאנצן לעבן, אז ווען עס וועט קומען דעם לעצטן טאג זאל מען האבן וואס מיטצונעמען אויף יענע וועלט.

מוהרא"ש האט זיין גאנץ לעבן שטענדיג גערעדט פונעם לעצטן טאג, ער פלעגט נאכזאגן פון רבי נתן אז ער האט נישט געמאכט זיין ספר "ליקוטי הלכות" פאר א מענטש וואס טראכט נישט פונעם לעצטן טאג, מיט אזא מענטש האט ער נישט וואס צו רעדן, אבער דער וואס טראכט יא פונעם לעצטן טאג, פאר אים וועט דער ספר ארויסהעלפן צו מחזק זיין און שטארקן אז ער זאל וויסן ווי אזוי אויסצונעמן זיינע טעג און יארן אויף די ריכטיגע וועג.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

זיינע ביידע אויגן נאר צום אייבערשטן, נאר פון אים בעה"ש ער וואס ער דארף, "ואתה נתת להם את אכלם בעתו" וועט ער באקומען די פרנסה שניגעל און גרינג אין די צייט וואס ער דארף עס. אויב אבער מיט א זייטיגע אויג קוקט מען אויף ארויס אויף מענטשן, דאן קען זיך די פרנסה פארזימען און עס וועט נישט אנקומען אין די ריכטיגע צייט ווען מען דארף עס.

1. זיך נישט לאזן נארן

א מענטש דארף האבן די אויגן אפן און זיך נישט לאזן נארן. ער זאל זיין מיט ביידע פוס אויף דער וועלט, און גוט פארשטיין און וויסן וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט, אז קיינער זאל אים נישט קענען פארנארן נישט ברוחניות און נישט בגשמיות.

מען דארף אייביג קוקן אויף זיך אליין, מען דארף גוט זען וואס מען האט אויף דער וועלט. סיי ברוחניות דארף מען זיך אכטונג געבן נישט נאכצולויפן א מענטש בלויז ווייל פון אינדרויסן קוקט ער אויס זייער גרויס און הייליג, מען דארף אייביג קוקן נאר אויף זיך און זען, אויב באקומט מען עפעס פון דעם מענטש - דאן זאל מען זיך האלטן ביי אים, אויב דער מענטש איז נאר צו ארויסבאקומען פון דיר געלט און כבוד - דאן דארף מען זיך אפשאקלען פון אים ווי אמשעלעסן.

און די זעלבע איז אויך בגשמיות, מען דארף האלטן די אויגן אפן און זען ווי אזוי מען קען מצליח זיין, און זיך נישט לאזן פארפירן פון מענטשן וואס זוכן אריינצונארן אנדערע מיט צווייפלהאפטע געשעפטן.

מוהרא"ש האט אויסגעפירט דעם שמועס און געזאגט אז דאס זענען די זעקס הויפט נקודות וואס ער האט צו פארקויפן. מען קען נישט ארויפצווינגען אויף מענטשן אז זיי זאלן גיין אנגעטון מיט מלבושים אויף איין וועג אדער אן אנדערע, אדער אנדערע סארט מנהגים ווי אזוי מען זאל זיך פירן. יעדער מענטש איז אנדערש און יעדער מענטש איז אויפגעוואקסן אין אן אנדערע סארט סביבה. די זעקס נקודות זענען אבער פלליות'דיגע זאכן וואס יעדער קען טון און נאכמאכן, און ווען עס האט שכל און ער פאלגט די זאכן וועט האבן א גליקליכע און שיינע לעבן אויף די וועלט און אויך אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' ערך פירושים)

נייעס אינערהאלב

מוסדותינו הק'

נצחו אראלים את המצוקים

ונשבה ארון האלוקים

צענדליגע טויזנטער אידן באטייליגט ביי

די לוייה פון כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל

מיט גרויס צער און טרויער האבן אנשי שלומינו און אידן פון איבער דער גארער וועלט באגלייט די מטה פון גאון עוזנו מאור עינינו כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל.

נאך עטליכע וואכן וואס מוהרא"ש האט זיך נישט גוט געשפירט האט זיך דער מצב גאר שטארק פארגערט און מוהרא"ש איז אריינגעפירט געווארן אין שפיטאל וואו ער איז געווען פאר א וואך צייט.

דאנערשטאג נאכט לסדר "ומשה עלה אל האלקים" פ' יתרו, איינס אויגער ביינאכט האט מוהרא"ש אויסגעהויכט די נשמה במעמד פון די קינדער און אייניקלעך. מוהרא"ש איז געווען ביים פולסטן זינען ביז די לעצטע מינוט, מען האט געזונגען אינאיינעם ווארימע ניגוני התעוררות און דערנאך האט זיך מוהרא"ש זיך געזעצט פון יעדן, און אויסגעהויכט זיין נשמה.

די מטה איז געברענגט געווארן צום מתיבתא היכל הקודש אין בארא פארק, וואו אנשי שלומינו האבן געזאגט תהלים, זיך מתבודד געווען, און זיך געזעצט פון מוהרא"ש. דערנאך האט מען באגלייט די מטה צו שומרי החומות.

מוצאי שבת איז די מטה אפגעפלויען קיין ארץ ישראל. אין יבנאל זענען זיך צוזאמגעקומען צענדליגער טויזנטער אידן פון איבערן גאנצן לאנד, אויך פון אמעריקע און פון אנדערע ערטער איז מען געקומען צו פארן מיטצהאלטן די לוייה אין יבנאל.

די מטה איז אנגעקומען קיין יבנאל און איז גלייך געפירט געווארן צום בית החיים. אזוי ווי עס איז איינגעפירט אין ברסלב אז מען מאכט נישט קיין שום הספדים.

די צענדליגע טויזנטער פארזאמלטע האבן באגלייט מוהרא"ש צום בית החיים, וואו מוהרא"ש איז געקומען לקבורה אין די חלקה וואס ער האט אויסגעקליבן בחיים.

אזוי ווי מוהרא"ש האט געבעטן, האט מען שוין גלייך געלייגט די מצביה. אין זיין צוואה האט מוהרא"ש געשריבן וואס מען זאל שרייבן אויף די מצביה. מוהרא"ש האט צוגעזאגט אין זיין צוואה אז ווער עס וועט אויסזאגן גאנץ תהלים בלי הפסק ביי זיין קבר ווען ער זיך משתדל זיין אים א טובה צו טון, ובפרט פאר בחורים און מיידלעך וואס דארפן א שידוך, וועט ער משתדל זיין צו פועלן ביים אייבערשטן א שידוך פאר זיי. די הבטחה איז געווארן איינגעקריצט אויף די צווייטער זייט פון די מצביה, עפ"י צוואתו פון מוהרא"ש.

וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל

מיר ווילן לאדענען אלע אנשי שלומינו צו די

שמחת שבע ברכות

פאר החתן הערשי זאבעל הי"ו

תלמיד ישיבתנו הק'

דעם מוצאי שבת כ"ק פ' משפטים

בהיכל הישיבה 27 Skillman St.

בשעה 8:30

שמח תשמח רעים האהובים

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל
פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה הערשי זאבעל הי"ו

תלמיד ישיבתנו הק'

צו זיין שמחת החתונה למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....5:18
סוף זמן קר"ש.....8:49
מוצ"ש"ק.....6:50
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות י"ט
ירושלמי.....מעשר שני ג'
תוספתא.....סנהדרין פרק ז'

שעה 4, גליון 21 (177)

פרשת תרומה, ב' אדר, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ חודש אדר ~

ווען עס קומט חודש אדר, הייבט מען שוין אן צו שפירן די ליכטיגקייט פון דעם יום טוב פורים, אין ירושלמי (יש מסכת מגילה) ווערט געברענגט, אז אין גאנץ חודש אדר קען מען ליינען די מגילה, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (א"ח תרפ"ח, ז') אז ווער עס פארט ארויס אויף א ווייטע וועג און ער קען נישט ווארטן ביז פורים, און ער קען נישט מיטנעמען א מגילה, קען ער שוין ליינען די מגילה פון אנהויב חודש אדר, זעהט מען פון דעם אז גלייך אין אנהויב חודש אדר, איז שוין דא די ליכטיגקייט פון פורים.

דערפאר זאגן די חז"ל (תענית כ"ו:) "משנכנס אדר מרבין בשמחה", גלייך ווען מען טרעט אריין אין חדש אדר דארף מען פארמערן צו זיין פרייליך, און חז"ל זענען מדייק "מרבין" - מען דארף "פארמערן" מיט שמחה, ווייל באמת האט אונז דער רבי געלערנט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה "תמיד", א גאנץ יאר דארף מען אויך זיין פרייליך, נאר חודש אדר דארף מען נאך מער פארמערן צו זיין פרייליך, און טוהן אלעס וואס מען קען צו זיין פרייליך.

משנכנס אדר מרבין בשמחה

און דערפאר פירט מען זיך אז ווען עס קומט חודש אדר, הענגט מען אויף גרויסע טאוולען "משנכנס אדר מרבין בשמחה", צו דערמאנען פאר יעדן איינעם אז מען זאל געדענקן צו זיין זייער פרייליך, און טוהן אלע פעולות צו זיין פרייליך, און מיט דעם וואס מען איז פרייליך דעם חודש, איז מען מיט דעם ממשיך אלע גוטע השפעות וואס קומט אראפ אין די טעג.

די גמרא זאגט (ביצה ט"ו:) "הרוצה שיתקומו ויבטלו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה'", בפשוטות מיינט עס אז ווער עס וויל אז זיינע

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויקחו לי תרומה - זיי זאלן נעמען פאר מיר א תרומה, לכאורה וואלט געדארפט שטיין אין פסוק, "ויתנו" לי תרומה - די אידן זאלן "געבן" תרומה, פארנוואס שטייט "ויקחו"?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קמ"ז) אז ווען א איד געבט צדקה ווערט ער דורך דעם ניצול פון עבירות, ווייל די גמרא זאגט (שבת קנ"א:) **כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים**, ווער עס האט רחמנות אויף מענטשן האט מען אויף אים רחמנות פון הימל, קומט אויס אז דער וואס געבט צדקה האט דער אייבערשטער רחמנות אויף אים, און דעמאלט'ס מוז דער אייבערשטער אים געבן שכל ווייל די גמרא זאגט (ברכות לג) אז אויף א שומע טאר מען נישט רחמנות האבן, און דערפאר ווערט מען ניצל פון עבירות ווייל אן עבירה מוט מען נאר ווען מען האט נישט קיין שכל (סוטה ג).

און דערפאר יעצט ווען די אידן האבן געגעבן צדקה פארן משכן, שטייט ויקחו לי תרומה - זיי האבן גענומען, ווייל מיט דעם וואס זיי האבן געגעבן צדקה האבן זיי גענומען דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף זיי, און דורך דעם וועלן זיי נישט טוהן קיין עבירות.

(תוך החל ליל שב"ק תרומה תשס"ג לפ"ק)

***

ועשית שנים פרוכים זהב, זאגט אויף דעם רש"י: פרוכים - דמות פרוץ תינוק להם, די פרוכים אויפ'ן ארון האבן געהאט א פנים פון א קינד, ווי דער געפינען מיר אויפ'ן פסוק (בראשית ג, כד) וישבן מקדם לגן עדן את הפרוכים, זאגט אויף דעם רש"י: את הפרוכים - מלאכי חבלה.

לכאורה איז עס א סתירה, דא שייטשט רש"י אז פרוכים מיינט א קינד און דא שייטשט רש"י אז פרוכים מיינט מלאכי חבלה?

מוהרא"ש איז דאס מסביר אז עס איז בכלל נישט קיין סתירה, ביידע רעדט מען פונעם זעלבן קינד, נאר אויב די פרוכים ליגן אויפן פפרת העכער דעם ארון, וואס דאס איז די תורה, דאס מיינט, אז מען לערנט אויס פארן קינד זיך צו צונעוואוינען צו לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט'ס האט ער א פנים ווי אן איידל ערליך קינד.

ווי דער דער זעלבער קינד אויב לערנט ער נישט קיין תורה, ער איז נישט אויפ'ן ארון, ווערט ער א מלאכי חבלה, ער וויל נאר צוברעכן און שערדיגן זאכן.

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

קאפיטל ב'

אלס קינד האט מוהרא"ש געלערנט אין די תלמוד תורה "עץ חיים" אין ירושלים. איינע פון די מלמדים ביי וועם מוהרא"ש האט געלערנט ווען ער איז געווען זעקס-זיבן יאר אלט. איז געווען ר' יעקב קאלמאנאוויטש ז"ל, מען פלעגט אים רופן "רבי יעקב מלמד".

רבי יעקב איז געווען א פרסלב'ער איד, און ער איז געווען גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די קינדער. מוהרא"ש פלעגט אסאך רעדן פון דעם מלמד, און ער האט אים גענוצט אלס מוסטער ווי אזוי א מלמד דארף אויסזען, און ווי אזוי מען דארף לערנען מיט קינדער.

מוהרא"ש האט דערציילט ווי אזוי דער מלמד האט אראפגעלייגט פאר די קינדער אלעס וואס זיי האבן געלערנט מיט א געוואלדיגע קלארקייט, פון יעדע זאך האט ער געמאכט א שיינע מעשה, אז עס אריינגעגאנגען זייער גוט פאר די קינדער אין קאפ. ווען ער האט געלערנט מיט די קינדער די חומש, האט ער אראפגעלייגט די מעשיות ווי נח אין די תיבה, אברהם מיט זיינע צען נסיונות, יצחק ביי די עקידה, יעקב מיט לבן, יוסף מיט די ברידער, אלעס האט אראפגעלייגט און דערציילט ממש לעבעדיג, אז די קינדער האט דאס גוט געקענט און געדענקט.

אויך האט ער געלערנט מיט די קינדער נ"ך. מוהרא"ש דערציילט אז דער מלמד איז אנגעקומען צו לערנען אין איין יאר מיט די קינדער גאנץ ספר יהושע, גאנץ ספר שופטים, שמואל א' און שמואל ב' און ספר מלכים ביי קאפיטל ח'.

מוהרא"ש פלעגט דערציילן אז דער מלמד האט אראפגעלייגט די מעשיות אזוי לעבעדיג און מיט אזא קלארקייט אז עס איז אים געבליבן פאר די אויגן זיין גאנץ לעבן. די מעשה ווי אזוי יהושע האט איינגענומען די איין און דרייסיג קעניגן פון ארץ ישראל, די גאנצע מעשה פון יעדן שופט באזונדער מיט אלע דטאלן, עס איז ממש א חידוש ווי אזוי מען זאל דאס קענען אזוי קלאר אריינגעבן אין קליינע קינדער. די גאנצע מעשה פון ספר שמואל, ווי אזוי חנה האט געבעטן דעם אייבערשטן אז זי וויל האבן קינדער, ווי אזוי שמואל הנביא איז געבוירן געווארן און איז שוין געווען אלס קינד א משרת אין משכן און ווי אזוי ער האט גערעדט מיטן אייבערשטן. די מעשה פון שאל המלך. אלעס וואס איז אריבער אויף דוד המלך, די צרות און רדיפות וואס דוד האט געליטן זיין גאנצע לעבן, און שטענדיג איז ער נאר אנטלאפן צום אייבערשטן.

שפעטער האט מוהרא"ש געהערט פון אנדערע מענטשן איבער דעם מלמד, זיין עבודת ה' ווי אזוי ער האט געדינט דעם אייבערשטן מיט א געוואלדיגע שטארקייט. ער פלעגט אויפשטיין יעדע נאכט זאגן תיקון חצות, און דערנאך האט ער געלערנט זיינע שיעורים, און נאכדעם האט ער געמאכט התבודדות, ער האט גערעדט צום אייבערשטן און אים געבעטן אלעס וואס ער דארף.

ער פלעגט מתפלל זיין אויף יעדן קינד פון זיין קלאס באזונדער, אז דאס קינד זאל מצליח זיין אין לערנען און אין דאווענען, אז די קינדער זאלן זיין ערליכע אידן, און ח"ו נישט ארועק פאלן פונעם אייבערשטן.

ער פלעגט זאגן אז אויב עס האט זיך אים אמאל געמאכט א טאג וואס ער איז פארשלאפן און ער איז נישט אנגעקומען צו מתפלל זיין פארטאגס פאר זיינע קינדער, דעם טאג איז אים געגאנגען זייער שווער דאס לערנען אין חדר.

אין זיינע עלטערע יארן האט זיך רבי יעקב בארימט אז קיין איינס פון זיינע תלמידים זענען נישט ארויס לתרבות רעה, דאס איז געווען צוליב די פילע תפלות וואס ער פלעגט מתפלל זיין פאר זיי אז זיי זאלן מצליח זיין.

דאן האט מוהרא"ש שוין פארשטאנען ווי אזוי דער מלמד האט אזוי שוין מצליח געווען מיט זיינע תלמידים, אז די קליינע קינדער זאלן אזוי שוין אויפכאפן אלעס וואס מען האט געלערנט און קיינער פון זיי זאל נישט ארויספאלן.

אויך האט רבי יעקב אויסגעלערנט פאר זיינע תלמידים צו רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, מער איבער דעם וועלן מיר שרייבן די קומענדיגע וואך אי"ה.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

פעלדער זאלן גוט וואקסן, זאל איינפלאנצן א געוויסע גראז וואס הייסט "אדר", אבער דאס איז אויך מרמז דאס וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, שמחה, ח"ב, א) מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ווער עס איז שטענדיג פרייליך וועט מצליח זיין אין אלעס, און דערפאר זאגן די חז"ל "הרוצה שיתקומו נכסיו", ווען איינער וויל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות, "יטע בהן אדר", זאל ער ביי זיך איינפלאנצן די מדת השמחה פון חודש אדר, און די שמחה וועט אים באגלייטן און העלפן אז ער זאל שטענדיג מצליח זיין.

ווי אזוי קען מען וויסן אויב מען איז פרייליך?

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז טאקע פרייליך? ווען די שמחה גיסט זיך איבער, און מען מאכט פרייליך אויך אנדערע אידן, דעמאלטס ווייסט מען אז מען איז באַמַת פרייליך.

און דערפאר זעהט מען אז די מצות פון חודש אדר זענען פיל מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך וועט ער טוהן צדקה וחסד מיט אנדערע, צו מאכן פרייליך אנדערע אידן אויך.

עס הייבט זיך אן מיט שבת שקלים, וואס מען רופט שוין אויס צו געבן שקלים, צו געבן צדקה, און דערנאך ערב פורים פירט מען זיך צו געבן מחצית השקל פאר צדקה, און דערנאך פורים אליינס איז דאך פיל נאר מיט צדקה וחסד, משלוח מנות, מתנות לאביונים, סעודת פורים מיט די משפחה און פריינד, און אויך פון פורים וואס איז דרייסיג טעג פאר דער יום טוב פסח, הייבט מען שוין צוזאם נעמען קמחא דפסחא פאר ארימעלייט אויף פסח, קומט אויס אז גאנץ חודש אדר איז פארבינדען מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך, וויל ער אויך מאכן פרייליך אנדערע מיט צדקה וחסד.

תשובה מיט שמחה

אזוי ווי חדש אלול איז א חודש וואס מען טוט תשובה מיראה, מען האט מורא פונעם יום הדין ראש השנה, און מען גרייט זיך צו א גאנצע חודש מיט תשובה און מעשים טובים צו קענען זוכה זיין בדין, דער אייבערשטער זאל אנטרייבן ראש השנה א גוט געבענטשט יאר.

אזוי אויך איז דער חודש אדר א חודש וואס מען טוט תשובה, אבער יעצט איז עס תשובה מאהבה און מיט שמחה, און מיט דעם גרייט מען זיך צו צום חודש ניסן וואס איז דער חודש הגאולה, בניסן עתידין להגאול, און מיט די שמחה פון דעם חודש קען מען פארעכטן אלעס וואס מען איז נישט געווען פרייליך א גאנץ יאר.

דער רבי זאגט (השמות לחיי מוהר"ו) אז אדר איז די ראשי תיבות פון ראש ד'ברך א'מת.

קען זיין דער פשט לויט ווי די גמרא זאגט (קידושין ל"א.) אויף דעם פסוק ראש ד'ברך ולא סוף ד'ברך? - נאר די אנפאנג ווערטער זענען אמת, און די סוף נישט? זאגט די גמרא "אלא מסוף ד'ברך ניכר שראש ד'ברך אמת", פונעם סוף זעהט מען אז די אנפאנג איז אויך אמת.

דאס קען זיין איז דער רבי מרמז, אדר איז ראשי תיבות ראש ד'ברך א'מת, אז חודש אדר וואס איז דער לעצטער חודש פונעם סדר החדשים, ווען מען איז פרייליך אין דעם חודש, איז מען מיט דעם מתקן די אלע חדשים וואס מען איז נישט געווען פרייליך, ווייל פון דעם לעצטן חודש, ווען מען איז דעמאלט פרייליך, ווייזט מען מיט דעם אז מען האט באַמַת געוואלט זיין פרייליך אויך א גאנץ יאר, און עס ווערט גערעכנט ווי מען וואלט געווען פרייליך א גאנץ יאר.

שיחות מוהרא"ש

און ווען מען טוט תשובה מאהבה, זאגט די גמרא (יבמא פ"ו:) אז דעמאלט ווערן אלע עבירות איבערגעדרייט אויף מצות, און דערפאר ווען עס קומט חודש אדר און מען טוט תשובה בשמחה ווערט מקוים ראש ד'בך א'מת, אזוי ווי די גמרא זאגט, אז פון סוף יאר ווערט די גאנצע יאר איבערגעדרייט צום גוטן, אלע עבירות ווערן איבערגעדרייט צו מצות.

ווי אזוי ווערט מען פרייליך?

צו זיין פרייליך קומט אן זייער שווער, אלע אנדערע עבודות זענען אסאך גרינגער צו טוהן ווי צו זיין פרייליך, ווייל יעדער מענטש גייט דורך צרות און שוועריקייטן, ביטערנישן און חלישת הדעת, און דאס צוברעכט זייער שטארק א מענטש, מען פארלירט די מוט, און מען קען נישט זיין פרייליך.

און דערפאר איז דער עיקר גרויסקייט פון א מענטש ווען ער קען זיך שטארקן, און אפילו מיט אלע שוועריקייטן וואס ער גייט דורך, זאל ער נאך אלץ זיין פרייליך, ווען עס גייט פאר א מענטש גוט און דעמאלט'ס איז ער פרייליך איז דאס בכלל נישט קיין קונץ, נאר פארקערט ווען עס גייט אים נישט אזוי גוט, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך צו זיין פרייליך, דעמאלט דערקענט זיך די גרויסקייט פון א איד.

שמחה קומט דורך אמונה, ווען א איד גלייבט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, ער העלפט אים, און יעדע זאך וואס געשעהט איז נישט פונקט געשעהן בדרך הטבע, נאר יעדע זאך מאכט דער אייבערשטער אליינס מיט זיין גרויס רחמנות, וואלט ער געווען זייער פרייליך.

און נאכדערצו איז דער אייבערשטער האט אינאונדער געגעבן א תורה מיט מצות וואס מיר זענען זוכה צו מקיים זיין, דארפן מיר זיך זייער פרייען מיט דעם, וויפיל יאר לעבט שוין א מענטש אויף די וועלט? "מי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה", און אז מען כאפט נאך ארויס גוטע זאכן אין די עטליכע יאר, קען מען זיך זייער פרייען מיט דעם.

פארוואס היט מען שבת? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, פארוואס עסט מען כשר'ס? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, פארוואס האבן מיר א מזוזה אויפ'ן טיר? פארוואס קושן מיר די מזוזה? ווייל אין די מזוזה שטייט קבלת עול מלכות שמים, און מיר פרייען זיך מיט דעם, און אזוי ווייטער אלע מצות וואס יעדער איד טוט, קען מען זיך זייער פרייען דערמיט, און דאס ווייזט אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נפילת אפים, הלכה ד') אז דאס איז געווען די רשעות פון המן ווען ער האט געזאגט פאר אחשוורוש, ודתייהם שונות מכל עם, המן האט געזאגט אז אפילו יעדע פאלק און לאנד האט אויך געזעצן אבער זיי זענען נישט פרייליך עס מקיים צו זיין, אבער ביי די אידן, ווען זיי טוהן מצות זענען זיי זייער פרייליך, און דאס האט זייער שטארק געקערענט פאר המן, דאס האט ער נישט געקענט אויסהאלטן, ווייל אויב מען איז פרייליך מיט די מצות, איז א סימן אז עס ליגט אין דעם א העכערע פח.

און דאס זעהט מען טאקע, אז די געזעצן פונעם לאנד זוכט מען נאר ווי אזוי אויס צו שפילן, און ווען קיינער זעהט נישט, וועט מען זיך ארויס דרייען, אבער אידישע קינדער פאלגן די תורה ווייל דער אייבערשטער האט עס געהייסן און זיי זענען זייער פרייליך דערמיט.

רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר איינעם: "אויב דו וועסט זיין פרייליך וועסטו נישט זעהן דעם גיהנום", און יענער האט עס טאקע מקיים געווען זיין גאנץ לעבן.

דער טאג וועט סיי ווי אריבער גיין

צי עס גייט גוט אדער שלעכט, וועט דער טאג סיי ווי אריבער גיין, ממילא פארוואס זאל מען נישט זיין פרייליך אינעם טאג? חז"ל זאגן (תנחומא, שמיני) "אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר", און דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו געדענקן, ווייל געווענטליך ווען עס קומט א שווערע טאג, זאכן גייען נישט אזוי ווי מען וויל, איז זייער שווער צו זיין פרייליך, און מען טראכט "מארגן וועט זיין א בעסערע טאג, מארגן וועל איך זיין פרייליך", דערפאר זאגן אונז די חז"ל: ווארט נישט אויף מארגן צו זיין פרייליך, ווייל ווי אזוי ווייסטו וואס מארגן וועט זיין? פרויביר צו זיין היינט פרייליך, נישט קיין חילוק ווי אזוי די מצב איז, און דאס וועט מאכן אז דו זאלסט מצליח זיין מיט אלעס, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך איז ער מצליח.

די בחירה ליגט אין די הענט פונעם מענטש, ווי אזוי ער זאל אננעמען זיין לעבן, ווי דער פסוק זאגט ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, דער אייבערשטער געבט פארן מענטש א טאג, און ער קען מיט דעם מאכן א ברכה אדער א קללה, פרייליך אדער טרויעריג, מען קען אננעמען דעם טאג גוט, קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס מען האט און זיך פרייען מיט דעם, און מען קען אלעס אננעמען שלעכט, און זיין טרויעריג, און דער אייבערשטער זאגט: "ובחרת בחיים", וועל עס דאס לעבן צו זיין פרייליך און צופרידן, דעמאלט וועסטו האבן אלעס גוטס.

המשך בדף ג

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

המשך

הי"ו, מחשבי אנשי שלומינו.

די שבע ברכות איז פארגעקומען בהיכל הישיבה, עס זענען זיך צוזאמגעקומען אלע תלמידי הישיבה און אנשי שלומינו מיטצוהאלטן די שמחה. ביי די סעודה האט דער ראש ישיבה גערעדט איבער די גרויסקייט און חשיבות פון א התן וואס גייט צו זיין התונה מיט די הקדמות און לימודים פון הייליגן רבין, צו אריינברענגען דעם אייבערשטן אין זיין שטוב, און דאן וועט זיין שטוב זיין א משכן, א בית המוקדש מעט, און ער וועט אויפשטעלן הערליכע דורות לשם ולתפארת.

נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טעגן, און משמח געווען דעם התן ביז אין די שפעטע שעהן.

שמה תשמח רעים האוהבים!

***

דרשות התחזקות פאר די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו

עס איז שוין ברייט באקאנט די פעולות פון די פרויען פאראיין שע"י מוסדותינו הק', אין וואס די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן מיט אלעס וואס פעלט זיך אויס. אויך ווערט צוגעשטעלט שיעורים פאר די פרויען דורך חשובע פרויען פון אנ"ש וואס געבן שיעורים זיך צו שטארקן און אנגיין לויט די הייליגע לימודים פון רבין אזוי ווי מוהרא"ש לערנט אונז.

א ספעציעלע טעלעפאן ליין איז געווארן צוגעשטעלט פאר די פרויען, וואו מען קען הערן שיינע שיעורים און געדאנקען זיך צו שטארקן מיט די לימודים פון רבין. די נומער איז 559-670-1543.

די וואך מאנטאג איז פארגעקומען א שיעור פאר די פרויען, עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרויסע צאל פרויען מיטצוהאלטן, און ברוך ה' אז עס איז געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה, די פרויען האבן זייער שטארק הנאה געהאט, און אהיים געגאנגען מיט פרישע כוחות ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע עצות פון רבין.

און די קומענדיגע וואכן וועלן פארווארן מען נאך צוזאמקומען פון די פרויען זיך צו שטארקן אינאיינעם.

ולאחיו יאמר חזק!

ישיבה "תפארת התורה" ברסלב

זעלטענע געלעגנהייט!

צוליב דעם גרויסן פארלאנג וואס מיר האבן געהאט די פארגאנגענע יארן אז די בחורים פון ישיבה זאלן ארויף קומען משמח זיין בעצם יום הפורים, דערפאר וועלן מיר דאס יאר נישט ארויף גיין צו קיינעם, נאר מיט א פאראויס באשטימטע אפוינטמענט.

אויב ווילט איר אז די בחורים זאלן ארויף קומען צו איר, צו אפרעכטן א קומיין מיט אלע נייע אידישע ניגונים, וואס זענען שוין וועלט בארימט, ביטע אריינרופן ווי פריער צו באשטימען א צייט.

רופט שוין 347-666-2803

צייט איז באגרעניצט, וכל הקודם זכה!

שיחות מוהרא"ש

עס איז נישט דא מער א גליקליכערע מענטש פון איינעם וואס געבט זיך איבער צום אייבערשטן, ער ווייסט אז ער איז אין גוטע הענט, דער אייבערשטער איז מיט אים און ער וועט אים שטענדיג העלפן, און ער האט נישט קיין קשיית אויפ'ן אייבערשטן, אזא מענטש האט דעם גן עדן אויף די וועלט.

דער עיקר איז פרייליך

רבי נתן האט געהאט א תלמיד וואס האט געהייסן רבי עוזר, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', מיט פולסטן ברען און ערנסטקייט, און פון זיין גרויסע עבודה האט ער קיינמאל נישט געהאט קיין שמייכל אויפ'ן פנים, ער איז שטענדיג געווען צוגעלייגט, האט אים רבי נתן געזאגט: "איך האב געהערט זאגן אויף דיר עוזר אז דו ביזט פרום (ערנסט), אבער איך האב נישט אזוי מקבל געווען פון רבי'ן, דער עיקר איז פרייליך, און פרום אויך".

דאס מיינט אז דער עיקר דארף מען זיך פארלייגן אויף שמחה, שטענדיג זיך צו שטארקן און זיין פרייליך.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) אז ווען א מענטש מאכט התבודדות, ער רעדט צום אייבערשטן, ער בעהן דעם אייבערשטן אז ער זאל פטור ווערן פון אלע שלעכטע מדות, און האבן נאר גוטע מדות, דארף ער קודם בעטן אויף איין מדה און ארבעטן נאר אויף דעם ביז ער וועט אינגאנצן אויסארבעטן די מדה, און דערנאך זאל ער גיין צו די צווייטע און צו די דריטע און אזוי ווייטער.

שטעלט זיך אבער די שאלה, פון ווי הייבט מען אן? ווען מען איז אנגעפילט מיט אלע שלעכטע מדות, אויף וועלכע מדה זאל מען די ערשטע בעטן?

די ערשטע מדה אויף וואס מען דארף בעטן איז אויף שמחה, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שטענדיג זיין פרייליך, און קיינמאל נישט זיין צוגעלייגט און טרויעריג, ווייל ווען מען איז פרייליך פאלט שוין ממלא אוועק אלע אנדערע שלעכטע מדות, וואס קומען פון עצבות און מרה שחורה, און מען באקומט אלע גוטע מדות.

וואויל איז דעם וואס איז פרייליך אין חודש אדר, און נאך מער ווער עס איז זוכה צו פרייליך מאכן אנדערע, עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך חדש אדר וְעַד שְׁמַחַת חֶלֶק ז' ח' י"ג)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

"צוואת מוהרא"ש" געדרוקט אין אידיש

כלל ישראל בכלל און אנשי שלומינו בפרט זענען נאך טיף דערשימערט און צובראכן פון די הסתלקות פון כ"ק מרן מוהרא"ש זצ"ל, וועלכע איז אוועק פון די וועלט אזוי פריצייטיג, און אונז איבערגעלאזט אליין כצאן בלי רועה.

ווער געדענקט דען נישט, ווער ווייסט דען נישט, וויפיל חיזוק און התעוררות מיר האבן באקומען פון מוהרא"ש די אלע יארן וואס מיר האבן זוכה געווען צו זיין ביי אים און צו לערנען זיינע ספרים. וויפיל מוהרא"ש האט געהאט די אלע הייליגע למודים און עצות פון רבי'ן, ווי אזוי ער האט עס אראפ געברענגט צו אונזער שטאפל אז מיר זאלן עס פארשטיין און וויסן ווי אזוי עס צו נוצן אינעם פראקטישן לעבן.

מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאץ. מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרובירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

נאך די הסתלקות פון מוהרא"ש האט מען געפינען אין זיין שטוב אין יבנאל די צוואה וואס מוהרא"ש האט אפגעשריבן זייענדיג אכט און פערציג יאר אלט, ווי אזוי מען זאל זיך פירן מיט אים נאך זיין פטירה, און אלעס וואס ער לערנט און פארלאנגט פון זיינע קינדער און תלמידים.

מיטן אייבערשטנס הילף האט מען דאס איבער געטייטשט אויף אידיש אז יעדער זאל דאס קענען פארשטיין, און דאס איז געווארן אפגעדרוקט אין א שיינעם קונטרס. אויך האט מען צוגעלייגט צום קונטרס די לעצטע דריי בריוון וואס מוהרא"ש האט געשריבן פאר אנשי שלומינו אין דעם טאג וואס ער איז אוועק פון דער וועלט, עטליכע שעה פארן הסתלקות. דער קונטרס קען מען באקומען אין ישיבה אין וויליאמסבורג.

ברוך ה' אז די תלמידים פון מוהרא"ש האלטן זיך ווייטער אינאיינעם, מען איז זיך מחוק, מען שטארקט זיך איינער דעם צווייטן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז אייביג געבעטן און אזוי ווי ער האט געשריבן אין זיין צוואה. די בתי מדרשים "היכל הקודש" איבער די גאנצע וועלט גייען ווייטער אן מיט א שטארקייט, מען לערנט און מען חורט דאס וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן. די מוסדות היכל הקודש, די ישיבה פאר די בחורים, די תלמוד תורה און א מיידל שולע פאר די קינדער, גייען ווייטער אן מיט א שטארקייט מען איז מחנך די קינדער, אז זיי זאלן אויפואקסן שוין פון די יוגנט מיט די עצות פון רבי'ן, דאס ווערט איינגעקריצט אין זייערע בייער, און דאס וועט זיי באגלייטן זייער גאנצע לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן ווייטער זיך שטארקן און מחוק זיין, מיר זאלן זיך האלטן אינאיינעם ביים רבי'ן מיט א שטארקע אמונת חכמים, מיר זאלן ארייננעמען אין זיך די לימודים פון רבי'ן און עס מקיים זיין.

למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחיהו! ***

שיינע שבע ברכות פאר א תלמיד הישיבה

דעם פאראנגענעם מוצאי שבת איז פארגעקומען אין ישיבה א שיינע שבע ברכות פאר החתן הערשי זאבעל הי"ו בן הרה"ח ר' שמואל חיים המשך בדף ג

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שמעון ברוין הי"ו

צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער עב"ג למז"ט

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שמעון וועלכער איז שטענדיג גרייט ארויס צו העלפן די ישיבה בכל עת ובכל שעה. און מיט דעם האט ער א גלייכע חלק אין די הייליגע ישיבה וואס איז אהער געשטעלט מיטן איינציגן ציהל אריינצוברענגן אין די בחורים א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו תורה ומצות.

יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות פון העלפן די הייליגע ישיבה זאל אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, בני ברוכי חיי אריכי ומווני רוחי, ער זאל ווייטער קענען אנגיין מיט די עבודת הקודש פון העלפן אידן שטענדיג, אמן.

מיר נעמען אן צו פריינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....5:27
סוף זמן קר"ש.....8:44
מוצש"ק.....6:58
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות כ"ו
ירושלמי.....מעשר שני י'
תוספתא.....סנהדרין פרק י"ד

שעה 4, גליון 22 (178)

פרשת תצוה, שבת זכור, ט' אדר, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ פורים ~

די גרויסקייט און הייליגקייט פונעם יום טוב פורים קען מען גארנישט באגרייפן, אזוי ווי דער אר"י הק' זאגט (פרי עץ חיים, שער הפורים) אז אין יום טוב פורים שיינט אזא ליכטיגקייט וואס שיינט נישט אפילו שבת און אין אנדערע ימים טובים. די ספרים הקדושים זאגן אויף דעם וואס דער זהר הק' זאגט (תיקוני זהר, תיקון כ"א) אז פורים הייסט אזוי ווי יום כפורים, אז "יום כפורים", יום כיפור איז נאר אזוי ווי פורים "כ'פורים" - "אזוי ווי פורים", אבער פורים איז נאך גרעסער פון יום כיפור.

פארוואס איז פורים אזוי גרויס?

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ד) אז היינט הייבן זיך אן אלע התחלות פון פורים, דאס מיינט אז פורים איז א טאג וואס יעדער איינער קען אנהייבן פון דאסניי, צו זיין ערליך און וואויל און צו זיין צונעקלעבט צום אייבערשטן, א איד קען זיך אינגאנצן באנייען, אנהייבן א נייע לעבן מיטן אייבערשטן. דערפאר ווער עס האט שכל ניצט אויס דעם הייליגן טאג פורים זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן, און אים דערציילן אלעס וואס גייט אויף אים דורך, און אלעס וואס מען דארף, און דעמאלט'ס קען מען פועל'ן אלעס גוט'ס, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי מגילה א, ד) אז אין פורים "כל הפושט יד נותנין לו" - ווער עס שטרעקט אויס די האנט געבט מען אים, זאגן אויף דעם די ספרים הקדושים אז דאס מיינט אויך אז וואס מען בעהט פונעם אייבערשטן אין פורים באקומט מען.

און דערפאר פארלייגט זיך די שטן אויף דעם טאג, אז מען זאל פארברענגן די צייט מיט ליצנות און הוללות, און ווען מען געבט זיך איין דריי איז דער טאג שוין פאריבער, אבער ווער עס האט שכל לאזט זיך נישט פונעם יצר הרע, נאר ער גנב'ט אראפ עטליכע מינוט און ער רעדט זיך אויס די גאנצע הארץ צום אייבערשטן, אלעס וואס ער דארף ברוחניות ובגשמיות, און דעמאלט קען ער זיין זיכער אז ער וועט פועל'ן גאר גרויסע ישועות פאר זיך און פאר גאנץ כלל ישראל.

און אזוי אויך דארף מען וואונטשן און בענטשן אויך אנדערע אידן מיט אלע ברכות,

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ונשא אהרן את שמות בני ישראל על לבו, אהרן הכהן, דער פהן גדול, זאל טראגן דעם הושן אויפן הארץ שטענדיג.

דער הייליגער תולדות יעקב יוסף ז"ע ברענגט פון בעל שם טוב ז"ע, אז יעדער זאך פון די תורה, גייט ארויף אויף יעדן איד, אין יעדן דור, לויט זיין מצב. דארף מען פארשטיין, ווי אזוי קען מען ניצן די מצוה פונעם הושן?

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו) אז יעדער איד איז ווי א דימאנט שטיין אינעם קרוין פונעם אייבערשטן. דאס מוט אונז דער הושן נויין, יעדער שבת האט אן אנדער שטיין, מיט אן אנדער קאליר, דאס ווייזט אונז אויך דער איד האט זיך ווייניג גקודות וואס ער קען מוהן. יעדער דינט דעם אייבערשטן אויף זיין אייגנארטיגן וועג, מען קען נישט קוקן אויף א צווייטן. דערפאר טאר מען נישט ווערן צוגראבן, ווען מען געהט אז א צווייטער קען מוהן זאכן וואס דו קענסט נישט מוהן, ווייל דו קענסט מוהן אנדערע זאכן וואס יעדער קען נישט מוהן.

אבער די אלע שטיינער מוזן ליגן אויפ'ן הארץ פון צדיק דער פהן גדול. יעדער איד מוז גיין צו א צדיק, וואס זאל אים נויין די ריכטיגע וועג אין לעבן, ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, ווי אזוי צו לעבן מיטן אייבערשטן, און דאס איז דער שלמות פון א צדיק ווען ער טראגט די אידן אויף זיין הארץ, ער האט זיי אייניג, ער זאגט זיך פאר זיי, און לערנט זיי אויס די ריכטיגע וועג צו דינען דעם אייבערשטן.

אינעם הושן איז געליגן די "אורים ותומים", דער צדיק שיינט אריין דעם "אור" פון "תמימות", צו דינען דעם אייבערשטן בתמימות ופשימות, אריינצוזאפן ווי מער מצות ומעשים טובים פשוט'ערהייט ווי אזוי דער אייבערשטער האט עס געהייסן.

דער הושן האט אויך געהייסן "הושן המשפם", דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן וואס דער צדיק לערנט אויס, אז יעדער זאל זיך אליין משפם. יעדן טאג זאל מען אראפזעצן א מינוט צוויי, און זיך אדורך רעדן מיטן אייבערשטן: "באשעפער, וואס מוה איך דא אויף דער וועלט? איך דאנק ריר פאר אלע גומע זאכן וואס דו געבסט מיר, העלף מיר אויף נויטער, העלף מיר מיט דאס, העלף מיר מיט דאס" אזוי רעדט זיך יעדער דורך זיין פרינואמע לעבן מיטן אייבערשטן, און אויף אזא וועג איז מען זייער מצליח ברוחניות ובגשמיות.

(תוך החבל ליל שב"ק תצוה תשע"א לפ"ק)

***

ועשית ציץ זהב מהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש לה'.

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז די ציץ גייט אויך אן ביי יעדן איד, אזוי ווי דער פהן גדול האט נישט געטארט מסיח דעת זיין פונעם ציץ, אזוי דארף יעדער איד טראכטן שטענדיג פונעם אייבערשטן, און נישט מסיח דעת זיין פון אים.

אזוי ווייט אז, ופתחת עליו פתוחי חתם קדש לה', אז עס זאל כמש זיין אריין געקריגט אויפ'ן שטערן אז דער מענטש איז צונעבונדן צום אייבערשטן, אז דער מענטש לעבט מיטן אייבערשטן. און פון דעם וועלן אנדערע מענטשן זיך אפטרענען, אז זיי זאלן אויך אנהייבן צו רעדן מיטן אייבערשטן, און לעבן מיטן אייבערשטן.

(תוך החבל ליל שב"ק תצוה תשס"ח לפ"ק)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

המשך קאפיטל ב'

די תלמוד תורה איז דאן געווען אין א בית המדרש, און אין די קלאס וואו מוהרא"ש האט געלערנט האט זיך געפינען אן ארון קודש, און פון צייט צו צייט פלעגט דער מלמד רבי יעקב נעמען קינדער און זיי שטעלן פארן ארון הקודש און זיי געהייסן רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, ער האט פארגעזאגט פאר די קינדער די ווערטער וואס צו זאגן און די קינדער האבן אים נאכגעזאגט, און מיט דעם האט ער אויסגעלערנט די קינדער נאך פון גאר יונג אז יעדע זאך וואס מען דארף האבן זאל מען בעטן פונעם אייבערשטן אויף אידיש.

אויף פלעגט דער מלמד אויסטיילן פאר די קינדער מטבעות און ער פלעגט דערנאך ארום גיט מיט א צדקה-פושקע און אלע קינדער האבן אריין געווארפן א מטבע אין די פושקע פאר צדקה. און ער פלעגט זינגען מיט די גאנצע קלאס "אויף געב צדקה פאר ארימעלייט און פאר יתומים און אלמנות, באשעפער העלף אז מיין גאנץ לעבן זאל איך אייביג געבן צדקה מיט א ברייטע האנט, איך זאל נישט זיין קארג, און אין דעם זכות זאלסטו מיר ראטעווען פון אלע צרות, איך זאל קיינמאל נישט דארפן צוקומען צו מענטשן", און נאך די קורצע תפלה האבן די קינדער אריין געווארפן די מטבע. און מיט דעם האט ער מחנך געווען די קינדער צו די מצוה פון צדקה.

*

דער רבי האט מקפיד געווען אז זיינע מענטשן זאלן נישט זיין קיין מלמדים. דער רבי האט געזאגט אז ביי אנדערע סארט מסחר, אויב מען האט בטעות אונזען גענומען יענעמס געלט קען מען עס צוריק צאלן, אבער א מלמד וואס גנבט אראפ די טייערע צייט פון די קינדער, דאס קען ער קיינמאל נישט באצאלן, אזוי ווי די חז"ל זאגן (בבא בתרא כ"א:) אויפן פסוק (דברים מ"ח, י) "ארור עשה מלאכת ה' רמיה", אז דאס גייט ארויף אויף א מלמד וואס איז נישט גוט געווארענט צו לערנען מיט די קינדער ווי עס דארף צו זיין, דעריבער האט דער רבי מקפיד געווען אז זיינע מענטשן זאלן נישט זיין קיין מלמדים.

נאך מער האט דער רבי מקפיד געווען אויף די מלמדים וועלכע פלעגן אין יענע צייטן אונזען פארן פאר א לאנגע צייט פון זייער הויז, און זענען געגאנגען צו א ווייטע שטאט אדער דארף צו זיין דארט א מלמד, דער רבי האט געזאגט אז אן ערליכער איד דארף זיך געפינען אינדערהיים און אכטונג געבן אויף זיין שטוב, און נישט אונזען פארן פאר א לאנגע צייט, אזוי ווי עס איז דאן געווען דער שטייגער פון די מלמדים.

מוהרא"ש האט אבער געזאגט אז היינטיגע צייטן ווען די דרויסנדיגע גאס פון מסחר איז פול מיט אסאך שווערע נסיונות, איז שוין גא נענדערש צו זיין א מלמד און עוסק זיין אין הייליגע זאכן צו מחנך זיין קינדער צו לערנען און דאווענען און צו דינען דעם אייבערשטן, און ספעציעל אז היינטיגע צייטן איז שוין נישט איינגעפירט אז א מלמד דארף אונזען פארן פון זיין שטאט פאר א לאנגע צייט.

אבער פארשטייט זיך אז א מלמד דארף אכטונג געבן נישט צו גנב'ענען די טייערע צייט פון די קינדער, ער דארף זיך אראפלאזן צו זיי און אריינברענגען אין זיי א געשמאק און א זיסקייט צו דינען דעם אייבערשטן, אז דאס זאל זיי בלייבן אין די ביינער זייער גאנץ לעבן.

מוהרא"ש פלעגט אייביג זאגן אז א מלמד קען קיינמאל נישט וויסן וועלכע קינדער ער האט אין זיין קלאס, דער הייליגער פעל שם טוב זי"ע האט אויף געלערנט אין חדר אלס קינד, און אלע גרויסע צדיקים האבן געלערנט אלס קינד אין חדר, און זייערע מלמדים האבן נישט גע'חלומ'ט אז פון די קליינע קינדער וועט אויסוואקסן אזוינע גרויסע הייליגע ריזן ביי פלל ישראל, דעריבער דארף א מלמד אייביג פאטראכטן די קינדער אזוי ווי זיי וואלטן געווען די גרעסטע גדולי ישראל, ער דארף פרובירן מיט געדולד אריין צו לייגן אין זיי די מערסטע וואס איז שייך, און בעטן דעם אייבערשטן פאר די קינדער, און דאן וועלן זיי זיכער מצליח זיין.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

ווייל פורים קען מען אלעס פועל'ן, און אלע ברכות וואס איין וואונטשן זיך איינער דעם צווייטן ווערן אנגענומען ביים אייבערשטן.

מוהרא"ש פלעגט געווענטליך זאגן פאר פורים, אז אפילו עס איז א מצוה צו טרינקען אום פורים, ווי די חז"ל זאגן (מגילה ז') "חייב איניש לבסומי בפוריא", דארף עס אבער זיין מיט שכל, מען דארף געדענקן אז מען דארף נאך בענטשן ברכת המזון, דאווענען מעריב, און ליינען קריאת שמע שעל המטה, דערפאר איז גענוג ווען מען טרינקט צוויי דריי כוסות מער וויפיל מען איז צוגעוואוינט, ביז די קאפ הייבט זיך אן צו דרייען און מיט דעם האט מען יוצא געווען, נישט ווי די וואס טרינקן זיך אן און ווערן שיכור ווי לוט, און זיי פארפאסן בענטשן, דאווענען, קריאת שמע, וואס האבן זיי אויפגעטוהן מיט דעם?

ער מאכט זיך שיכור?

מוהרא"ש זאגט אז מען קען דערקענען פורים א גרויסע חילוק פון איינעם וואס איז באַמט שיכור צו ער מאכט זיך נאר שיכור, ער איז פשוט ציווילדעוועט.

איינער וואס איז באַמט שיכור פאלט פון די פיס און ברעכט זיך אויס, ער זוכט נישט צו טשעפענען קיינעם, פארקערט ער האט ליב יעדן איינעם.

דערפאר ווען מען זעהט אז איינער איז ציווילדעוועט, ער שלאגט און ועצט מענטשן, ער צוברעכט זאכן, און מאכט שאדניס, דארף מען וויסן אז דער מענטש איז בכלל נישט שיכור, ער איז פשוט א פרא אדם, ער וואלט א גאנץ יאר אויף געוואלט שלאגן און מאכן חורבנות, נאר א גאנץ יאר שעמט ער זיך דאס צו טוהן, אבער ווען עס קומט פורים ניצט ער אויס די געלעגנהייט, ער מאכט זי אזוי ווי ער איז שיכור און ער געבט ארויס זיין גאנצע עזות, אבער ער איז באַמט בכלל נישט שיכור, ווייל איינער וואס איז באַמט שיכור זוכט נישט צו טשעפענען קיינעם.

ארור המן, ברוך מרדכי

די גמרא זאגט (מגילה ז') חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, זאגט מוהרא"ש אז דאס קומט אויב לערנען אז פורים איז ספעציעל מסוגל אז א איד זאל זיך קענען גוט אריין נעמען אין קאפ אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן, אפילו ווען עס זעהט אויס אז עס איז שלעכט.

אזוי ווי מיר געפינען אין די מעשה פון די מגילה אז פון אנהויב האט אויסגעזעהן ווי אלעס גייט נאר שלעכט, אחשוורוש נעמט צו אסתר, נאכדעם שטייט אויף א המן הרשע וואס וויל אויברענגען אלע אידן, אבער נאכדעם האט מען געזעהן ווי אלעס האט זיך אויסגעשטעלט צום גוטן, מען האט אויפגעהאנגען המן מיט זיינע קינדער, און פאר די אידן איז געווען גוט.

און דאס איז א לימוד פאר יעדן איד, אין יעדע מצב וואס ער געפינט זיך, אפילו ווען עס זעהט אויס ווי עס גייט נישט גוט, עס גייט אויף אים אריבער שווערע צייטן, דארף מען וויסן אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן, און צום סוף וועט מען זעהן אז אלעס וועט זיך אויסשטעלן צום גוטן.

דאס איז פשוט "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", דאס מיינט אז סיי ווען עס קומט שווערע צייטן וואס דאס איז "ארור המן", און סיי ווען עס גייט גוט וואס דאס איז "ברוך מרדכי", איז ביינע גלייך, ביינע קומען פונעם אייבערשטן נאר לטובה.

און דאס דארף דאס טרינקען און זיך פרייען אין יום טוב פורים ברענגען פארן מענטש, אז ער זאל שטענדיג געדענקען אז דער אייבערשטער איז מיט אים, און וואס עס געשעהט איז נאר פונעם אייבערשטן פאר זיין טובה. וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו אזא יום טוב פורים!

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ו' חלק י"א ערך פורים)

שאלות ותשובות ברסלב

געקליבענע שאלות און תשובות פונעם ספר "שו"ת ברסלב"

בעזה"י יום א' לסדר ויקרא א' דר"ח אדר ב' ה'תשע"ד

שאלה: וואס זענען די מנהגים וואס אנשי שלומינו האבן זיך געפירט ביי די סעודת פורים?

תשובה: ביי אנשי שלומינו האט מען זיך געפירט זיך צוזאם צו קומען פורים נאכמיטאג, מען מאכט א גרויסע סעודת פורים און מען טרינקט וויין, און ונקא נאר וויין, נישט קיין בראנפן, און דערנאך טאנצט מען און מען פרייט זיך מיטן הייליגן יום טוב, און מען בעט דעם אייבערשטן אלעס וואס מען דארף.

פורים איז א גרויסע עת רצון אין הימל, מען קען דאן פועל'ן ביים אייבערשטן זייער גרינג אלעס וואס מען דארף, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי מגילה פקא א' בלקה ד') אז אין פורים דארף מען געבן פאר יעדן וואס שטרעקט אויס די האנט צו בעטן, זאגן צדיקים אז דער אייבערשטער געבט אויף אום פורים פאר יעדן וואס שטרעקט אויס זיין האנט און עפענט אויף זיין מויל אים צו בעטן.

מען האט געזען ביי אנשי שלומינו אז דאס טאנצן אום פורים איז געווען מיט א ישוב הדעת מיט גרויס דרף ארץ, נישט מיט א ווילדקייט צו צוברעכן זאכן אדער צושלאגן און שעדיגן אנדערע מענטשן. מען האט געטאנצן און געוויינט מיט טרערן פון שמחה און געבעטן דעם אייבערשטן, און זיי האבן טאקע געזען גאר גרויסע ישועות.

אנשי שלומינו האבן נישט געטרינקען קיין בראנפן אום פורים, דער רבי האט מקפיד געווען אז אפילו א גאנץ יאר זאל מען נישט טרינקען קיין בראנפן, און אפילו וויין זאל מען אויף נאר טרינקען פאר קידוש און הבדלה. אבער פורים טרינקט מען אביסל מער וויין, מער ווי מען איז צוגעוואוינט, און ווען מען טאנצט דערנאך ווערט מען שוין אביסל שיכור.

מען דארף אבער זייער אכטונג געבן נישט צו מאכן פונעם טפל אן עיקר און פונעם עיקר א טפל, מען דארף געדענקן אז נאך די סעודה דארף מען נאך בענטשן ברכת המזון וואס דאס איז א מצות עשה דאורייתא, און דערנאך דארף מען נאך דאווענען מעריב, דעריבער דארף מען זען נישט צו טרינקען אזוי פיל אז מען זאל אראפ פאלן שיכור און נישט וויסן וואס טוט זיך און דורך דעם פארפאסן די הייליגע מצות ונקא אין אונז געהויבענעם טאג, ווען מען טרינקט מיט א מאס קען מען נאך האלטן דעם קאפ אויפן פלאץ צו קענען בענטשן און דאווענען מעריב ווי עס ברויף צו זיין.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ד) אז היינט הייבט זיך אלעס אן פון פורים. דעריבער איז פורים די ריכטיגע צייט ווען מען זאל פארנעסן פון אלעס וואס מען האט געטון ביז היינט און אנהויבן א גייע לעבן פון פריש, צו דינען דעם אייבערשטן און זיין נאנט צום אייבערשטן און צו לערנען זיין הייליגע תורה.

חז"ל זאגן (שבת פ"ח.) אויפן פסוק (אסתר ט' כ"ז) "קמו וקבלו היהודים" אז די אידן האבן נאכאמאל מקבל געווען די תורה ביי די נס פורים, און דאס מאל האבן זיי דאס געטון מיט חשק און פון די אייגענע ווילן, און דאס דארפן מיר אויף נאכטון, יעצט אין דעם הייליגן יום טוב לאמיר מקבל זיין די תורה פון גוי, אנהויבן מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן, און דאן וועט אונז דער אייבערשטער געבן אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער אייבערשטער וואס איז דער "שומע תפלת כל פה" זאל צוהערן מיין תפלה וואס איך בעט פאר דיר אז דו זאלסט האבן גרויס העלחה אין אלע ענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ווען עס איז גאר שלעכט שרייט מען

רבי נתן האט געהאט א תלמיד מיטן נאמען רבי מאיר טעפליקער ער האט געוואוינט אין די שטאט טעפליק, און ער האט מקרב געווען אסאך אידן צום אייבערשטן.

איינער פון זיינע תלמידים איז געווען א דארפס-איד, וואס פלעגט קומען צו אים און פרעגן אלע עצות פון רבי'ן.

רבי מאיר פלעגט זיך פירן אז אים יום טוב פורים פלעגט ער מאכן א גרויסע סעודה ביי זיך אינדערהיים, און צוויי צוויי איינער נאכמיטאג האט מען אראפגעמאכט די לאדנס פארמאכט אלע פענסטערס מען האט אנגעצוינדן אסאך ליכט און געגעסן און זיך געפרייט און געטאנצן מיט גרויס שמחה און פרייד ביז שפעט ביינאכט.

אייין יאר פורים, דער דארפס-איד איז געקומען אין שטאט צו ר' מאיר אינדערהיים מיטצוהאלטן די געהויבענע סעודת פורים. אינמיטן טאנצן האט ר' מאיר באמערקט ווי אלע טאנצן און פרייען זיך און נאר דער דארפס-איד זיצט אין די זייט טרויעריג און ער האלט נישט די שמחה. ר' מאיר איז צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "פארן וואס ביסטו אזוי טרויעריג? היינט איז דאך פורים מען דארף זיין פרייליך", האט דער דארפס-איד געענטפערט: "אבער וואס טוט מען ווען מען האט א צב' אויפן קאפ?" ווייל ער האט געהאט אסאך טעכטער חתונה צו מאכן, און די עלטסטע האט געהייסן צב'ן, און ער האט נישט געהאט קיין געלט איר חתונה צו מאכן.

האט אים ר' מאיר געזאגט: "און אז עס איז דיר אזוי שלעכט, איז דאס די עצה? צו זיצן אין די זייט טרויעריג?", דער רבי האט אונז אנדערש געלעבנט, מיר האבן מקבל געווען פונעם רבי'ן: "אז עס איז גאר שלעכט, שרייט מען צום אייבערשטן: 'צרות לבכי הרחיבו ממזוקתי הוציאני'." ר' מאיר האט אים אנגעכאפט ביי די הענט און אריינגעשלעפט אין די רינג, אלע זענען שוין אנגעטרונקען און פרייליך און רבי מאיר שרייט צום דארפס-איד: הער מיך צו, זאג מיך נאך, אויב עס איז שוין גאר שלעכט, שרייט מען צום אייבערשטן: "צרות לבכי הרחיבו ממזוקתי הוציאני", און דער דארפס-איד האט אים נאכגעזאגט, אזוי האט ער געזאגט אסאך מאל מיט בכיות עצומות און מיט גרויס פרייד, ביז זיי זענען שוין הייזעריג געווארן.

נאך פורים האט זיך געמאכט אז א ברסלב'ער איד איז דורך געווארן דעם דארף און ער איז איינגעשטאנען ביי דעם דארפס-איד. די עלטסטע טאכטער צב'ן האט ארויסגעהאלפן אנגרייטן פארן אורח עפעס צו עסן, המטש בדף ד

ישיבה "תפארת התורה" ברסלב

לעצטע געלעגנהייט!

צוליב דעם גרויסן פארלאנג וואס מיר האבן געהאט די פארנאנגענע יארן אז די בחורים פון ישיבה זאלן ארויף קומען משמח זיין בעצם יום הפורים, דערפאר וועלן מיר דאס יאר נישט ארויף גיין צו קיינעם, נאר מיט א פאראויס באשטימטע אפוינטמענט.

אויב ווילט איר אז די בחורים זאלן ארויף קומען צו איר, צו אפרעכטן א קומיץ מיט אלע נייע אירישע ניגונים, וואס זענען שוין וועלט בארימט, ביטע אריינרופן ווי פריער צו באשטימען א צייט.

רופט שוין 347-666-2803

**צייט איז באגרעניצט,
וכל הקודם זכה!**

ווען עס איז גאר שלעכט שרייט מען

המשך

די מיידל איז געפאלן פארן אורח, און ער האט געזאגט פארן דארפס-איד: "איך האב א בחור אינעם זעלבן עלטער אפער זאלן מיר זיך משה'ן זיין?" דער דארפס-איד האט אים געענטפערט אז ער איז מסכים, אבער ער דארף ערשט פרעגן זיין רבי'ן, ווען דער אורח האט אים געפרעגט ווער זיין רבי איז, האט ער אים געענטפערט: "רבי מאיר טעפליקער. ער האט מיר מקרב געווען צום רבי'ן" האט דער אורח געזאגט: "ער וועט זיכער מסכים זיין" זיי זענען אריבערגעפארן אויף טעפליק צו רבי מאיר, און ער האט מסכים געווען, און מען האט געשלאסן שידוך פשוטה טובה ומצלחת.

האט מען דעמאלט פאשיינפערליך געזעהן, ווי די תפלות וואס מען האט געבעטן דעם אייבערשטן אין פורים האט גע'פועל'ט א ישועה, און דערפאר ווער עס דארף א ישועה זאל זעהן אויסגיין דעם הייליגן טאג פורים און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס ער דארף וועט ער זעהן גאר גרויסע ישועות און רפואות.

(מקור השמחה, שיחות וספורים, אות מ"ו)

***

טאנצן און קלאטשן

ר' נתן האט דערציילט אז ווען ער האט געשריבן פארן רבי'ן די תורה "קאלה המשפטים" (ליקוטי מהר"ן חלק א' סימן י"ו) וואס דער רבי זאגט דארט, אז ווען עס איז דא דינים אויף אידן, עס איז אנגעשריבן שלעכטע גזירות אויף אידן, און אידן טאנצן און קלאטשן, דורך דעם ווערט נמתק די דינים און עס ווערט בטל די גזירות. האט דער רבי דעמאלט געזאגט פאר רבי נתן: "אזוי האב איך טאקע געזאגט, ווען אידן טאנצן און קלאטשן ווערט נמתק אלע דינים, און יעצט ווען מען שמועסט אז מען וויל מאכן שלעכטע גזירות אויף אידן, אבער אזוי ווי יעצט קומט פורים (דער רבי האט געזאגט די תורה פאר פורים) און אידן וועלן דאך זיכער טאנצן און קלאטשן און דורך דעם וועט זיכער בטל ווערן אלע שלעכטע גזירות". דער רבי האט דאס איבערגע'חזר'ט אפאר מאל "יא, אזוי האב איך טאקע געזאגט".

רבי נתן האט דאס מסביר געווען, אז דער רבי האט געוואלט ארויסברענגען, אז אלע זיינע תורות וואס ער האט געזאגט, אפילו עס זענען זייער טיפע גרויסע תורות, און עס ליגט אין דעם באהאלטן גאר גרויסע סודות התורה, פון דעסט וועגן, איז אבער דער עיקר פון די תורה, פשוט מקנים צו זיין וואס דער רבי זאגט דארט צו טוהן, ווי למשל די תורה אז טאנצן און קלאטשן איז ממתיק די דינים, מיינט דאס פשוט אז ווען עס קומט א צייט וואס מען טאנצט און מען קלאטשט, ווי למשל פורים, זמים טובים, אדער ביי א חתונה, און דאס גלייכן, זאל מען זיך שטארקן צו טאנצן און קלאטשן און אזוי וועט מען ממתיק זיין אלע דינים.

מען זאל נישט זאגן אז עס איז טיפע הויכע זאכן, וואס איז געמאכט נאר פאר הויכע מענטשן, גיין, עס איז געמאכט פאר יעדן איד, יעדער איד האט די כוחות, ווען ער טאנצט און קלאטשט, איז ער דורך דעם ממתיק אלע דינים.

(מקור השמחה שיחות וספורים אות כ"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

לכבוד פורים:

צוויי ספרים פון מוהרא"ש זי"ע

שטייענדיג בעפאר דעם הייליגן יום טוב פורים, נעמען מיר ארויס פון פריש פון די טייערע ירושות וואס מוהרא"ש האט אונז איבער געלאזט, דאס זענען די צוויי ספרים אויף פורים, דער ספר "גנוי המלך" און דער ספר "אוצר הפורים".

דער ספר "גנוי המלך" איז א פירוש אויף די הייליגע מגילה, ארויסצוגעמען פון די מגילה די לימודים וואס מיר קענען זיך אפ לערנען דערפון פאר אונזער היינטיגן דור אז מיר זאלן אויך קענען זיין נאנט צום אייבערשטן.

אין די לענגערע הקדמה איז מוהרא"ש מסביר די גרויסקייט פון דעם הייליגן יום טוב אז מען זעט אז אפילו ווען די אידן זענען געווען אין א גאר נידריגע שווערע מצב, זיי האבן נישט געפאלגט מרדכי הצדיק און זיי זענען יא געגאנגען צו די סעודה פון אחשוורוש, אפילו דעמאלט האט זיי דער אייבערשטער אויך אינזון געהאט און געמאכט אז אסתר זאל ווערן די קעניגין וואס פון דעם איז שפעטער ארויס געקומען די ישועה פאר כלל ישראל.

און דאס איז א גרויסע התחזקות פאר יעדן איד, אז אין סיי וועלכע מצב ער געפינט זיך נאר, געדענקט אים אויך דער אייבערשטער, און מען דארף זיך נאר עפענען דאס מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן.

דער צווייטער ספר "אוצר הפורים", כשמו כן הוא, א רייכע אוצר פון קונטרסים וועלכע רעדן איבער דעם יום טוב פורים, אנגעהויבן שוין פון הודש אדר ווען מען איז מרבה בשמחה, די גרויסקייט פון מרדכי ואסתר, ווי אזוי

מען פריידט זיך אום פורים, און ווי אזוי מען מעקט אויס די קליפה פון המון און עמלק.

אין די ספרים געפינען זיך רייכע אוצרות זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב ווי עס דארף צו זיין. די ספרים איז דא צו באקומען בהיכל הישיבה אין וויליאמסבורג, אדער אויפן טעלעפאן נומער 347-977-7994.

והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שמחה לעווי הי"ו

צו די געבורט פון אן אייניקל למזל טוב

ר' שמחה איז געווען גאר שטארק איבערגעגעבן געגעבן פאר מוהרא"ש. מיט גרויס איבערגעגעבנקייט און מסירת נפש האט ער געטריי באדינט מוהרא"ש ביז צום לעצטן טאג, ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות זאל אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם אייניקל און פון אלע קינדער און אייניקלעך, בני ברוכי חיי אריכי ומוזוני רוחי וסיעתא דשמיא

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן
212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יואל מענדלאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה אברהם יושע וועבערמאן הי"ו תלמיד ישיבתנו הק' צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יודא פריינד הי"ו תלמיד ישיבתנו הק' צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....5:34
סוף זמן קר"ש.....8:37
מוצש"ק.....7:06
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות ל"ג
ירושלמי.....מעשר שני י"ז
תוספתא.....שבועות פרק ג'

שעה 4, גליון 23 (170)

פרשת כו תשא, ט"ז אדר, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אריינכאפן נקודות טובות ~

א מענטש דארף זיין זייער קלוג אויף דער וועלט, און זעהן אריין צו כאפן ווי מער ער קען עבודת ה', ווען ער האט א מינוט צייט, דארף ער אריין כאפן נאך אביסל לערנען תורה, נאך אביסל תפלה, נאך אביסל רעדן צום אייבערשטן, נאך אביסל מצות ומעשים טובים, ווייל עס וועט אמאל קומען א צייט וואס מען וועט זייער חרטה האבן אויף די טייערע צייט וואס מען האט פארברענגט אויף די וועלט.

אסאך מאל כאפט מען נישט ווי די צייט לויפט אריבער מיט גארנישט, דא רעדט מען און מען שמועסט נארישקייטן, דא חלומ'ט מען סתם אזוי, און די צייט לויפט אריבער, און מען כאפט נישט אז אין די צייט וואלט מען דאך געקענט אריין כאפן אזויפיל גוטע זאכן.

די צייט לויפט אריבער און עס קומט קיינמאל נישט צוריק, און מען דארף זעהן אז מען זאל נישט אמאל חרטה האבן פארן פארברענגן די צייט.

א וואגן מיט חלב...

דער דובנער מגיד ז"ע האט געזאגט אויף דעם זייער א שיינע משל. עס איז אמאל געווען א איד אן ארימאן, ער האט ממש גארנישט געהאט צו שפייזן זיין פאמיליע, איינמאל האט ער געהערט אז אונטער די הרי חושך דארט קען מען טרעפן גאר אסאך טייערע דימאנט שטיינער און בריליאנטן, עס ווארפן זיך דארט ארום די שטיינער ווי די זאמד, און מען קען אין א קורצע צייט ווערן א גרויסער עושר.

ווען ער האט דאס געהערט האט ער אפגעמאכט אז ער וועט זיך ארויס לאזן אויפ'ן וועג אהין, ער וועט פרוברין זיין מזל, אפשר דארט וועט ער מצליח זיין, און ער וועט קענען אהיים ברענגן געלט צו שפייזן זיין המשך בדף ב

פרשת השבוע

פי תשא את ראש בני ישראל. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"א) ראש בני ישראל איז ראשי תיבות "רבי" און פארקערט, ר'שעים ב'חשך י'דמו (שמואל א' ב), אזוי אויך ראשי תיבות "רבי".

מוהרא"ש איז דאס מסביר, אז מען רעדט נישט דא פון קיין רשעים. ביידע רבי'ס זענען צדיקים, די חילוק איז נאר פון די חסידים, איין רבי איז פון אים "פי תשא את ראש בני ישראל", ער הייבט אויף די קעפ פון אידישע קינדער, ער איז זיי מחזק, און ברענגט זיי צום אייבערשטן, ער לערנט זיי אויס אז דער אייבערשטער האט זיי ליב, און אז יעדער איד קען צוריק קומען צום אייבערשטן, און אזוי הייבט ער אויף זייערע קעפ.

ווידער איז דא אן אנדערע רבי, אפילו ער איז אויך א צדיק, אבער ער האט נישט די פח אויסצולערנען פאר זיינע חסידים זיי זאלן אויך זיין צדיקים, און דערפאר איז "רשעים בחשך ידמו", די חסידים בלייבן מיט זייער רשעות, מיט זייער חושך, און מיט זייערע דמיונות.

דערפאר דארף א מענטש זוכן אזא צדיק וואס קען אים אויפהייבן דעם קאפ, אז ער זאל אויך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד און א צדיק.

(תוך הנחל ליל שבת קודש תשא תש"ם לפ"ק)

***

והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו, דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו, דו וועסט מיר זעהן פון אונטן און נישט פון פארנט, מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג) אז ווען א מענטש ווייסט אז אלעס פירט דער אייבערשטער בהשגחה פרמית, קען ער אלעס פארנעמען, אפילו ווען ער גייט דורך שווערע צייטן, ווייסט ער אז דער אייבערשטער פירט זיךער אלעס צום גוטן.

דאס איז פשט אין פסוק, משה רבינו האט געבעטן דעם אייבערשטן: "הראני נא את כבודך", איך וויל גלייך זעהן אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן. האט אים דער אייבערשטער געזאגט: "דאס קען נישט זיין", ווייל ווי לאנג א מענטש לעבט, מוז ער האבן א בחירה, ער זאל קענען אליינס אויסוועלן צו גלייבן אז אלעס פירט דער אייבערשטער.

וראית את אחרי ופני לא יראו, דו וועסט נאר זעהן פון אונטן, דאס מיינט אז נאכדעם וועסטו זעהן אויף צוריק, אז אלעס איז געווען גוט, אבער פון פאראויס וועט עס אויסזעהן אסאך מאל שלעכט, און דו וועסט זיך דארפן שמארקן מיט אמונה, צו גלייבן אז דער אייבערשטער פירט זיכער אלעס צום גוטן.

(זאת התורה פי תשא ה)

שיחות מוהרא"ש

פאמיליע.

נאך א שווערע נסיעה פון וואכן לאנג איז ער אנגעקומען אהין אונטער די הרי חושך, און ער האט געזעהן אז עס איז טאקע אמת וואס ער האט געהערט, טייערע שטיינער און בריליאנטן וואלגערן זיך דארט אויף דער ערד און קיינער קימערט אפילו נישט זיי אויף צו הייבן, עס איז בכלל נישט חשוב ביי די מענטשן דארט, דארט איז אן אנדערע זאך געווען זייער חשוב, דאס איז געווען חלב, ווייל אזוי ווי דארט איז דאך אייביג טונקל, דארף מען דאך האבן אסאך ליכט וואס מען מאכט פון חלב, און דערפאר איז דאס זייער חשוב דארט, און די עיקר עשירות און חשיבות דארט איז ווער עס האט מער חלב, פאר דעם ארימאן איז דאס געווען זייער אן אינטערעסאנטע זאך, און ער האט אפגעמאכט אז ער וועט בלייבן דארט אביסל צוצוקוקן צו די מהלך פון די פלאך דארט.

אזוי ווי ער איז געזיגן דארט א שטיק צייט, האט ער צוביסלעך אנגעהויבן זיך צוגעוואוינען צו די מנהגים פון די מענטשן דארט, און ער האט אויך אנגעהויבן צו האנדלען מיט חלב און ליכט, און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ער האט זייער שוין מצליח געווען אין די מסחר, און ער האט צוזאם גענומען גאר אסאך ליכט, ער איז געווארן דארט א גרויסער עושר, ער האט געהאט פיל מיט אוצרות פון חלב, אויל, און קנויטן.

אינצווישן איז דורכגעלאפן אסאך יארן, און דער מענטש האט שוין אנגעהויבן צו טראכטן פון צוריק פארן צו זיין לאנד, ער האט דאך דארט א ווייב און קינדער וואס ווארטן אויף אים, יעצט קען ער שוין אהיים פארן און זיי ווייזן זיין גרויס עשירות וואס ער האט דא צוזאם גענומען, און אזוי וועט ער קענען חתונה מאכן זיינע קינדער מיט גרויס פבוד און עשירות.

ער האט גענומען א ריזיגן וואגן, און עס אנגעפילט מיט די אלע אוצרות פון חלב וואס ער האט דארט צוזאם געקליבן, זיינע פריינד וואס ער האט דארט איינגעקויפט זיינענדיג א עושר און מכובד'יגער מענטש, האבן אים געהאלפן אנלאדענען די וואגן צו קענען פארן, אבער ווען ער האט געהויבן צו פארן האט מען געזעהן אז די וואגן וועט זיך איבערדרייען פונעם גרויסן לאסט, האבן זיינע חברים צוזאם גענומען שטיינדלעך פון די גאס און עס אונטער געלייגט אונטער די חלב אז עס זאל ליגן גלייך, און עס זאל זיך נישט איבער דרייען, און אזוי האט ער זיך ארויס געלאזט אויפ'ן וועג צוריק צו זיין לאנד.

וואס האסטו דא געברענגט?

ווען ער איז אנגעקומען אהיים, איז די גאנצע שטאט ארויס געקומען אים מקבל פנים זיין מיט זיין ווייב און קינדער, די שמחה איז געווען גרויס נאכדעם וואס מען האט אים שוין נישט געזעהן פאר אזויפיל יארן, זיי האבן אים געפרעגט ווי אזוי ער האט מצליח געווען, און ער האט זיי דערציילט אז ער

ד'

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

קאפיטל ג'

דער טאטע פון מוהרא"ש, הרה"צ רבי מנחם זאב שיק זצ"ל איז געווען פון די גרויסע רבנים אין אונגארן, און ער האט געדינט אלס רב אין די שטאט טאקאי, ער האט מחבר געווען עטליכע לומדישע ספרים, צווישן זיי דער ספר "מנחם זאב" אויף ש"ס.

ווען עס האט אויסגעבראכן די צוויי וועלט קריג, זענען פילע אידן אנטלאפן פון פוילן קיין אונגארן זיך צו ראטעווען פון די דייטשן ימ"ש. פאר די אונגארישע רשעים האט דאס נישט געשמעקט און זיי האבן געזוכט צו כאפן די פליטים און זיי צוריק שיקן קיין פוילן.

רבי מנחם זאב זצ"ל איז אנגעקומען איין טאג אויף בודאפעסט, און פלוצלינג איז ער אפגעשטעלט געווארן דורך די פאליציי וועלכע האבן פארלאנגט פון אים צו ווייזן זיינע פאפירן אז ער איז אן אונגארישער בירגער, און קומט נישט פון פוילן. ער איז געווען זייער אן אמת'ער מענטש און ווען זיי האבן אים געפרעגט ווען ער איז געקומען קיין בודאפעסט, האט ער געענטפערט: "נעכטן". ער האט געמיינט צו זאגן אז ער איז נעכטן אנגעקומען פון טאקאי קיין בודאפעסט. די רשעים האבן פארלאנגט צו זען זיינע פאפירן, אבער ער האט עס נישט געהאט מיט זיך, און דאן האבן זיי באפוילן אז ער מוז זיך שטעלן צו די פאליציי ביז זען טאג.

ער איז דאן געגאנגען צום רב פון שטאט, רבי יונתן שטייף זצ"ל, וועלכער האט אים געזעהן אז ער זאל ווי פריער אנטלויפן פון אונגארן אינאיינעם מיט זיין פאמיליע, מיט אן אומלעגאלע שיף. די פרייז וואס זאז אקצע האט געקאסט איז אבער געווען אומגעהויער גרויס, א חשבון פון צוויי טויזנט פענגא (די דעמאלט'דיגע אונגארישע געלט)

רבי יונתן שטייף האט אים ארויסגעהאלפן מיטן צאלן א דריטל פון די קאסטן, און אזוי האט ער צאמגעקראצט די איבריגע געלטער, און דאן האט ער צאמגענומען זיין משפחה, זיין ווייב און מוהרא"ש'ס עלטערע ברוידער. און זיי זענען ארויף אויף א בולגארישע שיף אויפן וועג קיין ארץ ישראל, אין יאר ת"ש לפ"ק.

די ריזע אויפן שיף איז געווען זייער א שווערע. די שיף, וועלכע איז אריינגעל געמאכט געווארן צו פירן בהמות, איז געווען איבערגעפולט מיט איבער זיבן הונדערט אידישע פליטים. די שיף האט זיך געוואקלט אויפן שטורעמישן ים, אויף די גאנצע וועג וואס האט גענומען בערך א חודש צייט.

אויסער דעם האבן זיי זיך אנגעשטויסן אין בריטישע מלחמה שיפן וועלכע האבן פאהאגלט מיט קוילן אלע אומלעגאלע שיפן וועלכע האבן גערייזט אויפן ים, עס איז ממש געווען גרויסע נסים למעלה מדרך הטבע אז זיי זענען אנגעקומען בשלום אויף ארץ ישראל. אין א שטונגעלע נאכט האט די שיף געאנקערט ביי די בארטנעס פון ארץ ישראל, די פליטים האבן זיך גלייך צושפרייט, און נאך איידער די ברויזענדע ענגלענדער האבן זיך ארעענטירט זענען שוין אנגעקומען גוטע אידן וועלכע האבן דערקלערט אז די ניי אנגעקומענע פליטים זענען זייערע "קרובים" און אזוי האבן זיי געקענט אפשטייגן און פארבלייבן אין ארץ ישראל.

לויט די בריטישע אינסטאנצן, זענען אלע פליטים וועלכע האבן נישט פארמאגט קיין קרובים אין ארץ ישראל, געשיקט געווארן גלייך צום אינזל קפריסין. אידישע קינדער, רחמנים בגי רחמנים, האבן אבער זיכער געמאכט אז יעדער פליט וואס קומט אן אויף ארץ ישראל פארמאגט א נאנטער קרוב משפחה וואס האט אים אריינגענומען אונטער זיינע פליגלען. שפעטער איז רבי מנחם זאב זצ"ל אנגעקומען קיין ירושלים, וואו הרה"ק מסאטמאר זצוק"ל האט אים געשטעלט אלס ראש ישיבה אויף די סאטמארע ישיבה אין ירושלים. מוהרא"ש'ס טאטע האט זיך דאן גערעכנט פון די אנגעזעהענע אידן אין ירושלים און ער איז געווען נאנט מיט די גדולי ישראל ווי הרב פענגיס זצ"ל, רבי איסר זלמן מעלצער זצ"ל און נאך.

דאן איז מוהרא"ש געבוירן געווארן, און איז אויפגעוואקסן זיינע אינגע יארן אין ארץ ישראל. מוהרא"ש פלעגט אסאך דערציילן איבער די תורה'דיגע אטמאספער וואס האט געהערשט ביי זיין טאטן אין שטוב. אלעס האט זיך געדרייט ארום תורה. זיין טאטע פלעגט גיין שלאפן פרי, און אום צוויי זויגער ביינאכט איז ער שוין אויפגעווען און זיך געזעצט לערנען זיינע שיעורים די גאנצע נאכט, און אינדערפרי האט ער שטענדיג געדאוונט מיטן ערשטן מנן. אזוי איז מוהרא"ש אויפגעוואקסן זיינע קינדער יארן אין א שטוב פון וועלכע עס האט זיך געגאסן נאר תורה.

די בר מצוה פון מוהרא"ש וועט איר ליינען די קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

איז געווארן דארט א גרויסער עושר, "יעצט וועל איך איה איה שוין קענען שפייזן בכבוד ובגרוה, און איך וועל שוין קענען חתונה מאכן די קינדער" א.א.וו.

זיין משפחה האט שוין קוים געווארט צו זעהן די גרויסע עשירות וואס ער האט אהיים געברענגט, און נאך עטליכע מינוט וואס ער האט זיך אפגערוהט פון די שווערע וועג, האט ער זיי ארויס גענומען צו ווייזן וואס ער האט אהיים געברענגט, ער האט זיי געפירט צו די וועגענער, ער האט אראפ גענומען די צודעק, און זיי געוויזן וואס ער האט געברענגט.

זיי קוקן און וואונדערן זיך, וואס ווייזט ער אונז דא? זיי זעהן פיל מיט אלטע פארשטונקענע חלב, ווי די טבע פון חלב איז אז נאך א לענגערע צייט ווערט עס פארדארבן און עס באקומט א שווערע גרויך, זיי האבן געדארפט צוהאלטן די נאז נישט צו שפירן די שווערע גרויך וואס איז נישט געווען צום אויסהאלטן, און ער איז נאר פארנומען צו זאגן וואס פארא עשירות ער האט אהיים געברענגט, און זיי פארשטייען נישט וואס דא גייט פאר, איז ער משוגע געווארן ל"ע?

האט ער זיי אנגעהויבן מסביר צו זיין, אז ער קומט יעצט פון די הרי חושף און דארט איז חלב זייער טייער, און די גאנצע עשירות ווענדט זיך וויפיל ליכט מען קען אנזאמלען, דאס איז די טייערסטע און חשובסטע ארטיקל דארט אונטער די הרי חושף.

האבן זיי אים געזאגט: "דו נאר וואס דו ביזט, דא איז דאס דאך גארנישט ווערט, פארקערט עס שטונקט אוועק, ממש א שאד אויף די אלע כוחות וואס דו האסט דך אנגעפלאגט דערויף".

זיי האבן אנגעהויבן זוכן א וועג ווי אזוי פטור צו ווערן פון די סחורה, עס זאל נישט איבערלאזן א שלעכטע גרויך אויף די גאנצע שטאט, און ווען זיי זענען צוגעגאנגען אראפ צו נעמען די חלב פונעם וואגן, האבן זיי באמערקט ווי אונטער די חלב ליגן פארווארפן טייערע שטיינדלעך און דימאנטען, האבן זיי אנגעהויבן שרייען קוק וואס דו האסט דא! דו האסט דאך דא טייערע שטיינער וואס זענען ווערט די וועלט'ס געלט, ער קוקט אויף זיי און זאגט: "די שטיינער האבן זיך דאך דארט ארום געווארן ווי די מיסט, קיינער האט עס נישט געדארפט, איך וואלט געקענט צוזאם נעמען פון דעם וויפיל איך וואלט געוואלט, און עס איז מיר אפילו נישט בייגעפאלן צו נעמען דערפון..."

האבן אים זיין פאמיליע געזאגט: "ממש א שאד, דאס איז דאך ווערט דא גאר אסאך געלט, און דו האסט אהיים געברענגט די נארישע חלב, וואס מען קען נארנישט טוהן דערמיט".

עס ווארפן זיך דימאנטען אויף דער ערד

דער נמשל פארשטייט יעדער איינער, א מענטש קומט אראפ אויף די וועלט צו האנדלען מיט תורה ומצוות ומעשים טובים, וואס דאס זענען טייערע שטיינער און דימאנטען, אבער ווען דער מענטש קומט אן דא, פארקערט ער פארוואס ער איז דא געקומען, און ער לייגט אריין גרויסע כוחות צו שאפן אסאך געלט, און ווען ער קומט צוריק אויבן אין הימל און מען פרעגט אים וואס ער האט אהיים געברענגט, הייבט ער אן צו ווייזן די אלע געלט וואס ער האט זיך איינגעשאפט, אלע בנינים וואס ער האט געקויפט א.א.וו.

אבער מען זאגט אים דארט, די אלע זאכן זענען דא גארנישט ווערט, עס גייט א גרויך דערפון, דא איז נאר חשוב תורה און תפלה און מעשים טובים, די טייערע דימאנט שטיינער, און מען הייבט אן דורך צו קוקן זיינע טעג און זיינע מעשים, און מען טרעפט די גוטע נקודות וואס ער האט געטוהן אין זיין לעבן, דא האט ער אריינגעכאפט אביסל תורה, דא האט ער גערעדט עטליכע דיבורים צום אייבערשטן, דא האט ער מקיים געווען מצוות, און מען ווייזט אים, "זעהסט די זאכן זענען דא חשוב און טייער", און דעמאלט כאפט זיך דער מענטש ביים קאפ, "די זאכן?! דאס האב איך דאך געקענט אזוי גרינג אריין כאפן אויף די וועלט, איך וואלט אפילו גארנישט געדארפט איינלייגן, איך וואלט דאך געקענט אריין גיין אין בית המדרש דאווענען און לערנען און מקיים זיין מצוות, איך האב גארנישט געוואוסט אז די זאכן זענען אזוי חשוב".

אבער דעמאלט'ס איז שוין צו שפעט, אויף די וועלט דארף מען זעהן אריין צו כאפן ווי מער תורה און מצוות, נישט צו ווערן פארשעמט אויף יענע וועלט.

ניין אויס די צייט!

דער משל שפילט זיך איבער ביי יעדן מענטש, ווען דער מענטש וואלט

המשך בדף ד

מען דארף דאך טוהן השתדלות?

דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע איז איינמאל געפארן אין זיינע יונגע יארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער רבי רבי אלימלך זי"ע אויף שבת, נאך שבת ווען ער האט שוין געוואלט אהיים פארן איז ער זיך אריין קודם געזעגענען פון זיין רבי'ן, און גלייכצייטיג האט ער געבעטן א ברכה אז ער זאל טרעפן א וואגן וואס זאל אים אהיים טראגן.

האט אים דער רבי רבי אלימלך געזאגט: אז דו בעהמ'ס אזא זאך, מיין איך אז דו דארפסט נאך אביסל דא בלייבן לערנען, ווייל די שליומות פון בטחון איז, זיך צו פארלאזן אינגאנצן אויפ'ן אייבערשטן און גארנישט בעטן קיין טובות פון מענטשן. און דאס איז פשוט וואס די גמרא דערציילט (ראש השנה כו.) אז די חכמים האבן נישט געוואוסט פשוט אין פסוק (תהלים נה, כג) "השקל על ה' יהבך והוא יכליךך", ביז רבה בר בר חנה האט געזאגט אז ער איז אמאל געגאנגען אויפ'ן גאס שלעפענדיג א פעקל, און ער האט געטראפן א סוחר וואס האט גערטן אויף א קעמל, און דער סוחר האט אים געזאגט: "נעם דיין פעקל און ווארף עס ארויף אויפ'ן קעמל".

די פשוט איז אז די חכמים האבן נישט געוואוסט ווי ווייט מען דארף זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן, דארף מען זיך טאקע אינגאנצן פארלאזן נאר אויפ'ן אייבערשטן, אדער מען דארף אליין אויף עפעס טוהן? ביז זיי האבן געהערט די מעשה אז רבה בר בר חנה האט גארנישט געבעטן פונעם סוחר, ער האט זיך נאר פארלאזט אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן, און דער סוחר האט זיך אליין אנגעטראגן אים צו העלפן, זעהט מען אז מען דארף זיך אינגאנצן פארלאזן נאר אויפ'ן אייבערשטן.

אזוי האט דער רבי רבי אלימלך גערעדט מיטן חוזה. גלייך ווען ער האט געענדיגט רעדן, איז אדורך געפארן א וואגן, און דער בעל זענלה שרייט ארויס צום חוזה: "אינגערמאן, דו ווילסט אפער אהיים פארן? איך פאר יעצט קיין לובלין..."

דאן האט דער חוזה שוין גוט פארשטאנען וואס זיין רבי האט אים געזאגט, אזוי ווי ער האט אליין געזעהן אז דער אייבערשטער אליין האט אים געהאלפן, אן טוהן קיין שום פעולה.

די קשיא וואס יעדער פרעגט איז: "מען דארף דאך אבער אויף טוהן השתדלות?", די שאלה האט מען געפרעגט פונעם הייליגן רבי מרדכי'לע נעשכזער ז"ל, האט ער געענטפערט אויף דעם, לויט ווי די גמרא זאגט (פסודין סה.) "עקימת שפתים הוי מעשה" - ווען מען שאקלט מיט די ליפן, הייסט עס אויך געטוהן השתדלות, און דערפאר ווען מען בעהט דעם אייבערשטן, דאס איז די עיקר השתדלות, און דעמאלט העלפט דער אייבערשטער.

און באמת ביי דעם ענין פון השתדלות זענען מענטשן זייער צומישט: "וויפיל השתדלות דארף איך טוהן פאר פרונסה? ווען האב איך שוין יוצא געווען די חיוב פון השתדלות?" אבער ווען מען ווייסט אז די עיקר השתדלות איז צו בעטן דעם אייבערשטן, דאס האט נישט קיין שיעור, מען בעהט נאכאמאל און נאכאמאל, ביז דער אייבערשטער העלפט, און ווי מער מען בעהט אלץ מער השפעות ברענגט עס.

דער רבי האט א מאל געזאגט: "וועגן פרונסה, נאר בטחון", דאס מיינט אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה נאר זיך פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן און אים בעטן, און ווען א איד פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן וועט אים דער אייבערשטער זיכער העלפן, און ער דארף נישט מורא האבן, און ער דארף זיך נישט זארגן פאר קיין שום זאך.

וואויל איז דעם וואס פארלאזט זיך אויפ'ן אייבערשטן, וועט אים זיכער גארנישט פעלן!

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' נחלק י' ערך בטחון)

שיחות מוהרא"ש

אריינגעטראכט וואס עס איז חשוב אויף יענע וועלט, וואלט ער אריינגעלייגט אלע זיינע כוחות אויסצוניצן די צייט מיט תורה, תפלה, און מעשים טובים, ווייל דער לעבן לופט דורך זייער שבעל, און נאכדעם וועט נאר זיין חשוב די גוטע זאכן וואס מען אריינגעכאפט אויף די וועלט.

און ספעציעל א אינגער בחור דארף אויסניצן די צייט אריינצוכאפן אסאך גוטע זאכן ווי לאנג ער האט נאך אסאך צייט, און דערנאך ווען עס וועט קומען די שפעטערע יארן אויף די עלטער וועט ער זיך מח' זיין אז ער האט אויסגעניצט זיינע אינגע יארן ווי עס דארף צו זיין, און דאס וועט אים באגלייטן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די צייט, און כאפט אריין נאר גוטע זאכן שטענדיג.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"א ערך נקודות טובות)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

בחורי הישיבה פרייען זיך ביי צוויי חתונות פון תלמידי הישיבה

די וואך האבן די בחורים פון ישיבה געטאנצן אויף צוויי חתונות פון די צוויי חתנים יוצאי ישיבתנו הק' וועלכע האבן חתונה געהאט די וואך.

די ערשטע איז געווען חתן יודא פריינד הי"ו וואס איז געגאנגען אונטער די חופה עב"ג בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו. די חתונה איז פארגעקומען דעם זונטאג אין זאל פון פרדס צבי אין וויליאמסבורג, די בחורים פון ישיבה זענען געקומען צו די חתונה און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעה'ן.

צוויי טאג שפעטער, דינסטאג נאכט, זענען די בחורים ארויסגעפארן אויף קרית יואל אין זאל פון אולם עקשטיין וואו עס איז געגאנגען צו די חופה חתן אברהם יושע ב"ר אהרן וועבערמאן הי"ו, און אויך ביי די חתונה האבן די בחורים משמח געווען דעם חתן ווי מען דארף.

די קומענדיגע מוצש"ק פ' כי תשא איז געפלאנט א גרויסע סעודת שבע ברכות אין ישיבה אינאיינעם מיט די שושן פורים סעודה פון די קהלה. מיטן אייבערשטנים הילף וועט מען זיך פרייען אינאיינעם און משמח זיין די חתנים.

שמחה תשמח רעים האהובים!

***

שמחת פורים אין ישיבה

אנשי שלומינו זענען זיך צוזאם געקומען צו די סעודת פורים בהיכל הישיבה, נאך די סעודה האט מען ארויסגעלאזט אין פייערליכע טענן בתופים ובמחולות, און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים, בימים ההם - וואס מיר זענען ניצול געווארן פון המון הרשע, און מקבל געווען די תורה פון פריש, "קימו וקבלו היהודים", ובזמן הזה - אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פונעם הייליגן רבי'ן, וואס לערנט אונט שטענדיג אנצוהייבן פון פריש, זיך נישט לאזן פארפירן פונעם יצר הרע, נאר שטענדיג נאכאמאל צוריק קומען צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן, און אזוי וועלן מיר זיכער שטענדיג מצליח זיין.

והימים האלה נזכרים ונעשים!

***

בחורי פון ישיבה שיינ אויפגענומען דורך נדיבי עם בעצם יום הפורים

דעם יום טוב פורים זענען די בחורים פון ישיבה ארום געגאנגען צו די נדיבים בעם, צוזאמגעמען באשטייערונגען פאר די הייליגע מוסדות.

די בחורים זענען אויפגענומען געווארן מיט גרויס פרייד, וויסענדיג פון וועלכע ישיבה עס האנדעלט זיך, א ישיבה וואו די בחורים לעבן מיטן אייבערשטן, א ישיבה וואו יעדער בחור לערנט יעדן טאג בהתמדה רבה, בחורים וואס זענען אויסגעצייכנט מיט יראת שמים, מדות טובות, און איידלקייט, וואס מען טרעפט נישט.

עס זענען געווען דריי גרופעס, א גרופע אין וויליאמסבורג, א גרופע אין בארא פארק, און א גרופע אין קרית יואל, די בחורים זענען ארויף געגאנגען און געזינגען די אלע באקאנטע אידישע ניגונים צום אייבערשטן.

עס זענען צוריק געהערט געווארן גאר גוטע גריסן, ווי די חשובע נגידים האבן גאר שטארק הנאה געהאט, און זיך אנגערופן מיט ווארימע סכומים. מיטן אייבערשטנים הילף איז עס אריבער מיט גאר גרויס הצלחה, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו וזו' תחי'

חבר הנהלת המוסדות

צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער עב"ג למזל טוב

ר' אייזיק איז גאר שטארק איבערגעגעבן געגעבן פאר די הייליגע מוסדות, ווי אויך די חשובע מרת אפפעל וואס איז אזוי שטארק איבערגעגעבן מיטן אפירן די לעד'ים אקוילערי. יעצט בעת שמחה ווילן מיר זיי ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות זאל זיי ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך. בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה אהרן וועבערמאן הי"ו

חבר הנהלת המוסדות

צו די שמחת החתונה פון זיין זון עב"ג למזל טוב

ר' אהרן איז גאר שטארק איבערגעגעבן געגעבן פאר די הייליגע מוסדות, יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות זאל אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך. בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא

שמח תשמח רעים האהובים

מיר ווילן לאדענען אלע אנשי שלומינו און תלמידי הישיבה צו די גרויסארטיגע

סעודת שבע ברכות

וואס וועט פארקומען בהיכל הישיבה 27 Skillman St.

דעם מוצאי שב"ק פ' כי תשא הבעל"ט

בשעה 9:00

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"ו כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....6:42
סוף זמן קר"ש.....9:31
מוצש"ק.....8:14

שיעורים כסדרן

בבלי.....כתובות מ'
ירושלמי.....מעשר שני כ"ד
תוספתא.....עבודה זרה פרק א'

שעה 4, גליון 24 (180)

פרשת ויקהל-פקודי, שבת פרה, כ"ג אדר, עברכם חודש ניסן, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ נאר בטחון ~

די גרעסטע קללה מיט וואס א מענטש קען זיין געשאלטן איז ווען ער פארלאזט זיך אויף מענטשן און נישט אויפן אייבערשטן. חז"ל זאגן (ביצה לב): "כל הנצרך לבריות, עולם חשוף בעדו" - ווען א מענטש דארף צוקומען צו אנדערע מענטשן איז אים טונקל פאר די אויגן. ווייל ווען מען פארלאזט אויף מענטשן און דערנאך זעט מען אז די מענטשן האבן אים גארנישט געקענט העלפן, ווערט מען דערפון זייער אנטוישט און צובראכן.

אבער א איד וואס ווייסט און גלייבט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, נאר אויף אים דארף מען זיך פארלאזן, נאר ער קען העלפן, און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן און אים בעטן אלעס וואס מען דארף, דאן האט מען א ליכטיגע און געבענטשטע לעבן, א מענטש וואס פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן וועט אין דער אייבערשטער זיכער נישט פארלאזן, און ער וועט אים ארויס העלפן אין יעדע שווערע מצב אין וואס ער וועט נאר אריין פאלן.

דער הייליגער רבי האט פארציילט א מעשה איבער דעם ענין אז א איד וואס פארלאזט זיך נאר אויפן אייבערשטן, ער האט בטחון און ער גלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער נישט פארלאזן, אזא מענטש איז שטענדיג רואיג און פרייליך, און ער דארף זיך נישט זארגן פאר קיין שום זאך.

עס איז אמאל געווען א קעניג, וואס האט שטענדיג געקלערט: "איך בין דאך דער פרייליכסטער מענטש אויף דער וועלט, איך האב אלעס וואס איך דארף, און איך בין א קעניג, און איך דארף מיר נישט זארגן פאר גארנישט, עס איז זיכער אז עס נישט דא נאך א מענטש וואס איז אזוי פרייליך ווי מיר", און אויף צו זיין זיכער אז עס איז טאקע אזוי, אז קיינער איז נישט מער פרייליך פון אים, פלעגט ער דאס אליינס גיין קוקן, ער פלעגט זיך אנטון ווי א איינפאכער מענטש און גיין ביינאכט זיך

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב, בצלאל און אהליאב האבן צוזאמען געמאכט דעם משכן, ואגם נשי" או דער אייבערשטער האט ספעציעל גענומען פון די צוויי שקמים, בצלאל פון שבט יהודה וואס איז די חשובסטע שבט, און אהליאב פון שבט דן וואס דאס איז א שוואכער שבט, פדי צו ווייזן אז ביים אייבערשטן איז יעדער אייניג.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי ואגם (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ח) אז דער עיקר שלימות פון א צדיק איז, ווען פון איין זייט איז ער נאנט צום אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט קען ער זיך אראפלאזן צום שוואכסטן איד און אים אויך אויפהייבן, אים ווייזן אז דער אייבערשטער האט אים אויך ליב, און אז ער קען אויך צוקומען צום אייבערשטן.

דערפאר ווען עס איז געקומען צו בויען דעם משכן וואס פרענגט השקאת השכינה, אז יעדער זאל וויסן אז דער אייבערשטער רוהט צווישן אויגן, ער איז ביי אויגן, עבן אויגן, און מיט אויגן, האט מען געמוזט האבן די צוויי זאכן, אזעלכע צדיקים וואס זענען פון איין זייט זייער נאנט צום אייבערשטן, זיי קענען ווייזן פארן גרעסטן צדיק, אז ער קען נאך זיין גרעסער, און פון די אנדערע זייט קען ער זיך אראפלאזן צו די שוואכסטע שקמים, צום שוואכסטן איד, און אים ווייזן אז ער איז אויך נאנט צום אייבערשטן, און אז דער אייבערשטער ווארט צו הערן זיין קול.

דערפאר דארף א מענטש זוכן אזא צדיק וואס קען אין אים אריינשיינען אז דער אייבערשטער האט אים אויך ליב, און אז ער קען אויך רעדן צום אייבערשטן.

(ואת התורה נקחל א)

***

נוכח הענין את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן, א וואלקן האט באדעקט דעם אהל מועד, און די משכן איז פיל געווען מיטן כבוד פונעם אייבערשטן.

מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי ואגם (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ז) אז ווען א מענטש וויל אנהייבן דינען דעם אייבערשטן, קומט די מידת הדין און ואגם אז מען דארף שווער מאכן פארן מענטש, ווייל וואו איז ער געווען ביז נעצט? פארנוואס האט ער נישט געדינט דעם אייבערשטן ביז נעצט? דערפאר מוז דער אייבערשטער אוינטער שטעלן פארן מענטש מניעות, שטערונגען, אז עס זאל אים נישט גיין אזוי גרינג. אבער דער אייבערשטער וויל דאך יא אז דער מענטש זאל צוריק קומען צו אים, און דערפאר פאהאלט זיך דער אייבערשטער אליינס אוינטער די שטערונגען, אז אויב דער מענטש מיינט עס אמת'דיג, קען ער צוברעכן אלע מניעות און זיין א גרויסע צדיק.

דאס איז פשוט אין פסיק, נוכח הענין את אהל מועד, א וואלקן האט באדעקט דעם משכן, די משכן וואס דער אייבערשטער רוהט דארט, ווען מען וויל דארט אנקומען ווערט עס באדעקט מיט א וואלקן, עס זעהט אים שווארץ און מונקל, אבער מען דארף געדענקען, אז וכבוד ה' מלא את המשכן, אז באמת איז דער אייבערשטער אליין דארט.

(ואת התורה פקודי ג)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

קאפיטל ד'

ווען מוהרא"ש איז אלט געווארן עלף יאר, האט זיין טאטע געמוזט פארלאזן ארץ ישראל צוליב געוויסע סיבות. ער איז געפארן קיין אמעריקע, און דאס איז געווען זייער שווער פאר מוהרא"ש צו בלייבן דארט אליין אן זיין טאטע'ן. א יאר שפעטער איז אויף זיין עלטערער ברודער געפארן קיין אמעריקע, און מוהרא"ש איז געבליבן אין ארץ ישראל אליין מיט זיין מאמע, און דאס איז געווען זייער שווער פאר אים.

מוהרא"ש האט דאן געלערנט אין חדר ביים מלמד ר' שבתי יודאלעוויטש ז"ל, וועלכער איז שפעטער באקאנט געווארן אלס א גרויסער מגיד מישורים. מוהרא"ש האט זייער ליב געהאט דעם מלמד, און עס איז געווען איינגעפירט אז יעדן שב"ק פלעגן די קינדער פון די קלאס ארויפגיין צו ר' שבתי ז"ל און ער האט געלערנט מיט זיי. און מוהרא"ש האט זיך אויסגעדרוקט אז ער האט גאר אסאך מקבל געווען פון דעם מלמד.

יעדן שבת מקריכים ווען הרה"ק רבי אהרן מפעלז' צ"ל פלעגט קומען אויף רודשלים, פלעגט דאן דער מלמד ר' שבתי ז"ל נעמען זיינע תלמידים אויף א לאנגע שפאציר שבת נאכמיטאג צו רבי אהרן זצ"ל.

ר' שבתי ז"ל איז דאן נאכנישט געווען אזוי מפורסם, ער פלעגט זאגן דרשות פון צייט צו צייט, און מוהרא"ש פלעגט דערציילן ווי אזוי ער איז געגאנגען אינאיינעם מיט די קינדער פון זיין קלאס צו הענגען די צעטלעך איבער די דרשות פון רבי שבתי ז"ל. און שפעטער איז רבי שבתי ז"ל געווארן גאר שטארק באקאנט מיט זיינע הערליכע דרשות וועלכע האבן דערווארימט די הערצער פון די צוהערערס.

רבי שבתי ז"ל האט אויך געהאט גאר א שטארקע הערצה צום רבי'ן, אין די גאר ערשטע יארן ווען עס האט זיך טיילווייז געעפנט די טויערן פון די קאמיניסטישע רויסלאנד, און געציילטע אידן האבן שוין געקענט פארן אויף אומאן, איז רבי שבתי ז"ל אויך אהין געפארן קיין אומאן צום הייליגן רבי'נס ציון.

ווען עס האט זיך דערנענטערט די טעג און וואכן צו בר מצוה פון מוהרא"ש, האט מוהרא"ש געהאט זייער א פארקלעמט הארץ, ער האט געוואוסט אז אזוי ווי זיין טאטע געפינט זיך נישט אין לאנד וועט ער נישט האבן קיין נאראמאלע בר מצוה אזוי ווי די אנדערע קינדער פון זיין קלאס.

פעפאר זיין בר מצוה האט די מאמע גענומען מוהרא"ש צו הרה"ק רבי אהרן מפעלז' זצ"ל, צו נעמען א ברכה לכבוד די בר מצוה. דער מנהג איז געווען דארט אז מען האט נישט אריינגעלאזט קיין פרויען נאר אויב עס האט זיך געפינען דארט נאך דריי מענער, דאן האט זיך געפינען דארט דער גבאי ר' שלום פויגל, מוהרא"ש, און נאך א מענטש.

ווען רבי אהרן זצ"ל האט געהערט ווער עס קומט האט ער זיך אויפגעשטעלט מלא קומתו, ער האט געהאט א שטארקע הערצה פאר מוהרא"ש'ס פאטער. ער האט געבענטשט מוהרא"ש און ער האט אים אנגעזאגט דריי זאכן לכבוד די בר מצוה.

- א. נישט צו רעדן מיט די תפלין.
- ב. זיך נישט ארום דרייען ביים דאווענען.
- ג. זיך צו היטן צו האבן א גוף נקי.

און ער האט געזאגט פאר מוהרא"ש: "אויב דו וועסט דאס מקיים זיין וועסטו אויסוואקסן א גדול בישראל". און מיט האט ער זיך אפגעזענגט פון מוהרא"ש און אים געוואונטשן "מזל טוב" צו די בר מצוה, און ער האט זיך נאכגעפרעגט ביי מוהרא"ש'ס מאמע איבער זיין טאטע וואס ער מאכט.

א געהעריגע בר מצוה האט מוהרא"ש נישט געהאט, נאכדעם וואס זיין טאטע איז נישט געווען מיט אים, אבער מוהרא"ש האט זיך געשטארקט אנצוגיין מיט די אייגענע כוחות.

מוהרא"ש איז אריין לעל התורה והמצות און אנגעהויבן לייגן תפלין. קורצליך נאך די בר מצוה האט מוהרא"ש'ס מאמע זיך ארויסגעלאזט אינאיינעם מיט מוהרא"ש קיין אמעריקע, ווי די פאמיליע איז פאראייניגט געווארן מיטן טאטע'ן, און זיי האבן זיך באוועזט אין די בראנקס.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

אונטערהערן ביי הייזער וואס מענטשען שמועסן, און ער האט אלץ געהערט ווי מענטשן רעדן זיך אפ, איינער רעדט זיך אפ אז עס גייט אים נישט גוט אין לעבן, ביי א צווייטע הויז האט ער געהערט זיך אפערדן אז זיי האבן פראבלעמען מיט די רעגירונג, און אזוי ביי יעדע הויז האט ער געהערט אנדערע פראבלעמען וואס מענטשן האבן, און ער האט געזען אז קיינער איז טאקע נישט פרייליך אזוי ווי אים.

איינמאל איז ער אנגעקומען צו א נידריגע האלב-איינגעפאלענע הויז, ער האט אריינגעקוקט פון די פענסטער און געזען ווי דארט זיצט א איד און שפילט אויף א פידל, א שוואכער פידל איז דאס געווען, מען האט געדארפט שטארק צולייגן אן אויער צו קענען הערן די קול פון דעם פידל, אבער דער מענטש איז געווען זייער פרייליך, און אויפן טיש איז געליגן א פינגע סעודה מיט א פלעשל וויין, און דער איד איז געווען זייער פרייליך, און זיך נישט געזארגט פאר גארנישט.

דער קעניג האט אריינגעקלאפט און באגריסט דעם איד, דער איד האט געגעבן פארן קעניג אביסל וויין, און זיי האבן געטרונקען צוזאמען, און דערנאך האט זיך דער קעניג געלייגט שלאפן. דער קעניג האט באטראכט דעם איד ווי ער איז אזוי שטארק פרייליך, אן קיין שום דאגות און פראבלעמען, און עס האט אים זייער שטארק געשטערט אז דער איד איז מער פרייליך פון אים.

אינדערפרי זענען זיי אויפגעשטאנען, און דער איד האט ארויס באגלייט דעם קעניג. דער קעניג פרעגט אים: "פון וואו האסטו דאס געלט צו קויפן די אלע גוטע זאכן וואס דא האסט צוגעגרייט ביינאכט ביי די סעודה?" האט דער איד דערציילט פארן קעניג אז ער קען פארעכטן צובראכענע זאכן, יעדן טאג גייט ער ארום און ער פרעגט ווער ס'האט עפעס צובראכענע זאכן צו פארעכטן, און ווען עס קלויבט זיך אים צאם א פינגע זעקס רענדלעך, גייט ער איינקויפן און ער זעצט זיך צו א פינגע סעודה און ער איז זייער פרייליך.

דער קעניג האט פארשטאנען אז דער איד איז מער פרייליך פון אים און ער האט דאס נישט אויסגעהאלטן, ער האט ארויס געגעבן א גזירה, אז מען טאר מער נישט געבן פאר קיינעם צו פארעכטן זאכן פאר געלט, ווער עס האט עפעס א צובראכענע זאך זאל עס אדער אליין פארעכטן אדער קויפן א נייע. מיט דעם האט דער קעניג געקלערט אז ער וועט מאכן דעם איד טרויעריג, נאכדעם וואס ער וועט מער נישט האבן קיין געלט צו קויפן זיין פרייליכע סעודה. אבער דער קעניג האט נישט אין אכט גענומען אז עס האנדלט זיך דא פון א איד א בעל-בטחון, דער איד פארלאזט זיך נאר אויפן אייבערשטן, און ער וועט נישט ווערן צובראכן און טרויעריג פון קיין שום זאך.

אינדערפרי איז דער איד ארויסגעגאנגען ווי זיין שטייגער צו פארעכטן זאכן, און דאן האט ער זיך דערוויסט פון די נייע גזירה, אבער ער האט זיך גארנישט פארלוירן, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן זאל אים העלפן, און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז דער איד האט אנגעטראפן א רייכער מאן וואס האקט האלץ, האט ער אים געפרעגט: "פארן וואס האקסטו אליינס האלץ? עס פאסט נישט פאר דיר צו האקן אליינס האלץ", האט אים דער עושר געענטפערט: "איך

שיחות מוהרא"ש

געדולד - סבלנות!

זעה זיך צו דערהאלטן אז קיין שום זאך אין דער וועלט זאל דיך נישט אראפנווארפן, מען דארף האבן גרויסע כוחות זיך צו קענען דערהאלטן בזה העולם מיט סבלנות געדולד, ס'איז נישטא נאך אזא מתנה פארן מענטש ווי געדולד, דער מענטש דארף זיך צוגעוואוינען האבן נאר געדולד אויף אלעם וואס עס גייט אויף איהם דורך.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) דאס געדולד - סבלנות איז מען זוכה נאר דורך אמונה, ווען א איד ווייסט אז אלעס איז נאר פון בורא כל עולמים קען ער זיך דערהאלטן, איבערדעם שטארק זיך אין אמונה, און דו זאלסט בעטן אסאך דעם בורא כל עולמים אז דו זאלסט האבן אמונה, ווייל צו אמונה קען מען נישט קומען נאר דורך תפלה, און צו תפלה קען מען נישט קומען נאר דורך אמונה, ווייל ס'איז געבינדען איינס אינעם אנדערן, ווען א איד גלייבט אז דער בורא כל עולמים איז דא און עס איז נישטא קיין שום מצאיות אויסער איהם, דעמאלט האט ער געדולד און ער ווערט נישט צובראכן פון קיין שום זאך, און ווען א איד בעהט אויף יעדע זאך שטארקט זיך איהם די אמונה, און ווען ער האט שטארקע אמונה דערהאלט ער זיך בעסער, און דער עיקר דערהאלטן זיך איז נאר דורך סבלנות, געדולד, און וואויל איז דעם מענטש וואס ער קויפט זיך איין דער טייערע מדה פון סבלנות.

(אשר בנחל אדיש חלק ר' מכתב תרע"ו)

האב נישט געטראפן קיינעם וואס עס זאל עס טון פאר מיר", זאגט אים דער איד: "איך קען עס טון פאר דיר", האט ער אזוי געטון, און דער עושר האט אים באצאלט א רעדל, און אזוי האט ער געהאקט האלץ פאר נאך מענטשן, ביז ער האט שוין געמאכט זעקס רענדלעך, און ער איז געגאנגען קויפן די סעודה, און די סעודה איז געווען א פינע סעודה, מיט אלע גוטע פינע זאכן, און ער איז געווען זייער פרייליך.

בינאכט איז דער קעניג נאכאמאל געגאנגען קוקן ביי דעם איד'ס פענסטער, און ער זעט אז דער איד איז ווייטער פרייליך, און ער האט אלע גוטע זאכן, עס האט גארנישט געהאלפן זיין גזירה. דער קעניג נאכאמאל אריינגעגאנגען צו אים, און אינדערפרי ווען דער איד האט ארויס באגלייט דעם קעניג, האט אים דער קעניג ווייטער געפרעגט: "פון וואו האסטו געלט צו קויפן די אלע גוטע זאכן? האט אים דער איד געזאגט: אז אזוי ווי דער קעניג האט געמאכט א גזירה אז מען טאר מער נישט פארעכטן קיין זאכן, איז ער געגאנגען האקן האלץ פאר מענטשן, און אזוי האט ער געהאט געלט, איז דער קעניג געגאנגען און ארויסגעגעבן א פרישע גזירה אז מען טאר מער נישט האקן קיין האלץ פאר מענטשן פאר געלט.

ווען דער איד האט געהערט פון די נייע גזירה, ער האט ווייטער געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן געלט, און דער אייבערשטער האט געהאלפן אז ער האט געזען ווי איינער רוימט אויף א שטאל פון בהמות, האט ער זיך אנגעטראגן אז ער קען עס טון פאר אים פאר אביסל געלט, יענער האט אנגענומען דעם פארשלאג און האט אים באצאלט פאר דעם צוויי רענדלעך, און אזוי האט ער גערוימט נאך עטליכע שטאלן ביז ער האט שוין געהאט זעקס רענדלעך, און ער האט איינגעקויפט א פינע גרויסע סעודה, און איז אהיימגעגאנגען זייער פרייליך.

בינאכט איז דער קעניג ווייטער געגאנגען קוקן, און ער האט ווייטער געזען אז דער איד איז זייער פרייליך, ווען דער איד האט אים דערציילט אז ער האט גערוימט שטאלן, האט דער קעניג געמאכט א פרישע גזירה אז מען טאר נישט אויפרוימען שטאלן פאר געלט.

דער איד איז אבער ווייטער נישט געווארן צובראכן פון דעם, ער האט ווייטער געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער איז געגאנגען צו דעם אויפזעהער פון די מיליטער, און ער האט זיך פארדינגן צו זיין א סאלדאט, ער האט זיך אבער אויסגענומען אז ער וויל ארבעטן יעדן טאג עקסטער, און מען זאל אים באצאלן פאר יעדן טאג באזונדער, דער מיניסטער האט מסכים געווען דערצו, און ער האט אים גלייך געגעבן די קליידער פון א סאלדאט מיט א שווערד ביי די זייט, און פארנאכטס האט ער אים באצאלט די זעקס רענדלעך פאר דעם טאג.

דער איד איז אהיים געגאנגען, ער ווארפט אראפ פון זיך די מיליטערישע קליידער, און קויפט איין א פינע געשמאקע סעודה, דאס מאל ווען דער קעניג האט געהערט ווי אזוי ער האט שוין ווייטער געמאכט געלט איז אים איינגעפאלן א גוטער פלאן, דעם קומענדיגן טאג האט דער קעניג געלאזט רופן דעם אויפזעהער פון די מיליטער און אים באפוילן אז היינט זאל ער נישט צורירן די קאסע פון די געלט און נישט באצאלן פאר קיין איין סאלדאט.

פארנאכטס ווען דער איד איז געגאנגען נאך די ארבעט בעטן פונעם אויפזעהער אז ער זאל אים באצאלן פארן היינטיגן טאג, האט אים דער מיניסטער געזאגט: "היינט קען איך דיר נישט באצאלן, דער קעניג לאזט מיר היינט נישט באצאלן פאר קיינעם". דער איד האט פרובירט זיך צו טענה'ן מיט אים אז מען האט זיך דאך אויסגענומען אז מען וועט אים באצאלן יעדן טאג באזונדער, אבער עס האט גארנישט געהאלפן, דער מיניסטער זאגט אים אז ער קען אים נאר באצאלן מארגן פאר צוויי טעג, היינט קען ער גארנישט באצאלן.

דער איד האט זיך ווייטער נישט פארלוירן, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז עס איז אים איינגעפאלן אן עצה, ער האט ארויסגענומען די אייזן פון זיין שווערד, און אנשטאט דעם האט ער אריינגעלייגט דארט א שטיק האלץ, מיט די אייזן איז געגאנגען צו אן אייזן-שמיד און יענער האט אים געגעבן דערפאר זעקס רענדלעך, ער האט געמאכט דעם חשבון אז מארגן ווען דער אויפזעהער וועט אים באצאלן פאר צוויי טעג, וועט ער צוריק נעמען דעם אייזן. ער איז געגאנגען און געקויפט א פינע סעודה מיט אלע גוטע זאכן, און ער איז געווען זייער פרייליך. און די סעודה איז נישט געווען סתם א סעודה, נאר א גאר געלונגענע סעודה.

דער קעניג איז ווייטער געגאנגען קוקן ביים איד'ס הויז, און ער זעט ער איז ווייטער זייער פרייליך, ווען דער איד האט אים דערציילט די מעשה מיט זיין שווערד האט דער קעניג געטראכט אז אצינד וועט ער אים שוין קענען מאכן טרויעריג. דער קעניג האט גערופן דעם מיניסטער, און אים געזאגט אז אזוי ווי עס איז דא א מענטש וואס איז חייב מיתה, מען דארף יענעם הרגענען, דערבער זאלסטו רופן דעם נייעם סאלדאט וואס דו האסט געכטן אויפגענומען און דער סאלדאט זאל הרגענען דעם מענטש, ער זאל אפשניידן יענעם מענטש'ס קאפ מיט זיין שווערד.

דער מיניסטער האט אזוי געטון ער האט גערופן דעם איד צום קעניג, און דער קעניג האט צאמגערופן אסאך מיניסטארן און נאך מענטשן, אז יעדער זאל זעהן ווי דער איד בלייבט חוזק ווען ער וועט נישט קענען הרגענען יענעם מענטש, ווייל זיין שווערד איז פון האלץ.

דער איד האט זיך געבעטן ביים קעניג אז ער זאל הייסן א צווייטן מענטש דאס צו טון, ווייל ער האט נאך אין זיין לעבן נישט געהרג'ט א מענטש, אבער דער קעניג האט זיך געהאלטן פעסט אז ער וויל אז דוקא דער איד זאל יענעם הרגענען, דער איד האט זיך נישט פארלוירן, ער האט שטילערהייט געבעטן דעם אייבערשטן זאל אים העלפן, און ער רופט זיך אן צום קעניג: "דער קעניג איז הונדערט פראצענט זיכער אז מען דארף טאקע הרגענען דעם מענטש? אפטר איז

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר מוה"ר נתן יאקאבאוויטש הי"ו צו די געבורט פון אן אייניקל למזל טוב

ר' נתן איז באקאנט מיט זיין איבערגעגעבנקייט צו פארשפרייטן די לימודים פון הייליגן רבין איבער די וועלט, אז יעדער איד זאל זוכה זיין צו וויסן פון די אלע וואונדערליכע עצות פון רבין, דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער זכות זאל אים ביישטיין אז ער זאל זעהן פיל אדיש נחת פון דעם אייניקל און פון אלע קינדער און אייניקלעך, זורות ישרים ומבורכים, וסיעתא דשמיא

המשך בדף ד

שיחות מוהרא"ש

נישט זיכער אז ער איז חייב מיתה און איך וועל הרג'ען א מענטש אומזיסט. דער קעניג האט אבער באשטעטיגט אז איז זיכער אז מען דארף דעם מענטש הרג'ענען, און ער וויל אז דער איד זאל אים הרג'ענען מיט זיין שווערד.

דאן האט דער איד אנגעהויבן רעדן הויך צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך האב נאך אין מיין לעבן נישט געהרג'ט קיין מענטש, בעט איך דיר אז אויב עס קומט זיך נישט פאר דעם מענטש אז מען זאל אים הרג'ענען, זאל מיין שווערד ווערן האלץ און איך זאל אים נישט קענען הרג'ענען", ער געט א כאפ ארויס זיין שווערד פאר יעדנ'ס אויגן, און יעדער האט געזען אז עס איז געווען פון האלץ, עס איז געווארן פרייליך דארט, און דער קעניג האט דאן איינגעזען אז דעם איד קען מען נישט מאכן טרויעריג, און ער האט אהיים געשיקט דעם איד בשלום און ער האט אים מער נישט געטשעפט.

פון די מעשה זעען מיר די גרויסקייט פון איינעם וואס פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן, און יעדע זאך בעט ער פונעם אייבערשטן, אזא מענטש קען קיינער נישט טשעפענען אדער שלעכטס טון.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך נדרד לבריות, מעשה מבטחון)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם יעדן ליל שישי

אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם יעדן ליל שישי זיך צו שטארקן ווייטער מיט די הייליגע לימודים פון רבין אוווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן.

ווען מוהרא"ש האט געלעבט, בהלון נרו על ראשינו, האבן מיר געהאט די זכ"י צו הערן יעדע וואך דברי אלקים חיים פון מוהרא"ש, אנשי שלומינו פלעגן קומען צו פארן צום שיעור פון נאנט און ווייט, און מען איז אהיים געגאנגען אנגעפילט מיט חיזוק און התעוררות אויף די קומענדיגע טעג, די שיעורים האבן אריינגעבלאזן א חיות אין יעדן, עס האט געצויגן צום אייבערשטן, נאכן הערן א שיעור פון מוהרא"ש האט זיך פון זיך אליינס געעפנט די מויל צו רעדן צום אייבערשטן, דאס הארץ האט געצויגן צו עפענען א ספר און זיך זעצן לערנען, די שיעורים האבן אויפגעוועקט יעדן, עס האט נישט געלאזט פארשלאפן די טעג און די יארן.

כאטש אבער מוהרא"ש האט אונז איבערגעלאזט, הוא הלך למנוחות ואותנו עזב לאנחות, האט אבער מוהרא"ש אונז איבערגעלאזט גאר א ווערטפולע ירושה, זיינע לימודים און זיינע ספרים זענען חי וקים, און מיט דעם קען זיך יעדער איד שטארקן אין אלע זיינע מצבים וואס ער גייט דורך אין לעבן, די לימודים און די ספרים בלאזן אריין א לעבהאפט אין יעדן וואס לערנט זיי און פרובירט צו פאלגן און גיין אין די הייליגע דרכים.

דעריבער האבן אנשי שלומינו ווייטער מחדש געווען דעם וועכטליכן ליל שישי שיעור, וואו אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם און מען חזר'ט איבער די דיבורים און לימודים פון מוהרא"ש און מען שטארקט זיך מיט דעם.

די שיעור קומט פאר יעדן ליל שישי אין ביהמ"ד התאחדות אברכים היכל הקודש אין בארא פארק, אויף St. 53 1139 אום ניין אויגער בינאכט.

איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חוק!

***

שיינע שידוך געשלאסן צווישן אנשי שלומינו

א שיינער שידוך איז געשלאסן געווארן די וואך צווישן די צוויי מחותנים מחשובי ותקי אנשי שלומינו תלמידי מוהרא"ש. החתן הערשי בויס נ"ו מתלמידי הישיבה, א זון פון מוה"ר ר' דניאל בויס שליט"א עב"ג בת מוה"ר ר' יצחק לעזער שליט"א.

ביידע מחותנים זענען פון די עלטערע תלמידים פון מוהרא"ש, ביידע האבן זיך געוויקט און געלערנט ביי מוהרא"ש שוין פאר צענדליגע יארן, און זיי זענען דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, זיי ברענגען אריין און געבן ווייטער איבער די הייליגע לימודים פון מוהרא"ש.

דער מחותן מוה"ר יצחק לעזער שליט"א האט געשריבן גאר אסאך ספרים פון מוהרא"ש, שוין צענדליגע יארן וואס ער האט אפגעשריבן אלעס וואס מוהרא"ש האט גערעדט יעדע וואך שבת קודש, וואס דאס איז געדרוקט געווארן אינעם ספר "תוך הנחל", ווי אויך האט ער אפגעשריבן גאר אסאך שמועסן דברי חיזוק והתעוררות פון מוהרא"ש, וואס איז געדרוקט אינעם ספר "שיחות מוהרא"ש". די ספרים זענען ברייט באקאנט, און זענען מחוי' און מחזק די אלע וועלכע לערנען דערין.

די נייעס איבער דעם הערליכן שידוך האט זיך בליץ שנעל פארשפרייט און איז אויפגענומען געווארן מיט גרויס שמחה און פרייד צווישן אלע אנשי שלומינו.

ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

שמח תשמח רעים האהובים

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מוה"ר דניאל בויס שליט"א

מחשובי ותקי אנשי שלומינו

צו די שידוך שליסן פון זיין זון

החתן הערשי נ"ו

תלמיד ישיבתנו הק'

עב"ג בת

מוה"ר יצחק לעזער שליט"א

מחשובי ותקי אנשי שלומינו

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער שידוך זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות ישרים ומבורכים, די מחותנים זאלן זעהן אסאך אידיש נחת פון די קינדער און פון אלע קינדער און אייניקלעך בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מוה"ר העניך יצחק אינדיג הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

ר' העניך איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די הייליגע מוסדות, ארויס צו העלפן שטענדיג מיט וואס מען ברויך. און אויך פארן "בית הדפוס" אז מען זאל קענען דרוקן דעם רבי'נס ספרים און עס פארשפרייטן איבער די וועלט.

יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכותים זאלן אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער. בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רוחי וסיעתא דשמיא

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש הי"ו מלמד מומחה במוסדותינו הק'

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, אמן

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....6:50
סוף זמן קר"ש.....9:24
מוצש"ק.....8:21

שיעורים כסדרן

בבלי.....כתובות מ"ז
ירושלמי.....מעשר שני ל"א
תוספתא.....עבודה זרה פרק ח'

שעה 4, גליון 25 (181)

פרשת ויקרא, שבת החודש, ראש חודש ניסן, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ פרשת החודש ~ חודש ניסן ~

ווען עס קומט חודש ניסן איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען, צו פארגעסן אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דער פסוק זאגט אויף חודש ניסן: "החודש הזה לכם ראש 'חדשים', ראשון הוא לכם 'לחדשי' השנה", עס ווערט דריי מאל דערמאנט דער ווארט "חדש - ני". דריי מאל איז א חזקה, יעצט איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אינגאנצן.

באמת קען זיך א איד באנייען יעדן טאג, מען מוז נישט ווארטן ביז חודש ניסן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א) אז א איד דארף יעדן טאג אנהייבן פון ני. יעצט אבער, פון חודש ניסן, פון שבת החודש, קען א מענטש נעמען א פרישע התחדשות, זיך צו באנייען טאקע אין דעם ענין, אריינצונעמען קלאר אין קאפ: "נישט קיין חילוק וואס עס איז געווען נעכטן, נישט קיין חילוק וואס עס וועט זיין מארגן, איך וועל פרויבירן צו קוקן נאר אויפ'ן היינטיגן טאג, און זען וואס איך קען אויפטוהן גוטע זאכן".

דערפאר ווען מען ליינט די פרשת החודש, איז די צייט צו געטן דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו די מדה פון התחדשות, איך זאל יעדן טאג אנהייבן פון ני, נישט איבערטראכטן וואס עס איז געווען ביז יעצט, און נישט מורא האבן וואס עס וועט זיין ווייטער, נאר איך זאל מיר שטענדיג קאנצעטרירן אויף די יעצטיגן מינוט, וואס איך קען יעצט טוהן גוטע זאכן ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועל איך זייער מצליח זיין".

דאס איז באמת די פרשת החודש, די מצוה פון קידוש החודש, דער אייבערשטער האט געהייסן אז די אידן זאלן ציילן די חדשים לויט די לבנה צו ווייזן אז אידן זענען אזוי ווי די

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, רש"י זאגט אז דער קול איז געגאנגען צו די אויערן פון משה רבינו, נאר ער האט עס געהערט, און אלע אידן האבן עס נישט געהערט.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א) אז א איד דארף שטענדיג קוקען אויף די שכל פון יעדע זאך.

דאס מיינט, אז ווען א מענטש וועט צולייגן קאפ, וועט ער באמערקן, ווי אלע זאכן וואס פאסירן ארום אים, זענען רמזים פונעם אייבערשטן צו אים. ווייל אזוי ווי דער אייבערשטער פירט דאך די וועלט, מאכט דער אייבערשטער שטענדיג רמזים פארן מענטש, אים מקרב צו זיין צו אים, דער אייבערשטער רופט צום מענטש; "קום צו מיר" "רעד צו מיר" דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד אין יעדן מצב, און ער וויל אים נאר מקרב זיין צו זיך, און אים העלפן.

דאס איז פשט אין פסוק, "ויקרא אל משה", דער אייבערשטער רופט שטענדיג צו יעדן איד, דורך די רמזים וואס ער שיקט אים, און אויב דער מענטש לייגט צו קאפ דערצו, דאן, "וידבר ה' אליו", וועט דער אייבערשטער ווייטער רעדן צו אים, און אים מקרב זיין.

(זאת התורה במקרא א)

***

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה.

דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו ער זאל מאכן ראש חודש. ווען מען זעהט אפילו נאר א פינגעלע פון די גייע לבנה, ווייסט מען אז עס הייבט זיך אן א גייע חודש.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אז א איד דארף שטענדיג קוקען נאר אויף די גומם, סיי פיי זיך און סיי פיי אנדערע.

אפילו אויב מען זעהט אויף זיך, אדער אויף אן אנדערע, אז מען איז פיל מיט שלעכטם, דארף מען פרויבירן אויפצווינגן עפעס א גומע זאך אויף זיך אדער אויף זענעם. ווייל יעדער איד האט זיכער עפעס גומם אין זיך, ער האט זיכער עפעס מצות וואס ער האט געטוהן.

און ווען זיך קוקט אויף די גומם, וועט דער אייבערשטער העלפן אז עס וועט זיין אינגאנצען גוט. ווי דער פסוק זאגט "ועוד מעט ואין רשע" ווען א מענטש קוקט אויף די קליינע גומע זאכן ווי מען איז נישט קיין רשע, דאן, "והתבוננת על מקומו ואיגוד" ווען מען וועט נאכדעם קוקן אויף אים, איז ער שוין גארנישט דער זעלבער מענטש, עס איז שוין נאר אן אנדערע פרשה.

די אידן ציילן די חדשים צו די לבנה, ווייל אזוי ווי פיי די לבנה ווען מען זעהט א פינגעלע ווערט ראש חודש, און נאכדעם ווערט די פינגעלע גרעסער און גרעסער, די זעלבע ווען מען קוקט אויף א איד, אויף די פינגעלע גומם וואס ער האט, דאן ווערט ער גרעסער און גרעסער, ביז ער ווערט צום סוף אן אמת'ער ערליכער איד.

(הנך הנחל מעינדה לשלישית, ויק"פ, שבת החודש, תשס"ב לפ"ק)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

קאפיטל ה'

אין יענע יארן האט געהערשט זייער שווערע אומרווען אין ארץ ישראל, די ציונים האבן זיך געשלאגן מיט די ענגלענדער און מיט די אראבער, עס זענען פארגעקומען העפטיגע שלאכטן אויף די גאסן און עס איז ממש געווען א סכנה ארויסצוגיין אויפן גאס. מוהרא"ש'ס עלטערן האבן געוואוינט מער נענטער צו די גרעניץ, און דעריבער איז די סכנה געווען נאך גרעסער.

נאכדעם וואס די ענגלענדער זענען ארויס פון ארץ ישראל, אין יאר ה'תש"ח, האט זיך נאך מער פארשטערקערט די געשלעגן צווישן די ציונים און די אראבערס. די אראבערס האט פסדר געווארפן באמבעס אויף ארץ ישראל, דאס זענען געווען אזעלכע באמבעס וואס זענען געפליגן אליינס מיט א פראפעלער, און וואו עס האט נאר אראפגעקראכט איז די באמבע צושפליטערט געווארן אויף טויזנטער שטיקלעך, און עס האט צושפרייט שרויפגעגל אויף א גרויסע שטח.

ליידער זענען פילע אירישע קינדער גע'הרג'ט געווארן, אויב די שרויפגעגל האבן אנגעטראפן אין א מענטש האט עס אים געקענט הרגענען רח"ל. און דעריבער איז געווען גרויס די פחד זיך צו דרייען אויף די גאס.

די תלמוד תורה'ס זענען געווען מער פארמאכט ווי אפן, מען האט נישט געקענט לאזן די קינדער גיין אין חדר אין אזא שווערע מצב, און דעריבער זענען די חדרים געווארן פארשלאסן.

אונטער די געביידע וואו מוהרא"ש'ס עלטערן האבן געוואוינט איז געווען אן אלטע פארלאזטע קעלער, און אלע איינוואוינער פון די געביידע פלעגן אראפגיין אונטן צו שלאפן, אויס מורא פון די באמבעס.

מוהרא"ש'ס טאטע האט קיינמאל נישט געוואלט אראפגיין אין די קעלער ווייל דאס האט אים געשטערט פון לערנען, ער איז געבליבן אין די דירה און געלערנט, כאטש וואס דאס איז געווען ממש סכנת נפשות.

איינמאל האט פאסירט א גרויסער נס אז מוהרא"ש מוטער האט פארגעסן ביים טיר פון הויז אן אמפער וואסער וואס זי האט געשעפט פון בור, און פונקט דעמאלט איז געקומען צו פליען א באמבע און עס איז אריין געפאלן אין דעם אמפער אריין, די וואסער האט אויסגעלאשן די באמבע און עס האט נישט אויפגעפלאצט, וואס דאס איז געווען א געוואלדיגער נס, אבער עס האט יא ארויס געגעבן א געפערליכע רויה וואס האט זיך צושפרייט איבערן גאנצן בנין און מען האט ממש געקענט דערשטיקט ווערן דערפון, און מוהרא"ש'ס טאטע האט געמוזט ארויסגיין פון די דירה.

זינט דאן איז ער יא אראפ געגאנגען אין קעלער, אבער ער האט געהאט גרויס צער פון די ביטול תורה, אז ער האט נישט געקענט דארט לערנען געהעריג, און דאן האט ער אפגעמאכט אז ער וועט זיך אריינציען מער אין צענטער פון שטאט, נישט צו זיין אויסגעשטעלט אזוי שטארק צו די געפערליכע אומרווען וואס האט געהערשט מער ביים גרעניץ מיט ירדן.

ער איז דאן געגאנגען צו די "בית וגן" געגנט, און ער איז איינגעשטאנען אין א קליינעם האטעל, כאטש וואס עס האט געקאסט טייער דארט איינצושטיין, האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איינער האט אים אויסגעצאלט די אלע הוצאות און דירה געלט.

דארט זענען אויך דאן איינגעשטאנען עטליכע גדולי ישראל, און מוהרא"ש האט דערציילט ווי אזוי ער געדענקט די צדיקים פון דעמאלט.

דארט איז מוהרא"ש אריינגעגאנגען לערנען אין די "עץ חיים" תלמוד תורה וואס האט זיך געפונען אין די "בית וגן" געגנט, וואו ער האט געלערנט ביז נאך זיין פרי מצינה.

פארווערטס קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

לבנה, סוף חודש ווערט עס קלענער און קלענער, אבער נאכדעם ווערט עס באנייעט און ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט דאס לעבן פון א איד, מען פילט אסאך מאל אז מען פאלט און פאלט, מען ווערט קלענער און קלענער, אבער נאכדעם באנייעט מען זיך און מען ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל.

שטענדיג אנהייבן פון ניי

דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, ווייל דאס איז דער גאנצער ענין פון רבי'ן, שטענדיג זיך צו באנייען, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן סימן ו') אז ער אליין פלעגט שטענדיג אנהייבן פון ניי.

אין אינגע יארן פון רבי'ן, ווען עס האט זיך געמאכט אז ער איז אראפגעפאלן ברוחניות, האט ער נישט אויפגעגעבן, נאר ער האט געזאגט: "איך וועל אנהייבן פון יעצט, אזוי ווי איך וואלט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן, איך הייב יעצט אן די ערשטע מאל", אזוי פלעגט ער טוהן יעדע מאל וואס ער איז אראפגעפאלן. און דער רבי האט געזאגט, אז דאס פלעגט זיין ביי אים יעדן טאג, און אפילו עטליכע מאל א טאג. וואס ער איז אראפגעפאלן און אנגעהויבן פון פריש. און אזוי האט ער מצליח געווען און געווארן א גרויסער צדיק.

דער רבי האט געזאגט: (חיי מוהר"ן סימן רמ"ז) "אזא חידוש ווי מיר איז נאך קיינמאל נישט געווען". איינע פון די פשטים וואס אנשי שלומינו האבן געזאגט אויף דעם איז אז דער רבי איז געווען א געוואלדיגער "חידוש" טאקע אין דעם ענין פון "התחדשות", זיך שטענדיג צו באנייען. און דאס לערנט דער רבי אויס אויך פאר אונז, אז מיר זאלן זיך אויך שטענדיג באנייען, און דערפאר איז זייער פאסיג וואס דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, וואס דעמאלט איז די צייט שטארק מסוגל זיך צו באנייען.

דער עיקר דארף מען זיך יעצט באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אז אין ווינטער שטארבן אפ אלע ביימער און גראזן, און ווען עס קומט זומער לעבן זיי אלע אויף, און דעמאלט קען זיך דער מענטש מיטכאפן מיט די ביימער, און זיך אויך באנייען אזוי ווי זיי. און דעמאלט איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן פעלד צווישן די גראז און ביימער, און דער אמת איז, אז די גאנצע וועלט איז איין גרויסע פעלד, מען קען איבעראל רעדן צום אייבערשטן, און די גראז און ביימער העלפן צו דעם מענטש צו רעדן צום אייבערשטן.

און באמת ווענדט זיך אין דעם די גאנצע הצלחה פון א איד אין עבודת ה', ווען מען באנייעט זיך יעדע מאל פון פריש, דורך דעם שטייגט מען זייער שטארק העכער און העכער.

יעדע זאך וואס מען טוט אין עבודת ה' דארף זיין מיט א פרישקייט אזוי ווי עס וואלט געווען די ערשטע מאל וואס מען טוט עס, מען גייט דאווענען שחרית,

שיחות מוהרא"ש

פארענטפערט דעם שווערן רמב"ם

דער הייליגער צדיק ר' הערשעלע ליסקער זי"ע פלעגט אסאך עוסק זיין פאר פסח צו זעהן אז יעדער איד זאל האבן אויף פסח צו מאכן, ער האט געהאלפן ארימעלייט צו קענען צושטעלן אויף יום טוב.

איין מאל האט ער געזאגט פאר זיינע מענטשן: פאר פסח גרייט זיך יעדער אן מיט שיינע פלפולים און דרשות לכבוד פסח, מען פארענטפערט שווערע רמב"מ'ס מיט שיינע פלפולים, אבער איך פארענטפער איין שווערע רמב"ם מיט מיינע הענט.

דער רמב"ם פסק'נט אז יעדער איד מוז עסן מצות אין פסח, און אפילו אן ארימאן מוז זיך אנשטרענגען מוז האבן מצות אויף פסח, ווידער פסק'נט דער רמב"ם אז מען טאר נישט גנב'ענען. דאס איז לכאורה א סתירה, אויב טאר מען נישט גנב'ענען, ווי אזוי קען דער ארימאן האבן מצות אויף פסח?

דעם שווערן רמב"ם פארענטפער איך, ווייל איך גיי ארום שאפן געלט פאר ארימעלייט אז זיי זאלן האבן געלט אויף פסח בשפע, ממילא איז שוין דער רמב"ם פארענטפערט...

מוהרא"ש זאגט אז דאס איז א ריכטיגע אמת'ע דרשה אויף פסח. און מיט דעם קען מען פארשטיין, וואס עס שטייט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תכ"ט) "מען הייבט אן לערנען די הלכות פון פסח דרייסיג טעג פאר פסח", אויף דעם זאגט דער רמ"א "מען פירט זיך צו קויפן ווייץ פאר ארימעלייט אויף פסח". לכאורה וואס האט אייני'ס מיטן צווייטן? וואס קומט דער רמ"א צוליבן צום שלחן ערוך?

אבער מיט די אויבנדערמאנטע מעשה פארשטייט מען דאס זייער גוט, דער רמ"א קומט זאגן אז דער עיקר דרשה אויף פסח איז צו שאפן געלט פאר ארימעלייט אויף פסח.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה ארויס צו העלפן ארימעלייט אויף פסח.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז, ערך חודש ניסן)

***

מוהרא"ש זאגט אז ביי אנשי שלומינו איז געווען זייער א גרויסע זאך צו עוסק זיין צו צוזאמנעמען געלט פאר ארימעלייט אז זיי זאלן האבן אויף פסח צו מאכן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) "צ'דקה תציל ממוות ראשי תבות מצות". סגולה לחלי נופל רחמנא לצלן, פיר נתי' לאביונים ראשי תבות נפ"ל".

וואס מען פארשטייט פון דעם אז ווען מען געבט צדקה פאר אידן אז זיי זאלן האבן מצות אויף פסח, איז עס א סגולה נישט צו האבן די מחלה פון חולי-נופל רחמנא לצלן, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, נישט אראפצופאלן ברוחניות.

(לוח ברסלב פרשת ויקהל-פקודי תשע"ג לפ"ק)

***

אויב ווילט איר זוכה זיין אין די געוואלדיגע מצוה פון געבן קמחא דפסחא, צו קענען אויסצאלן די אלע איינגעשטעלטע כמוסדותינו הק' אויף יום טוב פסח

רופט אין אפיס #101 718-384-1652

"יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען שחרית", מען גייט דאווענען מנחה, "יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען מנחה", מען גייט דאווענען מעריב, אפילו מען איז מיד און אפגעמוטשעט פון א גאנצע טאג, פרישט מען זיך אויף ווייל מען גייט יעצט די ערשטע מאל גיין דאווענען מעריב. מען זעהט אז די ערשטע מעריב פונעם יאר, ראש השנה ביינאכט, דאווענט יעדער מיט גרויס כוונה און התעוררות, ווייל דאס איז די ערשטע תפלה פון יאר דאווענט מען עס מיט א געשמאק, אבער באמת דארף מען יעדע מעריב דאווענען אזוי, ווען מען הייבט אן יעדע מאל פון ניי, דעמאלט'ס איז יעדע תפלה די ערשטע תפלה וואס מען דאווענט, און מען דאווענט עס מיט גרויס געשמאק.

און די זעלבע איז ביים לערנען, יעדע מאל וואס מען זעצט זיך לערנען, צו זאל עס זיין מקרא, משנה, גמרא, אדער מדרש, זאל מען אנהייבן פון פריש, "איך גיי יעצט די ערשטע מאל לערנען די נייע לימוד", און ווען א איד פירט זיך אזוי וועט ער זייער מצליח זיין, ווייל דער עיקר איז זיך שטענדיג צו באנייען און מאכן שטענדיג א פרישע התחלה.

רבי נתן האט דערציילט אז ביים רבי'ן האט מען דאס אויך געזעהן ווי ער האט זיך שטענדיג באנייעט, נאכדעם וואס ער האט געענדיגט מגלה זיין געוואלדיגע תורות און השגות, האט מען אים גלייך נאכדעם געטראפן וויינען און בעטן דעם אייבערשטן "ווי אזוי קען איך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד?", ווייל ער פלעגט אייביג אנהייבן פון פריש, און אזוי איז ער צוגעקומען צו די העכסטע מדרגות.

עס איז געווען אמאל א מעשה ביי א גרויסער קעניג וואס האט אויסגעלערנט גאר א שיינעם ניגון פאר זיין זינגער, דער ניגון איז געווען זייער באלויבט ביים קעניג, און דערפאר האט ער שטענדיג געבעטן דעם זינגער אז ער זאל איבער זינגען דעם ניגון איינמאל און נאכאמאל, און דער קעניג האט זיך זייער שטארק מחי' געווען דערמיט.

אבער נאך א קורצע צייט האט דער זינגער אנגעהויבן צו ווערן נמאס פון דעם ניגון, און ער האט אנגעהויבן נאכצולאזן פון די פרישקייט וואס ער האט געהאט פון אנפאנג, און ער האט שוין נישט געזונגען מיט די זעלבע שטארקייט. דער קעניג האט דאך אבער יא געוואלט הערן דעם שיינעם ניגון מיטן גאנצן פראכט, איז דער קעניג אויפגעקומען מיט אן עצה, ער האט יעדן טאג געמאכט א גרויסע סעודה, און ער האט איינגעלאדענט יעדן טאג נייע מיניסטארן וואס זאלן קומען צו די סעודה, און אזוי ווי דער זינגער האט געזעהן פרישע פנים ער, האט ער נאכאמאל איבער געזונגען דעם ניגון מיט א פרישקייט, און אזוי די קומענדיגע טאג האט ער ווייטער געזונגען לכבוד די נייע געסט אז זיי זאלן אויך זעהן וואס ער קען, און דער קעניג האט זיך זייער מחי' געווען צו הערן דעם ניגון.

דער קעניג האט יעדן טאג געזוכט פרישע געסט, אז דער זינגער זאל זיך יעדן טאג אויפפרישן מיטן ניגון, אבער מיט די צייט האט דער קעניג נישט געהאט מער וועם צו רופן, ער האט שוין גערופן אלע זיינע מיניסטארן און אלע זיינע קרובים און באקאנטע, און עס האט זיך ווייטער איבערגעזיכערט דאס אלטע, דער זינגער האט אנגעהויבן נאכצולאזן פון זיין פרישקייט און ער האט שוין נישט געזונגען אזוי ווי פריער.

וואס האט דער קעניג געטוהן? ער איז געגאנגען און ער האט בלינד געמאכט דעם זינגער, און ביי די קומענדיגע סעודה האט ער געזאגט פארן זינגער אז ער האט אראפ געברענגט גאר חשובע נייע מיניסטארן און ער זאל זיי ווייזן וואס ער קען, און דער זינגער האט דאך נישט געקענט זעהן ווער עס איז דא האט ער ווייטער אנגעהויבן זינגען אזוי ווי פריער.

די זעלבע איז אויך ביי יעדן מענטש, מען דארף זיך שטארקן און זיך באנייען יעדן טאג פון פריש, אבער ווען מען ווערט שוין נמאס, דארף מען זיך פארמאכן די אויגן און נישט קוקן אויף קיינעם נאר צום אייבערשטן, נישט קוקן און נישט געדענקן גארנישט וואס עס איז געווען ביז יעצט, און מאכן א פרישע התחלה צו דינען דעם אייבערשטן.

שיחות מוהרא"ש

אפילו בגשמייות איז א גרויסע טובה פארן מענטש ווען מען באנייעט זיך שטענדיג ווייל ווען מען ווערט אלט און נאכגעלאזט פאלט מען אריין אין א מרה שחורה און דיפרעסיע, און מען פארלירט די אפעטיט צום לעבן, מען דארף זיך נאר שטארקן און זיך באנייען, און אזוי האט מען א פרייליכע לעבן.

דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן סימן תל"ו) אז יעדע מאל וואס מען רעדט צום אייבערשטן, זאל מען נאכאמאל אנהייבן מיט א פרישקייט, "רבנו של עולם, איך הייב פון יעצט אן צו זיין אן ערליכער איד". ווייל ממה נפשך, אויב ביז יעצט איז אויך געווען גוט, וועט פון יעצט זיין נאך בעסער, און אויב איז ביז יעצט נישט געווען גוט, דארף מען דאך זיכער אנהייבן פון פריש, פון יעצט צו זיין גוט.

דאס האט מען אייביג געזעהן, אז די וועלכע האבן זיך שטארק אריינגעלייגט אין די מדה פון "התחדשות", האבן גאר שענער מצליח געווען. ווייל ווען מען הייבט אן שטענדיג פון ניי, טוט מען אלעס מיט אסאך מער חשק און געשמאק.

צוועלף טעג פון חודש ניסן

עס ווערט געברענגט פון צדיקים (עי' אגרא דכלה, פרשת פקודי) אז די ערשטע צוועלף טעג פון חודש ניסן איז מסוגל צו בעטן דעם אייבערשטן אויף אלע גוטע השפעות וואס זאלן קומען אין די צוועלף חדשים פון יאר. למשל די ערשטע טאג פון ניסן, בעהט מען דעם אייבערשטן אויף חודש ניסן: "באשעפער העלף איך זאל האבן א פרייליכן פשרן פסח, איך זאל מקיים זיין אלע מצוות פון פסח מיט גרויס פרייד, איך זאל נישט האבן חס ושלום קיין ברעקעלע חמץ אין יום טוב פסח, איך זאל זיין געזונט און שטארק דעם חודש, איך זאל האבן אלעס וואס איך דארף אין דעם חודש" און אזוי ווייטער. די צווייטע טאג בעהט מען אויף חודש אייר: "באשעפער העלף מיר איך זאל מקיים זיין די מצוה פון ספירה בשלימות, איך זאל מיר פרייען אין ל"ג בעומר". די דריטע טאג בעהט מען אויף חודש סיון: "באשעפער העלף מיר איך זאל מקבל זיין דעם יום טוב שבועות ווי עס דארף צו זיין, איך זאל פון פריש מקבל זיין די תורה מיט פרייד". און אזוי ווייטער בעהט מען אויף יעדן חודש, לויט יענעם חודש, און אזוי וועט מען האבן א ליכטיגע געשמאקע יאר.

מען פירט זיך צו ליינען די ערשטע צוועלף טעג פון חודש ניסן די פרשה פון די נשיאים, יעדן טאג אן אנדערע נשיא, דאס איז מסוגל פאר אלע מיני ישועות, און ספעציעל איז עס מסוגל פאר שידוכים און פאר שלום בית.

אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות חתן חלק ב' סימן ו') אז די פרשה פון נשיאים איז מסוגל פאר א שידוך, און דאס מיינט שוין אויך פאר שלום בית, און דערפאר קען מען יעצט גאר שטארק אויס'פועל'ן שידוכים און שלום בית.

וואויל איז דעם וואס ניצט אויס דעם חודש ווי עס דארף צו זיין, און בעהט זיך אויס ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן.

(שיחות מוהרא"ש ערך פרשת החודש - חודש ניסן)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

דרשות התחזקות פאר די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו

עס איז שוין ברייט באקאנט די פעולות פון די פרויען פאראיין שעי"י מוסדותינו הק', אין וואס די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן מיט אלעס וואס פעלט זיך אויס. אויך ווערט צוגעשטעלט שיעורים פאר די פרויען דורך חשובע פרויען פון אנשי וואס געבן שיעורים זיך צו שטארקן און אנגיין לויט די הייליגע לימודים פון רבין אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט.

א ספעציעלע טעלעפאן ליין איז געווארן צוגעשטעלט פאר די פרויען, וואו מען קען הערן שיינע שיעורים און געדאנקען זיך צו שטארקן מיט די לימודים פון רבין. די נומער איז 559-670-1543. די וואך מיטוואך איז פארגעקומען א שיעור פאר די פרויען, עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרויסע צאל פרויען מיטצוהאלטן, און ברוך ה' אז עס איז געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה, די פרויען האבן זייער שטארק הנאה געהאט, און אהיים געגאנגען מיט פרישע כוחות ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע עצות פון רבין.

און די קומענדיגע וואכן וועלן פארקומען נאך צוזאמקומען פון די פרויען זיך צו שטארקן אינאיינעם. ולאחיו יאמר חזק!

***

מען הויבט שוין אן די צוגרייטונגען צו פארן אויף אומאן ראש השנה

מיר האלטן טאקע נאך בעפאר דעם יום טוב פסח, אבער אנשי שלומינו הויבן שוין אן מיט די הכנות צו קענען פארן אויפן רבינס ציון אין אומאן אויף ראש השנה.

עס איז באקאנט פאר יעדן די געוואלדיגע הבטחות וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר עס וועט קומען צו זיין ציון אין אומאן אפילו אינמיטן די יאר, און ספעציעל אויף ראש השנה, דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט: "אפילו די מענטשן וועמען איד קען נישט העלפן א גאנץ יאר, קען איך אבער העלפן ראש השנה".

און אויף דעם קענען עדות זאגן די פילע צענדליגע טויזנטער אידן וועלכע קומען צו פארן יעדעס יאר קיין אומאן אויף ראש השנה, אז זיי פארן אהיים נאך יום טוב אן אנדערער מענטש אינגאנצן. דער רבי וועקט אויף שלאפט און ציעט דעם מענטש צום אייבערשטן.

אנשי שלומינו ווארטן נישט צו קויפן די טיקעטס די לעצטע מינוט. יעצט, אין די צייט פון יאר, זענען די טיקעטס היבש ביליגער, און דער עולם קויפט שוין איין די טיקעטס צו פארן אויף אומאן.

אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן, וועט מען דאס יאר אויך מאכן א נסיעה אינאיינעם מיט אלע אנשי שלומינו, און אינאיינעם וועלן מיר פועל'ן אלעס גוטס צו האבן א גוטע און פרייליכע יאר. ראש השנה שלי עולה על הכל, איש כל יעדו!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים
הדלקת הנרות.....6:57
סוף זמן קר"ש.....9:17
מוצ"ש ק.....8:29

שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות נ"ד
ירושלמי.....חלה ה'
תוספתא.....קרבות פרק ד'

שעה 4, גליון 26 (182)

פרשת צו, שבת הגדול, ח' ניסן, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבת הגדול ~

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נטילת ידים שחרית, הלכה ב) אז דער שבת הייסט "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשעהן גרויסע ניסים דורך תפלה, דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, און דער פסוק זאגט (דברים ד) כי מי גוי "גדול" אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו, ווער איז נאך אזא "גרויס" פאלק וואס דער אייבערשטער איז אזוי נאנט צו זיי ווען זיי רופן צו אים, זעהט מען אז מיר הייסן א גרויס פאלק ווייל מיר קענען רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אונז.

נאך שטייט אין פסוק (מלכים ב, ח) ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע, דערצייל מיר די "גרויסע" זאכן וואס אלישע האט געטוהן, זאגט די גמרא (מגילה כ"ז) אז אלעס ניסים וואס אלישע האט געטוהן איז געווען נאר דורך תפלה, דורך בעטן דעם אייבערשטן, זעהט מען ווידער אז ווען מען מאכט ניסים דורך תפלה הייסט דאס "גדול" - "גרויס".

און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשעהן גרויסע ניסים דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, דערפאר הייסט דאס שבת "הגדול" - דער "גרויסער" שבת.

דער טור ברענגט (אורח חיים סימן ת"ל) אז אין שבת הגדול האבן די אידן גענומען א לעמעלע וואס דאס איז געווען די עבודה זרה פון די מצרים און עס צוגעבונדן צום בעט, כדי דאס צו שחט'ן פאר א קרבן פסח, און די מצרים האבן געקריצט מיט די ציין אבער זיי האבן גארנישט געקענט טוהן, און דאס איז געווען איין גס וואס איז געשעהן נאר דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה, דאס איז די עולה וואס ברענט אויפ'ן מזבח א נאנצע נאכט. מוהרא"ש זאגט אז דער פסוק קומט אונז כרמו זיין דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ט) אז געדער מענטש איז א קליינע וועלט, און אלעס וואס עס איז געשעהן ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, געשעהט אויך ביי יעדן מענטש, און דערפאר, אזוי ווי דער פסוק זאגט, אז פון אנהייב איז די וועלט געווען טונקל און פינקטער, "ניאמר אלקים יהי אור ויהי אור", דער אייבערשטער האט געזאגט אז עס זאל ווערן ליכטיג, און עס איז געווארן ליכטיג, די וועלט איז ביי יעדן מענטשן, געדער מענטש פילט אסאך מאל ביי זיך אז עס איז טונקל ביי אים, ער פילט נישט קיין שום חיות, ער פילט אז קיינער דארף אים נישט, ער ווייסט בכלל נישט פארנוואס ער איז געבוירן געווארן. דארף מען אבער וויסן, אז נוקא דעמאלט, ווען א מענטש פילט אזוי, איז די ריכטיגע צייט וואס ער קען דעמאלט זייער שמארק מצליח זיין, ווייל דאס איז די עקר מעלה פון א מענטש איבער א מלאך, אז ער קען אריינבאפן צו טוהן מצות ומעשים טובים, אפילו ווען עס איז אים טונקל און שווארץ.

דער אייבערשטער האט גענוג מלאכים וואס ברענען פאר אים שפענדיג אן אויפהער, אבער דאס איז נישט קיין חידוש. דער חידוש איז א מענטש וואס גייט אויף דורך שוועריקייטן, און ער פילט ווי עס איז אים שווארץ פאר די אויגן, און פון דעםס וועגן, כאפט ער אריין מצות ומעשים טובים.

דאס איז פשט אין פסוק, צו את אהרן ואת בניו לאמר, דער אייבערשטער זאגט פאר אהרן וואס דאס גייט ארויף אויפ'ן צדיק, זאגט פאר די אידן, זאת תורת העלה, דאס איז די וועג ארויף צו קומען צום אייבערשטן, הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה, די עיקר צייט ווען דו קענסט ברענען פארן אייבערשטן, איז בינאכט ווען עס איז דיר אינגאנצן טונקל, נוקא דעמאלט, אויב דו וועסט זיך שמארקן און זיך דערהאלטן, דעמאלט ביזטו זייער חשוב ביים אייבערשטן, און דעמאלט וועסטו זוכה זיין אז, ואש המזבח תוקד בו, אז דער פייער צום אייבערשטן וועט ברענען אין דיר.

מען דארף אבער וויסן אז די ווארט "מוקדה", שמיים מיט א קליינע מ"ם, דאס ווייסט אונז אז אפילו ווען מען וויל ברענען צום אייבערשטן, דארף מען אויך וויסן ווי אזוי, און נישט ארויס גיין פון די גרעניצן. דאס מיינט אז אמאל קומט דער יצר הרע מיט אן אנדער וועג צום מענטש, ער מאכט אז ער זאל וועלן נאר שמארק ברענען צום אייבערשטן, ער זאל וועלן טוהן זאכן וואס זענען איבער זיינע כוחות, און אזוי ווי נאכדעם זעהט ער אז עס גייט אים נישט, ווערט ער אינגאנצן צופראכן, און ער געבט אלעס אויף, און טוט מער נאךנישט.

דערפאר שמיים "מוקדה", מיט א קליינע מ"ם, אז דאס ברענען דארף זיין מיט א גרעניץ, איך וועל זיך פרייען מיט די זאכן וואס איך קען טוהן, און איך טוה עס. איך פריי זיך מיט מיין פארד און פאוות, מיט מיין מלית ותפליו, מיט מיין עסן פשר'ם, מיט מיין היטן שבת, און דאס גלייכן, און אז איך וועל זיך פרייען מיט די גרינגע זאכן, וועט דער אייבערשטער נאכדעם העלפן אז אלעס וועט שוין נאכקומען און איך וועל זיין אן אמת'ער ערליכער איד.

(תוך החל ליל שב'ק צו-שבת הגדול תשמ"ט לפ"ק)

פסח מצה ומרור

רפן גמליאל הזה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, נאלי הן: פסח, מצה, ומרור. די דריי זאכן זענען מרמו אויף די דריי שטאפלען וואס א מענטש גייט דורך אין זיין לעבן, די יונגע יארן, די מיטעלע יארן, און די עלטערע יארן. פסח - איז קעגן די יונגע יארן, אזוי ווי תולדותינו זאגן (קהלת רבה א, ג) אז אין די יונגע יארן שפרינגט א מענטש אזוי ווי א ציג, און דאס איז די לשון פון "פסח" - שפרינגען. מצה - איז קעגן די מיטעלע יארן, וואס דאן איז די עיקר צייט וואס מען האט די בחירה צו מען זאל ווערן חמץ ח"ו אדער בלייבן הייליגע מצה. און מרור איז קעגן די עלטערע יארן, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת קנ"א): אויפן פסוק (קהלת י"ב) "עד אשר לא יבאו ימי הרעה" - אלו ימי הזקנה.

זאגט רפן גמליאל, אז אין די אלע דריי שטאפלען אין וואס דער מענטש געפינט זיך, סיי אין די יונגע יארן, סיי אין די מיטעלע יארן, און סיי אין די עלטערע יארן, אייביג דארף זיך דער מענטש שטארקן צו דינען דעם אייבערשטן, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, צו לערנען אסאך די הייליגע תורה, ווייל נאר דאס וועט בלייבן פון א מענטש, נאר די תורה תפלה און מצות ומעשים טובים, נאר דאס פאגלייט דעם מענטש אויף שטענדיג.

דאס איז דער גאנצער ענין פון פסח. ווען די אידן זענען געווען אין מצרים איז זייער דעת געווען אין גלות, זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן און זיי האבן נאכנישט געהאט די הייליגע תורה, און ווען זיי זענען ארויס פון מצרים איז געווארן "פה - סח" זייער מויל האט אנגעהויבן רעדן תורה ותפלה.

דערביבער זאגט רפן גמליאל אז דער מויל וואס דארף דינען דעם אייבערשטן, דאס דארף מען טוהן א גאנץ לעבן, אין אלע שטאפלען פון לעבן. און אויב נישט, לא יצא ידי חובתו - האט ער נישט באצאלט זיין חוב פארן אייבערשטן, יעדער מענטש ווייסט דאך ביי זיך אז ער איז שולדיג אסאך פארן אייבערשטן, ער האט זיך אסאך מאל נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און אויב ער שטארקט זיך נישט זיין גאנץ לעבן צו דינען דעם אייבערשטן, וועט ער קיינמאל נישט קענען באצאלן זיין חוב.

ארויס פון בית המדרש!

דער אמת איז אז רפן גמליאל גייט לויט ווי אזוי ער האלט אויף אן אנדערע פלאץ. רפן גמליאל האט געזאגט (ברכות כ"ח) אז ווער עס איז נישט תוכו כבודו, ער איז נישט ממש הונדערט פראצענט די זעלבע ערליך אין הארץ ווי אינדרויסן, אזא איינער זאל נישט אריינקומען אין בית המדרש, ער איז געגאנגען מיט מענטשן זייער שטרענג. שפעטער האט מען געמאכט רפן גמליאל אויס נשיא, אנשטאט אים האט מען גענומען רבי אלעזר בן עזריה, וואס ער איז געגאנגען מער גרינג מיט מענטשן, ער האט יא אריינגעלאזט יעדן אין בית המדרש, און די גמרא זאגט אז יענעם טאג איז צוגעקומען אין בית המדרש פרישע פיר הונדערט בענק מיט תלמידים.

ווייל דאס איז די ריכטיגע וועג צו גיין מיט מענטשן גרינגערהייט און מקרב זיין יעדן איינעם, אפילו איינער וואס איז נאכנישט אינגאנצן אויסגעארבעט, אפילו זיינע יונגע אדער מיטעלע יארן זענען נישט געווען ווי עס דארף צו זיין, דארף מען אים אויך מקרב זיין. ווייל א איד קען שטענדיג אנהויבן פון גיי, מען קען אייביג זיך באנייען און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, און אריינכאפן כאטש פון יעצט צו זיין אן ערליכער איד, טוהן מצות ומעשים טובים וואס נאר דאס בלייבט איבער פונעם מענטש.

מיר געפינען אסאך אין תולדותינו אז די וואס האבן מקרב געווען אידן מיט ליבשאפט און סבלנות, זיי האבן די מערסטע מצליח געווען מקרב צו זיין אידן צום אייבערשטן. אזוי ווי די גמרא דערציילט (שבת ל"א) אויף הלל הזקן וואס האט מקרב געווען יעדן איינעם, און ווען די דריי גרים זענען געקומען צו אים מיט זייערע נארישע קשיות, האט ער געהאט סבלנות צו זיי און זיי מקרב געווען ביי זיי זענען געווארן גרויסע צדיקים.

די זעלבע איז ביים מענטש אליין, מען דארף האבן סבלנות אויף צו זיך אליין, אפילו ווען מען זעהט אז מען איז נאכנישט אינגאנצן אויסגעארבעט, מען איז נאך ווייט פונעם אייבערשטן, און אפילו ווען עס גייען אריבער טעג וואכן און חדשים וואס מען האט פארברענגט מיט נארישקייטן און געטוהן זאכן וואס מען דארף נישט, טאר מען נישט ווערן צובראכן און צוקלאפט, און טראכטן אז מען איז שוין גארנישט ווערט און מען וועט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין, נאר מען דארף האבן סבלנות, און פרובירן אריינצוכאפן כאטש וואס מען קען, און אסאך רעדן און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

ווען א מענטש וועט נישט אויפגעבן, נאר זיך שטארקן, וועט ער זיכער מצליח זיין סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש י"מ ניסן תתקפ"ח)

שיחות מוהרא"ש

דעם אייבערשטן.

נאך א נס וואס האט דעמאלט פאסירט ווערט געברענגט אין מדרש (מדרש תהלים מזמור קל"ו) אז ווען דער אייבערשטער האט אנגעזאגט די מצריים אז די בכורים וועלן שטארבן, זענען אלע בכורים געגאנגען צו זייערע טאטע'ס און געזאגט: "ביז יעצט איז געשעהן אלעס וואס משה האט געזאגט, ווילט איר נישט אז מיר זאלן בלייבן לעבן? לאזט ארויס די אידן פון מצרים, ווייל אויב נישט וועלן מיר שטארבן!" האבן די טאטע'ס געענטפערט: "אפילו אלע מצריים וועלן שטארבן וועלן מיר נישט ארויס לאזן די אידן פון דא!", זענען די בכורים געגאנגען צו פרעה און געשריגן און זיך געבעטן: "לאז ארויס די אידן פון דא, מיר האבן נאר צרות פון זיי", האט פרעה געהייסן זיינע קנעכט אז זיי זאלן פארטרייבן די בכורים. וואס האבן די בכורים געטוהן? יעדער האט גענומען א שווערד און געהרג'ט זיין טאטע, "למכה מצרים בבכוריהם", זעקס הונדערט טויזנט מצריים זענען דעמאלט'ס געהרג'ט געווארן דורך די בכורים.

זעהט מען די גרויסע ניסים וואס איז דעמאלט געשעהן, און אלעס דורך תפלה, משה רבינו איז געקומען און אויסגעלערנט פאר די אידן אז זיי קענען רעדן צום אייבערשטן, און די אידן האבן עס טאקע געטוהן, און אזוי איז געשעהן די ניסים, און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול".

דער שכל אין גלות

באמת איז דאס געווען דער עיקר גלות מצרים, אז דער שכל איז געווען אין גלות, די אידן האבן נישט געוואוסט פון זייער גרויסער כח, אז זיי קענען אלעס אויס'פועל'ן מיט תפלה, ביז משה רבינו איז געקומען און ער האט זיי אויסגעלערנט אז זיי קענען אלעס פועל'ן ביים אייבערשטן, און דאס האבן זיי טאקע אנגעהויבן צו טוהן און אזוי זענען זיי ארויס פון מצרים, און מיר האבן זוכה געווען צו דעם יום טוב פסח" - "פה-סח" אז דער מויל האט אנגעהויבן שמועסן מיטן אייבערשטן.

דערפאר איז יעצט אין "שבת הגדול" די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, ארויסצוגיין פונעם אייגענעם מצרים, מען זאל וויסן פון די אייגענע כוחות, אז דער אייבערשטער האט אונז זייער ליב, און מען קען אלעס אויס'פועל'ן ביי אים, מען דארף נאר עפענען דעם מויל און אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, בעטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל, און דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן פ"ח): דעם טעם פארן וואס מען דרייט איבער דעם טיש אום שבת הגדול. ווייל דער טיש ווייזט אויפ'ן דיבור, אויף רעדן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תקזקאל מא, כב) "וידבר"

שיחות מוהרא"ש

אלי זה "השלחן" אשר לפני ה'. דערפאר דרייט מען איבער דעם טיש ווייל דער דיבור ווערט איבערגעדרייט. פאר מען איז ארויס פון מצרים איז דער דיבור נאך געווען אין גלות, און נאכדעם איז מען ארויס פון מצרים און עס איז געווארן "פסח" - "פה-סח", מען האט אנגעהויבן רעדן, איז דער דיבור ארויס פון גלות.

דאס מיינט, אז ווי באקאנט איז איינגעפירט ביי כמעט אלע אידישע שטיבער, אז אום שבת הגדול עסט מען נישט אויף דעם געווענליכן פלאץ וואו מען עסט געווענליך שבת, ווייל דארט איז שוין גרייט פאר פסח, מען עסט אויף א צווייטע טיש. זאגט דער רבי אז דאס קומט אונז לערנען אז פאר פסח איז דער טיש, וואס דאס גייט ארויף אויף רעדן צום אייבערשטן, נאכנישט אויף די ריכטיגע פלאץ. ביז עס קומט פסח, עסט מען דעם הייליגן סדר שוין אויפ'ן ריכטיגן פלאץ, ווייל דעמאלט גייט יעדער איד ארויס פון מצרים, ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן.

אבער מען דארף אויך אכטונג געבן, אזוי ווי מען עסט טאקע נישט שבת הגדול אויף די געווענליכע טיש, קען זייער גרינג אויסקומען אז מען רעגט זיך אויף, ווייל עס איז דאך נישט מסודר אלעס ווי נארמאל, און דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) אז דער עיקר פרנסה פון א מענטש ווענדט זיך צו ער רעגט זיך נישט אויף, ווייל פעס נעמט ארויף די פרנסה, דערפאר אויב וויל מען טאקע פארעכטן דעם טיש און באקומען גרויס שפע אויף פסח, דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, אז מען זאל זיך נישט אויפ'רעגן קיינמאל, און פירן דעם שבת הגדול מיט רוהיגקייט און פרייד, און דעמאלט וועט גארנישט פעלן.

די זיסקייט פון רעדן צום אייבערשטן

שבת הגדול זאגט מען די הפטורה פון "ויערבה לה", דאס האט שייכות מיט שבת הגדול, אזוי ווי מען זאגט דארט ביים סוף דעם פסוק "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא", מיר ווארן שוין ווען עס וועט קומען דער "יום הגדול", ווען אליהו הנביא וועט קומען מבשר זיין די גוטע בשורה אז משיח צדקנו קומט אונז שוין אויסלייזן, און דאן וועט שוין יעדער אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה'" - ווען משיח וועט קומען וועט שוין יעדער רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי האט דערציילט פאר רבי נתן אז ווען ער איז געווען אין ארץ ישראל ביי די מערה פון אליהו הנביא, האט ער זיך פארגעשטעלט ווי אליהו הנביא איז דארט געשטאנען און גערעדט צום אייבערשטן. רבי נתן איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער, ער האט פארשטאנען אז אליהו הנביא איז אויך געווען א מענטש, א בשר ודם, און ער איז צוגעקומען צו זיינע געוואלדיגע גרויסע מדרגות נאר דורך דעם וואס ער האט גערעדט אסאך צום אייבערשטן. אזוי גרויס איז ער געווארן אז ער וועט זיין דער וואס וועט קומען זאגן די בשורה פאר אידישע קינדער אז משיח קומט און יעדער וועט שוין אנהויבן רעדן און לעבן מיטן אייבערשטן, און נאר אים דינען.

און דאס איז די הכנה וואס מיר גרייטן זיך יעצט צום יום טוב פסח, ווען מען וועט צוגרייטן דעם כוס פאר אליהו הנביא און עפענען די טיר פאר אים, צו ווייזן אז מיר נעמען אן די למודים וואס ער לערנט אונז צו רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות.

ווען א איד רעדט צום אייבערשטן און ער לעבט מיט אים אייבערשטן, דאן ווערט אים זיס דאס לעבן, און מיט דעם הויבט מען אן די הפטורה "ויערבה לה" - דאס רעדן צום אייבערשטן ברענגט א זיסקייט פארן מענטש.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג זיך צו אויפפרישן און אנהויבן לעבן מיטן אייבערשטן, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש ערך שבת הגדול)

מען גרייט זיך אויף פסח

יעדער גרייט זיך אויף פסח, מען רוימט און מען זויבערט אויס די הויז אויף פסח, אז עס זאל נישט בלייבן קיין ברעקל חמץ. מען קויפט איין לכבוד יום טוב, מצות, וויין, פיש און פלייש, און אזוי אויך וועט און שייך פאר די גאנצע משפחה, יעדער גרייט זיך צום יום טוב.

אבער אזוי ווי מען גרייט אן בגשמיות, דארף מען אויך געדענקן זיך אנצוגרייטן אויף יום טוב ברוחניות, מען דארף לערנען די הלכות פון פסח, און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל האבן א פשר'ן און פרייליכן יום טוב, און אז מען זאל זיין אפגעהיטן פון א משהו חמץ, און אז מען זאל מקיים זיין אלע מצות פונעם יום טוב ווי עס דארף צו זיין פרייליכערהייט.

אן דעם אייבערשטן קען מען גארנישט טוהן. רבי נתן האט געזאגט: "די וועלט זאגט - דו טוה און דער אייבערשטער וועט שוין העלפן, און אויך זאג - אויב דער אייבערשטער וועט העלפן וועסטו קענען עפעס טוהן", אבער אויב מען לערנט די הלכות און מען בעהט דעם אייבערשטן, דאס ברענגט פארן מענטש א סייעתא דשמיא אז אלע זאל טאקע זיין ווי אזוי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהרא"ש ערך הכנות לחג הפסח)

***

די געשמאקע טעם פונעם יום טוב

איינמאל האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן פאר רבי נתן אויפצושטעלן די סופה ערב סוכות, ער האט שווער געארבעט א גאנצן טאג אויפצושטעלן די סופה. בינאכט ביי די סעודה האט ער געזאגט פאר רבי נתן: ווען מען ארבעט שווער א גאנצן טאג און מען מוטשעט זיך גוט צו אויפ'שטעלן די סופה, דעמאלט פיהלט מען גאר אן אנדערע טעם אין די סופה.

האט אים רבי נתן געזאגט: דאס האסטו נאכנישט פרויברט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, געב מיר צו שפירן די טעם פון די סופה", וואסערע טעם מען שפירט דעמאלט אין די סופה.

און די זעלבע איז ביי אלע ימים טובים, אויב מען בעהט דעם אייבערשטן קודם אז מען זאל פילן א געשמאקע טעם אין דעם יום טוב, און אין די מצות פונעם יום טוב, דאן שפירט מען גאר אן אנדערע טעם, עס איז גאר א געשמאקע יום טוב.

(שיחות מוהרא"ש ערך הכנות לחג הפסח)

יעדער גייט ארויס פון זיין מצרים

איך בעט דיך זייער זאלסט זיך זען צו דער האלטן און נישט אראפ פאלן ביי זיך, עס קומען יעצט הייליגע טעג, שבת הגדול, וואס עס ווערט געברענגט אין זוהר אז אלע השפעות וואס עס קומט אינמיטן וואך הייבט זיך אן פון שבת, איבערדעם ווייל אינמיטן וואך וועלן מיר זוכה זיין זיצן ביים סדר און דעמאלט קומט אראפ א געוואלדיגער לעכט פון הימל צום יעדן איד, און מען שפירט א געוואלדיגן בענקעניש צום בורא פל עולמים וואס דאס הייסט גדלות המוחין, מען דערקענט דעם בורא פל עולמים באשיינפערליך, ווארום יעדער איד אן אן אינסנאם פאקומט בשעתן סדר א געוואלדיגן בענקעניש ארויסצוגיין פון זיין פארגרעפטקייט וכו' וכו' וואס דאס הייסט גלות מצרים.

איבערדעם הייסט דער שבת פאר פסח שבת הגדול, דער גרויסער שבת, וואס דעם וואך וועט מען זוכה זיין ארויסצוגיין פון מצרים יעדער איינער פון זיין מצרים, ווארום יעדער איינער איז אריינגעפאלן אין זיין בלאטע וכו' וכו', איבערדעם זאגן תו"ל (פסחים קטז): בקל דור נדור תיב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, יעדער איינער גייט ארויס פון זיין טומאת מצרים, איבערדעם זיי מקבל דעם שבת מיט א געוואלדיגן פרייליכקייט, און דער בורא פל עולמים וועט דיך העלפן, ארויסצוגיין פון זיין מצרים וואס דו ביסט דארטן אריינגעפאלן, און פארגעס נישט ווען אידן זענען ארויס פון מצרים, האבן זיי מיטגענומען מיט זיך בית מצרים, עס איז מיטגעגאנגען מיט זיי א גרויסער שפע, אזוי וועט זיין מיט דיר אויכעט אויב דו וועסט זיך נעמען אין די הענט אריין.

זאלסט לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, אויך זאלסטו לערנען אסאך פרקים משניות, און דפין גמרא, וועט דיך גוט זיין אויף דער וועלט און אויף זענער וועלט ווארום נאר דאס איז דער עיקר עשירות, און להיפך אז א מענטש לערנט נישט יעדן טאג די דריי לימודים מקרא משנה גמרא איז ער דער גרעסטער ארימאן, ווי די תו"ל זאגן, (שפת כס) "יבביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בנדי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד. איך האף דו וועסט מיר פאלגן און דו וועסט זיין נאר פרייליך וועט דיר שטענדיג גוט זיין.

(אשר בנחל באדיש חלק ב' מכתב קצ"ד)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

שיינע שמחת תנאים ביי אנשי שלומינו

א הערליכע שמחת תנאים איז פארגעקומען די וואך צווישן די צוויי מחותנים מחשובי ותיקי אנשי שלומינו תלמידי מוהרא"ש. החתן הערשי בוים נ"ו מתלמידי הישיבה, א זון פון מוה"ר ר' דינאל בוים שליט"א עב"ג בת מוה"ר ר' יצחק לעזער שליט"א.

ביידע מחותנים זענען פון די עלטערע תלמידים פון מוהרא"ש, ביידע האבן זיך געוויקט און געלערנט ביי מוהרא"ש שוין פאר צענדליגע יארן, און זיי זענען דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, זיי ברענגען אריין און געבן ווייטער איבער די הייליגע לימודים פון מוהרא"ש.

די שמחת תנאים איז פארגעקומען דעם דאנערשטאג אין די באיאנער זאל אין בארא פארק. אנשי שלומינו זענען געקומען פון נאנט און ווייט מיטצוהאלטן גי געהויבענע שמחה.

דער מחותן מוה"ר יצחק לעזער שליט"א, מגדולי משפיעי אנשי שלומינו, האט געשריבן גאר אסאך ספרים פון מוהרא"ש, שוין צענדליגע יארן וואס ער האט אפגעשריבן אלעס וואס מוהרא"ש האט גערעדט יעדע וואך שבת קודש, וואס דאס איז געדרוקט געווארן אינעם ספר "תוך הנחל", ווי אויך האט ער אפגעשריבן גאר אסאך שמועסן דברי חיזוק והתעוררות פון מוהרא"ש, וואס איז געדרוקט אינעם ספר "שיחות מוהרא"ש". די ספרים זענען ברייט באקאנט, און זענען מחוי און מחזק די אלע וועלכע לערנען דערין.

שמח תשמח רעים האהובים!

***

סדר הלימודים אין ישיבה האלט ווייטער אן במשך בין הזמנים

אזוי ווי עס איז שוין איינגעפירט אין ישיבתנו הק' אין די פארגאנגענע יארן, איז נישטא קיין בין הזמנים אין ישיבה. די בחורים זיצן ווייטער און לערנען מיט התמדה א גאנץ חודש ניסן, עס קומען ווייטער פאר די שיעורים פונעם ראש ישיבה, אלעס גייט ווייטער אן ווי געהעריג.

ווי באקאנט האבן אלע צדיקים געבלוטיגט אויף דעם "בין הזמנים" ווען מען ברענגט אן די צייט מיט נארישקייטן. מוהרא"ש ברענגט אן קונטרס "בין הזמנים" אז עס איז נאר דא אין צייט וואס א מענטש האט "בין הזמנים", דאס איז בין מיתה לקבורה, נאכן שטארבן פארן באערדיגן. אבער א גאנץ לעבן דארף א איד שטענדיג אריינכאפן נאך תורה ומצוות, און נישט חס ושולם פארברענגן די צייט, וואס דאס ברענגט דאס ערנסטע ה"י.

די בחורים האבן זיך שטארק צוגעכאפט דערצו, צו קענען ווייטער זיצן בין כותלי הישיבה, און לערנען די הייליגע תורה שיעורין כסדרן, ובנוסף צו קענען הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה וואס זענען מחוי נפשות, וואס געבט אריין חיות פאר די בחורים, און דערנענטערט זיי צום אייבערשטן.

כי הם חייו ואורך ימינו!

***

קמחא דפסחא קאמפיין גייט ווייטער אן

ווי געמאלדן די פארגאנגענע וואך האט מען אנגעהויבן די קאמפיין צוזאם צו שטעלן געלט צו קענען אויסצאהלן אלע אייגענשטעלטע אין אונזערע מוסדות אויף פסח.

מיטן אייבערשטנס הילף איז דער קאמפיין געקרוינט געווארן מיט א געוואלדיגע הצלחה ווען אנשי שלומינו האבן זיך זייער ווארים אנגערופן מיט גרעסערע סכומים, ווער עס האט זיך נאכנישט משתתף געווען קען נאך אריינכאפן איבער צו געבן זיין ברייטהארציגע נדבה, און מיט דעם האבן א גלייכע חלק אין די הייליגע ארבעט. רופט אין אפיס 718-384-1652

כל דכפין יתי ויכול!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevgilyon@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....7:04
סוף זמן קר"ש.....9:11
מוציר"ט.....8:36
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות ס"א
ירושלמי.....חלה י"ב
תוספתא.....קרבנות פרק י"א

שעה 4, גליון 26 (183)

יום טוב פסח, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

אנטלאפן פאר שלחן ערוך

עס איז געווען אמאל א איד אן ארימאן וועלכער האט געצויגן זיין פרנסה פון גיין נאך געלט, ער איז ארומגעגאנגען איבער שטעט און דערפער און צוזאם גענומען נדבות פון אחינו בני ישראל.

אין זיינע וואנדערונגען האט ער זיך אמאל באגעגנט מיט אן ארימען גוי, וועלכער האט ממש נישט פארמאגט דעם טאג דורך צו לעבן. דער גוי האט זיך אויסגערעדט זיין הארץ פאר דעם איד ווי ער פלאגט זיך, דער איד איז געווארן שטארק איבערגענומען פון דעם גוי'ס מצב, ער האט פארגעשלאגן פאר דעם גוי א פלאן אז אזוי ווי דער גוי קומט פון דייטשלאנד און ער רעדט די דייטשע שפראך, וואס ענדלט שטארק אין דער אידישער שפראך, וועט דער איד אים אויסלערנען נאך בעסער די שפראך מיט נאך עטליכע אידישע פירונגען, ער וועט אים איינקויפן אידישע קליידער, אזוי אז ער וועט קענען קומען מיט אים צוזאמען אלס א געלט גייער, און ער וועט פשוט אויפגעראכטן ווערן.

געזאגט און געטון, דער איד שטאפירט אויס דעם ארימען גוי, לערנט אים אויס עטליכע לשון הקודש ווערטער, דער גוי ווארט עטליכע וואכן ביז די בארד הייבט אים אן צו וואקסן, און ער איז שוין גרייט. ער לאזט זיך אין וועג אריין צוזאמען מיט זיין שותף דער איד, און אזוי זענען זיי ארום געגאנגען דעם גאנצן ווינטער מיט גרויס סוקסעס. דער גוי האט גוט געשפילט די ראלע, און ער האט איבעראל באקומען פיין צו עסן און אביסל שטיצע.

ווען עס האט זיך דערנענטערט דער יום טוב פסח, האט דער איד דערציילט פאר זיין באגלייטער אז עס קומט יעצט דער יום טוב פסח. "אין דעם יום טוב" - האט ער אים געזאגט - "וועלן מיר ביידע שוין נישט

המשך בדף ב

זמן חרותנו

דער יום טוב פסח ווערט אנגערופן "זמן חרותנו" - די צייט ווען מיר זענען געווארן באפרייט. דאס איז סיי בכללות אז די אידישע קינדער זענען געווארן באפרייט פון מצרים, און סיי בפרישות אז יעדער איז קען ארויס גיין פון זיין אייגענעם גלות, צו ווערן א באפרייטער מענטש נישט זיין משועבד צו קיינעם אויסערן אייבערשמן.

ווען א איד נעמט זיך פאר אינעם יום טוב פסח אז ער וועט מער נישט טון קיין נארישקייטן, ער וועט נאר גיין שמענדיג צום אייבערשמן, דאן וועט ער ווערן אויסגעלייזט פון זיין גלות און ער וועט ווערן א באפרייטער מענטש.

***

חמץ און מצה

דער אר"י הק' זאגט אז ווער עס עסט נישט קיין שום חמץ אום פסח, וועט ער געראמענעט פון צו טון עבירות די נאנצע יאר. מיר זעהן אבער אז אידישע קינדער זענען הונדערט פראצענט אפגעהויבן פון חמץ אום פסח און פון דעסם וועגן זעט מען ליידער אז מען פאלט יא דורך מיט עבירות פמשך די יאר?

נאר דער פשט איז אז ווער עס פריידט זיך אמת'דיג א נאנץ יאר אז ער האט נישט געגעסן קיין חמץ אום פסח, דער וועט געראמענעט ווערן פון עבירות די נאנצע יאר.

דעריבער דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשמן אז מען זאל זוכה זיין זיך צו פרייען א נאנץ יאר מיט אלע מצות וואס מען טוט און ספעציעל אז מיר האבן זוכה געווען צו הייבן דעם יום טוב פסח, מיר האבן ח"ו נישט געגעסן קיין חמץ דעם נאנצן יום טוב פסח, און דאן וועט אויב דער אייבערשמן אפהויבן אז מיר זאלן נישט דורך פאלן מיט עבירות די נאנצע יאר.

***

פסח

דער אר"י הק' זאגט אז דער ווארט "פסח" איז מרמז אויף "פה-סח" - אז די מויל עפנט זיך אויף און מען הויבט אן רעדן צום אייבערשמן. משה רבינו האט גענומען די אידן וואס זענען געווען און מצרים און ער האט זיי אויסגעלערנט אז מען קען רעדן צום אייבערשמן. און מיר דארפן מ'מענען דעם פסח אויך אויף די נאנצע יאר אז מיר זאלן שמענדיג רעדן צום אייבערשמן.

***

חמץ און מצה זענען מרמז אויף שמחה און עצבות, אמונה און פרייה. מיט דעם וואס מיר עסן די הייליגע מצה, ברענגען מיר אויף זיך אז מיר זאלן האבן א הייליגע און ריינע אמונה, צו גלייבן אז אלעס טוט נאר דער אייבערשמן, און מיט דעם אליין נעמט מען אנוועק פון זיך אלע עצבות און כרה שחורה, און מען ווערט א פרייליכער איד.

הגדה של פסח

סדר

די היינטיגע נאכט ווערט אנגערופן "סדר", פארנוואס ווערט עס אזוי אנגערופן?

דער רבי זאגט אז ווען א מענטש פארנעמט אז אלעס איז דער אייבערשטער, דעמאלט גייט אים אלעס נישט אין א סדר, זאכן גייען נישט ווי אזוי ער וויל, אבער ווען א איד ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער, גייט אים אלעס ווי אזוי ער וויל, ווייל ער ווייסט אז ווי אזוי עס פירט זיך, האט עס דער אייבערשטער אויס געשטעלט מיט א סדר.

דערפאר רופט מען אן די נאכט וואס דער אייבערשטער האט אונז ארויסגענומען פון מצרים דורך משה רבינו און יעדער האט קלאר געווען אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, רופט מען עס אן מיטן נאמען "סדר".

קדש - ורחץ

די טעם פארנוואס מען האט געמאכט די סעניס איז, ווייל ווען א איד וויל אנהייבן צו זיין וואויל און דינען דעם פאשעפער דארף ער זיך מאכן א ליסמע. א צעמל וואס ער וויל אלס טוהן, און ער דארף שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן אויף די זאכן, דערפאר ווען מען גרייט זיך צום סדר און מען וויל זיך פאהעפטן צום אייבערשטן, מאכט מען קודם א ליסמע פון וואס מען וויל טוהן.

ורחץ - ברפס

אין די היינטיגע נאכט ווען מיר ווערן געוואויר אז אלעס איז דער אייבערשטער און אז דער אייבערשטער פירט די וועלט ווי מיר זעהן אז דער אייבערשטער האט ארויסגענומען די אידן פון מצרים מיט גרויסע ניסים, דערפאר וואשן מיר זיך די הענט צו ווייזן אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און עס האט גארנישט מיט אינווערע הענט.

און וועגן דעם וואשן מיר זיך פאר מען עסט די ברפס, א קליינע שטיקל גרינצייג, צו ווייזן אז אפילו צו אזא קליינע שטיקלע גרינצייג, דאס מיינט ווייניג געלט, דארף מען אויך צוקומען צום אייבערשטן און אן אים איז גארנישט דא. און אויך צו ווייזן אז מיר גלייבן אז פונקט ווי דער אייבערשטער קען געבן א קליין שטיקל "ברפס", זאל מען זיך פארלאזן אז ער קען אויך געבן די אנדערע "ברפס" וואס עס שטייט אין די מגילה "חור ברפס והכלת" וואס דאס מיינט פיערע קליידער, מען דאנקט דעם אייבערשטן פאר די קליינע שטיקל "ברפס" און מען בעט דעם אייבערשטער אויף ווייטער פאר די אנדערע "ברפס" די שיערע קליידער.

הא לחמא עניא

כל דכפין ייתי ויכול - ווער עס איז הונגעריג זאל קומען עסן, אין מצרים זענען די אידן געווען אין גלות, אבער דער גלות איז געווען בעיקר אז דער שכל איז געווען אין גלות, מען האט נישט געמראכט פונעם אייבערשטן, א מענטש וואס מראכט נישט פונעם אייבערשטן איז געווענליך א קארנער, ער וויל נישט אנועק געבן זינס א זאך פאר א צווייטן, ווייל ער וועט דאך בלייבן מיט גארנישט, דערפאר די נאכט ווען מיר פאקומען א ברייטע שכל, קען מען שוין געבן אויך פאר א צווייטן, און דערפאר זאגן מיר "כל דכפין ייתי ויכול", מיר טיילן פאר יעדן מיט א ברייטע הארץ.

וכאן הבן שואל

יעדער איד איז א פאליבט קינד ביים אייבערשטן, און היינט פסח ביינאכט קען ער זיך אויסבעטן ביי זיין מאמע, ביים אייבערשטן, אלעס וואס ער

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

הונגערן, קודם כל די ערשטע נאכט פסח פירט מען אפ א "סדר" ווען מען עסט די שענסטע און בעסטע מאכלים, מען טרינקט וויין פארן עסן און נאכ'ן עסן, מען פראוועט ביז אין דער נאכט מיט געזאנג און טענץ און בכלל די גאנצע וואך פון פסח איז דא אין יעדע אידישע שטוב ברייט צו עסן. דער גוי האט דערפון גרויס הנאה געהאט, ער האט שוין געציילט די טעג ווען דער יום טוב וועט שוין אנקומען, ער האט שוין קוים געקענט ווארטן.

דער גוי האט שוין גע'חלומ'ט ווי ער זיצט ביים סדר, און ער טרינקט איין גלעזל וויין נאכן צווייטן, דער איד האט דאך עפעס געזאגט אז אפילו אן ארימאן מוז טרינקן ווייניגסטנס פיר גלעזער וויין, און טאקע פון די גרויסע, און דוקא פיינעם רויטן וויין. ער חלומ'ט ווי נאכדעם ברענגט מען אריין א פיינע סעודה, פיש, פלייש מיט אלע גוטע זאכן, נאכדעם נעמט מען זיך ווייטער צום טרינקען, און דאן צום זינגען און טאנצן. ווען האט ער דען געהאט אזא איבערלעבעניש. דער איד האט אים אויך דערציילט אז מען עסט "מצה", אזא מין ספעציעלע ברויט. דאס מוז זיין מסתמא גאר א פיינ ברויט וואס מען מאכט נאר פאר דעם יום טוב. אוי ווי גוט וועט דאס זיין.

ענדליך איז דער ערווארטעטער טאג אנגעקומען. עס איז ערב פסח, דער איד צוזאמען מיט זיין באגלייטער זענען איינגעשטאנען ביי א געוויסן בעל הבית, ביי וועלכן עס איז געווען צוגעגרייט פון אלעם בעסטן. דער איד האט געגעבן צו ערקלערן פאר זיין פריינד, אז כדי מען זאל קענען עסן היינט ביינאכט מיט דעם געוואונטשענעם אפעטיט, וועט מען דורכ'ן טאג נישט עסן קיין צו שטארק זעטיגע מאכלים, ממילא וועט ער אביסל אוינטער הונגערן, עס לוינט זיך אבער אלעס אבי צוצוקומען צו דער סעודה.

עס איז שוין נאך זון אונטערגאנג, דער בעל הבית מיט זיינע געסט גייען אין שול אריין, אונזער "איד" שפירט גראדע אביסל הונגעריג, אבער ער מוטיגט זיך אז באלד וועט קומען די גרויסע סעודה. ווען מען האט געענדיגט מעריב וויל דער "איד" אהיים לויפן, ער זעט אבער ווי יעדער בלייבט נאך אויפן פלאץ. "וואס איז יעצט?" - פרגעט ער זיין פריינד. "יעצט זאגט מען הלל" - ערקלערט ער אים. נו מילא, ער וועט שוין אויסהאלטן. די פרייליכע ניגונים פון הלל, און דער געדאנק אז אט אט יעצט מען זיך צו דעם "סדר", האט אים אויפגעהאלטן אין זיין הונגער.

מען איז שוין אינדערהיים, דאס קינד האט שוין געזאגט "קדש - ווען דער טאטע קומט..." יעדער באקומט א גלעזל וויין, מען מאכט קידוש, דער "איד" זיפט אריין דאס גלעזל, א מחי', נאך עטליכע אזעלכע גלעזלעך, מיט א פיינע סעודה, וועט זיין זייער גוט. "אמת, עס לוינט זיך צו זיין א איד" - טראכט ער ביי זיך.

דאס קינד זאגט ווייטער פאר "מען וואשט זיך די הענט און מען מאכט נישט קיין ברכה". ער פארשטייט נישט פארוואס מען מאכט נישט קיין ברכה, אבער וואס ארט אים דען, זאל זיין אן א ברכה, נאר מען זאל זיך שוין זעצן צו דער סעודה. ביז א מינוט זעט ער ערשט זיין ביטערן טעות. קיין סעודה איז נישט דא, נאר עטליכע שטיקלעך רעטעך איינגעטונקען אין זאלץ וואסער. זיין אפעטיט ווערט נאך מער צורייצט. דער בעל הבית, זעהענדיג די טרויעריגע מינע פונעם גאסט, ערקלערט ער אים אז דאס איז נאר א הקדמה

המשך בדף ג

שיחות מותרא"ש

צו דער סעודה, מען נעמט זיך שוין צום עכטן. מען מוז נאר קודם זאגן די הגדה. "נישט אזוי גרינג צו זיין א איד" - טראכט זיך דער "איד".

שוין געענדיגט די הגדה, מען וואשט זיך שוין צום עסן, דער "איד" שלינגט גאנץ אפעטיטלעך אראפ די צוויי כזיתים מצה און שטעלט אן זיינע אויגן ווארטנדיג צו די ריכטיגע סעודה. דא דערלאנגט מען אים די "מרור", ער בייסט אריין און הייבט אן צו שלוקצן און הוסטן, זיין געדולד פלאצט שוין און פרגעט דעם פריינד זיינעם, דער וועלכער האט אים אריינגעשלעפט אין דעם גאנצן געשעפט: "דאס איז די סעודה פון וואס דו רעדסט? דאס האט דאך קיין טעם נישט! דאס איז דאך ביטער און זויער!"

"ווארט איין מינוט" - בארואיגט אים דער איד - "דאס איז נאר איין כזית, באלד קומט דאס ריכטיגע". אבער ווידער דערלאנגט מען פאר יעדן דעם כורף. דער "איד" בייסט אריין און צו זיין ביטער ענטושישונג, ווייטער די זעלבע... ביטער און ציפעדיג... ער ווערט אויפגערגוט, ער הייבט זיך אויף און אנטלויפט מיט די נשמה אין די הענט... ביי דער טיר האט ער נאך עספיעט צו הערן ווי דאס קינד זאגט "שולחן ערוך מען ברענגט אריין צו עסן..." ער טראכט ביי זיך "נאך א מזל וואס איך בין אנטלאפן באצייטנס ווער ווייסט וואס זיי האבן נאך געוואלט דארט אריינברענגען. אבער וואו אהין לויפט מען? א צובראכענער און אנטווישטער איז ער געלאפן אין בית המדרש, זיך אנדערצוגלייגט אויף דער הארטער באנק און איינגעשלאפן.

צומארגנס טרעפט ער אין שול זיין אלטן באקאנטן פריינד, און זידלט אים אויס: "דו פאפער וואס דו ביזט! דו האסט מיר פארפירט די גאנצע צייט איך זאל נישט עסן, נאר ווארטן אויף דער גרויסער סעודה וואס איז באשטאנען פון ביטערע און ציפעדיגע גרינציג, איך בין שיעור נישט געשטארבן דערפון!!".

"הא הא" - צולאכט זיך דער איד - "דו נאר וואס דו ביסט, ווען דו וואלסט אויסגעווארט נאך איין מינוט וואלסטו באקומען די גוטע סחורה, אלעס האסטו באקומען, אלעס האסטו מיטגעמאכט, די הגדה, די מרור, די כורף, און נאר ביי שלחן ערוך, דעמאלט ווען עס קומט די גוטע סעודה, פונקט דעמאלט ביזטו אנטלאפן!..."

דער נמשל איז זעלבסט פארשטענדליך, ווען א איד וויל זיין וואויל און ערליך, איז דא אסאך מאל וואס ער שפירט אז עס איז ביטער ווי מרור, עס איז נישט גרינג צו זיין וואויל און ערליך, אבער ווען מען שטרענגט זיך אן און מען שלינגט אראפ די ביטערע כזית מרור, דאן קומט נאכדעם די גוטע סעודה, דאן קומט אלע גוטע זאכן.

וואויל איז דעם וואס שטרענגט זיך אן צו זיין וואויל, אפילו ווען עס קומט אים אן שווער, און דאן וועט ער זיכער באקומען צום סוף אלע גוטע זאכן. עס לוינט זיך אויס צו ווארטן!

הגדה של פסח

דארף, ביים סדר נאכט איז דא א גרויסע עת רצון און מען קען דעמאלט אלעס פועלן, וואויל איז דעם וואס כאפט ארויס עמליכע מינוט פון דעם נאכט צו רעדן צום אייבערשטן, וועט ער זיכער באקומען אלעס וואס ער דארף.

עבדים היינו

די תירוץ אויף אלע קשיות איז "עבדים היינו לפרעה בכזרים" מיר האבן זיך איינגערעמט אז מיר זענען קנעכט פאר א מענטש, אז א מענטש קען אויגו עפעס טוהן אן די ווילן פונעם אייבערשטן, און פון דעם נעמט זיך אלע צרות, אבער דער אייבערשטער האט אויגו אריינגעלייגט א לעבמייגלייט צו געדענקען אז אלעס איז דער אייבערשטער, און מיר זענען נישט קיין קנעכט פאר קיינעם.

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח

די גרעסטע זאך איז ווען א איד דערציילט די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אים, סיי די ניסים פון אמאל און סיי די ניסים וואס דער אייבערשטער האט געהאלפן יעדן איד פערענליך.

אפילו ווען א מענטש גייט דורך שווערע צייטן, אבער ווען ער וועט קוקן וועט ער זען אז אפילו אין די צרות איז אויך דא ישועות, אפילו ווען עס איז שווער פאר א מענטש קען ער אויך מרעפן די גוטע זאכן וואס ליגט דערינען.

און זיכער ווען עס גייט טאקע גוט פאר א מענטש, ער האט געבעטן פונעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, איז דאס די גרעסטע מצוה צו דערציילן פאר אנדערע, אז דער אייבערשטער האט געהאלפן.

בנגד ארבעה בנים דברה תורה

א טאמע דארף זיך אראפלאזן צו זיינע קינדער און רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן, ווי ווייטער דאס קינד איז, ווי ווייניגער ער פארשטייט, אלץ מער דארף מען זיך אראפ לאזן צו אים און רעדן אויף זיין שטאפל אז ער זאל אויך פארשטיין אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, און אז מען קען זיין נאנט צו אים, און מען קען רעדן צו אים.

ווען די אידן זענען געווען אין מצרים אויף זייער א נידעריגע מצב, האט דער אייבערשטער זיי געשיקט דעם גרעסטן צדיק משה רבינו וואס האט זיך געקענט אראפלאזן צו די אידן און רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן.

און די זעלבע איז היינטיגע צייטן, דארף יעדער איד זוכן א צדיק וואס קען אים פארשטיין, וואס קען רעדן צו אים אויף זיין שטאפל און אים אויך מקרב זיין צום אייבערשטן.

תם מה הוא אומר

א צדיק האט זיך אמאל אונטער געהערט ווי א פשוטער דארףס איד זאגט די הגדה און זענער האט זייער געוויינט ביי "תם מה הוא אומר", עס איז געווען זייער אינטערעסאנט פארן צדיק, וואס איז דא אזוי שטארק צו וויינען ביי דעם שמיקל, האט ער געפרעגט דעם איד פשוט דערפון, האט אים דער איד מסביר געווען אז אויף די רובישע שפראך מיינט "תם - דארט", זאגט דער איד: "איך ווייס נישט וואס דער חכם מיטן נשע זאגן, אבער דער עיקר בין איך באזארגט אויפן "תם מה הוא אומר" - וואס זאגט מען 'דארט' אויף מיר". דארט, אויבן אין הימל, וואס זאגט מען דארט צו מיר, איז דער אייבערשטער צופרידן פון מיר, אבער איך דארף זיך פארבעסערן".

דער צדיק איז זייער נתעוורר געווארן פון די פשוטע אבער הארציגע ווערטער, און ער האט דאס אויפגעזאגט פאר וויינע חסידים, אז דער עיקר דארף א איד זיך זארגן וואס מען זאגט אויבן אין הימל צו אים.

אנוס על פי הדיבור

דער רבי זאגט אז א איד דארף זיך זייער אכטונג געבן נישט צו זאגן זאכן וואס מען מאר, נישט צו זאגן אפילו פאר א ווערטל אז ער גייט טון זאכן וואס מען מאר נישט טון, ווייל מיט דעם וואס מען זאגט דאס ארויס קען מען ח"ו מאכן אז מען זאל עס

המשך בדף 2

הגדה של פסח

מאקע זון. און די זעלבע איז פארקערט. אפילו ווען א איד איז נאכנישט אזוי וואויל און ערליך, זאל ער אבער כאמפֿש זאגן מיטן מויל אז ער וויל זיין וואויל און ערליך, אז ער האט א רצון און א חשק צו זיין גוט און וואויל, און מיט דעם וועט ער מאכן אז ער זאל מאקע זיין וואויל.

דאס זאגט די הגדה, אנוס על פי הדיבור, דאס רעדן מיט די מויל קען צווינגען דעם מענטש צו זיין זאכן, סיי אויף די נישט גוטע וועג, און זיכער אויף די גוטע וועג. דערפֿער דארף זיך א איד צונגעוואוינען שטענדיג צו זאגן פארן אייבערשטן אז ער וויל זיין גוט און וואויל, און מיט דעם וועט ער זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד.

כל ימי חייך הלילות

ווען עס איז מונקל פאר א איד, ער פילט אז קינער דארף אים נישט, און ער האט נישט נאכנישט אויף דער וועלט, זאל ער זיך דערמאנען פון תציאת מצרים, אזוי ווי דער אייבערשטער האט ארויסגענומען די אידן פון מצרים, וועט ער מיך אויך ארויסנעמען פון מינע צרות.

"והיא" שעמדה

דאס ווארט "היא" איז די זעלבע אותיות ווי דאס ווארט "איה", דאס גייט ארויף אויף "איה" מקום כבודו, דאס מיינט, אז א איד פרענט "ווי איז דער אייבערשטער", דאס איז די עצה פאר א איד וואס פילט אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, אז ער זאל פֿעמן דעם אייבערשטן: "פאשעפער ווי ביזטו, איך וויל דיר זעהן, איך וויל פילן אז דו ביזט מיט מיר, און דו העקסט מיר אויס", און אזוי וועט אים דער אייבערשטער העלפֿן.

מרור זה

דער רבי זאגט אז די פֿנות מרור איז א סגולה פאר פרנסה, מען קען דאס פארשטיין לויט ווי דער רבי זאגט אז ווען א מענטש רעגט זיך אויף, פארלירט ער דורך דעם זיין פרנסה. דאס איז פֿשט, ווען א מענטש קען אראפשינגען די פֿנות ביטערע מרור, דאס הייסט אז אפילו ווען עס גייט אים דורך א ביטערניש, געדענקט ער אז אלעס קומט פונעם אייבערשטער פאר זיין מוכה, און ער רעגט זיך נישט אויף, וועט ער האבן פרנסה בריחה.

מן המיצר קראתי י-ה

די גמרא זאגט אז אזוי ווי מען קען נישט ארויס געמען די אויל פון די אוילבירמן נאר אויב מען צוהרירט זי, די זעלבע די אידן קומען נישט צום אייבערשטן נאר ווען מען צוהרירט זיי, זיי האבן צרות, דערפאר "מן המיצר" - ווען א איד איז געדריקט, ער האט צרות, איז די עצה "קראתי י-ה" - ער זאל רעדן צום אייבערשטן.

ווען עס גייט נישט ווי אזוי מען וויל...

דער הייליגער סדר נאכט איז א "סדר" פאר די גאנצע יאר, ווי אזוי מען פירט זיך אויף די נאכט אזוי וועט מען זיך אויפפירן א גאנץ יאר, און דערפאר דארף מען געדענקן פון פאראויס אז מען גייט ווערן אויספרובירט די נאכט, צו זעהן אויב ער וועט זיך קענען האלטן רוחיג און פרייליך אפילו ווען עס וועט זיין זאכן וואס ער וועט גיין פארקערט ווי ער האט געוואלט.

דערפאר דארף מען זעהן צו זיין ביים סדר מיט שמחה און מיט סבלנות, אפילו ווען די קינדער טאנצן ארום אזוי ווי זייער שטייגער, זיי ווילן פרעגן אלע סארט קשיות און זיי ווילן גנבֿענען דעם אפיקומן א.א.וו. טאר מען זיך נישט אויפֿרעגן, און אזוי אויך אויב אלעס איז נישט געווארן צוגעגרייט ווי געהעריג, זאל מען זיך נישט רעגן אויף די משפחה אדער געסט אויב עס גייט נישט אלעס ווי געפלאנט, ווייל דאס איז דער נסיון פון די נאכט, צו זעהן אויב מען וועט זיך אויפֿרעגן, אדער מען וועט ווייטער בלייבן רוחיג און פרייליך.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ח) אז די שלמות איז ווען מען שטעלט צוזאם די "שלא פסדר" מיט דעם "פסדר", דאס מיינט אז אפילו עס זעהט אויס אז זאכן גייען שלא פסדר, דארף מען אבער וויסן אז פאמט האט עס א פונקטליכע סדר, ווי אזוי דער אייבערשטער פירט עס, און ווען מען נעמט דאס אריין אין קאפ, וועט מען זיך נישט אויפֿרעגן אזוי שגעל ווען עפעס גייט נישט ווי דער סדר, און דאס איז א סגולה אז די גאנצע יאר וואס קומט זאל מען שטענדיג זיין פרייליך.

(שיחות מוה"ר חלק ט"ז ערך פסח)

***

יעדער איד גייט ארויס פון מצרים

די גמרא זאגט (סו"ט ק"ח) בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, און דאס איז ממש במציאות ביי יעדן איד, יעדער מענטש זיצט אין זיין אייגענע מצרים, אין א מצר המוחין, זיין מח און הארץ זענען פארשטאפט, זיין מויל איז פארשטאפט, ער קען נישט געהעריג דאווענען און לערנען, ער איז נישט מעביר-סדרה יעדע וואך, ער קען נישט עפענען א משניות אדער א גמרא, ער דאווענט נישט די ררי תפלות ווי אזוי מען דארף, און אנדא רעדט ער נישט צום אייבערשטן.

און ווען דער אייבערשטער העלפט און מען טרעפט א צדיק וואס עפענט אויף די הארץ און מח, ער עפענט אים אויף די מויל צו רעדן צום אייבערשטן, און צו לערנען און דאווענען און זיין אן ערליכער איד, ווערט ביי אים פה-סח, זיין מויל האט זיך געעפנט צום אייבערשטן, און דאס איז ממש יציאת מצרים, ער גייט ארויס פון זיין אייגענע מצרים, און ער קומט צוריק צום אייבערשטן.

דערפאר איז דער יום טוב פסח די ריכטיגע צייט ווען מען קען זיך פאנייען, אז די מויל זאל ארויס גיין פון גלות, די מויל זאל זיין פריי צו רעדן צום אייבערשטן, צו קענען לערנען און דאווענען, אפילו פון אנפאנג פיהלט מען נאכנישט אזא גוטן טעם, אבער ווען מען געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן, צו הייליגן די מויל מיט הייליגע דיבורים פון תורה און תפלה, ווערט צוביסלעך אויסגערייניגט דער מח, ביז מען הייבט אן צו שפירן דעם זיסן און געשמאקן טעם פון דינען דעם אייבערשטן.

(שיחות מוה"ר חלק ט"ז ערך פסח)

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה חיים ווייס הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

ר' חיים איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די הייליגע מוסדות, ארויס צו העלפן שטענדיג מיט וואס מען בריוך. יעצט בעת שמחה ווילן מיר אים ווינטשן אז דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכותים זאלן אים ביישטיין צו זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, בני ברוכי חיי אריכי ומוזני רוחי וסייעתא דשמיא

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יואל וועבערמאן הי"ו צו די געבורט פון א מוידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער, אמן

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevgilyon@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 7:11
סוף זמן קר"ש..... 9:05
מוצו"ט..... 8:43
שיעורים כסדר
בבלי..... כתובות ס"ח
ירושלמי..... חלה י"ט
תוספתא..... מנחות פרק ה'

שעה 4, גליון 27 (184)

שביעי של פסח, שנת תשע"ה לפ"ק

משיח'ס סעודה

די סעודה פון אחרון של פסח ווערט אנגערופן "משיח'ס סעודה", און אויך "בעל שם טוב'ס סעודה", דאס איז צוליב דער נס וואס איז געשעהן צום הייליגן בעל שם טוב אין דעם טאג, ווען ער האט געוואלט פארן אויף ארץ ישראל זיך צו טרעפן מיטן אור החיים הקדוש, און דורך דעם ברענגן משיח.
מען פירט זיך צו דערצייילן די מעשה ביי די סעודה אחרון של פסח, מיר וועלן עס דא אראפברענגען לויט ווי מוהרא"ש האט דאס דערצייילט, לויט ווי ער האט געהאט מקובל די מעשה פון די פריערדיגע דורות.

מעזעביזש

עס איז באקאנט אז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע האט זיך באזעצט אין דעם קליינעם שטעטל "מעזעביזש", דאס איז א טאקע א קליינע שטעטל אין אוקריינע אבער פון דעם קליינעם שטעטל איז ארויסגעקומען אזא לעכטיגקייט וואס האט באלאכטן די גאנצע וועלט.

דער בעל שם טוב האט אויסגעלערנט פאר יעדן איינעם איין זאך, אז אלעס איז אייבערשטער, און וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן, אלע פראבלעמען וואס מען האט איז נאר ווי לאנג מען רעדט זיך איין אז מען קען זיך אלייניס אן עצה געבן אן דעם אייבערשטן. אבער ווי נאר א איד לערנט זיך אויס און ער געדענקט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער האט ער א גליקלעך לעבן, ווייל ער איז קיינמאל נישט אלייניס, וואס ער דארף בעט ער פונעם אייבערשטן.

און פארשטייט זיך אז עס האבן גלייך אנגעקומען צו קומען אסאך אידן צום בעל שם טוב, יעדער וויל הערן פונעם אייבערשטן, און עס פלעגן קומען אלע מיני מענטשן סיי פשוט'ע אידן שוסטער'ס און שניידער'ס, און אזוי אויך תלמידי חכמים און חשוב'ע אידן, יעדער איז זיך געקומען מיט זיין פעקל צרות צום בעל שם טוב און דער בעל שם טוב האט יעדן אויסגעלערנט אז עס איז נישטא קיין

איז דער אייבערשטער, זענען געקומען די פלישתים די ליצים און אנגעהויבן צו מאכן ליצנות פון אברהם אבינו, און זייט דעמאלט'ס געשעהט אזוי ביי יעדן צדיק אז עס איז אייביג דא מענטשן וואס קריגן אויף זיי.

די וועגן פון בעל שם טוב זי"ע

ווערן פארשפרייט אויף די וועלט אבער למעשה האבן די וועגן פונעם הייליגן בעל שם טוב אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, אפילו פון אנפאנג זענען געווען געוויסע צדיקים וואס האבן אויך געקריגט אויפן בעל שם טוב, ווי למשל דער הייליגער גר"א זי"ע און זיינע תלמידים, אבער זייער מחלוקת איז געווען לשם שמים, און נישט ווי סתם מענטשן וואס האבן געקריגט סתם צו טשעפענען, די צדיקים האבן געקריגט אויפן בעל שם טוב ווייל זיי האבן געהאלטן אז דאס איז א נייע וועג, מען גייט אנוועק פון די מסורה און מען טרעפט זיך אויס נייע גרינגע וועגן, צו דינען דעם אייבערשטן.

אסאך ערליכע אידן זענען געקומען צום בעל שם טוב זיך צו טענה'ן מיט אים, און דער בעל שם טוב האט יעדן געזאגט אז זיין איינציגסטע ציל איז נאר אויסצולערנען פאר אידישע קינדער אז אלעס איז דער אייבערשטער און אז וואס מען דארף זאל מען נאר בעטן פונעם

אנדערע עצה נאר צו גיין צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן די גאנצע הארץ מיט אלע צרות נאר פארן אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט יעדן אויס און ער העלפט.

דער עולם האט אנגעהויבן צו בעטן דעם אייבערשטן און מען איז געהאלפן געווארן, און מען האט געזעהן אסאך מופתים, און אזוי איז דער קליין שטעטל "מעזעביזש" געווארן ווי א מאגנעט וואס האט געצויגן צו זיך אסאך אידישע קינדער.

די מתנגדים

אבער פארשטייט זיך אז פון די אנדערע זייט האט נישט געפעלט קיין מתנגדים וואס האבן געקריגט אויפן בעל שם טוב, אזוי ווי אייביג ווען א צדיק לערנט אויס גוטע זאכן פאר אידישע קינדער איז אייביג דא מענטשן וואס קריגן אויף אים, אזוי ווי מיר טרעפן שוין ביי אברהם אבינו וואס איז געווען דער ערשטער אויסצולערנען פאר די גאנצע וועלט אז עס איז דא א באשעפער וואס פירט די וועלט, האט ער אויך געהאט מענטשן וואס האבן געקריגט אויף אים, ווען אברהם אבינו האט געגראבן קוועלער וואסער זענען געקומען די פלישתים און עס פארשטאפט, וואס דאס מיינט אז אברהם אבינו האט געמאכט קוועלער פון אמונה אויסצולערנען פאר יעדן אז אלעס

אייבערשטן ווייל נאר ער קען העלפן.
מען דערציילט אז עס איז אמאל
געקומען צום הייליגן בעל שם טוב א
גרויסער גאון, און ער האט גע'טענה'ט
צום בעל שם טוב: "ווער האט אייך
אויסגעזאגט דיין נייעם וועג, מיר האבן
אייביג געוואוסט אז מען טאר נישט זוכן
קיינ נייע וועגן מען דארף נאכגיין די
מסורה, ווי אזוי קענט איר קומען מיט נייע
זאכן וואס מיר האבן קיינמאל נישט
געהערט?!"

דער בעל שם טוב האט אים
געענטפערט אז ער האט נישט
אויסגעטראפן קיין שום נייע זאכן, ער איז
נאר געקומען צוריק ברענגן די פשוט'ע
אמונה וואס איז פארגעסן געווארן במשך
דעם שווערן גלות, "איך בין נאר געקומען
דערמאנען פאר אידישע קינדער אז דער
אייבערשטער פירט די וועלט און אלעס
איז דער אייבערשטער, אלעס וואס טוט
זיך אויף דער וועלט האט דער
אייבערשטער געמאכט צו דערמאנען אידן
אז זיי זאלן צוריק קומען צו אים, און
אפילו ווען דו הערסט א טמאנער גוי
רעדן איז דאס אויך עפעס א שליחות
פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער
האט מיט דעם געוואלט עפעס זאגן."

ווען דער גאון האט געהערט די
ווערטער פונעם הייליגן בעל שם טוב איז
ער אויפגעטאנצן פון זיין פלאץ און
געזאגט: "חס ושלום! חס ושלום!" ווי
אזוי קענט איר זאגן אזא זאך, אז א
טמאנער גוי איז א שליח פונעם
אייבערשטן?!

אין יענע מינוט האט א גוי וואס
פארעכט קליינע צובראכענע זאכן
אריינגעקלאפט אויפ'ן טיר פון בעל שם
טוב און געפרעגט: "אפֿשר איז דא עפעס
צו פארעכטן דא?!" דער בעל שם טוב
האט אים געענטפערט מיט א שמייכל
"קענסט גיין, ביי מיר איז ברוך ה' אלעס
פארזאכטן, עס איז גארנישט דא צו
פארעכטן דא", אבער דער גוי איז נישט
געווען צופרידן נאר ער האט ווייטער
געפרעגט: "אפֿשר איז דער טיש אביסל
צובראכן און איך קען עס פארעכטן?!",
זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער טיש
איז ברוך ה' זייער גוט עס איז גארנישט

צובראכן", דער גוי פֿרעגט ווייטער:
"אפֿשר איז דער בעט אביסל צובראכן?!",
זאגט דער בעל שם טוב: "גיין, דער בעט
איז ברוך ה' אויך זייער פיין", דער גוי
לאזט נישט אפ, ער פֿרעגט ווייטער:
"אבער דאך, קוק גוט איבער, אפֿשר איז
דא עפעס וואס מען דארף דא פארעכטן?"
דער בעל שם טוב ענטפערט אים ווייטער:
"קענסט גיין, איך האב שוין אלעס
אייבערגעקוקט און אלעס איז ברוך ה'
פארזאכטן אויפ'ן בעסטן אופן" דער גוי
איז זיך אוועקגעגאנגען פון דארט מיט
עגמת נפש.

רופט זיך דער בעל שם טוב אן צו דעם
גאון וואס האט מיטגעהאלטן די גאנצע
מצעשה: "איך דאנק און איך לויב דעם
אייבערשטן וואס האט מיר צוגעשיקט
דעם גוי, ער איז דאך מיין מוסר ספר, ער
איז מיר געקומען דערמאנען אז איך זאל
מיר נאכאמאל גוט איבערטראכטן אויב
איך בין גוט, אויב איך פיר מיה אויף ווי
עס דארף צו זיין, און איך האב אים
געענטפערט אז ביי מיר איז ברוך ה' אלעס
פארזאכטן, אבער ער האט נישט
אפגאלאזט נאר ער האט געוואלט אז איך
זאל גוט איבערקוקן אויב אלעס איז טאקע
ווי עס דארף צו זיין, אבער ברוך ה' איך
בין אינגאנצן פארזאכטן און עס פעלט מיר
גארנישט."

דער בעל שם טוב האט אויסגעפירט
און געזאגט צום גאון: "יעצט זעהט איר
דאך קלאר אז דער אייבערשטער קען שיקן
א גוי פאר א שליח מיר צו דערמאנען
תשובה צו טוהן!"

דו קענסט נאר דו ווילסט נישט

ווען דער גאון האט געהערט די
ווערטער פונעם בעל שם טוב האט ער זיך
זייער אויפגערעגט און געזאגט: "אלעס
קען איך נאך אנעמען פון אייך, וואס איר
זאגט אז אלעס איז דער אייבערשטער, און
קיין שום זאך געשעהט נישט אויף דער
וועלט אן דעם אייבערשטן, אבער דאס
וואס איר זאגט אז אפילו א טמאנער גוי
קען זיין א שליח פונעם אייבערשטן דאס
קען איך נישט אנעמען!"

ענטפערט אים דער בעל שם טוב:
"קענען, קענסטו דאס אננעמען, נאר דו
ווילסט נישט, אויב דו וועסט ווילן וועסטו

קענען! "

אויפן וועג אהיים שטעלט א גוי אפ
דעם וואגן פונעם גאון און זאגט
וויינענדיג: "אפֿשר קענט איר מיר קומען
העלפן, מיין וואגן מיטן פֿערד האט זיך
אייבערגעדרייט, אלע פרוכט האבן זיך
אויסגעגאסן, ביטע קומט'ס מיר העלפן
צוריק אויפצושטעלן דעם וואגן."

זאגט אים דער גאון: "דו זעסט נישט
אז איך בין אן אלטער שוואכער מענטש?
איך קען דיר נישט העלפן אויפהייבן א
וואגן", דער גוי האט זיך אויפגערעגט און
געשריגן: "קענען, קענסטו מיה העלפן,
נאר דו ווילסט נישט העלפן!" ווען דער
גאון האט געהערט די ווערטער האט ער
געטראכט צו זיך: "די זעלבע ווערטער
האב איך דאך געהערט פונעם בעל שם
טוב אפאר מינוט צוריק, יעצט הער איך
דאך ממש א שליחות פון הימל דורך א
גוי", ער איז געווארן זייער
אייבערגענומען, ער האט אפגעמאכט אז
ער גייט ווארטן ביז עס קומט נאך א וואגן
וואס וועט העלפן דעם גוי, און נאכדעם
וועט ער גלייך צוריק פארן צום בעל שם
טוב, ווייל יעצט האט אים דער
אייבערשטער געזאגט דורך דעם גוי אז ער
קען יא נאר ער וויל נישט, ממילא קען ער
יא גלייבן דעם בעל שם טוב אז אלעס איז
דער אייבערשטער.

ער איז גלייך צוריקגעפארן צום בעל
שם טוב, דער בעל שם טוב האט שוין
געווארט אויף אים אינדרויסן, און אים
געזאגט מיט א שמייכל: "ביזט שוין מן
הסתם אויך געוואויר געווארן וואס אסאך
אנדערע האבן זיך שוין אויסגעלערנט אז
אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, דער
גאון איז שוין דארט געבליבן לערנען ביים
הייליגן בעל שם טוב און ער איז געווארן
פון זיינע גרויסע תלמידים, און שפעטער
אויך אויסגעלערנט פאר זיינע תלמידים אז
אלעס איז דער אייבערשטער.

די נסיעה קיין ארץ ישראל

דער הייליגער בעל שם טוב האט
געזעהן דארט ווי ער האט געזעהן און ער
האט פארשטאנען די גרויסקייט פונעם
הייליגן צדיק דער אור החיים הקדוש,
וואס איז געווען זייער גרויס, ער האט
געהערט יעדע נאכט תורה פונעם

אייבערשטן אליין, עס פלעגן קומען צו אים אסאך נשמות און ער האט געהאט א קלארע רוח הקודש.

דער בעל שם טוב האט גערעדט זייער גרויס פון אים, ער האט געזאגט אז זיין נשמה איז פון די רוח דאצילות פון דוד המלך און ער דער בעל שם טוב אליינס קומט פון די נפש דאצילות פון דוד המלך, דערפאר האט דער בעל שם טוב זייער שטארק געוואלט אים טרעפן, ווייל אזוי וועלן זיי צוזאמען קענען אויף אראפ ברענגן די נשמה דאצילות פון דוד און אויף די חיה און יחידה דאצילות, און אזוי וועט משיח קומען און עס וועט זיין די גאולה, דער בעל שם טוב האט אפגעמאכט אז ער מוז פארן צו ארץ ישראל אים צו טרעפן.

דער הייליגער בעל שם טוב פלעגט זאגן: "ווען איך קום אן ערגעץ אויבן אין הימל טרעף איך שוין דארט דעם ספרדי" מיינענדיג מיט דעם, דעם הייליגן אור החיים הקדוש.

דער הייליגער בעל שם טוב האט געשיקט א בריוו צו זיין שוואגער ר' גרשון קיטעווער זי"ע וואס האט געוואוינט אין ארץ ישראל אז ער זאל פרעגן דעם אור החיים הקדוש אויב ער זאל פארן אויף ארץ ישראל, דער אור החיים הקדוש האט

צוריקגעענטפערט אז עס לוינט זיך נישט אז ער זאל קומען, ווייל עס קען זיין א סכנה, אבער דער בעל שם טוב האט נישט געוואלט ווארטן ביז דער בריוו קומט צוריק, נאר ער האט זיך גלייך ארויסגעלאזט אויפן וועג און ווען דער בריוו איז אנגעקומען איז שוין דער בעל שם טוב געווען אינמיטן וועג.

דער בעל שם טוב האט אפגעמאכט אז ער מוז זיין אין ארץ ישראל פאר יעדע פרייז, ער האט מיטגענומען מיט זיך זיין טאכטער אדל מיט זיין סופר רבי צבי ז"ל און זיי האבן אנגעהויבן צו פארן פון שטאט צו שטאט פון דארף צו דארף ביז

זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אדעס, וואס דארט איז געווען דער בארטן פונעם שווארטצן ים, פון דארט האבן זיי גענומען א שיף צו טערקיי און זיי זענען אנגעקומען צו די שטאט אינסטאנבול ממש פאר פסח.

דארט אין אינסטאנבול איז געווען אן הכנסת אורחים, א גרויסע הויז מיט צוויי שטאקן, די אינטערשטע שטאק איז געווען אומזיסט פאר ארימעלייט און ארחי פרחי וואס זענען דארט איינגעשטאנען, און אין די אויבערשטע שטאק זענען איינגעשטאנען די חשובע אידן מיט צשירים.

~ שידוכים, שלום בית, און פרנסה ~

די גמרא זאגט (סוטה ב) קשה וזוגו של אדם בקריעת ים סוף, און אויך (פסחים קח) קשה פרנסתו של אדם בקריעת ים סוף, א שידוך און פרנסה זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף.

אין דעם טאג שביעי של פסח, האט דאך דער אייבערשטער געשפאלטן דעם ים פאר די אידישע קינדער, קומט אים אז אין דעם טאג איז זייער מסוגל צו בעמן פאר די זאכן וואס זענען אזוי שווער ווי קריעת ים סוף, ווייל אין דעם טאג איז דאס דאך געווארן גרינג.

דערפאר דארף א בחור אויסגיין דעם טאג צו מתפלל זיין פאר א גוטע שידוך, און ווער עס האט שוין זוכה געווען חתונה צו האבן דארף מתפלל זיין פאר שלום בית, און אזוי אויך פאר פרנסה בריוח.

און די תפלות וואס מען בעהמט אין דעם היינטיגן טאג, איז זייער שטארק מסוגל צו פועלן אלעס גוט'ס ביים אייבערשטן.
(שיחות מזהב"א ש חלק מ"ו ערך שביעי של פסח)

אלעס איז דער אייבערשטער, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן אויף פסח צו מאכן, און ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז זיך געגאנגען אין בית המדרש צו לערנען און דאווענען, אבער פאר די טאכטער די צדיקת אדל האט דאס זייער געשטערט, ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין איין פרוטה צו קויפן זאכן פאר פסח, און אפילו נישט קיין פרישע וועט לכבוד יום טוב.

עס איז שוין אנגעקומען א טאג פאר פסח, די צדיקת אדל האט גענומען די איין העמד פון איר טאטן און געגאנגען צום ים

עס אויסצוואשן, אז דער בעל שם טוב זאל כאטש האבן א פרישע העמד אויף יום טוב, זי איז געזיצן ביים ים און געוואשן דעם העמד, און אין די זעלבע צייט געוויינט צום אייבערשטן אז זיי זאלן האבן עפעס אויף פסח, אינצווישן איז אנגעקומען א גרויסע ווינט און ארויסגעבלאזן די העמד פון איר הענט, אזוי אז אפילו א העמד האט זי שוין אויך נישט געהאט פאר איר טאטן, זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען און זיך בעטן ביים אייבערשטן:

"באשעפער, מיר זענען דא אין א פרעמדע לאנד, מארגן איז שוין פסח און מיר האבן נאכנישט קיין מצות און וויין און אנדערע זאכן אויף יום טוב, און יעצט האב איך שוין פארלוירן די לעצטע העמד אויך, באשעפער העלף מיר!"

אזוי רעדנדיג צום אייבערשטן איז אדורך געפארן א וואגן מיט א פאר-פאלק, א מאן און א ווייב, און זיי זעהן ווי א פרוי זיצט און וויינט, האבן זיי אפגעשטעלט דעם וואגן און איר געפרעגט: "ווער ביזטו? און פארוואס וויינסטו?" האט זי געענטפערט אז זי איז א טאכטער פונעם בעל שם טוב, און זיי קענען נישט קיינעם דא און זיי האבן גארנישט אויף פסח, און זי זיצט דא און זי בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל זיי העלפן.

דער בעל שם טוב איז דארט אנגעקומען פלוזלינג מיט זיין טאכטער און מיט זיין תלמוד דער סופר, קיינער האט זיי נישט געקענט, און זיי האבן אויך נישט געהאט קיין שום געלט מיט זיך, ווייל זיי האבן זיך זייער געזאגט ארויסצופארן און זיי האבן זיך גארנישט מיטגענומען, זיי האבן זיך פאלאזט אויפן אייבערשטן אז זיי וועלן שוין בעטן דעם אייבערשטן ווען זיי וועלן עפעס דארפן, און דערפאר האט מען זיי פלאצירט אין די אוינטערשטע שטאק מיט די ארימעלייט.

דעם בעל שם טוב האט גארנישט אינטערעסירט, ער האט געוואוסט אז

די פאר-פאלק זענען געווארן זייער פרייליך ווען זיי האבן געהערט אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב און זיי האבן איר ארויף גערויפן אויפן וואגן, זי איז ארויף געגאנגען, און זיי האבן איר געזאגט אז זי דארף זיך גארנישט זאגן "דער אייבערשטער האט אויסגעהערט דיין תפלה, מיר האבן צוגעגרייט אלע גוטע זאכן פאר יום טוב, עסן און טרינקען און נייע וועש און וואס דו ווילסט, איר וועט האבן א פרייליכן יום טוב, זיי האבן איר ארויף געברענגט צו די אייבערשטע שטאק פון די הכנסת אורחים, זיי האבן איר געהאלפן ארויף שלעפן אלע זייערע זאכן צו די אייבערשטע שטאק צו זייער שטוב, און זיי האבן צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש ווי עס פאסט פאר א קעניג.

דער בעל שם טוב מאכט מופתים

ווער זענען געווען די פאר-פאלק? אין די צייט ווען דער בעל שם טוב איז געווען אין די שטאט מעזעביזש און ער האט אויסגעלערנט פאר יעדן צו רעדן צום אייבערשטן און צוביסלעך האט עס אנגעהויבן אריינצוגיין אין די וועלט, מען האט אנגעהויבן צו שמועסן אז דער בעל שם טוב רעדט נאר פונעם אייבערשטן און א יעדע צרה וואס מען קומט אים דערצילן זאגט ער אז מען זאל נאר בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער העלפט, און מען זעהט גאר גרויסע ישועות ביי אים, קראנקע ווערן געזונט, ארימעלייט באקומען געלט, מענטשן וואס האבן נישט קיין קינדער ווערן געהאלפן, און אזוי ווייטער.

אין די שטאט בערלין די הויפט שטאט פון דייטשלאנד האבן געוואוינט א פאר-פאלק א מאן און ווייב וואס זיי זענען געווען זייער גרויסע עשירים, זיי האבן געהאט גרויסע פאלאצן און אסאך געלט, אבער זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער, זיי האבן נישט געוואוסט אז די איינציגסטע עצה איז נאר צו בעטן דעם אייבערשטן, זיי זענען ארומגעלאפן צו אלע גרויסע דאקטורים אבער קיינער האט זיי נישט געקענט העלפן, אלע דאקטורים האבן זיי געזאגט אז עס איז נישט מעגליך אז זיי זאלן האבן קינדער, און זיי זאלן

פארגעסן דערפון, דאס האט זיי זייער געשטערט, זיי זענען געווען זייער טרויעריג.

איינמאל האט צו זיי אריינגעקלאפט א איד נאך צדקה, דער איד האט געזעהן ווי די פאר-פאלק זענען זייער טרויעריג האט ער זיי געפרעגט: "פארנואס זענט איר אזוי טרויעריג? וואס פעלט אייך דען? איר האט דאך אזויפיל געלט און אזעלכע מעכטיגע פאלאצן?" האבן זיי געענטפערט: "וואס האבן מיר פון די גאנצע געלט, אין די צייט וואס מיר האבן נישט זוכה געווען צו האבן קינדער, און עס איז בכלל נישט מעגליך אז מיר זאלן האבן קינדער", האט זיי דער גבאי צדקה געזאגט: "איר זאלט וויסן אז אין דעם שטעטעלע מעזעביזש אין אוקריינע וואוינט א גרויסער צדיק וואס עס איז נישט דא זיינים גלייכן אין די וועלט, ער הייסט רבי ישראל בעל שם טוב און ער מאכט געוואלדיגע מופתים, אסאך אידן זענען שוין געהאלפן געווארן מיט קינדער ביי אים, איך וואלט אייך גערופן אז איר זאלט אריבערפארן צו אים און בעטן א ברכה, ער האט זיי שטארק צוגערעדט אז זיי זאלן פארן, ער האט זיי געזאגט: "וואס קענט איר דען פארלירן? כאפט אייך אריבער און איר וועט געהאלפן ווערן!".

זיי האבן אנגענומען זיינע ווערטער און זיי האבן אפגעמאכט אז זיי גייען פארן צום בעל שם טוב, אבער אזוי ווי עס איז שוין געווען נאנט צו פסח, האבן זיי זיך איינגעפאקט צו עסן פאר א גאנצע פסח מצות, וויין, פיש, און פלייש, און אלעס גוט'ס, אז אויב זיי גלייבן אינמיטן וועג אויף פסח, זאלן זיי נישט דארפן צוקומען צו קיין מענטשן, נאר פארקערט זיי זאלן נאך קענען געבן פאר אנדערע, און אזוי האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג צו מעזעביזש.

נאך א לאנגע שווערע רייזע זענען זיי אנגעקומען צו מעזעביזש, זיי האבן זיך גלייך נאכגעפרעגט ווי דער בעל שם טוב וואוינט, אבער מען האט זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז די וואך ארועקגעפארן פון מעזעביזש אויפן וועג צו ארץ ישראל, און מען האט זיי געוויזן דער וועג ווי דער בעל שם טוב איז

געפארן, זיי האבן געטראכט אז זיי זענען שוין סיי ווי געפארן אזא לאנגע וועג ביז דא צו באקומען א ברכה פונעם בעל שם טוב, וועלן זיי שוין ווייטער נאכפארן דעם בעל שם טוב פדי אים צו כאפן און באקומען פון אים א ברכה אויף קינדער.

זיי האבן אנגעהויבן צו פארן פון דארף צו דארף פון שטאט צו שטאט, אבער ווי זיי זענען אנגעקומען האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט דא געווען, און ער איז ממש יעצט אונעקגעפארן, לויפט אים נאך וועט איר אים אפשר נאך כאפן, אזוי זענען זיי נאכגעפארן דעם בעל שם טוב א גאנצן צייט ביז זיי זענען אנגעקומען קיין אדעס צום ים, און דארט האט מען זיי געזאגט אז דער בעל שם טוב איז יעצט ארויסגעפארן מיט א שיף קיין טערקיי, זענען זיי גלייך אויף ארויפגעגאנגען אויף א שיף מיט אלע זייערע פעקלעך אויף פסח, און געפארן צו טערקיי, און זיי זענען אנגעקומען אין אינסטאנבול, זיי זענען גלייך צוגעפארן צו די הכנסת אורחים און זיי האבן גענומען א שטוב אויף די אייבערשטע שטאק ווי די עשירים שטייען איין און זיי האבן זיך אויסגעפאקט אויף פסח.

זיי האבן זיך אנגעהויבן נאכצופרעגן ווי דער בעל שם טוב איז, אבער קיינער האט נישט געוואוסט ווער דאס איז, זיי זענען געגאנגען צווישן די ארימעלייט און זיך נאכגעפרעגט אויב איינער האט געזעהן א אשכנזי'שער חכם פון אויסלאנד אבער קיינער האט זיי נישט געקענט העלפן, ווען עס איז אנגעקומען ערב פסח, זיי זענען שוין גרייט צום יום טוב, האבן זיי זיך ארויסגעלאזט אויף א שפאציר אין שטאט, אפשר דאך וועלן זיי געוואויר ווערן ווי דער בעל שם טוב געפינט זיך, עס קען דאך נישט זיין אז קיינער ווייסט נישט ווי ער איז, און אזוי זענען זיי אנגעקומען צום בארטן פון ים און דארט געטראפן א פרוי וויינען, און זי דערצייילט אז זי איז א טאכטער פון בעל שם טוב דערפאר זענען זיי געווארן זייער פרייליך און זיי האבן איר איינגעליידענט אז זי זאל קומען צו זיי אויף פסח.

די סדר נאכט אין אינסטאנבול

אדל, די טאכטער פונעם בעל שם טוב,

אפילו זי האט געוויינט אז זי האט נישט אויף פסח, אבער זי האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן זי האט אבער נישט געוואוסט ווי אזוי, אבער דער אייבערשטער האט געהאלפן אז זי האט געטראפן די פאר-פאלק וואס האט זיי אריין גענומען אויף פסח.

דער בעל שם טוב איז ווייטער געווען אין בית המדרש, ער האט זיך בכלל נישט געזארגט, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, און ער האט געגלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, ער איז געבליבן אין בית המדרש צו מנחה און דערנאך צו מעריב.

נאכן דאווענען האט שוין זיין טאכטער אים אפגעווארט אינדריסן, און אים גלייך געפירט צו די אויבערשטע שטאק אין די הכנסת אורחים ווי עס איז שוין געווען צוגעגרייט א הערליכע סדר טיש, און אלע האבן שוין געווארט אויפן בעל שם טוב, דער בעל שם טוב האט גארנישט געפרעגט נאר ער האט זיך גלייך געזעצט אויבן און אנגעהויבן צו פירן דעם סדר מיט גרויס פרייד, ער האט געזאגט די הגדה, און אויף געזאגט אסאך תורה וואס דאס האט גענומען א לאנגע צייט.

ווען מען איז אנגעקומען צו שלחן ערוך, האט דער בעל שם טוב אנגעהויבן עסן די סעודה מיט גרויס פרייד, און דעמאלט'ס האט ער זיך אויסגעדרייט צו די פאר-פאלק און זיי געזאגט: "איך ווייס אז איר זענט געקומען דא ווייל איר האט נישט קיין קינדער, דערפאר וואונטש איך אייך אן אז אין דעם זכות וואס איר האט מיר צוגעשטעלט אויף יום טוב וועט איר געהאלפן ווערן מיט א קינד!"

גלייך ווען דער בעל שם טוב האט ארויסגעזאגט די ווערטער איז ער געווארן ווייס ווי די וואנט און ער האט אראפגעלייגט זיין קאפ פאר א שטיק צייט ביז ער איז פלוצלינג אויפגעשפרינגען פון פלאץ מיט פרייד און אויסגערופן: "וועל איך דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא!", און ער האט אנגעהויבן צו טאנצן מיט גרויס פרייד.

זיין טאכטער אדל האט שפעטער געזאגט די פשט דערפון, אז אזוי ווי די פאר-פאלק האט נישט געקענט האבן קיין

קינדער, און ווען דער בעל שם טוב האט זיי אנגעוואונטשן אז זיי זאלן האבן א קינד האט געמוזט געשעהן א גרויסע נס ארויס פון דרך הטבע, דערפאר האט מען אויסגערופן אין הימל אז דער בעל שם טוב האט פארלוירן זיין עולם הבא, ווען דער בעל שם טוב האט דאס געהערט איז ער געווארן זייער דערשראקן, ביז ער האט אפגעמאכט אז ער וועט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, און ער האט אנגעהויבן צו טאנצן פאר פרייד אז ער גייט שוין יעצט דינען דעם אייבערשטן אן עולם הבא, נאר פארן אייבערשטן אליינס, אבער פארשטייט זיך אז אין דעם זכות האט ער צוריק באקומען זיין גאנצע עולם הבא און נאך מער.

דער בעל שם טוב האט געבענטשט ברכת המזון און ווייטער געפירט דעם סדר ביז מען איז אנגעקומען צו הלל הגדול.

לעושה נפלאות גדולות לברו

ווען דער בעל שם טוב איז אנגעקומען צו דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לברו" האט ער אנגעהויבן איבערצוטרין דעם פסוק איין מאל און נאכאמאל מיט א וויינעדיגע קול, ער איז איבער געגאנגען דעם פסוק אן א שיעור מאל מיט א בעטענדיגע וויינעדיגע ניגון נאכאמאל און נאכאמאל אן א שיעור, ביז צוביסלעך איז דער עושר איינגעשלאפן און אויף זיין ווייב, נאכדעם איז רבי צבי דער סופר אויף איינגעשלאפן און נאכדעם די צדיקת אדל, אבער דער בעל שם טוב גיבט נישט אויף ער זינגט איבער דעם פסוק אן א שיעור מאל.

דער סולטאן פון טערקיי

דער סולטאן, דאס מיינט דער קעניג, פון טערקיי איז געווען זייער א גוטער קעניג ער פלעגט זיך פירן אז פון צייט צו צייט איז ער ארויסגעגאנגען פון זיין פאלאץ פארשטעלט ווי א פשוט'ער מענטש און ער האט זיך ארום געדרייט צווישן מענטשן און געזעהן וואס עס פעלט פאר זיינע מענטשן, דערנאך איז ער אהיימגעגאנגען און זיי ארויסגעהאלפן, פאר איינעם האט ער געשיקט געלט, פאר איינעם א דאקטער, און אזוי ווייטער, און קיינער האט נישט געוואוסט פון ווי ער ווייסט וואס עס פעלט פאר יעדן.

ער האט זיך אזוי געפירט יארן לאנג, ביז איינמאל ווען ער איז אזוי ארום געגאנגען פארשטעלטערהייט האבן אים רויבערס געכאפט, זיי האבן נישט געוואוסט אז ער איז דער קעניג, זיי האבן אים סתם אזוי געכאפט און צוגענומען זיין געלט, און דערנאך האבן זיי אים געוואלט הרגענען.

דער קעניג האט זיך געוואנדן צו זיי און געזאגט: "עס איז א שאד אז איר זאלט מיר הרגענען ווייל איר קענט מאכן פון מיר אסאך געלט, איך בין א גרויסער מומחה אין מאכן טעפיקער (קארפעט'ס), איך קען מאכן זייער שיינע טעפיקער, און די טעפיקער קענט איר פארקויפן און פון דעם מאכן אסאך געלט", דער פלאן איז געפאלן פאר די רויבערס און זיי האבן אים געטראגן צו זייער באהעלטעניש און אים געברענגט די זאכן וואס ער האט געדארפט דערפאר, און ער האט אנגעהויבן צו מאכן טעפיקער.

אינצווישן איז געווארן א גרויסע טומל אין שטאט אז דער קעניג איז פארלוירן, מען האט אים ארום געזוכט, אבער מען האט אים נישט געקענט טרעפן, ווי דער ערד וואלט אים איינגעשלינגען.

ווען דער קעניג האט געענדיגט מאכן דעם ערשטן טעפיק, האט ער אונטערגעשריבן אין דער זייט די ערשטע אות פון זיין נאמען, ער האט גערופן די רויבערס און ער האט זיי געזאגט: "נעמט'ס דעם טעפיק און גייט'ס צו דעם אידישן וויין סוחר און איר זאלט עס אים פארקויפן נאר פאר גאר טייער געלט, איר זאלט נישט מספים זיין עס צו פארקויפן פאר א ביליגערע פרייז בשום אופן.

דער מענטש צו וועם דער קעניג האט געשיקט איז געווען א איד וואס האט געהאנדלט מיט וויין און ער פלעגט צושטעלן די וויין פארן קעניג'ס פאלאץ, און ער איז געווען זייער גוט מיטן קעניג.

די רויבערס זענען ארויס מיט דעם טעפיק זיי האבן עס פרויברט צו פארקויפן קודם אויף אנדערע פלעצער אבער קיינער האט עס נישט געוואלט אפקויפן פאר אזא טייערע פרייז ווייל עס איז נישט געווען ווערט אזויפיל, ביז זיי זענען אנגעקומען צו דעם וויין סוחר און האבן אים

דער נייער קעניג האט זיך שוין נישט געהאלטן אזוי נאנט מיט דעם נייעם וויין סוחר אָבער די מאמע פונעם קעניג האט זיך יא נאנט געהאלטן מיט די משפחה פונעם וויין סוחר וואס האט געראטעוועט איר מאן.

פארטרייבן די אידן

דער נייער קעניג האט געהאט אן עצה-געבער א גרויסער רשע וואס האט זייער פיינט געהאט אידן, ער איז געווען א קריסט, אָבער אזוי ווי יענע צייט האבן אין טערקיי געוואוינט נאר מוסלימענער און די מוסלימענער האבן פיינט די קריסטן, דערפאר האט זיך דער עצה-געבער פארשטעלט ווי א מוסלימענער ער האט נישט אויסגעזאגט אז ער איז א קריסט.

דער עצה-געבער פלעגט אייביג אַנרעדן דעם קעניג קעגן אידן, ביז זיינע ווערטער האבן אַנגעהויבן אַרײַן צו גיין אינעם קעניג'ס קאפ, און ער האט אויך אַנגעהויבן פיינט צו האבן אידן, ביז זיי האבן אפגעמאכט צווישן זיך אז זיי גייען ארויסטרייבן אלע אידן פון אינסטאנבול, זיי האבן אפגעשמועסט אז זיי גייען דאס טוהן אינעם ערשטן טאג פסח אינדערפרי, מען וועט פלוצלינג אויסרופן אז אלע אידן מוזן שוין פארלאזן אינסטאנבול און איבערלאזן זייער גאנצע פארמעגן, ווער עס וועט נישט פאלגן וועט מען הרג'נען, דער עצה-געבער מיטן קעניג האבן זיך דאס שטילערהייט אפגעשמועסט און נאר זיי ביידע האבן געוואוסט פון דעם.

דער חלום פסח ביינאכט

יענעם סדר נאכט, א נאכט פאר מען האט געדארפט אויספירן די ביטערע גזירה, דער זון פונעם וויין סוחר גייט שלאפן נאכן סדר, און ער חלומ'ט ווי זיין טאטע קומט צו אים און זאגט אים: "מיין

אז דו האסט געראטעוועט מיין לעבן?"

דער וויין סוחר האט געענטפערט פארן קעניג: "איך דארף גארנישט, איך האב ברוך ה' פון אלעם גוטן, איין טובה וויל איך נאר בעטן פונעם קעניג אז איך זאל באקומען א "רשות-צעטל" אז ווען איך וויל קען איך אריינקומען אינעם קעניג'ס פאלאץ, איך וועל קיינמאל נישט דארפן זיך איינמעלדן פון פאראויס.

דער קעניג האט מסכים געווען און אים געגעבן א צעטל אז ער און זיינע קינדער ביז אייביג קענען שטענדיג אריינקומען

~ איך וויל הערן דיין קול ~

דער מדרש זאגט (שמות רבה כא, ה) אז ווען די אידן האבן געארבעט שווער אין מצרים, די מצרים האבן זיי געפייניגט, האבן זיי אויפגעהויבן די אויגן צום אייבערשמן, און געשריגן צו אים, און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און ארויסגענומען פון מצרים מיט זיין שטארקע האנט, אָבער נאכדעם וואס זיי זענען ארויס, האבן זיי שוין נישט גערעדט צום אייבערשמן, און דער אייבערשטער האט נאך געוואלט הערן זייער קול נאכאמאל, וואס האט ער געטוהן? ער האט אַנגערייזט פרעה אז ער זאל זיי נאכלויפן, און אזוי האבן זיי ווייטער געשריגן צום אייבערשמן. זעהט מען פון דעם א געוואלדיגע התחזקות פאר יעדן איד, אז אלע צרות וואס א מענטש האט אזי נאר וויל דער אייבערשטער וויל הערן זיין קול, און ווי נאר ער וועט עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשמן וועט ער געהאלפן ווערן. און ווען א מענטש האט שכל און ישוב הדעת, קען ער זיך איינשפארן אסאך צרות, ער הייבט שוין אן צו רעדן צום אייבערשמן, ער ווארט נישט ביז די צרות קומען, ער דאנקט און ער לויבט דעם אייבערשמן אויף די גוטע זאכן וואס ער האט, און אזוי דארף ער נישט באקומען קיין צרות צו עפענען זיין מויל צום אייבערשמן.

(שיחות מוהר"ש חלק מ"ו ערך שביעי של פסח)

אין פאלאץ, און אפילו נאכדעם וואס דער קעניג וועט שטארבן וועלן זיי אייביג קענען אריינקומען אינעם קעניג'ס פאלאץ ווען זיי ווילן בייטאג צו ביינאכט. יארן זענען אריבער, דער קעניג איז געשטארבן און זיין זון האט אים איבערגענומען, דער וויין סוחר איז אויך געשטארבן און זיין זון האט איבערגענומען די וויין געשעפט און אויך די רשות צעטל פונעם קעניג אריינצוגיין ווען ער וויל אין קעניג'ס פאלאץ.

אַנגעטראָגן צו קויפן דעם טעפּיך פאר טייער געלט, דער סוחר האט זיך זייער געוואונדערט פארנוואס זיי בעטן אזוי סאך געלט ער האט באטראכט דעם טעפּיך און באמערקט ווי אין די זייט איז אונטערגעשריבן די ערשטע אות פונעם קעניג'ס נאמען ער האט שוין געהאט געהערט אז דער קעניג איז פארלוירן, איז אים איינגעפאלן אפּשער האט דער טעפּיך עפּעס צו טוהן מיט דעם, ער האט געזאגט פאר די רויבער'ס: "איך זעה אז דאס איז זייער א גוטע טעפּיך און איך בין גרייט עס אפצוקויפן פאר טייער געלט און איך וויל אז איר זאלט מיר ברענגן נאך אסאך פון די סארט טעפּיכער.

די רויבער'ס זענען צוריקגעגאנגען צו זייער געפאנגענעם, דער קעניג, און אים דערציילט אז זיי האבן מצליח געווען, דער וויין סוחר האט עס אפגעקויפט פאר טייער געלט און ער דארף נאך פון די סארט, דער קעניג האט זיך געפריידט און אַנגעהויבן צו מאכן נאך אסאך פון די טעפּיכער און יעדעס מאל האט ער אריין געשריבן נאך איין אות פון זיין נאמען.

עס איז נישט אריבער א לאנגע צייט און דער וויין סוחר האט געכאפט וואס דא גייט פאר אז דער קעניג איז געפאנגען ביי די מענטשן וואס קומען אים פארקויפן די טעפּיכער, ער האט עס שניצל איבערגעגעבן פאר די פאליס און זיי זענען שטילערהייט נאכגעגאנגען די רויבער'ס ביז מען האט געכאפט זייער באהעלטעניש און דארט האבן זיי געטראפן דעם קעניג און אים באפרייט.

גלייך נאכדעם האט דער קעניג געלאזט רופן דעם וויין סוחר און זיך זייער שטארק באדאנקט פאר אים פארן ראטעווען זיין לעבן, און ער האט אים געפרעגט: "זאג מיר וואס איך קען דיר באצאלן פאר די גרויסע טובה וואס דו האסט מיר געטוהן

קינד זאלסט וויסן אז עס הענגט א ביטערע גזירה אויף די שטאט, דער קעניג וויל מארגן ארויסטרייבן אלע אידן, גיי שנעל נעם דעם רשות צעטל וואס דו האסט אריינצוגיין אין קעניג'ס פאלאץ, לויף שנעל צום פאלאץ, קודם זאלסטו גיין צו די מאמע פונעם קעניג, און דערצייל איר די גאנצע מעשה, און צוזאמען זאלט איר גיין צום קעניג און זיך בעטן ביי אים ער זאל אפרופן די גזירה, זאלסט זאגן פארן קעניג אז ער זאל וויסן אז זיין עצה-געבער מיינט גארנישט זיין טובה ווייל ער איז באמת א באהאלטענער קריסט, און אויב ער וועט שיקן סאלדאטן יעצט אינמיטן די נאכט צו דעם עצה-געבער וועט מען זעהן ווי ער שלאפט מיט א גרויסן צלם העכער זיין קאפ.

דער זון פונעם וויין סוחר האט געטראכט צו זיך עס איז דאך נאר א חלום, און ער איז זיך ווייטער געשלאפן, אבער ווען דער חלום האט זיך איבערגעחזרט אסאך מאל האט ער זיך דערשראקן און ער האט אפגעמאכט אז ער גייט צום קעניג.

געזאגט און געטוהן, ער האט גענומען דעם רשות צעטל און ער איז געלאפן צום קעניג אינמיטן די נאכט, אויפן וועג צום פאלאץ איז ער אדורך געגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ארויס פון פענסטער ווי איינער זינגט מיט א וויינעדיגע קול דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" איינמאל און נאכאמאל, דער סוחר טראכט צו זיך: "ווען דער איד זאל וויסן וואסערע גרויסע ניסים מיר דארפן יעצט, וואלט ער זיך גארנישט אזוי אונטער געזינגען" און ער איז זיך ווייטער געגאנגען צום פאלאץ.

די רשות צעטל וואס ער האט געהאט האט אים געעפענט אלע טירן און טויערן, קודם איז ער געגאנגען צו די מאמע פונעם קעניג אזוי ווי זיין טאטע האט אים געהייסן, ער האט איר אויפגעוועקט פון שלאף און געוויינט פאר איר זי זאל רחמנות האבן אויף די אידן, ער האט איז דערציילט אלעס וואס זיין טאטע האט אים געזאגט אין חלום, זי - די מאמע - וואס האט שטארק מפיר טובה געווען פאר דעם וויין סוחר, האט אים צוגעזאגט אז זי וועט גיין מיט אים צום קעניג און אים בעטן מבטל צו זיין די שלעכטע גזירה.

צוזאמען זענען זיי געגאנגען צום קעניג און אים אויפגעוועקט, די מאמע האט זיך געבעטן ביי אים אז ער זאל אפרופן די גזירה, דער איד דער וויין סוחר האט נאך צוגעלייגט און געזאגט צום קעניג: "דער עצה-געבער וואס האט דיר איינגערעדט אז די אידן זענען נישט גוט איז גאר נישט קיין מוסלימענער ער איז א באהאלטענער קריסט און אויב דו וועסט יעצט שיקן מיליטער צו זיין הויז וועט מען זעהן ווי ער שלאפט מיט א גרויסע צלם העכער זיך.

דאס האט שוין זייער אויפגערעגט דעם קעניג, "דער עצה-געבער אויף וועם ער האט זיך אזוי שטארק פארלאזט איז גאר א באהאלטענער קריסט?!" ער האט גלייך געשיקט סאלדאטן צו דעם עצה-געבער'ס הויז צו זעהן אויב עס איז אמת, און ווען די סאלדאטן זענען אנגעקומען צו זיין הויז האבן זיי טאקע געזעהן ווי ער שלאפט מיט א צלם, דאס האט זיי אזוי שטארק אויפגערעגט, ווייל די מוסלימענער האבן זייער פיינט די קריסטן, אז זיי האבן אים גלייך אראפגעהאקט דעם קאפ נאך אינמיטן שלאף, פארשטייט זיך אז די גזירה איז גלייך בטל געווארן, און דער וויין סוחר איז צוריק אהיים געגאנגען פרייליכעהייט.

אויפן וועג אהיים איז ער נאכאמאל דורך געגאנגען די הכנסת אורחים און ער הערט ווי דער איד זינגט נאך אלץ דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו", אבער דאס מאל מיט א פרייליכער ניגון, עס איז אים געווען אינטערעסאנט די גאנצע זאך, ער האט זיך ווייטער אהיים שפאצירט.

פסח אינדערפרי ווען מען איז געגאנגען אין שוהל, איז דער וויין סוחר ארויף אויפן בימה און געבעטן רשות צו זאגן עטליכע ווערטער, ער האט דערציילט די גרויסע נס וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטוהן די נאכט, און ער האט אויך צוגעלייגט אן אינטערעסאנטע זאך וואס ער האט געהערט ווי א איד זינגט קודם דעם פסוק "לעושה נפלאות גדולות לבדו" מיט א וויינעדיגע ניגון און דערנאך מיט א לעבעדיגע ניגון.

ווען מען האט זיך נאכגעפרעגט איז

מען געוואויר געווארן אז דאס איז געווען דער בעל שם טוב, און אזוי איז זיין הייליגע נאמען פארשפרייט געווארן ביי די אידן אין אינסטאנבול.

א שטורעם ווינד אויפן ים

נאך די ערשטע טעג יום טוב האבן די פאר-פאלק זיך געזענגט פונעם בעל שם טוב, זיי האבן אים געפרעגט: "מיט וואס קענען מיר אייך באצאלן פאר די ברכה וואס איר האט אונז אנגעוואונטשן מיר זאלן זוכה זיין צו האבן קינדער?" דער בעל שם טוב האט זיי געזאגט אז ער דארף גארנישט, נאר אז זיי זאלן אים קויפן דריי זיפן אויף א שיף צו ארץ ישראל, זיי האבן זיך געפריידט דאס צו טוהן און זיי האבן געטראפן א שיף וואס פארט אין חול המועד צו די שטאט יפו אין ארץ ישראל, זיי האבן גלייך געדווגען דריי פלעצער פארן בעל שם טוב, פאר זיין טאכטער אדל און פאר דעם סופר רבי צבי.

חול המועד זענען זיי דריי ארויף אויפן שיף אין אנגעהויבן פארן אויפן וועג צו ארץ ישראל, אינמיטן וועג האט דער ים אנגעהויבן זיך צו ווארפן און שטורמען, עס איז געווארן א געפערליכע שטורעם ווינד און עס האט אויסגעזעהן אז די שיף וועט זיך צוברעכן און אלע וועלן אריינפאלן אין ים, דער קאפיטאן האט געהייסן פאר יעדן אריינצווארפן אלע פעקלעך אין ים גרינגער צו מאכן דעם שיף אבער עס האט גארנישט געהאלפן, די שיף האט געהאלטן ביים איינזינקען.

דער בעל שם טוב האט געוואוסט אז דער שטורעם ווינד איז צוליב אים, און אז ער האט צוויי ברירות, אדער אריין צו ווארפן אין ים זיינע הייליגע שריפטן וואס ער האט געהאט מיט זיך, (עס איז דא וואס זאגן אז דאס איז געווען דער ספר תהלים געשריבן דורך דוד המלך אליינס, און עס איז דא וואס זאגן אז דאס איז געווען געשריבענע תורות וואס דער בעל שם טוב האט באקומען פון א באהאלטענעם צדיק רבי אדם בעל שם) אדער דארף זיין טאכטער אדל אריינפאלן אין ים.

דער בעל שם טוב האט ענדערשט געוואלט טוהן די צווייטע וועג, ווייל ער האט געוואוסט אז זיין טאכטער אדל די צדיקת וועט זיכער געראטעוועט ווערן,

און אָפּשׂר אזוי וועט ער קענען אַנקומען
קײן אַרץ ישׂראל, אָבער אַדל האט אים
געזאָגט אז ער זאל ענדערשט אַרײַנוואַרפֿן
די הייליגע ספֿרים וואס ער האט מיט זיך,
ווייל פון איר וועט אַרויסקומען אַ קינד
וואס וועט שרײַבן שענערע און בעסערע
ספֿרים פון דעם, דער בעל שם טוב האט
טאַקע אזוי געטוהן ער האט
אַרײַנגעוואַרפֿן די הייליגע שרײַפטן, און
דער ם האט זיך אָפּגעשטילט, דאס האט
פּאַסירט אין שביעי של פּסח און
דעמאלט'ס זענען זיי געראטעוועט
געווארן פון אַ זיכערע טויט.

דער קינד פון וואס אַדל האט גערעדט,
האט זי געמיינט מיט דעם דעם הייליגן
רבי'ן, ווייל ווי פּאַקאַנט האט אַדל געהאט
צוויי זוהן און איין טאַכטער, די צוויי זוהן
די צדיקים רבי ברוך פון מעזעביזש זי"ע
און רבי אפרים פון סדילקוב זי"ע דער
בעל דגל מחנה אפרים האבן ביידע נישט
איבער געלאזט צופיל ספֿרים אָבער די
טאַכטער פּיגא האט געבוירן דעם הייליגן
רבי'ן וואס האט איבער געלאזט אסאך
ספֿרים, וואוּנדערליכע ספֿרים וואס ביז
היינט זענען זיך נאך אלע אידן מחי' מיט
דעם, און דאס האט אַדל געמיינט, און
דערפאר פירן זיך אַנשי שלומינו פּרסל'ע
חסידים צו מאכן אַ גרויסע סעודה אַחרון
של פּסח, ווייל דעמאלט'ס איז די צדיקת
אַדל געראטעוועט געווארן און דורך דעם
איז דער הייליגער רבי געבוירן געווארן.

געפאנגען ביי די רויבערס

די שטורעם ווינד האט זיך טאַקע
אָפּגעשטילט אָבער די שיף איז
פאַרשלעפט געווארן ערגעץ ביי אַ פּאַרטן
פון אַן אינזל, דאָרט אויפן אינזל האבן
געוואוינט רויבערס וואס זענען געווען
מענטשן פּרעסערס, אזוי ווי די רויבערס
האבן געזעהן ווי אַ שיף איז דאָרט
אַנגעקומען, זענען זיי גלייך ארויף אויפן
שיף און געכאַפט אלע מענטשן, געבינדען
הענט און פיס, און גלייך גענומען זיך
אויסשארפֿן די מעסערס צו שחטן די
מענטשן און זיי אויפֿעסן.

דער בעל שם טוב איז געליגן אויפן
פלאַר געבינדען הענט און פיס געבן זיין
תלמיד רבי צבי דער סופר וואס איז אויף

געווען געבינדען, רבי צבי פּרעגט פון זיין
רבי'ן דעם בעל שם טוב: "רבי וואס טוען
מיר דא? ווי אזוי גייען מיר ארויס פון
דא?" דער בעל שם טוב האט אים
געענטפֿערט: "איך ווייס נישט, איך
געדענקט גארנישט, אָפּשׂר געדענקסטו
עפּעס?" רבי צבי האט געענטפֿערט: "איך
געדענק איך גארנישט, נאר די אַלף-בית
געדענק איך", דער בעל שם טוב האט אים
געזאָגט: "זייער גוט, הייב אָן צו זאָגן די
א-ב" רבי צבי האט אַנגעהויבן צו זאָגן און
דער בעל שם טוב האט נאָכגעזאָגט יעדע
אות.

ווען זיי האבן געענדיגט די א-ב האט
זיך דער הייליגער בעל שם טוב צוריק
אַלעס דערמאַנט, און ער האט גלייך
אַנגעהויבן צו בעטן דעם אייבערשטן אז
ער זאל זיי אַרויטראַטעווען, און דער
אייבערשטער האט געהאַלפֿן אז מען האט
געהערט הויף פייפֿן פון שיפֿן וואס קומען
אַן, אָדער פייפֿן פון רייטערס וואס קומען
צו פארן, ווען די מענטשן פּרעסערס
האבן דאס געהערט האבן זיי זיך
דערשלאָקן, און אַנטלאָפֿן פון דאָרט, און
אזוי זענען זיי די צווייטע מאל
געראטעוועט געווארן פון טויט.

די סוד פון די אותיות

מוהרא"ש איז מסביר ווי אזוי זיי זענען
געראטעוועט געווארן דורך די אותיות,
ווייל אלע ווערטער זענען דאך צוזאם
געשטעלט פון אותיות, און דאס איז די
עצה פאר אַ יעדע פּראַבלעם אז מען זאל
רעדן ווערטער צום אייבערשטן מען זאל
בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש אלעס
וואס מען דארף און אזוי וועט מען זיכער
געהאַלפֿן ווערן.

און אויב ווייסט מען נישט וואס צו
רעדן צום אייבערשטן קען מען ניצן די
אותיות דורך דעם צו רעדן צום
אייבערשטן, מען גייט לויט די א-ב,
למשל: א - אויגן, מען זאל האבן הייליגע
אויגן, די אויגן זאל נישט וויי טוהן, אַמונה
- מען זאל האבן אַ ריינע אַמונה, אורחים -
מען זאל זוכה זיין אַרייַנצונעמען אורחים,
ב' - בנים, מען זאל האבן געזונטע ערליכע
קינדער, ג' - געלט מען זאל האבן אסאך
געלט גרינגערהייט, און אזוי ווייטער

פּעהט יעדער דעם אייבערשטן די זאָגן
וואס מען דארף לויט די א-ב.

צוריק אהיים

ווען דער בעל שם טוב האט געזעהן
וואס עס איז געשעהן, און ער האט
פאַרשטאַנען אז די גאַנצע שטורעם ווינד
איז נאר געשעהן וועגן אים, האט ער
אָפּגעמאַכט אז ער גייט צוריק אהיים
פארן, עס זעהט אויס אז עס איז נאך נישט
געקומען די ריכטיגע צייט, און ער דארף
זיך נישט עקשענען יעצט צו גיין אויף
אַרץ ישׂראל, זיי זענען צוריק ארויף אויפן
שיף, עס איז געקומען אַ שטאַרקע ווינד
וואס האט זיי גלייך געטראָגן צוריק אויף
טערקיי און ביז עטליכע שעה זענען זיי
געווען צוריק אין טערקיי, פון דאָרט איז
דער הייליגער בעל שם טוב אהיים
געפארן, און ער איז מער נישט געפארן
אויף אַרץ ישׂראל.

שלוש

דער גרויסער נס איז געשעהן אַחרון
של פּסח, און אלץ זכר צו דעם מאכן אלע
חסידישע אידן אַ גרויסע סעודה אים
אַחרון של פּסח און מען פריידט זיך צום
גרויסן נס, און מען רופט די סעודה "דעם
בעל שם טוב'ס סעודה", אַנדערע רופן
דאס "משיח'ס סעודה", ווייל דער הייליגע
בעל שם טוב איז געראטעוועט געווארן
דורך די א-ב וואס דאס ניצט מען צו בעטן
דעם אייבערשטן אזוי ווי אויבנדערמאַנט,
און דער רבי האט געזאָגט אז משיח וועט
איינגעמען די גאַנצע וועלט דורך תפלה,
אז ער וועט אויסלערנען פאר יעדן צו רעדן
צום אייבערשטן, דערפאר ווערט עס
אַנגערופן משיח'ס סעודה, ווייל דאס וועט
משיח אויסלערנען פאר די גאַנצע וועלט,
און ווי וואויל און ווי גוט איז פאר דעם
וואס טוט שוין יעצט דאס וואס משיח
וועט אויסלערנען, ער רעדט שוין צום
אייבערשטן וועט אים זיכער גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט.

~~~

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:19
סוף זמן קר"ש.....8:58
מוציר"ט.....8:51
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות ע"ה
ירושלמי.....חלה כ"ו
תוספתא.....מנחות פרק י"ב

שעה 4, גליון 28 (185)

פרשת שמעי, כ"ט ניסן, מברכים חודש איר, שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די ספירה מעג ~

דער אייבערשטער האט ארויסגענומען די אידישע קינדער פון מצרים אום יום טוב פסח, די אידן זענען געווען דעמאלט פארזינקען אין די גיין און פערציג שיערי טומאה, און אין די לעצטע מינוט האט זיי דער אייבערשטער ארויסגענומען פון מצרים. אבער זיי האבן נאכנישט געקענט מקבל זיין די תורה, זיי האבן קודם געציילט ספירה זיבן וואכן און דערנאך האבן זיי מקבל געווען די הייליגע תורה.

דאס איז א געוואלדיגע חזוק און וועג-ווייזער פאר יעדן איד, ווי אזוי אנצוגיין אין לעבן, יעדער איד וויל באַמַת זיין וואויל און דינען דעם אייבערשטן, נאר דער יצר הרע רעדט צו דעם מענטש צו טוהן עבירות, און ווען דער מענטש פאלט דורך, קומט דער יצר הרע און ער צוברעכט אים "דו ביזט שוין גארנישט ווערט, דו וועסט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין". און ווען דער מענטש שטארקט זיך און ער קומט נאכאמאל און נאכאמאל צום אייבערשטן, פרובירט דער יצר הרע נאכאמאל און נאכאמאל צו צוברעכן דעם מענטש, ביז ער איז ליידער מצליח אסאך מאל צו מייאש זיין דעם מענטש אז ער זאל אוועקגיין פונעם אייבערשטן.

דערפאר קען מען נעמען א גרויסע חזוק פון די ספירה טעג, אז אפילו ווען די אידן זענען שוין ארויס פון מצרים, זענען זיי נישט אנגעקומען גלייך צו קבלת התורה, זיי האבן קודם געדארפט דורכגיין די ספירה טעג, און די זעלבע איז ביי יעדן איד, אפילו ווען ער וויל שוין ארויסגיין פון זיין אייגענע מצרים, ער מאכט אפ: "דאס איז עס, פון יעצט וועל איך שוין זיין אן ערליכער איד". קומט מען נאכנישט גלייך אן דערצו, עס

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אֶכְבֵּד ויִדָּם אַהֲרֹן, זאגט רש"י אז משה האט געזאגט פאר אהרן: "איך האב געוואקסט אז דער משכן וועט געהייליגט ווערן דורך גרויסע צדיקים, אבער איך האב געמיינט אז דאס וועט זיין דורך מיר אדער דיר. יעצט זעה איך אז זיי זענען גרעסער פון מיר און דיר".

מוהרא"ש איז עם מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) אויפן פסוק (תהלים ב') "בצר הרחבת ל"י" אז אפילו ווען א מענטש האט צרות זאל ער קוקן און זעהן אז אפילו אין די צרה קען ער טרעפן זאכן וואס דער אייבערשטער האט אים דערמיט געהאלפן. ווייל דער אייבערשטער איז דער "פעל הרחמים" און אפילו ווען ער שיקט א צרה איז עם אויך מיט רחמנות.

אבער ווען דער מענטש איז אין די צרה איז אים שווער צו קוקן אויף די גוטע חלקים, און ער קען חס ושלום האבן קשיית אויפן אייבערשטן. דערפאר איז א גרויסע מצוה ווען א צווייטער איז אים מחזק זיין, און זאגט אים: "שמארכ זיך, ווער נישט צופאלן, די צרה וועט אריבערגיין, און ביז דעמאלט קוק אויף די גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער האט דיר יא געהאלפן".

דאס איז פשט אין פסוק, ווען עם איז געשעהן די גרויסע צרה, אהרנים צוויי קינדער נדב און אביהו זענען געשטארבן, האט אים משה רבינו מחזק געווען און געזאגט: "עם ארויס די גוטע חלק דערפון, און זעה אז זיי זענען געווען גרויסע צדיקים".

(זאת התורה שמעי ז')

***

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובחגלים אתם תאכלו, דער אייבערשטער האט געהייסן אז פיש מעג מען עסן נאר אויב עם האט "סנפיר - פלוס פעדערן" וואס מיט דעם שווימט ער, און אויך "קשקשת - שופן" וואס זענען ווי א פאנצער אויף זיין גוף.

מוהרא"ש זאגט אז דאס קומט אויף מרמז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז ווען א איד וויל תשובה מוהרן, ער וויל זיין אן ערליכער איד, דארף ער זיין "בקי ברצוא ובקי בשוב", דאס מיינט אז פון איין זייט דארף מען פרובירן צו מוהרן ווי מער גוטס, אריינבאפן ווי מער תורה ומצוות ומעשים טובים, און זיך צוריק האלטן פון עבירות. אבער פון די אנדערע זייט מוז מען זיך זייער שמארכן, אז אפילו עם גייט נישט ווי מען וויל, אפילו מען פאלט דורך און מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עם דארף צו זיין, און דער יצר הרע קומט גלייך צוברעכן דעם מענטש: "דו ביזט שוין גארנישט ווערט, דו וועסט שוין מער נישט זיין קיין ערליכער איד". פאר מען זיך נישט לאזן פון אים, "איך בין טאקע דורכגעפאלן, אבער דער אייבערשטער האט מיר נאך אלץ ליב, ער ווארט נאך אויף מיר, איך קען נאך אלץ צוריק קומען צו אים. איך וועל מיר אויסרעדן די הארץ פאר אים, איך וועל תשובה מוהרן, און איך בין שוין צוריק ביים אייבערשטן".

דאס קומט אויף דער פסוק מרמז זיין, די אידישע קינדער ווערן צוגעגליבן צו די פיש,

המשך בדף ב

פרישת השבוע

ווי דער פסוק זאגט (בראשית מח, מז) "וידגו לרב בקרב הארץ", און די אידן בארפן שווימען אין וואסער, וואס דאס גייט ארויף אויף לערנען תורה, ווי דער פסוק זאגט (ישעי' נה, א) "הוי כל צמא לכו למים", און אויך תפלה ווערט אנגערופן וואסער, ווי דער פסוק זאגט (איכה ב, יט) "שפכי כמים לבך נכח פני ה'", קומט אויס אז א איד איז ווי א פיש וואס בארפן שווימען אין תורה און תפלה.

און דער איד בארפן האבן "סנפיר וקשקשת", פון איין זייט "סנפיר - פלום פעדערן" צו קענען גוט שווימען, צו קענען אריינבאפן אסאך מצות ומעשים טובים, אבער פון די אנדערע זייט בארפן מען אויך האבן, "קשקשת - שופן", דאס מיינט אז מען בארפן האבן א פאנצער, זיך נישט צו לאזן צוברעכן פונעם יצר הרע קיינמאל נישט, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב מען געפינט זיך.

די גמרא זאגט (נהח ב"א) אז אויב מען וועהט אז די פיש האט "קשקשת - שופן", איז זיכער אז עס האט "סנפיר - פלום פעדערן", דאס איז מרמז אז דער עיקר איז דער פאנצער, דער עיקר בארפן מען זיך נאר זייער שטארק און נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך, און אויב מען שטארקט זיך, וועט שוין דער אייבערשטער העלפן, אז מען וועט זיך צוהערן צו די צדיקים, וואס לערנען דעם וועג ווי אזוי צו שווימען אין "ים התקווה" און זיין נאנט צום אייבערשטן.

(תוך החבל סעודה שלישית, שמיני. תשס"ח לפ"ק) ***

ניקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם, נדב און אביהו זענען געשטארבן ווייל זיי האבן געמאכט פארן אייבערשטן א פרעמדע פיער וואס ער האט נישט געהייסן. רש"י זאגט, פארנוואס זענען נדב און אביהו געשטארבן? ווייל זיי האבן געפסקנט הלכות פאר זייער רבי משה רבינו. לבאורה בארפן מען פארשטיין, דער פסוק זאגט דאך א צווייטע מעם, פארנוואס זאגט רש"י אז אנדערע מעם פארנוואס זיי זענען געשטארבן? מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"א), אז דורך אמונת חכמים, אז מען פאלגט א צדיק, דורך דעם ווייסט א מענטש ווי אזוי זיך צו פירן.

דאס מיינט אז אפילו ווען איינער איז וואויל און ערליך, ער וויל נאר טוהן דעם רצון ה', בארפן ער אבער נאך אליין גיין צו א צדיק וואס זאל אים ווייזן די ריכטיגע וועג, ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, ווייל אליין קען זיך א מענטש זייער נארן, ער טוט ווילדע זאכן וואס דער אייבערשטער וויל בכלל נישט האבן פון אים.

אזוי ווי מיר געפינען ביי קרח וואס האט נישט געוואלט פאלגן משה רבינו, האט ער זיך אנגעטוהן א טלית וואס איז געווען אינגאנצן פון תכלת, ער האט געמיינט אז ער איז ערליכער מיט דעם, אבער דער אייבערשטער בארפן דאס בכלל נישט, און דערפאר מוז מען האבן א צדיק, וואס ער לערנט דעם מענטשן דעם ריכטיגן וועג אין לעבן.

דאס איז פשוט אין פסוק, ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם, נדב און אביהו האבן געברענגט צום אייבערשטן אבער עס איז געווען א פרעמדע פיער, א פיער וואס דער אייבערשטער האט זיי נישט געהייסן, אבער ווי אזוי זענען זיי צוגעקומען דאס צו טוהן? ווייל זיי האבן נישט געפאלגט משה רבינו, ווען זיי וואלטן געהאט אמונת חכמים, און געאונגען צו משה רבינו און אים געפאלגט, וואלטן זיי נישט צוגעקומען צו דעם.

קומט אויס אז די ביידע מענים זענען איינס, נאר רש"י זאגט די סיבה וואס האט זיי צוגעברענגט צו מאכן דעם פרעמדן פיער.

(תוך החבל סעודה שלישית, שמיני. תשס"ח לפ"ק)

שיחות מוהרא"ש

דארף קודם אריבער גיין אויף אים די ספירה טעג, איין טאג "חסד שבגבורה", איין טאג "גבורה שבגבורה", דאס מיינט אז יעדן טאג דרייען זיך אריבער אויפן מענטש אלע מיני מצבים און שוועריקייטן ברוחניות ובגשמיות, און ווען דער מענטש האט שכל און ער דערהאלט זיך. צוריק צום אייבערשטן, און ער פרובירט אריינצוכאפן וויפיל תורה ומצות ער קען, וועט ער סוף כל סוף אנקומען צום יום טוב שבועות צו קבלת התורה, ער וועט באקומען די תורה פונעם אייבערשטן, און זיין אן ערליכער איד.

(קונטרס ספירת העומר)

א געציילטער טאג

נאך א וויכטיגע זאך לערנען מיר פון די ספירה טעג, אז פאר מען גייט מקבל זיין די תורה אום יום טוב שבועות, דארף מען קודם ציילן די טעג, דאס לערנט אונז אז יעדער טאג איז א געציילטער טאג, א וויכטיגער טאג, יעדן טאג קען מען גוט אויסניצן מיט גוטע זאכן.

די גמרא זאגט (פסחים ד) "מקצת היום כפל", א חלק פונעם טאג איז אזוי ווי א גאנצע טאג, ממילא אפילו ווען עס איז שוין אריבער געגאנגען רוב טאג, און מען געבט זיך א קוק אן ווי אזוי דער טאג איז אריבער מיט גארנישט, טאר מען נישט אויפגעבן אויף דעם טאג און טראכטן "די היינטיגע טאג איז שוין דערנאך, מארגן וועל איך פרובירן אריין צו כאפן גוטע זאכן, מארגן וועל איך לערנען, מארגן וועל איך דאווענען", ווייל אפילו אויב עס איז נאך געבליבן נאר עטליכע מינוט פונעם טאג, קען מען נאך פארעכטן דעם גאנצן טאג, אויב וועט מען אויסניצן די עטליכע מינוט וואס עס איז נאך געבליבן צו לערנען אביסל תורה, צו טוהן עפעס מצות ומעשים טובים, וועט מען מיט דעם אויפהייבן דעם גאנצן טאג.

דאס לערנען מיר פון די ספירה טעג, יעדער טאג איז א געציילטער טאג, און ווען מען וועט אנהייבן פון יעצט אויסצוניצן יעדן טאג ווי עס דארף צו זיין, וועט מען קענען מקבל זיין די תורה פונעם אייבערשטן אום יום טוב שבועות.

(קונטרס ימי הספירה)

יעדער ציילט פאר זיך אליין

חז"ל זאגן אויפן פסוק וספרתם לכם - לעצמכם. יעדער מענטש דארף ציילן ספירה פאר זיך אליין. דאס קומט אונז לערנען אז די אלע התחזקות וואס מען קען ארויסלערנען פון די ספירה טעג, דאס אלעס דארף מען טוהן פאר זיך אליין און נישט קוקן אויף א צווייטן.

אזוי ווי עס איז דא א יצר הרע וואס רעדט אפ דעם מענטש פון דינען דעם אייבערשטן. איז דא א פארקערטע יצר הרע וואס רעדט צו דעם מענטש אז ער זאל קוקן אויף אנדערע ערליכע אידן און זעהן ווי אזוי דינען דעם אייבערשטן מיט אזא שטארקייט און ברען, אז דער מענטש זאל באקומען חלישת הדעת פון דעם, "זענער איז אזוי וואויל און גוט, און איך קען עס נישט באווייזן". אויבן אויף זעהט דאס אויס ווי ענוה, דער מענטש האלט זיך קליין אז ער קען נישט אזוי גוט. אבער באמת איז דאס גאון, דער מענטש האלט זיך גרויס אז אים פאסט נישט צו דינען דעם אייבערשטן אויף זיין שטאפל וואו

שיחות מוהרא"ש

ער האלט, ער וועט נאר זיין צופרידן אויב ער קען דינען דעם אייבערשטן אויף א שטאפל פונקט ווי זיין חבר.

אבער דער אמת איז אז דער אייבערשטער לייגט יעדן מענטש אריין אין אן אנדערע מצב, און דער אייבערשטער וויל זעהן ווי אזוי דער מענטש וועט זיך שטארקן און דינען דעם אייבערשטן לויט זיין שטאפל און לויט זיינע מעגליכקייטן און אומשטענדן. דער אייבערשטער האט א באזונדערע סארט נחת רוח פון יעדן איד באזונדער, און מען טאר קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן, סיי אויף איינעם וואס איז ערגער און סיי אויף איינעם וואס איז בעסער.

דערפאר טאר מען זיך נישט לאזן פונעם יצר הרע, און קיינמאל נישט ווערן צובראכן פון א צווייטן, שטענדיג דארף מען קוקן נאר אויף זיך אליין, און זעהן וואס מען קען טוהן עפעס א נחת רוח פארן אייבערשטן.

דער רבי זאגט אויפן פסוק "אחד היה אברהם" אז אברהם האט געדינט דעם אייבערשטן מיט דעם אז ער איז געווען איינער אליין, ער האט נישט געקוקט אויף א צווייטן. און דאס דארף יעדער איד נאכמאכן און נאר קוקן אויף זיך אליין, און נישט ווערן צובראכן פון דעם וואס מען זעהט אז א צווייטער איז מער מצליח.

דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם חכם מיטן תם, אז דער תם איז געווען א שוסטער און ער פלעגט מאכן שיד מיט דריי עקן, אבער ער פלעגט זיך זייער פרייען מיט די שיד וואס ער האט געמאכט, ער פלעגט זייער אויסלויבן זיינע שיד אז זיי זענען זייער שיינע שיד. ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט אז אויב ער מאכט יא אזעלכע שיינע שיד, דאן פארן וואס קען ער נישט בעטן דערפאר די זעלבע געלט וואס די אנדערע שוסטערס בעטן פאר זייערע שיד? האט דער תם געענטפערט: "וואס האט דאס מיט מיר? דאס איז יענעמ'ס מעשה און דאס איז מיין מעשה. און פארן וואס דארף איך קוקן אויף א צווייטן? לאמיר אליין מאכן א חשבון וויפיל האט מיר געקאסט צו מאכן די שיד, און וויפיל איך פארדין אויף דעם, און מיט דעם פריי איך זיך, און עס אינטערעסירט מיר נישט וויפיל א צווייטער מאכט אויף זיינע שיד".

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה, האט ער געזאגט: "און אויב דער דאווענען איז נישט ווי עס דארף צו זיין איז עס ווי א שוכעלע מיט דריי עקן". דאס מיינט אז מיר דארפן פרויבירן צו גיין אין די הייליגע וועגן פון דעם תם, און אפילו ווען די תורה ותפלה זענען נישט אזוי הונדערט פראצענט ווי עס דארף צו זיין, זאל מען זיך אבער פרייען דערמיט. און אנשטאט צו קוקן אויף א צווייטן וואס קען בעסער, זאל מען קוקן אויף וואס מען פארדינט אליין פון די גוטע מעשים וואס מען טוט, און זיך פרייען מיט דעם, און דאן וועט מען זוכה זיין זיך צו שטארקן און ווערן נאך בעסער.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין עבודת ה', וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(ליקוטי הלכות, פסח, ה"ט אות כ"ב)

מילי דאבות

פערל ווערמער אויף פרקי אבות

פאר יעדן מענטש אין יעדן מצב

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

מען פירט זיך צו זאגן די משנה פארן לענגען פרקי אבות, כאטש עס איז א משנה אין סנהדרין.

חז"ל זאגן (שמות רבה, ג, ג) אז אין עולם הבא האט יעדער צדיק א באזונדערע אפטיילונג. דאס מיינט אז יעדער צדיק האט זיך זיין וועג ווי אזוי אנצוקומען צום עולם הבא, יעדער מענטש דינט דעם אייבערשטן אויף אן אנדערע אופן.

ווען א מענטש לערנט פרקי אבות און ער זעהט אזויפיל עצות און גוטע מדות וואס די הייליגע חכמים לערנען אונז, קען אים שווער ווערן, פארן וואס פעלט אויס צו האבן אזויפיל סארט עצות און הנהגות. דערפאר זאגט מען די משנה, כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, יעדער איד האט א חלק אין עולם הבא, און יעדער האט א באזונדערע חלק, יעדער האט א באזונדערע וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, און דערפאר דארף מען האבן אלע סארט עצות, אז עס זאל זיין גענוג עצות פאר יעדן סארט מענטש, אז ער זאל אויך קענען קומען צום אייבערשטן.

און דער אמת איז אז אפילו דער מענטש אליין איז נישט אייביג אויף די זעלבע מדריגה, אמאל דארף ער די עצה און אמאל דארף ער יענע עצה. דעריבער דארף מען האבן אלע סארט עצות פאר יעדן מענטש אין יעדן מצב.

(חסדי אבות פרק ג)

***

קודם זאג אסאך תורה

ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה

יעדער איד וויל לערנען תורה, דער עיקר סיבה פארן וואס מענטשן לערנען נישט קיין תורה איז נאר ווייל זיי זעען אז זיי האבן נישט די צייט און געדולד זיך אראפ צו זעצן און לערנען געהעריג ווי עס דארף צו זיין, און דעריבער לערנען זיי גארנישט. זיי קלערן "ווען איך וועל זיין מסודר און איך וועל האבן געהעריג דעם קאפ אויפן פלאץ, דאן וועל איך זיך זעצן לערנען געהעריג".

דערפאר זאגט די משנה ואל תאמר לכשאפנה אשנה - זאג נישט אז ווען דו וועסט האבן צייט וועסטו זיך זעצן לערנען. שמא לא תפנה - אפער וועסטו קיינמאל נישט ווערן מסודר, און דאן וועט אויסקומען אז דו וועסט קיינמאל נישט לערנען.

די ריכטיגע וועג איז אז אפילו ווען מען איז נישט מסודר, מען האט נישט קיין צייט און מען האט נישט דעם קאפ אויפן פלאץ, זאל מען זיך זעצן לערנען ווי אזוי מען קען נאר, מען זאל כאטש זאגן די ווערטער אפילו דער קאפ איז נישט דארט, און מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט.

דער רבי האט אויג געגעבן א סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן סיפן ע"ח) אז מען קען לערנען אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, מען זאל כאטש זאגן די ווערטער פונעם חומש, פון משניות פון גמרא, און די זעלבע ביי אנדערע למודים. דאס קען מען טוהן אפילו ווען מען איז נישט מסודר און דער קאפ איז נישט אויפן פלאץ.

ווען א מענטש וועט דאס טוהן, ער וועט קודם לערנען אפילו אן פארשטיין, דאן וועט אים דער אייבערשטער צום סוף העלפן אז זיין קאפ וועט זיך עפענען און ער וועט פארשטיין אלעס וואס ער האט געלערנט.

(אהבת אבות פרק ב' משנה ה')

***

א שטארק הארץ

רבי אלעזר אומר לב טוב

דער עיקר עצה פאר א מענטש אויף דער וועלט איז זיך אנצוגארטלן מיט א שטארק הארץ, און אפילו ווען ער גייט דורך שווערע נסיונות פון אינערווייניג און פון אינדרויסן זאל עס אים נישט צוטערען צום הארץ, ער זאל זיך שטארקן און נישט קוקן אויף די אלע שוועריקייטן.

אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סיפן רמ"ט) אז דער עיקר גבורה פון א גיבור איז נאר אין הארץ, ווער עס האט א שטארק הארץ קען באווייזן גרויסע גבורות און אייננעמען גרויסע מלחמות, ווייל ער קען אריינלויפן אינמיטן די מלחמה און ער האט נישט מורא פאר גארנישט.

די זעלבע איז ביי יעדן מענטש, דער עיקר שטארקייט דארף זיין אין הארץ, זיך נישט צו דערשרעקן פון קיין שום זאך, נאר ווייטער אנגיין אן מורא.

(אהבת אבות פרק ב' משנה י"ג)

מיט מיר, ביי מיר, און נעפן מיר

איבער וואס האט קשיות אויפן בורא פל עולמים דאס איז א סימן אז ער האט פובם געווען בכרית רחמנא לישכון ער איז נכשל געווארן מיט שווערע ביטערע עבירות וכו' וכו', אזוי ווי היינט איז דאס דא ליידער זייער זייער דאס בחורים און אינגעלייט ווערן נכשל מיט גראפע ביטערע צוונות וכו' און דאס ברענגט אין זיי אריין א געוואלדיגן יאוש, און דער יאוש איז גורם נאכדעם אז מען זאל אויפהערן צו לייגן תפילין רחמנא לישכון, און מען זאל אויפהערן צו דאווענען רחמנא לישכון וכו' וכו' און אזוי ווערט מען אפגעקילט אינגאנצן פון אידשקייט, ביז מען נעמט אראפ די בארד און פיאות, ביז רחמנא לישכון מען קען ארויסגיין אינגאנצן פון גדר אנושי, מען פאלט אראפ און מען ווערט אזוי ווי א גוי גמור.

איבערדעם דארפסטו זיך זעהן זייער צו שטארקן מיט פשוטע אמונה, און דער בורא פל עולמים וועט דיר אונדוי און אונדוי מוחל זיין, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר הפרות אות אמונה סימן ל"א) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא; דורך אמונה איז דער בורא פל עולמים מוחל אלע צוונות, איבערדעם שטארק זיך אין אמונה און זאלסט אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים דו זאלסט האבן אמונה, ווארום אז מען בעהט אויף אמונה האט מען אמונה, אמונה איז אזא מין לעקטיגקייט אז מען דארף אויף דעם אסאך בעטן, און אז א איד שפירט שטענדיג אז דער בורא פל עולמים איז מיט איהם, דעמאלט איז ער שטענדיג פרייליך, און קיין שום זאך וועט איהם נישט אראפוארן.

דארפסטו וויסן אז די עצבות און מרה שחורה, דאס ביטערניש וואס עס איז אין דיר אריינגעכאפט געווארן דאס איז נאר פון דיין פארגאנגענהייט, פון די פגם הברית וואס דו האסט עובר געווען וכו' וכו', איבערדעם זאלסטו זיך נעמען אין די הענט אריין, דו זאלסט זיין נאר פרייליך, און דו זאלסט בעטן דעם בורא פל עולמים אויף די זאכן אמונה גלייבן אין איהם אז ער איז דא ביי דיר, נעבן דיר, אין דיר, און דאס וועט דיר ברענגן צו 'שמחה', שמחה איז אזא מין גרויסן לעכט אז מען קען דאס נישט משיג זיין נאר דורך תפלה, איד האט אז דו וועסט זיך נעמען אין די הענט אריין און דו וועסט בעטן רבונו של עולם זיי מיר מנקה צו אמונה ברוחה ומזוכת, איד זאל שפירן אז דו ביסט דא מיט מיר, ביי מיר, נעבן מיר, אין מיר, פדי איד זאל שטענדיג פרייליך זיין, ווארום עס איז נישטא קיין גרעסערע שמחה ווי צו שפירן אז דו ביסט דא אויף די וועלט, ווארום מלא כל הארץ כבודו, דו געפינקסט זיך איבעראל, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דיר. אזוי זאלסטו בעטן אן קיין שום חכמות וועסטו זעהן אז דו וועסט ארויסגיין פון אלע צרות.

(אשר בנחל באדיש חלק ה' מכתב תר"י)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

פינף יאר אפגעצייכנט צו די עפענונג פון "תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב"

אין די יעצטיגע טעג ווערט פינף יאר פון ווען מיר האבן געעפנט די תלמוד תורה אין וויליאמסבורג, "תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב". אין די לעצטע יארן, האט שוין די תלמוד תורה געהאט א ווייט גרייכנדע אפקלאנג, אלס א פלאץ וואו די קינדער ווערן נתחנך מיט תורה תפלה און יראת שמים על דרך ישראל סבא, מיט די אלע הייליגע עצות פון הייליגן רבי'ן, אויפן וועג ווי אזוי מוהרא"ש האט אונז געלערנט. הכרת פניהם ענתה בם. ווי עס זאגן עדות אלע עלטערן, זעהט מען אויף די קינדער א געוואלדיגע חן, אן איידלקייט און ערליכקייט וואס מען טרעפט נישט געווענליך. דאס קומט נאר פון די הייליגע תורה וואס די קינדער לערנען פלייסג וואס די תורה איז אילת אהבים ויעלת חן, ובנוסף וואס די קינדער רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך. די קינדער זענען שטענדיג פארנומען צו דערציילן "מעשיות פון תפלה", זאכן וואס זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן.

די הארץ ווערט איבערגענומען ווען מען הערט ווי די תמימות'דיגע קינדער, דערציילן ווי זיי בעטן דעם אייבערשטן בתמימות ופשיטות און ווי דער אייבערשטער העלפט זיי שטענדיג. עטליכע קינדער האבן דערציילט פארן מלמד נאך פסח, אז זיי האבן נישט געוואלט מוטשען זייערע עלטערן צו באקומען א גוטע אפיקומן, אנשטאט דעם מוטשען זיי ענדערשט דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט זיי זיכער העלפן. ווען עס ווערט איינגעבאקן אין די יוגע הערצער צו לעבן מיטן אייבערשטן, וועט דאס מיטוואקסן מיט זיי אלע יארן, און זיי וועלן שוין קיינמאל נישט אוועקגיין פונעם אייבערשטן. אין יעדן מצב וואס זיי וועלן זיין, וועלן זיי וויסן אז זיי האבן זיך צו וועסן צו ווענדן, דער אייבערשטער גייט מיט זיי שטענדיג, און ער וועט זיי קיינמאל נישט פארלאזן.

עס דערמאנט זיך די התחלה פון די תלמוד תורה, מיט פינף יאר צוריק ווען די חברי ההנהלה זענען געזיצן ביי מוהרא"ש חול המועד פסח אין יאר תש"ע איבערצוגיין אלע דעמאלן איבער די תלמוד תורה, האט מוהרא"ש דערציילט דעמאלט וואס עס האט זיך אפגעשפילט אין וויליאמסבורג ווען מען האט געגרינדעט די ערשטע ברסלביע בית המדרש אין וויליאמסבורג.

בימים ההם איז ברסלב געווען א נייע זאך וואס ווייניג האט דערפון געהערט, און מען האט זיך זייער געמוטשעט מיט מנין, מאכט זיך אמאל אז דער גבאי פון בית המדרש האט זיך אויסגערעדט פאר מוהרא"ש - וואס איז נאך געווען דאן א יונגע אינגערמאן - אז מען מוטשעט זיך זייער מיט צוזאמשטעלן מנין יעדן שבת אין בית המדרש. האט מוהרא"ש זיך צושמייכלט און זיך אנגערופן, "זארגט נישט, דא אין וויליאמסבורג וועט נאך זיין א ברסלביע תלמוד תורה", און ווען עס איז דעמאלט אריבער געפארן דארט באסעס פון פארשידענע תלמוד תורה'ס, האט מוהרא"ש געזאגט, "דו זעהסט די באסעס? אזוי וועלן ארום פארן באסעס וואס וועט שטיין אויף זיי "תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב".

פאר דעם גבאין איז דאס געווען ווי א ווילדער חלום, און ער האט זיך אנגערופן צו מוהרא"ש, "איר חלומ'ט בהקיץ", יעצט - האט מוהרא"ש אויסגעפירט - זעט מען אז די חלום איז ברוך ה' מקוים געווארן.

מיטן אייבערשטנס הילף האט זיך די תלמוד תורה גאר שטארק פארברייטערט און פארבעסערט במשך די יארן, צו די צופרידענהייט פון אלע עלטערן.

כי הם חיינו ואורך ימינו!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

תמיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

החתן אלי' קנאלל הי"ו

וואס איז א חתן געווארן עב"ג למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים מיט סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יצחק אייזיק קאהן הי"ו צו די געבורט פון א אינגעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יהיאל אריה הי"ו צו די געבורט פון א אינגעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יצחק אהרן וויינבערג הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה אשר לעווי הי"ו צו די געבורט פון א מיידעלע למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:26
סוף זמן קר"ש.....8:52
מוצאי שבת"ק.....8:58
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות פ"ב
ירושלמי.....ערלה ה'
תוספתא.....חולין פרק ו'

שעה 4, גליון 29 (186)

פרשת תזריע מצורע, ו' אייר, אבות פרק ב', שעת תשע"ה לפ"ק

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּע

נגע צרעת פי תהיה באדם והובא אל הפה, מוהרא"ש זאגט אז דער פסוק קומט מרמז זיין, דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') אז דער עיקר געווער פון משיח איז "תפלה - צו רעדן צום אייבערשטן", משיח וועט איינגעמען די וועלט מיט תפלה, דאס מיינט אז משיח וועט אויסלערנען פאר אלע מענטשן פון די וועלט, אז מען קען רעדן צום אייבערשטן, אז א מענטש האט נישט קיינעם און נישט נארינישט אויף דער וועלט, אויסער דעם אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט "פי אז אהפך אל עמים שפה ברוכה לקרא כלם בשם ה'".

ווי אזוי ווערט מען נאנט צום אייבערשטן? נאר דורך רעדן צו אים, א מענטש דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע גוט'ס וואס ער האט און געטן דעם אייבערשטן אויף וואס עס פֿעלט אים נאך, און דאס וועט משיח אויסלערנען פאר די גאנצע וועלט.

דער אמת איז אז דאס קען מען אויך היינט טוהן, א יעדער מענטש קען שוין יעצט אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, דער פראבלעם איז נאר, אז ווען מען טוט עבירות, ווערט פארשטאפט די אויגן און די הארץ, און מען פילט נישט אז דער אייבערשטער הערט אים יעדע ווארט וואס מען רעדט צו אים, מען פילט נישט דעם אייבערשטן, אז נאר דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט.

די עצה דערצו איז צו גיין צו א צדיק, וואס ער קען אויפהייבן יעדן מענטש און אים צוריק ברענגן צום אייבערשטן, ער לערנט אים פארן מענטש אז דער אייבערשטער איז שמענדיג מיט אים, און מען קען שמענדיג רעדן צום אייבערשטן.

דאס איז אויך דער פסוק מרמז, נגע צרעת פי תהיה באדם, די נגעים גייען ארויף אויף די עבירות וואס א מענטש טוט וואס דאס מאכט אים בלינד, נישט צו זעהן און נישט צו פילן דעם אייבערשטן, וואס איז די עצה? והובא אל הפה, מען זאל אים ברענגן צום צדיק, וואס ער איז דער פהן משרת ביים אייבערשטן, און דער צדיק וועט אויפהייבן דעם מענטש און אים ברענגן צום אייבערשטן.

(זאת התורה תרע"א)

***

והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת נפת עיניו ואת כל שערו יגלח. דער מצורע דארף זיך אפשערן אלע זיינע האר.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי רבי נתן זאגט (ליקוטי תלכות גילתם הלכה ג' אות

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

~ מכבד זיין א צווייטן ~

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע ספירה טעג. אין די טעג טרויערן מיר אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וועלכע זענען געשטארבן אין די צייט ווייל זיי האבן זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און נישט געלעבט בשלום איינער מיטן צווייטן.

דעריבער איז יעצט די ריכטיגע צייט אז מיר זאל פרובירן זיך צו פארבעסערן טאקע אין דעם הינזיכט, אז מיר זאלן יא מכבד זיין א צווייטן, אז מיר זאלן לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

די סיבה וואס מאכט אז מען זאל נישט מכבד זיין א צווייטן איז ווייל מען האט נישט קיין ריינע אמונה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ער ווייסט און ער גלייבט אז ער קען זיך נישט רירן אָנעם אייבערשטן, אלעס אויף דער וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער נישט מקנא זיין א צווייטן, ער וועט נישט אָוועקמאכן א צווייטן, ער וועט וויסן אז אלעס וואס ער דארף צו האבן וועט אים דער אייבערשטער אליין געבן, און קיינער קען אים דאס נישט צוכאפן. אזוי ווי די חז"ל זאגן (יומא לה:): "בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא", קיינער קען נישט אָנרירן וואס עס באלאנגט צו א צווייטן.

ווען א איד האט אָבער נישט די קלארע אמונה, דאן הויבט ער אָן ווערן טרויעריג פארן וואס א צווייטער האט מער פון אים, און אַנשטאט צו טון די ריכטיגע שריט, צו געטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אַנשטאט דעם איז מען מקנא דעם צווייטן, און מען ווערט ברוגז אויף א צווייטן, און

המשך בדף ב

פֿרשֿת הַשָּׁבוּעַ

ב) אז דער עיקר פון א איד איז זיין באַרד און פֿאות, דאס איז זיין צלם אַלקים, דאס ווייזט אז ער איז א איד און אז ער איז נאָנט צום אייבערשטן, און דערפֿאר זעהט מען אז ווען איינער הייבט אן אַוועק צו פֿאלן פון פֿאַשעפֿער וועט ער די ערשטע זאך אָנהויבן צו שניידן די באַרד און פֿאות, דאס איז א סימן אז מען הייבט אן אַוועק צו גיין פֿונעם אייבערשטן. דערפֿער דארף זיך א איד שטאַרקן מיט זיין באַרד און פֿאות, און זיך פֿרייען מיט דעם, און חס ושלום נישט צורירן דערצו עס אַראַפֿצוגעמען ח"ו.

מיט דעם קען מען פֿאַרשטיין פֿאַרנוואס דער מצורע האט געדאַרפֿט אַפֿשערן אלע זיינע האַר, און אויך די באַרד און פֿאות. ווייל דאס איז די סימן פון א מצורע. די נגעים קומען דאך ווייל מען האט זיך נישט אויפֿגעפֿירט ווי מען דארף, מען איז אַוועק פֿונעם אייבערשטן און געווארן א קרעציגער, און דערפֿאר איז דער סימן דערצו אז ער שערט זיך אָפֿ זיין באַרד און פֿאות. און די עצה פֿאַר אזא קרעציגער מענטש איז אז ער זאל צוריק קומען צום אייבערשטן, צוריק לאָזן וואַקסן די באַרד און פֿאות, און אָנהויבן פון פֿריש צו דינען דעם אייבערשטן. דער אייבערשטער וואַרפֿט קיינעם נישט אַוועק, ער איז שטענדיג גרייט צוריק צו געמען יעדן וואס ווענדט זיך צו אים.

(תוך הנחל לל שב"ק פ' תרע-מצרע תשע"א לפ"ק)

***

אין די וואַכעדיגע הפֿטורה שמיים, וואַרבעה אַנשים היו מצרעים פֿתח השַׁעַר, די גמראַ זאָגט (סוֹפָה מ"ו:) אז די פֿיר קרעציגע מענטשן זענען געווען גחזי מיט זיינע דריי קינדער. גחזי איז געווען דער מַשֶׁרֶת פון אַלישע הנביא. ווען געזן דער גענעראַל פון אַרם איז געקומען צו אַלישע זיך אויסהיילן פון זיין קרעץ, האט אַלישע נישט געוואלט געמען קיין געלט פון אים, אָבער גחזי איז נאָכגעלאָפֿן געזן און לוינט געזאָגט אז אַלישע האט צוריק געצויגן ער וויל יא געמען געלט און געזן האט אים געגעבן אסאך מתנות, ווען גחזי איז צוריק געקומען צו אַלישע האט אַלישע אים געשאַלטן אז די קרעץ פון געזן זאל אַריבער גיין צו אים און צו זיינע קינדער, און אזוי איז טאַקע געווען.

זעהט מען פון דעם די האַרבֿקייט פון מזלול זיין אין א צדיק, וואס מען פֿאַקומט אויף דעם אַ האַרבֿע שְׁמָרָאף לדורות, ווי מען זעהט אז גחזי איז קרעציג געווארן מיט זיינע קינדער, און זיי האבן געמוזט זיין אינדרייסן פון די מתנה. און פון די אנדערע זייט קען מען ארויסלערנען די גרויסקייט פון אַמונת חכמים, פון גלייבן און פֿאַלגן דעם צדיק, אפֿילו ווען מען פֿאַרשטייט נישט אלעם.

ווען געזן איז קרעציג געווארן און ער איז געגאַנגען צו אַלישע ער זאל אים היילן, האט אים אַלישע געהייסן ער זאל זיך גיין מובלזן זיבן מאל אין ירדן און אזוי וועט ער געהיילט ווערן. פון אַנפֿאַנג האט געזן נישט געוואלט פֿאַלגן, ער האט געמיינט אז אַלישע וועט מאַכן אן אַפֿענעם מופֿת, און אים אויסהיילן, און יעצט הייסט ער אים אזא גרינגע זאך, ער זאל זיך מובלזן אין ירדן און ער וועט זיך אויסהיילן. "איך האב אסאך געסענע פֿעדער אינדערהיים זיך צו באַרדן דאַרט, פֿאַר דעם האב איך געדאַרפֿט אַהער קומען?!". ביז זיינע קנעכט האבן אים געזאָגט: "דער נביא האט דיר געזאָגט אַ גרויסע זאך, פֿאַלג אים, וועסטו געהיילט ווערן" און ער האט אזוי געטוהן, ער האט זיך געמובלזט אין ירדן זיבן מאל, און ער איז געהיילט געווארן פון זיין קרעץ.

זעהט מען די גרויסקייט פון אַמונת חכמים" פון גיין צו א צדיק, און פֿאַלגן וואס ער זאָגט בתמימות ופֿשימות, אפֿילו ווען עס זעהט אים ווי א קליינע פֿשוט'ע זאך, ווייל אַמאַל זאָגט דער צדיק צו מוהן א גרינגע זאך, אָבער אין דעם ווענדט זיך די נאַנצע הַצְלָחָה פֿונעם מענטש.

(תוך הנחל סעודה שלישית, מצורע, תשע"א לפ"ק)

שיחות מוהרא"ש

דאן קען מען זיך נישט ליב האבן ווי עס דארף צו זיין.

דערפֿער איז יעצט די צייט זיך שטאַרקן אין אַמונה, מען זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן וואס מען דארף. ווען א איד געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפֿראַך, דאן פֿאַקומט ער אַ ריינע אַמונה, און דאן וועט ער שוין אויטאמאטיש נישט מקנא זיין קיינעם, און ער וועט זיך נישט דאַרפֿן קריגן מיט קיינעם, און קענען לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

א פֿראַקטישע עצה

אויסער דעם איז דאס איז אויך א פֿראַקטישע עצה צו אַרויפקוקן אויף אַ צווייטן און זען נאַר דאס גוטס ביי יעדן, און אפֿילו ווען עס זעט אויס אז יענער האט געטון שלעכטס, זאל מען אים דן זיין לִפְנֵי זְכוּת. ווייל מיט דעם וואס מען טוט דאס ווערט מען אַפֿגעהיטן פון שלעכטע גזירות, אָדער דינים חס ושלום.

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ג) אז פֿאַר מען געבט אַרויס אַ שלעכטע גזירה אויף אַ מענטש, פֿרעגט מען דעם מענטש אליין אויב ער איז מספֿים צו די גזירה. פֿאַרשטייט זיך אז אויב מען פֿרעגט געהעריג דעם מענטש, וועט ער זיכער זאָגן אז עס קומט אים נישט אזא עונש, דערפֿאַר פֿרעגט מען אים אויף אַ צווייטן מענטש, למשל ווען איינער דערציילט אים: "דו ווייסט, יענער האט געטוהן דאס איז דאס" און ווען דער מענטש הערט דאס, ווערט ער גערעגט און ער פֿסק'נט גלייך אויף יענעם: "פֿאַר אזא זאך קומט יענעם מיתה! פֿאַר אזא זאך וואס ער האט געטון, דארף מען אים געבן אַ האַרבֿן עונש!". און דער מענטש כאַפֿט נישט אז מיט דעם פֿסק'נט ער אויף זיך אליין, ווייל אַמאַל האט ער אויך געטון עפֿעס אן ענליכע זאך, און מיט דעם וואס ער פֿסק'נט אויף יענעם, האט ער גע'פֿסק'נט אן עונש אויף זיך אליין.

דאס איז פֿשט וואס די משנה זאָגט (אבות א) "ונפרעין מן האדם מדעתו ושללא מדעתו". ווען מען שטראַפֿט אַ מענטש פֿרעגט מען אים "מדעתו", מען פֿרעגט אים וואס ער אליין האלט אז עס קומט זיך אים אַ עונש. אָבער עס איז אויך "שללא מדעתו", ער ווייסט נישט אז מען פֿרעגט אים אויף אים אליין, ער מיינט אז מען פֿרעגט אים אויף אַ צווייטן. און ווי אזוי ער פֿסק'נט אויף יענעם, אזוי טוט מען פֿאַר אים.

דערפֿאַר, אויב אַ מענטש היט זיך אָפֿ נישט צו פֿסק'נען שלעכטס אויף אַ צווייטן, מיט דעם ווערט ער געראטעוועט פון אלעם שלעכטס, ווייל מען קען אים נאַרנישט טון נאַר אויב ער איז אליין מספֿים דערויף. דערפֿאַר איז די ריכטיגע וועג צו טון אז ווען מען הערט שלעכטס אויף איינעם, זאל מען יענעם

שיחות מוהרא"ש

דן זיין לפך זכות, עס איז זיכער געווען סיבות וואס האט יענעם צוגעברענגט דאס צו טון. און דאן וועט מען אים אויף דן זיין לפך זכות פון הימל, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת קכ"ז): "הדן את הבריות לפך זכות, דנין אותו לפך זכות".

און די זעלבע אויף ווען מען הערט א צרה וואס עס איז געשעהן צו א מענטש, רחמנא ליצלו, זאל מען נישט זאגן "עס קומט זיך יענעם" א.ד.ג. ווייל מיט דעם פסק'נט מען אויף זיך אליין. פארקערט, מען זאל זאגן א תפלה, "ה' ישמרנו ויצלנו" "רחמנא ליצלו" "אויף קיין שום איד געדאכט" א.ד.ג. מיט דעם ווייזט מען, אז מען וויל נישט דעם עונש, און מען ראטעוועט זיך פון אסאך עונשים.

דער רבי זאגט (שם) אז איידער עס קומט א שלעכטע גזר דין, פרעגט מען דעם מענטש אליין און מען פרעגט אויף אלע מענטשן פון די גאנצע וועלט. קומט אויס אז יעדער מענטש האט דעם פח אוועקצונעמען גזירות פון אידישע קינדער, אויב ער געוואוינט זיך צו שטענדיג דן צו זיין מענטשן לפך זכות, אז מענטשן זענען נישט שולדיג, און אויף אזא וועג ראטעוועט ער אלע אידן פון אלעם שלעכטס.

אויף ברוחניות קען מען העלפן מענטשן דורך דעם וואס מען איז זיי דן לפך זכות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אז ווען א מענטש איז דן א צווייטן לפך זכות, מיט דעם מאכט ער אז יענער זאל טאקע ווערן גוט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים לז, י) "ועוד מעט ואין רשע" - אויב וועסטו קוקן אויף די ביסל ווי יענער איז נישט קיין רשע. דאן, "והתבוננת על מקומו ואיננו" - ווען דו וועסט אים נאכדעם אנקוקן איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ, ער איז שוין אויף א העכערע מדרגה, ווייל מיט דעם וואס דו האסט אים דן געווען לפך זכות, אז ער האט נאר געמיינט גוט, מיט דעם ווערט יענער טאקע גוט.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין אמונה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך צוגעוואוינען צו לעבן דעם אייגענעם לעבן אן קוקן אויף א צווייטן, נישט מקנא זיין און נישט טשעפענען א צווייטן. נאר קוקן אויף די גוטס פון יענעם און דן זיין יעדן לפך זכות, דאן וועט ער זיכער מצליח זיין, דער אייבערשטער וועט אויף נאר קוקן אויף זיין גוטס, און עס וועט אים קיינמאל גארנישט פעלן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך דן את חברו)

דער גיהנום אויף די וועלט

זיי נישט קיין בטלן, כאפ זיך יעצט די מינוט אנוועק אין א ווינקל וואו קיינער איז נישטא, און דארטן גיס דיך אויס דאס הארץ אויף פראסט אידיש, אזוי האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט, און מיט דעם דארף מען גיין דעם גאנץ לעבן, א איד וואס געוואוינט זיך צו שטענדיג צו רעדן צום בורא כל עולמים איז קיינמאל נישט אליין, וואו ער גייט האט ער דעם בורא כל עולמים, איבערדעם זעה זיך צו דערהאלטן. איך ווייס און איך פארשטיי דיין ביטער צער וואס דו ליידסט אין שטוב, וואס דאס איז דער גיהנום אויף די וועלט וכו' וכו', פינדעסטוועגן קען מען ציען אויף זיך דעם גן עדן וכו', דורךדעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו רעדן צום בורא כל עולמים, אז וואויל איז דעם מענטש וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן בתמימות ופשיטות, און רעדט צו איהם און דערציילט איהם אויס זיין ביטער הארץ, וועט ער אונדאי זעהן א ישועה. נאר דערהאלטן זיך, נאר זיי זיך מחזק, נאר שטארק זיך און פאל נישט אראפ פון פשוטע אמונה אז אלעס ווער געפדיט פון בורא כל עולמים. וואויל איז דער וואס ער לייגט אריין די ווערטער אין זיין הארץ, וועט איהם גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(אשר נחל באדיש חלק ו' מכתב תרפ"ח)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

המשד

ביי נאך פילע קברי צדיקים אין די אומגעגענט. מנחה האט מען געדאווענט ביים ציון הק' פון רבי מאיר בעל הנס. שפעט ביינאכט איז מען צוריק געפארן קיין יבנאל זיך אביסל אפצורוען די מידע ביינער.

דאנערשטאג איז מען אויפגעשטאנען גאר פרי פארטאגס, די בחורים האבן נאכאמאל אויסגעזאגט גאנץ תהלים ביים ציון הק', און דערנאך איז מען געפארן קיין מירון. מען האט געדאווענט שחרית ביים ציון הק' אין מירון. די שירה איז גאר שיין אויפגענומען געווארן דורכ'ן מירונער רב שליט"א, וועלכער איז א מחותן מיט מוהרא"ש, ער האט גאר שטארק מחזק געווען די בחורים מיטן ראש ישיבה ווייטער אנצוגיין מיט די עבודת הקודש.

נאכן דאווענען איז מען ווייטער ארום געפארן צו פילע קברי צדיקים אין די אומגעגענט פון מירון. און דערנאך איז מען צוריק געפארן קיין יבנאל.

פרייטאג אינדערפרי איז מען געפארן קיין צפת, מען איז געווען ביים ציון הק' פון אר"י הק', ביים מקוה פון אר"י הק', און ביי נאך פילע קברי צדיקים אין די אומגעגענט. אויך איז מען געווען אין עמוקה ביים ציון הק' פון רבי יונתן בן עוזיאל, וואס איז באקאנט פאר א פלאץ וואו מען פועל'ט אויס שידוכים.

שבת קודש איז געפראוועט געווארן מיט גרויס געהויבנקייט אין יבנאל עיר ברסלב. פרייטאג צונאכטס איז פארגעקומען א גרויסארטיגע באטע, ביי וועלכן עס האבן זיך אויך באטייליגט פילע תושבי העיר. אינדערפרי האט מען געדאווענט מיט א באזונדערע מנין, אזוי ווי די תושבי חוץ לארץ האבן געדארפט הערן די קריאת התורה פון פ' שמיני, אנדערש ווי די תושבי אר"י וועלכע האבן שוין געליינט פ' תזריע מצורע. שלש סעודות איז אויך געפראוועט געווארן מיט גרויס געהויבנקייט. מוצאי שבת איז מען נאכאמאל געגאנגען צום ציון הק' פון מוהרא"ש צו פועל'ן אלעס גוטס.

זונטאג אינדערפרי איז מען געווען ביים ציון פון מוהרא"ש און זיך געזענגט, און פון דארט איז מען אוועק געפארן מיט פרישע קבלות אין עבודת ה', און מיט א שטארקע אמונה אז מען האט זיכער אויסגעפועל'ט פילע ישועות, און דאן איז מען ארויסגעפליגן פון ארץ ישראל אויפן וועג צו אוקריינע.

אנקומענדיג אויף קיוב איז מען קודם צוגעפארן צום ארטיגן בית המדרש אין קיוב. דער ארטיגער רב האט אויפגענומען די שירה מיט גרויס פרייד און צוגעשטעלט אלעס וואס מען דארף בכבוד גדול, און דערנאך איז מען ארויס געפארן קיין אומאן.

אין אומאן איז מען גלייך צוגעפארן צום ציון הק' פון רבי'ן וואו מען האט געזאגט תיקון הכללי און מתפלל געווען מיט השתפכות הנפש. גאר א לאנגע צייט האט מען פארברענגט ביים ציון בתפלה ותחנונים, די בחורים האבן זיך נישט געוואלט אוועקרייסן פון ציון, אבער מען האט שוין געמוזט גיין ווייל מען האט געדארפט כאפן באצייטנס דעם פליגער.

מען איז צוריק געפארן אויף קיוב און מען האט געדאוונט שחרית פארטאגס כוותיקין, און דאן האט מען זיך ארויפגעזעצט אויפן פליגער אויפן וועג צוריק קיין ניו יארק.

די ערהארבענע נסיעה וועט נאך לאנג געדענקט ווערן. די בחורים זענען צוריק געקומען מיט זעק און פעק פון ישועות, און מיט א גאר נייעם פרישן חשק צו דינען דעם אייבערשטן און אנגיין ווייטער אין עבודת ה' ביתר שאת וביתר עז. און מיטן אייבערשטנס הילף וועלן די בחורים זוכה זיין אויפצושטעלן הערליכע אידישע שטובער לשם ולתפארת בקרוב ובניקל.

כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון!

מילי דאָבנות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אַבנות

נישטא אויף זיך צו רעגן

נאל תהי נוח לכעוס, ושוב יום אחד לפני מיתתך.

פעס איז א געפערליכע מדה וואס נעמט ארום א מענטש פונעם אייבערשטן. דערפאר זאגט דער תנא, נאל תהי נוח לכעוס, זאלקסט נישט ווערן אין פעס.

אָבער ווי אזוי קען מען זוכה זיין דערצו? ושוב יום אחד לפני מיתתך, ווען מען געדענקט אז מען בלייבט נישט דא אויף אייביג, אייך טאג וועט מען דארפן ארום גיין פון די וועלט די נשמה וועט ארויף גיין אויבן, און דעם גוף וועט מען לייגן אין קבר. ווען מען האט דאס פאר די אויבן, וועט מען זיך נישט אזוי שנעל אויפגען, עס איז א שאד זיך צו רעגן אויף א וועלט וואס באלאנגט נישט פארן מענטש און מען לאזט עס אזוי שנעל איבער.

(אָהבֿת אַבנות פּרקי ב' מִשְׁנָה ט"ו)

***

אן קיין פּרעשור

לא עליך המלאכה לגמור.

אמאל נעמט א מענטש אויף זיך צופיל דריק, מער וויפיל ער קען דערהייבן, און נאכדעם פלאצט עס און ער קען שוין גארנישט טוהן. דערפאר זאגט די משנה, לא עליך המלאכה לגמור, מען דארף נישט אלעס ענדיגן אין איין טאג. דער מדרש זאגט (שיר השירים פרשה ה' סימן י"א) דער טיפיש זאגט: ווער קען דען לערנען אזויפיל תורה? אָבער דער חכם זאגט: "מען דארף עפעס לערנען אלעס אין איין טאג? היינט וועל איך לערנען צוויי הלכות און מארגן צוויי הלכות, ביז איך וועל ענדיגן די גאנצע תורה".

(אָהבֿת אַבנות פּרקי ב' מִשְׁנָה כ"א)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

ברוכים הבאים בשם השם!

ישיבה תפארת התורה קערט זיך צוריק

פונעם ציון הק' פון מוהרא"ש זי"ע אין יבנאל

די וואך דינסטאג איז דער ראש ישיבה מיט די בחורים צוריק געקומען פון א נסיעה קיין ארץ ישראל, זיך אויסצובעטן ביים ציון הק' פון מוהרא"ש זי"ע אין יבנאל, ביים ציון הק' פון רבי'ן אין אומאן, און ביי נאך פילע קברי צדיקים.

עס איז ברייט באקאנט וואס מוהרא"ש האט געשריבן אין זיין צוואה אז ער וועט זיין א מליץ יושר פאר ווער עס וועט קומען מתפלל זיין ביי זיין קבר. גלייכצייטיג האט מוהרא"ש צוגעזאגט, און דאס איז איינגעקריצט אויף זיין מצובה, אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט אויסזאגן דעם גאנצן ספר תהלים ביי זיין קבר וועט ער זיין פאר זיי א מליץ יושר אין הימל און זיך משתדל זיין פאר זיי אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך שנעל און גרינג.

זינט די הסתלקות פון מוהרא"ש, ווירבלט דער ציון הק' אין יבנאל פיר און צוואנציג שעה א טאג מיט אידן וועלכע קומען צו פארן פון איבעראל זיך אויסבעטן ישועות און רפואות. פילע הונדערטער אידן דערציילן ווי אזוי זיי געהאלפן געווארן מיט געוואלדיגע ישועות נאכן מתפלל זיין ביים ציון הק'. הונדערטער משפחות זענען שוין אויפגעראכטן געווארן מיטן טון שיינע שידוכים מיט די קינדער, נאכן אויסזאגן גאנץ תהלים ביים ציון הק'.

בחורים פון ישיבה האבן זיך צוגעכאפט צו די געוואלדיגע הבטחה, עטליכע בחורים זענען שוין געפארן פאר יום טוב אויסצוזאגן תהלים ביים ציון הק'. די וואך מיטוואך איז פארגעקומען די שמחת התנאים פון א תלמוד הישיבה החתן אלי' קנאלל נ"ו וועלכער איז געווען ביים ציון הק' און אויסגעזאגט תהלים, און אויפן וועג צוריק, נאך זייענדיג אויפן פליגער, האט זיך אנגעהויבן צו וועבן זיין שידוך, און ב"ה מען האט געבראכן טעלער, און די וואך איז פארגעקומען די שמחת התנאים בשעה טובה ומוצלחת.

אנדערע בחורים האבן אויך געוואלט פארן, און דאן האט מען אפגעמאכט אז די גאנצע ישיבה וועט פארן אינאיינעם מיטן ראש ישיבה און זיך אויסבעטן אינאיינעם בדבר ישועה ורחמים.

די שירה האט זיך ארויסגעלאזט פון ניו יארק די פארגאגענע וואך מאנטאג נאכט, מען איז אנגעקומען אויף ארץ ישראל דינסטאג נאכט, און דאן זיך ארויסגעלאזט קיין יבנאל וואו מען איז אנגעקומען מיטוואך אין די פריע פארטאגס שעה, מען האט זיך גלייך געשטעלט דאווענען שחרית כוותיקין, נאכן דאווענען איז פארגעקומען א מסיבת לחיים צוגעשטעלט דורך די ארטיגע קהלה אויפצוגעמען די חשובע געסט, און דערנאך איז מען ארויפגעגאנגען צום ציון הק' זיך אויסצובעטן אלעס גוטס.

עס האט זיך נישט געפונען קיין טרוקן אויג ווען די צענדליגע בחורים האבן אויסגעזאגט גאנץ ספר תהלים מיט גרויס השתפכות הנפש, טראץ דעם וואס די בחורים האבן נישט פארמאכט אן אויג אין די לעצטע מעת לעת, האבן זיי זיך אבער נישט געקענט אפרייסן פונעם ציון הק', א לענגערע צייט האבן זיי זיך דארט אויפגעהאלטן און מרבה געווען בתפלה ותחנונים.

דערנאך האט מען זיך ארוסגעלאזט קיין טבריה וואו מען האט מתפלל געווען ביי די קברי צדיקים, מען איז געווען ביים הייליגן רמב"ם, של"ה הק', תלמידי בעש"ט, און

המשך בדף ג

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"כ מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

החתן אלי' קנאלל הי"ו

צו זיין שמחת תנאים למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן

212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 7:34
סוף זמן קר"ש..... 8:47
מוצאי שב"ק..... 9:05
שיעורים כסדרן
בבלי..... כתובות פ"ב
ירושלמי..... ערלה ה'
תוספתא..... חולין פרק ו'

שעה 4, גליון 30 (187)

פרשת אחרי קדושים, י"ג איר, אבות פרק ג', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ ל"ג בעומר ~

דער טאג ל"ג בעומר איז זייער א גרויסער טאג, עס ווערט אנגערופן די "יומא דהילולא" פון רבי שמעון בן יוחאי, דער טאג איז רבי שמעון'ס פערזענליכע שמחה. ער טיילט דעמאלט אויס טייערע מתנות פאר יעדן איינעם, אזוי ווי רייכע מחותנים פירן זיך צו טיילן ביי א שמחה טייערע מתנות, און אזוי טיילט רבי שמעון אויך.

די גמרא זאגט (ברכות ט) "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק". צדיקים האבן דאס געטייטשט אז ווען א איד געפינט זיך אין א שעת הדחק, עס איז אים ענג, ער איז אין א צרה. קען ער געהאלפן ווערן אין די זכות פון דעם גרויסן תנא רבי שמעון בן יוחאי.

אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ביי רבי שמעון אין דעם טאג פון ל"ג בעומר, קען זיך אבער באהעפטן צום צדיק פון וואו ער איז. דאס ווערט גערעכנט ממש אזוי ווי מען איז דארט, ווייל וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש.

דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר זייער א גרויסער טאג, מען קען דעמאלט פועל'ן אלעס גוטס, מען זעצט זיך אוועק און מען בעהט זיך אויס ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אין זכות פונעם בעל הילולא רבי שמעון בר יוחאי.

ספעציעל ווען מען עפנט אויף א ספר הזהר, מען זיצט אויפ'ן ספר, און מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט דאס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביים ציון. אזוי ווערט גערעכנט אין ספר "מאור עינים" (ישמח לב, מס' שבת) אז דער צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר. און אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אז דער פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיין ספר, און דערפאר ווען מען זיצט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בעגן ארצה על הכפרת. מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ו) אז א מענטש וואס איז געווען ווייט פונעם אייבערשטן און איין מאג מאכט ער אפ אז ער וויל תשובה טוהן און צוריק זיין וואויל און ערליך, דאן קומט די מדת הדין און זאגט אז מען קען דאס נישט צולאזן. מען מוז שמערן דעם מענטש. מען קען אים נישט לאזן אויף איינמאל ווערן אן ערליכער איד. אבער דער אייבערשטער איז דאך א בעל החכמים, ער האט רחמנות אויפן מענטש, דערפאר באהאלט זיך דער אייבערשטער אין די מניעות, אפילו עס ווערט מאקע אונטער געשמעלט שמערונגען פארן מענטש, ער זאל נישט קענען אזוי גרינג תשובה טוהן, אבער דער אייבערשטער באהאלט זיך דארט, און אויב דער מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט אים דער אייבערשטער העלפן און ער וועט מצליח זיין.

דאס איז וואס דער פסוק זאגט ביי מתן תורה ויעמד העם מרחק - די פשוט'ע מענטשן ווען זיי זעהן די מניעות, זיי זעהן אז עס גייט נישט אזוי גרינג צו זיין אן ערליכער איד, בלייבן זיי שטיין פון דער ווייטנס. אבער, ומשה נגש אל הערפל - משה רבינו, דער צדיק לערנט אים, אז אפילו ווען עס זעהט אים פארנעמלט, דארף מען זיך נישט דערשרעקן נאר גיין ווייטער מיט א שטארקייט. ווייל, אשר שם האלקים, דארט איז די געדריקטע געפל איז באהאלטן דער אייבערשטער.

דאס איז די פשט אין פסוק, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מען קען נישט אייביג אזוי גרינג צוקומען צו די קדושה, עס איז שווער, עס איז דא אויפן וועג אסאך שמערונגען. אבער מען דארף וויסן און געדענקן אז מען טאר זיך נישט דערשרעקן ווייל אזוי קומט עס, כי בעגן ארצה על הכפרת, דער אייבערשטער קען מען טרעפן אין די וואלקן, אין די געפל. עס זעהט טאקע אים שווער פון אנהויב, אבער אז מען שטארקט זיך און מען גייט ווייטער אן. וועט דער אייבערשטער העלפן און מען וועט סוף כל סוף זיין אן ערליכער איד.

(זאת התורה אחרי ב)

***

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו, מוהרא"ש זאגט אז דער פסוק קומט אינאין מרכוז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סי' נ"א): "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, אז די וועלט זאל אייך נישט נארן, ווייל די וועלט נארט זייער", א מענטש נארט זיך אז ער וועט דא בלייבן אויף די וועלט אויף אייביג, און ער כאפט נישט אז די יארן לויפן, און אט דארף מען שוין צוריק גיין צום אייבערשטן, און דערפאר דארף א מענטש אריינבאפן אויף די וועלט ווי מער מצות ומעשים טובים.

דאס איז פשט אין פסוק, וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו, די נשמה איז ווי א גר דא אויף די וועלט, און דער פסוק נארנט אינאין מיר זאלן נישט אפנארן די נשמה. רש"י זאגט אויף דעם פסוק, דו זאלסט נישט זאגן פארן גר, "געקמן האסטו געדינט עבודה זרה, און היינט קומסטו לערנען תורה פונעם אייבערשטן?"

דאס איז אונז מרכוז אז מיר זאלן זיך נישט לאזן צופרעכען פונעם גר הרע וואס זאגט: "ווי אזוי קענטו לערנען תורה, ווען געקמן האסטו געטוהן גרויסע עבירות?" ווייל דער אמת איז אז א איד קען שטענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטוהן ביי זייערע.

(זאת התורה קדושים ב)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

חודש אלול, אין יאר תשי"ג, איז מוהרא"ש געפארן מיט זיין מאמע'ן אויף אמעריקע. די ימים נוראים פון יאר תשי"ד האט מוהרא"ש געדאוונט ביי רביה"ק מסאטמאר זצוק"ל, סיי ראש השנה, סיי יום כיפור, און אלע טעג פון סוכות. ער האט נישט פארפעלט קיין איין טיש, און ער האט זייער נאכגעקוקט יעדע תנועה פון אים.

מוהרא"ש פלעגט אסאך נאכדערציילן אז דאס מיטהאלטן די געהויבענע ימים טובים ביים סאטמאר רבי'ן זצוק"ל, האט אים אסאך ארויסגעהאלפן אין עבודת ה'. ער פלעגט דערציילן אסאך אינטערעסאנטע עבודות וואס ער האט דאן מיטגעהאלטן.

נאך די ימים טובים, ווען עס האט זיך אנגעהויבן די ווינטער זמן, האט מוהרא"ש טאטע אים געשיקט לערנען אין די גייטרא ישיבה אין מאונט קיסקא. מוהרא"ש האט דארט געלערנט דעם גאנצן ווינטער זמן, אבער עס איז אים זייער שווער געווען דארט צו זיין.

איינס, ווייל מוהרא"ש איז געווען זייער נאנט מיט זיין מאמע און זיין פאמיליע, און עס איז אים געווען זייער שווער זיך צוגעוואוינען צו שלאפן אין די ישיבה דארמעטארי. און צווייטנס, אז מוהרא"ש איז געווען דארט דער יונגסטער בחור אין ישיבה מוהרא"ש איז דאן געווען דרייצן און א האלב יאר, און רוב בחורים פון די ישיבה זענען געווען העכער צוואנציג יאר, און אפילו די יונגערע זענען אויף געווען העכער אכצן יאר, און דעריבער האט ער נישט געהאט מיט וועם צו פארברענגען אין ישיבה, און ער האט זיך געשפירט זייער אליין, ער האט נישט געהאט מיט וועם צו רעדן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ווען ער וואלט שוין דעמאלט געווען מקורב צום רבי'ן און ער וואלט שוין געוואוסט די עצה פון רעדן צום אייבערשטן, וואלט ער זיך מחי' געווען צו זיין דארט אין ישיבה. די ישיבה האט זיך געפונען אינדרויסן פון שטאט אינמיטן א גרויסע וואלד, און אזוי ווי מוהרא"ש האט נישט געהאט קיין גרויסע שייכות מיט די אנדערע בחורים, וואלט ער געקענט גיין אין וואלד אין זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן.

פאקטיש האט מוהרא"ש דאן בכלל נאכנישט געוואוסט פון רבי'ן צו זאגן, ער האט נישט געוואוסט פון די גאנצע זאך פון רעדן צום אייבערשטן. דעריבער פלעגט ער סתם אזוי שפאצירן אין וואלד אויף די לענג און די ברייט. קיינער האט ניטאמאל באמערקט אז ער איז פארשוואונדן געווארן פון ישיבה.

און אזוי איז אים אריבער דעם ווינטער זייער נישט באטעמט, און ווען ער איז צוריק אהיים געקומען ראש חודש ניסן, האט ער בשום אופן נישט געוואלט צוריקגיין אין ישיבה.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ער האט דאן פארשטאנען אז מען טאר נישט צווינגען א יונגע בחור צו גיין לערנען ערגעץ ווייט פון דערהיים קעגן זיין ווילן. דעם קומענדיגן זמן, דער זומער זמן, איז מוהרא"ש געגאנגען לערנען אין וויליאמסבורג אין די צעהלימ'ע ישיבה. דער ראש ישיבה פון די גרויסע פתח איז געווען הרה"צ מקאשו'י זצ"ל.

מוהרא"ש'ס עלטערן זענען דאן געגאנגען וואוינען אויף די בראנקס. זיין טאטע האט דארט געעפנט א בית המדרש. און אזוי ווי אין ישיבה איז נישט געווען קיין דארמעטארי, פלעגט מוהרא"ש פארן יעדן טאג מיט די פאן פון די בראנקס קיין וויליאמסבורג, א וועג וואס האט דאן גענומען צוויי שעה, און דערנאך יעדע נאכט איז ער צוריק געפארן פון ישיבה צוויי שעה אהיים.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

ביים ספר פונעם צדיק ווערט עס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אודאי ווער עס איז יא זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ממש ביים ציון איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אפילו א גאנץ יאר איז אויף זייער א גרויסע זאך צו גיין צו קבר פון א צדיק, און זיכער ווען עס ביומא דהילולא פון דעם צדיק. און נאכדערצו ביי רבי שמעון אין מירון ל"ג בעומר, קען מען זיכער פועל'ן גרויסע ישועות און רפואות און אלעס גוטס.

א רהיג פלאץ אין ווינקל

די וואס פארן קיין מירון אום ל"ג בעומר דארפן וויסן אז רבי שמעון געפינט זיך נישט נאר אין די מערה, נאר ער איז אויף אין גאנצע געגנט ארום, אין די גאנצע בארג פון מירון. די גאנצע בארג האט די קדושה פון רבי שמעון, מען דארף זיך נישט מוסר נפש זיין זיך אריינצושטופן אין די מערה. מען טרעפט זיך א רהיג פלאץ אין א ווינקל, און פון דארט איז מען זיך מקשר צו רבי שמעון, און מען בעהט זיך אויס ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, דער זכות פון רבי שמעון מיט אלע גרויסע צדיקים וואס ליגן דארט באהאלטן איז זיכער מגין אז מען זאל שגעל געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

אן אינטערעסאנטע זאך זעהט מען ביי רבי שמעון אין מירון, עס קומען זיך צוזאם אלע נשמות-ישראל פון קליין ביז גרויס. רבנים און אדמור"ם, חסידים און מתנגדים, אשכנזים און ספרדים, אלע קומען צו רבי שמעון און געפינען זיך דאס פלאץ דארט, ווייל די גרויסע צדיקים האבן א שפראך צו יעדן איד אן אויסנאם.

אין ספר בית אהרן פון דעם צדיק רבי אהרן קארלינער זי"ע שטייט א געוואלדיגע לשון: "אזוי ווי דער אייבערשטער איז פאר יעדן איינעם, אזוי איז רבי שמעון אויף פאר יעדן איינעם, און אפילו פאר נידריגע מענטשן". זעהט מען אז יעדער איד קען האבן חיות פון רבי שמעון בן יוחאי, און דערפאר פארן אזויפיל אידן צו זיין ציון, און פועל'ן אויס אלעס גוטס.

שיסן מיט א פייל און בויגן

דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים סימן ס"ג) אז צו שיסן מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר, איז א סגולה פאר קינדער. דאס מיינט סיי א סגולה צו האבן קינדער, און סיי צו האבן נחת פון די קינדער, און זיי אויפציען גרינגערהייט.

אנשי שלומינו פירן זיך צו מקיים זיין וואס דער רבי זאגט, און שיסן מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר. מען קען דאס פארשטיין לויט די מעשה וואס דער מדרש דערציילט אז עס איז אמאל געקומען א פאר-פאלק צו רבי שמעון בר יוחאי אז זיי ווילן זיך גט'ן ווייל עס איז שוין דורך א לאנגע צייט פון זייער חתונה און זיי האבן נאכנישט זוכה געווען צו האבן קינדער.

האט זיי רבי שמעון געזאגט אז זיי קענען זיך גט'ן אבער אזוי ווי ביי זייער חתונה האבן זיי געמאכט א גרויסע סעודה, זאלן זיי יעצט אויך מאכן א גרויסע

שיחות מוהרא"ש

סעודה ביים זיך ג'ט'ן.

זיי האבן אזוי געטוהן, זיי האבן געמאכט א גרויסע סעודה ביי זיי אינדערהיים, דער מאן האט זיך אנגעטרונקן מיט וויין ביי די סעודה, און נאך די סעודה האט ער געזאגט צו זיין ווייב שיכור'הייט: "ווען דו גייסט יעצט אהיים צו דיין טאטע'ס הויז קענסטו דיר אויסקלויבן סיי וועלכע גוטע זאך וואס דו דארפסט פון דא און עס מיטנעמען מיט דיר", און אזוי איז ער איינגעשלאפן שיכור'הייט.

ווען דער מאן איז שוין טיף געשלאפן, האט די פרוי געזאגט פאר אירע קנעכט אז זיי זאלן אויפהייבן דעם מאן מיט זיין בעט און אים אריבערטראגן צו איר טאטע'ס הויז.

זיי האבן אזוי געטוהן, זיי האבן אים אריבער געטראגן צו איר טאטע'ס הויז מיט זיין בעט, ווען דער מאן האט זיך דערוועקט און ער האט געזעהן ווי ער געפינט זיך האט ער איר געפרעגט: "וואו געפינ איך זיך דא?" האט זי געענטפערט: "דו האסט מיר געזאגט אז איך קען נעמען סיי וועלכע גוטע זאך וואס איך וויל פון דיין הויז, און עס אהיים טראגן צו מיין טאטע'ס הויז, און דערפאר האב איך דיר גענומען, דאס איז די זאך וואס איך האב געדארפט..."

זענען זיי צוריק געגאנגען צו רבי שמעון, זיי האבן אים דערציילט די מעשה, און געפרעגט וואס זיי זאלן טוהן ווייטער. ווען ער האט געהערט די מעשה האט ער זיי געזאגט: "אויב אזוי, אז איר האט זיך אזוי שטארק ליב, זאלט איר טאקע בלייבן אינאיינעם, און איך וואונטש אייך אן אז איר זאלט געהאלפן ווערן מיט קינדער".

זעהט מען ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געהאלפן אידן צו האבן קינדער, און דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר, וואס דעמאלט איז זיין יומא דהילולא, מסוגל פאר קינדער.

(שיחות מוהרא"ש ערך ל"ג בעומר)

פסח שני

פון די מצוה פון פסח שני קען זיך יעדער איר ארויסנעמען א געוואלדיגע התחזקות אין יעדן מצב. עס זענען געווען מענטשן וואס זענען געווען טמא ביים ערשטן קרבן פסח, און זיי האבן נישט געקענט מקריב זיין דעם קרבן פסח, אבער זיי האבן נישט אויפגעגעבן, נאר זיי זענען געקומען צום צדיק, צו משה רבינו, און געטענה'ט למה נגדע? - פארנואס זאלן מיר זיין ווייניגער? מיר ווילן אויף מקריב זיין דעם קרבן פסח, און דער אייבערשטער האט זיי געגעבן גערעכט און זיי וועלן קענען מאכן דעם קרבן פסח אין פסח שני.

דאס איז א מוסר השכל פאר יעדן איד, אפילו ווען עס לויפן אדורך טעג וואכן און חדשים מיט גארנישט, דארף מען געדענקן אז עס איז קיינמאל נישט צו שפעט, מען קען אייביג אנהייבן פון ניי צו זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי די אידן וואס האבן פארפאסט דעם ערשטן קרבן פסח, וואס דעמאלט זענען די אידן אריין אין די קדושה, און זיי האבן נאך אלץ געהאט א תקנה, און די זעלבע איז ביי יעדן איד.

דער צדיק רבי ישראל סאלאנטער ז"ל איז אמאל אריינגעגאנגען צו א שוסטער אביסל שפעט ביינאכט, ער האט זיך אנטשולדיגט פארן קומען אזוי שפעט, אבער ממש יעצט האט זיך זיין שייף צוריסן, און ער וויל וויסן אויב דער שוסטער קען עס נאך פארעכטן. האט דער שוסטער געזאגט: "ווי לאנג די ליכט ברענט נאך, קען איך עס נאך פארעכטן".

רבי ישראל ז"ל איז זייער נחמור געווארן פון די ווערטער וואס ער האט געהערט, "דאס איז דאך א געוואלדיגע מוסר השכל, ווי לאנג די ליכט, וואס דאס איז די נשמה, ברענט נאך, קען מען אלעס פארעכטן", און ער פלעגט דאס איבער'תירן זיין גאנץ לעבן, "ווי לאנג א מענטש לעבט נאך, קען ער אלעס פארעכטן".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') "קיים יאוש איז גארנישט פארהאן", "אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, גלייב אז דו קענסט אויך פארעכטן" (שם, ק"מ), ווייל ווי לאנג א מענטש לעבט קען ער אלעס פארעכטן.

אין זאך דארף מען אבער געדענקן אז דאס דארף גיין דורך א צדיק, אזוי ווי מיר זעהן אז די אידן וואס האבן געוואלט מקריב זיין דעם קרבן פסח האבן געדארפט גיין צום צדיק משה רבינו און ער האט זיי געהאלפן, און די זעלבע איז אין אלע דורות, ווען א איד כאפט זיך אז ער פארברענגט די יארן מיט נארישקייטן, און ער גייט צום צדיק, און ער פאלגט וואס דער צדיק לערנט אים, וועט ער זיכער אלעס פארעכטן און זיין אן ערליכער איד.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך פסח שני)

א הימל מענטש

פסח שני מעג מען האבן חמץ און מצה צוזאמען אינדערהיים, דאס לערנט אונז אז מען קען האבן גשמיות און רוחניות אינאיינעם.

עס איז דא א טעות ביי מענטשן אז צו זיין א צדיק, א "הימל מענטש", דארף מען זיך אינגאנצן אפשניידן פון די וועלט, זיך איינשפארן אינדערהיים און נישט רעדן מיט קיינעם.

אבער דער אמת זאגן חז"ל (פראשית רבה ד, ז) פארנואס הייסט די הימל "שמים"? ווייל עס איז צוזאמגעשטעלט פון אש און מים, פון פייער און פון וואסער, פון צוויי קעגנזייטיגע זאכן, וואסער לעשט אויס פייער, און פייער טרוקנט אויס וואסער, און ווען די ביידע זאכן שטעלן זיך צוזאם ווערט דאס א הימל.

דאס מיינט א "הימל מענטש", פון איין זייט לעבט ער אויף די וועלט מיט זיין ווייב אין קינדער און ער האנדלט מיט מענטשן, אבער פון די אנדערע זייט איז ער אן ערליכער איד, ער דאווענט דריי מאל א טאג מיט מנין, ער כאפט אריין יעדן טאג עטליכע פסוקים חומש אביסל משניות אביסל גמרא אביסל שלחן ערוך. דאס איז א ריכטיגע הימל מענטש.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"ד ערך פסח שני)

בעהשית
מיר ווילן אידן פערזענליך אינאלדעמען צום

דינער השנת

פאר אונזערע הייליגע מוסדות
דעם קומענדיגן

לג בעומר

אנטאיינעם מיט די סעודת הילולא
לכבוד התנא האלוכי רבן שמעון בר יוחאי
וואס וועט איה פארקומען
דאנערשטאג פרשת אמור הבעל"ט
אין היכל בית מדרשו
היכל הקודש ברסלב
27 Skillman St.
מלות ידים בשעה 7:00 בדיוק
ברכת המזון בשעה 11:00

עס וועט זיין צוגעשטעלט א פולע נאכטמאל
מיט א רייכע פראגראם
באגלייט מיט ריקודים לכבוד היום.

הסעודה נתחדש ע"י משפחת פראמנער
לע"נ אביהם
ר' יוסף ב"ר משה ע"ה

מילי דאבות

פערל ווערשער אויף פּרקי אבות

קוק נאר אויף די גוטע חלקים

פל שריות הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו, וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ח') אז אפילו עס איז טאקע א מצוה צו זאגן מוסר, ווי דער פסוק זאגט הוכח תוכיח את עמיתך. אבער נישט יעדער קען דאס טוהן, נישט יעדער קען זאגן מוסר. רבי עקיבא האט שוין געזאגט אין זיין דור (ערכין ט"ז): אז ער וואונדערט זיך אויב עס איז דא איינער אינעם דור וואס קען זאגן מוסר.

מוסר דארף מען זאגן מיט שכל, נישט סתם צו זוכן חסרונות און פעלערס ביי אידן. דאס האט קיינער נישט ליב צו הערן, קיינער האט נישט ליב צו הערן ווען מען זאגט אים זיינע חסרונות, און די מוסר וועט גארנישט אויפטוהן.

משה רבינו ווען ער האט מוסר געזאגט פאר די אידן נאכן מאכן די עגל (שבת פ"ח:) ער האט זיי געזאגט: "דער אייבערשטער האט אייך נאך אלץ ליב". אנשטאט זיי אראפ צו קלאפן אז זיי האבן געטוהן אזא געפערליכע עבירה און דער אייבערשטער דארף זיי מער נישט האבן, האט ער געזאגט פונקט פארקערט, דער אייבערשטער האט אייך נאך אלץ ליב, ער ווארט איר זאלט צוריק קומען צו אים. אזא סארט מוסר קען א מענטש הערן, און דאס טוט א סך מער אויף, גוטע זאכן האט יעדער ליב צו הערן.

דאס זאגט אונז דער תנא, פל שריות הבריות נוחה הימנו, אויב זעהט מען אז מענטשן האבן ליב צו הערן מוסר פון דעם מענטש, איז דאס א סימן אז, רוח המקום נוחה הימנו, דער אייבערשטער האט זייער הנאה פון אזא מענטש וואס זאגט מוסר אויף א וועג פון חיזוק, ער איז מחזק אידן אז זיי קענען נאך צוריק קומען צום אייבערשטן.

אבער, וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אויב מענטשן האבן נישט ליב צו הערן מוסר פון דעם מענטש, איז דאס א סימן אז ער ווייסט נישט ווי אזוי צו זאגן מוסר, ער צוברעכט מענטשן און זוכט ביי יעדן חסרונות. און דערפאר, אין רוח המקום נוחה הימנו, דער אייבערשטער האט נישט קיין הנאה פון דעם.

דעריבער ווער עס וויל מקרב זיין אידן צום אייבערשטן, דארף עס נאר טוהן אויף א שיינע וועג, דורך מחזק זיין און שטארקן, און נישט פארקערט צו זוכן נאר חסרונות און שטעקן מענטשן.

(פרית אבות פרק ג' משנה י"ג)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

נאך א חתן אין ישיבה אין זכות פונעם ציון הק'

בחורים אין ישיבה זענען זייער פרייליך צו א פרישער חתן, דאס מאל הכחור החתן משה אירגאס נ"י וועלכער איז א חתן געווארן למול טוב עב"ג בת מו"ה אברהם כהן הי"ו. דער חתן איז אויך געווען צוזאמען מיט די בחורים פון ישיבה ביים ציון הק' פון מוהרא"ש אין יבנאל און דארט אויסגעזאגט דעם גאנצן ספר תהלים, און יעצט, א וואך שפעטער, האט מען ב"ה זוכה געווען צו ברעכן טעלער.

עס איז ברייט באקאנט וואס מוהרא"ש האט געשריבן אין זיין צוואה אז ער וועט זיין א מליץ יושר פאר ווער עס וועט קומען מתפלל זיין ביי זיין קבר. גלייכצייטיג האט מוהרא"ש צוגעזאגט, און דאס איז איינגעקריצט אויף זיין מצובה, אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט אויסזאגן דעם גאנצן ספר תהלים ביי זיין קבר וועט ער זיין פאר זיי א מליץ יושר אין הימל און זיך משתדל זיין פאר זיי אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך שנעל און גרינג.

זינט די הסתלקות פון מוהרא"ש, וויבאלט דער ציון הק' אין יבנאל פיר און צוואנציג שעה א טאג מיט אידן וועלכע קומען צו פארן פון איבעראל זיך אויסבעטן ישועות און רפואות. פילע הונדערטער אידן דערציילן ווי אזוי זיי געהאלפן געווארן מיט געוואלדיגע ישועות נאכן מתפלל זיין ביים ציון הק'. הונדערטער משפחות זענען שוין אויפגעראכטן געווארן מיטן טון שיינע שידוכים מיט די קינדער, נאכן אויסזאגן גאנץ תהלים ביים ציון הק'.

ווי געמאלדען איז די גאנצע ישיבה געפארן אינאיינעם נאך פסח צום ציון הק', און אויסגעזאגט ספר תהלים ברציפות, און אויסגעבעטן ישועות און רפואות. ברוך ה' אז מען הויבט שוין צו זען די פירות, ווען צוויי בחורים פון ישיבה זענען שוין חתנים געווארן, און מיטן אייבערשטנס העלפן וועלן מיר בקרוב וואונטשן מזל טוב פאר אלע בחורים פון ישיבה.

צדיק גוזר והקב"ה מקיים!

זיך אפגעבן מיט די קינדער

במשך די וואך איז א מענטש געווענליך פארונומען, ער האט נישט צופיל צייט זיך אפצוגעבן מיט זיין משפחה און מיט זיינע קינדער, דורכאויס די וואך קומט מען אסאך מאל אהיים גאר שפעט, ווען די קינדער שלאפן שוין, אזוי אז עס קומט כמעט נישט אויס צו רעדן מיט די קינדער א גאנצע וואך. אבער שבת קודש ווען מען זיצט ביים שבת טיש וואס זיי האבן צו זאגן אין רעדן מיט אויסנאם די צייט און זיך אראפלאזן צו די קינדער, אויסהערן וואס זיי האבן צו זאגן אין רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, זיי דערציילן ספורי צדיקים, זינגען מיט זיי די זמירות שבת, א.ד.ג. עס איז ממש א שאד אז די ביסל צייט וואס מען האט פון די גאנצע וואך זאל אנועקגיין מיט רעדן נארישקייטן. אדער נאך ערגער, מיט לשון הרע און רכילות.

מען דערציילט אויף א געוויסער גדול בישאל וואס האט ליידער נישט מצליח געווען מיט זיינע קינדער, ער האט געהאט א שכן זייער א פשוטער איד וואס האט לא זוכה געווען צו געלונגענע ערליכע קינדער. האט דער גדול געזאגט סוף ימיו, אז אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער מתמיד, פלעגט ער שנעל ענדיגן די שבת דיגע סעודות און זיך גלייך געזעצט לערנען מיט גרויס התמדה. ווידעראום דער שכן איז געווען א פשוטער איד, ער פלעגט מאַרף זיין ביי די סעודות, ער האט געזינגען מיט די קינדער, ער האט גערעדט מיט זיי. יעצט האט ער תרטה פארוואס ער האט נישט מער מאַרף געווען ביי די סעודות אזוי ווי זיין שכן, ער האט געהאלטן אז ווען ער וואלט מער פארברענגט מיט זיינע קינדער, וואלט ער מער מצליח געווען מיט זיי.

קינדער דארפן זייער וויכטיג האבן אז די עלטערן זאלן זיך אפגעבן מיט זיי, נאר אזוי קענען זיי אויפואקסן געזונט ברוחניות ובגשמיות. דעריבער, עלטערן וואס זארגן זיך פאר די וואוילזיין פון זייערע קינדער, דארפן זעהן כאטש איינמאל א וואך אום שבת קודש צו אויסגיין די געלעגנהייט אין אנועקגעבן צייט פאר די קינדער. דאס איז אן אינוועסטמענט וואס ברענגט גאר גרויסע רוחים צו זעהן אסאך איריש נחת פון די קינדער.

(דער קוואל פון רבי'ן ח"ב ערך שבת)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן משה אירגאס הי"ו וואס איז א חתן געווארן למול טוב עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סיעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועגענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:41
סוף זמן קר"ש.....8:42
מוצאי שבת"ק.....9:12
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות צ"ו
ירושלמי.....ערלה י"ט
תוספתא.....ערכין פרק ג'

שעה 4, גליון 31 (188)

פרשת אמור, כ' אייר, אבות פרק ד', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ א הימל איד ~

מענטשן רופן אן און ערליכן איד, א צדיק - "א הימל איד". מען מיינט דערמיט צו זאגן אז דער איד לעבט מער אין הימל ווי אויף דער ערד. לאמיר אָבער מער אַריינטראַכטן און זען וואס מיינט דאס טאקע א "הימל איד"?

חז"ל זאגן (בראשית רבה ד, ז) פארוואס הייסט די הימל - "שמים"? ווייל עס איז צאמגעשטעלט פון צוויי זאכן פון "אש ומים" - פון פייער און וואסער. געווענליך וועט זיך פייער און וואסער נישט צוזאם קומען, אָדער וועט די וואסער אויסלעשן דאס פייער, אָדער וועט די פייער אויסטרוקענען דאס וואסער. אָבער דאס איז די געוואלדיגע נפלאות הבורא וואס דער אייבערשטער האט געמאכט, אז ער האט צאמגעשטעלט וואסער און פייער און אזוי באשאפן די הימל.

און דער אמת איז אז יעדער מענטש האט ביי זיך די זעלבע זאך, יעדער מענטש איז צאמגעשטעלט פון רוחניות און גשמיות, זיין נשמה ציט צו רוחניות און זיין גוף ציט צו גשמיות, דאס איז געווענליך ווי פייער און וואסער וועלכע מיטן זיך נישט אויס. אָבער ווען איינער קען דאס יא אויסמישן, ער קען צאמשטעלן רוחניות מיט גשמיות, אז זיין גאנצער לעבן, אפילו די גשמיות'דיגע לעבן זאל אויך זיין מיטן אייבערשטן, דאס איז אן אמת'ער "הימל איד", ער קען צאמשטעלן פייער מיט וואסער אזוי ווי די הימל.

מענטשן מיינען אז מען קען גיין נאר אויף איינס פון די צוויי עקן, אָדער שיידט מען זיך אָפּ אינגאנצן פון די וועלט, מען לייגט זיך אַריין נאר אין תורה ותפלה און עבודת ה', און מען קוקט בכלל נישט אויף די גשמיות, מען קוקט זיך נישט אום אויף

המשך בדף ב

פרשת השבוע

אמר אל הפתנים בני אהרן ואמרת אלהם. זאגט רש"י: אמר ואמרת. להזהיר גדולים על הקטנים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"א) אז אפילו ווען א מענטש פאלט פון זיינע מדרגות איז עס אויך פונעם אייבערשטן. ווייל אזוי וועט דער מענטש זיך מוזן באנייען, ער וועט מוזן אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דערפאר אפילו ווען עס גייט גוט פארן מענטש, ער לערנט, ער דאווענט, און ער פיהלט א געשמאק און א חיות אין עבודת ה'. דארף ער אָבער געדענקען אז עס קען קומען א צייט וואס ער וועט גארנישט פיהלן, עס וועט אים זיין אינגאנצן טונקל און אויסגעלאשן, ער וועט נישט פילן קיין שום חיות. אָבער ער וועט זיך מוזן שמארקן און דערהאלטן, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן. אזוי ווי ער האט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן.

דאס איז פֿשט, אַמור ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים. מען דארף ווארענען די גרויסע אויף די קליינע. דאס מיינט אז אין די צייט וואס עס גייט גוט פארן מענטש ער האט חיות, זאל ער זיך צוגריימן פאר די שווערע טעג, צו די צייטן וואס ער וועט זיין פול מיט חלישות הדעת, עס וועט אים זיין אינגאנצן טונקל, אז ער זאל זיך דעמאלט אויך קענען דערהאלטן.

(ואת התורה אמור א')

***

איש איש כי יקלל אלקיו ונשא המאו. לכוונה איז שווער פארוואס דער פסוק כאפט אן די לשון "אלקיו" - "זיין" באשעפער, און נישט די געווענליכע לשון "אלקים" - דער באשעפער.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) אז פונעם אייבערשטן קומט אראפ א פשוט'ע ליכטיגקייט, וואס קען ווערן אויסגעמיינט צו גוטס, אָדער צו שלעכטס.

אויב דער מענטש גלייבט אינעם אייבערשטן, אז דער אייבערשטער מיינט שמענדיג זיין גוטס, דעמאלט האט ער א געשמאקע גליקליכע לעבן. אויב אָבער דער מענטש רעדט זיך און, אז דער אייבערשטער האט אים נישט ליב, און ער וויל זיך חס ושלום נוקם זיין אין אים, דאן האט דער מענטש א שלעכט לעבן. אלעס ווענדט זיך אין דעם מענטש אליין.

דאס איז פֿשט אין פסוק. איש איש כי יקלל "אלקיו" ונשא המאו, א מענטש שעלט נאר "זיין" באשעפער, דאס מיינט אז ער שעלט נאר ווייל ער רעדט זיך און א באשעפער לויט ווי זיין מוח האט אויסגעמאכט, אָבער באַמת איז דער אייבערשטער א גוטער באשעפער וואס וויל אונז נאר העלפן שמענדיג.

(תוך הנחל, ליל שב"ק, אמור תש"ס)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

ווי געליינט די פארגאנגענע וואך, איז מוהרא"ש אריינגעגאנגען לערנען אין די צעהלימ'ע ישיבה אין וויליאמסבורג אינמיטן יאר תשי"ג. מוהרא"ש פלעגט יעדן טאג פארן מיט די פאן פון די בראנקס קיין וויליאמסבורג, א וועג וואס האט דאן גענומען צוויי שעה, און דערנאך יעדע נאכט איז ער צוריק געפארן פון ישיבה צוויי שעה אויפ'ן וועג אהיים.

מוהרא"ש פלעגט זיך דאן פירן אז איידער ער איז ארויס פון הויז צו פארן אין ישיבה, האט ער מיטגענומען עפעס א ספר פון זיין טאטע'נס גרויסער אוצר הספרים, און אין דעם האט ער געקוקט אויף די לאנגע וועגן אהין און צוריק. צומאל איז עס געווען א מוסר ספר, און אסאך מאל א מעשה ביכל פון א צדיק. די מעשיות פון צדיקים וואס ער האט געליינט אויפ'ן וועג האט אים גאר שטארק מעורר געווען צו עבודת ה', זעענדיג ווי שטארק די צדיקים האבן מצליח געווען, אבער ער האט נישט געוואוסט דעם וועג ווי אזוי די צדיקים זענען אנגעקומען צו וואס זיי זענען אנגעקומען, ווי אזוי זיי זענען געווארן אזעלכע גרויסע צדיקים.

נאך אלס קינד האט מוהרא"ש געהאט צוויי שטארקע קשיות וואס ער האט נישט געקענט פארשטיין. איינס, פארוואס דער אייבערשטער האט אויסגעוועלט פונקט די צדיקים אז זיי זאלן ווערן צדיקים, מיט וואס זענען זיי בעסער געווען פון אנדערע מענטשן, אז פונקט זיי האט דער אייבערשטער געמאכט פאר צדיקים.

צווייטנס, איז אים שווער געווען דאס וואס ער האט אסאך געליינט אז צדיקים האבן געמאכט עלית נשמה, אז זיי האבן זיך געדרייט אין הימל. און דאס איז אים זייער שווער געווען ווי אזוי קען א מענטש מיט א גוף פון פלייש און בלוט, ארויפגיין אין הימל.

די קשיות האבן אים זייער שטארק געשטערט, ווייל ער האט אויך געוואלט דאס נאכמאכן און זיין א צדיק אזוי ווי די אנדערע צדיקים, אבער ער האט נישט געוואוסט דעם וועג ווי אזוי מען קומט אן אהין.

אפילו ווען ער האט גענומען א מוסר ספר צו לערנען אויפ'ן וועג, ער פלעגט אסאך מאל נעמען א "קב הישר", א "מסילת ישרים", אדער "ארחות צדיקים", ער פלעגט ליב האבן צו לערנען דעם ספר "תמר דבורה" פונעם הייליגן רמ"ק ז"ל און דער ספר "שערי הקדושה" פונעם הייליגן רבי חיים ויטאל ז"ל. און אין די אלע ספרים האט ער געזען די גרויסקייט און חשיבות צו זיין אן ערליכער איד און זיין פאהאפטן צום אייבערשטן, אבער ער האט נישט געוואוסט ווי אזוי צו נוצן די ספרים, ווי אזוי איז מען זוכה צוצוקומען צו די זאכן וואס שטייט אין די ספרים.

דאס האט אנגעהאלטן אזוי פאר אומגעפער צוויי יאר, מוהרא"ש איז יעדן טאג געפארן אהין און צוריק דעם לאנגן וועג פון צוויי שעה, און יעדעס מאל האט ער גענומען אן אנדערע ספר, פון זיין טאטע'נס אוצר הספרים, אריינצוקוקן דערין.

אבער דאס אלעס האט זיך געטוישט אין איין טאג, ווען מוהרא"ש איז אלט געווען פופצן-און-א-האלב יאר. אין יענעם טאג האט מוהרא"ש גענומען א ספר'ל אריינצוקוקן, און דאס האט אים געטוישט זיין לעבן אויף אייביג, און מיט יארן האט עס געטוישט דעם לעבן פון נאך פילע צענדליגע טויזנטער אידן איבער די וועלט, אז זיי זאלן אנהויבן צו לעבן אויף דער וועלט, אז זיי זאלן ווערן נאנט צום אייבערשטן און מצליח זיין ברוחניות ופגושמיות.

פארווערטס קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

די פאמיליע א.א.וו. אדער גייט מען צום אנדערן עק, מען לייגט זיך אריין נאר אין גשמיות, און מען פארגעסט אינגאנצן פונעם אייבערשטן.

דער אמת איז אבער אז מען קען צאמשטעלן ביידע זאכן אינאיינעם, פון איין זייט צו לערנען און דאווענען און זיין ערליך, און פון די אנדערע זייט קען מען זיין אויך מיט ביידע פיס אויף דער וועלט, נאר טון אלעס מיטן אייבערשטן צוזאמען. און א מענטש וואס קען דאס באווייזן, ער איז אן אמת'ער "הימל איד".

דער הייליגער בעל התניא זי"ע האט אין זיינע יונגע יארן געוואלט פארן צום הייליגן תולדות יעקב יוסף זי"ע, מען האט אים אבער אפגערעדט פון פארן, זאגענדיג אז עס איז סיי ווי נישט מעגליך אריינצוגיין צו אים, ער זיצט פארשפארט אין זיין צימער, ער איז עוסק נאר אין עבודת ה', און ער רעדט נישט צו קיינעם. דער בעל התניא האט אבער דאך געוואלט פרובירן, און ער איז אריבער געפארן צו אים.

אנקומענדיג צום הייליגן תולדות אינדערהיים, האט די רעביצין געזאגט אז מען קען נישט אריינגיין צום צדיק, ער נעמט נישט אויף קיין מענטשן, ער זיצט פארשפארט אין שטוב און לערנט און דאווענט און איז עוסק אין עבודת ה'. דער בעל התניא האט אים געבעטן אז זי זאל זאגן פאר איר מאן אז א תלמיד פון הייליגן מעזריטשער מגיד זי"ע איז דא און ער וויל רעדן מיט אים. זי איז אריין געגאנגען און דאס געזאגט פאר איר מאן, און צו איר גרויס וואונדער האט ער געהייסן אז מען זאל אים גלייך אריינלאזן.

דער תולדות האט אויפגענומען דעם בעל התניא מיט גרויס פרייד, און ער האט גערעדט מיט אים פאר לאנגע שעות, און ער האט אים מכבד געווען עפעס אויסער געווענליך, און דערנאך האט ער אים געבעטן אז ער צוריק קומען צו אים מארגן.

אויף צו מארגנס האט ער אים ווייטער אויפגענומען זייער שיין און גערעדט מיט אים א לאנגע צייט, און אזוי האט עס אנגעהאלטן פאר עטליכע טעג. ווען די רעביצין האט געזען ווי איר מאן איז אזוי שטארק מקרב דעם בעל התניא, איז זי צוגעגאנגען צו אים און זיך אויסגעגאסן איר ביטער הארץ אז זיי האבן שוין גרויסע טעכטער וועלכע דארפן שוין חתונה האבן, און איר מאן, דער צדיק, גייט נישט ארויס פון דערהיים צו זוכן א שידוך און צו שאפן געלט פאר נדן, און זי ווייסט נישט וואס וועט דא זיין, און אזוי ווי זעט אז איר מאן איז אזוי מקרב דעם בעל התניא וויל זי אים בעטן אויב ער קען רעדן צו איר מאן און פועל'ן ביי אים אז ער זאל עפעס טון צו חתונה מאכן די טעכטער.

אין אנהויב האט זיך דער בעל התניא נישט געוואלט אריינמישן דערין, אבער אזוי ווי זי האט

שיחות מוהרא"ש

אים אזוי שטארק געבעטן, האט ער מספיק געווען און ער האט איר געזאגט אז ער וועט זען צו טון וואס ער קען אין דעם ענין.

ווען ער איז אריין די קומענדיגע מאל צום תולדות און ער האט גערעדט מיט אים אין עבודת ה', האט ער נאכדעם געפרעגט פונעם צדיק איבער זיינע טעכטער, פארנוואס ער לאזט זיי זיך עלטערן און ער טוט נישט עפעס זיי חתונה צו מאכן. דער תולדות האט אים געענטפערט אז ער קען גארנישט טון, ווייל ער איז נאר פארנומען מיט עבודת ה', און ער האט נישט קיין צייט זיך אפצוגעבן מיט גשמיות'דיגע זאכן.

האט אים דער בעל התניא געזאגט: "חז"ל זאגן (פסחים ק"ג.) 'בתך בגרה, שחרר עבדך ותן לה'. בפשטות מיינט דאס 'ווען דיין טאכטער ווערט גרויס, זאלסטו איר שנעל חתונה מאכן, זאלסט אפילו באפרייען דיין עבד און אים געבן פאר איר פאר א מאן'. מען קען אבער אויך טייטשן 'באפריי דיין עבודת ה' און מאך איר חתונה'...

און דער בעל התניא האט אויסגעפירט און געזאגט: "אויב האסטו גרויסע טעכטער צו חתונה מאכן, קענסטו נישט זיין פארנומען יעצט מיט עבודת ה', דו דארפט זען זיך אפצוגעבן מיט דייע קינדער, און דאס איז יעצט דיין עבודת ה'". די ווערטער זענען שטארק אריין אין הארצן פונעם תולדות און ער האט זיך פארגענומען אז ער גייט זען צו חתונה מאכן זיינע טעכטער ווי עס דארף צו זיין.

זעט מען פון דעם אז די גרויסקייט פון א צדיק איז ווען ער קען טון ביידע זאכן, פון איין זייט דינען דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט אויך זיך אפגעבן מיט די זאכן וואס מען דארף ערלעדיגן, און דער וואס קען דאס באווייזן איז דער ריכטיגער "הימל איד".

און דאס האט מען זייער שטארק געקענט זען ביי מוהרא"ש ז"ל, די וועלכע האבן זוכה געווען זיך צו דרייען ביי אים במשך די יארן, האבן געזען ווי פון איין זייט איז ער געווען גאר שטארק דבוק צום אייבערשטן, ער האט געדינט דעם אייבערשטן מיט מסירת נפש, אבער פון די אנדערע זייט האט ער אויך גענומען די צייט צו ערלעדיגן אלע גשמיות'דיגע געברויכן, זיך אפצוגעבן מיט זיין פאמיליע, צו ערלעדיגן אלע געלט זאכן, און אזוי ווייטער.

דאס איז געווען א גרויסער חידוש צו זען ווי א צדיק וואס איז אזוי דבוק צום אייבערשטן, ער איז נאר פארנומען צו רעדן צום אייבערשטן און מיט תורה ותפלה, האט אויך די געדולד און צייט זיך אפצוגעבן און ערלעדיגן אלע גשמיות'דיגע געברויכן, און דאס איז שוין אויסער דאס דרוקן און פארשפרייטן דעם רבי'נס ספרים, און בכלל זיך אפצוגעבן און ארויסהעלפן אידן שטענדיג, וואס דאס האט אויך אוועקגענומען גאר אסאך פון זיין צייט.

דאס איז אבער געווען זיין עיקר חידוש, און פון דעם האט ער גערעדט אלעמאל, אז דער שלימות פון א צדיק איז צו זיין סיי אויבן און סיי אונטן, צו באהעפטן די פייער מיט די וואסער, די גשמיות מיט די רוחניות, און דאס איז אן אמת'ער "הימל איד". וואויל איז דעם וואס איז משתוקק זוכה צו זיין צו דעם.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך שמעם)

נייעס אינערהאלב

מוסדותינו הק'

המשך

צוגעזאגט אז די בחורים און מיידלעך וואס וועלן אויסזאגן גאנץ ספר תהלים ביי זיין ציון וועט זיכער געהאלפן ווערן מיט א שידוך הגון, האלטן מיר שוין יעצט ביים דריטן חתן פון ישיבה למזל טוב.

הבחור החתן אברהם טיקאלסקי נ"י איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה אליעזר לאזאראוויטש הי"ו, אב"י בעיר סיגעטי יצ"ו.

זינט די הסתלקות פון מוהרא"ש, וויבאלט דער ציון הק' אין יבנאל פיר און צוואנציג שעה א טאג מיט אידן וועלכע קומען צו פארן פון איבעראל זיך אויסבעטן ישועות און רפואות. פילע הונדערטער אידן דערציילן ווי אזוי זיי געהאלפן געווארן מיט געוואלדיגע ישועות נאכן מתפלל זיין ביים ציון הק'. הונדערטער משפחות זענען שוין אויפגעראכטן געווארן מיטן טון שיינע שידוכים מיט די קינדער, נאכן אויסזאגן גאנץ תהלים ביים ציון הק'.

ווי געמאלדען איז די גאנצע ישיבה געפארן אינאיינעם נאך פסח צום ציון הק', און אויסגעזאגט ספר תהלים ברציפות, און אויסגעבעטן ישועות און רפואות. ברוך ה' אז מען הויבט שוין צו זען די פירות, ווען דריי בחורים פון ישיבה זענען שוין חתנים געווארן, און מיטן אייבערשטנס הילף וועלן מיר בקרוב וואונטשן מזל טוב פאר אלע בחורים פון ישיבה.

צדיק גוזר והקב"ה מקיים!

***

סעודת פסח שני דורך די

התאחדות אברכים אין קרית יואל

דעם פארגאנגענעם זונטאג איז פארגעקומען א סעודת פסח שני דורך די התאחדות אברכים היכל הקודש אין קרית יואל. פילע אינגעלייט און אנשי שלומינו פון שטאט זענען זיך צוזאמגעקומען זיך צו שטארקן און זיך מחזק זיין אינאיינעם, און איבערצוהזורן נאכמאל די הייליגע לימודים פון רבינו וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן, און ווייטער קענען אנגיין אין עבודת ה' ווי עס דארף צו זיין.

דער ראש ישיבה געזאגט א דרשה צו מחזק זיין די אינגעלייט אין קרית יואל וועלכע האבן געשלונגען מיט דארשט די דיבורי התחזקות והתעוררות.

נאכן בענטשן איז דער עולם זיך צוגאנגען אין א געהויבענע שטימונג זיך צו שטארקן און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו!

***

בחורי הישיבה פרייען זיך

אויף די חתונה פון א חבר

דעם פארגאנגענעם מיטוואך נאכט איז פארגעקומען די חתונה פון א תלמיד הישיבה, החתן דוד שלמה ווייער הי"ו אין די זאלן פון אימפעריעל אין וויליאמסבורג.

די בחורים פון ישיבה האבן זיך משתתף געווען ביי די חתונה און געטאנצן און משמח געווען דעם חתן.

צוקוקער האבן באוואונדערט די גרויסע דרך ארץ פון די בחורים, וועלכע האבן משמח געווען מיט גרויס איידלקייט און דרך ארץ.

ביז אין די שפעטע שעהן האבן די בחורים מיטגעהאלטן און משמח געווען ביי די חתונה.

שמחה תשמה רעים האהובים!

מילי דאבות

פערל ווערמער אויף פּרְקֵי אָבוֹת

~*~

קוקן נאר אויף די גוטס

אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אויפן פסוק (תהלים לו') וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רֶשַׁע וְהִתְבַּוְנַתְּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, אַז דער אייבערשטער זאגט אונז אן אז מיר זאלן קוקן נאר אויף די גוטס פון יעדן מענטש, מען זאל זיין יעדן ל'פך זכות, אפילו ווען מען זעהט אז א מענטש איז זייער שלעכט, ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, דארף מען קוקן און זוכן צו טרעפן ביי אים עפעס א גוטע נקודה, עפעס א זאך מיט וואס יענער איז יא גוט, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף זיינע גוטע חלקים, מיט דעם מאכט מען אז יענער זאל פאמט ווערן גוט און וואויל.

דאס זאגט דער פסוק, וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רֶשַׁע, אויב מען קוקט אויף די קליינע חלק וואו יענער איז נישט קיין רשע. דאן, וְהִתְבַּוְנַתְּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, דורך דעם מאכט מען אז ער זאל פאמט ווערן גוט, און ווען דו וועסט קוקן אויף אים איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ וואו ער איז געווען פריער, נאר ער איז שוין א סך בעסער געווארן.

די זעלבע איז אויך ביים מענטש אליין, ווען מען קוקט זיך אן און מען זעהט אז מען איז פול מיט שלעכטס, דארף מען פרובירן אויפצוזוכן עפעס גוטע זאכן וואס מען האט יא געטוהן, יעדער איד האט דאך א סך גוטע זאכן וואס ער האט געטוהן אין זיין לעבן, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף די גוטע חלקים, מיט דעם העלפט דער אייבערשטער אז מען ווערט טאקע אינגאנצן גוט.

דאס זאגט די משנה, אל תסתכל בקנקן, קוק נישט אויף די גאנצע אינהאלט וואס איז פול מיט שלעכטס. נאר, אלא במה שיש בו, קוק גוט און זוך אויף ערגעץ וואו אינעם מענטש וואו ער האט יא עפעס גוטע חלקים, און דורך דעם וועט דער גאנצער מענטש ווערן גוט.

(תּסְפֵּי אָבוֹת פְּרָק ד' מִשְׁנֵה כ"ז)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

דינער השנתי געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה

דעם פארגאנגענעם דאנערשטאג איז פארגעקומען דער יערליכער דינער לטובת מוסדותינו הקדושים, אינאיינעם מיט די סעודת ל"ג בעומר לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען אלע עלטערן, אנשי שלומינו און תומכי המוסדות, מען האט זיך צוגעהערט צו די דרשה פונעם מנהל פון תלמוד תורה וואס האט ארויסגעברענגט די חשיבות פון די הייליגע מוסדות, וואו די קינדער וואקסן אויף מיט א ווארימקייט צום אייבערשטן, וואו מען לערנט אויס די קינדער דעם ריכטיגן וועג אין לעבן אז זיי זאלן מצליח זיין אויפן לאנגען וועג ברוחניות ובגשמיות, אויך האט ער ארויסגעברענגט דעם חסד פונעם אייבערשטן אז מיר האבן אזעלכע חשובע איבערגעגעבענע מלמדים, וואס געבן זיך אזוי שייך אפ מיט די קינדער, ארויסצוברענגען דאס בעסטע פון יעדן קינד לויט זיין דרגה.

דערנאך האט מען געהערט ווארימע דיבורים פונעם ראש הישיבה וואס האט ארויס געברענגט די געוואלדיגע חשיבות פון די תלמוד תורה און די מיידל שולע וואו מען געבט זיך אפ מיט די קינדער מיט גרויס איבערגעגעבנקייט.

א קינד איז נישט בלויז נאך א נומער, נאר מען לייגט אריין אין יעדעס קינד באזונדער א געשמאק און ליכשאפט צו תורה ומצות, מיט געקליבענע מלמדים און מחנכים יראי ה' וואס האבן נאר איין ציהל אז די קינדער זאלן אויפואקסן אמת'ע ערליכע אידן און זיין נאנט צום אייבערשטן, זיי זאלן שטענדיג וויסן און געדענקן אז דער אייבערשטער איז מיט זיי שטענדיג, אזוי ווי מען זעהט פון די מעשיות פון תפלה וואס יעדער קינד האט, זאכן וואס ער האט געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט געהאלפן, און דאס וועט בלייבן מיט זיי זייער גאנצע לעבן.

עטליכע ווערטער האט מען געהערט פון א חשוב'ער טאטע וואס האט די קינדער אין די מוסדות, וואס האט ארויסגעברענגט, פון זיין פרעספעקטיוו, ווי אזוי זיינע קינדער האבן אזוי שייך מצליח געווען און אויפגעבויעט געווארן אין די הייליגע מוסדות.

מיט שפאנונג האבן די פאראממעלטע מיטגעהאלטן דעם הערליכן פארשטעלונג וואס די עלטערע אינגלעך פון חדר האבן אהערגעשטעלט, ווען זיי האבן אויפגעשפילט לעבעדיג די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט פון דעם מיניסטאר וואס האט געוואלט מאכן א קריגעריי צווישן דעם אידישן ראטגעבער און דעם קעניג, ארויסגעברענגענדיג דעם מוסר השכל אז דער יצר הרע וויל נאר מאכן א מחלוקת צווישן די אידן און דעם אייבערשטן, און מיר טארן זיך נישט לאזן פון אים.

דערנאך האט מען געזען א סלידי פרעזענטאציע "א בליק אין די מוסדות", בילדער פון די טאג טעגליכן סדר היום אין חדר, וואו די קינדער ווערן אנגעפילט מיט תורה, תפלה, יראת שמים און מדות טובות.

נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פייערדיגע טענין בתופים ומחולות לכבוד התנא אלקי רבי שמעון בר יוחאי, און דערנאך איז זיך דער עולם צוגאנגען מיט גרויס באגייסטערונג פון דעם גאר אינהאלטסרייכן מעמד. תורתנו מוגן לנו הוא מאירת עינינו!

***

דריטער חתן אין ישיבה אין זכות פונעם ציון הק'

דער דריטער חתן אין צוויי וואכן! שטייענדיג צוויי וואכן נאכדעם וואס די בחורים האבן זיך צוריק געקערט פון די געהויבענע נסיעה צום ציון הק' פון מוהרא"ש זי"ע אין יבנאל, וואס האט המשך בדף ג

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה דוד שלמה ווייזער הי"ו תלמיד ישיבתנו הק' צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יעקב פיש הי"ו צו די געבורט פון זיין אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז זען אסאך אידיש נחת, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן אברהם טיקאלסקי הי"ו תלמיד ישיבתנו הק' וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"ו כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:48
סוף זמן קר"ש.....8:39
מוצאי שב"ק.....9:19
שיעורים כסדרן
בבלי.....כתובות ק"ג
ירושלמי.....בכורים ו'
תוספתא.....כריתות פרק א'

פרשת בהר בחקותי, כ"ז אייר, עברכים חודש סיון, אבות פרק ה', שעת תשע"ה לפ"ק שעה 4, גליון 32 (189)

שיחות מוהרא"ש

~ נישט נאכמאכן א צווייטן ~

דער אייבערשטער האט אונז אראפגעשיקט אויף דער וועלט פאר א תכלית, אז מיר זאלן אים דינען, מיר זאלן היטן תורה און מצות, און צוקומען צו דאס מערסטע צו וואס א מענטש קען צוקומען אויף דער וועלט.

יעדער מענטש האט אן אנדערע תכלית פארן וואס ער איז אראפגעקומען אויף דער וועלט, דער אייבערשטער לייגט אריין יעדן מענטש אין אן אנדער פלאץ, אין אן אנדער מצב, מיט אנדערע נאטורן, אלעס לויט ווי אזוי ער דארף זיך משלים זיין, לויט זיין תפקיד פארן וואס ער לעבט אויף דער וועלט. דעריבער איז זייער נאריש צו קוקן אויף א צווייטן, צו פרובירן נאכצומאכן א צווייטן. ווען א מענטש איז פארנומען צו קוקן אויף א צווייטן, פארגעסט ער פון זיך, ער פארגעסט פון זיין אייגענעם תכלית, און ער גלייבט אויסגעשפילט פון ביידע זייטן. סיי יענעם קען ער נישט נאכמאכן, און סיי ער קען זיך נישט קאנצעטרירן אויף זיינע אייגענע נקודות, ווייל ער איז דאך פארנומען צו קוקן אויף יענעם.

רבי נחמן טולטשינער ז"ל פלעגט זיך פירן אז ערב שב"ק גלייך ביי חצות איז ער געגאנגען אין מקוה לכבוד שבת, און דערנאך איז ער געגאנגען אין שול, ער האט צוגעגרייט די שול אויף שבת, ער האט אסאך גערעדט צום אייבערשטן, און דאן האט ער זיך אראפגעזעצט זאגן שיר השירים מיט גרויס געשמאק און דביקות, מיט זיין אייגנארטיגן ניגון און תנועות.

אין פרייטאג איז אָנגעקומען אין שול א איד בשעת ער האט זיך געזעצט זאגן שיר השירים, פאר דעם איד איז זייער געפאלן ווי אזוי ער זאגט שיר השירים, און יענער

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ. מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"א) אז וואו אידן געפינען זיך, אפילו אין חוץ לארץ, זענען זיי מקדש די פלאץ אזוי ווי די קדושה פון ארץ ישראל. דאס איז פשט אין פסוק, ובכל ארץ, אין סיי וועלכע לאנד, אחזתכם, איז אייער פלאץ, דער פלאץ ווערט אויך געהייליגט. גאלה, ווען דער אייבערשטער וועט אונז אויסלייזן פקרוב דורך משיח צדקנו, תתנו לארץ, דאן וועט באמת אנטפלעקט ווערן די ריכטיגע קדושה פון ארץ ישראל.

(זאת התורה בהר ב')

***

וכשלו איש באחיו במפני חרב ורדף און, ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"ד) אויפ'ן פסוק (תהלים סט, כא) "חרפה שברה לפני" - די בושות און בויגונג צופרעכען זייער א מענטש. און די עצה איז זיך מקשר זיין צו די נקדה וואס איז שייך צו אים.

די עיקר בויגונג האט א מענטש ווען ער קוקט אויף א צווייטן, יענער איז געסער פון מיר, יענער איז מער מצליח פון מיר, מען הייבט אן יענעם צו מקנא זיין, ביז מען רעדט זיך שוין איין אז יענער וויל אים רודפ'ן, אין די צייט וואס יענער מראכט בכלל נישט פון דיר.

די עצה דערצו איז, אז א מענטש זאל נאר קוקן אויף זיין נקדה. יעדער מענטש האט א נקדה, א זאך וואס נאר ער קען אויספירן. און יעדער דארף זיך שטארקן נאר מיט זיין אייגענע נקדה, נישט קוקן אויף יענעם. אויב קוקט מען נישט אויף א צווייטן האט מען נישט קיין בויגונג.

דאס איז פשט אין פסוק, וכשלו איש באחיו, דער עיקר דורכפאל פון א מענטש איז, ווען ער קוקט אויף א צווייטן. במפני חרב ורדף און, כאילו יענער וויל דיר רודפ'ן, אין די צייט וואס יענער קוקט אפילו נישט צו דיין זייט. ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם, דו וועסט דיר נישט קענען דערהאלטן. ווייל קנאה עסט אויף א מענטש, ווען מען קוקט אויף צווייטן עסט מען זיך ממש אויף לעפעדיגערהייט, מען ווערט אינגאנצן צופראכן.

דערפאר דארף א מענטש אסאך געבן דעם אייבערשטן, אז ער זאל נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס ער האט, און בכלל נישט קוקן אויף א צווייטן און דאן וועט ער זייער מצליח זיין.

(תוך החלל עמודה שלישית, בהר-בחקותי תשס"ו)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

עס איז געווען א איד מיטן נאמען ר' הערשל רייקמאן ז"ל, ער איז געווען אן ערליכער איד, וואס האט מיטגעמאכט די ביטערע זאכן ביי די צווייטע וועלט מלחמה, זייענדיג אונטער די נאציס ימ"ש. ער איז אריבער געגאנגען פילע ביטערע און שווערע צרות, זיין גאנצע פאמיליע זענען ליידער אומגעקומען אינעם קריג, אבער מיטן אייבערשטנס איז ער געראטעוועט געווארן ממנות לחיים.

ער איז געווען א ברסלב'ער חסיד, און אונטער די נעגל פון די דייטשן ימ"ש האט ער געהאט באהאלטן ביי זיך א "ליקוטי מוהר"ן" און אויך א ספר "משיבת נפש". דער ספר האט געמאכט ר' אלטער טעפליקער ז"ל, אינעם ספר איז צוזאמגענומען אלע שטיקלעך פון "ליקוטי מוהר"ן" און "ליקוטי הלכות", וועלכע רעדן פון התחזקות, אז יעדער איד האט א האפענונג, און יעדער איינער קען מצליח זיין אויף דער וועלט, עס איז נישטא אזא זאך ווי אויפגעבן. דער ספר האט אים מחזק געווען און געהאלפן זיך דעהאלטן אין די גאר שווערע צייטן וואס ער איז אריבער.

נאך די מלחמה האט ער זיך אנגעהויבן צוביסלעך זיך צו שטעלן אויף די פיס, ער האט געעפנט א פאבריק פון וואס ער האט געמאכט פרנסה, און תיכף ווען ער האט געהאט אביסל געלט, האט ער געדרוקט, דארט אין דייטשלאנד, עטליכע ברסלב'ע ספרים, אריינגערעכנט דעם ספר "משיבת נפש" וואס איז אים געווען ספעציעל נאנט צום הארץ, נאכדעם וואס דאס האט אים געהאלפן איז זיינע שווערע צייטן.

דער ספר איז אויך א וועג אנקומען צו מוהרא"ש'ס טאטע אינדערהיים, און אין איין שיינעם טאג, מוהרא"ש איז דאן אלט געווען פופציג און א האלב יאר, ער האט זיך געיאגט צו כאפן דעם באן, און ער האט שנעל געגעבן א כאפ א קליין ספר מיטצונעמען אויפן וועג, ער האט דאס אריינגעלייגט אין טאש, און געלאפן כאפן דעם באן. אויפן וועג האט ער אנגעהויבן אריינקוקן דערין, און דאס איז געווען דער ספר "משיבת נפש".

מוהרא"ש האט געליינט דעם ספר, און דאס האט זייער שטארק געצויגן זיין הארץ, דער ספר איז טאקע געווען אן אלטער דרוק, מיט צוהאקטע אותיות, עס איז געווען שווער צו לייען אין דעם, אבער דער תוכן איז געווען זיס און טייער. ער האט געטרינקען מיט דארשט די ווערטער פונעם ספר, ער האט געשפירט ווי דער ספר רעדט צו זיין הארץ.

ער האט שוין נישט אפגעלאזט דעם ספר, ער האט געלערנט א בלעטל נאך א בלעטל ביז ער האט געענדיגט דעם גאנצן ספר פון דעקל צו דעקל.

אנקומענדיג אין ישיבה האט ער שוין נישט געקענט לערנען די לימודי הישיבה יענעם טאג, דעם גאנצן טאג איז ער געווען פארנומען מיט דעם גייעם ספר וואס ער האט געטראפן, ער האט עס איבערגעלערנט נאכאמאל פון אנהויב ביז די ענדע, און אזוי אויך אויפן וועג צוריק אהיים האט ער ווייטער געלערנט דעם ספר, און ער איז נישט געגאנגען שלאפן פאר ער האט נישט געענדיגט דריי מאל דעם גאנצן ספר.

מוהרא"ש איז געווארן זייער צוגעקלעבט צו דעם ספר, דאס האט געעפנט פאר אים א נייע וועלט, ער האט געשפירט אז דער ספר וועט אים פירן אויפן ריכטיגן וועג, עס וועט אים ווייזן דעם וועג ווי אזוי ער וועט אויך קענען ווערן נאנט צום אייבערשטן.

און דאן איז אים פארענטפערט געווארן זיינע צוויי קשיות.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

האט זיך אויך אוועקגעזעצט זאגן שיר השירים, מיטן זעלבן ניגון און תנועות פון רבי נחמן טולטשינער ז"ל.

פאר רבי נחמן האט דאס שטארק געשטערט און ער האט זיך אנגערופן צו דעם איד: "זאג שיר השירים ווי אזוי עס שיינט דיר. מאך מיר נישט נאך. א מאלפע (מאנקי) מאכט נאך".

די בעסטע זאך איז ווען א איד דינט דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענעם וועג, אן קוקן אויף א צווייטן. דאס נאכמאכן א צווייטן ברענגט נישט קיין שום תועלת. א זאך וואס פאר איינעם איז עס באמת א גרויסע זאך, ווייל יענער מיינט עס אמת'דיג, די זעלבע זאך קען זיין פאר א צווייטן א נארישע זאך, ווייל ער טוט עס נאר יענעם נאכצומאכן.

מוהרא"ש פלעגט נישט פארנעמען ווען מען האט אים געוואלט נאכמאכן, ער פלעגט זאגן פאר די וואס האבן אים נאכגעמאכט: "דאס נאכמאכן איז אדער שקר - ווייל דו מיינסט עס נישט אמת'דיג פון דיר אליין, אדער איז עס חנופה - ווייל דו ווילסט מיר חנפענען און ווייזן אז דו טוסט אויך די זעלבע ווי מיר. און ביידע פון די מידות זענען נישט שוין".

ווען א מענטש גייט זיך זיין אייגנארטיגן וועג, האט ער פיל מער שאנסן מצליח צו זיין אין לעבן. ווען מען מאכט נאך א צווייטן, און נאכדעם זעט מען אז מען איז נישט מצליח אנצוקומען וואו יענער איז אנגעקומען, ווערט מען אינגאנצן צובראכן דערפון. אבער ווען מען גייט אויפן אייגענעם וועג, האט מען א גרעסטע מעגליכקייט צו מצליח זיין, און נישט מעסטן די אייגענע הצלחה לויט א צווייטנס הצלחה.

דער צדיק רבי חיים וויטאל זי"ע האט געהאט אמאל שטארקע אויגן ווייטאג, ער איז געקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער אר"י הק' און אים דערציילט איבער זיינע ווייטונגען. האט אים דער אר"י הק' געזאגט אז אזוי ווי יעדן טאג ביים דאווענען קוקט ער אסאך אויפן אר"י הק' צו זען זיין הייליגע עבודה, איז אבער דא עטליכע פלעצער ביים דאווענען וואו דער אר"י הק' האט אינזין גאר הויכע פונות, און דאן איז נישט גוט ווען מען קוקט אויף אים, און אזוי ווי ער האט יא געקוקט אויף אים ביי די פלעצער, דעריבער האט ער באקומען די אויגן ווייטאג.

דער אר"י הק' האט אים אנגעזאגט אז ער זאל מער נישט קוקן אויף אים ווען ער ליינט קריאת שמע, ווען ער ביקט זיך ביי מודים, און ווען ער זאגט קדושה, און דאן וועלן זיך זיינע אויגן אויסהיילן. רבי חיים וויטאל האט טאקע אזוי געטון, ער האט אויפגעהערט צו קוקן אויף זיין רבי'ן ביי די דריי פלעצער, און זיינע אויגן האבן אים אויפגעהערט ווי צו טון.

שיחות מוהרא"ש

ווען מוהרא"ש האט דערציילט די מעשה, האט ער מסביר געווען פארוואס טאקע זענען די דריי פלעצער ביים דאווענען אזוי ספעציעל אז דארט האט רבי חיים וויטאל נישט געטארט קוקן אויף אים. אויסער די הויכע סודות וואס ליגט זיכער אין דעם, דארף מען אויך פארשטיין בפשטות די מעשה, און זען ווי אזוי מיר קענען עס אויסנוצן אין אונזער טאג טעגליכן לעבן.

די ערשטע איז ביי קריאת שמע, וואס איז די אמונה, צו גלייבן אינעם אייבערשטן. ביי דעם טאר מען קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן, יעדער דארף זען ביי זיך וואו ער האלט אין די אמונה, ווי שטארק און קלאר די אמונה איז ביי אים. דאס קען מען נישט מסביר זיין פאר א צווייטן. דער זוהר הק' זאגט אויף דעם (וירא קג): "כל חד כפום דמשער בליביה" - יעדער האט אמונה לויט זיינע השגות.

און די זעלבע איז ביי מודים, ווען עס קומט צו דאנקען דעם אייבערשטן, איז יעדער איינער אנדערש, יעדער דארף דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער האט אים געגעבן, און אויף זיין אייגנארטיגן וועג. נישט צו קוקן אויף א צווייטן, און פרויבירן נאכצומאכן ווי אזוי יעדער דאנקט דעם אייבערשטן.

אין די פוסקים שטייט (אבודרהם הלכות תפלה) דער טעם פארוואס ווען דער חזן זאגט "מודים" ביי די הויכע שמונה עשרה, זאגט דאן יעדער איינער פאר זיך "מודים דרבנן", איז ווייל ווען עס קומט צו דאנקען דעם אייבערשטן, קען מען נישט יוצא זיין מיטן בעל תפלה, נאר יעדער דארף אליין זאגן מודים און דאנקען דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע וועג.

און די דריטע פלאץ וואו ער האט אים אנגעזאגט נישט צו קוקן איז געווען ביי קדושה. מען קען נישט קוקן אויף א צווייטן און זען ווי הייליג יעדער איז און דאס נאכמאכן. הייליגקייט קען מען נישט אייביג זען פון אינדרויסן, דאס איז א זאך פון אינעווייניג אין הארץ. יעדער דארף זיין הייליג לויט זיין מדרגה, ער דארף פרויבירן זיך צו הייליגן לויט ווי אזוי ער קען, און דאן וועט ער מצליח זיין אין לעבן.

וואויל איז דעם וואס לעבט זיין אייגן לעבן, ער דינט דעם אייבערשטן, ער רעדט צום אייבערשטן און ער דאנקט דעם אייבערשטן, אויף זיין אייגנארטיגן וועג, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' ערך חקוי וחלק ט"ז ערך נקדת עצמו)

בזיונות איז א מתנה

עס מאכט זיך אמאל אז א מענטש באקומט א בזיון, מען איז געווארן פארשעמט, און מען פיהלט זיך זייער צוקלאפט און צובראכן פונעם בזיון. אין אזא צייט דארף מען אבער געדענקן אז אלעס פירט דער אייבערשטער, און אויב מען האט געהאט א בזיון איז עס זיכער אויך פונעם אייבערשטן, נאר פאר די טובה פונעם מענטש.

דער פסוק זאגט פי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, יעדער מענטש פאלט אמאל דורך אין עבירות, און אויב מען טוט נישט קיין תשובה איז דער אייבערשטער נישט מותר אויף קיין שום זאך. און דערפאר מאכט דער אייבערשטער אז מען זאל צומאל באקומען א בזיון, און מיט דעם קומט ער אפ די עבירות. ווען מען קוקט אן די בזיונות אויף אזא וועג אז עס איז גאר א חסד פונעם אייבערשטן, דאן וואלט מען זיך געפריידט יעדע מאל ווען עס קומט אונטער א בזיון.

ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל פלעגט זאגן אז ווען מענטשן וואלטן געוואויסט די גרויסקייט פון באקומען א בזיון און וויפיל מען קומט אפ דורך דעם, וואלט מען ווען געלאפן אין מקנה פאר די בזיון, אזוי ווי עס איז דא אסאך וואס פירן זיך צו גיין אין מקנה פאר א ספעציעלע מצוה וואס קומט נאר פון צייט צו צייט, די זעלבע וואלט מען געגאנגען אין מקנה פאר א בזיון, נאר ביי א בזיון ווייסט מען נישט פון פאראויס ווען עס גייט קומען, און דערפאר קען מען נישט גיין אין מקנה בעפאר.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"א) אז די אלע בזיונות וואס א מענטש באקומט, דאס הייבט אים אויף העכער און העכער, דער פסוק זאגט פי האדם עץ השדה, א מענטש איז אזוי ווי א האלץ, ווען א גרויסע שנוערה האלץ ליגט אויף דער ערד איז ממש נישט מעגליך עס אויפצוהייבן, אבער ווען עס קומט צו פליסן אסאך וואסער דאן הייבט עס אויף דעם האלץ. און מחלוקת ווערט אנגערופן וואסער אזוי ווי דוד המלך זאגט סבתי כמים כל היום הקיפו עלי יחד, זיינע שונאים האט אים ארום גענומען אזוי ווי וואסער און זיי האבן זיך געקריגט מיט אים און אים פארשעמט. זעהט מען אז ווען א מענטש ליינט א בזיון, איינער האט אים פארשעמט און ער ענטפערט נישט צוריק, ער ליינט און ער שווייגט, דאן וועט דאס אים אויפהייבן צו די העכסטע מדרגות.

און אזוי ווי די שכר פון מקבל זיין בזיונות באהבה איז גרויס, איז דער עונש פארן פארשעמען א צווייטן אויך זייער גרויס. אין הימל איז מען זייער מקפיד אויף איינעם וואס פארשעמט א צווייטן, און מען באקומט פאר דעם גאר א הארבן עונש. און דערפאר דארף מען זיין זייער געווארנט נישט צו פארשעמען א צווייטן.

אונדא איז עס בכלל נישט גרינג, ווען א מענטש רעגט זיך אויף, ער גייט אריין אין א גרויסע פעס, דאן איז זייער שווער זיך איינצוהאלטן, און מען הייבט אן צו שרייבן און צו פארשעמען א צווייטן. אבער פון דעסט וועגן דארף מען געדענקן אז דאס איז זייער א הארבע זאך, און מען קען לייזן פאר דעם זייער אסאך. עס לוינט זיך איינצוהאלטן די פעס און נישט פארשעמען יעדעם, און אזוי וועט מען נישט באקומען די הארבע שטראף וואס קומט זיך פאר דעם.

(דער קוואל פון רבי'ן חלק א')

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מוה"ר יצחק לעזער שליט"א

מחשובי ותיקי אנשי שלומינו

צו די געבור פון אן אייניקל למזל טוב, ביי זיין איידעם

מו"ה אלימלך שארף הי"ו

דער אייבערשטער זאל העלפן אז זיי זאלן זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער און אייניקלעך בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

דרשות התחזקות פאר די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו

עס איז שוין ברייט באקאנט די פעולות פון די פרויען פאראיין שעי" מוסדותינו הק', אין וואס די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן מיט אלעס וואס פעלט זיך אויס. אויך ווערט צוגעשטעלט שיעורים פאר די פרויען דורך חשובע פרויען פון אנשי וואס געבן שיעורים זיך צו שטארקן און אנגיין לויט די הייליגע לימודים פון רבין אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט.

א ספעציעלע טעלעפאן ליין איז געווארן צוגעשטעלט פאר די פרויען, וואו מען קען הערן שיינע שיעורים און געדאנקען זיך צו שטארקן מיט די לימודים פון רבין. די נומער איז 559-670-1543.

די וואך מיטוואך איז פארגעקומען א שיעור פאר די פרויען, עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרויסע צאל פרויען מיטצוהאלטן, און ברוך ה' אז עס איז געקרוינט געווארן מיט גרויס הצלחה, די פרויען האבן זייער שטארק הנאה געהאט, און אהיים געגאנגען מיט פרישע כוחות ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע עצות פון רבין.

אין די קומענדיגע וואכן וועלן פארוקומען נאך צוזאמקומען פון די פרויען זיך צו שטארקן אינאיינעם.
ולאהיו יאמר חזק!

מילי דאבות פערל ווערטער אויף פּרקי אבות

משניות ברענגט אלעס גוטס

בן עשר למשנה

עס זענען דא מענטשן וואס מיינען אז משניות איז נאר געמאכט געווארן פאר עלטערע אידן צו לערנען, "ווען איך וועל זיין אן עלטערער איד, וועל איך לערנען יעדן טאג עטליכע משניות צווישן מנחה מעריב", אבער דער אמת איז נישט אזוי, דער תנא זאגט בן עשר למשנה א אינגל פון צעהן יאר דארף מען שוין צוגעוואוינען ער זאל אנהייבן לערנען משניות, אנהייבן פון מסכת ברכות און אזוי לערנען מסכת נאך מסכת, ביז ער וועט ענדיגן ששה סדרי משנה, און אנהייבן נאכאמאל, אזוי א גאנץ לעבן, ווייל דאס לערנען משניות לייטערט אויס א מענטש, און ער קויפט זיך איין די יסודות פון די תורה.

משנה איז די אותיות נשמ"ה, עס לייטערט און הייליגט די נשמה. עס ווערט געברענגט (מדרש פלפי"ת) אז אשך בן יעקב זיצט ביים טיר פון גיהנום, און ווער עס האט געלערנט משניות לאזט ער נישט אריין אין גיהנום. דער הייליגער "בית יוסף" האט זוכה געווען צו א מגיד פון הימל, אין זכות וואס ער האט געלערנט אסאך משניות (ספר מגיד מישורים). דער זהר הקדוש שרייבט (זהר, פראשית מב.) אז ווער עס זאגט אסאך משניות, ברענגט דאס אים צו אלע גרעסטע וועלטן. דער מדרש זאגט (ויקרא רבה, פי"ז, ס"א) ווער עס לערנט משניות איז ווי ער האט מקריב געווען א קרבן. נאך זאגט דער מדרש (שם) די אידן וועלן נישט ארויס גיין פון גלות, נאר אין זכות פון משניות, קומט אויס אז ווער עס לערנט אסאך משניות, איז מקרב די גאולה, און עס ווערט געברענגט אז די סכום פון פרקים וואס עס איז דא אין גאנץ משניות, איז ווי די גימטריא פון "משיח בן דוד" ווייל אין זכות פון משניות וועט משיח קומען.

וואויל איז דעם וואס באפלייסט זיך צו לערנען אסאך משניות, וועט אים זיין גוט א גאנץ לעבן!

(תסדי אבות פרק ה' משנה כ"ד)

***

אלעס ווענדט זיך אינעם מויל

לפום צערא אגרא

דער פסוק זאגט המנות והחיים ביד הלשון, אלעס ווענדט זיך אינעם מויל, ווען א מענטש טראכט נישט וואס ער רעדט, און ער רעדט נארישקייטן, ברענגט ער אויף זיך אסאך צרות, און פארקערט ווען א מענטש היט זיך דאס מויל, ברענגט ער אויף זיך אלע גוטע זאכן.

דאס זאגט דער תנא לפום - לויט די מויל, צערא - קומט צער אויפן מענטש, אדער אגרא - ער קען פאקומען דורך די מויל אלע גוטע זאכן.

(תסדי אבות פרק ה' משנה כ"ו)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 5554-559-347

5554printing@gmail.com

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemische LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מרון מוהרא"ש זי"ע
פון די פאראנגענע יארן
212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה יעקב פיש הי"ו
צו די געבורט פון זיין אינגעלע למזל טוב
דער איבערשטער זאל העלפן אז ער זאל
זען אסאך אידיש נחת, דורות ישרים
ומבורכים און סיעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 7:45
סוף זמן קר"ש..... 8:36
מוצאי יו"ט..... 9:28
שיעורים כסדרן
בבלי..... כתובות ק"י
ירושלמי..... בכורים י"ג
תוספתא..... כלים ב"ק פרק א'

שעה 4, גליון 33 (190)

פרשת במדבר, ה' סיון, אבות פרק ו', ערב שבעות שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבועות ~

עס קומט דער יום טוב שבועות, מען איז מקבל די תורה פונעם אייבערשטן, יעדער איד נעמט זיך פאר אז פון יעצט וועט ער לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, אין אזא צייט דארף מען געדענקן אז די תורה גייט אן פאר יעדן מענטש אין יעדע צייט און אין יעדע מצב, אפילו פאר דעם וואס דארף ארויסגיין אויפ'ן גאס ברענגן פרנסה.

אפילו ווען א מענטש איז פארזאגט און פארפלאגט, ער קען נישט לערנען געהעריג, האט אונז דער רבי געגעבן א "סדר דרך הלימוד", צו זאגן אסאך תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט, און מיט דעם קען יעדער איינער אן אויסנאם זוכה זיין צו לערנען תורה.

ווען א איד האלט שטענדיג אין טאש א קליינע חומש, א קליינע משניות, א קליינע תהלים, האט ער שטענדיג מיט זיך א גוטע באגלייטער וואס וועט אים אפהיטן פון אלעם שלעכטס, ווען מען האט עטליכע איבריגע מינוטן, כאפט מען אריין צו זאגן עטליכע פסוקים חומש, א קאפיטל תהלים, א פרק משניות, און דאס גלייכן.

דאס קען מען טוהן שטענדיג ווי מען געפינט זיך נאר, עס מאכט זיך ביי יעדן מענטש אז ער דארף ווארטן אמאל אין די רייע אין באנק, אין א אפיס, אין א געשעפט, אדער סיי ווי, און אסאך מאל איז נאך דארט פיל מיט אלע קליפות צו מכשיל זיין דעם מענטש, און ווען דער מענטש איז נישט שטארק מיט דעם צו לערנען בגירסא, צו זאגן תורה, איז זייער גרינג ער זאל נכשל ווערן מיט ראיות אסורות, מיט קוקן ווי מען טאר נישט, און נשפע ווערן פון די שלעכטע סביבה, אבער ווען מען איז צוגעוואוינט צו

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד. רש"י זאגט: וייל דער אייבערשטער האט ליב די אידן, ציילט ער זיי צו יעדע צייט.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) אז יעדער איד האט א נקודה, א זאך וואס נאר ער קען אויסקיפן. און מיט דעם קען ער זיך שטארקן אפילו ווען ער זעהט אז אנדערע זענען מער מצליח פון אים, אבער יעדער האט דאך נישט די נקודה וואס ער האב.

דערפאר האט דער אייבערשטער געציילט די אידן יעדע שטיק צייט. צו ווייזן אז יעדער איד איז א באווינדער געציילטער איד, יעדער איד איז באווינדער חשוב ביים אייבערשטן.

מיט דעם קען מען אויך פארשטיין דאס וואס עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים תבח, ד) אז שטענדיג לייגט מען פרשת במדבר פאר שבועות.

לויט ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צ"א) א סגולה צו האבן התקדה, צו לערנען פלייסיג, אז מען זאל נישט רעדן קיין שלעכטס אויף קיין שום איד. וייל עס זענען דא זעקס הונדערט מיוזנט אונזות אין די תורה, קעגן די זעקס הונדערט מיוזנט אידן, און אויב רעדט מען שלעכטס אויף א איד, מיט דעם פסל'ט מען איין אות פון די ספר תורה, און אז עס פסל'ט איין אות פון די תורה איז עס פסול, און מען האט נישט קיין חשק צו לערנען.

דערפאר לייגט מען שטענדיג פרשת במדבר פאר שבועות, צו ווייזן אז יעדער איד איז א געציילטער איד, יעדער איד איז זייער חשוב. מען פאר קיינעם נישט אונעקמאכן, נישט זיך און נישט א צווייטן. און אזוי קען מען צוגיין צו מקבל זיין די תורה מיט גרויס חשק און געשמאק.

(זאת התורה במדבר א)

***

וידבר מן ה' אל משה ויקדש את העם ויכבסו שמלתם, משה רבינו איז אראפגעקומען פון בארג צום פאלק, ער האט זיי געהייליגט און געוואשן די קליידער.

מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט לערנען און דאווענען, אבער פון די אנדערע זייט קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן מיט וועלמליכע זאכן, מיט עסן, מרינקן און שלאפן, ווען מען טוט עס אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, איז דאס אויך "עבודת ה'".

עס איז פאקאנט אז דער גוף ווערט אנגערופן ווי א קלייד פאר די נשמה. דאס איז פשט אין פסוק, וידבר מן ה' אל העם, משה רבינו איז אראפגעקומען צו די אידישע קנדה, ויקדש את העם, און ער האט געהייליגט דאס פאלק, ויכבסו שמלתם, אזוי ווייט אז ער האט אויפגעוואשן אויך זייערע קליידער, ער האט זיי אויסגעלערנט אז אויך מיטן גוף, וואס איז ווי א קלייד פאר די נשמה, קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו ה)

תיקון ליל שבועות

מוהר"ש זאגט אז דאס זאגן "תיקון ליל שבועות" אין די הייליגע שבועות נאכט איז א געוואלדיגע גרויסע תיקון, עס איז א תיקון אויף די עבירה פון בטול תורה פון א גאנץ יאר, און אויף איז עס מסוגל צו מעורר זיין אינעם מענטש א חשק און א ליבשאפט צו די תורה אויף א גאנץ יאר.

אזוי ווי מען זעהט אז מען גיבט פאר א מענטש אביסל עסן צו פארזוכן, כדי ער זאל שוין נאכדעם וועלן קויפן די סארט עסן, די זעלבע גיבט מען פארן מענטש היינט נאכט אביסל פון די תורה צו פארזוכן, אז ער זאל שפירן די זיסקייט פון די תורה און דאס וועט אים מעורר זיין די חשק פאר א גאנץ יאר צו לערנען תורה.

מען דארף וויסן, אז דער עיקר תיקון איז צו זאגן דעם ערשטן און לעצטן פסוק פון יעדע פרשה און ספר, דאס וואס מען האט צוגעלייגט אין די "תיקון ליל שבועות" נאך אסאך פרשיות פון תורה נביאים וכתובים וואס האבן שייכות צום יום טוב שבועות און קבלת התורה, דאס איז נישט פון די עיקר פונעם תיקון, און דערפאר זענען דא מענטשן וואס זאגן בכלל נישט דעם תיקון, ווייל אזוי ווי מען זעהט אז עס איז דא אזוי סאך צו זאגן, גיבט מען אינגאנצן אויף און מען זאגט גארנישט, דערפאר דארף מען וויסן אז דער עיקר תיקון איז די ערשטע און לעצטע פסוק, און אזוי וועט מען עס זאגן מיט חשק, און זוכה זיין צו דעם גרויסן תיקון פון אלע עולמות.

נאכן תיקון איז גוט צו זאגן די תרי"ג מצות, ווייל מארגן גייען מיר דאך מקבל זיין די תורה, וואס דאס זענען די תרי"ג מצות, און דערפאר דארף מען זיך צוגרייטן און וויסן וואס מען גייט מקבל זיין, און אזוי וועט עס זיין אן אמת'ע קבלה.

דער עיקר דארף מען זיין געווארענט נישט צו פארברענגן די הייליגע נאכט מיט דברים בטלים מיט נארישקייטן, ווייל דער עיקר תיקון איז פאר די עבירה פון בטול תורה, און דערפאר דארף מען זעהן נישט צוצולייגן נאך בטול תורה, און ווען מען האט שוין געענדיגט דעם תיקון, קען מען לערנען יעדער וואס זיין הארץ באגערט, מען זאל טועם זיין אביסל פון אלע שיעורים וואס מען וויל לערנען א גאנץ יאר, ווייל די נאכט איז זייער מסגל פאר דעם, זיך אונצוגרייטן שיעורי תורה צו לערנען א גאנץ יאר.

ווי אויף איז די נאכט זייער מסגל צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, עס ווערט געברענט פון די ספרים הקדושים, אז אין די נאכט פון שבועות איז דא א צייט וואס דעמאלט עפענען זיך אלע טויערן פון הימל, און וואס מען בעט דעמאלט ווערט אנגענומען זייער שנעל, דערפאר דארף מען זעהן אויסצוניצן די נאכט מיט אסאך תפלות צום אייבערשטן, און דעמאלט וועט מען זיכער פועל'ן אלעס גוטס וואס מען דארף.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצונוצן די הייליגע שבועות נאכט ווי עס בריוף צו זיין.

***

דער הייליגער צדיק רבי מרדכי פון נעשכיו זי"ע אין זיינע יונגע

המשך בדף ג

שיחות מוהר"ש

זאגן אסאך חומש, תהלים און משניות, האט מען שטענדיג א גוטע באגלייטער, מען האלט אין טאש א קליינע ספר און סיי ווי מען גייט כאפט מען אריין צו זאגן אביסל תורה, און דאס היט אפ דעם מענטש פון אלעם שלעכט'ס ברוחניות ורגשיות.

מיט דעם קען מען פארשטיין וואס די גמרא דערציילט (פסחים ס"ח) אז רבי יוסף האט געהייסן אז מען זאל אים צוגרייטן גוטע עסן אום יום טוב שבועות ווייל "ווען נישט דעם טאג, וויפיל יוסף'ס זענען דא אויפ'ן גאס", בפשטות מיינט דאס אז רבי יוסף האט געדאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט אונז געגעבן די תורה, ווייל אן די תורה וואלט ער גארנישט געווען מער פון אלע יוסף'ס אויפ'ן גאס, אבער יעצט מיט די תורה האט ער זוכה געווען צו זיינע גרויסע מדריגות.

מען קען אויך זאגן נאך א פשט, "יוסף" גייט ארויף אויף די קדושה פון יוסף הצדיק, וואס איז דער סימבאל פון אפגעהיטענקייט און הייליגקייט, ווי אזוי האט זיך יוסף הצדיק געקענט דערהאלטן נאכדעם וואס זיינע ברידער האבן אים פארקויפט צו דעם טמא'נעם לאנד מצרים? נאר ווייל ער האט מקבל געווען פון זיין טאטע צו זיין צוגעבינדען צו די תורה, און דאס האט אים אפגעהיטן פון אלעם שלעכט'ס.

דאס איז געווען יוסף הצדיק, אבער וואס זאלן מיר פשוט'ע מענטשן טוהן, ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן ווען מיר דארפן ארויסקיין אויף די טמא'נע גאס? ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן און נישט ווערן נאכגעשלעפט נאך די שווערע נסיונות פון די היינטיגע שווערע גאס?

אבער דורך די הייליגע תורה וואס מיר האבן מקבל געווען אום יום טוב שבועות, קענען מיר ניצול ווערן פון אלע נסיונות, ווען א איד געוואוינט זיך צו צו זאגן אסאך פרקים משניות, צו זאגן אסאך פסוקים חומש און קאפיטלאך תהלים, דאס וועט אים ראטעווען פון אלעם שלעכט'ס, דאס וועט אים העלפן זיך ארויסצודרייען פונעם נעץ פון יצר הרע.

דאס איז פשט "ווען נישט דעם טאג, וויפיל יוסף'ס זענען דא אויפ'ן גאס", ווען נישט דעם יום טוב שבועות ווען מיר האבן מקבל געווען די תורה, וויפיל יוסף הצדיק'ס זענען דען דא אויפ'ן גאס? וויפיל אידן קענען זיך דען דערהאלטן אזוי ווי יוסף הצדיק, און נישט ווערן נאכגעשלעפט נאך די שווערע נסיונות פון די גאס?

אבער יעצט אז מיר האבן באקומען די תורה, און מען קען זאגן משניות און תהלים אויך ווען מען איז אויף די גאס, דורך דעם קען זיך יעדער בויען א מויער ארום זיך, מיט די פרקים משניות און קאפיטלעך תהלים, וואס זיי היטן אים זיכער אפ פון די אלע שלעכט'ס.

א נייע תורה

מוהר"ש זאגט אז אזוי ווי מען פריידט זיך שמחת תורה מיט די ספר תורה, מען טאנצט און מען פריידט זיך אז מען האט זוכה געווען צו ענדיגן די תורה, די זעלבע דארף מען זיך אויך פרייען אום יום טוב שבועות אז מען איז זוכה אנצוהייבן די תורה, מען איז זוכה צו מקבל זיין די תורה פון ניי.

עס האט אמאל פאסירט ביי רבי נתן אום יום טוב שבועות ווען ער איז געגאנגען פתיחה צו ארויסנעמען די ספר תורה פון ארון הקודש, איז רבי נתן אריין אין א גרויס התלהבות און געזאגט "א נייע תורה, א נייע תורה", און ער האט אנגעהויבן טאנצן מיט די ספר תורה ארום די בימה, אזוי ווי שמחת תורה, און אלע אנשי שלומינו זענען זייער נתעורר געווארן, און מיטגעטאנצן מיט אים.

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

שבועות איז די צייט וואס יעדער איד קען אנהייבן פון פריש מקבל צו זיין די תורה, אפילו ווער עס האט נישט זוכה געווען ביז יעצט צו לערנען תורה, קען יעצט אנהייבן צו לערנען, זיך מקבל זיין אז פון יעצט וועט מען אנהייבן לערנען.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

אויף א שמחה בגשמיות

די גמרא זאגט (פסחים ט"ח) אז אפילו עס איז א מחלוקת צווישן רבי אליעזר און רבי יהושע, ווי אזוי זיך צו פירן יום טוב, צו מען זאל עס צוטיילן חציו לה' וחציו לכם, א האלב יום טוב לערנען און דאווענען און א האלב יום טוב עסן און טרינקן, צו או פולו לה' או פולו לכם, מען קען זיך אויסוועלן אדער א גאנץ יום טוב פארן אייבערשטן, אדער א גאנץ יום טוב פאר זיך, אבער ביי יום טוב שבועות איז יעדער מודה אז מען דארף אויף עסן און טרינקען, ווייל דעמאלט'ס האט דער אייבערשטער אונז געגעבן די תורה.

לכאורה דארף מען פארשטיין, אויב שבועות האבן מיר באקומען די תורה, וואלט מען געדארפט א גאנץ יום טוב נאר לערנען תורה, און גארנישט האבן קיין שייכות מיט גשמיות, און פארוואס דוקא ביי דעם יום טוב איז יעדער מודה אז מען דארף עסן און טרינקען? נאר דער תירוץ איז, אז די תורה איז א וועג-ווייזער אפילו בגשמיות, ווי די חז"ל זאגן (במדבר רבה יז, ט) פארוואס הייסט די תורה "אור", ווייל עס מאכט ליכטיג פארן מענטש, ער זאל וויסן וואס ער האט צו טוהן, די תורה לערנט אונז ווי אזוי צו עסן טרינקן שלאפן און האנדלען, און דערפאר איז דער יום טוב שבועות אויף א שמחה בגשמיות, און מען דארף זיך פרייען און זיך מתענג זיין לכבוד יום טוב.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך פארצונעמען יעצט אין יום טוב שבועות, צו לערנען שטענדיג די הייליגע תורה אין יעדן פלאץ, אין יעדע צייט, און אין יעדע מצב, וועט אים די תורה זיכער היטן, און אים צוברענגען צו די גרעסטע מדריות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

יעדער איד וויל לערנען

דער אמת איז, אז יעדער איד וויל לערנען, יעדער איד וויל ענדיגן גאנץ ש"ס, און גאנץ שלחן ערוך, און אלע ספרים פון די הייליגע תורה, נאר פארוואס זעהט מען אז נישט יעדער לערנט? דאס קומט נאר פון דעם, ווייל א מענטש וויל לערנען אויפ'ן בעסטן וועג, אז גלייך ווען ער הייבט אן צו לערנען, זאל ער שוין קענען קלאר די גמרא, און למעשה זעהט ער דאך אז עס גייט נישט, ווייל ער האט נישט אזא גוטע קאפ, אדער ווייל ער האט געטוהן עבירות וואס האבן פארשטאפט זיין קאפ, ממילא ווען ער זעהט אז עס גייט אים נישט, הייבט ער אן צו שמועסן און צו פארברענגן, און ווען עס קומט סוף טאג, און ער מאכט זיך א חשבון, אז דער טאג איז אים אריבער געגאנגען מיט גארנישט, ער האט אפילו נישט אריינגעכאפט איין פרק משניות, אדער איין בלאט גמרא, אדער איין סימן אין שלחן ערוך, ווערט ער צובראכן פון דעם, און צום סוף הערט ער אינגאנצן אויף צו לערנען, אויב אבער ער וועט פאלגן און ער וועט לערנען אויף דעם וועג וואס דער רבי האט אונז אויסגעלערנט, צו זאגן אסאך תורה אין א סדר, וועט ער אריינכאפן זייער אסאך, און ער וועט צום סוף אויף פארשטיין אלעס וואס ער זאגט, ווייל ווען א איד זאגט אסאך תורה, עפענט זיך אויף זיין קאפ, און ער פארשטייט שוין אלעס.

אזוי ווי די גמרא זאגט, אז א מענטש זאל אייביג לערנען, אפילו ווען ער פארשטייט נישט, און אפילו ער געדענקט גארנישט, און אין זוהר הקדוש שטייט, אז ווען א מענטש לערנט די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט, גייט יעדע ווארט ארויף צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט יעדע ווארט.

(קונטרס סדר דרך הלימוד)

תיקון ליל שבועות

המשך

יארן איז אמאל געזיצן שבועות ביינאכט ביי זיך אין צימער און געזאגט "תיקון ליל שבועות" מיט גרויס התעוררות, פלוצלונג האט ער געהערט פון די דערנעבנדיגן צימער אז איינער דרייט זיך דארט ארום, יענער עפנט טירן און שענק און זוכט עפעס, ער האט פארשטאנען אז מן הסתם איז דאס א גנב וואס זוכט עפעס צו גנב'ענען.

רבי מרדכי זי"ע האט נישט געוואוסט וואס צו טוהן, פון איין זייט וויל ער נישט מפסיק זיין אינמיטן זאגן "תיקון ליל שבועות", אבער פון די אנדערע זייט וויל ער דאך נישט אז יענער זאל אים אלעס באגנב'ענען, ער האט אזוי געטראכט אהער און אהין ביז ער האט אפגעמאכט אז אפילו אויב עס איז א גנב, און ער קען אים כאפן ביי די גניבה, אבער אפשר איז עס א איד, און ער וועט ווערן פארשעמט, דערפאר וועט ער נישט מפסיק זיין, נאר ווייטער זאגן דעם תיקון.

ווען ער האט געענדיגט דעם תיקון, איז ער אריין אינעם דערנעבנדיגן צימער, און ער האט געזעהן אז עס איז טאקע געווען א גנב, און יענער האט אפגעטראגן מיט אלע זיינע זאכן, און ער האט געהאט פון דעם גרויס צער, ער האט געטראכט אז נאך יום טוב וועט ער פארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער רבי פנחס'ל קארליצער זי"ע און מיט אים זיך דורך רעדן וואס ער דארף צו טוהן.

אזוי האט ער טאקע געטוהן, נאך יום טוב איז ער געפארן צו זיין רבי'ן און דערציילט די גאנצע מעשה, האט אים רבי פנחס זי"ע געזאגט אז אויב ער וועט זיך פארנעמען זיך צו אפהיטן זייער שטארק פון שקר, פון זאגן ליגנט, וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן אז ער וועט צוריק באקומען די גאנצע גניבה, און עס וועט אים גארנישט פעלן, אזוי איז טאקע געווען ער האט זיך פארגענומען צו זיין זייער געווארנט צו זאגן נאר דעם אמת שטענדיג, און ווען ער איז אנגעקומען אהיים האט ער געטראפן ביים שוועל פון זיין טיר א זאק פיל מיט אלע גע'גנב'טע זאכן, דער גנב האט תרטה געהאט אויף וואס ער האט געטוהן און ער האט אלעס צוריק געברענגט.

זעהט מען פון דעם די גרויסקייט פון זאגן "תיקון ליל שבועות", אז רבי מרדכי פון נעשכיו זי"ע האט נישט געוואלט מפסיק זיין אינמיטן אפילו צו כאפן א גנב, און צום סוף האט ער למעשה גארנישט פארלוירן, ווייל ער האט צוריק באקומען די גאנצע גניבה.

עס איז זיכער אז דער כח און זכות פון די קבלת התורה און עשרת הדברות וואס דער צדיק רבי מרדכי זי"ע האט געליינט, וואס איינס פון די דברות דערפון איז "לא תגנב" האט זיכער געהאלפן אז דער גנב האט תרטה געהאט פון זיינע שלעכטע מעשים, און צוריק געגעבן די גניבה.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

האַסט אַראַפּ גע'גנב'ט צײט צו לערנען?

דער רבי האט אמאל פאָרגעהאלטן אַ איד פאָרוואס ער לערנט נישט, האט זיך דער איד פאָרענטפערט אז ער האט נישט קיין צייט צו לערנען ווייל ער איז זייער פאָרנומען מיט זיינע געשעפטן.

האט אים דער רבי געזאגט אז פון דעסט וועגן דארף ער פֿרובירן אַראַפּ צו גנב'ענען אַביסל צייט צו לערנען. און דער רבי האט אויסגעטייטשט דאס וואס די חז"ל זאָגן (שבת לא.) אז מען פֿרעגט דעם מענטש אויף יענע וועלט "קבעת עתים לתורה?", בפשטות מיינט עס אז מען פֿרעגט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט יעדן טאג אַ צייט צו לערנען, אָבער דאס ווארט "קבע" קען אויך מיינען גנב'ענען, אזוי ווי דער פֿסוק זאָגט (משלי כב, כג) "קבע את קבעיהם נפֿט". דאס מיינט צו זאָגן אז מען פֿרעגט דעם מענטש אויב ער האט אַראַפּ גע'גנב'ט עפעס צייט צו לערנען תורה.

(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפד)

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר
מוה"ר נתן יאקאבאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון אן אייניקל למזל טוב
ביי זיין זון
מוה"ר שמואל מרדכי יאקאבאוויטש הי"ו
מתלמידי ישיבתנו הק'

ר' נתן איז באקאנט מיט זיין איבערגעגעבנקייט צו פארשפרייטן די לימודים פון הייליגן רבי'ן איבער די וועלט, אז יעדער איד זאל זוכה זיין צו וויסן פון די אלע וואונדערליכע עצות פון רבי'ן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער זכות זאל אים ביישטיין אז ער זאל זעהן פיל אידיש נחת פון דעם אייניקל און פון אלע קינדער און אייניקלעך, דורות ישרים מבורכים, וסייעתא דשמיא

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

מען עסט מילכיגס ווי א ניי געבוירן קינד

מען פירט זיך צו עסן מילכיגס שבועות אינדערפרי, מוהרא"ש זאגט דעם טעם אויף דעם מנהג, ווייל ווען מיר זענען מקבל די תורה שבועות אינדערפרי, ווערן מיר ממש ווי ניי געבוירן, ווי א קליין קינד וואס איז יעצט געבוירן געווארן, און פאר א קליין קינד געבט מען נאר מילך, ער קען נאכנישט עסן קיין פֿלייש.

אַ איד דארף זיך שטענדיג באנייען, ער דארף זיך שטענדיג באטראכטן אז ער איז ווי א נייער מענטש, ער דארף פאָרגעסן אלעס וואס איז געווען ביז יעצט און אָנהויבן פון פֿריש צו דינען דעם אייבערשטן. ווייל ווען אַ מענטש געדענקט זיינע דורכפֿעלער וועט אים דאס שטערן פון קענען ווייטער מצליח זיין אין עבודת ה', אזוי ווי דוד המלך זאָגט אין תהלים (קלא. ב) "כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי" - ער שפירט זיך שטענדיג ווי א ניי געבוירן קינד.

דער הייליגער חתם סופר (דרישנות חת"ס לשבועות רפח:) זאָגט אַ רמז אויפֿן פֿסוק (במדבר כח, כו) "מנחה ח־דשה ל־ה ב־שבעת־יכם" אז די ראשי תיבות פון דעם פֿסוק איז "מחלב", אַ רמז אז מען עסט מילכיגס אום שבועות. אָבער ווען מען קוקט אַריין אין דעם פֿסוק זעט מען אז דער פֿסוק זאָגט "מנחה ח־דשה", דאס איז מרמז אויף די מנהג פון התחדשות, אז אַ איד דארף שטענדיג אָנהויבן פון ניי, אפילו ביז יעצט האט ער נישט זוכה געווען צו לערנען די הייליגע תורה, זאל ער אָנהויבן פון יעצט צו לערנען יעדן טאג, זיך מאַכן אַ שיעור אין מקרא, משנה, גמרא און מדרש, און דער פֿח פונעם הייליגן יום טוב וועט אים זיכער העלפֿן אז ער וועט טאקע קענען אָנהויבן פון פֿריש צו לערנען תורה.

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן א) אז די ווארט "חלב" איז די ראשי תיבות פון (תהלים קט, כב) "ל־בי ח־לל ב־קרבי". ווען אַ איד געוואוינט זיך צו אָנצוהויבן שטענדיג פון פֿריש, ער שפירט זיך שטענדיג ווי אַ קליין קינד וואס טרינקט נאָך מילך, אזוי ווי ער וואלט יעצט אָנגעהויבן זיין לעבן, דאן איז ער זוכה אז ער הרג'ט זיין יצד הרע אינגאנצן.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו מאַכן אַ נייע התחלה אין דעם הייליגן יום טוב שבועות, וועט דאס אים באַגלייטן אויף אויף די גאַנצע יאר, ער זאל זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה. (שיחות מוהרא"ש ערך שבועות)

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועגענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:00
סוף זמן קר"ש..... 8:34
מוצאי שב"ק..... 9:32
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים ו'
ירושלמי..... שבת ז'
תוספתא..... כלים ב"מ פרק א'

שעה 4, גליון 34 (101)

פרשת נשא, י"ב סיון, אבות פרק א', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ א שווערע סוגיא ~

ווען מוהרא"ש איז געווען אמאל אין ארץ ישראל, האט ער זיך דארט געטראפן מיט א חשוב'ן רב, דער רב האט געפרעגט פון מוהרא"ש אין וועלכע סוגיא ער איז יעצט עוסק, אזוי ווי דער סדר פון לומדים וועלכע האבן ליב דורך צו טון א סוגיא און עס פארשטיין מיט א קלארקייט, דער רב האט געוואלט שמועסן מיט מוהרא"ש אין לערנען.

האט אים מוהרא"ש געזאגט: "שוין פינף און צוואנציג יאר וואס איך מיטשע זיך אויף גאר א שווערע סוגיא. אדרבה, אפשר וועט איר מיר קענען ארויס העלפן אז איך זאל דאס קלאר פארשטיין, לאמיר עס אויסשמועסן אינאיינעם". ווען דער רב האט געפרעגט אין וועלכע סוגיא מוהרא"ש איז עוסק, האט אים מוהרא"ש געזאגט אז ער לערנט שוין יארן די סוגיא פון "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד" - וואס דער באשעפער טוט איז זיכער נאר צום גוטן. און די סוגיא איז אים זייער שווער, ווי אזוי קען א מענטש אריין נעמען אין זיין הארץ מיט אן אמת אז אלעס וואס גייט אויף אריבער איז נאר צום גוטן? ווי אזוי קען א מענטש שפירן מיט אן אמת אז די אלע שוועריקייטן וואס ער גייט דורך איז נאר פאר זיין טובה וועגן?

דער רב איז ערשטוינט געווארן צו הערן אויף וועלכע סוגיא מוהרא"ש מוטשעט זיך, ער האט נישט געקלערט אז מוהרא"ש וועט אויפמישן דוקא די סוגיא, אבער מוהרא"ש האט אים אנגעהויבן מסביר זיין די סוגיא מיט א קלארקייט, אז ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן, ער דערציילט פארן באשעפער אלע זיינע פראבלעמען און שוועריקייטן, דאן באקומט ער א ריינע און

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז אזוי ווי א מענטש דארף גלייבן אינעם אייבערשטן, אזוי דארף א מענטש אויך גלייבן אין זיך, אז ער איז אויך חשוב ביים אייבערשטן. דער אייבערשטער דארף אים האבן. דער יצר הרע האט ליב צו צופרעכען דעם מענטש: "דער אייבערשטער דארף דיר נישט, דו ביזט גארנישט ווערד, פון דיר וועט שוין גארנישט ווערן" דעריבער דארף זיך א איד זייער שטארק און וויסן אז ער איז נא זייער חשוב ביים אייבערשטן. מיט יעדע מצוה וואס ער טוט, מאכט ער א געוואלדיגע נחת רוח פארן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) אז די וואס זענען מקורב צו אן אמת'ן צדיק פאלט אויף זיי ארויף א שפלות, זיי פילן זייער געפאלן ביי זיך, ווייל כדי צו באקומען די אלע גוטע זאכן וואס מען באקומט ביים צדיק, דארף מען קודם דורך גיין שוועריקייטן. דעריבער דארף די וואס זענען מקורב צו א צדיק, זיך ספעציעל זייער שטארק און זיך נישט לאזן צופרעכען פון קיין שום זאך.

דערפאר זאגט דער פסוק פארינע נאך "נשא את ראש בני קהת" הייב אויף די קעפ פון די בני קהת, שטארק זיי, זיי דארפן אסאך חיזוק, ווייל זיי זענען אזוי נאנט צו און הייליגע פלאץ, צו די הייליגע משכן, דערפאר זענען זיי זייער צופראבן, און זיי דארפן אז דו זאלסט זיי מחזק זיין.

זאגט אבער דער פסוק אויך "נשא את ראש בני גרשון גם הם", די בני גרשון זענען אויך נאנט צום משכן, זיי דארף מען אויך אויפהייבן און מחזק זיין. "לבית אבתם למשפחתם", זיי זאלן וויסן פון וואסערע חשוב'ע משפחה זיי שטאמען. זיי זאלן זיך זייער שטארקן, און נישט ווערן צופאלן און צופראבן פונעם יצר הרע וואס וויל זיי צופרעכען, נאר זיי זאלן געדענקן אז זיי זענען זייער חשוב ביים אייבערשטן.

(זאת התורה, נשא, א)

יברכך ה' וישמרך, דער אייבערשטער זאל דיר בענעמען און אפהיטן, זאגט דער מדרש (פסדר רבה יא, ה) 'יברכך ה'', דער אייבערשטער זאל דיר בענעמען מיט געלט. (פסדר רבה יב, ג), וישמרך, און אפהיטן פון מזיקים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) אז פאקט וואלט יעדער איד געדארפט האבן געלט, נאר עס איז נא איין שלעכטע מדה וואס דאס נעמט אונזעך די געלט פונעם מענטש, און עס איז זייער שווער פטור צו ווערן פון די מדה, אפילו ווען מען ווייסט אז דורך דעם וועט מען פארלירן געלט, קען מען זיך אבער נאך אלץ נישט מהגבר זיין דערויף.

און די שלעכטע מדה איז "פעם". פעם און געלט קומען פון די ועלכע פלאץ, ווען מען ווערט אין פעם. מען קענט זיך אויף, דורך דעם פארלירט מען די געלט. ווען דער יצר הרע זעהט אז עס דארף זענען אראפקומען השפעות פון געלט פאר א מענטש, שטעלט ער אים אונטער א נסיון פון פעם, און אויב דער מענטש פאלט אדורך, ער ווערט גערעגט, פארלירט ער זיין געלט. ווייל מיט דעם וואס א מענטש ווערט גערעגט באשאפט ער שלעכטע מזיקים, וואס זיי זענען אים מצער און מאכן שאדן זיין געלט.

דאס איז פשט אין פסוק 'יברכך ה' בקמון' דער אייבערשטער וועט דיר בענעמען מיט געלט, אבער עס פאלט נאך אויס 'וישמרך מן המזיקין' דער אייבערשטער זאל דיר אפהיטן פון די מזיקים וואס ווערן באשאפט פון פעם, אז מען זאל זיך נישט אויפריגען, אזוי וועט מען האבן אסאך געלט.

(זאת התורה נשא ג)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נאכן דורך לערנען דעם ספר "משיבת נפש", איז פארענטפערט געווארן פאר מוהרא"ש זיינע צוויי קשיות וואס האט אים שטענדיג געשטערט ווען ער פלעגט ליינען מעשיות פון צדיקים.

די ערשטע קשיא, פארנוואס דער אייבערשטער האט אויסגעקליבן דוקא די מענטשן אז זיי זאלן זיין די צדיקים, מיט וואס זענען זיי געווען גרעסער און חשובער אז נאר זיי זענען געווארן צדיקים, דאס איז אים פארענטפערט געווארן ווען ער האט געזען דעם שטיקל "ליקוטי הלכות" (הלכות ברכת השחר הלכה ג אות 1) וואס ווערט געברענגט אין דעם ספר "משיבת נפש". רבי נתן שרייבט דארט אז מענטשן האבן א טעות ווען זיי הערן מעשיות פון צדיקים, מען הערט די גרויסקייט פון צדיקים, און מען געבט א קרעכץ: "אוי, זיי זענען דאך געווען קדושים וטהורים, זיי זענען געווען אינגאנצן דבוק צום אייבערשטן, איך בין דאך אבער אזוי ווייט פון דעם". זאגט רבי נתן אז דאס איז נישט אמת, ווייל יעדער איד אן אויסנאם קען אויך ווערן א צדיק, די צדיקים זענען געווארן צדיקים נאר ווייל זיי האבן זיך געפלאגט און געהארעוועט און אסאך גערעדט צום אייבערשטן, און אפילו ווען עס איז זיי געגאנגען שווער, אפילו ווען זיי האבן געהאט גרויסע דורכפעלער אין לעבן, האבן זיי אבער נישט אויפגעגעבן, זיי האבן שטענדיג אנגעהויבן פון פריש, זיי האבן זיך שטענדיג געשטארקט, זיך אויפגעהויבן און געגאנגען ווייטער, און דעריבער האבן זיי זוכה געווען צו זייערע גרויסע און הויכע מדרגות. און סיי וועלכער מענטש וואס וועט טון אזוי ווי זיי, וועט זענען אויך זוכה זיין צו זיין א צדיק. דער אייבערשטער האט נישט דוקא אויסגעקליבן געוויסע מענטשן אז נאר זיי קענען ווערן צדיקים.

און די צווייטע קשיא וואס איז שווער געווען פאר מוהרא"ש, ווי אזוי די צדיקים קענען ארויפגיין אין הימל, איז אים אויך פארענטפערט געווארן, אז דורך דעם וואס די צדיקים רעדן צום אייבערשטן, דורך דעם ברענגען זיי אראפ דעם הימל דא אונטן אויף די וועלט. דורכ'ן רעדן צום אייבערשטן, ווערן זיי באהאפטן צום אייבערשטן, און די הימל קומט אראפ צו זיי.

*

ווען מוהרא"ש האט געלערנט דעם ספר "משיבת נפש", אין וועלכע עס ווערט געברענגט אסאך שטיקלעך פון "ליקוטי הלכות", און פון אונטן איז צוגעצייכנט דער מראה מקום וואו אין ליקוטי הלכות דאס שטייט, האט מוהרא"ש געזען אז איין שטיקל איז פון "הלכות ברכת השחר", א צווייטע שטיקל פון "הלכות שבת", פון "הלכות פסח" "הלכות ראש השנה" און אזוי ווייטער.

מוהרא"ש האט נאך דאן נישט געזען דעם ספר "ליקוטי הלכות", דעריבער האט ער געמיינט אז די שטיקלעך קומען פון שלחן ערוך... ער האט קיינמאל נישט געוואוסט אז אין שלחן ערוך קען מען טרעפן אזעלכע שיינע דברי התחזקות...

אין ישיבה האט ער ארויסגענומען דעם גרויסן שלחן ערוך און פרובירט צו זוכן די גוטע שטיקלעך, ער האט אבער גארנישט געטראפן. ער האט פרובירט צו קוקן אין די זייט, אין מגן אברהם און אין טורי זהב, אבער ער זעט גארנישט די זאכן. אפֿשר אונטן אין מחצית השקל וועט ער עפעס טרעפן, אבער זיין ארבעט איז געווען אומזיסט, ער האט גארנישט געזען עפעס ענליך צו דאס וואס איז געשטאנען אינעם ספר "משיבת נפש".

דאס איז אים געווען זייער אינטערעסאנט, און ער האט געקלערט אז ווען ער וועט אהיים גיין, וועט ער פרעגן זיין עלטערן ברודער הרה"ג רבי בנימין ז"ל, וואס איז פשט פון דעם.

און אזוי האט ער טאקע געטון, ווען ער איז אהיים געקומען פון ישיבה האט ער פארגעלייגט זיין וואונדער פאר זיין ברודער אז ער טרעפט נישט אין שלחן ערוך די אלע שטיקלעך. ווען זיין ברודער האט געהערט די פראגע האט ער זיך זייער צולאכט...

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

קלארע אמונה, און ער הויבט אן גלייבן און וויסן אז אלעס וואס גייט אויף אים אריבער קומט נאר פונעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער מיינט זיכער נאר זיין גוטס. און אזוי האט ער ווייטער מאַרד געווען און מפלפל געווען אין די שווערע "סוגיא".

דער רב האט זיך מחי' געווען צו הערן די ווארימע ווערטער, און ווי עס האט זיך שפעטער ארויסגעשטעלט האט דער רב טאקע געהאט גאר אסאך שוועריקייטן אין לעבן, און עס איז אים זייער גוט צוניץ קומען דאס לערנען און איבער חזר'ן די סוגיא.

ווער שלאגט?

אין זהר הקדוש שטייט אז א טיפֿש האט מורא פונעם שטעקן וואס שלאגט אים, א חכם ווייסט אבער אז עס איז דא איינער וואס האלט דעם שטעקן, און פון אים דארף ער מורא האבן.

ווען עס קומען צרות אויף א מענטש, ער איז נישט געזונט רח"ל, ער האט צרות פון זיינע קינדער, ער האט צרות פון אנדערע מענטשן, ער איז אריין געפאלן אין שווערע חובות און די בעלי חובות לויפן אים נאך, צי סיי וועלכע צרות און שוועריקייטן א מענטש גייט נאר דורך, דער אייבערשטער זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער, דארף מען שטענדיג געדענקען אז עס איז נישט דער שטעקן וואס שלאגט, נאר איינער האלט דעם שטעקן, עס איז נישט אינטערעסאנט מורא צו האבן פונעם שטעקן, אויב דער מענטש וועט זיך פרובירן צו באשיצן פונעם שטעקן, איז ער זייער נאריש. די ריכטיגע וועג איז צו גיין צו דעם וואס האלט דעם שטעקן און זיך דורך רעדן מיט אים, זיך אויסשמועסן מיט אים און אים פרעגן וואס די סיבה איז פארוואס ער שלאגט אים, און נאר אזוי וועט ער געראטעוועט ווערן פונעם שטעקן.

ווען א מענטש האט שוועריקייטן איז זיין עצה נאר צו גיין צום אייבערשטן און זיך אויסשמועסן מיט אים, און נאר אזוי קען ער געראטעוועט ווערן פון די אלע צרות. דער מדרש זאגט (תנחומא תצא ב) אז א מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן ווען עס קומט אויף אים צרות און יסורים, ווייל די יסורים שלעפן אים צום אייבערשטן, די צרות דערמאנען אים אז דער אייבערשטער איז דא, און דאן גייט דער מענטש צו אים, און דער אייבערשטער העלפט אים ער זאל זיך ארויס דרייען פון אלע זיינע צרות.

ווידער אויב דער מענטש האט נישט קיין שכל, ער מיינט אז די אלע פראבלעמען זענען פונקט אזוי געשען, ער האט פונקט געהאט א שלעכטע מזל און ער איז אריינגעפאלן אין א פראבלעם, דאן וועט דער פראבלעם נאר ערגער ווערן. חז"ל זאגן (תנא דבי אלהו פרק ב) "המבעט ביסורין, כופלין אותם עליו" -

שיחות מוהרא"ש

ווען א מענטש שטויסט אין די יסורין, ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער האט אים דאס געשיקט פאר א גוטע סיבה, דאן ווערן די יסורין נאך געטאפלט. ווען דער מענטש כאפט אבער דעם מעסערען וואס דער אייבערשטער האט אים געשיקט מיט יסורים, ער גייט צוריק צום אייבערשטן און ער טוט תשובה, דאן וועלן די יסורים און צרות אוועק גיין פון אים.

א געפרעגלטער חסיד

דער רבי האט געזאגט: "דער אייבערשטער האט ליב א געפרעגלטער חסיד" דאס באדייט א מענטש וואס איז געפרעגלט אין צרות, און דאך דערהאלט ער זיך און ער בלייבט נאנט צום אייבערשטן - אזוינס האט דער אייבערשטער ליב.

ווען מיר זעען ווי א שטיקל פלייש פֿרעגלט זיך אויפ'ן פֿייער, מען דרייט עס איבער פון איין זייט צום צווייטן אז עס זאל זיין גוט געפרעגלט פון אלע זייטן, טראכטן מיר נישט אריין ווי דאס שטיקל פֿלייש פילט דארט אין די הייסע אויל, ווי אזוי שפירט עס צו ווערן אפגעבראטן פון אלע זייטן. אבער ווען א מענטש זאל זיך גוט באטראכטן וועט ער זען אז ער אליין איז אויך אזוי, דער מענטש ליגט אויך אין ברענענדיגע הייסע אויל, און ער ווערט גוט געפרעגלט פון אלע זייטן.

דא כאפט ער א ברי פון זיך אליין, דא כאפט ער א ברי אויף די אנדערע זייט פון א צרה ביי אים אינדערהיים, דארט ווערט ער אפגעברייט פון אנדערע מענטשן, און אזוי ווערט דער מענטש געפרעגלט פון אלע זייטן.

און דאס האט דער אייבערשטער ליב, דער אייבערשטער וויל זען ווי דער מענטש וועט זיך דערמאנען אז עס דא א באשעפער אויף דער וועלט, און ער וועט גיין צו אים. אנשטאט צו האבן טענות און קשיות אויפ'ן אייבערשטן פארוואס ער געבט אים די אלע צרות, וועט זיך דער מענטש שטארקן מיט די אלע שוועריקייטן, ער וועט נאכאלץ נישט אוועק גיין פונעם אייבערשטן, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט ארויסגיין פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען.

ווען יעקב אבינו איז געווען ביי לבן הארמי און ער האט געפאשעט זיינע שאף, האט ער זיך אויסגענומען אז ער וועט באקומען די שעפעלעך וועלכע זענען "עקדים נקדים וטלואים" - די שעפעלעך וועלכע האבן קליינע פלעקן, גרויסע פלעקן, אדער פלעקן אויף די פיס אזוי ווי די פיס וואלטן געווען געבינדען אין קייטן.

יעקב אבינו אליין איז דורכגעגאנגען אסאך שוועריקייטן אין לעבן, ווי גרעסער א צדיק איז, אלס גרעסערע שוועריקייטן האט ער, דער אייבערשטער פֿרובירט אים אויס אויב ער וועט זיך קענען דערהאלטן און נישט אוועק גיין פונעם אייבערשטן טראץ די אלע שוועריקייטן. קודם האט יעקב געדארפט אנטלויפן ווייל זיין ברודער עשו האט אים נאר געוואלט הרג'ענען, נאכדעם ווען ער איז שוין אנגעקומען צו לבן האט ער געהאט צו לייזן אסאך צרות פון אים אויך. דעריבער האט יעקב געוואלט מרמז זיין אז ער נעמט דוקא די שעפעלעך וועלכע האבן די פלעקן, די חשיבות פון א איד איז ווען ער קען זיך דערהאלטן סיי ווען ער האט קליינע פלעקן - קליינע פראבלעמען, סיי ווען ער האט גרויסע פלעקן - גרויסע פראבלעמען, און סיי ווען ער האט די פלעקן אויף די פיס, ער שפירט ווי ער איז געבינדען אין קייטן און ער קען זיך נישט ארויס זען פון זיינע פילע פראבלעמען, און מיט-דעם-אלעם גלייבט ער אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, אז אלעס טוט דער אייבערשטער נאר פאר זיין טובה, און ער גייט שטענדיג צוריק צום אייבערשטן, אזא מענטש איז נאר חשוב און טייער.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך צו האלטן שטארק טראץ זיינע אלע פראבלעמען, ער ווייסט אז זיין איינציגע אדרעס וואו זיך ווענדן איז נאר ביים אייבערשטן, דאן וועט ער געראטעוועט ווערן פון אלע צרות און יסורים, ער וועט זיך קענען ארויסדרייען פון אלע זיינע שווערע פראבלעמען, און ער וועט האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך צו האלטן שטארק טראץ זיינע אלע פראבלעמען, ער ווייסט אז זיין איינציגע אדרעס וואו זיך ווענדן איז נאר ביים אייבערשטן, דאן וועט ער געראטעוועט ווערן פון אלע צרות און יסורים, ער וועט זיך קענען ארויסדרייען פון אלע זיינע שווערע פראבלעמען, און ער וועט האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך צו האלטן שטארק טראץ זיינע אלע פראבלעמען, ער ווייסט אז זיין איינציגע אדרעס וואו זיך ווענדן איז נאר ביים אייבערשטן, דאן וועט ער געראטעוועט ווערן פון אלע צרות און יסורים, ער וועט זיך קענען ארויסדרייען פון אלע זיינע שווערע פראבלעמען, און ער וועט האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"א ערך סוגיא ועד גבורה ועד יסורין)

געהאקט אויפ'ן סטענדער...

עס איז אמאל געווען א איד וואס האט געזוכט א שידוך פאר זיין טאכטער, ער האט זיך נאכגעפרעגט אויף די בחורים אין לשיבה, און ער האט אויסגעקליבן דעם בעסטן א בחור, א בחור א מתמיד עצום, ער האט געקענט זיצן און לערנען צוועלף אדער פערצן שעה א טאג אן אויפהער, ממש א בחור א מצוין וואס מען טרעפט נישט.

אבער ווען עס איז געקומען נאך די חתונה האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער בחור איז א געפערליכער פרא אדם, ער האט זיך זייער אסאך געקרנגט אינדערהיים, און אפילו געניצט מיט הענט אויף, און דער טאטע איז געווען זייער בצער וועגן דעם.

איז ער געלאפן צום סטייפלער גאון ז"ל און זיך אויסגערעדט דאס הארץ פאר אים, אז ער איז דא אריינגעפאלן אין א ביטערע פלאנטער, ער האט אויסגעקליבן דעם בעסטן בחור וואס האט געלערנט די פלייסיגסטע אין לשיבה, און דא איז ער אריינגעפאלן מיט אזא פרא אדם וואס פירט זיך נישט אויף ווי א מענטש. "זו תורה זו שכרה?"

האט אים דער גאון געענטפערט: "די תורה וואס ער האט געלערנט איז טאקע זייער חשוב און טייער, אבער דאס איז נאכנישט גענוג, מען דארף אויך האבן גוטע מדות, און דאס האט זיך דער בחור נאכנישט אויסגעלערנט, ער האט נישט געהאט מיט קיינעם נאר מיט זיין סטענדער, אויפ'ן סטענדער האט ער געלערנט, אויפ'ן סטענדער האט ער אויסגעגעבן זיינע געפילן, ווען ער האט נישט פארשטאנען א שטיקל גמרא האט ער געהאקט אויפ'ן סטענדער, און ווען ער האט זיך אויסגעגעבט האט ער אראפגעווארפן דעם סטענדער, ער האט זיך נישט געדארפט אויסקומען מיט קיינעם נאר מיטן סטענדער, און ער האט זיך קיינמאל נישט אויסגעלערנט ווי אזוי צו האנדלען מיט מענטשן" און דער גאון האט אויסגעפירט: "איך וואלט נישט געראטן אז זיי זאלן זיך גט'ן נאר מען זאל טרעפן א קלויגן איד וואס זאל אויסלערנען פאר דעם אינגערמאן הלכות דרך ארץ אז ער זאל וויסן ווי אזוי אויפצוגיין מיט מענטשן."

מען זעהט אז ווען א מענטש לערנט זיך צו דרייוון א קאר, לערנט מען אים אויס אז ער זאל זיין קלוג און נישט גערעכט, דאס מיינט אז אפילו ווען דו פארקסט אויף די ריכטיגע וועג, אבער אויב דו זעהסט ווי א צווייטער פארט אריין אויף דיין זייט, אפילו יענער איז נישט גערעכט, דריי זיך שנעל אוועק פון יענעם, ווייל אויב דו וועסט פארן גלייך, אפילו אויב דו ביזט טאקע גערעכט, וועט עס זיך נישט גוט אויסלאזן.

די זעלבע דאך מען וויסן ווען מען האנדלט מיט מענטשן, אפילו אויב דו ביזט זיכער גערעכט, אויב אבער דו וועסט זיך אייביג שטעלן אויף דיין גערעכטיגקייט און נישט נאכגעבן, וועט זיך עס נישט גוט אויסלאזן, דערפאר דאך מען זיין קלוג און נישט גערעכט, און וויסן ווי אזוי צו האנדלען מיט א צווייטן.

און אזוי ווי מען דארף זיך אויסקומען מיט אנדערע מענטשן, אזוי דארף מען זיך אויך אויסקומען מיט זיך אליין, דער מענטש איז צוזאמגעשטעלט פון א גשמיות'דיגע גוף מיט א רוחניות'דיגע נשמה, און מען דארף זעהן אז די צוויי זאלן זיך אויסקומען אינאיינעם, אפילו זיי זענען צוויי פארקערטע זאכן, די נשמה ציעט נאר צום אייבערשטן, און דער גוף צו גשמיות, אבער אויב דער אייבערשטער האט זיי צוזאמגעשטעלט מיינט דאס אז זיי דארפן זיך קענען אויסקומען.

די נשמה דארף פארשטיין אז דער גוף מוז עסן און שלאפן געהעריג כדי צו קענען זיין א מענטש, און אויב דער גוף וועט נישט באקומען זיינע פארערשנישן וועט די נשמה אויך נישט קענען אנגיין, ער וועט נישט קענען דאווענען און לערנען ווי מען דארף, אויב אבער דער גוף עסט און שלאפט נארמאל, דעמאלט'ס איז דער מענטש פרייליך און ריהיג, און ער קען מקיים זיין די מצוות פונעם אייבערשטן מיט שמחה.

דער בעל שם טוב זי"ע זאגט: "ווען עס ווערט א קליינע לאף אינעם גוף, ווערט א גרויסע לאף אין די נשמה", דאס מיינט אז אויב דער גוף ווערט אפגעשוואכט, ווערט שוין די נשמה נאך מער אפגעשוואכט ווייל ער קען נישט לערנען און דאווענען און מקיים זיין די מצוות ווי מען דארף.

וואויל איז דעם וואס ווייסט ווי אזוי זיך אויפצוגיין מיט זיך און מיט אנדערע מענטשן, וועט אים שטענדיג גוט זיין.

(ער קודאל פון רבי'ן חלק א')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

יום טוב שבועות בין כותלי הישיבה

א הערליכע יום טוב האבן די בחורים אפגעראכטן אין ישיבה, אינאיינעם כאיש אחד בלבד אחד האט מען פון פריש מקבל געווען די תורה.

שבועות בינאכט זענען זיך אלע בחורים צוזאמגעקומען אינאיינעם צו זאגן תיקון ליל שבועות, קודם האט זיך יעדער געלערנט זיינע שיעורים, אזוי ווי מוהרא"ש זאגט אז שבועות בינאכט זאל מען לערנען אביסל פון יעדע לימוד וואס מען וויל לערנען במשך די יאר, און דאס איז א סגולה אז מען זאל טאקע זוכה זיין צו לערנען א גאנץ יאר די שיעורים.

דערנאך האט מען אינאיינעם געזאגט די תיקון ליל שבועות מיט גרויס התעוררות און געשמאק. אינצווישן האט מען אויך געזונגען ווארימע ניגונים, זיך אויסבעטנדיג ביים אייבערשטן אין די הייליגע נאכט אז מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין די תורה ווי עס דארף צו זיין, צו זוכה זיין צו לערנען און צו מקיים זיין די תורה.

נאנט צום עלות, נאכן פארענדיגן דעם תיקון, האט מען זיך ארויסגעלאזט אין א פייערדיגן טאנץ, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין פונעם אייבערשטנס אויסדערוועלטע פאלק.

נאך די מקוה האט מען זיך געשטעלט דאווענען כותיקין, א שיינע ווארימע דאווענען נאכגעפאלגט מיט די הייליגע פיוט אקדמות און קבלת התורה.

עס האט זיך געפיהלט אין די לופט די דערהויבנקייט פון די הייליגע מאמענטען, ווען מען האט זוכה געווען פון פריש מקבל צו זיין די תורה.

קבועין כן תהויו בהנהו הבורתא!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

מילי דאָבֿות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אַבֿות

פּעסער אַ בּיזֿון ווי צו דאַרפֿן פּאַסֿטן.

וְלֹא מִצְאֲתִי לַגּוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה.

דער הייליגער אר"י הקדוש האט מגלה געווען אז אויף יעדע עבירה וואס א מענטש האט געטוהן, דארף ער פאסטן אסאך פענימים. פאר יעדע עבירה איז דא אן אנדערע סכום פון פענימים וויפיל מען דארף פאסטן צו פארעכטן די עבירה. ווען א מענטש זאל וועלן פאסטן די אלע פענימים וואס דער אר"י הקדוש זאגט צו פארעכטן אלע זיינע עבירות, וועט ער נישט האבן גענוג טעג און יארן אין זיין לעבן צו קענען פאסטן אזויפיל פענימים, און זיכער וועט ער נישט האבן די כח דערצו.

דערפער האט דער רבי איז געגעבן א גרינגע עצה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז מיט דעם וואס א מענטש הערט ווי מען פארשעמט אים און ער שווייגט אפ, ער ענטפערט גארנישט צוריק, דאס איז אזוי ווי א פענימ. מיט דעם קומט ער אלעס אפ און ער דארף מער גארנישט פאסטן.

דאס זאגט דער תנא, וְלֹא מִצְאֲתִי "לגוף" טוב משתיקה, איה האב נישט געטראקן א פּעסערען נאך פארן "גוף" ווי שווייגן, ווייל ווען מען שווייגט אפ אויף ביזיונות, דאן דארף דער גוף מער זיך נישט מוטשען און פאסטן אזויפיל. מיטן שווייגן קומט מען שוין אלעס אפ.

(אֲהַבְתָּ אֲבוֹת פֶּרֶק א' מִשְׁנָה י"ז)

***

נאָר זיך שְׁטאַרְקֶן

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרפה להם תורה ומצוות.

פאר וואס זאגט מען שטענדיג די משנה נאכן לערנען פרקי אבֿות?

רבי חנניא בן עקשיא קומט אונז לערנען אז דער אייבערשטער האט געגעבן פאר די אידישע קינדער אסאך תורה און מצוות, כדי אפילו ווען א איד איז נישט זוכה צו מקיים זיין איין מצוה ווי עס דארף צו זיין, קען ער זיך אבער נאך אלץ שטארקן מיט די אלע אנדערע מצוות וואס ער איז נא זוכה מקיים צו זיין.

דערפער ענדיגט מען מיט דעם פרקי אבֿות, צו ווייזן פארן מענטש אז אפילו מען האט געענדיגט לערנען א פרק פון אבֿות, וואס איז פול מיט מידות טובות וואס די הייליגע תנאים האבן אונז געלערנט, און מען קען ווערן ציבראכן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו מקיים זיין און צו האבן די אלע גוטע מדות.

נאך אלץ קען מען זיך אבער שטארקן אז אפילו מען האט נישט זוכה געווען צו איין גוטע מדה האט מען אבער זוכה געווען צו אן אנדערע גוטע מדה, און מען קען דארף זיך ווייטער שטארקן צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו אלע גוטע מדות.

(אֲהַבְתָּ אֲבוֹת פֶּרֶק א' בְּסוּף)

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemishe LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:05
סוף זמן קר"ש..... 8:33
מוצאי שבת..... 9:37
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים י"ג
ירושלמי..... שבת י"ד
תוספתא..... כלים ב"מ פרק ח'

שעה 4, גליון 35 (102)

פרשת בהעלותך, י"ט סיון, אבות פרק ב', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ נישט צו גרויס, נישט צו קליין ~

גאווה איז זייער א שלעכטע מדה, די מדה צוברעכט זייער א מענטש, עס לאזט אים נישט מצליח זיין, און עס נעמט אים אוועק פונעם אייבערשטן.

ווען א מענטש ווייסט אז ער איז נאכנישט אנגעקומען הונדערט פראצענט צו וואס ער קען אנקומען, ער אנערקענט אז ער קען נאך געוואויר ווערן גייע זאכן, ער ווייסט אז ער איז נאכנישט אינגאנצן פערפעקט, דאן וועט ער נישט ווערן אזוי צובראכן ווען ער זעט אז עפעס איז אים נישט געגאנגען אזוי ווי ער האט געוואלט, ער פארשטייט אז ער איז נישט דער גרעסטער און בעסטער, ער קען מאכן טעותים, און ער לערנט זיך פון די טעותים, ער פרובירט זיי צו פארעכטן און צו זען אז זיי זאלן זיך נישט נאכאמאל איבער'חזר'ן.

א מענטש וואס האלט זיך אבער גרויס, ער מיינט אז ער איז דער גרעסטער און געלונגענסטער מענטש, ער איז שוין אנגעקומען צום שלימות, דאן ווען ער האט דורכפאל, זאכן האבן זיך נישט אינגאנצן אויסגעארבעט אזוי ווי ער האט געקלערט, דאן ווערט ער זייער צובראכן דערפון "וואס הייסט? איך זאל האבן אזא דורכפאל? ווי אזוי האט דאס געקענט געשען צו מיר?" און דאס נעמט אים אוועק די מוט אז ער זאל קענען ווייטער אנגיין, עס נעמט אים אוועק דעם אפעטיט פון פרובירן צו דערגרייכן עפעס העכערס און בעסערס. קומט אויס אז די גאווה הרג'ט אוועק דעם מענטש אינגאנצן.

חז"ל זאגן (ערכין ט"ו:) אז דער אייבערשטער זאגט אויף א בעל גאווה "אין אני והוא יכולין לדור בכפיפה אחת", מיט דעם וואס א מענטש האלט זיך גרויס, שטופט ער אוועק דעם אייבערשטן פון זיך, ער קען נישט ווערן נאנט צום אייבערשטן.

ווען א מענטש האלט אז ער איז שוין גענוג

המשך בדף ב

פרשת השבוע

כפראַה אַשר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת הַמִּנְחָה. חז"ל זאגן (במדבר רבה, ריש פרשת השבוע) אז משה רבינו איז שווער געווען ווי אזוי צו מאכן די מנורה, ביז דער אייבערשטער האט אים געזאגט: "נעם א שמיקל גאלד און ווארף עס אריין אין פייער, און עס וועט ווערן א מנורה".

לכאורה דארף מען פארשטיין, פארנוואס איז אזוי שווער געווען פאר משה צו מאכן די מנורה, מער פון אלע אנדערע בליים פון די משכן?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ז) אז כדי אלע מענטשן פון די וועלט זאלן דינען נאר דעם אייבערשטן, און אוועק ווארפן אלע זייערע זילבערנע און גאלדענע עבודה זרה'ס, דאס געשעהט דורך די שלום וואס עס איז דא אויף די וועלט. ווייל ווען די גאנצע וועלט לעבט בשלום, מען קריגט זיך נישט איינער מיטן צווייטן. קען איינער מסביר זיין פארן צווייטן, אז עס איז נאר דא איין עצה אויף די וועלט, צו דינען דעם אייבערשטן.

אלע מחלוקת אויף די וועלט הייבן זיך געווענליך אן וועגן געלט. איינער איז מקנא דעם צווייטן אז ער איז מער מצליח פון אים, ער האט מער געלט פון אים, אבער ווען מען זאל אנועקווארפן די אלע זילבערנע און גאלדענע עבודה זרות, מען זאל וויסן אז געלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, וועט זיין שלום אויף דער וועלט, ווייל אז איינער וועט דארפן געלט וועט ער גיין צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן, "איך דארף נישט צוקומען צו קיין מענטשן", און דעמאלט וועט מער נישט זיין קיין מחלוקת אויף דער וועלט, און מען וועט קענען אריינברענגען אמונה און יראת שמים אין די גאנצע וועלט.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, ראש חודש, הלכה ז') אז די מנורה איז מרמז אויף די שלום צווישן אידן, די מנורה האט געהאט 49 חלקים, אבער אלעס איז געווען פון איין שטיק. דאס איז מרמז אויף די 49 אותיות וואס איז דא אין די נעמען פון די צוועלף שבטים, אז אלע דארפן זיין פון איין שטיק, צו לעבן אינאיינעם בשלום.

דאס איז שווער געווען פאר משה רבינו, ווי אזוי קען איך מאכן די מנורה? ווי אזוי קען איך מאכן אז אלע אידן זאלן לעבן בשלום, און זיך נישט קריגן? עס איז דאך דא אויפיל מחלוקת און חילוקי דעות ביי אידן.

האט אים דער אייבערשטער געזאגט, נעם דעם שטיק גאלד און ווארף עס אריין אין פייער, דאס מיינט נעם די תאוה פון געלט און ווארף עס אריין אין פייער, אז מען זאל מער נישט נאכלויפן געלט, מען זאל וויסן אז געלט געבט נאר דער אייבערשטער, און נישט מקנא זיין א צווייטן וואס האט מער געלט, און אזוי וועט זיך אויפהערן די מחלוקת, ווייל רוב מחלוקת קומט נאר פון געלט. (תוך הנחל, סעודה שלישית, בהעלותך תשנ"א)

די לעבנס געשיכטע פון ב"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

דער ברודער פון מוהרא"ש, הרה"ג רבי בנ"מין זצ"ל, איז געווען גאר א גרויסער ידען, ער האט געהאט א גוטן קאפ נאך פון דער יוגנט. מען האט אים נאר געדארפט זאגן א נאמען פון א ספר, און אויפ'ן פלאץ האט ער געוואוסט צו זאגן פונקטליך ווער עס איז געווען דער מחבר פונעם ספר, וואו ער האט געוואוינט, וויפיל אנדערע ספרים ער האט געמאכט, ווער ער האט געקריגט מיט אים, און אזוי ווייטער.

ווען מוהרא"ש איז אהיים געקומען יענעם טאג פון ישיבה און ער האט געפרעגט זיין ברודער ווער עס האט געמאכט דעם ספר "משיבת נפש", און אז ער האט נישט געטראפן אין "שלחן ערוך" די זאכן וועלכע ווערן געברענגט אינעם ספר.

זיין ברודער האט זיך צולאקט און ער האט מסביר געווען פאר מוהרא"ש אז עס איז אמאל געווען א גרויסער צדיק וואס האט געהייסן רבי נחמן פון ברסלב, ער האט אים דערציילט פונעם רבי'ן און אז עס איז געווען א גרויסע מחלוקת אויף אים. אין שטוב האבן זיי געהאט א ספר "ליקוטי מוהר"ן", און אזוי רעדנדיג האט ער געוויזן פאר מוהרא"ש אז דאס איז דער ספר פון רבי נחמן מברסלב. מוהרא"ש האט געעפנט דעם ספר און פרובירט אריינצוקוקן דערין, אבער ער האט נישט פארשטאנען קיין ווארט וואס דארט שטייט, ער האט אריינגעקוקט דערין ווי א האן אין בני אדם, ער האט נאר געזען דארט טיפע שווערע תורות.

מוהרא"ש האט געפרעגט זיין ברודער אויב עס איז דא נאך ספרים פון דעם צדיק, ער האט געוויזן פאר מוהרא"ש דעם ספר "השפכות הנפש" וואס איז געווען געדרוקט אין אמעריקע און האט זיך אויף געפונען ביי מוהרא"ש'ס עלטערן אין שטוב, און אויף א "ספר המדות".

מוהרא"ש האט אנגעהויבן לערנען דעם ספר "השפכות הנפש", און דאס האט אים אויפגעלאקטן די אויגן, ער האט געזען דארט אז מען קען רעדן צום אייבערשטן, און מוהרא"ש האט טאקע גלייך אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן און מאכן התבודדות. און אזוי האט ער אויף אנגעהויבן לערנען אסאך "ספר המדות", און ווי מער ער האט געלערנט די ספרים האט ער געזען און פארשטאנען אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה אויף דער וועלט נאר צו גיין צום אייבערשטן.

כאטש וואס מוהרא"ש פלעגט אסאך אויספרעגן זיין ברודער איבער ברסלב'ע ספרים, און ער האט געשפירט אז זיין גאנצע חיות איז נאר פון די ברסלב'ע ספרים, האט ער אבער דאס נישט אויסגעזאגט פאר קיינעם אז ער לערנט אזויפיל, און ער לעבט מיט די ספרים.

נאכדעם וואס מוהרא"ש האט אזויפיל געלערנט אין די עטליכע ברסלב'ע ספרים וואס ער האט געהאט, האט ער אנגעהויבן זוכן וואו מען קען באקומען נאך ברסלב'ע ספרים, ער פלעגט ארום גיין צו אלע ספרים געשעפטן און זוכן וואו ער קען טרעפן די ספרים פון רבי נתן, דער ספר "ליקוטי הלקות". די ספרים זענען כמעט נישט געווען צו באקומען.

פארעצויג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

גרויס, ער פארשטייט שוין און ווייסט שוין אלעס אליין, דאן וועט ער קיינמאל נישט וועלן הערן וואס א צווייטער זאגט אים. און דער איינציגסטער וואס וועט לייזן פון דעם איז נאר דער מענטש אליין, ער וועט נישט האבן די געלעגנהייט זיך צו לערנען נייע זאכן, און מענטשן האבן זייער נישט ליב צו זיין נעבן א בעל גאווה.

דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זי"ע פלעגט ארום גיין גלות לייזן. איינמאל איז ער אנגעקומען אין א שטאט, קיינער דארט האט נישט געוואוסט ווער ער איז, און ער האט געהערט ווי צוויי תלמידי חכמים רעדן צווישן זיך, איינער זאגט פאר'ן חבד: "איך זע די אינגעלייט וואס קומען צוריק פון ליזענסק מיט א נייעם בליק אין לעבן, מען קען דערקענען דאס יראת שמים אויף זייערע פנימ'ער, אפטר לוינט זיך אז מיר זאלן אויף אהין פארן". זיין חבד האט אים אבער געענטפערט: "עס פאסט דאך נישט פאר אונז צו פארן אהין, מענטשן וועלן זאגן אז מיר זענען אפגעריסענע בטלנים און מיר פארן צו א חסיד'ישן רבי'ן".

ווען דער צדיק איז אהיים געקומען איז ער געווען זייער פאר'צערט, עטליכע טעג האט נישט געקענט עסן פאר גרויס צער, ער האט די גאנצע צייט געזאגט: "דער פאסטו דאך נישט משיח'ן קומען". מען האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן. און ווען זיין הרה"ק רבי אלעזר זי"ע האט אים געפרעגט וואס איז פשט פון די ווערטער, האט ער אים דערציילט אז ווען ער איז געגאנגען גלות לייזן האט ער געטראפן אינגעלייט וואס וואלטן געקענט גאר שטארק שטייגן אין אידישקייט ווען זיי גייען ווען צו א צדיק, נאר זיי קענען נישט גיין ווייל "ס'פאסט דאך נישט". דעריבער זאג איך אז דער "פאסט-דאך" לאזט נישט משיח'ן קומען.

א מענטש וואס האלט זיך גרויס, פאר אים פאסט נישט צו גיין צו א צדיק און אויסהערן וואס ער זאגט, ווייל ער איז דאך גרעסער פון דעם, ער פארשטייט אלעס אליין, און דעריבער בלייבט ער טאקע מיט זיינע נארישקייטן, און ער האט נישט ווער עס זאל אים פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג.

דעריבער דארף א איד אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל וויסן דעם אמת וואו ער שטייט און וואו ער האלט, און ער זאל וויסן אז קיין איין מענטש איז נישט אינגאנצן פערפעקט, און אזוי וועט ער גיין צו א צדיק וואס וועט אים פירן און לערנען די ריכטיגע וועג צו מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות.

ווען דארף מען זיך יא גרויס האלטן?

ווען עס קומט אבער צו דינען דעם אייבערשטן, ווען עס קומט צו לערנען און דאווענען און טון מצות און מעשים טובים, דעמאלט דארף מען זיך יא האלטן גרויס, דאן דארף מען מקיים זיין דעם פסוק (דברי הימים ב' יז, ו) "ויגבה לבו בדרך ה'" - ווען מען גייט אויפ'ן אייבערשטן'ס וועגן, דעמאלט דארף מען זיך יא האלטן גרויס. מיר זאגן ביים דאווענען "הגאווה והגדולה לחי עולמים", די גאווה און גרויסקייט דאס דארף מען אויסנוצן ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן.

דער יצר הרע האט ליב איינצורעדן א מענטש אז דער אייבערשטער דארף אים נישט האבן, און אז זיינע מצות ומעשים טובים זענען גארנישט ווערד און חשוב אין די אויגן פון באשעפער, דער אייבערשטער דארף עס בכלל נישט.

דער זעלבער מענטש וואס האט זיך גרויס געהאלטן איבער זיין חבד, ער פארשטייט בעסער און ער קען בעסער פון יעדן איינעם, ווען עס קומט אבער צו עבודת ה' דרייט ער איבער די יוצרות, דאן ווערט ער אן "עניו", ער האלט זיך זייער קליין, אזוי ווייט אז ער שפירט אז ער איז צו קליין אז דער אייבערשטער האט בכלל נישט

שיחות מוהרא"ש

קיינ נחת רוח פון אים.

א איד טאר זיך אָבער נישט לאָזן פֿונעם יֵצֶר הרע, ווייל דער אַמת איז פֿונקט פֿאַרקערט, דוּקא ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, דעמאלט דאַרף מען זיך נאָ האַלטן גרויס, מען דאַרף וויסן אז יעדער איד איז זייער חשוב און טייער ביים אייבערשטן, און יעדע מצוה, יעדע גוטע זאַך וואס מען טוט, מאכט א גרויסער נחת רוח פארן אייבערשטן. און אפילו ווען א מענטש ווייסט ביי זיך אז ער איז דורכגעפאלן מיט גבירות, ער שפירט אז ער איז זייער ווייט פון באשעפער, דוּקא דעמאלט אויב וועט ער זיך אַנשטרענגען צו זיין וואויל און צו טון גוטע זאַכן, וועט דאס זיין נאך מער חשוב ביים אייבערשטן, אז אפילו א מענטש וואס איז אזוי ווייט, קומט אויך צוריק, און איז אויך זוכה אריינצוכאפן א מצוה.

יעדער איד האט אין זיך א הייליגע נשמה, די נשמה איז א חלק אלקי ממעל, א חלק פונעם באשעפער, יעדער איד האט אין זיך דעם אייבערשטן. נאר דער מענטש ווערט פארשלאפן, ער שפירט אז ער איז גארנישט ווערד, און דעריבער ליגט ער אינגאנצן מיואש און ער האט נישט די חשק און די געשמאק צו לערנען און דאווענען און צו טון מצות. די גמרא דערצייילט (ברכות ל:) אז עס זענען געווען תנאים וועלכע האבן זיך געפריידט א גאנצן טאג אז זיי האבן זוכה געווען צו לייגן תפילין, און אנדערע תנאים האבן זיך געפריידט מיט אנדערע מצות.

ווען א איד זאל וויסן ווי חשוב ער איז ביים אייבערשטן, ווי חשוב זיינע מצות זענען ביים אייבערשטן, וואלט זיך זייער געפריידט מיט דעם, ער וואלט זיך געפריידט מיט זיין ציצית, מיט זיין תפילין, מיט זיין מזוזה אויפן טיר, מיט זיין היטן שבת, מיט זיין עסן פשר'ס, און אזוי ווייטער מיט יעדע מצוה וואס ער כאפט אריין.

און ווער רעדט נאך ווען א איד איז נאך זוכה צו לערנען אביסל תורה, ער האט אריינגעכאפט צו לערנען עטליכע פסוקים חומש, ער האט אריינגעכאפט א בלאט גמרא, א פרק משניות, א שטיקל מדרש, און אביסל שלחן ערוך, דארף ער זיין זייער פרייליך דערמיט. חז"ל זאגן (ירושלמי פאה ד.) אויף די משנה "ותלמוד תורה כנגד כולם" אז די גאנצע וועלט איז גארנישט ווערד קעגן איין שטיקל תורה, דאס באדייט אז די בעסטע זאַכן וואס מען קען נאר האבן אויף די גאנצע וועלט קומען נישט צו צו די שכר פון לערנען אפילו נאר איין שטיקל תורה, און זיכער ווען מען לערנט נאך מער תורה.

ווען א איד מאכט אויף די מויל צו רעדן צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק ווי ווייט דער איד איז, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון ביז יעצט, וועט דער אייבערשטער לייגן אלעס אין א זייט און זיך פארנעמען נאר מיטן אויסהערן וואס דער איד האט צו דערצייילן. צדיקים האבן געטייטשט דאס וואס מיר זאגן ביים דאווענען "כי אתה שומע תפלת כל פה", בפשטות מיינט דאס אז דער אייבערשטער הערט אויס די תפלות פון יעדנס מויל, אָבער דער ווארט "פה" קען מען אויך זאגן אזוי ווי "פע", אפילו א מענטש וואס יעדער שרייט אויף אים "פע", אפילו אים הערט דער אייבערשטער אויך אויס, און ער העלפט אים.

און די זעלבע דארף מען אויך מחזק זיין א צווייטן, ווען מען זעט א איד וואס איז צובראכן און צוקלאפט, ער פילט ביי זיך אז ער איז גארנישט ווערט, דארף מען אים מחזק זיין און שטארקן אז דער אייבערשטער האט אים זיכער ליב, ער איז זיכער זייער חשוב ביים אייבערשטן, און יעדע מצוה זיינער איז גאר חשוב און טייער.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך שטענדיג צו דערהאלטן, פון איין זייט ווייסט ער אז ער איז זייער חשוב און זיינע מצות זענען זייער חשוב, און פון די אנדערע זייט ווייסט ער אויך אז ער איז נאכנישט צוגעקומען צום שלימות, ער האט נאך פלאץ זיך צו פארעכטן, צו גיין צו א צדיק וואס זאל לערנען מיט אים, דאן וועט ער זוכה זיין צו אלע גוטע זאַכן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך גאווה וחלק י"ג ערך גדלות)

יעדע זאך איז מיט א חשבון

איך האב דיין בריוו דערהאלטן. כאטש איך בין זייער פארנומען די טעג פונדעסטוועגן וועל איך דיר ענטפערן בקיצור. דער הייליגער רבי האט אונז געלעבנט דאס ערשטע זאך דארף א איד וויסן דאס מען טאר נישט זיך מייאש זיין בשום פנים ואופן, אפילו עס גייט איבער אויף דעם מענטש וואס עס גייט איבער, טאר מען ביי זיך נישט אראפ פאלן, אדרבה דער מענטש דארף זיך מער און מער מקרב זיין צום בורא כל עולמים.

די חז"ל זאגן (ברכות ה.), כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ביסורין, און די יסורים ברענגען אים נענטער צום בורא כל עולמים. וואס הייסט מען איז נענטער צו אים ברוך הוא? ווען דער מענטש שפירט ווי די גאנצע וועלט איז נאר ליכטיג, ער איז ארום גענומען מיט אור האלקי, דאס הייסט ער איז נענטער. ווייל א מענטש דארף שטענדיג שפירן ווי ער איז ארום גענומען מיט אלקות, ווי דוד המלך זאגט (תהלים קל"ט י"ב), "גם חושף לא יחשיף ממך ולילה פיוס יאיר פחשיכה כאורה". דאס ווען דער מענטש האט שטארק אמונה, וועט אים קיינמאל פרייסטער זיין, ער וועט שטענדיג רעדן דעם בורא כל העולמים, און ער וועט זיך אויסרעדן מיט אים דאס גאנץ תארץ וואס דאס הייסט התבודדות, גיין אין א פלאץ וואס קיינער איז נישט און ער וועט אנהויבן רעדן מיטן בורא כל העולמים, אויף פשוט אידיש. כאטש ביים אנפאנג וועט ער שפירן אז קיינער הערט אים נישט אויס, פון דעסטוועגן, אויב א מענטש איז אן עקשן און קוקט אויף גארנישט נאר איז ממשיך און רעדט צום בורא כל העולמים, צום סוף וועט זיך אים עפענען א גרויסן ליכט און ער וועט שפירן אז דער בורא כל העולמים איז דא מיט אים, און ער וועט שפירן אויף דעם עולם אזא ליכטיגקייט אזוי ווי מען שפירט און עולם הבא.

אָבער דו מוזט וויסן אז עס קומט נישט אן אזוי גרינג, מען פרויברט אויס דעם מענטש מיט אלע שווערע און ביטערע נסיונות וכדו', זען צו וועמען וועט ער לויפן ווען עס גייט אויף אים איבער. דערפאר נעם זיך פאר אז וואס עס וועט נאר נישט זיין מיט דיר, פון בורא כל העולמים נישט אנוועק, היינט עס זאל נישט אריין קומען אין דיר קיין שום קושיות און ספיקות וכדו', וואס דאס איז דער סמך מ'ם אליין, וואס זוכט זיך אריינצוכאפן אין דעם מענטש (שמות י"ט) "והלש הנוה" בקרבניו אם אין? וגו' ונארום ווי ער האט נאר ספיקות, שוין איז דא עמלק וואס באטרעפט ספ"ק, און דעמאלטס ליידיט ער אלע יסורין און עס איז זייער ביטער. איבער דעם זע צו זיך דערהאלטן, און משפט זיך אויך יעדע זאך באזונדער, וואס דאס איז ביים הייליגן רבי'ן התבודדות בחינת משפט (ליקוטי מוהר"ם חלק א' סימן ט"ו), ווער עס וויל שפירן דעם אור הגנוז זאל עוסק זיין אין בחינת משפט, דהיינו זיך אליין משפטן. פארנוואס קומט אויף מיר די צרה וכדו'? און ווען ער וועט זיך משפטן אויף יעדע זאך ווי ער פירט זיך, דעמאלטס וועט ער שוין פון גארנישט מורא האבן.

עס ווערט דערצייילט אויף דעם הייליגן חת"ם סופר זי"ע, אז ער איז געפארן איינקאל צו א מרחץ וועגן זיין געזונט, און מען האט געפועלט פאר אים אז ער זאל זיין פיינאכט ווען קיינער איז שוין נישטא, און ער האט געוואלט זיין אליין אין דעם פלאץ ווי עס קומט ארויס די שוועבל וואסער וואס עס איז א רפואה. דארטן איז געווען צוויי גרויסע איינענע טירן, ווי ער איז אריין האט זיך פארשלאסן אויף אים די צוויי גרויסע איינענע טירן און ער האט נישט געקענט ארויס, דערנױויל איז די גאנצע צימער פול געווארן מיט פארע פון די היץ וואס דארטן איז געווארן און ער האט נישט געקענט ארויס גיין, ער האט געשפירט אז ער גייט דערשטיקט ווערן האט ער אנגעהויבן זיך צו משפטן, פארנוואס קומט אים אזא מיתה משונה פון חנק? ביו עס אים איינגעפאלן אז די חז"ל זאגן (שבת קה:) כל המחצבל בהספידו של חכם אינו מאריך ימים, און אזוי ווי עס איז דעמאלטס נסתלק געווארן א גרויסער גאון רבי דוד דייטש ז"ל, און ער האט אים נישט מספיד געווען, האט ער צאמגעשטעלט אז דאס מוז זיין די סיבה פון זיין מצב, און ער האט אויך זיך מקבל געווען אז ער וועט אים מספיד זיין גלייך ווען ער וועט ארויס גיין, און וואונדער אויף וואונדער איז געשען דאס די שווערע טירן האבן זיך אליין געעפנט און אזוי איז ער ניצל געווארן און האט געקענט ארויס גיין, און ער האט גלייך געלאזט צעוואס רופן אלע אידן וואס האבן זיך געפונען אין מרחץ און האט געזאגט אויף אים א גרויסע חסד. פון דעם זעט מען ווי מען דארף לעבן מיט א חשבון אויף יעדע זאך, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ה.) מי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דדינא? יעדע זאך וואס עס קומט אויפן מענטש איז מיט א חשבון צדק, דערפאר דארפטו זיך משפטן אויף יעדע זאך, און אזוי וועסטו קענען תשובה טון, און עס וועט לייכטן אויף דיר א גרויסן ליכט. אז וואויל איז דער מענטש וואס לאזט זיך נישט נאָרן אויף דעם עולם.

(אשר בנחה אידיש חלק א' מכתב ח')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

נאך א חתן אין ישיבה אין זכות פונעם ציון הק'

בחורים אין ישיבה זענען פרייליך צו א פרישער חתן, דאס מאל הבחור החתן שלמה קרויס נ"י בן מו"ה משה יעקב יוסף הי"ו אב"י בעיר מאנטשעסטער, מחשובי ותיקי אנ"ש, וועלכער איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה אברהם אוליאל הי"ו פון וויליאמסבורג.

דער חתן איז אויך געווען צוזאמען מיט די בחורים פון ישיבה ביים ציון הק' פון מוהרא"ש אין יבנאל און דארט אויסגעזאגט דעם גאנצן ספר תהלים, און יעצט האט מען ב"ה זוכה געווען צו ברעכן טעלער.

עס איז ברייט באקאנט וואס מוהרא"ש האט געשריבן אין זיין צוואה אז ער וועט זיין א מליץ יושר פאר ווער עס וועט קומען מתפלל זיין ביי זיין קבר. גלייכצייטיג האט מוהרא"ש צוגעזאגט, און דאס איז איינגעקריצט אויף זיין מציבה, אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט אויסזאגן דעם גאנצן ספר תהלים ביי זיין קבר וועט ער זיין פאר זיי א מליץ יושר אין היכל און זיך משתדל זיין פאר זיי אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך שנעל און גרינג.

זינט די הסתלקות פון מוהרא"ש, ווירבלט דער ציון הק' אין יבנאל פיר און צוואנציג שעה א טאג מיט אידן וועלכע קומען צו פארן פון איבעראל זיך אויסבעטן ישועות און רפואות. פילע הונדערטער אידן דערציילן ווי אזוי זיי געהאלפן געווארן מיט געוואלדיגע ישועות נאכן מתפלל זיין ביים ציון הק'. הונדערטער משפחות זענען שוין אויסגעראכטן געווארן מיטן טון שיינע שידוכים מיט די קינדער, נאכן אויסזאגן גאנץ תהלים ביים ציון הק'.

ווי געמאלדען איז די גאנצע ישיבה געפארן אינאיינעם נאך פסח צום ציון הק', און אויסגעזאגט ספר תהלים ברציפות, און אויסגעבעטן ישועות און רפואות. ברוך ה' אז מען הויבט שוין צו זען די פירות, ווען עטליכע בחורים פון ישיבה זענען שוין חתנים געווארן, און מיטן אייבערשטנס העלפן וועלן מיר בקרוב וואונטשן מול טוב פאר אלע בחורים פון ישיבה. צדיק גוזר והקב"ה מקיים!

מילי דאָבּות

פּערל ווערטער אויף פּרקי אַבּות

יענער מיינט נישט דיין טובה

שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן

דאָרפסט געדענקען נישט צו ווערן אריינגענאָרט פון מענטשן, ווייל יעדער מיינט נאר זיין אייגענע טובה. ווילאנג ער קען נאָך אַרויס פּאַקומען עפּעס אַ טובת הנאה פון דיר, איז ער דיין חבר, אָבער ווען ער וועט נישט פּאַקומען עפּעס פון דיר, און דו וועסט זיין אין אַ צרה, דו וועסט האָבן אַ פּראָבלעם, דעמאלטס וועט ער דיר אינגאנצן אָפּלאָזן, ער וועט דיר שוין נישט וועלן קענען.

דאס וואָרענט אונז דער פּנא, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן, מען איז דיר נאָר מקרב פאר די אייגענע טובה. נראין פּאָהבין בשעת הנאתן, זיי זעהן אויס ווי פּריינד ווען זיי האָבן פון דעם עפּעס אַ הנאה. אָבער, נאָרין עומדין לו לאדם בשעת דחקו, זיי וועלן דיר נישט שטיין צו הילף ווען דו וועסט האָבן אַ פּראָבלעם.

דערפאר איז די בעסטע עצה, צו גיין נאר צום אייבערשטן, ווען דו דאָרפסט עפּעס האָבן זאַלסטו נאר בעטן דעם אייבערשטן, און זיך פּאַרלאָזן אויף אים, וועסטו זיכער האָבן אַלעס גוטס, עס וועט דיר גאַרנישט פּעלן.

(תּסדִי אַבּות פּרקי ב' משנה ג')

טיקעטס אויף אומאן

איר קענט באשטעלן ביי אונז טיקעטס אויף אומאן ראש השנה תשע"ו

יעצט איז דא א ספעציעלער טיקעט, מען פארט ארויס פון

ניו יארק קיין קיוב "נאן-סטאפ" דאנערשטאג sep 10

און מען קומט צוריק מיטוואך sep 16

רופט ווי פריער, וכל הקודם זכה

FIRST CLASS TRAVEL

347-731-3144

מיד נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

סימן טוב ומזל טוב

מיד וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה גדלי' דוד בלום הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער

זאל זען אסאך אידיש נחת, דורות

ישרים ומבורכים און סיעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיד וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן שלמה קרויס נ"י

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס

זאל א קשר של קימא, דורות ישרים

ומבורכים און סיעתא דשמיא

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים

פון כ"ק מרן מוהרא"ש

זי"ע פון די פאראנגענע

יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:09
סוף זמן קר"ש..... 8:33
מוצאי שב"ק..... 9:40
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים כ'
ירושלמי..... שבת כ"א
תוספתא..... כלים ב"ב פרק ד'

שעה 4, גליון 36 (193)

פרשת שלח, כ"ו סיון, עבירים חודש תמוז, אבות פרק ג', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ ס'איז דא א וועג ארויס ~

ווען א מענטש פאלט אריין אין א פראבלעם, ער דערזעט זיך אין א צרה, אין א שוועריקייט, און ער זעט נישט קיין וועג ארויס, דארף ער אייביג וויסן און געדענקען אז אזוי ווי עס איז געווען א וועג אריין צום פראבלעם, איז אויך דא א וועג ארויס פונעם פראבלעם. דער עיקר איז אז מען טאר זיך קיינמאל נישט פארלירן און קלערן אז עס איז שוין עק וועלט, עס איז אלעמאל דא א וועג ארויס.

מען דארף וויסן אז אזוי גייט דאס לעבן, סיי וואס מען וועט נאר וועלן טון און אויספירן, וועלן אייביג זיין אויף דעם שוועריקייטן און פראבלעמען, דאס לעבן גייט נישט אייביג אזוי גלאטיג, עס מאכן זיך אלעמאל שטערונגען אויפ'ן וועג, דער עיקר חכמה אין לעבן איז צו געדענקען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און די אלע שוועריקייטן און פראבלעמען האט אויך דער אייבערשטער צוגעשטעלט, צו זען ווי אזוי דער מענטש וועט דאס האנדלען, און מיט די ריכטיגע רצון, מיט אן אמת'ן ווילן, קען מען אלעס אריבערגיין.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ו) אז דער אייבערשטער געבט נישט קיין שוועריקייטן פאר א מענטש, נאר אויף וויפיל זיינע פוחות קענען דערהייבן. אויב א מענטש גייט דורך א געוויסע שוועריקייט איז א סימן אז ער האט טאקע די פוחות דאס איבערצוקומען. ווען מען נעמט דאס גוט אריין אין קאפ, גייט שוין דאס לעבן פיל גרינגער.

דער רבי ברענגט דערויף א ביישפיל פון א קינד. ווען מען וויל אנרייזן א קינד אז ער זאל וועלן האבן א גוטע זאך, וועט מען אים עס ווייזן און נאכדעם עס גלייך באהאלטן, און דאס וועט מאכן אז דאס קינד זאל נאך מער וועלן און שטרעבן צו באקומען די

המשך בדף ב

פרשת השבוע

לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו, די מרגלים האבן געזאגט פאר די אידן, מיר וועלן נישט קענען גיין אויף ארץ ישראל, ווייל די גוים זענען שטערקער. זאגט רש"י אז זיי האבן גערעדט קעגן דעם אייבערשטן, אפילו דער אייבערשטער וועט זיך נישט קענען אן עצה געבן מיט זיי, רחמנא לרצלן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ח) אז עס זענען דא מענטשן וואס מיינען אז א צדיק וואס איז זייער גרויס קען זיך נישט אראפ לאזן צו די וועלטליכע זאכן, ער ווייסט נישט וואס עס טוט זיך דא אויף די גשמיות'דיגע וועלט, ווייל ער איז זייער ווייט פון גשמיות. אבער דער אמת איז נישט אזוי, פארקערט, ווי גרעסער דער צדיק איז אלץ מער ווייסט ער וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט. אזוי ווי מען זעהט דער אייבערשטער וואס ער איז דאך דער גרעסטער וואס איז נאר שייך, גרעסער און העכער פון די גאנצע וועלט, און פון דעם וועגן פירט ער די גאנצע וועלט, מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית.

דאס איז געווען דער פגם פון די מרגלים, זיי האבן געטראכט אז דא ווען מען איז אין מדבר, פירט טאקע דער אייבערשטער די אידן שלא פדרך הטבע, מען גייט מיט וואלקענעם, מען עסט מן פון הימל, מען מרינקט פונעם שמיים א.א.וו. אבער דאָרט אין ארץ ישראל איז פיל מיט גוים, אלעס זעהט אויס ווי עס פירט זיך בדרך הטבע, האבן זיי געזאגט אז דער אייבערשטער קען זיך נישט אראפלאזן דאָרט אין אזא מצב, דער אייבערשטער איז צו גרויס זיך אראפ צו לאזן דאָרט.

אבער דאס איז געווען זייער מעות. פארקערט, ווייל דער אייבערשטער איז אזוי גרויס, לאזט ער זיך אראפ צו די וועלט, און ער פירט די גאנצע וועלט, יעדע קלייניקייט וואס פארט אויף די וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן. אזוי ווי מען זעהט טאקע אז דער אייבערשטער האט געמאכט אז די גוים אין ארץ ישראל זאלן זיין פארנומען צו באשרדיגן זייערע טוימע, און נישט קוקן אויף די מרגלים, אבער די מרגלים האבן אלעס אויסגעדרייט צו שלעכטם.

דאס האבן די מרגלים געזאגט, וישם ראינו את הנפילים, זאגט רש"י אז דאס זענען געווען די קינדער פון די מלאכים וואס זענען געפאלן פון הימל, ווי עס ווערט געברענגט אין פרשת בראשית אז עס זענען געווען מלאכים וואס האבן גע'טענה'ט צום אייבערשטן אז ער זאל נישט באשאפן דעם מענטש ווייל ער וועט זינדיגן, האט דער אייבערשטער זיי געזאגט: "אויב ווער איך אנגערופן רחום ותנו? אויב זיי וועלן זינדיגן וועלן זיי תשובה מוהן און איך וועל זיי צוריק נעמען", דער אייבערשטער האט אראפ געשיקט די מלאכים אויף דער וועלט, צו זעהן אויב זיי ווען זיך קענען דערהאלטן, און למעשה האבן זיי זיך נישט דערהאלטן, זיי האבן געזינדיגט.

דאס האבן די מרגלים געזעהן די נפילים, זיי האבן געזעהן אז אפילו די מלאכים האבן זיך נישט געקענט דערהאלטן אויף דער וועלט, ווי אזוי וועלן זיך די אידן קענען דאָרט דערהאלטן אין אזא גשמיות'דיגע וועלט, אבער זיי האבן נישט געוואוסט אז א מענטש האט א גרעסערע כח פון א מלאך, ער קען זיך יא דערהאלטן אויף דער וועלט, און אויב מען זינדיגט קען מען תשובה מוהן, און דער אייבערשטער - דער רחום ותנו - נעמט יעדן אן.

(תוך החל ליל שב"ק שלח תש"ס)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

מוהרא"ש האט ווייטער געלערנט די ספרים וואס ער האט געהאט. דער ספר "ליקוטי מוהר"ן" האט ער נישט פארשטאנען, נאר די קלענערע תורות, און דערנווייל האט ער אנגעהויבן זוכן וואו ער קען טרעפן נאך ברסלב'ע ספרים, די ספרים זענען אבער בכלל נישט געווען צו באקומען אין אמעריקע.

אין וויליאמסבורג איז געווען דאן א באקאנטער מוכר ספרים מיט'ן נאמען ר' משה לייב לעווין, מוהרא"ש איז אריבער געגאנגען צו אים און אין שטארק געמוטשטעט אז ער זאל אים טרעפן נאך ברסלב'ע ספרים.

דער איד האט ממש איבערגעדרייט זיין ספרים געשעפט און געזוכט די ספרים פאר מוהרא"ש, ביז ער האט מצליח געווען צו שאפן איין באנד פון ליקוטי הלכות, דאס איז געווען דער ערשטער באנד פון "אורח חיים" וואס איז געדרוקט געווארן אין יאר תש"ט.

מוהרא"ש האט זיך שטארק געפריידט דערצו, ער האט זיך אינגאנצן אריינגעלייגט דערין. כאטש וואס דאס איז אויך געווען א שווער ספר, האט ער עס אבער בעסער פארשטאנען ווי דער "ליקוטי מוהר"ן".

דערנאך האט ער באקומען נאך איין באנד פון "ליקוטי הלכות", דער באנד פון "אבן העזר", און ער האט אין דעם אויך געלערנט זייער פליסיג, ער האט עס אסאך גע'חזרט' ביז ער האט עס זייער גוט געקענט.

די ספרים "שבחי הר"ן", "שיחות הר"ן" און "חיי מוהר"ן" האט מוהרא"ש געלערנט זייער זייער אסאך, ער פלעגט יעדע וואך ענדיגן די ספרים און ער האט געשפירט א גרויסע חיות אין זיי.

מוהרא"ש האט אנגעהויבן צו פאלגן דעם רבי'נס עצות, ער פלעגט זיך זוכן א רואיגע פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, און ער האט אסאך גערעדט צום אייבערשטן.

אבער די זאך אז עס איז ממש נישט דא צו באקומען קיין ברסלב'ע ספרים האט אים זייער שטארק געשטערט, און אזוי ווי עס איז געווען אזא יקר המציאות, עס איז געווען זייער שווער צו באקומען, דעריבער האט עס געקאסט זייער טייער.

מוהרא"ש האט געהאט א חלום אז ווען ער וועט חתונה האבן וועט ער די ערשטע זאך זיך אריינלייגן צו דרוקן אלע ברסלב'ע ספרים און עס צושפרייטן אז ס'זאל זיין צו באקומען פאר זייער ביליג.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

באהאלטענע זאך. די זעלבע איז אויך מיט א גרויסן מענטש, ווען ער וויל צוקומען צו א גוטע זאך, וועט עס דער אייבערשטער צומאל באהאלטן, ער וועט אים אונטער שטעלן שוועריקייטן אויפ'ן וועג, און דאס וועט נאך מער ארויסברענגען די חשק פונעם מענטש אז ער זאל עס זוכן נאך וועלן באקומען. און אויב וועט ער נישט אויפגעבן זיין רצון, ער וועט פרובירן ווייטער מיט אלע כוחות, וועט ער דורכברעכן און אריבערגיין איבער אלע סארט שוועריקייטן און אנקומען צו זיין ציל. די "מניעות", די שטערונגען, וועלן איבערגעדרייט ווערן צו "נעימות", צו א זיסקייט.

עס איז אמאל געקומען צו מוהרא"ש א איד זיך צו דורכרעדן און בעטן אן עצה איבער א געוויסע זאך וואס ער האט זייער שטארק געוואלט דורכפירן, ער האט אבער געהאט אויף דעם זייער אסאך שוועריקייטן און שטערונגען. עס איז געווען דאן פרייטאג פרשת וירא, מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן מעביר סדרה זיין, און ער האט פונקט געהאלטן ביים פסוק (בראשית כד) "וירא את המקום מרחוק", די תורה דערציילט דארט אז ווען אברהם אבינו האט געטראגן זיין זון יצחק צו די עקידה, האט ער געזען דעם פלאץ פון דער ווייטנס, זאגט רש"י ווי אזוי האט ער געוואקסט וואו דער פלאץ איז? ווייל ער האט געזען א וואלקן אויפ'ן בארג.

האט מוהרא"ש געוויזן פאר דעם איד וואו ער האלט, און אים געזאגט אז דאס איז ממש דער ענטפער צו זיין פראבלעם. די תורה לערנט אונז, ווי אזוי זעט מען די ריכטיגע פלאץ וואו מען דארף גיין? ווען מען זעט דארט א וואלקן, מען זעט אז דער וועג צום פלאץ איז פארוואלקנט און פארנעפלט, דער וועג איז נישט גלייך און גלאטיג, איז דאס א סימן אז מען איז אויפ'ן ריכטיגן וועג, מען דארף נאר האבן די שטארקייט אנצוגיין און זיך נישט דערשרעקן פונעם וואלקן, און דאן איז מען מצליח אנצוקומען צום ציל.

עס איז דא א וועג

לאמיר נעמען א ביישפיל דער ענין פון לערנען די הייליגע תורה. אסאך מענטשן לערנען נישט, ווייל זיי קלערן אז עס איז צו שווער, זיי האבן צופיל שוועריקייטן און שטערונגען, און זיי זענען נישט מצליח צו קענען לערנען. אבער דער אמת איז אז ווען א מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט ער טרעפן וועגן איבערצוקומען די שוועריקייטן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ו) אויף דעם וואס מען פרעגט א מענטש אויבן אין הימל "קבעת עתים לתורה", בפשוט מיינט דאס אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט א צייט צו לערנען תורה, אבער דער ווארט "קבע" קען אויך מיינען גניבה, טייטשט דער רבי אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט אראפ גע'גנב'ט צייט צו לערנען. איך ווייס אז דו האסט נישט געהאט קיין איבריג צייט, אבער האסטו כאטש פרובירט אראפצוגנב'ענען אביסל צייט פאר תורה?

די גמרא זאגט (יומא לה:) "הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים" - דאס מיינט אז ווען א מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט און ער פארענטפערט זיך פארוואס ער האט נישט געלערנט ווייל ער איז געווען צו ארים, אדער ער איז געווען צו רייך און פארנומען מיט די געשעפטן, אדער אז ער האט געהאט שווערע נסיונות, זאגט מען אים אז ער זאל קוקן די צדיקים וואס האבן געלערנט תורה אפילו מיט די אלע שוועריקייטן.

הלל איז געווען א גרויסער ארימאן און ער האט זיך אנגעשטרענגט צו לערנען תורה, ווי די באקאנטע מעשה אז ער איז ארויף אויפ'ן דאך אין א גרויסע שניי צו קענען מיטהאלטן דאס לערנען אין בית המדרש, ווען ער האט נישט געהאט דאס געלט צו געבן פאר'ן שומר פון בית המדרש. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א גרויסער עושר, און פון דעסט וועגן האבן זיינע געשעפטן אים נישט געשטערט פון צו לערנען תורה. און די זעלבע איז מיט יוסף הצדיק וואס האט געהאט גרויסע נסיונות, און ער האט זיך געשטארקט צו זיין ערליך און דינען דעם אייבערשטן. קומט אויס אז די צדיקים זענען מחייב יעדן איינעם, אז ווער עס האט זיך נאך ארויסגעדרייט פון לערנען תורה מיט די סארט תירוצים, וועט באקומען אן עונש.

לכאורה דארף מען אבער פארשטיין, דער פסוק זאגט דאך (משלי יז) "גם עונש לצדיק לא טוב", א צדיק זוכט נישט צו באשטראפן מענטשן, ער זוכט נישט אז מענטשן זאלן באקומען אן עונש דורך אים. און דא זאגן חז"ל אז די צדיקים וועלן ברענגען אן עונש אויף די וועלכע האבן נישט געלערנט קיין תורה.

נאר מען קען זאגן פשוט אביסל אנדערש, מען רעדט נישט פון יענע וועלט,

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

נאר מען רעדט טאקע נאך דא אויף דער וועלט. דער ווארט "מחייב" קען מיינען אז זיי מאכן דערפון א "מחויב המציאות" (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') הלל האט געעפנט א וועג און געוויזן פאר יעדן אז אפילו אן ארימאן האט די מעגליכקייט צו לערנען. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א מוסטער צו ווייזן אז אפילו א פארנומענער עושר האט א וועג צו לערנען תורה. און יוסף הצדיק האט דערקלערט אז אפילו א מענטש וואס האט שווערע נסיונות קען אויך לערנען תורה.

און פון זיי דארף זיך יעדער אפאלערנען אז אפילו מיט אלע שוועריקייטן, איז אייביג דא א וועג ארויס, עס איז אייביג דא א וועג איבערצוקומען אלע סארט פראבלעמען.

נישט ווארטן אויף שפעטער

מען קען אמאל טראכטן אז נאר יעצט זענען דא די פראבלעמען, שפעטער וועט שוין אלעס זיין מסודר, עס וועט אלעס זיין גוט און גלאטיג, און דעמאלט וועט מען זיך נעמען אין די הענט אריין.

א בחור טראכט אז יעצט האט ער טאקע אסאך שטערונגען און שוועריקייטן, אבער ווען ער וועט חתונה האבן וועט ער זיין געהעריג מסודר, און דאן וועט ער זיך נעמען אין די הענט אריין. ווען ער האט אבער חתונה זעט ער אז ערשט דאן הויבט זיך אן די שוועריקייטן, און דאן וויל ער עס אפלייגן אויף שפעטער ווען זיינע קינדער וועלן שוין גרויס ווערן, און דעמאלט האט ער ווייטער שוועריקייטן טאקע פון זיינע קינדער, און ער קלערט אז נאכ'ן חתונה מאכן אלע קינדער, וועט ער שוין האבן א רואיגקייט, אבער דעמאלט קומען אונטער אנדערע פראבלעמען.

דער פלל איז: א מענטש קען זיך אייביג נעמען אין די האנט אריין, ער קען אייביג אויספירן אלעס וואס ער וויל אמת'דיג טון, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אבער אלעמאל וועלן אויך אונטער קומען שוועריקייטן און שטרויכלונגען אויפ'ן וועג, און יעדע פראבלעם האט א וועג ארויס, און מען קען זיך שטארקן דערויף. דער עיקר אז מען זאל אריין נעמען דעם אייבערשטן אין לעבן, מען זאל יעדע זאך אויסשמועסן און בעטן דעם אייבערשטן, און דאן וועט אלעס זיין גוט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך מניעות)

והתחזקתם!

וימה הארץ השמנה הוא אם רזה, היש בה עץ אם אין, והתחזקתם וילקחתם מפרי הארץ (במדבר יג, ט). משה רבינו האט זיי געהייסן זיי זאלן נעמען פון די פירות פון ארץ ישראל.

זענען זיי צוריק געקומען, און איין מענטש האט געשלעפט א ריזיגן מילגרויס, איינער א ריזיגן פייג, און אכט מענטשן א געהענגל טרויבן, אבער יהושע און פלג האבן גארנישט גענומען. האב איך געהערט פון א ערליכער איד, א ברסלב'ער חסיד, רבי אפרים'ל פשעוואר'שער זכרוננו

לברכה (פסוקו עונג שבת, פרשת שלח): האט ער געפרעגט: פארנוואס האבן יהושע און פלג גארנישט גענומען, משה רבינו האט דאך געזאגט פאר יעדן מען זאל ברענגען מפרי הארץ? האט ער געזאגט: זיי האבן אויך גענומען, ווייל משה רבינו האט געזאגט: והתחזקתם וילקחתם מפרי הארץ. די צען מרגלים, האבן טאקע גענומען פון די פירות ארץ ישראל, זיי האבן זיך אבער נישט מחזק געווען ווען עס איז איבערגעגאנגען אויף זיי די מורא'דיגער נסיון, אבער יהושע און פלג האבן גענומען דעם והתחזקתם, דאס התחזקות, און זיי האבן זיך מחזק געווען, ווייל א מענטש דארף זיך מחזק זיין אין די שווערסטע צייטן.

נאך א זאך זעהט מען, פאר יהושע בן נון האט משה רבינו צוגעלייגט א י, און מתפלל געווען אויף אים: יהושע ישיעך מצצת מרגלים (רש"י, במדבר יג, טז), און ווען פלג האט געזעהן אז פאר יהושע האט מען אנגעוואונטשן און פאר אים נישט, איז ער געגאנגען ביז חברון בעטן ביי די קברי צדיקים: רבונו של עולם! האב רחמנות בזכות אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה לאה אז איך זאל ניצול ווערן. פרגעט דער זוהר הקדוש (שלח, קנח ע"ב): ווי אזוי האט פלג נישט מורא געהאט צו גיין אליין אין חברון, וואו עס זענען געווען די אלע זעקס ריזן? ! זאגט דער הייליגער זוהר: ווער עס איז אין א צרה קוקט נישט אויף גארנישט; און דאס איז א מורא'דיגע יסוד אין לעבן, אז ווען א מענטש ווייסט ווער ער איז, אז ער איז דער נידעריגסטער מענטש וואס איז נאר פארהאנען, און עס איז נאך נישט געווען - פון ווען דער בורא פל עולם'ים האט נאר געטראכט צו באשאפן מענטשן, ביז צום סוף ווען ער וועט פארמאכן די וועלט - אזא נידריגע נשמה, דעמאלטס קען אים שוין קיינער נישט אוועקנעמען פון צדיק, ווייל אז מען האט אים אלעמאל געזאגט אז ער איז גארנישט ווערד, און דא קומט אזא הייליגער רבי און הייבט אים אזוי שטארק אויף, און געט אים אריין אזא האפענונג און חיות, דערשרעקט ער זיך שוין נישט פון קיינעם, און ער קוקט שוין נישט אויף גארנישט, און האלט זיך שטארק ביים צדיק.

געווארן א מיליאנער...

א בחור האט מיר אמאל געזאגט: איר האט מיר געמאכט פאר א מיליאנער. ווייל יעדער האט מיר שטענדיג געזאגט אז איך בין גארנישט ווערד, און אויף אין אלע פתות האב איך באקומען א זינא אויף די פארהער, און איר האט מיר נאר צוגעלייגט דעם איינס נאך די אלע זינאס בין איך געווארן א ביליאנער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך אפאלערנען נישט צו צופאלן פון קיין שום זאך, און אזוי ווי יהושע און פלג האבן גענומען דעם והתחזקתם זאלן מיר אויך נעמען דעם והתחזקתם, זיך מחזק צו זיין, און זיין ערליכע אידן.

(קונטרס "לעב מיטן מצאית")

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

שמח תשמח רעים האהובים

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מוה"ר יצחק לעזער שליט"א

מחשובי משפיעי אנשי שלומינו

צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער
עב"ג

מו"ה הערשי הי"ו

תלמיד ישיבתנו הק'

בנ"ר

מוה"ר דניאל בויס שליט"א

מחשובי ותיקי אנשי שלומינו

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד מיט דורות שירים ומבורכים, אסאך אידיש נחת פון די קינדער און פון אלע קינדער און אייניקלעך בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רוחי וסייעתא דשמיא

מיר ווילן לאדענען אלע אנשי שלומינו צו די גרויסארטיגע

שבע ברכות

וואס מיר שטעלן צו לכבוד די חשובע מחותנים

זונטאג פ' קרח הבעל"ט

בבית מדרשינו אין וויליאמסבורג

27 Skillman St.

בשעה 8:00

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

קייט פון שמחות די וואך אין ישיבה

בחורים אין ישיבה זענען פרייליך צו א פרישער חתן, דאס מאל הבחור החתן נחמן נתן קרויס נ"י בן מו"ה משה יעקב יוסף הי"ו אב"י בעיר מאנטשעסטער, מחשובי ותיקי אנ"ש, וועלכער איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה צבי אלימלך דים הי"ו אב"י בעיר מאנסי.

דער חתן איז אויך געווען צוזאמען מיט די בחורים פון ישיבה ביים ציון הק' פון מוהרא"ש אין יבנאל און דארט אויסגעזאגט דעם גאנצן ספר תהלים, און יעצט האט מען ב"ה זוכה געווען צו ברעכן טעלער. די שמחת התנאים איז פארגעקומען די וואך מאנטאג.

דינסטאג נאכט איז פארגעקומען די שמחת התנאים פון נאך א חתן אין ישיבה, החתן אברהם טיקאלסקי נ"ו, די בחורים האבן זיך מיטגעפריידט מיט די שמחה.

מיטוואך נאכט האבן זיך די בחורים געפריידט און געטאנצן אויף די חתונה פון נאך א תלמוד הישיבה, החתן הערשי בוים הי"ו בן מוהר"ר דניאל שליט"א וואס איז געגאנגען אונטער די חופה עב"ג בת מוהר"ר יצחק לעזער שליט"א מגדולי משפיעי אנ"ש.

די חתונה איז פארגעקומען אין די זאלן פון תורה ויראה אין בארא פארק, די בחורים זענען געטאנצן און משמח געווען דעם לתן ביז אין די שפעטע שעות.

אנשי שלומינו פון איבעראל זענען זיך געקומען משתתף זיין אין די געהויבענע חתונה פון די צוויי חשובע מחותנים, מותיקי אנשי שלומינו.

בטוב צדיקים תעלוץ קריה!

מילי דאבות

פערל ווערמער אויף פּרקי אבות

ווארט נישט אויף די לעצטע מינוט

ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא

א איד דארף שטענדיג געדענקען אז מען בלייבט נישט אויף אייביג אויף די וועלט, עס וועט קומען אמאל א טאג ווען מען וועט דארפן ארויסק גיין פון די וועלט, און דאן וועט מען דארפן אפגעבן א פונקטליכן דין וחשבון פארן אייבערשטן אויף יעדע ריר וואס מען האט געטוהן אויף די וועלט, אויף יעדע מחשבה, דיבור און מעשה וואס מען האט געטוהן וואס עס נישט געווען אויסגעהאלטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (קהלת י"ב י"ד) **פי את כל מעשה האלקים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רעה, יעדע זאך וואס א מענטש טוט, וועט ער אויף דעם דארפן געבן א פונקטליכן חשבון.**

ווען א מענטש האט אבער שכל, ווארט ער נישט ביז ער גייט ארויסק פון דער וועלט, נאר נאך אויף די וועלט שטעלט ער זיך אליין צום משפט, ער איז זיך אליין דן אויב ער פירט זיך אויף ריכטיג אדער נישט. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט"ו) אויף דעם וואס די חז"ל זאגן פשוט דין למטה אין דין למעלה, אז ווען א מענטש איז זיך אליין דן דא אונטן, ער שטעלט זיך פאר ווי ער שטייט פארן בית דין של מעלה און ער פרובירט זיך צו פארענטפערן אז ער איז גערעכט און עס קומט אים נישט קיין שטראף, און אויב זעהט ער אז ער איז נישט גערעכט, ער האט זיך נישט אויסגעפירט ווי עס דארף צו זיין, דאן בעהט ער גלייך איבער דעם אייבערשטן, ער בעהט דעם אייבערשטן אז ער זאל אים מוחל זיין און אז ער זאל אים העלפן אז פון יעצט זאל ער שוין זיין וואויל און ערליך. ווען א איד איז זוכה דאס צו טוהן, דאן נעמט ער אראפ פון זיך אלע דינים פון אויבן, מען איז אים מער נישט דין אויבן, און ער ווערט געראטעוועט פון אלעם שלעכטס.

דערפאר זאגט די משנה אז מען זאל גוט געדענקען אז מען וועט אמאל דארפן געבן א דין וחשבון פארן אייבערשטן, און מען זאל נישט ווארטן אויף די לעצטע מינוט, נאר שוין יעצט זאל מען שוין אפגעבן א דין וחשבון פארן אייבערשטן. ווען א איד לעבט אזוי מיטן אייבערשטן דאן ווערט ער אינגאנצן געטוישט צום גוטן, ער ווערט אן אמת'ער ערליכער איד. וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט.

(אהבת אבות פרק ג' משנה א')

טיקעטס אויף אומאן

איר קענט באשטעלן ביי אונז טיקעטס אויף אומאן ראש השנה תשע"ז
יעצט איז דא א ספעציעלער טיקעט, מען פארט ארויס פון ניו יארק קיין קיוב "נאן-סטאפ" דאנערשטאג **sep 10**
און מען קומט צוריק מיטוואך **sep 16**
רופט ווי פריער, וכל הקודם זכה
FIRST CLASS TRAVEL ~ 347-731-3144

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!
וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים
שנעל גוט און ביליג!
רופט אריין פאר א פרייז **347-559-5554**
5554printing@gmail.com

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs

Hemishe LADY Videographer for Dancing **349**

Professional Editing included **347-525-0821**
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן נחמן נתן קרויס נ"י וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סיעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: **Breslevcenter@gmail.com**

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:12
סוף זמן קר"ש..... 8:34
מוצאי שב"ק..... 9:43
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים כ"ז
ירושלמי..... שבת כ"ח
תוספתא..... אהלות פרק ד'

שעה 4, גליון 37 (194)

פרשת קרח, ג' תמוז, אבות פרק ד', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אויפן וועג ווי אינדערהיים ~

דער אייבערשטער פירט אסאך מאל צו אז א מענטש זאל דארפן פארן אויפן וועג. איינער דארף יעדן טאג פארן צו די ארבעט, איינער דארף אמאל פארן ערלעדיגן זאכן, אדער סיי ווי א מענטש דארף אמאל פארן, און דאס שטערט געווענליך זייער שטארק א מענטש פון זיין געהעריגע סדר. ווען מען איז אינדערהיים, האט זיך יעדער זיין באשטימטע סדר היום, ווען ער לערנט ווען ער דאוונט א.ד.ג. אבער ווען מען פארט אויפן וועג ווערט די גאנצע סדר צומישט, און דאס מאכט אז מען זאל פארלירן דעם אפעטיט און מען זאל נישט קענען דינען דעם אייבערשטן געהעריג. ווען א איד איז אבער שטארק מיט אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און קיין שום זאך געשעהט נישט פון זיך אליין. דאן ווייסט ער אז אויב דער אייבערשטער האט געפירט אז ער דארף פארן אויפן וועג מיינט דאס אז ער קען טרעפן דעם אייבערשטן אויך אויפן וועג. אויף אזא אופן קען זיך דער מענטש זייער שטארק, און אינגאנצן נישט ווערן מבולבל פון דעם וועג וואס ער פארט.

דער עיקר איז דער מויל, ווי לאנג א מענטש האט א מויל, דארף ער נישט ווערן געשטערט פונעם וועג, ווייל מען קען רעדן צום אייבערשטן אויפן וועג, מען קען לערנען אויפן וועג, מען נעמט זיך מיט א זעקל ספרים, און וואו מען גייט, כאפט מען אריין עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, עטליכע פסוקים חומש, עטליכע פרקים משניות, עטליכע קאפיטלעך תהלים א.ד.ג.

דוד המלך זאגט אין תהלים (תהלים ק"ט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. זאגט דער מדרש (ריש פרשת בחקתי) אויף דעם, דוד המלך האט געזאגט פארן אייבערשטן: "יען צופרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענע פלאץ, צו דעם הויז צו יענעם הויז', אבער מיינע פיס האבן מיר געפירט אין בית המדרש".

קען זיין דער פשט, דוד המלך איז דאך

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ניקהלו על משה ועל אהרן, לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס האט געפעהלט פאר קרח אז ער האט געקריגט אויף משה רבינו? ער איז געווען א לוי, ער האט געטראגן דעם ארון, ער איז געווען א גרויסער עושר, ווי די גמרא זאגט (פסחים ק"ט) אז דריי הונדערט פהמות האבן געדארפט שלעפן די שליסלעך פון די אוצרות פון קרח. עס האט אים גארנישט געפעהלט, פארנוואס האט ער געדארפט קריגן אויף משה רבינו?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') אז דער עיקר סיבה פארנוואס מענטשן זענען ווייט פונעם אייבערשטן איז ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת, און פארנוואס האט מען נישט קיין ישוב הדעת? ווייל מען איז נישט פרייליך, און פארנוואס איז מען נישט פרייליך? ווייל מען קוקט נישט אויף די נקודות טובות וואס מען האט, דאס מיינט אז מען פריידט זיך נישט מיט די קליינע גוטע זאכן וואס מען האט געטוהן.

דאס איז געווען דער פגם פון קרח אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, און דעריבער האט ער נישט געקענט זיין פרייליך, ער האט שמענדיג געדארפט נאך און נאך.

מען זעהט אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין מוזה אויפ'ן מיר, ער האט געדארפט האבן א גאנצע שמוץ פיל מיט ספרים. ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין בענדל תכלת אויפ'ן שלית, ער האט געדארפט האבן א שלית וואס איז געווען אינגאנצן תכלת. און די זעלבע בגשמיות איז ער קיינמאל נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, ער האט שמענדיג געדארפט נאך און נאך, און דאס האט אים געברענגט צו קריגן אויף משה רבינו.

דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין א צופרידענער מענטש, סיי בגשמיות זיין צופרידן מיט וואס מען האט, און סיי ברוחניות, צו זיין פרייליך מיט יעדע זאך וואס מען איז זוכה אריין צו כאפן צו טוהן דעם רצון ה', אפילו עס איז נאר א קלייניקייט, און אזוי וועט מען האבן א גליקליך לעבן.

(תוך הנמל, סעודה שלישית, קרח תשמ"ה)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

מוהרא"ש האט זייער פלייסיג געלערנט די ברסלב'ע ספרים וואס ער האט געהאט צו די האנט. און ער האט פרובירט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט. אויסער דאס מאכן התבודדות, דאס רעדן צום אייבערשטן, וואס מוהרא"ש האט גענומען זייער ערנסט און גאר אסאך גערעדט צום אייבערשטן. האט ער אויך אנגעהויבן צו לערנען אויפ'ן דרך הלימוד פון רבי'ן.

ווען ער איז אנגעקומען צו דעם שטיקל אין שיחות הר"ן (סימן קפ"ה) וואס דארט שטייט אז דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן און פאר נאך אנשי שלומינו אז זיי זאלן זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, האט מוהרא"ש אפגעמאכט אז ער גייט אויך אריינשטופן זיין קאפ צווישן די "נאך אנשי שלומינו", און ער האט אנגעהויבן לערנען משניות מיט גרויס חשק.

דאס איז אים בכלל נישט געווען גרינג, ער איז נישט געווען צוגעוואוינט צו לערנען פלייסיג, אין ישיבה ביז דעמאלט פלעגט ער נישט לערנען צופיל, אבער ער האט באקומען גרויס חשק צו פאלגן יעדע זאך וואס דער רבי האט געזאגט.

ער האט געשפירט ווי די משניות לייטערט אים אויס, עס וואשט אים אויס די נשמה, און ער האט זיך שטארק געפלייט צו לערנען אסאך משניות.

זיין ראש ישיבה איז נישט געווען צופרידן אז מוהרא"ש לערנט משניות, ער פלעגט אים אנשרייען אז משניות איז געמאכט נאר פאר עלטערע אידן צו לערנען, אינגע בחורים דארפן זיך נאר אריינלייגן אין גמרא תוספות. מוהרא"ש האט אבער נישט געקוקט אויף קיין שום זאך, ער האט נאר געוואלט פאלגן וואס דער רבי האט געהייסן.

ער האט פרובירט צו טון אלע עצות זיך ארויסצודרייען אז דער ראש ישיבה זאל נישט באמערקן אז ער לערנט משניות, ער פלעגט לייגן א הויפן ספרים ארום זיך אז מען זאל נישט קענען זען וואס ער לערנט, אויף די גמרא האט ער געהאלטן א משניות און פלייסיג געלערנט, און ווען ער האט באמערקט אז זיין ראש ישיבה דערנענטערט זיך, האט ער שנעל פאהאלטן די משניות אונטער די גמרא, און זיך געמאכט ווי ער לערנט גמרא.

דערנאך איז געקומען די רייע אויף שלחן ערוך, אזוי ווי ער האט געזען אז דער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל לערנען יעדן טאג שלחן ערוך.

ער האט אנגעהויבן שלחן ערוך פון אנהויב אין די רייע, ער האט קודם געלערנט נאר מחבר און רמ"א, און עס האט נישט גענומען קיין לאנגע צייט, ביז עטליכע טעג האט ער זיך דערנען אז ער איז שוין אנגעקומען ביז סימן צ' ביי הלכות תפלה.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

זיכער געווען זייער פארנומען יעדן טאג, ער איז דאך געווען דער קעניג פון די אידן און ער האט זיי געדארפט פירן, אויסער אלע מלחמות וואס ער האט געפירט ווי מען זעהט אין נ"ך, האט ער דאך זיכער געדארפט זיין זייער אסאך אויפ'ן וועג. אבער פון דעסט וועגן איז ער נישט געווארן געשטערט פון דעם, נאר ער האט זיך געשטארקט צו דינען דעם אייבערשטן אויך אויפ'ן וועג. דאס האט דוד המלך געזאגט פארן אייבערשטן: "יעדן צופרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענע פלאץ, צו דעם הויז צו יענע הויז", דאס מיינט אז ער האט זיך געמאכט דעם חשבון וואו ער דארף אלץ גיין יענעם טאג. "אבער מיינע פיס האבן מיר געפירט אין בית המדרש", אפילו ווען איך בין געגאנגען אויפ'ן וועג האב איך געפיהלט אזוי ווי איך וואלט געווען אין בית המדרש, איך האב זיך נישט געלאזט שטערן פונעם וועג. ווייל ווען א מענטש לעבט מיטן אייבערשטן, קען ער דינען דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג פונקט ווי אינדערהיים.

דאס איז אויך זייער וויכטיג פאר אינגעלייט צו וויסן. געווענליך א אינגערמאן ווען ער האט חתונה נעמט ער זיך פאר אז ער גייט זיין וואויל און ערליך, ער גייט זיך נעמען לערנען און דאווענען. אבער ווען עס קומט למעשה, די ווייב שלעפט אים איינקויפן, אדער צו גיין צו משפחה שמחות, ווערט ער צומישט פון זיין סדר, און ער ווערט אינגאנצן צובראכן. דער אמת איז אבער אז מען טאר נישט ווערן צובראכן פון דעם, ווייל דער אייבערשטער גייט מיט מיטן מענטש אויך אויפ'ן וועג, און מען קען רעדן צום אייבערשטן וואו נאר מען געפינט זיך.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט זיך אפגערעדט אז ער האט א ווייטע וועג צו פארן, האט אים דער רבי געזאגט: "ווי ווייט אז פון מויל ביז צום הארץ?". דאס מיינט אז ווען א מענטש האט א מויל מיט א הארץ קען ער דינען דעם אייבערשטן אויך אויפ'ן וועג, ער קען רעדן צום אייבערשטן, ער קען לערנען און דאווענען, און ער וועט אפילו נישט פילן אז ער איז אויפ'ן וועג. אנשי שלומינו פלעגן זאגן אויף רבי נתן אז ער האט נאך מער געלערנט אויפ'ן וועג ווי אינדערהיים, ער איז געווען אזוי שטארק צוגעבינדען צום אייבערשטן אז קיין שום זאך האט אים נישט געקענט שטערן, ער האט ווייטער געדינט דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג פונקט ווי ער וואלט געזיצן אין בית המדרש.

שטעל זיך אפ א מינוט

דער אמת איז אז עס איז א גרויסע חסד פונעם אייבערשטן אז מען מוז פארן פון איין פלאץ צום אנדערן, ווייל אסאך מאל זענען מענטשן אזוי פארזאגט און פארפלאגט אז עס קומט אים אפילו נישט אויס קיין צייט זיך אפצושטעלן א מינוט און רעדן עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, "באשעפער, וואו האלט איך אויף דער וועלט?" "באשעפער, העלף מיר ארויס מיט וואס איך דארף". ווען מען פארט אבער אויפ'ן וועג און מען האט נישט וואס צו טוהן, קען מען אויסניצן די צייט מיטן זיך דורך רעדן מיטן אייבערשטן. יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה פארן מענטש אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען מען לאזט זיך ארויס אין וועג דארף מען אויך געדענקן וואס די חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות, פ"ג, ה"ד) "כל הדרכים בחזקת ספנה", ווען מען איז אויפ'ן וועג איז מען אין א גרעסערע ספנה. די גמרא זאגט (סוטה ה:) אז אפילו היינט איז נישט דא קיין "מיתות בית דין", בית דין קען נישט הרג'ען קיין מענטשן, אבער עס איז נאך אלץ געבליבן דער "דין מיתות בית דין", אויב איינער איז מחויב צו ווערן גע'הרג'ט, וועט שוין דער אייבערשטער צופירן אז ער זאל באקומען זיין עונש רח"ל, און ליידער זעהט מען אזעלכע זאכן פאסירן מיט מענטשן וואס ווערן גע'הרג'ט, און ספעציעל אויף די וועגן.

דעריבער דארף מען זיך צוגעוואוינען פאר מען גייט ארויס פון די הויז, זיך צו שטעלן ביי די מזוזה און בעטן א תפלה ביים אייבערשטן "באשעפער העלף מיר אז איך זאל גיין בשלום און צוריק קומען בשלום, און עס זאל מיר גארנישט פאסירן קיין שלעכטס אויפ'ן וועג".

דערנאך ווען מען פארט ארויס זאל מען נישט פארגעסן צו זאגן "תפלת הדרך". דער רבי זאגט (ספר המדות, דרך ג) "ווען דער בעל עגלה גרייט צו די פערד און וואגן זאלסטו זאגן תפלת הדרך", דערפאר גלייך ווען מען גייט אריין אין א קאר זאל מען זאגן תפלת הדרך אז עס זאל חס ושלום נישט פאסירן קיין שלעכטס אויפ'ן וועג, און די זעלבע ווען מען פארט אויף א פליגער, גלייך ווען דער פליגער הייבט אן צו פארן נאך אויף דער ערד, זאל מען שוין זאגן תפלת הדרך צו ניצול ווערן פון אלעם שלעכטס. אסאך פוסקים האלטן אז מען קען זאגן תפלת הדרך אפילו עטליכע מאל אין איין טאג אויב מען פארט מערערע מאל, און דאס היט אפ דעם מענטש פון אלעם שלעכטס.

שיחות מוהרא"ש

וואויל איז דער מענטש וואס ניצט אויס די וועג ווי עס דארף צו זיין, ובפרט מיט רעדן צום אייבערשטן, וועט ער געראטעוועט ווערן פון אלעם שלעכטס און די שכינה וועט רוען ביי אים.

קיינמאל נישט גיין ליידיג

ווען מען געפונט זיך אונטערוועגנס, קומט מער אויס צו פארברענגען די צייט, צייט איז די טייערסטע זאך וואס עס איז דא אויף די וועלט, מען קען עס נישט קויפן פאר קיין שום געלט, דאס איז נאר א מתנה וואס דער אייבערשטער געבט פארן מענטש, און יעדע מינוט צייט וואס עס גייט אוועק ליידיג איז א פארלוסט וואס מען קען מער קיינמאל נישט צוריק באקומען.

און דערפאר דארף א מענטש זייער אכטונג געבן אויף די טייערע צייט און זעהן אז עס זאל נישט אוועק גיין ליידיג, נאר ווערן אויסגענוצט אויף די ריכטיגע וועג. יעדע מינוט וואס גייט אריבער איז שוין א געשטארבענע מינוט, עס וועט קיינמאל נישט צוריק קומען, אויב מען האט עס אויסגענוצט ווי מען דארף איז גוט, און אז נישט איז עס שוין דערנאך.

עס איז באקאנט וואס דער הייליגער חתם סופר ז"ל האט געזאגט אז ער איז געווארן א תלמיד חכם פון פינף מינוט, און ווען די תלמידים האבן זיך געוואונדערט: "ווי אזוי קען מען ווערן א תלמיד חכם אין פינף מינוט?" האט ער זיי מסביר געווען אז ער האט גערעדט פון די פינף מינוט לעך וואס ווערן פארנוואקערט ביי מענטשן, אבער ער האט די קליינע מינוט לעך אויף גוט אויסגענוצט און פון דעם איז ער געווארן א תלמיד חכם.

ווען א מענטש זאל גוט קוקן ווער ער זעהן ווי עס גייט אים ליידיג היבש מער פון פינף מינוט, און ווען מען זאל צוזאם שטעלן די אלע פינף מינוטן וואס גייען ליידיג במשך א טאג, וועט עס אויסקומען צו אסאך שעה'ן. אבער ווען מען זאל אכטונג געבן נישט צו גיין ליידיג, קען מען זיך גאר אסאך איינקויפן אין די קליינע צייטן.

עס איז געווען ביי אנשי שלומינו א גרויסער מענטש דער רב פון טשערין ז"ל, ער פלעגט זייער שטארק היטן און אויסנוצן די צייט, און אזוי האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין אסאך ספרים, ער האט געמאכט א פירוש אויף ליקוטי מוהר"ן מיטן נאמען "פרפראות לחכמה", און נאך אסאך ספרים לויטן רבינ'ס למודים, און דאס אלעס איז נאר געווען אין זכות פון זיין שמירת הזמן.

מען דערציילט אויף אים אז ער פלעגט גיין שלאפן גאר פרי, גלייך נאך מעריב איז ער געגאנגען שלאפן און אויפשטיין ביי חצות און לערנען ביז אינדערפרי ווען ער האט געדאוונט ותיקין.

אבער אזוי ווי ער איז געווען דער רב פון שטאט האט ער געדארפט מסדר קידושין זיין ביי יעדע חתונה אין שטאט, האט ער געהייסן דעם שמש אז ער זאל אים מעלדן ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט, און אזוי האט דער שמש געטוהן, ער האט יעדעס מאל איינגעמאלדן פארן רב איבער די חתונה, אבער דער רב פלעגט געווענליך נישט גיין מסדר קידושין זיין אליין נאר ער פלעגט מכבד דעם דיין מיט סידור קידושין, און ער אליין פלעגט נישט גיין צו די חתונה.

אין טאג ווען טשערניער רב איז געגאנגען דאווענען ותיקין האט ער געזעהן דארט א חתן, פרעגט ער דעם חתן: "ווען האסטו חתונה געהאט?", זאגט ער: "נעכטן נאכט", איז דער טשערניער רב צוגעגאנגען צום שמש און אים פארגעהאלטן: "פארן וואס האסטו מיר נישט געלאדנט נעכטן צו די חתונה?" האט דער שמש זיך פארענטפערט: "איך זעה דאך אז דער רב קומט סיי ווי נישט צו די חתונה, נאר איז מכבד דעם דיין מיט סידור קידושין, האב איך געקלערט אז עס פעלט נישט אויס צו רופן דעם רב איך וועל גלייך זאגן פארן דיין וועגן די חתונה", האט אים דער רב געענטפערט: "אבער דו האסט מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה", ווען דער שמש האט נישט פארשטאנען האט דער רב אים מסביר געווען אז געווענליך גייט ער שלאפן פרי און שטייט אויף צו חצות צו לערנען, אבער ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט און אלס רב וואלט דאך געפאסט איך זאל גיין צו די חתונה און עס וואלט גענומען מסתמא א האלבע נאכט און דערפאר אפילו איך דאך סיי ווי אויף, וואלט איך אויפגעווען א גאנצע נאכט, און דערפאר אפילו איך גיי נישט צו די חתונה פיר איך זיך אבער אז ווען עס איז דא א חתונה בין איך אויף א גאנצע נאכט און איך לערן תורה, און יעצט אז דו האסט מיר נישט איינגעמאלדן וועגן די חתונה, האסטו מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה... זעהט מען וואס הייסט שמירת הזמן, צו אויסנוצן די צייט ווי עס דארף צו זיין.

וואויל איז דעם וואס היט די צייט סיי אינדערהיים און סיי אונטערוועגנס, וועט ער מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות און האבן די וועלט מיט יענע וועלט אינאיינעם.

א סוף צו מחלוקת

אין פרשת קרח רעדט די תורה ארום באריכות די הארבקייט פון מחלוקת און וואס עס איז די סוף פון אלע בעלי מחלוקת; און ליידער האלט דאס נאך אן ביז דעם היינטיגן טאג. צדיקים האבן געטייטשט אויף דעם וואס רש"י הקדוש זאגט (פסוק ט"ז א): "פרשה זו יפה נדרשת" וכו', אז די פרשה וואס רעדט זיך פון די מחלוקת פון קרח אויף משה רבינו "יפה נדרשת", ווערט גוט געדרושט און איבערגעזאגט אין יעדע דור. דער פסוק זאגט (פסוק כ"ז א): "ובני קרח לא מתו", די קינדער פון קרח זענען נישט געשטארבן. טייטשן צדיקים אז אין יעדן דור זענען דא "בני קרח" וואס מאכן אן מחלוקת.

עס איז באוואוסט די מעשה (עיני ספר הנגלים פרק לה): וואס האט פאסירט ביים אר"י הקדוש; ער איז געגאנגען מיט זיין גרויסן תלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל און איינער איז אים באפאלן און זייער פארשעמט, און דער אר"י הקדוש האט זיך גארנישט צוטוהן געמאכט, נאר ער האט אנגעכאפט די האנט פון רבי חיים וויטאל ז"ל און אים געוואונקען ער זאל זיין שטיל און גארנישט צוריק ענטפערן, אבער יענער האט נישט אויפגעהערט אים מבזה צו זיין, רופט זיך אן דער אר"י הקדוש: "איר זענט נאך אלץ נישט מודה צו מיר"? ענטפערט ער: "גיין בשום פנים ואופן", און ער איז נעלם געווארן. און וויבאלד רבי חיים וויטאל ז"ל איז געווען זייער א גייעריגער תלמיד און ער האט נאכגעקוקט און געוואלט פארשטיין יעדע קליינעקייט און יעדע ריר ביי זיין הייליגן רבי דער אר"י הקדוש, האט ער אים געפרעגט: רבי ווער איז דאס געווען? ענטפערט אים זיין הייליגער רבי; דער מענטש האט אין זיך א ניצוץ פון קרח, און איך האב א ניצוץ פון משה רבינו עליו השלום, און ער געבט נאך אלץ נישט אויף. דער הייליגער רבי ברענגט (ספר המדות אות מריבה סימן פ"ד):

"אין יעדן בעל מחלוקת איז דא א ניצוץ פון [קרח] דמן ואבירים". און דאס זעהט מען אז ביי יעדע מחלוקת איז אלץ דא מענטשן וואס שפרינגען אויף און מוזן זיך קרייגן.

רש"י זאגט אויפן פסוק (שם ט"ז א): "ויקח קרח" קרח האט זיך אפגעשיידט און אפגעטיילט פונעם גאנצען ציבור אויף אן עקסטרע זייט. און דאס איז א מוראדיגער פגם, ווייל דער שלימות פון א איד איז, ער זאל זיך מקשר זיין מיט כלל נשמות ישראל, און אלע מצוות און תפילות און אלעס וואס ער לערנט זאל געטוהן ווערן מיט התקשרות אין צוגעבינדענקייט צו גאנץ כלל ישראל, ווייל אפטר דורך זכות הרבים וועט ער אויכעט געהאלפן ווערן.

מען פארציילט אויפן הייליגן אפטרעך רב זי"ע דער בעל אוהב ישראל, אז ער האט זיך אמאל בארימט; דאס וואס מיינן ספר הייסט 'אוהב ישראל' איז זייער פאסיג, ווייל איך האב אזוי שטארק ליב אלע אידן אז אפילו פון די שכר פון מיינע מצוות וואס איך טוה צעטייל איך זיך מיט אלע אידן. קומט אויס אז א איד דארף זיין שטענדיג מחובר מיט נאך אידן, וואס אזוי ארום וועט ער קיינמאל נישט אראפפאלן.

(קונטרס א' סוף צו מחלוקת)

מילי דאָבנות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אַבנות

קוקן נאר אויף די גוטס

אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אויפן פסוק (החלים לו ה) וְעָוֹד מַעֲט וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, אַז דער אַייבערשטער זאָגט אַהַנּוּ אָן אַז מיר זאָלן קוקן נאר אויף די גוטס פון יעדן מענטש, מען זאל זיך און זיין יעדן ל'פך זכות, אפילו ווען מען זעהט אַז אַ מענטש איז זייער שלעכט, ער איז זייער נויט פונעם אַייבערשטן, דאָרף מען קוקן און זוכן צו טרעפן ביי אים עפעס אַ גוטע נקודה, עפעס אַ זאָך מיט וואס יענער איז יא גוט, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף זייער גוטע חלקים, מיט דעם מאַכט מען אַז יענער זאל באַמַת ווערן גוט און וואויל.

דאס זאָגט דער פסוק, וְעָוֹד מַעֲט וְאֵין רָשָׁע, אויב מען קוקט אויף די קליינע חלק וואו יענער איז נישט קיין רָשָׁע. דאן, וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, דורך דעם מאַכט מען אַז ער זאל באַמַת ווערן גוט, און ווען דו וועסט קוקן אויף אים איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ וואו ער איז געווען פריער, נאר ער איז שוין אַ סך בעסער געווארן.

די זעלבע איז אויף ביים מענטש אליין, ווען מען קוקט זיך אָן און מען זעהט אַז מען איז פול מיט שלעכטס, דאָרף מען פּרובירן אויפצוזוכן עפעס גוטע זאָכן וואס מען האט יא געטוהן, געדער איד האט דאָך אַ סך גוטע זאָכן וואס ער האט געטוהן אין זיין לעבן, און מיט דעם וואס מען קוקט אויף די גוטע חלקים, מיט דעם העלפט דער אַייבערשטער אַז מען ווערט טאַקע אַינגאַנצן גוט.

דאס זאָגט די משנה, אל תסתכל בקנקן, קוק נישט אויף די גאַנצע אַינהאַלט וואס איז פול מיט שלעכטס. נאר, אַלאַ במה שיש בו, קוק גוט און זוך אויף ערנעץ וואו אַינעם מענטש וואו ער האט יא עפעס גוטע חלקים, און דורך דעם וועט דער גאַנצער מענטש ווערן גוט.

(חסידי אבנות פרק ד' משנה כ"ו)

FIRST CLASS TRAVEL

פאר אלע אייערע טרעוול געברויכן
רופט אונז פאר די בעסטע סערוויס

347-731-3144

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליינות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

די אינגלעך פון חדר שטעלן זיך צום פארהער

שטייענדיג סוף פונעם זומער זמן אין שטאט, מען גרייט זיך שוין ארויסצופארן אין קאנטרי פאר די זומער טעג, האבן די אינגלעך פון חדר געהאט די זכי' זיך צו שטעלן צום פארהער ביי הרה"ג מוהר"ר יצחק לעווער שליט"א ראש חברתינו.

די קינדער האבן זיך גוט צוגעגרייט צום פארהער, די לעצטע שטיק צייט האבן די קינדער גאר פלייסיק געהאט און געלערנט, ביז זיי האבן געשפירט אז זיי זענען שוין גרייט צום גרויסן פארהער.

דעם דאנערשטאג איז אריבער געקומען אין חדר הרה"ג מוהר"ר יצחק שליט"א, און איז געווארן אויפגענומען מיט א ספעציעלע קבלת פנים דורך די קינדער.

נאכ'ן פארהער האט ער אויסגעדרוקט גרויס באגייסטערונג פון די קינדער וועלכע האבן אזוי גוט געקענט און געענפערט אויף אלע פראגן בטוב טעם ודעת.

די קינדער האבן געהאט די זכי' צו הערן עטליכע דברות קודש, ארויסברענגענדיג די חשיבות פון תינוקות של בית רבן וואס נוצן אויס זייערע כוחות צו לערנען פלייסיק, דאווענען ערליך און זיך אויסארבעטן די מדות, און לעבן מיט'ן אייבערשטן.

דער רושם פונעם גרויסארטיגן פארהער וועט זיכער בלייבן אין די ביינער פון די קינדער פאר גאר א לאנגע צייט.

אשרי מי שבה לכהן ותלמודו בידו!

***

הערליכע שבע ברכות אין ישיבה

דעם פארגאנגענעם זונטאג איז פארגעקומען א הערליכע שמחת שבע ברכות בהיכל הישיבה, לכבוד הרה"ג מוהר"ר יצחק לעווער שליט"א ראש חברתינו, וואס האט חתונה געמאכט זיין טאכטער עב"ג החתן הערשי הי"ו בן מוהר"ר דינאל בוים שליט"א מחשובי ותיקי אנ"ש.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען הונדערטער אנשי שלומינו פון נאנט און ווייט מיטצוהאלטן די געהויבענע שמחה. במשך די סעודה האט מען געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פון הרה"ג מוהר"ר יצחק שליט"א, וואס האט גערעדט פון די זומער טעג ווען מען פארט אין קאנטרי און מען האט די געלעגנהייט צו כאפן א פריוואטע שפאציר מיט'ן אייבערשטן, און זיך אויסרעדן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן.

דערנאך האט מען געהערט ווארימע ווערטער פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט גערעגט פון די חשוב'ע מחותנים, די פילע יארן וואס זיי זענען געווען ביי מוהרא"ש און ווי אזוי מיר קענען זיך לערנען פון זיי ווי שטארק מען איז מצליח ווען מען פאלגט די עצות פון רבין. נאכ'ן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טענען און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעות.

וצדיקים ישמחו ויעלצו לפני אלקים!

***

נאך א חתן אין זכות פון ציון הק'

דער פלייץ פון חתנים אין ישיבה שטעלט זיך נישט אפ, דער פרישער חתן איז הבחור החתן שמואל גליקמאן נ"י בן מו"ה ליפא הי"ו פון וויליאמסבורג, וועלכער איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה אהרן ישראל אירגאס הי"ו פון קרית יואל.

דער חתן איז אויך געווען צוזאמען מיט די בחורים פון ישיבה ביים ציון הק' פון מוהרא"ש אין יבנאל און דארט אויסגעזאגט דעם גאנצן ספר תהלים, און יעצט האט מען ב"ה זוכה געווען צו ברעכן טעלער.

שמחה תשמה רעים האהובים!

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs

Hemishe LADY Videographer for Dancing **349**

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
החתן שמואל גליקמאן נ"י
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג
דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס
זאל א קשר של קימא, דורות ישרים
ומבורכים און סייעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:13
סוף זמן קר"ש..... 8:36
מוצאי שבת..... 9:44
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים ל"ד
ירושלמי..... שבת ל"ה
תוספתא..... אהלות פרק י"א

שעה 4, גליון 38 (195)

פרשת חקת, י' תמוז, אבות פרק ה', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ נוּאָם קען מען רעדן? ~

דער אייבערשטער האט געגעבן א מתנה פארן מענטשן - דעם דיבור, א מענטש קען רעדן. מיטן רעדן קען מען אויפטוהן אסאך גוטע זאכן, און זיכער אזוי ווען מען רעדט צום אייבערשטן. מען ברענגט מיט דעם אראפ אלע גוטע השפעות, דאס ברענגט פארן מענטש אלע גוטע זאכן ברוחניות ובגשמיות.

אבער פון די אנדערע זייט קען דאס רעדן אויך ברענגן נישט גוטס. די נאטור פונעם מענטש ציהט אים צו גיין ליידיג, און אז ער גייט ליידיג מוז ער דאך עפעס טוהן, רעדט ער צוזאם אלע נארישקייטן, ער מוז זיך אריינמישן אין יעדע זאך, ער מוז האבן א מיינונג אויף יעדע זאך, און דאס ברענגט נאר צרות און נישט גוטס פארן מענטש.

דעריבער דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך קענען היטן דאס מויל און נישט רעדן קיין דברים בטלים אדער נארישקייטן.

ווען מען רעדט מיט א טאטע אדער מאמע, דאס איז קיינמאל נישט קיין דברים בטלים. מיט זיי דארף מען רעדן סיי וואס עס זאל נאר זיין. מיט דעם איז מען זיין מחי', דאס איז כיבוד אב ואם. ווען מען רעדט מיט זיי מאכט מען זיי פרייליך און דאס איז גאר א מצוה.

און די זעלבע איז ווען מען רעדט מיט א ווייב, דאס האט אויך א גרויסע תועלת צו שטארקן די שלום בית, צו ברענגן א קירוב לבבות, מען זאל זיך פארשטיין איינער דעם צווייטן, דאס איז אויך א גרויסע מצוה.

אבער סתם צו שמועסן און פארברענגן מיט חברים דברים בטלים, דאס האט נישט קיין שום תועלת, עס טרייבט סתם אנועק

המשך בדף ב

פרשת השבוע

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה. די ספרים פרעגן פארנוואס זאגט די תורה זאת חקת "התורה", דאס איז די געזעץ פון די "תורה", מען רעדט דאך דא נאר פון איין מצוה, פון די מצוה פון "פרה אדמה", עס וואלט געדארפט שטיין זאת חקת "הפרה"?

נאך איז שווער, די פסוק הייבט אן מיטן לשון "לאמר" וואס דאס מיינט אמירה רבה, א ווייכע שפראך, און דער פסוק זאגט ווייטער "דבר" אל בני ישראל, וואס דאס איז א שטרענגע לשון.

מוהרא"ש איז דאס מוסר, לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה) אז אפילו עס איז דא א מצוה פון "תוכחה", ווען מען זעהט א איד טוט אן עבירה דארף מען אים זאגן מוסר, אבער נישט יעדער קען טוהן די מצוה. די גמרא זאגט (ערכין פ"ח) אז רבי עקיבא האט געזאגט: "איך וואונדער מיר אויב עס איז דא היינט איינער וואס קען זאגן מוסר", און אויב רבי עקיבא האט דאס געזאגט אין זיין דור, וואס זאלן מיר שוין היינט זאגן.

ווען איינער זאגט מוסר און ער ווייסט נישט און ער ווייסט נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי עס צו טוהן, טוט ער נארישט אויף און ער מאכט נאך ערנער. מען דארף זאגן מוסר אזוי ווי משה רבינו האט געזאגט מוסר, ווי די גמרא דערציילט (שבת פ"ח) אז ווען די אידן האבן געזינדיגט מיט די עבירה פון די עגל, וואס די אידן האבן דעמאלט עובר געווען אויף די דריי הארבסמע עבירות, עבודה זרה, גילוי ערוות, און שפיכת דמים, האט זיי משה רבינו געזאגט: "דער אייבערשטער האט ענק נאך אלץ ליב!". און אזוי האבן די אידן תשובה געטוהן, און ווען משה רבינו וואלט זיי אנגעשריגן "וואס האט עמין געטוהן?! איר ווייסט וואס איר האט דא פארדארבן?!" וואלטן די אידן געזאגן אינגאנצן מוזאש, און זיי וואלטן אינגאנצן אויפגעגעבן און נישט תשובה געטוהן.

די זעלבע גייט ווייטער אן אין יעדן דור. רש"י ברענגט אויפ'ן פסוק, (שמות לב, לה) "וביום פקדי ופקדתי", אז ביי יעדע שטראף וואס עס קומט אויף אידן, איז דא אין דעם אביסל פונעם חסא העגל, ווייל די עבירות פון דעמאלט חורן זיך איבער אין יעדן דור, און ווער עס וויל היינט זאגן מוסר פאר אידן, קען עס נאר טוהן אויף דעם וועג פון משה רבינו, אויף א גוטע וועג, צו מחוק זיין אידן "דער אייבערשטער האט ענק נאך אלץ ליב" און דאס וועט זיי געבן די חיזוק צו תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

דערפאר דארף מען זעהן צו גיין צו אזא צדיק וואס איז מחוק אידן, ער ווייזט זיי אז דער אייבערשטער האט זיי ליב, און זיי קענען שמענדיג קומען צום אייבערשטן.

דאס איז פשט אין פסוק, די פרה אדמה איז דאך דער תיקון אויף די עבירה פון די עגל, זאגט דער פסוק, זאת חקת "התורה", דאס איז די געזעץ פון די נאנצע תורה, ווייל אזוי ווי משה רבינו האט גערעדט צו די אידן נאך די חסא העגל, אזוי דארף מען שפענדיג רעדן צו אידן, נאר מחוק זיין און שטארקן.

דאס זאגט דער פסוק ווייטער "לאמר - דבר" ווען מען וויל זאגן שטרענגע ווערטער פאר אידן, מוז עס זיין אויך אויף א ווייכע וועג פון חיזוק.

(תוך החל לל ש"ב חקת שנת תשס"ז)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

רבי נתן שרייבט אין "שיחות הר"ן" (סימן כ"ט) אז דער רבי האט זייער געוואלט מען זאל לערנען יעדן טאג שלחן ערוך. אין מען זאל דאס לערנען אין די רייע, אָנגעהויבן ביי חלק אורח חיים און אזוי ווייטער צו יורה דעה, אָבן העור, און חושן משפט. און דער רבי האט געזאָגט אז אויב מען קען זאל מען לערנען שלחן ערוך מיט אלע פירושים, און אויב קען מען דאס נישט באווייזן, זאל מען כאַטש לערנען די "קליינע שלחן ערוך".

ווען מוהרא"ש האט דאס געזען, האט ער זיך נאָכגעפּרעגט וואס דאס איז די "קליינע שלחן ערוך". און ער איז געוואויר געווארן אז אין רבי'נס צייט האט מען געדרוקט דעם שלחן ערוך אויף אין אַ קליינע באַנד, נאר מחבר און רמ"א. און דאס האט מען גערופן די "קליינע שלחן ערוך", קעגן די גרויסע בענדער וועלכע האָבן אויף געהאט געדרוקט אלע נושאי פלים ארום און ארום, וואס דאס האט מען גערופן די "גרויסע שלחן ערוך".

עס איז נאָך דא היינט די ערשטע דרוק פונעם שלחן ערוך. דער הייליגער בית יוסף שרייבט דאָרט אין די הקדמה: "אויף האב געמאכט דעם ספר אז מען זאל דאס קענען איבער'חזרן יעדע דרייסיג טעג"

שפּעטער האט מען צוגעלייגט דעם הייליגן רמ"א און אין רבי'נס צייטן איז דאס געווען געדרוקט נאר דער מחבר, רמ"א און באַר היטב.

אין די צייט וואס מוהרא"ש האט דאס געזען איז נישט געווען געדרוקט די "קליינע שלחן ערוך". האט מוהרא"ש גענומען די גרויסע שלחן ערוך, און ער האט אָבער קודם אָנגעהויבן צו לערנען נאר מחבר און רמ"א, צו מקלים זיין דען רבי'נס עצות. שפּעטער האט אַ פּלמוד פון מוהרא"ש געדרוקט דעם שלחן אין אַ שיינעם פאַרמאט נאר דער מחבר און רמ"א מיט נקודות, און היינט איז שוין דא צו באַקומען איבעראַל.

אזוי האט מוהרא"ש אָנגעהויבן פלייסיג צו לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון רבי'ן, און אָנגעהויבן האט ער קודם מיט אסאך משניות און שלחן ערוך.

אַן אינטערעסאַנטע עפּיזאָד האט מוהרא"ש דעמאלט געהאט אַלס בחור, נאָכדעם וואס ער האט שוין געלערנט אסאך מאל משניות.

מוהרא"ש האט דערציילט אז זייענדיג אַלט זיבעצן יאר האט ער אַמאל באַגלייט זיין טאַטע'ן צו אַן אַסיפת הרבנים. עס זענען זיך צוזאם געקומען דאָרט עלטערע רבנים און דורכגעשמועסט פאַרשידענע ענינים העומדים על הפרק, און מוהרא"ש איז געזיצן אין דער זייט מיט זיין משניות.

אינמיטן דעם שמועס האט מוהרא"ש אויפגעכאַפט ווי איין רב רופט זיך אַן: "דער הייליגער רמב"ן זאָגט דאָך שוין אין זיין בריוו 'מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך'. מוהרא"ש האט דאן נאָכנישט געהערט פונעם באַקאַנטן "אַגרת הרמב"ן", דער בריוו וואס דער רמב"ן האט געשריבן. היינט איז עס שוין געדרוקט אין אלע סדורים, אָבער דאן איז עס נאָכנישט געווען אזוי פארוואקסט. אָבער אזוי ווי מוהרא"ש האט שוין געהאט געלערנט אסאך משניות, האט ער זיך געגעבן אַ רוף אַן: "דאס איז דאָך אַן אָפענע משנה".

די רבנים האָבן געשמייכלט און אים געזאָגט: "בחור'ל, דו זיך נאר אין די זייט". דאס האט וויי געטון פאַר מוהרא"ש, און ער האט ארויסגענומען אַ משניות פון שאַפּע און זיי געוויזן ווי די משנה זאָגט דאס אין מסכת עריות פרק ה', און דאן האָבן זיי געמוזט מודה זיין צו אים.

פּאַרזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

די טייערע צייט, און ברענגט נאר צרות און פראבלעמען.

ווי אזוי רעדט מען יא?

די גמרא זאָגט (חולין פ"ט): "מה אומנתו של אדם בעולם הזה ישים עצמו כאלם", וואס איז די אַרבעט פון אַ מענטש אויף די וועלט? ער זאל זיך מאַכן ווי אַ שטומער, ווי ער קען נישט רעדן. "יכול אף לדברי תורה תלמוד לומר צדק תדברון", דברי תורה, דאס דאַרף מען יא רעדן.

דאס מיינט נישט נאר צו רעדן אין לערנען, נאר אויף ווען מען רעדט צו מענטשן פונעם אייבערשטן, דאס איז אויף הייליגע דיבורים. דעריבער ווען עס קומט אויס פאַר אַ מענטש זיך צו געפניען אין אַ שמועס, זאל ער דאס אויסנוצן אריין צו פלעכטן דערין עפעס דיבורי אַמונה, "דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן". דער אייבערשטער האט אזוי געפירט, אָדער אפילו בלויז די ווערטער "ברוך ה'" "חסדי ה'" אַם ירצה ה'". מיט דעם וואס מען דערמאנט דעם אייבערשטן אינעם שמועס, מיט דעם איז מען מעלה די גאַנצע שמועס. אויב דער שמועס וועט צוברענגן אַז נאָך אַ איד זאל טראַכטן פונעם אייבערשטן, האט זיך עס שוין געלוינט.

דער רבי האט אַמאל געזאָגט פאַר זיין ברודער רבי יחיאל ז"ל אז אפילו ווען ער שמועסט מיט מענטשן אין סיי וועלכע ענינים, אויב ער פלעכט אויף אריין דיבורי אַמונה אינעם שמועס, ווערט דער גאַנצער שמועס דערהויבן צו אַ הייליגע שמועס. און דערפאַר ווען ער שמועסט מיט מענטשן, זאל ער אייביג זעהן אריין צו ברענגן דעם אייבערשטן אינעם שמועס.

דברים בטלים?

דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע פאַר ער איז נתגלה געווארן, פלעגט ער ארום גיין רעדן מיט פשוטע אידן, מיט דאַרפסלייט, מיטן ציהל אריין צו ברענגן אין זיי צו רעדן פונעם אייבערשטן. ער פלעגט זיי פרעגן: "וואס מאכט איר? ווי אזוי גייט עס?", און זיי האבן געענטפערט: "ברוך ה' אלעס גייט גוט", "וואס מאכט די משפחה?", "געלויבט דער אייבערשטער זיי זענען אלע געזונט און שטאַרק". און אזוי האט ער זיך נאָכגעפּרעגט אויף די פעלד זאָכן, "ווי אזוי זענען די בהמות?" האבן זיי געענטפערט: "חסדי ה', די קיה געבט מילך און עס איז דא פּרנסה" און אזוי ווייטער, און אויף דעם וועג האט דער בעל שם טוב צוביסלעך אריינגעברענגט אין מענטשן דעם אייבערשטן, אז מען זאל אנהויבן רעדן פונעם אייבערשטן, און אזוי אריינגעברענגט אַמונה אין די וועלט.

איינמאל ווען דער בעל שם טוב איז אזוי ארום געגאַנגען רעדן צו די פּויערן, ער האט גערעדט מיט זיי אלע נאַרשקייטן, וועגן די פעלד וועגן די פעלדער א.ד.ג. דער עיקר האט ער געוואלט ארויס באַקומען דעם אייבערשטן פון זייער מויל, אז אינמיטן דעם שמועס זאלן זיי דערמאנען דעם אייבערשטן, איז איינמאל געזיצן אין די זייט אַ חשוּב'ער איד אַ למדן און אַ אָפּגעהיטענער איד, וואס זענער איז געווען פון די מתנגדים אויפ'ן בעל שם טוב, און ער האט זיך צוגעהערט צו אַזאַ שמועס.

ער האט שוין לאַנג געוואלט זיך טענה'ען מיטן בעל שם טוב וועגן דעם דרך החסידות, אַז עס איז נישט די ריכטיגע וועג, אָבער ער האט קיינמאל נישט געהאט קיין געלעגענהייט אויף וואס זיך ארויף צו כאַפן, אָבער יעצט הערנדיג דעם שמועס ווי דער בעל שם טוב זיצט און רעדט דברים בטלים מיט אַ פשוט'ן מענטש, האט ער שוין געהאט וואס צו זאָגן. ער איז צוגעגאַנגען צום בעל שם טוב און אים מוסר געזאָגט: "וואס פאַר אַ מין וועג איז דאס? איר וועט דאַרפן אָפּגעבן אַ דין וחשבון אויף די ביטול תורה וואס איר מאַכט דא. קוק מיר אַן ווי איך בין אינגאַנצן אָפּגעשיידט פון די הגבלי עולם הזה און גשמיות און איך זיך אַ גאַנצן טאג און לערן פלייסיג, אזוי וואלט איר אויך געדאַרפט טוהן, און נישט זיצן און סתם פאַרברענגן די צייט מיט דברים בטלים!"

דער בעל שם טוב האט אים אויסגעהערט מיט סבלנות, און דערנאָך גענומען אַ סיפור אין די האַנט און געזאָגט צום למדן: "דו ווייסט אז דו

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

האסט יעצט צוגעכאפט די פלאץ פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט נישט וואו צו זיצן יעצט, דער למדן קוקט אן דעם בעל שם טוב, ער פארשטייט בכלל נישט וואס ער רעדט, עס זעהט אים אויס ווי דער בעל שם טוב רעדט בכלל נישט צו די זאך. זאגט אים דער בעל שם טוב: "זאג מיר נאכאמאל איבער וואס דו האסט געזאגט", דער למדן חזרט עס איבער אז דער בעל שם טוב וואלט אויף געדארפט זיין אפגעשטייט פון די וועלט אזוי ווי ער, נאר זיצן און לערנען און נישט פארברענגן די טייגערע צייט מיט דברים בטלים.

האט דער בעל שם טוב אים געזאגט: "דאס האב איך דיר געזאגט, דו האסט צוגעכאפט די פלאץ פונעם אייבערשטן, און ער האט נישט קיין פלאץ וואו צו זיצן". דער בעל שם טוב מאכט אים אויף די סידור וואס ער האט געהאט אין די האנט און ער ווייזט אים "ואתה קדוש יושב תהלות ישראל", און דער בעל שם טוב טייטש אים אזוי דער פסוק: "ואתה קדוש" - דו ביזט טאקע זייער א הייליגער מענטש, אבער דער אייבערשטער, "יושב תהלות ישראל" - דער אייבערשטער זיצט אויף דעם וואס די אידן לויבן אים, די ווערטער וואס אידן זאגן שטענדיג - ברוך ה', חסדי ה', אם ירצה ה', דער אייבערשטער וועט העלפן, אויף די ווערטער זיצט דער אייבערשטער און פון דעם האט ער הנאה. און דו ביזט דאך בכלל נישט גורם די זאכן, דו האלסטס אז עס איבעריגע זאכן, מען דארף נאר זיצן און לערנען, קומט אויס אז דו לאזט נישט דעם אייבערשטן זיצן און דו פארטרייבסט די שכינה פון די וועלט... אזוי האט דער בעל שם טוב שטיל געמאכט דעם למדן. זעהט מען פון דעם די גרויסקייט פון דערמאנען דעם אייבערשטן שטענדיג, דאס ברענגט אמונה פארן מענטש, און דאן איז דאס זיכער נישט קיין דברים בטלים.

פארענטפערט מיטן שווייגן

אויפן רבי'ן איז געווען זייער אסאך מחלוקת, מען האט געהאט פילע טענות און קשיות אויף אים. האט זיך דער רבי אמאל אויסגעדרוקט: "מיט איין שווייג פארענטפער איך אלע קשיות"... דאס מיינט אז אנשטאט זיך צו גיין טענה'ן מיט מענטשן, וואס מען פארדינט גארנישט פון דעם, ווייל געווענליך זענען מענטשן נישט אינטערעסירט צו הערן דעם אמת, אנשטאט דעם, שווייגט מען אפ, און מיט דעם איז אלעס פארענטפערט.

די גמרא זאגט מלה בסלע משתוקא בתרין, אויב פאר א ווארט באקומט מען איין מטבע, וועט מען פארן שווייגן באקומען צוויי. דאס גייט בעיקר ארויף אויף מחלוקת, עס איז קיינמאל נישט קדאי זיך אריינצולאזן אין ויכוחים מיט מענטשן וואס דאס ברענגט נאר מחלוקת און אסאך צער און עגמת נפש. עס לוינט זיך ענדערש צו שווייגן און זיך איינהאלטן פון זאגן, אפילו ווען מען האט עפעס א גוטס צוריק צו זאגן, מען פארדינט נאר פון דעם. וואויל איז דעם מענטש וואס היט זיך דאס מויל און רעדט נאר גוטע זאכן פונעם אייבערשטן, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק י' ערך דברים בטלים וחלק ה' ערך אמונה)

זיך שטענדיג באנייען

דער ענגן פון זיך באנייען שטענדיג האבן מיר מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (תח' מוה"ר סימן נחמ'): "חידוש פמוני לא הנה בעולם", אזא חידוש ווי איך בין איז נאך קיינמאל נישט געווען אויף דער וועלט. און איינע פון די פשטים אויף דעם איז, אז דאס גייט ארויף אויף דער זאך פון 'התחדשות', שטענדיג זיך אויפצופרישן און באנייען. דער הייליגער רבי האט געזאגט (תח' מוה"ר סימן שפד): "נישט נאר א תורה איז ביי מיר נייעס, נאר אפילו א ווארט ביי מיר איז נייעס, און נישט נאר א ווארט נאר אפילו א אטעם איז ביי מיר ניי ממש. און ווען א מענטש זאל שפירן אזא חיות, אז א יעדע רגע באנייט ער זיך, וואלט ער קיינמאל נישט אראפגעפאלן.

דער הייליגער רבי נתן (לקוטי תולדות, פשר וחקי, הלכה ד'): רעדט ארום ווי ווייט א מענטש דארף זיך שטענדיג מחדש זיין, און נישט קוקן אויף וואס עס איז געווען און אויף וואס עס גייט זיין, ווייל יעדע מינוט און יעדע רגע איז אלעס אינגאנצן ניי, ברענגט ער פונעם אר"י הקדוש (עץ חיים, הקל אדם קדמון, שער א' ענין ה' דף טו): די וואונדער פון דעם בורא כל עולמים, אז יעדע סעקונדע טוישן זיך אלע וועלט!

קומט אויס אז די גאנצע בריאה וואס מיר זעהן, וואס דאס הייסט 'עולם העשייה', די גאנצע גלאז' וואס באשטייט פון זיבן ביליאן מענטשן, מיט לענדער אן א שיעור, מיט אלע סארטן חיות, און בילי ביליאן ביימער מיט בלעטער, וואס קיין איין בלעטל זעהט נישט אים ווי דער צווייטער, מען קען זיך נישט פארשטעלן די גרויסקייט פונעם אייבערשטן, נאכדעם די גראזעלעך, פון די גאנצע פדור העולם, וואס קיין איינס זעהט נישט אים ווי די אנדערע, וואס דאס איז מורא'דיגע נפלאות הבורא, און ווייטער וואס מיר זעהן, די זון מיט די לבנה, מיט בילי ביליאנען שטערן, וואס דער אייבערשטער פבככול האלט חשבון, און געט א נאמען פאר יעדן איינציגן שטערן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמ"ד): 'מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא', און דאס איז נאר וויפיל דער מענטש קען זעהן, און אפילו אין דעם האבן מיר נישט קיין השגה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נחמ'): אז אלעס וואס די פארשערס זענען פארנומען צו פארשן איז נאך קוים די אנפאנג פון די וועלט, און אפילו ביי דעם זענען זיי גוט צומישט, און אין קבלה ווערט דאס אלעס אנגערופן אין איין ווארט: 'עולם העשייה'. יעצט שטעלט זיך פאר וואס עס איז דא אין 'עולם העשייה', די אלע מלאכים וואס איז נאר דא, וואס מען קען אפילו נישט רעדן פון דעם, נאכדעם די העכערע עולמות 'עולם הבריאה' און 'עולם האצילות', וואס דאס אלעס איז נאר א לבוש פבככול פארן אין סוף.

פירט דארט דער הייליגער רבי נתן אויס, אז פון דעם קען מען זיך ארויס לערנען דאס ענגן פון התחדשות, ווי ווייט א מענטש דארף זיך מחדש זיין, כאטשיג א מינוט פריער האט ער געטוישן וואס ער האט געטוישן, איז אבער די געצטיגע מינוט און סעקונדע שוין אינגאנצן ניי, און איך בין שוין נישט דער זעלבער מענטש, אבער דאס צו באווייזן איז זייער שווער, אזוי ווי מען זעהט אז יעדער גייט ארום צופראכן און צושאסן, און עס גייט אזויפיל איבער, וואס דאס אלעס נעמט זיך ווייל ער שפירט זיך שוין אלט אין זיין מצב.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א): אלט טאר מען נישט זיין, נישט קיין אלטער חסיד, נישט קיין אלטער צדיק, נישט קיין אלטער בעל עבירה, עס איז נישטא אזא זאך אלט; נאר שטענדיג ניי און פריש. און דאס איז דער וועג וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט.

דער הייליגער מלבי"ם ז"ע איז קודם געווען רב אין שטאט בוקארעסט, און דארטן האבן דעמאלטס געוואוינט די גרעסטע ליצים און אפיקורסים, אין עס פלעגט דעמאלטס ארויסקומען דארט צוויי צייטונגען, 'הבוקר' און 'השחר', וואס האבן געהעצט און ליצינות געמאכט פון אידישקייט, און פון די אמונה רחמנא לצלן, אבער דער הייליגער מלבי"ם איז געווען א שטארקע קעמפער קעגן די אלע זאכן, און האט נישט נאכגעלאזט בשום אופן, פארשטייט זיך אז מען האט אים גע'רודפט', ווייל אז איינער וויל זיך נישט בייגן, האט מען אים פייגט, און מען רודפט אים,

אמאל האט א איד געטראפן דעם הייליגן מלבי"ם דער דעמאלטסדיגער רב פון שטאט בוקארעסט, ווי ער קומט אראפ פארטאגס פון א הויכן געביידע, בשעת זיין פנים איז אינגאנצן רויט און פארפלאמט, פרגעט אים דער איד: וואס איז געשען? ענטפערט ער אים: קום מארגן מיט א האלבע שעה פריער, וועסט ארויף קומען מיט מיר אויבן אויף די געביידע, וועל איך דיר זאגן. דער איד ווארט אים אויף מארגן, און פארטאגס גייט ער ארויף אויבן צוזאמען מיטן רב, און ער זעהט ווי דער רב שטייט פארגאפט און קוקט ווי אזוי די זון קומט ארויס און שיינט צוביסלעך ארויף, און ער הייבט אן צו טאנצן און צו שפרינגען און ער ווערט פארפלאמט, פרגעט אים דער איד: רבי, וואס איז געשען? זאגט ער אים: זעהסט נישט דעם חסד פון באשעפער, אז די זון שיינט אויף צוביסלעך? ! ווייל אז די זון זאל אויפשטייען אויף איינמאל, וואלטן מיר אלע בלינד געווארן חס ושלום, און די זעלבע זאך ביינאכט, ווען עס ווערט ווען אין איין מינוט פיינסטער, וואלטן מיר אלע בלינד געווארן. און ווידער קוק איך אויף דעם חסד ווי אזוי דער אייבערשטער באנייט יעדן טאג די גאנצע בריאה פון דאסניי, אזויווי מיר זאגן ביים דאווענען: 'יבטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית'. זאל איך נישט טאנצן און שפרינגען פארן אייבערשטן? !

(קונטרס וואס איז נייעס)

מילי דאָבנות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אַבנות

יעדער האט נסיונות

עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום.

אברהם אבינו איז געווען דער ראש למאמינים, דער ערשטער וואס האט פארשפרייט די הייליגע אמונה, ער האט אויסגעשריגן פאר די גאנצע וועלט אז עס איז נאר דא איין איינציגער באשעפער וואס פירט די וועלט, און נאר אין אים דארף מען גלייבן.

גאנץ פלל ישראל זענען די קינדער פון אברהם אבינו, און מיר גייען אין זיינע פיס טריט. און דערבער האט יעדער איד אויסצושטיין זיינע נסיונות אין אמונה, לאו דוקא די זעלבע נסיונות וואס אברהם אבינו האט געהאט, נאר יעדער איד האט זיך זיינע סארט נסיונות אין זיין טאג טעגליכן לעבן ווען ער זעהט אז זאכן גייען נישט אזוי ווי ער וויל, און דאס ברענגט אים נסיונות צו האבן קשיות אויפן אייבערשטן.

דארף מען געדענקן אז אברהם אבינו האט אויף געהאט אזעלכע נסיונות, מען האט אים געוואלט אריינרוקן אין קאלעף אויבן פארן גלייבן אין באשעפער, דער אייבערשטער הייסט אים גיין אויף ארץ ישראל און ווען ער קומט אן דארט געשעהט א הונגער, פרעה כאפט צו זיין ווייב שרה, און אזוי ווייטער אלע זענען נסיונות ביז זיין לעצטע נסיון פון זעקבת יצחק. ביי די אלע נסיונות האט אברהם געקענט ווערן צופאלן ווען ער האט געזעהן אז ער איז זיך מוסר נפש פארן אייבערשטן און דא זעהט ער נישט אז דער אייבערשטער זאל זיך אננעמען פאר אים. אבער אברהם האט זיך געהאלטן שטארק, ער איז בייגעקומען אלע נסיונות און האט זיך געהאלטן שטארק מיטן אייבערשטן. דאס דארפן מיר אויך נאכמאכן, אפילו ווען זאכן גייען נישט אזוי ווי מען וויל, זאל מען נישט האבן קיין קשיות אויפן אייבערשטן, דער אייבערשטער איז א גוטער און אלעס וואס ער טוט איז נאר צום גוטן, און צום סוף זעהט זיך ארויס אז אלעס איז נאר געווען לטובה.

(אהבת אבות פרק ה' משנה ד')

***

איך בין צודרוקט...

עומדים צופנים ומשתתפים רנחים

יעדער מענטש האט צייטן וואס ער איז צודרוקט, אמאל פון זיך אליינס, עס גייט אריבער אויף אים שוועריקייטן, און אמאל פון אנדערע מענטשן וואס טשעפענען און רודפן אים, און דאס שטערט זייער פארן מענטש, און דאס קומט פון די זעבירות וואס מען טוט, וואס מיט דעם באשאפט מען קליפות ומשחיתים, וואס זיי גייען אריין אין די מענטשן וואס רודפן אים.

דער בעל שם טוב ז"ע האט געזאגט: "ווען מען טראכט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון די קינדער, ווען מען רעדט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון די ווייב, און ווען מען טוט וואס מען טאר נישט - ליידיט מען פון אנדערע מענטשן".

און די איינציגסטע עצה איז צו גיין צום אייבערשטן, זיך בייקן צו אים, זיך אויסוויינען צו אים, אז מען זאל שוין ארויס גיין פון אלע צרות, ווייל נאר דער אייבערשטער קען העלפן.

דאס זאגט אונז דער תנא, עומדים צופנים - ווען מען שטייט צודרוקט, מען ליידיט פון זיך אדער מען ליידיט פון אנדערע, איז די עצה, ומשתתפים רנחים - מען זאל זיך בייקן צום אייבערשטן, און זיך בעטן ביי אים, דעמאלט וועט ברייט ווערן פארן מענטש, ער וועט ארויסגיין פון אלע זיינע פראבלעמען.

(חסדי אבות פרק ה' משנה ח')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

מען פארט ארויס אין

"מחנה תפארת התורה"

אזוי ווי אלע יארן וועלן די בחורים דאס יאר אויך ארויספארן אין קעמפ צו ווילן אויף די זומער וואכן, ווייט אוועק פון די שטאט, וואו זיי וועלן אויסניצן די טעג פון זומער מיט תורה און עבודה, אפגעזונדערט פון די אלע שטאטישע פראבלעמען, און זיך קונה זיין אסאך גוטע זאכן.

די זומער וואכן זענען די בעסטע הכנה צו די הייליגע טעג, מען פארברענגט אין קעמפ נאר מיט די ביימער און הימל און מיטן אייבערשטן, עס איז גארנישט דא פאר די אויגן, נאר זיך קונה צו זיין תורה ויראת שמים, און מיט דעם צוגיין צום ראש השנה, דער יום הדין, מיט די אלע גוטע זאכן וואס מען האט זיך איינגעקויפט אינעם זומער.

נאך זומער וועלן אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן אייבערשטנים הילף אויף ראש השנה אין אומן, אזוי ווי די לעצטיגע יארן וואס אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן ראש הישיבה, און אפרעכטן דעם יום טוב אין אומן די תפלות און די סעודות בדיבור חברים.

מיטן אייבערשטנים הילף וועט דער זומער אויך זיין א גרויסע סוקסעס, אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן, און זיך אנשעפן פילע הויפענעם מיט תורה ויראה.

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

FIRST CLASS TRAVEL

פאר אלע אייערע טרעוול געברויכן
רופט אונז פאר די בעסטע סערוויס

347-731-3144

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us
By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemishe LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מרן מוהרא"ש
זי"ע פון די פארגאנגענע
יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:13
סוף זמן קר"ש..... 8:38
מוצאי שב"ק..... 9:43
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים מ"א
ירושלמי..... שבת מ"ב
תוספתא..... אהלות פרק י"ח

שעה 4, גליון 39 (196)

פרשת בלק, י"ז תמוז, אבות פרק ו', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די דריי וואכן ~

מענטשן באטראכטן די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבועה עשר בתמוז און תשעה באב, אלס טרויעריגע מרה שחורה דיגע טעג, עס זעהט עפעס אויס ווי געפאלענע גידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג.

אבער דער אמת איז נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר.

מען האט אמאל נאכגעזאגט פאר רבי נתן, וואס ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדרגות. האט רבי נתן געזאגט אויף דעם אז עס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעהט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפן וועג, אויפן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז כביכול אין גלות, איז ער נאך מער גענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שנעלער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') אז דער שם ווייזט "אנא זמין

המשך בדף ב

פרשת השבוע

לא הביט אנון בעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דער מדרש זאגט (במדבר רבה כ, ט): דער אייבערשטער קוקט נישט אויף זייערע עבירות נאר אויף זייער גאון.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ט): אז א מענטש דארף זיך אליינס דן זיין לפי זכות, ער דארף קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער טוט און זיך מחדל זיין מיט דעם און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים. און אזוי אויך ביי א צווייטן איד דארף מען קוקן נאר אויף גענעטעם גוטע חלקים, און נישט אויף גענעטעם שלעכטעם.

און פאמט גייט די בידע זאכן צוזאמען, ווען א מענטש קוקט ביי זיך נאר אויף זיין גוטס, דעמאלט איז ער פרייליך און ער קוקט ביי גענעם אויך נאר די גוטס. ווען א מענטש זעהט אבער נאר די שלעכטס ביי זיך ווערט ער א דערביטערטער מענטש, און ער זעהט נאר שלעכטס ביי יעדן איינעם.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער פסוק גייט ארויף אויף יעדן איד, לא הביט אנון בעקב - מען זאל נישט קוקן אויף די שלעכטס פון די פשוטע אידן, ולא ראה עמל בישראל - און אויך נישט קוקן די שלעכטס אויף צדיקים. ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? ה' אלקיו עמו - ווען מען ווייבט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטוהן האט אים דער אייבערשטער נאך אלץ ליב און ער איז מיט אים. דעמאלטס וועט ער וויסן אז ותרועת מלך בו - דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד ווי אזוי ער קוקט נאר אים.

דאס איז פשוט וואס דער מדרש זאגט אז דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די שלעכטס פון אידן נאר אויף זייער גאון, דער אייבערשטער קוקט נאר אויף דעם וואס א איד האלט זיך שטארק מיט זייגע מוצות ומעשים טובים, ער פריידט זיך מיט דעם, און ער קוקט נישט אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט, דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

(זאת התורה בלק ח)

***

וירא פינתם בן אלעזר בן אהרן בן אהרן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו. מוהרא"ש זאגט אז דער פסוק קומט אונז מרמז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ז): אז ווען די תאוות שטארקן זיך אויף א מענטש זאל ער לייגען קריאת שמע, און מיט דעם וועט ער אפקילן זיין יצר הרע.

חז"ל זאגן (ברכות מו.) פל הקורא קריאת שמע וימקדק באותיותיה מצנינן לו גיהנום, דאס מיינט נישט נאר די גיהנום פון יענע וועלט, נאר אויך אויף די וועלט קולט עס אפ די פייגער פון תאוות וואס ברענט איינעם מענטש.

דאס איז פשוט אין פסוק, ווען פנתם האט געזעהן אז עס איז זיך מתגבר די תאוות אויף די אידן, און זיי ווערן נפשאל אין עבירות, ויקח "רמח" בידו, האט ער גענומען קריאת שמע וואס האט אין זיך רמ"ח ווערטער, און מיט דעם מביע געווען די שווערע תאוות.

(זאת התורה בלק י')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

ווען מוהרא"ש איז מקורב געווארן צום רבי'ן, ער האט אנגעהויבן צו לערנען פלייסיק דעם רבי'נס ספרים, האט ער זייער שטארק געוואלט מקיים זיין יעדע זאך וואס דער רבי האט געהייסן טון.

איינס פון די ערשטע זאכן איז געווען דאס זאגן "תיקון חצות" יעדע נאכט. אזוי ווי מוהרא"ש איז געוואויר געווארן אז דער רבי האט געוואלט מען זאל זאגן "תיקון חצות" האט ער עס גלייך געוואלט אנהויבן מקיים צו זיין.

ער האט זיך געקויפט דעם ספר "שערי ציון", א ספר אין וואס עס געפונען זיך פילע סארט תפלות, ער פלעגט סתם אזוי זאגן די תפלות פון יעדן טאג, דארט איז אבער אויך געשטאנען "תיקון חצות" און מוהרא"ש האט דאס אנגעהויבן זאגן יעדע נאכט.

ער האט נישט געוואלט אז זיינע עלטערן זאלן וויסן דערפון, און אזוי ווי זיין שלאף-צימער איז געווען נעבן זיינע עלטערנס שלאף-צימער, האט ער געהאט א פראבלעם, ער האט נישט געקענט אנציינדען די לעקטער צו קענען זאגן "תיקון חצות".

זיין טאטע פלעגט גיין שלאפן יעדע נאכט זייער פרי, ער פלעגט גיין שלאפן יעדע נאכט אום גיין דרייסיג, און אום איינס דרייסיג איז ער שוין אויפגעווען און געלערנט זיינע שיעורים ביז אינגערפרי, ווען ער פלעגט דאווענען מיטן ערשטן מנגן (ער האט נישט מקפיד געווען צו דאווענען דוקא מיט ותיקין).

מוהרא"ש איז ערשט אהיים געקומען פון ישיבה אום צען אזייגער אדער צען דרייסיג, נאכדעם וואס ער האט געדארפט אהיים פארן דעם לאנגען וועג פון וויליאמסבורג ביז צו די בראנקס. זיין טאטע האט אים אבער אנגעזאגט אז גלייך ווען ער קומט אהיים זאל ער עסן נאכטמאל און שוין גיין שלאפן.

מוהרא"ש האט אבער זייער שטארק געוואלט זאגן "תיקון חצות", פלעגט ער נעמען א ליכט, ער האט זיך געזעצט אויף דער ערד און צו די שיין פון די ליכט האט ער געזאגט יעדע נאכט "תיקון חצות", אזוי אז זיינע עלטערן זאלן נישט באמערקן וואס ער טוט.

ביז איין טאג האט זיין מאמע באמערקט ווי די גאנצע ערד איז פול מיט טראפנס פון די ליכט, אויף דער ספר "שערי ציון", וואס מוהרא"ש האט גענוצט צו זאגן דערין "תיקון חצות", איז אויך געווען אנגעטראפט מיט די ליכט.

זיין מאמע האט אים געפרעגט וואס דאס איז, ער האט דאך אבער נישט געוואלט אויסזאגן, האט ער זיך ארויסגעדרייט מיט תירוצים, און דאן האט ער זיך געקויפט א פלעש-לייט און דאס האט ער גענוצט אין בעט צו זאגן "תיקון חצות".

דאס האט אבער אויך נישט אנגעהאלטן צו לאנג, זיינע עלטערן האבן נישט מסכים געווען ער זאל בלייבן אויף ביז שפעט, דאן איז מוהרא"ש אויפגעקומען מיט א פרישן געדאנק, ער האט געזאגט פאר זיינע עלטערן אז ער האט מורא צו שלאפן אליין ביינאכט אין די טונקל, און דאן האבן זיי אים אריינגעלייגט א נאכט-לאמפ אויף די וואנט נעבן בעט, און פון דעמאלט האט שוין מוהרא"ש געקענט רואיגערהייט זאגן יעדע נאכט "תיקון חצות".

אזוי האט מוהרא"ש געארבעט אויף אלע מיני וועגן אז ער זאל מקיים זיין יעדע שיחה און יעדע ווארט וואס דער רבי האט געהייסן טון. דאס מערסטע האט ער זיך אבער אריינגעלייגט אין רעדן צום אייבערשטן אויף איריש, כאטש וואס מוהרא"ש איז געווען זייער נאנט מיט אסאך חברים, האט ער אייביג געטראפן וועגן ווי אזוי זיך ארויס צו דרייען פון זיי און גיין אויף א פלאץ וואו קיינער דרייט זיך נישט און רעדן אסאך צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

למהו", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

נאר אזוי ווי ווען עס איז דא גאר א טייערע אוצר, נעמט מען עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נארן, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש (עבודת ישראל, מסעי) אויפן פסוק (איכה א) כל רודפיה השיגוה בין המצרים. כל רודפי - קה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנטקעגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעל חשובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעי' א) "חזון ישעיהו". צדיקים זענען זוכה צו זעהן אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויט ווערן במהרה בימינו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט (ירמיה א) אז ירמיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני רואה". זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט איין און צוואנציג טעג, אזוי אויף פון ווען די גוים האבן צונבראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען איין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויך אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (מעשרות פרק א) אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דערפער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעגליכן צו מאנדלען, איז יעצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באמת די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד) "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשעהן פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיטן ציהל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער

שיחות מוהרא"ש

זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

נישט מיט עצבות

די אלע הלכות און דינים וואס מיר האבן זיך צו פירן מיט אבילות אין די טעג פון בין המצרים, מיינט נישט אז מען דארף זיין טרויעריג, בעצבות און צוקלאפט. נאר מען דארף עס טוהן מיט אן השתוקקות אין הארץ, אז מיר בענקן שוין און מיר זענען משתוקק אז מען זאל שוין אויפבויען דעם בית המקדש, און מיר קענען נישט פארגעסן דערפון.

דאס איז געווען די וועג וואס אלע צדיקים האבן זיך געפירט, פון איין זייט האבן זיי אין הארץ געטרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער אויפן פנים האבן זיי אייביג געהאט א שמייכל, און מקבל געווען יעדן מענטש בסדר פנים לפנים, און אזוי האבן זיי מקרב געווען יעדן צום אייבערשטן.

ווען דער הייליגער ישמח משה זי"ע האט געוואלט נאכקוקן און זעהן וואס דער דרך החסידות איז, האט ער געהאט א שטארקע קשיא אויף זיי "פארוואס זענען די חסידים אייביג פרייליך? עס איז דאך א קלארע הלכה אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, ווי אזוי קענען די חסידים זיין אייביג אזוי פרייליך?"

ווען דער ישמח משה זי"ע איז געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה זי"ע האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אויפן וועג "באשעפער, דו ווייסט דאך אז איך וויל נישט האבן קיין קשיות, העלף אז ווען איך קום צום צדיק זאל מיר פארגעסן דער ווערן אלע מיינע קשיות. חז"ל זאגן דאך (וימא ל"ח) 'הבא לטהר מסייעו אותו' - ווען איינער וויל זיך הייליגן, העלפט מען אים פון הימל. אבער עס שטייט נישט א לשון יחיד 'מסייע אותו', וואס דאן וואלט עס געמיינט אז נאר דער אייבערשטער העלפט, עס שטייט דאך 'מסייעו אותו' א לשון רבים, דאס מיינט אז די צדיקים העלפן אויך דעם מענטש. און דערפאר - העלף מיר באשעפער - אז דער צדיק זאל מיר העלפן ארויס גיין פון אלע מיינע קשיות."

ווען ער איז אנגעקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה זי"ע, ווי נאר ער האט אריין גערעדט אין צימער, האט אים דער צדיק געפרעגט: "פארוואס זעהסטו אויס אזוי טרויעריג היינט? עס שטייט טאקע אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, אבער דאס מיינט נאר אין הארץ, אויפן פנים דארף מען שטענדיג האבן א שמייכל", און דער צדיק האט ממשיך געווען, "גלייב מיר, אז מיר זאגן אויך יעדע נאכט תיקון חצות און מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון דעסט וועגן זענען מיר נאך אלץ פרייליך."

דער צדיק האט אים דאס מסביר געווען מיט א משל פונעם הייליגן צדיק רבי שמעלקע ניקלשבורגער זי"ע, אזוי ווי א קעניג וואס איז פארכאפט געווארן אין א ווייטע לאנד און ער האט זיך אפגעשטעלט זיך אפרוען דארט ביי זיינס א פריינד, ווען דער פריינד האט געזעהן אז דער קעניג איז דארט אין געפונגעניש, האט ער זייער געוויינט און זיך מצער געווען, אבער למעשה איז ער אויך געווען זייער פרייליך אז דער קעניג שטייט איין ביי אים. די זעלבע איז אויך יעצט, אפילו מיר זענען טאקע אין גלות, דער בית המקדש איז טאקע חרוב, אבער דער אייבערשטער האט דאך מיט אונז, און מיר זענען זייער נאנט צו אים, און מיט דעם קענען מיר זיך זייער פרייען.

און דער הייליגער חוזה האט אויסגעפירט, "באמת וואלט איך דיר דאס נישט געדארפט אויסזאגן, אבער אזוי ווי חז"ל זאגן דאך 'הבא לטהר מסייעו אותו, מיט א לשון רבים, מיינט דאס אז די צדיקים דארפן אויך ארויס העלפן און מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן, דערפאר האב איך דיר דאס געזאגט..."

דער ישמח משה איז נבהל ונטתומם געווארן פון די קלארע רוח הקודש פונעם הייליגן חוזה וואס האט געזעהן אלעס וואס ער האט געטראכט, און פון דעמאלט איז ער נתקרב געווארן צו אים, און געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים.

זעהט מען פון דעם אז דער עיקר אבילות דארף מען האבן אין הארץ, אבער פון אינדרויסן דארף זיך א מענטש זייער שטארקן. אפילו ווען עס גייט אויף דורך צרות און יסורים, זאל ער נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און זיך האלטן פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצוניצן די הייליגע טעג ווי עס דארף צו זיין. (שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך בין המצרים)

א לעבעריגע זאק

דער אמת איז אז נאר פאסטן און זיך פייניגן אליין איז גארנישט ווערד, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סיפן ט') אז דאס איז אזוי ווי א לעבעריגע זאק, וואס ווען מען וועט אויסליידיגן דעם גאנצן זאק, וועט נאך אלץ בלייבן די לעבער. די זעלבע איז ווען א מענטש פייניגט זיך, ער ליידניגט זיך אויס דעם גוף, אבער די לעבער - די שלעכטע מדות און תאוות בלייבן נאך אלץ אויפן גוף. דער עיקר איז אז א מענטש זאל דאס אויסדערציילן פארן אייבערשטן, ער זאל זיך בעטן ביים אייבערשטן, ער זאל אסאך לערנען און דאווענען, מיט דעם הייליגט ער זיין גוף און ברענגט עס נאנט צום אייבערשטן.

אמאל איז געקומען א איד צום בעל שם טוב זי"ע און געזאגט אז ער וואונדערט זיך זייער, ווייל ער האט געזעהן געשריבן אין די פתחי ארז"ל אז אויב איינער פאסט פערציג טעג אויף א מאל, ער רעדט נישט קיין איבריגע ווערטער די גאנצע צייט, און ער שלאפט נאר נאר ווייניג, וועט דער מענטש זוכה זיין צו רוח הקודש, און ער האט דאס אלץ מקיים געווען, און ער האט נישט פאקומען קיין רוח הקודש. ווי אזוי קען דאס זיין?

האט אים דער בעל שם טוב זי"ע ארויסגעפירט צום שטאל און אים געוויזן א פערד וואס איז דארט געשטאנען. "דו זעהסט דעם פערד? ער עסט כמעט גארנישט נאר אביסל שטרוי, ער רעדט שוין נישט פאר יארן, ער שלאפט ממש גאר ווייניג, און ער איז נאך אלץ געבליבן א פשוט'ער פערד, ער האט זיך גארנישט געטוישט..."

זעהט מען אז דער עיקר איז נאר אויב די סגופים ברענגן דעם מענטש געטער צום אייבערשטן, אבער סתם אזוי איז עס בכלל נישט אינטערעסאנט, און אויב דער רבי האט אונז צוגעזאגט אז ווען מען וועט טוהן זיינע גרינגע געשמאקע עצות, מען וועט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן, וועט דאס אונז שוין ברענגן צו די גרעסטע מדרגות, פארוואס זאל מען אים נישט פאלגן?!

אמאל איז געקומען צו מוהרא"ש איינער וואס האט נישט צופיל געדאוונט און געלערנט, ער האט נאר עוסק געווען אין סגופים, ער האט געגעסן ווייניג, געשלאפן ווייניג, וכדומה. און מיט דעם האט ער זיך געשפירט דעהויבן. האט אים מוהרא"ש געזאגט: "וועם מיינסטו אז דו ביזט מסגף ווען דו עסט נישט געהעריג? דו רעדסט זיך איין אז דו ביזט מסגף זיין יצר הרע, אבער דער אמת איז אז דו ביזט מסגף זיין יצר טוב, ווייל דער עיקר עבודת ה' איז צו לערנען און דאווענען. ווען דו עסט נישט געהעריג, קענסטו נישט לערנען און נישט דאווענען, און דו פארלירסט נאר מיט דעם. אויב דו ווילסט נאך זיך מסגף זיין, זאלסטו זיך פייניגן מיטן רעדן, דו זאלסט נישט רעדן אויפיל נארשקייטן, נאר אויסנוצן די טייערע צייט מיט לערנען און דאווענען און רעדן צום אייבערשטן, דאס איז דער גרעסטער סגוף, און דעמאלט האסטו יעצט פארדינט פון דעם."

דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן) אז אין זיינע אינגע יארן האט ער זיך אסאך געפייניגט מיט תעניתים און סגופים, אבער שפעטער איז ער געווארן געווארן אז דער עיקר וועט ווי אזוי צו ווערן נאנט צום אייבערשטן איז נאר דורכן רעדן אסאך צום אייבערשטן, און וועם ער וואלט דאס געוואוסט פריער וואלט ער זיך נישט אזוי געפייניגט נאר ער וואלט געווען מער גערעדט צום אייבערשטן. און דאס האט ער אויך אנגעזאגט פאר אונז אז מיר זאלן נישט פאסטן און זיך פייניגן, נאר ליבערשטן רעדן אסאך צום אייבערשטן, וואס דאס איז דער טיר און די ריכטיגע וועג ווי אזוי צו ווערן אמת'דיג נאנט צום אייבערשטן, און ווערן אמת'דיגע ערליכע אידן.

דער עיקר איז נאר אז מען זאל קענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צום באשעפער, ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן, אויף זיין אייגענע שפראך, אלעס וואס ער טוט, אלעס שוועריקייטן וואס ער גייט דורך ברוחניות ונפשיות, און דאן וועט דער אייבערשטער וואס ער איז א שומע תפלת פה, ער הערט אים רעדן איד אין יעדע מצב, וועט אים זיכער צוהערן און ער וועט אים העלפן מיט וואס ער דארף.

וואויל איז דעם וואס האט שכל און ער פאלגט די הייליגע גרינגע עצות פון רבי'ן, וועט ער זוכה צו צוקומען צו זיין תכלית אויף דער וועלט, וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ו' ערך סגופים)

מילי דאבות

פערל ווערמער אויף פרקי אבות

ביזט אראפגעפאלן? הויב אן נאכאמאל!

שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שפטר בהם ובמשנתם אויף די וועלט דארף מען האבן זייער אסאך התחזקות, מען דארף זיך זייער שטארקן און נישט ווערן צוגבראכן פון די שוועריקייטן וואס מען גייט דורך.

ספעציעל ווען א איד וויל זיך נעמען דינען דעם אייבערשטן דארף ער האבן זייער א סך התחזקות. ווייל דער יצר הרע וועט אים נישט אזוי שגעל אפלאזן, ער וועט נאר פרובירן מיט אלע וועגן צו צוגברעכן דעם מענטש אז ער זאל אנוועק גיין פונעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קמ"א) אז ווען א איד זעהט אז ער איז געפאלן פון זיין מדרגה, ער איז דורכגעפאלן מיט צבירות, זאל ער נישט ווערן צוגבראכן און אויפגעבן אינגאנצן, נאר ער זאל וויסן אז דאס קומט פונעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געפירט אז ער זאל דורכפאלן כפי דער מענטש זאל זיך אויפנוועקן און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דעריבער, אנשטאט צו ווערן צוגבראכן און צוקלאפט דארף מען זיך שטארקן און תשובה טוהן, און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, מיט א נייע פרישקייט.

דאס זאגט די משנה, שנו חכמים, די חכמים לערנען אונז. בלשון המשנה, מיט א טאפלט לשון. די חכמים און די צדיקים לערנען אונז אז מיר זאלן שטענדיג איבער'תורן, מיר זאלן שטענדיג אנהויבן נאכאמאל און נאכאמאל פון ניי, מיר זאלן שטענדיג פארגעסן וואס עס איז געווען ביז געצט און אנהויבן פון ניי.

ברוך שפטר בהם ובמשנתם, געלויבט איז דער אייבערשטער וואס שיקט אונז אןעלעך צדיקים וואס זאלן דאס אונז לערנען, קיינמאל נישט צו ווערן צוגבראכן נאר שטענדיג זיך פאנייען פון פריש, און אזוי וועלן מיר זיין ערליכע אידן אזוי ווי דער אייבערשטער וויל.

(אהבת אבות פרק ו')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

פרישע שמחות אין ישיבה

די בחורים אין ישיבה פרייען זיך מיט די שמחה פון נאך א בחור אין ישיבה וואס איז א חתן געווארן למזל טוב.

דאס מאל איז עס הבחור החתן מנחם מענדל שימשאוויטש נ"ו בן מו"ה יחזקאל הי"ו פון וויליאמסבורג, עב"ג בת מו"ה פנחס זעליג פיש הי"ו פון בארא פארק. די תנאים איז פארגעקומען די וואך זונטאג אין בארא פארק.

דער חתן איז אויך געווען אינאיינעם מיט די שידרה בחורים וועלכע זענען געפארן צוזאמען צום ציון הק' פון מוהרא"ש אין יבנאל און אויסגעזאגט דארט גאנץ ספר תהלים, ווי באקאנט די הבטחה וואס מוהרא"ש האט צוגעזאגט אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט אויסזאגן גאנץ ספר תהלים ביי זיין קבר, וועט ער זיך משתדל זיין זיי צו העלפן זיי זאלן טרעפן זייער שידוך בקרוב ובניקל.

זינט די בחורים האבן זיך צוריק געקערט פונעם ציון הק' גלייך נאך פסח, גייט נישט דורך א וואך אן א פרישער שידוך אין ישיבה, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

דעם פארגאנגענעם דאנערשטאג איז פארגעקומען די חתונה פון החתן נחמן ישראל הי"ו בן מו"ה נתן יאקאבאוויטש שליט"א, אין די זאלן פון פרדס צבי אין וויליאמסבורג.

טראץ דעם וואס די בחורים זענען געווען פארנומען מיט די הכנות צו פארן אין קעמפ, זענען זיי אלע אבער געגאנגען צו די חתונה און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעות.

די וואך דינסטאג איז פארגעקומען א הערליכע שבע ברכות אין קעמפ, וואס איז צוגעשטעלט געווארן דורך די ישיבה לכבוד דעם חתן. דער מוחותן ר' נתן איז ברייט באקאנט מיט זיין איבערגעגעבנקייט צו מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן, ווען ער גייט ארום מיט מסירת נפש צו מפיץ זיין די עצות פון רבי'ן איבער די גאנצע וועלט.

ביי די סעודה האט מען געהערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט ארויסגעברענגט די גרויסקייט פון הפצה, די גרעסטע זאך וואס א איד קען טון איז צו מקרב זיין נאך אידן צום אייבערשטן. דערנאך האט מען געהערט ווארימע ווערטער פונעם חשובין מוחותן.

נאכ'ן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טעניז און משמח געווען דעם חתן.

נאך די שבע ברכות זענען די בחורים אריבער געפארן קיין קרית יואל וואו עס איז פארגעקומען די שמחת התנאים פאר החתן שמואל גליקמאן נ"ו, די בחורים האבן אנגעוואונטשן פאר'ן חתן און דערנאך זיך צוריק געקערט אין קעמפ.

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל!

שמח תשמח רעים האהובים

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מוה"ר נתן יאקאבאוויטש הי"ו

צו די שמחת החתונה פון זיין זון

החתן מו"ה **נחמן ישראל יאקאבאוויטש הי"ו**

מתלמידי ישיבתנו הק'

ר' נתן איז באקאנט מיט זיין איבערגעגעבנקייט צו פארשפרייטן די לימודים פון הייליגן רבי'ן איבער די וועלט, אז יעדער איד זאל זוכה זיין צו וויסן פון די אלע וואונדערליכע עצות פון רבי'ן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער זכות זאל אים ביישטיין אז ער זאל זעהן פיל ערליך אידיש נחת פון אלע זיינע קינדער און אייניקלעך, דורות ישרים מבורכים, וסיעתא דשמיא

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

החתן מנחם מענדל שימשאוויטש הי"ו

וואס איז א חתן געווארן עב"ג למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים מיט סיעתא דשמיא

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פארגאנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:10
סוף זמן קר"ש..... 8:41
מוצאי שב"ק..... 9:40
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים מ"ח
ירושלמי..... שבת מ"ט
תוספתא..... נגעים פרק ז'

שנה 4, גליון 40 (197)

פרשת פנחס, כ"ד תמוז, עברכים חודש אב, אבות פרק א', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ חודש אב ~

די וואך שבת בענטשן מיר דעם חודש אב, מיר גייען שוין אריין אין חודש אב, א חודש אין וואס מען טרויערט אויפן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל עס שוין צוריק אויפבויען.

דער טרויער איז נישט נאר אויפן חורבן בית המקדש וואס איז חרוב געווארן מיט צוויי טויזנט יאר צוריק, נאר מיר טרויערן אויך אויף אונזער אייגענעם חורבן בית המקדש. דער מח פון א איד דארף זיין א בית המקדש, עס דארף שטענדיג טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיטן אייבערשטן, און ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן איז דאס א גרויסע חורבן, און אויף דעם טרויערן מיר און מיר בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אויפבויען אונזער אייגענע בית המקדש, צו טראכטן שטענדיג פונעם אייבערשטן, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דאס איז אונזער ארבעט יעצט אין די טעג פון חודש אב, אז מיר זאלן זיך נעמען אין די הענט אריין, און צוריק קומען צום אייבערשטן. ווי אזוי קומט מען צוריק צום אייבערשטן? דאס איז דורך די תורה, ווען א איד מאכט זיך א קביעות צו לערנען יעדן טאג תורה, וועט ער ארויסגיין פון אלע זיינע שלעכטס און זיין שטענדיג דבוק צום אייבערשטן.

דער צירוף פון דעם חודש

דער נאמען פונעם אייבערשטן - דער שם הו"ה, קען מען אויסשטעלן אויף צוועלף וועגן, און דאס זענען קעגן די צוועלף חדשים, יעדע חודש שיינט אן אנדערע צירוף פונעם שם. אין חודש אב שיינט דער צירוף אויף די וועג - "הו"ה", וואס דאס

המשך בדף ב

פרשת השבוע

לכן אמר הנני נותן לו את בריתי שלום, לכאורה דארף מען פארשטיין פארוואס האט פנחס דוקא פאקומען דעם שכר פון שלום?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ) אז שלום איז נאר דא ווען צוויי פארקערטע זאכן קענען זיך צוזאמשטעלן, ווען מען קען צוזאמשטעלן פיער מיט וואסער. אבער ווען צוויי די זעלבע זאכן שטעלן זיך צוזאם הייסט דאס נישט קיין שלום. דא ביי פנחס געפינען מיר אז מען האט אים פארשעמט אז ער שטאמט פון א זידע וואס האט געדינט עבודה זרה, אבער פאמאט איז דוקא דאס געווען פאר אים די גרעסטע חשיבות, אז אפילו זיין זידע האט געדינט עבודה זרה איז ער גענאנגען ביי די פארקערטע און געדינט דעם אייבערשטן פאמאט.

דערפאר, אזוי ווי פנחס האט צוזאמגעשטעלט די צוויי פארקערטע זאכן, פון אזא אפשאמט וואס מען האט געדינט עבודה זרה, איז ער גענאנגען און געדינט דעם אייבערשטן, דערפאר קומט אים אזא שכר, צו פאקומען די ברכה פון שלום, וואס דאס איז אויך ווען עס שטעלט זיך צוזאם צוויי פארקערטע זאכן.

(זאת התורה פנחס ב')

***

יפקד ה' אלקי הרוחות לכל לכל בשר איש על העדה, אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניו. דער בעל הטורים ברענגט א מסורה, "ואשר יבוא לפניו", און נאך א פסוק "ואשר יבא את העהו ביער לחמוב עצים", דארף מען פארשטיין די שייכות פון די צוויי פסוקים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ח) אז דער שלימות פון א צדיק איז ווען ער קען ווייזן פארן גרעסטן מענטש אז ער קען ווערן נאך געסער, און פארקערט ער קען אויך ווייזן פארן גרעסטן מענטש אז ער איז אויך נאנט צום אייבערשטן און אז דער אייבערשטער האט אים אויך ליב.

דער צדיק דארף האבן א פאזיטיווע שפראך צו יעדן מענטש לויט זיין מדרגה, איינעם דארף מען מחזק זיין אז ער איז זייער נאנט צום אייבערשטן, און איינעם דארף מען מעורר זיין אז ער קען גיין נאך העכער. דאס קען נאר אן אמת'ער צדיק טוהן, און דערפאר זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ח) אז עס איז א גרויסע סכנה צו זאגן תורה, ווייל מען קען הרג'ען מענטשן מיט די תורה וואס מען זאגט. דאס מיינט אז אויב זאגט מען די נישט ריכטיגע זאך פארן נישט ריכטיגן מענטש, האט מען גע'הרג'ט דעם מענטש.

דאס האט משה רבינו געגעבן פונעם אייבערשטן, יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה, דער אייבערשטער זאל שטעלן אזא מנהיג, אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניו, אומאל דארף ער מחזק זיין, אריין ברענגן די אידן וואס מיינען אז זיי זענען שוין אנדערויס, און אומאל דארף מען מעורר זיין איינעם אז ער קען נאך מער טוהן.

און דאס שטעלט צו די מסורה דעם פסוק, ואשר יבא את העהו ביער לחמוב עצים, וואס דער פסוק רעדט דארט פון איינעם וואס הרג'ט בשווג, אז מען זאל זיך נישט אונטערגעמען אזא זאך צו זאגן מוסר פאר מענטשן, ווייל מען קען מיט דעם הרג'ען מענטשן, נאר אן אמת'ער צדיק קען דאס טוהן.

(הנך הפחל סעודה שלישית פנחס תשס"ה)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

ווי געליינט די פארגאנגענע וואך, האט מוהרא"ש גענומען די לימודים פון רבי'ן זייער שטארק און ערנסט, ער האט פרויבירט מקיים צו זיין יעדע שיחה און יעדע תורה וואס דער רבי האט געזאגט און געשריבן. נישט אייביג איז דאס אים אנגעקומען גרינג, אסאך מאל האט ער זיך געדארפט זייער שטארק אנשטרענגען דאס צו טון, ער איז אבער געווען גרייט אויף אלעס. אויב האט ער געטראפן א רבי וואס רעדט צו זיין הארץ, וועט ער זיך אנשטרענגען און פאלגן אלעס וואס ער הייסט, ממש ביז מסירת נפש.

ווען מוהרא"ש האט געזען אז דער רבי האט זייער מקפיד געווען אויף מקנה, דער רבי האט געזאגט "די ערשטע וואך איז מקנה", א מקנה הייליגט און רייניגט דעם מענטש, ווען א איד טובל'ט זיך אין מקנה, ווערט ער ווי א גיי געבוירן קינד. האט מוהרא"ש אנגעהויבן זייער שטארק מקפיד צו זיין נישט דורכצולאזן א טאג אן א מקנה.

היינט צו טאגס איז שוין ב"ה דא מקנאות איבעראל, וואו מען גייט קען מען טרעפן א מקנה, און אפילו אויב מען האט נישט אנגעזאגט צו גיין אין מקנה אינדערפרי, קען מען היינט נאכאלץ טרעפן גענוג מקנאות וואס זענען אפן א גאנצן טאג. אין יענע צייטן איז דאס אבער נישט געווען אזוי גרינג, עס איז אנגעקומען זייער שווער פאר מוהרא"ש דאס צו קענען מקיים זיין, צו גיין יעדן טאג אין מקנה.

מוהרא"ש האט דאן געוואוינט אין די בראנקס, און דארט איז נישט געווען קיין מקנה, די נענטסטע מקנה צו זייער הויז איז געווען א שעה ווייט. שבת קודש, ווען מוהרא"ש פלעגט זיין אינדערהיים, האט ער געדארפט אויפשטיין זעקס אזויגער אינדערפרי, און גיין דעם לאנגען וועג פון א שעה צייט ביז די מקנה, און דערנאך א שעה וועג צוריק אהיים, און נאך קענען כאפן דאס דאווענען וואס מען פלעגט זיך שטעלן ארום גיין אזויגער.

דאס איז בכלל נישט געווען א גרינגע וואך, אבער וועלנדיג מקיים זיין יעדע וואך וואס דער רבי האט געזאגט, האט מוהרא"ש דאס אויך באוויזן, און יעדן שבת איז ער אויפגעשטאנען פרי, און געגאנגען דעם לאנגען וועג צו קענען גיין אין מקנה.

אין די וואכן טעג האט מוהרא"ש נישט געקענט גיין אין מקנה פאר'ן דאווענען, ער האט געדארפט דאווענען גאנץ פרי און נאך כאפן דעם פאן און פארן די צוויי שעה וועג צום ווייליאמסבורג, האט ער געדארפט גיין אין מקנה אינמיטן טאג. וואו טרעפט מען אבער א מקנה אפן אינמיטן טאג?

האט מוהרא"ש אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל טרעפן א מקנה אין ווייליאמסבורג וואס ער זאל קען דארט גיין אינמיטן טאג. דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער איז גוט געווארן מיט'ן מקנה איד פון די צעהלימ'ע בית המדרש, דאס איז געווען ר' יהושע פ"ץ ז"ל, און ער האט אפגעשמועסט מיט אים אז ער וועט אים אריינלאזן אינמיטן טאג אין מקנה. אזוי ווי דער מקנה איד פלעגט יעדן טאג טוישן די וואסער אין מקנה און עס מאכן גרייט אויפ'ן קומענדיגן טאג, האט ער געזאגט פאר מוהרא"ש אז ער זאל אהינקומען ביי מיטאג צייט, און ער האט אים געזאגט אויף וועלכן פענסטער ער זאל קלאפן, אין דאן וועט ער אים עפענען און אריינלאזן אין מקנה.

דאס האט זיך טאקע אויסגעארבעט זייער גוט, יעדן טאג איז מוהרא"ש אהין געגאנגען און ער האט געדאנקט דעם אייבערשטן וואס האט אים געהאלפן אז ער זאל טאקע קענען גיין אין מקנה יעדן טאג.

איי טאג ווען מוהרא"ש איז אנגעקומען צו די מקנה, זאגט אים דער מקנה איד אז יעצט קען ער נישט אריינגיין, ווען מוהרא"ש האט אים געפרעגט פארוואס, האט ער געזאגט אז דער סקאליער רבי זי"ע טובל'ט זיך יעצט אין מקנה.

פארגעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

איז די ראשי תיבות פונעם פסוק (דברים כו ט) ה'ספּת ו'שמע ו'שראל ה'יום הזה נהיית לעם לה' אלקיך - אידישע קינדער הערסט צו, דעם היינטיגן טאג זענט איר געווארן א פאלק צום אייבערשטן.

פארוואס פונקט דער שם פון דעם פסוק, שיינט אין דעם חודש אב? און מען זעהט אן אינטערעסאנטע זאך, עס איז אנגענומען ביי אידן אז ווען מען וויל זאגן דעם שם - דער נאמען פונעם אייבערשטן, אבער מען טאר דאך נישט ארויס זאגן דעם שם, זאגט מען עס אויף די וועג ווי אזוי עס שיינט אין חודש אב "דעם שם הו"ה". פארוואס פונקט אויף דעם וועג?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי די גמרא זאגט (ברכות ס"ג:) אז פון דעם אויבנדערמאנטן פסוק, ה'ספּת ו'שמע ו'שראל ה'יום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לערנט מען ארויס פיר זאכן, און די פיר זאכן זענען די יסודות ווי אזוי א איד קען זיך גרינגערהייט צוריק קערן צום אייבערשטן, און דערפאר איז עס טאקע פאסיג פאר יעצט אין חודש אב ווען יעדער וויל צוריק אויפבויען זיין אייגענע בית המקדש, און אויף איז עס וויכטיג פאר יעדן איד אין יעדן מצב, און דערפאר איז מען צוגעוואוינט צו זאגן דעם שם אויף דעם וועג.

א. יעדן טאג פון גיי

די ערשטע זאך לערנט די גמרא ארויס פון דעם פסוק, "היום הזה" נהיית לעם לה' אלקיך, אז יעדן טאג דארף א מענטש טראכטן אז היינט האט דער אייבערשטער געגעבן די תורה פאר די אידן צום ערשטן מאל.

דאס איז די ערשטע און וויכטיגסטע זאך וואס א איד דארף וויסן ווען ער וויל צוריק קומען צום אייבערשטן, אז מען טאר נישט טראכטן וואס עס איז געווען נעכטן, עס איז נישט קיין חילוק וואס מען האט געטוהן ביז יעצט, קען מען יעדן טאג צוריק קומען און אנהייבן פון גיי צו דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער אייבערשטער וואלט היינט געגעבן די ערשטע מאל די תורה פאר די אידן.

אזוי אויך טאר מען נישט טראכטן וואס עס וועט זיין מארגן, "איך וועל היינט אנהייבן צו לערנען תורה, אבער ווער זאגט אז מארגן וועט עס נאך אנהאלטן?", עס איז נישט קיין חילוק וואס עס גייט זיין מארגן, יעדן טאג דארף א איד פרויבירן אריינצוכאפן צו לערנען תורה, און די תורה וועט הייליגן און רייניגן דעם מענטש, און אים צוריק ברענגן צום אייבערשטן.

ב. אן אנדערע פתה

ווען א איד וויל אבער אנהויבן צו לערנען, קומט אים גלייך אריין אין קאפ "ווער בין איך צו קענען לערנען תורה? עס איז טאקע דא גרויסע לומדים, אידן וואס געבן זיך אנוועק זייער לעבן און זיצן און הארעווען און זענען מצליח אין די תורה, איך קום דאך אבער נישט צו צו זייער שפיץ פינגער, ווי קען איך זיך פארגלייכן צו זיי? ווי אזוי קען איך אויך זוכה זיין צו לערנען?"

אויף דעם קומט די צווייטע זאך וואס די גמרא לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הספּת ו'שמע ו'שראל היום וכו'" - עשו פתות פתות ועסקו בתורה" - ביים לערנען תורה איז דא אסאך פתות, עס זענען טאקע דא אידן וואס קענען זיך אריינלייגן אין תורה, און לערנען מיט א גרויסע עיון און מיט פלפולים; אויב אבער ביזטו פון אן אנדערע פתה, דו קענסט נישט לערנען אזוי בעיון, דארפסטו נישט קוקן אויף יענעם, ווייל יענער גייט אין אן אנדערע פתה. דער רבי זאגט (שיחות הר"ו סימן ע"ו) אז מען קען לערנען תורה אפילו מען

שיחות מוהרא"ש

פארשטייט נישט בכלל וואס מען זאגט, און אפילו מען געדענקט גארנישט, בלויז מיטן זאגן די ווערטער איז מען מקיים די מצוה פון לימוד התורה, און דאס רייניגט דעם מענטש און ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן.

ג. איך בין צובראכן

אויב א מענטש וועט זאגן, "איך וויל טאקע לערנען תורה, אבער איך בין אזוי צובראכן און צוהאקט פון די צרות און יסורים וואס איך גיי דורך, אז איך קען זיך פשוט נישט צוזאם נעמען און לערנען תורה".

אויף דעם קומט די דריטע זאך וואס די חז"ל לערנען ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - כתתו עצמכם על דברי תורה, שאין דברי תורה מתקמין אלא במי שממית עצמו עליה" - די תורה וואס א מענטש לערנט ווען עס איז אים שווער, ווען ער איז געדרוקט, דאס האלט זיך ביים מענטש, און דערפאר דוקא דעמאלט ווען א מענטש האט צרות איז זיין איינציגסטע עצה צו אנטלויפן צו די תורה. אין תנא דבי אליהו שטייט (פרק ו') אז ווען א מענטש זעהט אז עס קומט אויף אים צרות און יסורים, זאל ער לויפן צו די תורה, און דעמאלט וועלן אלע יסורים אנוק גיין פון אים.

ד. איך פארשטיי נישט קיין ווארט

אפילו ווען א מענטש פארשטייט נישט קיין איין ווארט וואס ער לערנט, ער צוברעכט זיך די ציין קוים ארויס צו זאגן די ווערטער, אויף דעם קומט די פערטע זאך וואס מען לערנט ארויס פון דעם פסוק, "הסכת ושמע ישראל - הס ואחר כך פתת, דאמר רבא לעולם ולמד אדם תורה ואחר כך יהגה" - א מענטש דארף קודם זאגן אסאך תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט. ווען א מענטש זאגט אסאך תורה, וועט זיך זיין מח צום סוף עפענען, און ער וועט פארשטיין און קענען די גאנצע תורה וואס ער האט געלערנט.

קומט אויס אז פון דעם פסוק הסכת ושמע ישראל היום, וואס פון דא קומט ארויס דער שם וואס שיינט אין דעם חודש אב, פון דעם פסוק קומט ארויס א געוואלדיגע חיזוק פאר יעדן איד, אז מען דארף זיך שטענדיג באנייען צו לערנען תורה און אפילו מען פארשטייט נישט זאל מען אויך לערנען, און אפילו ווען מען האט צרות איז אויך נאר די איינציגע עצה צו אנטלויפן צו די תורה.

די אלע למודים איז זייער וויכטיג צו געדענקן יעצט ווען עס קומט שוין דער חודש אב, ווייל דורך די תורה באקומט א מענטש שכל און ער ווערט צוגעבינדען צום אייבערשטן, און מיט דעם פארעכט ער זיין אייגענע חורבן בית המקדש, ער בויעט אויף אין זיין מח דעם בית המקדש, דורך דעם וואס ער בינד צו זיין מח צום אייבערשטן דורך די תורה.

דערפאר איז אנגענומען ביי אידן צו זאגן דעם שם אויף די וועג "שם הו'ה", ווייל די חיזוק וואס קומט ארויס פון דעם פסוק קען צוניץ קומען פאר יעדן איד שטענדיג.

מילכיגס אין די ניין טעג

אין די ספרים הקדושים ווערט געברענגט טעמים פארוואס אידן פירן זיך צו עסן מילכיגס אין די ניין טעג פון ראש חודש אב ביז תשעה באב (ענין ספ"ה זרע קודש פ' בלק ופ' דברים). אבער מיט דעם קען מען דאס זייער גוט פארשטיין, ווייל יעצט אין דעם חודש איז די ריכטיגע צייט זיך צו נעמען לערנען תורה, קומט אויס אז די טעג זענען ממש אזוי ווי דער יום טוב שבועות וואס דעמאלט עקט מען אויך מילכיגס.

ווען א איד וועט אויסנוצן די טעג פון חודש אב צו מאכן א נייע התחלה צו לערנען תורה. און אפילו ווען עס קומט אים אן זייער שווער, זאל ער כאטש זאגן די ווערטער פון תורה. וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז די תורה וועט שוין בלייבן אין אים אויך אויף א גאנץ יאר, ער וועט באקומען די כח און חשק ווייטער צו לערנען תורה א גאנץ יאר.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצונוצן די טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהרא"ש ערך חודש מנחם-אב)

קיינמאל נישט אויפגעבן

דער הייליגער צדיק רבי משה לייב סאסווער זי"ע פלעגט אסאך עוסק זיין אין די מצוה פון פדיון שבוים, ער פלעגט אסאך ארום פארן פון שטאט צו שטאט און פון לאנד צו לאנד צוזאם צו נעמען געלט פאר פדיון שבוים, דאס איז געווען זיין פאליטע מצוה.

איינמאל, נאך זייענדיג א יונגער יונגערמאן, איז ער ארום געגאנגען נאך געלט צוזאם נעמען צדקה פאר פדיון שבוים, ער האט אבער נישט מצליח געווען, ער האט נישט געמאכט קיין געלט, און ער איז געווען זייער צובראכן דערפון. ער האט אפגעמאכט אז עס איז א שאד צו פארברענגען צייט מיט גיין נאך געלט, ער קען דאך אין די צייט זיצן און לערנען, עוסק זיין בתורה ותפלה און דינען דעם אייבערשטן. ער האט טאקע אזוי געטוהן, ער האט אפגעלאזט דאס גיין נאך צדקה, און ער האט זיך איינגעשפארט ביי זיך אין שטוב און זיך געזעצט לערנען.

אינמיטן הערט ער ווי אינדרויסן טוט זיך קולות און געשרייען, ער איז גלייך געלאפן צו די טיר צו זעהן וואס עס גייט פאר, האט ער געזעהן ווי מען פירט א איד צוגעבינדען מיט אייזענע קייטן, מען שלאגט אים אן מיט רציחה, און מען פירט אים אין תפיסה אריין.

דער צדיק איז גלייך ארויס געלאפן און ער האט געפרעגט די פאליציי וואס האבן געשלעפט דעם איד, "וואו אהין פירט איר אים? וואס האט ער געזינדיגט?" האט מען אים געזאגט אז מען האט געכאפט דעם איד ביי א גניבה, ער האט געזינדיגט, און דערפאר פירט מען אים אין תפיסה אריין.

ווען דער צדיק האט דאס געהערט האט ער זייער רחמנות באקומען אויף דעם איד, ער איז געלאפן אין געריכט און זיך געבעטן אז מען זאל דעם איד צוהרה לאזן, און ער איז גרייט צו באצאלן אלעס וואס נענער האט געזינדיגט. עס איז געווען א גרויסער סכום, אבער דער צדיק איז גלייך ארום געלאפן צוזאמען געלט, ער האט צוזאמעןשטעלט דאס גאנצע געלט און עס געגעבן פארן ריכטער, און אזוי האט מען ארויס געלאזט דעם איד אויף דער פריי.

ווען ער איז ארויס פריי, האט דער צדיק אנגעהויבן זאגן מוסר פאר דעם איד: "זעה אפצולאזן דיניע שלעכטע מעשים, האט זיך דען דיר געלויבט די גניבה? מען האט דיר דאך אנגעהאקט די בינער, קוים וואס דו ביזט ארויס לעפעדיג, פארוואס פעלט דיר אויס די שלעכטע מעשים?". דער איד האט אבער צוריק געזאגט: "וואס איז שוין געשעהן אז מען האט מיר דאס מאל געכאפט? דאס מאל איז מיר עס נישט געלונגען, וועל איך פרובירן נאכאמאל, וועגן איין מאל וואס איך האב נישט מצליח געווען זאל איך אינגאנצן אויפגעבן?"

דער צדיק רבי משה לייב זי"ע איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער "דאס איז דאך ממש פון הימל פאר מיר געזאגט געווארן. ווייל איך האב איינמאל נישט מצליח געווען מיטן גיין נאך צדקה, זאל איך אלעס אפלאזן?!" ער האט זיך טאקע פון פריש געשטארקט, און ווייטער אנגעהויבן גיין נאך געלט פאר פדיון שבוים, ער האט זיך ווייטער מוסר נפש געווען ארויס צו נעמען אידן פון תפיסה, און דאס איז שוין געבליבן זיין מצוה אין וואס ער האט עוסק געווען זיין גאנץ לעבן.

זעהט מען אז מען טאר קיינמאל נישט אויפגעבן, אפילו ווען מען האט נישט מצליח געווען, זאל מען נישט אויפגעבן, נאר ווייטער ממשיך זיין און זיך שטארקן, און סוף פל סוף וועט מען זייער שיין מצליח זיין.

(קובאל פון רבי'ן חלק ב')

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

קול תורה דינערט אפ אין מחנה תפארת התורה

דער זומער אין קעמפ "מחנה תפארת התורה" גייט ב"ה אן מיט א געוואלדיגע סוקסעס, דער קול תורה הילכט אפ אין קעמפ, ווען די צענדליגע טייערע בחורים זיצן און הארעווען אויף די הייליגע תורה, און נוצן אויס די טייערע צייט זיך אנצופולן מיט תורה און יראת שמים. ווער עס קומט נאר אריין אין קעמפ קען גלייך שפירן די לויטערע לופט, די לופט וואס איז אנגעפולט מיט תורה, מיט תפלה, מיט אסאך רעדן צום אייבערשטן.

דער ראש ישיבה שליט"א לערנט יעדן טאג פאר צוויי שיעורים, דער ערשטער שיעור קומט פאר יעדן פארמיטאג אין גמרא, די בחורים הערן זיך צו מיט חשק צו די הייליגע ווערטער פון די גמרא וואס ווערט פארגעלערנט בטוב טעם ודעה, די גמרא רש"י און תוספות, ביז צו הלכה למעשה אין די פוסקים, מען זאל זיך וויסן ווי אזוי צו פירן.

דער צווייטער שיעור קומט פאר יעדן נאכמיטאג, א שיעור אין די הייליגע ספרים פון רבינו, געפלאכטן מיט דברי חיווק והתעוררות, מיט וואס די בחורים זענען זיך מחי'. יעדן טאג קומען צו פארן פילע אנשי שלומינו פון נאנט און ווייט מיטצוהאלטן די שיעור וואס איז מחי' און מחזק, און לערנט א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו זיין נאנט צום אייבערשטן און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דאס יאר האבן מיר א ספעציעלע זכיה אז מיר האבן אין קעמפ ראש חברותינו הרה"ג מוה"ר ר' יצחק לעזער שליט"א, די בחורי הישיבה און די תושבי המחנה האבן די זכיה צו נהנה זיין מאור תורתו, לדעת את המעשה אשר יעשו.

די וואך דאנערשטאג איז פארגעקומען אין קעמפ די וועכנטליכע ליל שישי שיעור דורך הרה"ג ר' יצחק שליט"א. אויסעם די בחורים און די תושבי המחנה, זענען אויך געקומען צו פארן הונדערטער אנשי שלומינו פון איבעראל צו קענען הערן דעם שיעור און זיך שטארקן ווייטער מיט די אלע הייליגע עצות פון רבינו אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן.

דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן מיר זאלן אויסנוצן די זומער טעג ווי עס דארף צו זיין און מיט דעם זיך גוט צוגרייטן צו די הייליגע טעג וואס שטייען שוין ביים שוועל. **ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!**

***

פיבערהאפטיגע הכנות אויף אומאן ראש השנה

אריינטרעטנדיג אין חודש אב, וואס ווי באקאנט זאגן די הייליגע ספרים אז "אב" איז ראשי תיבות "אלול בא" - עס קומט שוין באלד חודש אלול, מיר גייען שוין אט אט אריינטרעטן אין די הייליגע טעג ווען עס גייט פארוםען דער פארטיגער משפט, מען גייט אנשרייבן פאר יעדן מענטש ווי אזוי זיין יאר וועט דורכגיין; גרייטן זיך טויזנטער אידן צו פארן אויף ראש השנה קיין אומאן, צו נעמען דעם הייליגן רבי'ן פאר א גוטן אדוואקאט, אזוי ווי דער רבי האט צוגעזאגט אז ער וועט ארויסהעלפן יעדן וואס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה, און זען אז מען זאל אים אנשרייבן א גוט געבענטשט יאר.

ווי געמאלדן האבן מיר דאס יאר מצליח געווען מיטן אייבערשטנס הילף צו שאפן א הערליכע גרויסע פלאץ אין אומאן, וואו אלע אנשי שלומינו וועלן זיך האלטן אינאיינעם, און פראווענען דעם הייליגן יום טוב צוזאמען. אויפ'ן פלאץ וועט זיין צוגעשטעלט אלעס וואס מען דארף אויף יום טוב מיט גרויס רחבות, סיי צו עסן די סעודות שבת ויום טוב, פילע פלעצער צו שלאפן, א גרויסע שיינע בית המדרש, און א מקוה אויפ'ן פלאץ.

כאטש וואס מען האט צוגעגרייט הונדערטער בעטן, איז עס אבער גלייך צוכאפט געווארן, עס איז נאר געבליבן א קליינע צאל פלעצער, נאכדעם וואס אלע אנשי שלומינו ווילן זיך האלטן צוזאמען און פירן דעם יום טוב אינאיינעם.

ווער עס וויל נאך אריינכאפן צו רעזערווירן א פלאץ, זאל זיך מעלדן ווי פריער צום "וועד חברות היכל הקודש באומאן" אויפ'ן נומער 347-452-0412, וכל הקודם זכה.

מה אומר לכם? אין דבר גדול מזה, מלהיות אצלי על ראש השנה!

מילי דאבות

פערל ווערטער אויף פרקי אבות

יעדער איד קען אנקומען

צו אלע מדריות

פל ישאל יש להם חלק לעולם הבא

מען פירט זיך צו זאגן די משנה פארן לענגען פרקי אבות, כאטש עס קומט נישט אהער, עס איז א משנה אין סנהדרין.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, ווייל פאר מען לערנט פרקי אבות, וואס דארט שטייט די אלע גרויסע מדריות צו וואס די אלע גרויסע צדיקים זענען צוגעקומען, וועט א מענטש טראכטן "אויף וועל זיכער נישט צוקומען צו די אלע גרויסע מדריות, אויף בין דאף אזוי ווייט פון די אלע זאכן".

יעדערפאר זאגט מען קודם פל ישאל יש להם חלק לעולם הבא, יעדער איד האט א חלק אין עולם הבא, יעדער איד קען צוקומען צו די העכסטע און גרעסטע מדריות, אלעס ווענדט זיך וויפיל מען הארעוועט, וויפיל מען בעהט דעם אייבערשטן, ווען א איד וועט בעטן דעם אייבערשטן וועט ער זיכער צוקומען צו די גרעסטע מדריות, און זוכה זיין לחיי העולם הבא.

(חסדי אבות, פרק א')

***

זעהן נאר די גוטס

ויקנה לך חבר, ויהי דן את כל האדם לפי זכות.

עס איז זייער וויכטיג אז א מענטש זאל האבן א חבר מיט וועם ער זאל זיך שטארקן אינאיינעם צו דינען דעם אייבערשטן, און אפילו ווען עס קומט אן שווער, אפילו ווען עס קאסט געלט, דארף מען זיך אויך אנטשטענען און שאפן א חבר מיט וועם זיך צו שטארקן. דערפאר זאגט די משנה "ויקנה" לך חבר, מען דארף אפילו קויפן א חבר מיט געלט.

אבער אויב וויל מען האבן א חבר, דארף מען געדענקן, ויהי דן את כל האדם לפי זכות, מען דארף דן זיין יעדן מענטש לפי זכות. ווייל אויב מען וועט נישט דן זיין דעם צווייטן לפי זכות וועט מען אייביג טרעפן אינעם חבר זאכן וואס טויגן נישט, מען וועט קיינמאל נישט זיין צופרידן מיט דעם חבר.

אבער אויב מען קוקט נאר די גוטע נקודות פון א צווייטן, מען זעהט נאר די גוטע זאכן וואס דער צווייטער טוט, דאן קען מען האבן אסאך גוטע חברים, זיך האלטן צוזאמען און איבער'חזרן וואס מען לערנט פונעם רבי'ן און זיך שטארקן ווייטער אינאיינעם אנטזיין אין לעבן.

(חסדי אבות)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us
By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:07
סוף זמן קר"ש..... 8:44
מוצאי שב"ק..... 9:36
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים נ"ה
ירושלמי..... שבת נ"ו
תוספתא..... פרה פרק ה'

שעה 4, גליון 41 (108)

פרשת מטות-מסעי, ב' אב, אבות פרק ב', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ דער הייליגער שבת ~

די דריי שבתים פון די דריי וואכן, זענען גאר געהויבענע שבתים. צדיקים האבן געזאגט אז די דריי שבתים זענען קעגן די דריי ימים טובים, קעגן פסח, שבועות און סוכות. און דעריבער איז יעצט די ריכטיגע צייט אויסצונוצן די שבתים ווי עס דארף צו זיין. און דאס זאל שוין גלייבן אויף אויף א גאנץ יאר, אז מען זאל געדענקען וואס שבת קודש איז, און עס אויסנוצן דאס בעסטע וואס מען קען.

שבת קודש איז א מתנה וואס דער אייבערשטער האט געגעבן פאר די אידישע קינדער. די גמרא זאגט (שבת ט:) דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו: "איך האב א גוטע מתנה אין מיניע אוצרות, עס הייסט שבת, איך וויל דאס געבן פאר די אידן. גיי לאז זיי וויסן וואסערע גרויסע מתנה זיי באקומען".

דורכאויס די גאנצע וואך איז א מענטש פארזאגט און פארפלאגט, ער האט נישט קיין ישוב הדעת. ווען עס קומט אבער שבת, בא שבת בא מנוחה, איז א צייט וואס קען אביסל קומען צו זיך, מען קען אביסל אנהויבן טראכטן מיט א קלארע קאפ, מען קען אנהויבן אביסל צו טראכטן פונעם אייבערשטן, צו געדענקן אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, און ווערן באהאפטן צום אייבערשטן.

דערפאר דארף זיך א איד זייער פרייען ווען עס קומט שבת, אז מען איז זוכה צו היטן שבת, און מען דארף זעהן צו מעג זיין דעם שבת, צו קויפן אלע גוטע זאכן לכבוד שבת.

חז"ל זאגן (ביצה טז) אז אפילו אלע אויסגאבן פונעם מענטש זענען טאקע אנגעשריבן פון ראש השנה, ראש השנה ווערט אנגעשריבן פאר יעדן מענטש וויפיל געלט ער וועט האבן במשך די יאר. אבער די הוצאות פון שבת, די געלט וואס מען געבט אויס איינצוקויפן לכבוד שבת, דאס ווערט נישט אריינגערעכנט אינעם חשבון, דאס איז א באזונדערע חשבון, און מען דארף זיך נישט זארגן אויסצוגעבן ווי מען געלט לכבוד שבת. פארקערט, אויף דעם זאגט דער אייבערשטער כל המוסר מוסרין לו, ווי מער

המשך בדף ב

פרשת השבוע

הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל בה'. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ג) אז די רייד פון א רשע א 'בר דעת', מאכט אז דער וואס הערמט עס זאל טוהן עבירות. און דערפאר דארף מען זיך אפהויבן נישט צו הערן ווי א רשע רעדט, ווייל דאס שאדט זייער פאר דעם וואס הערמט עס.
דאס זאגט דער פסוק, הן הנה היו לבני ישראל "בדבר" בלעם, די רייד וואס בלעם האט גערעדט האט געשאדט פאר די אידן.

וואס מיינט א רשע א 'בר דעת'? נאר דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן רפ"ב) אז מען דארף יעדן מענטש בן זיין לבף זכות, אפילו א רשע גמור דארף מען אויך בן זיין לבף זכות. ווידער זאגט אבער דער רבי (ספר המדות אות מריכה סימן פ"ח) "אין מלמדן זכות על המסית". א מסית, א מענטש וואס רעדט אפ אנדערע מענטשן פונעם אייבערשטן, אים טאר מען נישט בן זיין לבף זכות.

זעהט מען אז עס איז דא צוויי מיני רשעים, ווען א רשע איז אליין דורנגעפאלן אין עבירות, קען מען מלמד זכות זיין אז ער האט זיך נישט געקענט שטארקן אויף זיין יצר הרע. אבער ווען א רשע רעדט אויך צו א צווייטן צו טוהן עבירות, דער האט שוין נישט קיין לימוד זכות, און פון אים דארף מען שטיין נויט.

דערפאר אויף די ווערטער "הן הנה" זענען דא די מראשן "אזלא גרש", אז די רייד פון דעם רשע וואס וויל צורעדן אז מען זאל אנועק גיין פונעם אייבערשטן אדער פונעם צדיק, דאס וועט משפיע זיין אויף דיר, אז "אזלא גרש" אז דו זאלסט אנועקגיין און מען זאל דיר פארטרייבן פון די קדישה, און דערפאר זאלסטו זיך זייער היטן פון אים, און זיכער זיך נישט צוהערן צו אים.

(זאת התורה כמות א)

***

וויסען ממדבר סיני ויחננו בקברות התאנה, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן א) אז דער יצר הרע וויל משוגע מאכן דעם מענטש אז ער זאל טוהן עבירות, און די איינציגסטע עצה קעגן דעם יצר הרע, איז נאר צו לערנען די הייליגע תורה, וואס נאר דאס הרג'ט דעם יצר הרע וואס ברענגט אין א מענטש.

נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן סימן י"ט) אז אפילו א מענטש וואס ער ליגט אין עבירות, ער איז צוגעוואוינט צו טוהן עבירות, אויב וועט ער זיך מאכן א באשטימטע שיעור, חק ולא יעבר, צו לערנען יעדן טאג אזויפיל און אזויפיל, וועט אים די תורה זיכער ארויס געמען פון זיינע עבירות און ער וועט זיכער זיין אן ערליכער איד.

דאס זאגט דער פסוק וויסען ממדבר סיני, ווען מען גייט אנועק פון מדבר סיני, די פלאין וואו מען האט מקבל געווען די תורה. דאס מיינט אז גלייך ווען מען הערמט אויף צו לערנען תורה, ויחננו בקברות התאנה, קומט מען אן צו די תאוות וואס באגראבן דעם מענטש לעבעדיגעהיים, ווייל נאר די תורה היט דעם מענטש פון אלעם שלעכטם.

(זאת התורה כמות ה)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

אין קורצן פון פרעז: מוהרא"ש האט זיך גאר שטארק אנגעשטרענגט צו קענען גיין אין מקנה יעדן טאג. ער האט אפגעשמוקסט מיטן מקנה איר פונעם צעהליק'ע שול אז ער זאל אים אריינלאזן אין מקנה אינמיטן טאג. איין טאג ווען ער קומט אן צו די מקנה, לאזט אים דער מקנה איר נישט אריין גיין.

דער מקנה איד האט אנגעזאגט פאר מוהרא"ש אז ער זאל נישט אריינגיין יעצט אין מקנה, ווייל דער סקאליער רבי געפונט זיך יעצט דארט, און ער זאל נישט שטערן זיין עבודת הקודש.

מוהרא"ש איז דאך אבער געווען א יונגער נייגעריגער בחור, און ער האט דוקא יא געוואלט זען די עבודה פונעם סקאליער רבי, האט ער זיך יא אריינגעכאפט אין מקנה שטילערהייט, און דאן האט ער צוגעזען די הייליגע עבודה.

דער סקאליער רבי זי"ע איז דאן געווען אין בור, מיט די קאפל אנגעטון אויפ'ן קאפ, און ער האט געהאלטן אינמיטן זאגן וידוי. אשמנה, בגדנה, גולגנה, און אזוי ווייטער האט ער געזאגט דעם גאנצן וידוי מיט הייסע טרערן.

דערנאך האט ער ממשיך געווען און געזאגט די "הי רצון'ס". "אם אני חייב שריפה, פאילו נשרפתי" - אויב איז חס ושלום באשערט אז ער זאל פארברענט ווערן, יהי רצון עס זאל זיין פאילו ער איז פארברענט געווארן. און דאן האט ער אראפגעלייגט דאס קאפל אין די זייט און זיך גע'טובלט. און אזוי האט ער ווייטער געזאגט די איבריגע מיתות בית דין, אויב ער איז אנגעשריבן אז ער זאל באקומען ח"ו הרג, סקילה, חנק, און יעדעס מאל האט ער זיך נאכאמאל גע'טובלט אין מקנה.

עס איז געפאלן א ציטער אויף מוהרא"ש ווען ער האט געהערט ווי אזוי ער גייט דורך די אלע מיתות בית דין און ער איז זיך מתוודה פאר'ן אייבערשטן, און דאס איז געבליבן פאר מוהרא"ש איינגעקריצט אין די בינער.

*

אזוי ווי מוהרא"ש האט שוין סיי ווי געדארפט ארויסקיין פון ישיבה אינמיטן טאג צו גיין אין מקנה, איז ער נישט גלייך צוריק געגאנגען אין ישיבה נאך די מקנה, נאר ער פלעגט אויפזוכן א שטילן קליינעם בית המדרש, וואו ער וועט קענען רויגערהייט רעדן צום אייבערשטן.

א שטיק צייט פלעגט ער גיין אינעם נאווימ'סקער שול, דארט איז געווען שטיל און ליידיג אינמיטן די וואך, און דארט האט ער אסאך גערעדט צום אייבערשטן, און געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דארט איז אים אויסגעקומען צו זען פון מאל צו מאל דעם נאווימ'סקער רבי זי"ע, וואס איז געווען א הייליגער איד, וואו ער לערנט זייער פלייסג מיט א פארקטיגע ר'את שמים. ער פלעגט שטיין ביים סטענדער און לערען גמרא שעות אויף שעות.

מוהרא"ש האט דערציילט אז יאןן שפעטער האט ער געזען א ספר אין וואס עס איז געווען פאשריבן די תולדות פון דעם נאווימ'סקער רבי'ן, און דארט איז געשטאנען אז ער האט דורכגעלענט דרייצן מאל ש"ס שטיינדיגערהייט. האט מוהרא"ש געזאגט אז ער האט דאס אליין געזען ווי ער פלעגט לערען שעות ארויכות שטיינדיג אויף די פיס ביים סטענדער.

מוהרא"ש שרייבט אינעם קונטרס "ושכנתי בתוכם" אז ווען ער האט צוגעזען די עבודה פון ערליכע אידן, פון די אויבנדערמאנטע, און פון נאך צדיקים, האט דאס אים זייער מעורר געווען און אויפגעוועקט זיין הארץ אז ער וויל אויך זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד און א צדיק, און דאס האט אים נאך מער מחזק געווען זיך צו שטארקן מיט די הייליגע עצות פון רבי'ן, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, צו אויסשמוקסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן אויף אידיש, צו לערנען אסאך אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, און אזוי ווייטער אלע אנדערע עצות פון רבי'ן.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

דעריבער איז א גוטע עצה אז ווען מען קויפט לכבוד שבת זאל מען קויפן מיט אזא שפע אז עס זאל שוין בלייבן אויך פאר די גאנצע וואך. און דאן, אפילו אויב עס איז ח"ו געווארן אנגעשריבן פארן מענטש אז ער זאל זיך דארפן מוטשען דאס יאר מיט פרנסה, אז ער זאל דאס יאר האבן ווייניג געלט. אויב אבער ער קויפט אלע זיינע געברויכן לכבוד שבת, איז דאס דאך נישט אריינגערעכנט אינעם חשבון, און אויף אזא וועג קען ער האבן פרנסה בריוח.

נאך מער זאגט די גמרא (ביצה טו:) אז אפילו ווען א מענטש האט נישט קיין געלט, זאל ער גיין בארגן און איינקויפן לכבוד שבת, און דער אייבערשטער זאגט צו אז ער וועט עס באצאלן. ווער עס איז זוכה צו מענג זיין דעם שבת באקומט ער א נחלה בלי מצרים - דער אייבערשטער וועט אים צושטעלן אלע גוטע זאכן וואס ער דארף האבן, אן קיין שום גרעניץ!

טויזנט תעניתים

אין מדרש (תנחומא בראשית) ווערט געברענגט "עונג שבת פאלף תעניתים" - ווען מען איז מענג דעם שבת איז דאס אזוי ווי מען וואלט געפאסט טויזנט תעניתים.

יעדער מענטש ווייסט ביי זיך וואס ער האט אלץ געטוהן זאכן וואס ער וואלט נישט געדארפט טוהן, דער הייליגער אר"י הקדוש שרייבט תקונים וויפיל תעניתים א מענטש דארף פאסטן צו פאררעכטן יעדע סארט עבירה. אבער ווען מען זאל מאכן דעם חשבון וועט מען זעהן אז עס נישטא גענוג טעג און יארן אין לעבן, צו קענען פאסטן אזויפיל תעניתים צו פאררעכטן אלעס וואס מען האט פוגם געווען.

דעריבער ווען מען נעמט אין חשבון אז מיטן מענג זיין דעם שבת איז דאס אזוי ווי טויזנט תעניתים, איז דאס א געוואלדיגע זאך. מיט אזא גרינגע זאך קען מען זיך איינשפארן אזויפיל צרות, בלויז מיטן פרייליך מאכן דעם שבת איז דאס שוין אזוי ווי טויזנט תעניתים.

דעריבער דארף מען זעהן טאקע צו עסן אלע דריי סעודות שבת ווי עס דארף צו זיין. אין זוהר הקדוש שטייט אז ווען א איד עסט די דריי סעודות שבת גייט ארויס א בת קול אז דער איד האט אמונה. ליידער זענען דא מענטשן וואס זענען מזלול אין שלש סעודות מען האט נישט קיין כח און געדולד זיך צו וואשן צו שלש סעודות. ווען מען נעמט אבער אין חשבון די גוטע זאכן וואס מען באקומט דערפאר, דאן איז דאס שוין פיל גרינגער, מען וועט זיך יא אנשטרענגען זיך צו וואשן און עסן כאטש א כזית צו משלים זיין אלע דריי סעודות פון שבת, און זוכה זיין צו די גרויסע געוואלדיגע הבטחות.

חז"ל זאגן (שבת ק"ז:) אז ווער עס עסט די דריי סעודות שבת ווערט געראטעוועט פון דריי סארט שטראפן, פון חבלי משיח, פון גיהנום און פון מלחמת גוג ומגוג.

זיך אפגעבן מיט די קינדער

במשך די וואך איז א מענטש געווענליך פארנומען, ער האט נישט צופיל צייט זיך אפצוגעבן מיט זיין משפחה און מיט זיינע קינדער, דורכאויס די וואך קומט מען אסאך מאל אהיים גאר שפעט, ווען די קינדער שלאפן שוין, אזוי אז עס קומט כמעט נישט אויס צו רעדן מיט די קינדער א גאנצע וואך.

אבער שבת קודש ווען מען זיצט ביים שבת טיש מיט די קינדער, דארף מען כאטש אויסנוצן די צייט און זיך אראפלאזן צו די קינדער, אויסהערן וואס זיי האבן צו זאגן און רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, זיי דערציילן ספורי צדיקים, זינגען מיט זיי די זמירות שבת, א.ד.ג. עס איז ממש א שאד אז די ביסל צייט וואס מען האט פון די גאנצע וואך זאל אוועקגיין מיט רעדן נארישקייטן. אדער נאך ערגער, מיט לשון הרע און רכילות.

מען דערציילט אויף א געוויסער גדול בישראל וואס האט ליידער נישט מצליח געווען מיט זיינע קינדער, ער האט געהאט א שכן זייער א פשוטער איד וואס האט יא זוכה געווען צו געלונגענע ערליכע קינדער. האט דער גדול געזאגט סוף ימיו, אז אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער מתמיד, פלעגט ער שנעל ענדיגן די שבת'דיגע סעודות און זיך גלייך

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

געזעצט לערנען מיט גרויס התמדה. ווידערואס דער שכן איז געווען א פשוטער איד, ער פלעגט מאַרץ זיין ביי די סעודות, ער האט געזינגען מיט די קינדער, ער האט גערעדט מיט זיי. יעצט האט ער חרטה פארוואס ער האט נישט מער מאַרץ געווען ביי די סעודות אזוי ווי זיין שכן, ער האט געהאלטן אז ווען ער וואלט מער פארברענגט מיט זיינע קינדער, וואלט ער מער מצליח געווען מיט זיי.

קינדער דארפן זייער וויכטיג האבן אז די עלטערן זאלן זיך אפגעבן מיט זיי, נאר אזוי קענען זיי אויפואקסן געזונט ברוחניות ונבגשמיות. דעריבער, עלטערן וואס זארגן זיך פאר די וואולזיין פון זייערע קינדער, דארפן זעהן כאטש איינמאל א וואך אום שבת קודש צו אויסניצן די געלעגנהייט און אוועקגעבן צייט פאר די קינדער. דאס איז אן אינוועסטמענט וואס ברענגט גאר גרויסע רוים צו זעהן אסאך אידיש נחת פון די קינדער.

אפילו אן א געפיל

ווען מען טראכט אריין אין די גרויסקייט פונעם שבת קודש, ברענגט דאס גרויס התרגשות פארן מענטש, מען פילט א שמחה און א פרייד אז מען איז זוכה צו היטן שבת. אבער אפילו ווען מען האט נישט דעם גוטן געפיל, טאר מען אויך נישט ווערן צובראכן, מען מענטש קען קיינמאל נישט וויסן אויף וועלכע מדרגה ער שטייט, אמאל קען ער פילן ביי זיך זייער צובראכן, ער פילט נישט קיין טעם אין שבת, אבער באמת איז ער דאן זייער נאנט צום אייבערשטן.

דער בעל-שם-הקדוש זכותו יגן עלינו האט מתקן געווען אז ערב שבת ביי מנחה זאל מען זאגן די מזמור: "הודו לה' כי טוב" (תהלים קו), וואס חז"ל לערנען ארויס פון דעם (ברכות נד ע"ב) די פיר וואס דארפן דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן: איינער וואס איז דורך דעם ים, איינער וואס איז דורך דעם מדבר, א קראנקער וואס איז אויסגעהיילט געווארן, און איינער וואס איז באפרייט געווארן פון תפיסה.

רבי נתן איז מסביר (לקוטי הלכות הודאה הלכה ו, אות ט) אז די אלע פיר זאכן גייט דורך אויף יעדן איד במשך די זעקס טעג פון די וואך, אמאל אפילו פשוט בגשמיות, אבער בעיקר ברוחניות, דאס הייסט, א מענטש גייט דורך במשך די וואך אזעלכע שוועריקייטן און נסיונות און מיטמאכענישן אז ער איז קראנק בפרט מיט חולי הנפש רחמנא לצלן, וואס זיין נשמה איז נעבעך אינגאנצן קראנק געווארן פון זיינע ביטערע דורכגעלער, אזוי אויך שפירט ער אז ער האלט זיך שוין כמעט ביים דערטרענקען אין די ים פון צרות, און ער שפירט ווי ער בלאנדזשעט אין א וויסטן מדבר און ווייסט נישט צו וועמען זיך צו ווענדן, און וואו מען טרעפט דעם וועג ארויס, און ווידער שפירט ער זיך איינגעשפארט אין א מראדיגע תפיסה פון זיינע תאוות און מדות רעות דער אייבערשטער זאל אפהיטן.

דערפאר נאכדעם וואס ער איז דורך די זעקס טעג דא אויף די וועלט, און עס קומט יעצט צו גיין דער הייליגער שבת, און ער גייט אין מקוה, און ער ווארפט אראפ פון זיך די וואכעדיגע קליידער און ער טוט זיך אן די שבת'דיגע קליידער, און ער גייט אריין אין שבת, קען ער טאקע דאנקען דעם בורא כל עולמים, אז כאטש עס איז אים דורכגעגאנגען א שווערע ביטערע וואך, איז ער ברוך השם אנגעקומען צום שבת אלס א איד וואס גלייבט אינעם אייבערשטן, און ער האט זיך דערהאלטן און זיך נישט מייאש געווען, דאס איז דער גרעסטער חיידוש, און ער דארף אויף דעם אפגעבן א שבח והודאה פארן אייבערשטן, וועגן דעם האט מען איינגעפירט צו זאגן דעם מזמור פון הודו ערב שבת.

א איד קען קיינמאל נישט וויסן וואו ער שטייט, אפילו ווען ער פילט זיך צובראכן און צוקלאפט, קען זיין אז ער איז דאן גאר הויך. דעריבער קען מען גארנישט בויען אויף די געפילן, מען דארף היטן שבת, טוהן אלע מצות פון שבת, און דאן דארף מען זיין זייער פרייליך אז מען האט זוכה געווען דערצו, און דאס ברענגט שוין אלע גוטע השפעות פארן מענטש.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"ב ערך שבת, וקונטרס 'שבת שלום', וקונטרס 'א גוטע וואך')

דער בעט שטעכט

דער הייליגער צדיק רבי יוסף פון אוסטילא זי"ע (א וזהו פונעם צדיק רבי מרדכי'לע נעשכזער זי"ע) האט איינמאל געהערט אז דער חוזה פון לובלין זי"ע גייט דורכפארן זיין שטאט, און ער גייט מן הסתם זיך אפשטעלן אין שטאט זיך אפרוען, און ער האט געהאט גרויס חשק אז דער צדיק זאל איינשטיין ביי אים אינדערהיים.

ער האט פארשטאנען אז דער חוזה וועט זיך וועלן אראפלייגן ביי אים זיך אפרוען פונעם וועג, און עס איז געווען פארוואס אז עס האט זיך געקענט מאכן אז ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף א בעט ווי עס איז געליגן דערויף בעפאר איינער וואס איז נישט געווען ערליך, האט ער געשריגן "עס שטעכט מיר, דער בעט שטעכט מיר" און ער האט נישט געוואלט שלאפן אויף דעם בעט.

דערפאר האט רבי יוסף געוואלט אנגרייטן פארן חוזה א נייע בעט וואס קיינער איז נאכנישט געליגן דערויף, אזוי אז דער חוזה זאל זיך רוחיג קענען אויסרוען אויף דעם בעט.

ער האט אריבער גערופן א חשוכער איד וואס איז געווען א סטאלער, ער האט אים דערציילט די גאנצע זאך אז ער מוז האבן א גוטע נייע בעט פארן חוזה, און ער וויל אז ער זאל אים בויען א גוטע בעט, ער זאל גיין אין מקוה פאר ער בויעט עס און ער זאל עס בויען מיט ערליכע ריינע פונות, אז דער חוזה זאל וועלן שלאפן אויף אזא בעט.

דער סטאלער האט אביסל מורא געהאט, ער האט געטראכט וואס וועט ער טוהן אויב דער בעט וועט אויף נישט געפעלן פארן חוזה, אבער ער האט נישט געוואלט אפזאגן רבי יוסף, און ער האט זיך אויסטערגענומען צו מאכן דעם בעט. יעדע מאל וואס ער האט געארבעט אויף דעם בעט איז ער קודם געגאנגען אין מקוה, און ער האט געמאכט די בעט מיט גרויס שפלות און צובראנקייט, וויסענדיג וואסערע צדיק גייט ליגן אויף דעם בעט. ווען ער האט פארענדיגט דעם בעט האט ער עס אריבער געברענגט צו רבי יוסף אינדערהיים. ער האט עס איבער גענומען און אריינגעלייגט אין א ספעציעלן שטוב, ער האט איבער געצויגן דעם בעט, און צוגעשפארט די טיר, אז קיינער זאל נישט נוגען די בעט פאר דער חוזה וועט אנקומען.

ווען דער הייליגער חוזה איז אנגעקומען צו די שטאט אוסטילא, איז רבי יוסף אנטקעגן געגאנגען דעם צדיק און אים פארבעטן אריינגעקומען צו אים אינדערהיים זיך אפצורופען, דער חוזה האט אנגענומען דעם פארלאנג. רבי יוסף האט זיך זייער געפריידט און אריינגעברענגט דעם צדיק און אים אנגעוויזן אויף דעם נייעם בעט זאגענדיג אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד מיט גוטע פונות, און דער צדיק קען זיך אונדא אפרוען אויף דעם בעט.

אבער ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויפן בעט האט ער גלייך געשריגן "געוואלד! עס שטעכט מיר!", רבי יוסף האט זיך זייער דערשראקן, דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט, פארוואס וויל דער חוזה נישט ליגן דערויף? ער האט נישט געוואוסט וואס צו טוהן, ער האט מורא געהאט צו געבן זיין אייגן בעט פארן חוזה, אבער ער האט נישט געהאט קיין ברירה, דער צדיק מוז זיך דאך אפרוען, האט ער געגעבן פארן צדיק זיין אייגן בעט.

ווען דער חוזה האט זיך אראפגעלייגט אויף זיין בעט, האט זיך דער חוזה אנגערופן "דאס איז זייער א גוטע בעט! איך בין זיך ממש מחי' צו ליגן דא!" דער צדיק האט זייער הנאה געהאט פון די הייליגקייט פונעם בעט.

רבי יוסף האט זייער הנאה געהאט אז ער האט געקענט מהנה זיין דעם צדיק מיט זיין בעט, עס איז אים אבער געווען זייער אינטערעסאנט פארוואס דער חוזה האט נישט ליב געהאט די נייע בעט. שפעטער האט ער געפרעגט פונעם חוזה אליין, "דאס איז דאך א נייע בעט וואס אן ערליכער איד האט געמאכט מיט גוטע פונות ספעציעל פארן צדיק, פארוואס איז דער צדיק נישט געווען צופרידן פונעם בעט?"

האט אים דער חוזה געענטפערט, "אמת טאקע אז דער בעט האט געמאכט אן ערליכער איד, און דאס איז א הייליגע בעט, אבער עס שלאגט פון איר ארויס א מרה שחורה", ווייל דער איד האט געמאכט דעם בעט אין די ניין טעג, און ער איז דאך געווען אן ערליכער איד איז ער געווען זייער טרויעריג אויפן חורבן בית המקדש, אבער עס איז געווען אויף א וועג פון עצבות און מרה שחורה, און דערפאר האט ער אריינגעלייגט אינעם בעט א מרה שחורה, וואס דאס האט נישט געלאזט דעם הייליגן חוזה ליגן דערויף.

די ריכטיגע וועג איז צו טרויערן מיט א האפענונג אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער נישט פארלאזן, נאר ער וועט אונז שוין בקרוב אויסלייזן און אויפבויען דעם בית המקדש בב"א.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך בין המצרים)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

אנשי שלומינו באוויינען

די פטירה פון הרבנית הצדיקת ע"ה

פינף חדשים נאכדעם וואס מיר האבן ליידער פארלוירן כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע, אום י"ז שבט, האבן אנשי שלומינו באגלייט די מטה פון הרבנית הצדיקת, אשת חבר כחבר, יחנא שפרה בת רבי אשר ישעי" ע"ה. די רעביצין איז נפטר געווארן אום ט"ז תמוז אין עלטער פון איין און זיבעציג יאר, נאכ'ן זיך מוטשן מיט די שווערע מחלה פון בעפאר דעם פארגאנגענעם ראש השנה.

די רביצין ע"ה איז געשטאנען צו די רעכטע האנט פון מוהרא"ש כמשך די אלע יארן, און ארויסגעהאלפן מוהרא"ש ער זאל קענען אנגיין מיט זיין עבודת הקודש אריינצוברענגען דעם איבערשטן אין די וועלט, צו דרוקן און פארשפרייטן דעם רבי'נס ספרים און אריינצוברענגען אלע הייליגע עצות פון רבין איבער די וועלט.

די לוי' איז פארגעקומען פרייטאג אינדערפרי ביים בית המדרש היכל הקודש אין בארא פארק, און מוצאי שבת איז די מטה גלייך ארויסגעפארן קיין ארץ ישראל, וואו עס איז פארגעקומען א גרויסע לוי' אין יבניאל, און זי איז געקומען לקבורה אינעם בית החיים אין יבניאל, נעבן מוהרא"ש.

תהא נשמתה צרורה בצרור החיים!

***

מען הויבט אן די ארבעט אין אומאן

ווי געמאלדן האבן מיר דאס יאר מצליח געווען מיט'ן איבערשטנס הילף צו שאפן א הערליכע גרויסע פלאץ אין אומאן, וואו אלע אנשי שלומינו וועלן זיך האלטן אינאיינעם, און פראווענען דעם הייליגן יום טוב צוזאמען. אויפ'ן פלאץ וועט זיין צוגעשטעלט אלעס וואס מען דארף אויף יום טוב מיט גרויס רחבות, סיי צו עסן די סעודות שבת ויום טוב, פילע פלעצער צו שלאפן, א גרויסע שיינע בית המדרש, און א מקוה אויפ'ן פלאץ.

די וואך האט מען שוין אנגעהויבן די בוי ארבעט צוצוגרייטן און אהערשטעלן דעם נייעם פלאץ אז עס זאל קענען אקאמעדירן די פולע הונדערטער אנשי שלומינו. מען שטעלט אויף א גרויסן זאל צו דינען אלס אן עס זאל פאר די סעודות שבת ויו"ט, און אזוי אויך וועט ווערן אויפגעשטעלט א גרויסע בית המדרש אויפ'ן ארט צו קענען לערנען און דאווענען מיט הרחבת הדעת.

כאטש וואס מען האט צוגעגרייט הונדערטער בעטן, איז עס אבער גלייך צוכאפט געווארן, עס איז נאר געבליבן א קליינע צאל פלעצער, נאכדעם וואס אלע אנשי שלומינו ווילן זיך האלטן צוזאמען און פירן דעם יום טוב אינאיינעם. ווער עס וויל נאך אריינכאפן צו רעזערווירן א פלאץ, זאל זיך מעלדן ווי פריער צום "וועד חבורת היכל הקודש באומאן" אויפ'ן נומער 347-452-0412, וכל הקודם זכה.

ראש השנה שלי עולה על הכל!

מילי דאָבות

פּערל ווערמער אויף פּרקי אָבות

צוגעבינדען אויבן

דע מה למעלה ממך.

דער רבי זאגט (חיי מוה"ר תק"ה): "ווען מען זאל איבערדרייען א מענטש וועט מען זעהן ווי אויף יעדע פון זיינע אָדערן הענגען צענדליגע טויזנטער וועלטן". נאך זאגט דער רבי (חיי מוה"ר תק"ד): "וואס מיינט א מענטש? אויב טוט ער אזוי מיט די האנט, וועט אזוי געטוהן אין אלע וועלטן. און אויב טוט ער אזוי מיט די האנט ווערט אזוי געטוהן אין אלע וועלטן".

דאס מיינט אז א מענטש דארף וויסן אז יעדע קלייניקייט וואס ער טוט איז נישט פשוט. מיט יעדע גוטע זאך וואס ער טוט איז ער משפיע גוטס פאר אלע וועלטן, און פארקערט אויך.

דאס זאגט די משנה, דע מה למעלה ממך, זאלסט וויסן און געדענקן וואס עס טוט זיך העכער דיר, ווי אזוי זאכן ווערן געטוישט און געטוהן מיט יעדע זאך וואס דו טוסט צום גוטן אָדער שְלעכטן. און דאן וועסטו שוין מער זיך איבערטרעטן פארן טוהן עפעס.

(תּסדִי אָבות פּרקי ב' משנה א')

***

אן א צדיק גייט עס נישט

וְאֵל תִּאְמַרְנָה בְּעַצְמָךְ עַד יוֹם מוֹתְךָ

זאלסט קיינמאל נישט גיין אליין, שטענדיג זעה צו גיין צו א צדיק, וואס זאל דיר פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג, ווייל אויב מען גייט נישט צו א צדיק קען מען זיך נישט אליין אן עצה געבן, אפילו אויב אָנפאַנג וועט נאך זיין גוט, קען מען אָבער שפּעטער אַוועק פאַלן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות נפילה, סימן א'): "עס איז דא אַמאל וואס א מענטש פאלט פון זיינע מדרגות אין די עלטערע יארן".

דאס זאגט דער תנא, אל תאמין, גלייב נישט אין דיר. בעצמך, ווען דו ביזט אליין, ווען דו גייסט נישט צו א צדיק. עד יום מותך, ביזן לעצטן טאג ביזטו נישט פארזיכערט, אויב דו וועסט גיין צום צדיק, וועסטו זיך קענען דערהאלטן, און אויב נישט, קענסטו אַוועק פאַלן.

(תּסדִי אָבות פּרקי ב' משנה ה')

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפירן

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מרן מוהרא"ש
זי"ע פון די פאראנגענע
יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות..... 8:01
סוף זמן קר"ש..... 8:47
מוצאי שב"ק..... 9:31
שיעורים כסדרן
בבלי..... נדרים ס"ב
ירושלמי..... שבת ס"ג
תוספתא..... פרה פרק י"ב

שעה 4, גליון 42 (199)

פרשת דברים, שבת חזון, ט' אב, שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבת חזון ~
~ תשעה באב ~

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן שבת חזון. אין ספר 'שער המלך' ווערט געברענגט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צ'י ז'עם ו'ח'צ'י נ'חמה. דאס מיינט אז אפילו פון איין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון די אנדערע זייט איז אויך דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען בקרוב וועלן די טעג ווערן א יום טוב.

די גמרא דערצייילט (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזעהן די שרעקליכע חורבן אויפן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט, אבער רבי עקיבא - וואס איז אויך דארט געווען - האט געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פארן וואס לאכסטו?", האט רבי עקיבא געזאגט: "אזוי ווי איך זעה אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקוים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקוים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן."

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעהט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, אבער צום סוף וועלן די טעג איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אונז העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקנ"ב) אז מען זאגט נישט קיין

המשך בדף ב

פרשת השבוע

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן בערבה מול סוף. ואגם רש"י, משה רבינו האמ אויסגערעכנט אלע פלעצער וואו די אידן האבן געווינדונג אקעגן דעם אייבערשטן, ער האט אבער עס נאר דערמאנט בקצו, וועגן די כבוד פון די אידן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א) אז מען קען נישט בן זיין קיין שום איד, ווי די משנה זאגט (אבות ב, ד) אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, מען קען נישט בן זיין קיינעם ווי לאנג מען איז נישט אויף יענעמ'ס פלאץ. און ווער קען דען זיין אויף א צווייטן'ס פלאץ? נאר דער אייבערשטער, וואס יעדער האט א פלאץ ביי אים, און ער איז זיכער מקיים דעם הוי בן את כל אדם לכף זכות (אבות א, ו).

מען קען קיינמאל נישט וויסן צי די פלאץ און די סיבות ארום דעם מענטש האבן אים געמאכט מוזן שלעכטס, און דערפאר קען מען קיינעם נישט בן זיין, נאר דער אייבערשטער אליין, וואס ער ווייסט אלע סיבות ארום יעדע זאך.

דאס איז פשט אין פסוק, ווען משה רבינו האט געוואלט אויסרעדענען די עבירות פון די אידן האט ער דערמאנט נאר די פלעצער, צו ווייזן אז די פלעצער האבן געמאכט די אידן זאלן זינדן, אבער באמת זענען אידישע קינדער וואויל און ווילן נישט טוהן קיין שלעכטס.

(זאת התורה דברים א)

***

אתה עובר היום את גבול מואב את ער. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) אויפ'ן פסוק (תהלים צה, ז) היום אם בקולו תשמעו, א געוואלדיגע עצה פאר א מענטש ער זאל מצליח סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, אז מען זאל נאר קוקן אויפן היינטיגן טאג. "וואס קען איד היינט מוזן, צו מאכן פרנסה, אדער אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים", ווייל אויב טראכט מען וואס עס איז געווען פריער, ווערט מען צופראכן "איך בין דאך געווען ביי יעצט איין שטיק דורכפאל, און אזוי ווי איך האב נישט מצליח געווען ביי יעצט, וועל איך ווייטער אויך נישט מצליח זיין". און די זעלבע איז ווען מען טראכט אויף ווייטער, "ווער ווייסט אויב איך וועל קענען אנהאלטן ווייטער און מצליח זיין?". ווען מען טראכט אבער נאר אויף דעם היינטיגן טאג, אויף די יעצטיגע מינוט, דאן איז מען זייער מצליח.

דאס איז פשט אין פסוק, אתה עובר היום את גבול מואב את ער, אויב מען וויל אריבער שפרינגען די גבול פון מואב וואס דאס זענען די אלע קליפות און שלעכטס וואס ווילן אוועק געמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן, איז די עצה "היום - היינט" צו טראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג. אויב וועט מען טראכטן נאר פונעם היינטיגן טאג דאן וועט מען זייער מצליח זיין.

(זאת התורה דברים ז)

די לעבנס געשיכטע פון ב"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

די בחורים וועלכע האבן געלערנט מיט מוהרא"ש אין ישיבה האבן באמערקט אז עפעס גייט פאר מיט אים, זיי האבן געזען ווי ער ווערט פארשוואונדן פאר אסאך שעות, און בכלל האבן זיי געזען אז זיין גאנצער אויפפירונג האט זיך געטוישט. זיי זענען געווען זייער נייעריג צו וויסן וואס עס איז געשען, אבער מוהרא"ש האט באהאלטן זיין התקבחות דאס מערסטע וויפיל ער האט געקענט.

ביז איין טאג, ווען מען האט דאן געדורקט דעם הייליגן ספר "עלים לתרופה", דאס זענען בריוון וואס רבי נתן האט געשריבן, פול מיט התחזקות און התעוררות אויפ'ן רבי'נס עצות און למודים.

מוהרא"ש האט זיך איינגעשאפט דעם ספר, און ער האט דאס איבערגעלערנט איינמאל און נאכאמאל, און ער האט זיך זייער שטארק מחי' געווען דערמיט.

דער ספר האט מוהרא"ש אויף געברענגט אין ישיבה און געלערנט דערין. קלערנדיג אז קיינער ווייסט דאך נישט אז דאס איז א ברסלב'ער ספר, און מען וועט אים גארנישט חושד זיין אז ער האט עפעס שייכות מיט ברסלב.

איין בחור איז אבער געווען דאך אין ישיבה, אן עלטערער בחור, וואס ער האט נא געוואוסט אז דאס איז א ברסלב'ער ספר, און ווי נאר ער האט געזען אז מוהרא"ש לערנט דעם ספר, האט ער גלייך אנגעהויבן שרייען: "אה, א ברסלב'ער בחור! מיר האבן דא אין ישיבה א ברסלב'ער בחור!"

מוהרא"ש האט זיך געבעטן ביי אים ברחמים ותחנונים אז ער זאל נישט אויסזאגן פאר קיינעם אז ער לערנט די ברסלב'ע ספרים. דער בחור האט אבער נישט מסכים געווען, ער איז נא געגאנגען און אויסגעפויקט פאר יעדן אז מוהרא"ש לערנט די ברסלב'ע ספרים און אז מוהרא"ש איז א ברסלב'ער חסיד, און דאן האט זיך אנגעהויבן די רדיפות אויף מוהרא"ש.

מוהרא"ש האט שפעטער געזאגט אז כאטש וואס יענער האט אים זייער מצער געווען און אויסגעזאגט פאר יעדן אז ער לערנט די ברסלב'ע ספרים, איז אבער דאס געווען אויף א טובה פאר מוהרא"ש, ער האט זיך מער נישט געדארפט אזוי באהאלטן, און אזוי ווי יעדער האט שוין סיי ווי געוואוסט אז ער איז א ברסלב'ער, האט ער שוין געקענט אנהויבן צו רעדן מיט אנדערע אויף וועגן ברסלב, ער האט געקענט אנהויבן פארשפרייטן דעם רבי'נס עצות אויף פאר אנדערע בחורים וועלכע האבן אים געוואלט אויסהערן.

מוהרא"ש איז געווען נייעריג פון וואו יענער בחור האט טאקע געוואוסט פונעם ספר "עלים לתרופה", נאכדעם וואס כמעט קיינער האט נישט געוואוסט און געהערט פון ברסלב'ע ספרים, האט אים מוהרא"ש אויסגעפרעגט פון וואו ער ווייסט איבער ברסלב.

האט אים דער בחור דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה. ער איז געווען אן עלטערער בחור, און עס האט זיך אים גערעדט א שידוך פון ענגלאנד. דער בחור איז אריבער געפארן קיין ענגלאנד, און למעשה האט זיך גארנישט אויסגעלאזט פון דעם שידוך, און דער בחור איז געווארן זייער צוגראדן דערפון, ער האט זיך געשלעפט פון אמעריקע קיין ענגלאנד פאר דעם שידוך, און עס איז גארנישט געווארן.

דער בחור איז דאך איינגעשטאנען אין אן הכנסת אורחים שטיבל, און דאך איז געשלאפן אויף א צווייטער איד, א משולח פון ארץ ישראל. דער משולח פלעגט געווענליך אנגעקומען אהין זייער שפעט, ווען דער בחור איז שוין געשלאפן, אבער יענע נאכט, נאכדעם וואס דער שידוך איז צעפאלן, האט דער בחור נישט געקענט פארמאכן קיין אויג פון גרויס צער, און אזוי איז ער געליגן אין בעט און געוויינט, און אינמיטן הערט ער וואו דער איד קומט אן. דער איד איז אריינגעקומען און געגאנגען קוקן אויב דער בחור שלאפט שוין, דער בחור האט זיך געמאכט ווי ער שלאפט, און דאן האט ער שטילערהייט צוגעקוקט וואס דער איד גייט טון, און ער האט געזען ווי ער נעמט ארויס א ליכטל מיט קליין ספר'ל פון זיין זעקל, ער צינדט אן דעם ליכטל און ער זעצט זיך אראפ אויף דער ערד, און הויפט אן צו וויינען.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אי"ה

שיחות מוהרא"ש

תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרויערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס אנרופן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען ליינען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען ליינט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרויערן און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרוב.

די גמרא דערציילט (מכות כ"ד) אז ווען די הייליגע חכמים האבן געוויינט אויפ'ן ביטערן חורבן בית המקדש, האט רבי עקיבא געלאכט. ווען זיי האבן אים געפרעגט פארוואס ער לאכט, האט ער געענטפערט אז אזוי ווי ער זעט אז די נבואות אז ס'וועט קומען א חורבן איז אזוי פונקטליך מקוים געווארן, איז דאס א סימן אז די אנדערע נבואות אז דער אייבערשטער וועט טרייסטן און אויסלייזן די אידן, וועלן זיכער אויך מקוים ווערן.

ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו ליינען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל ווען משיח וועט קומען וועט מען דאך ליינען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחיינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי ליינען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר ליינט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחידי סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדוש", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אינמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדוש". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזעהן אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדוש", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחינות, אדער תיקון חצות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן.

שיחות מוהרא"ש

וואס איז דער גלות?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ט): אז דער עיקר גלות איז נאר וועגן עס פעלט אמונה. ווייל ווען א איד האט אמונה אין בורא פל עולמים איז נישט שייך ביי אים קיין גלות, ווייל וואו ער זאל נאר נישט גיין טרעפט ער דעם באשעפער, אבער אז א מענטש שפירט נישט דעם באשעפער, דאס איז דער גרעסטער גלות.

דערפאר אז א מענטש האט נישט קיין אמונה, קען ער זיין ביי זיך אין שטוב, און דארטן זיין אין גלות, דארטן זיין נע נוד, ער טרעפט זיך נישט דאס פלאץ, ער גייט אהער און אהין, ארויס און אריין, ווייל ער ווייסט נישט וואס צו טוען פאר ליידיג-גיין.

אבער אז א מענטש האט א שטארקע אמונה, דעמאלטס וואו ער זאל נאר נישט זיין שפירט ער זיך אינדער היים. וואס דאס שטייט ביי שמואל הנביא: (פסוקים 1): וואו ער איז געגאנגען איז זיין הויז געווען מיט אים. וואס איז די הויז? דער באשעפער! און וויבאלד ער האט געלעבט מיטן באשעפער, וועגן דעם וואו ער איז געגאנגען איז דער באשעפער געווען מיט אים.

ווען א מענטש זאל וויסן וואס דאס הייסט רעדן נאר איין ווארט צום באשעפער (עין ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן צ"א), אפילו ער קען זיך נישט אינגאנצן אויסרעדן דאס הארץ, קען ער אבער בעטן איין דיבור: "רבונו של עולם איך בין צופראכן, מאך מיר פרייליך", וואלט ער אלץ אריין געכאפט נאך א ווארט און נאך א ווארט, וואס דאס איז די גרעסטע זאך.

בשעת דער הייליגער רבי איז געקומען וואוינען אין שטאט ברסלב האט ער די ערשטע זאך געפרעגט אויב עס איז פארהאנין דא א גוט פלאץ צו רעדן צום באשעפער? האט זיך דער וואס האט אים באגלייט [וואס איז געווען דאָרט א תושב] זיך אנגערופן: אויסערן שטאט איז דא א בארג, וואס אין דעם בארג איז דא א הייל, און דארטן קען מען אריין גיין, און עס איז זייער א גוטער פלאץ, נאר עס איז אביסל ווייט פון שטאט. האט אים דער הייליגער רבי געבעטן ער זאל אים ווייזן, און ער הייבט אָן צו גיין מיט אים צו דעם פלאץ, גייענדיג זאגט אים דער הייליגער רבי: דו מיינסט אז פון דא ביז דארט קען מען נישט רעדן צום באשעפער? ווי ווייט איז פון מויל ביז צום הארץ?!

ווייל דער הייליגער רבי האט אים שוין געוואלט אויסלענען אז קאטשיג דארטן איז טאקע דער הייל, אבער מען קען שוין אנהייבן צו רעדן, נאר ווען איך וועל קומען דארט וואו קיינער איז נישטא, וועל איך זיך קענען בעסער אויסרעדן דאס הארץ (עין פסלה העדיק אות שד"ה).

א איד דארף אזוי שטארק שפירן דעם באשעפער, אז וואו ער איז נאר, קען ער רעדן צום באשעפער (עין שיחות הר"ן סימן רל"א), און דארף נישט ווארטן ווילאנג ער וועט זוכה זיין צו גיין אין פעלד (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י"א. שיחות הר"ן סימן רכ"ה). ווייל אז ער איז שטארק אין די אמונה קען ער שוין רעדן, און די גאנצע וועלט וואס ער זעהט, זאל ער באטראכטן ווי איין גרויסער פעלד, און נאר דער אייבערשטער איז דא. [בפרט ווען ער פארט אליין מיט זיין קאר וואס דעמאלטס האט ער א מקום מיוחד (עין שיחות הר"ן סימן רע"ד-כ"ה)] און אז ער איז אראפ געפאלן און ער שפירט נישט אז דער אייבערשטער איז דא, זאל ער פון דעם אליין מאכן א תפלה: "רבונו של עולם איך בין אראפ געפאלן איך שפיר דיה נישט, איך קען נישט רעדן צו דיר".

צו דעם דארף מען אבער האבן א מוזא'דיגן תמימות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק"ד. שיחות הר"ן סימן ל"ג, קב"ד, ועוד): אז דער עיקר אין תפילה איז תמימות און פשיטות' אנועק ווארפן דעם שכל, ווייל ביי תפילה קען מען נישט ניצן קיין חכמות, נאר גלייבן אז דער בורא פל עולמים איז דא. און אפילו אז איך בין ווייט וועל איך דאס אליין בעטן דעם באשעפער (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כ"ה). דאס איז די אוצרות וואס מיר האבן, און דער' לעכטיגקייט פרויבירט דער סמ"ך מ"ם צו פארהוילן און פארדעקן רחמנא לצלן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ס"ו): אז דאס איז דער חורבן בית המקדש, ווייל דער בית המקדש איז דער פלאץ וואו מען קען רעדן צום באשעפער, און איז דער פלאץ פון דעת און שכל! אזוי ווי די גמרא זאגט (פסוקים 2): כל אדם שיש בו דעה כאלו נבנה בית המקדש בקמיו. און אז מען האט נישט קיין שכל, און עס ווערט א חורבן אין די מוח פון א מענטש, דאס איז חורבן בית המקדש, דאס הייסט אז א מענטש ווערט ביי זיך זייער צופראכן, און ער קען זיך נישט דערהאלטן ווען עס גייט דורך אויף אים א גרויסע נסיון.

המשך בדף ד

די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרויערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויעט, יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבויע פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה. דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פרי עץ חיים, אחר סוד פונת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב.

דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעהט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באנייען, און הייבט אָן צו ווערן צוריק גרעסער.

די זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרויערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיגסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטוהן צוריק די שיד, און ווער עס קען גייט אויף אין מקוה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען בעהט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין והיה אור הלבנה כאור החמה, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה במיננו אמן.

(שיחות מוהרא"ש חלק א' וחלק י' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

וואס איז דער גלות?

המשך

הרב החסיד רבי לוי יצחק [בענדער] זצ"ל האט פארגעזיילט א אינטערעסאנטע מעשה: אומאן איז געווען א גרויסער עושר, וואס ער איז געגאנגען צום בוטשער און צום בעקערין און צום גראסערין, און אפגעשמוקסט מיט זיי, אז אויף זיין חשבון זאלן זיי ארויס געבן יעדע וואך פאר אלע ארעמעלייט, וואס וועלן קומען מיט א צעטל פון אים, און ער האט דאס פאפאלט, און קיינער האט נישט געוואוסט פון וואו ער פאפאלט דאס, ווייל ער האט געהאט א נאמען פאר א גבאי צדקה.

ניחיה היום, עס האט זיך איבערגעדרייט דער רעדל, ער האט שוין נישט געהאט קיין געלט צו געבן, פארשטייט זיך אז ווען מען איז געקומען אין גראסערין און אין פיש סטאר און אין בעקערין, האט מען מער נישט ארויס געגעבן פאר די ארעמעלייט. האט מען אים באפאלן, דו גנב! די גזלן! דו קארנגער! האט ער זיך געבעטן: וואס זאל איך טוהן ווען איך האב געהאט האב איך דאך געגעבן, יעצט האב איך נישט. און פון שיהל צו שיהל האט מען אים פארטריבן, איז ער אריין געפאלן אין א מרה שחורה רחמנא לצלן, און געטראכט צו זיך, איך האב דאך געהאלפן אלעמען, און נישט גענוג איך האב פארלוירן מיין גאנצע פארמעגן, איז מען מיך נאך מבזה מיט די גרעסטע בזיונות? איז ער אזוי געליגן אין א דעפרעסיע, און ער איז נישט ארויס פון שטוב. מענטשן האבן געקלאפט אין פענסטער, און געשריגן: "די גנב, פארוואס קומסטו נישט ארויס?" ביז עס איז געקומען א ברסלבער חסיד צו אים און האט אים גענומען אויסרעדן: דער באשעפער האט דיר אויספרובירט מיט א גרויסע עשירות, און דו ביזט בייגעשטאנען דעם 'נסיחון העושר' הונדערט פראצענט, יעצט פרובירט דיר די באשעפער אויס מיט עניות, צו זעהן ווי אזוי דו וועסט זיך יעצט דערהאלטן, און צו דיין עניות האט דער אייבערשטער נאך צוגעשטעלט אויכעט אז מען שרייט דיר נאך, גנב! גזלן! און מען שפעט פון דיר, און מען רעדט אויף דיר פל דבר אסור, פאסט דאס דען דיר אז יעצט זאלסטו נישט ביישטיין דעם 'נסיחון העושר'? און אזוי האט ער אים צוגערעדט, אז ער זאל גיין אין בית המדרש, דאווענען מיט מנין. האט ער געזאגט: איך האב דאך מורא אז מען וועט אויף מיר ארויף טאנצן, האט ער אים געזאגט: שווייג! און מאכט דיך נישט צוטוהן, ווייל דו ווייסט דאך אז דו האסט נא געטרען גוט, און אזוי האט ער אים אויסגערעדט. ביז ער האט אים אזוי מחזק געווען, אז ער איז געווארן ביי זיך אויפגעבויט. און איז שוין געגאנגען אין בית המדרש, און ער האט אפגעשוויגן אויף אלע בזיונות. פארשטייט זיך וויפיל קען מען שוין מבזה זיין א איד, און צוביסלעך זענען אלע מיד געווארן אים צו רודפין, און צוביסלעך איז ער געקומען צו זיך, און נישט נאר דאס, נאר דער אייבערשטער האט געהאלפן אז עס האט זיך צוריקגעדרייט דער גלגל, און ער איז געווארן צוריק אן עושר.

דער עיקר דאך א מענטש נוצן זיין מויל, ער דאך וויסן און געדענקען אז ער האט א געוואלדיגע כח אין זיין מויל. וואסערע סארט נסיון ער גייט נאר אריבער, וואסערע שוועריקייטן עס קומט נאר אויף אים, זאל ער דאס דערציילן פאר'ן אייבערשטן, ער זאל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, און דאן וועט ער קענען איבערקומען אלע ערליי צרות און יסורים.

דאס זאגט דער פסוק אין די וואכעדיגע פרשה (דברים א, א): אלה הדברים אשר דיבר משה משה רבינו האט דא געזאגט מוסר מיט ליבשאפט: איר האט דאך דעם כח פון 'אלה הדברים' וואס דאס מיינט 'רען צום באשעפער'. וואס דורךדעם וואלט מען פון אלעם געראטעוועט געווארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן שוין אלע זוכה זיין צו זעהן דעם גנן בית המקדש בתפארתו, בכיאת גואל צדק במהרה בלמינו אמן.

(קונטרס 'רעדן צום באשעפער')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

פרישע נייע מאשינען אויפגעשטעלט אינעם בית הדפוס "היכל הקודש"

דער בית הדפוס "קרן הדפסה היכל הקודש" וואס איז אויפגעשטעלט געווארן מיטן איינעם ציל צו דרוקן דעם הייליגן רבינס ספרים און עס פארשפרייטן אויף דער וועלט, גייט אן מיטן פולן שטארקייט. טויזענטער ספרים ווערן געדרוקט וועכנטליך, און ווערן פארשפרייט פאר אידישע קינדער איבער די וועלט וואס לעכטצן און ווארטן צו הערן די הייליגע ווארימע דיבורים פון רבין וואס בלאזן אריין א פרישע האפענונג און חיות אין אידישע נשמות.

אין די לעצטע וואכן האט מען איינגעקויפט אן אויפגעשטעלט פרישע גרויסע טייערע מאשינען אינעם בית הדפוס, כדי צו קענען נאכקומען דעם פארלאנג צו דרוקן די צענדליגע טויזנטער ספרים.

די נייע מאשינען קענען ארויסדרוקן און בינדן גאר אסאך קונטרסים אין א קורצע צייט, אויף א גאר א שיינעם נייעם הערליכן פארמאט.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועט מען יעצט קענען נאך שנעלער און גרינגער דרוקן נאך אסאך ספרים און קונטרסים.

די וואך איז ארויסגעקומען עטליכע נייע ספרים פון דרוק. א נייער קונטרס אויף אידיש איז יעצט געדרוקט געווארן מיטן נאמען "מכבד זיין דעם מאן". כשמו כן הוא, אינעם קונטרס ווערט ארויסגעברענגט ווי אזוי א פרוי זאל זיך אומגיין מיט איר מאן, ווי אזוי זי זאל מכבד זיין איר מאן, אז זיי זאלן האבן אן אמת'ע גוטע שלום בית.

אויך האב מען יעצט איבערגעדרוקט דעם קונטרס "מציאת הזוג". אינעם קונטרס געפונען זיך עצות און הדרכות פאר בחורים אז זיי זאלן זוכה זיין צו טרעפן זייער באשערטע שידוך שנעל און גרינג.

די קונטרסים, און נאך פילע אנדערע ספרים און קונטרסים, איז דא צו באקומען בהיכל הישיבה אויף 27 סקילמען סט. אדער אויפן טעל נומער 347-977-7994.

על ידי הפצת ספרי רבינו, נביא את משיח צדקינו!

Video R Us
By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599	Bar mitzvah special 399
Includes 4 DVDs	Includes 4 DVDs
Hemishe LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:55
סוף זמן קר"ש.....8:51
מוצאי שב"ק.....9:24
שיעורים כסדרן
בבלי.....נדרים ס"ט
ירושלמי.....שבת ס"ט
תוספתא.....טהרות פרק ז'

שעה 4, גליון 43 (200)

פרשת ואחחע, שבת נחמו, ט"ז אב, אבות פרק ג', שנת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ אן קיין געפיל ~

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"ט) אז א איד דארף זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן צום אייבערשטן, סיי ווען ער האט א געפיל דערין, און סיי ווען ער האט נישט קיין געפיל, אפילו ווען ער קען נאר רעדן קאלטערהייט. ווייל ווען א מענטש וועט אסאך רעדן צום אייבערשטן, אפילו אן א געפיל, וועט זיך סוף כל סוף עפענען זיין הארץ און ער וועט באקומען א געפיל צום אייבערשטן, און דאן וועט ער אוטאמאטיש אויך אויפהויבן אלע תפלות וואס ער האט געבעטן אן קיין געפיל.

דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק אין די וואכעדיגע סדרה (דברים ג, כג) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר", טייטשט דער רבי, "ואתחנן אל ה'" - א איד זאל שטענדיג רעדן און בעטן דעם אייבערשטן, סיי ער האט א געפיל און סיי ווען ער האט נישט. ווייל "בעת ההוא לאמר" - עס וועט קומען א צייט ווען ער וועט באקומען א געפיל און די ווערטער וועלן זיך זאגן פון זיין מויל ווי געשמירט, און דאן וועט ער אלעס פארעכטן.

דאס איז נישט נאר ביים רעדן צום אייבערשטן, נאר די זעלבע איז אויך ביים לערנען תורה, אדער ביים טון מצות. א איד דארף דינען דעם אייבערשטן און פרויבירן אריינצוכאפן ווי מער תורה און מצות, אפילו ווען ער טוט דאס נאר קאלטערהייט אן קיין שום געפיל און אן קיין פארשטאנד, אפילו ווען די תורה ומצות זעען אויס האלב געבאקן, עס האט נישט קיין טעם און קיין געשמאק, ווייל ביים אייבערשטן איז זייער חשוב יעדע קליינע זאך וואס א איד שטרענגט זיך אן צו טון פאר אים.

ווען א איד דינט דעם אייבערשטן אן קיין

המשך בדף ב

פרשת השבוע

לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו, לשמור את מצות ה' אלתיכם אשר אנכי מצוה אתכם. לכאורה זאגט דער פסוק איבער די זעלבע זאך עמליכע מאל, עס וואלט געקענט שמיין בלויז "לא תוסיפו על הדבר ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות ה' אלתיכם", די ווערטער "אשר אנכי מצוה אתכם" זעהט אויס ווי עס איז צוויי מאל איבריג.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אויפן פסוק (דברים יז) לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, אז דורך דעם וואס א איד האט אמונת חכמים, ער גייט צו א צדיק און ער פאלגט וואס דער צדיק זאגט, דורך דעם גייט ער שטענדיג אויף די ריכטיגע מוטל-וועג, און ער גייט נישט צו רעכטס אדער צו לינקס.

דער רמב"ם זאגט (הלכות העות פ"ק א' הלכה ד) אז א מענטש דארף אייביג גיין אויפן מוטל וועג, מען טאר נישט גיין אויף אן עקסטרעמע וועג נישט צו גוט און נישט צו שלעכט.

אבער פאר א מענטש איז דאס זייער שווער צו מקיים זיין, צו גיין שטענדיג אויף די מוטל וועג, אדער ברענגט ער נאר שטארק צום אייבערשטן, אזוי ווייט אז עס גייט אויף איין עקסטרעם, ער וויל אפלאזן די גאנצע וועלט, און נארנישט האבן מיט קיינעם, נאר דינען דעם אייבערשטן, וואס דאס איז אויך נישט גוט, ווייל דאס קען נישט אנהאלטן, אדער וויל ער גיין אויף די פונקט פארקערטע וועג, ער איז זיך אינגאנצן מייאש אז ער וועט נאך אמאל קענען זיין וואויל, און ער הערט אינגאנצן אויף צו דינען דעם אייבערשטן. און ביידע פון די וועגן זענען נישט גוט.

די עצה דערצו איז צו גיין צו א צדיק און פאלגן וואס ער זאגט, ווייל דער צדיק קען געבן פארן מענטש די ריכטיגע וועג ווי אזוי ער זאל זיך פירן, ווי אזוי ער זאל דינען דעם אייבערשטן, ער איז מחזק דעם מענטש אז ער נישט נאכלאזן און זיך מייאש זיין, און ער פירט דעם מענטש אויפן ריכטיגן וועג אז ער זאל נישט ברענגען מער וויפיל מען דארף.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער אייבערשטער זאגט אן פאר די אידישע קינדער, לא תוסיפו על הדבר ולא תגרעו ממנו, לייגט נישט צו צו די מצות און געם נישט אראפ, נישט אז דו זאלסט ברענגען צו שטארק צום אייבערשטן און צולייגן צו די תורה, און נישט אז דו זאלסט אינגאנצן נאכלאזן און אראפ נעמען פון די תורה, דו דארפט גיין נאר אויפן מוטל וועג, און מוזן נאר וואס די תורה הייסט. אויף דעם האט משה רבינו געזאגט צוויי מאל "אשר אנכי מצוה אתכם", צו צוקומען צו דעם צו קענען גיין אויפן מוטל וועג, צו דעם דארפט איר אויסהערן דאס וואס איך משה רבינו דער צדיק זאגט, ווייל נאר א צדיק קען פירן דעם מענטש אויפן ריכטיגן וועג.

(ואת התורה נאחחנן ד')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

דער איד האט געהאט א קליין ספר'ל און ער האט געזאגט און געוויינט, געזאגט און געוויינט. דער פחור האט פארשטאנען אז דער איד זאגט תיקון חצות.

שפעטער האט דער איד אוועקגעלייגט דעם קליינעם ספר און ארויסגענומען א גרעסער ספר, און ער ווייטער גענומען זאגן און וויינען. דער פחור איז געווארן מוראדיג איבערגענומען, ער האט אין זיין לעבן נאכנישט געזען א מענטש זאל אזויפיל וויינען, און ער האט געטראכט צו זיך אז דער איד מוז זיכער זיין א באהאלטענער ל"ו צדיק.

ווען דער נאכט איז שוין כמעט פארברעך, האט דער איד אוועקגעלייגט דעם ספר אין זיין זעקל, ער האט גענומען זיין טלית און תפלין און געזאגט דאווענען ותיקון.

דער פחור האט די גאנצע נאכט מיטגעהאלטן אלעס וואס דער איד האט געטון, אין די צייט וואס דער איד האט געמיינט אז דער פחור שלאפט פיין. ער איז געווען זייער נייגעריג צו וויסן אויף וועלכע ספרים דער איד האט אזוי געוויינט, האט ער אריין געבליקט אינעם איד'ס זעקל, און ער האט געזען אז דער קליינער ספר איז געווען דער ספר "שערי ציון" אין וואס עס שטייט דארט תיקון חצות, און דער גרעסערער ספר איז געווען א "ליקוטי תפלות", אין וואס עס שטייט די תפלות וואס רבי נתן האט געשריבן. דער "ליקוטי תפלות" איז געווען ממש דורךגעווייקט מיט טרערן.

דער פחור איז געווען זייער איבערגענומען פון דעם איד, ער האט פארשטאנען אז עס רעדט זיך פון א העכערער סארט מענטש, האט ער געוויכט צו רעדן מיט דעם איד. דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז דעם קומענדיגן טאג האט ער געטראפן דעם איד, און ער האט זיך זייער אויסגערעדט פאר אים איבער זיינע שוועריקייטן, און בעיקר דאס וואס דער שידוך האט זיך נישט אויסגעארבעט.

דער איד איז געווען א ברסלב'ער חסיד, ער האט געהייסן ר' יחזקאל מרגליות ז"ל, און ער האט זייער מחזק געווען דעם פחור מיט די ווארמע ווערטער פון הייליגן רבי'ן, און ער האט אים אויך דערציילט איבער ברסלב און ער האט אים געגעבן עטליכע ברסלבי'ע ספרים. דער איד פלעגט אייביג מיטענעמען מיט זיך א זעקל מיט ספרים פון רבי'ן, און ווען ער האט זיך געפונען אויף א פלאץ פלעגט ער ארויס לייגן זיין זעקל ספרים פאר ווער עס וויל קויפן, און אזוי איז דער פחור באקאנט געווארן אביסל מיט ברסלב, און ער האט געוואוסט אז דער ספר "עלים לתרופה" זענען בריוון פון רבי נתן, און ווען ער האט געזען אז מוהרא"ש לערנט דעם ספר האט ער געזאגט פאר יעדן איינעם אז מוהרא"ש איז א ברסלב'ער.

מוהרא"ש האט דעמאלט געהערט פונעם פחור צום ערשטן מאל איבער דעם ספר "ליקוטי תפלות", און ער האט זיך אנגעשטרענגט צו שאפן דעם ספר, מוהרא"ש האט געזאלט פאר דעם צוואנציג דאלער, דאס איז געווען גאר אסאך געלט אין יענע צייט, דעמאלט האט מען געקענט קויפן א פלעשל מילך פאר א קוואדער.

נאכדעם וואס דער פחור האט אויסגעפויקט אז מוהרא"ש האט שייכות מיט ברסלב, האט זיך אנגעהויבן די ריפוח אויף מוהרא"ש.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

געפיל, ער שפירט נישט קיין געשמאק אין זיין לערנען און דאווענען, ער שפירט נישט קיין טעם אין די מצות וואס ער איז מקיים, איז דאס נאך אסאך מער חשוב ביים אייבערשטן. ווייל עס קומט אים אן אסאך שווערער דאס צו טון ווי פאר איינעם וואס שפירט יא א געשמאק דערין. און דעריבער איז דאס נאך מער חשוב, דער אייבערשטער האט א גרויסע נחת רוח פון דעם. און ווען דער אייבערשטער זעט אז דער איד שטרענג זיך אן און דינט אים וויפיל ער קען, וועט ער אים זיכער צום סוף העלפן אז ער זאל יא באקומען דעם גוטן טעם און קענען דינען דעם אייבערשטן בשלימות מיט א חיות און געשמאק.

חז"ל זאגן (מגילה ו'): "אם יאמר לך אדם יגעתו ומצאתי, תאמין - אויב א מענטש זאגט דיר אז ער האט זיך געפלאגט און ער האט מצליח געווען, דאן זאלסטו אים גלייבן". שטעלט זיך א קשיא, אויב האט יענער טאקע מצליח געווען, דארף מען נישט בלויז גלייבן, מען קען דאך זען מיט די אויגן אז ער האט מצליח געווען. גלייבן דארף מען נאר א זאך וואס מען קען נישט זען מיט די אויגן.

זאגט רבי נתן (ליקוטי הלכות ברכת הפירות הלכה ה') אז ווען עס קומט צו רוחניות, ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, דארט דארף מען יא גלייבן, נישט אייביג זעט מען מיט די פליישיגע אויגן די הצלחה, אמאל איז דא א מענטש וואס פלאגט זיך און מוטשעט זיך צו דינען דעם אייבערשטן, און ער זעט נישט אז ער זאל מצליח זיין. דארף מען אבער גלייבן אז ער האט זיכער מצליח געווען, ווייל דאס אליין איז ער פלאגט זיך פאר'ן אייבערשטן, דאס איז זיין גרעסטע הצלחה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ווייסט ער אז יעדע קלייניקייט וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט פאר'ן אייבערשטן איז גאר א גרויסע הצלחה, אפילו נאר א גוטע מחשבה, אפילו ער האט נאר געטראכט אז ער וויל זיין וואויל, ווערט דאס אויך נישט פארלוירן, יעדע זאך ווערט אוועקגעלייגט, און אזוי זאמלט זיך אן אסאך גוטע זאכן פונעם מענטש, און אויב ער וועט האבן די סבלנות און אויסווארטן, וועט ער צום סוף אויך קענען זוכה זיין צו זען זיין הצלחה מיט די אייגענע אויגן אפענערהייט.

זירא, זירא, זירא...

א אינגערמאן איז אמאל געקומען צו הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע און זיך אפגערעדט אז לעצטנס האט זיין שווער אויפגעהערט צו דאווענען, ער גייט מער נישט אין שול און ער דאווענט מער נישט. און אזוי ווי דער אינגערמאן האט געוואוסט אז זיין שווער גייט אסאך צו דעם צדיק, האט ער געבעטן דעם צדיק אויב ער קען רעדן מיט זיין שווער, און זען אז ער זאל זיך פארעכטן און צוריק אנהויבן צו דאווענען.

דער צדיק האט געלאזט רופן דעם שווער, און ער האט אים געפרעגט אויב עס איז אמת וואס מען דערציילט אז ער האט אויפגעהערט צו דאווענען. האט דער איד געזאגט אז עס איז אמת, און די סיבה דערצו איז ווייל ער האט באמערקט אז ווען ער שטעלט זיך דאווענען קומען אים אריין אין קאפ אלע סארט שלעכטע געדאנקען, און וויפיל ער האט פרובירט זיך אפצושטראקלען דערפון איז עס אים נישט געגאנגען, ער קען נישט פטור ווערן פון די שלעכטע מחשבות, און דעריבער האט ער געקלערט אז עס איז שוין ענדערש נישט צו דאווענען בכלל און פטור אן עסק. אנשטאט צו האבן אזא ציהאקטע און נארוישע דאווענען מיט יענץ פנים, וועט ער ענדערש אפלאזן דעם גאנצן דאווענען.

דער צדיק האט אים אויסגעהערט און דערנאך האט ער אים אויפגעקלערט אז ער טוט נישט ריכטיג "אויב וועסטו נישט דאווענען וועט זיכער גארנישט בלייבן פון דיין גאנצע אידישקייט. אויב אבער דו וועסט זיך אנשטרענגען צו דאווענען אפילו עס זעט אויס ווי עס זעט אויס, וועלן אבער מיט די צייט זיך צאמקומען די אלע יגיעות וואס דו האסט זיך געפלאגט צו דאווענען, און דו וועסט זוכה זיין אז דיין דאווענען וועט יא האבן א שיינעם פנים".

און ער האט דאס אים שוין אריין געטייטשט אין פסוק. דער פסוק זאגט

שיחות מוהרא"ש

(תהלים פז, ו) "ה' יספר בכתוב עמים", האט דער צדיק געטייטשט דעם פסוק "דער אייבערשטער ציילט אויף די וועג ווי אזוי די פעלקער שרייבן". ווען די אידן שרייבן נומערן שרייבט מען "איינס", "צען" "הונדערט" א.א.וו. און די זעלבע אויף לשון הקודש, שרייבט מען אויף די נומערן מיט ווערטער, "אחד", "עשרה", "מאה" א.א.וו. ווידער ביי די גוים האבן זיי די נומערן וואס זיי שרייבן צ.ב.ש. "10", "100". און דער אייבערשטער ציילט די נומערן לויט ווי די גוים ציילן עס.

און דער צדיק האט אים מסביר געווען: ווען דו דאווענסט אזא צוהאקטע דאווענען, וויפיל דו פרויברסט זיך אנצושטרענגען צו דאווענען ווי עס דארף צו זיין, גייט עס נישט. דו פילסט ממש אז די גאנצע דאווענען איז נאר א "זיראר", עס איז ממש גארנישט ווערד. אבער א "זיראר" איז דאך עס יא. און אזוי קלויבט זיך צוזאם אסאך "זיראוס" ביז עס קומט איין טאג און דאס הארץ וועקט זיך אויף און מען הויבט אן שפירן א נאנטשאפט צום אייבערשטן, דאן לייגט מען צו נאר איין "איינסער", מען לייגט צו דעם אייבערשטן וואס איז דער אַחד יחיד ומיוחד, און ווען מען לייגט צו אן "איינסער" צו זעקס "זיראוס" האסטו שוין א מיליאן! און ווי מער "זיראוס" מען לייגט צו, יעדעס מאל וואס מען שטרענגט זיך אן צו טון א גוטע זאך, אפילו ווען עס נישט אזוי געלונגען, אפילו ווען עס איז נאר א "זיראר", אויב איז אבער דער "איינסער" אויף די לינקע זייט, אויב האט מען דעם איינציגן באשעפער מיט זיך, דאן ווי מער "זיראוס" מען לייגט צו, אלס גרעסער ווערן די נומערן.

מיט די ווערטער האט אים דער צדיק זייער מחזק געווען, אז אפילו ער שפירט נישט קיין טעם אין אידישקייט, זאל ער זיך אנשטרענגען צו טון וואס און ווי אזוי ער קען נאר, און סוף כל סוף וועט ער זיכער מצליח זיין.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך צו דערהאלטן און נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך, און ער פלאגט זיך צו לערנען און דאווענען אפילו ווען ער האט נאכנישט דעם געשמאק, וועט דער אייבערשטער זיכער האבן א גרויסער נחת רוח פון אים, און עס וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך יגיעות)

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם

דער שבת נאך תשעה באב ווערט גערופן 'שבת נחמו', ווען מען זאגט די הפטורה פון נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם, און אייביג קומט עס אויס אין פרשת נאחמנו.

מוהרא"ש איז מסביר אז דאס קומט אונז לערנען אז אפילו נאכדעם וואס עס איז געווען דער חורבן בית המקדש טאר מען נאך אלץ נישט אויפגעבן מיטן נאחמנו, מיטן בעטן און רעדן צום אייבערשטן. און דאס איז אויך ביי יעדן איד, אפילו ווען ער פיהלט אז ער איז חרוב ונחרב, ער פיהלט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, וויפיל ער האט שוין פרויברט צו זיין וואויל און ערליך איז ער נישט מצליח, זאל ער אבער נאך אלץ נישט אויפגעבן אויף תפלה, ער זאל ווייטער רעדן צום אייבערשטן און דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך ברוחניות ופגשמות, און נאר דאס איז די עיקר נחמה און טרייסט וואס א מענטש האט, און דאס וועט אים סוף כל סוף צוריק אויפבויען און אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן, און דורך דעם וועט דער בית המקדש צוריק ווערן אויפגעבויעט בקרוב בימינו.

דאס זאגט דער פסוק, נחמו נחמו עמי, וואס איז די טרייסט פונעם אידישן פאלק אין אלע דורות? יאמר אלקיכם, אז אפילו ווען עס איז 'אלקיכם', עס הערשט די מדת הדין, עס גייט נישט גוט צי ברוחניות צי בגשמיות, זאל נאך אלץ זיין דער 'יאמר', מען זאל נישט אויפהערן צו רעדן צום אייבערשטן.

דער ווארט 'יאמר' איז די ראשי תיבות רוח אפינו משיח ה', דאס וועט משיח אריינברענגען אין די וועלט אז יעדער מענטש זאל רעדן צום אייבערשטן סיי ווען עס גייט אים גוט און סיי ווען עס גייט אים נישט גוט זאל מען נישט אויפהערן צו רעדן צום אייבערשטן.

דער פסוק רוח אפינו משיח ה' האט ירמיהו הנביא געזאגט ווען מען האט געשאסן פייילן אויף יאשיהו המלך און מען האט דורך געלעכערט זיין קערפער מיט פייילן רח"ל, האט ירמיהו געזעהן ווי יאשיהו זאגט עפעס שטיל, האט ער געמיינט אז אפער האט ער ח"ו טענות צום אייבערשטן, האט ער זיך צוגעבוין און געהערט ווי ער זאגט צדיק הוא ה' פי פיהו מריתי, ער האט בארעכטיגט דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס ער טוט, דאן האט ירמיהו געזאגט אויף אים דער פסוק רוח אפינו משיח ה'.

דאס איז די גרעסטע זאך צו וואס א מענטש קען צוקומען אז ער זאל האבן אזא שטארקע אמונה אז אפילו ווען עס גייט אים נישט גוט זאל ער אויך וויסן און געדענקען אז דאס קומט פונעם אייבערשטן, און אלעס האט א פונקטליכן חשבון.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו רעדן אסאך צום אייבערשטן און דורך דעם קומט ער צו א קלארע און ריינע אמונה. וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט.

(תוך הפתח ליל שב"ק נאחמנו תשמ"ט)

ספרי ברסלב

מיט פריד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב
27 Skillman St.
אדער רופט 347-977-7994

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יצחק אייזיק ווייס הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחת, דורות ישרים ומבורכים

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

מילי דאָבנות

פּערקל ווערמער אויף פּרקיי אַבנות

געב אַכטונג וואס דו רעדסט

הוי מתפלל בשלומה של מלכות

דער 'דיבור', דאס רעדן פון א מענטש, ווערט אנגערופן 'מלכות', אזוי ווי עס שטייט אין זוה"ק (תיקוני זוהר, פסח אליהו) 'מלכות - פה'. זאגט דער פנא, הוי מתפלל בשלומה של מלכות, מען זאל שטענדיג מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל רעדן נאר מיט שלום, מען זאל נישט מאכן קיין צרות און מחלוקת מיטן מויל, דורך רעדן זאכן וואס טויגן נישט.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) אויפן פסוק (תהלים קמח, ח) רוח סערה עושה דבר, אז א מענטש קען מיט זיין רעדן מאכן א רוח סערה, ער מאכט א שטורעם ווינט, ער דרייט איבער די שטאט און ער מאכט צרות און קטרוגים פאר מענטשן, דאס איז ווען איינער היט נישט אויף וואס ער רעדט, ער זוכט נאר ביי יעדן איינעם דאס שלעכטס און ער רעדט נאר פון דעם, און דורך דעם מאכט ער אן אסאך צרות און יסורים פאר זיך און פאר אנדערע.

דער מדרש זאגט (פנחסא מצרע) וואס איז ערגער? ווען מען שטעקט מיט א שווערד אדער מיט א פייל? זאגט דער מדרש אז מיט א פייל איז ערגער, ווייל מיט א שווערד קען מען נאר שטעקן ווען מען שטייט נאנט, אבער מיט א פייל קען מען שיקן אויף איינעם פון די ווייט. און דעריבער ווערט צוגעגליכן איינער וואס רעדט לשון הרע צו א פייל, אזוי ווי דער פסוק זאגט (נרמיה ט, ח) חץ שחוט לשונם מרמה דבר, ווייל א מענטש קען רעדן דא לשון הרע, און מיט דעם שטעקט ער א צווייטן וואס איז נאָר ווייט פון אים.

דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן אויפן מויל, מען דארף שטענדיג בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל מורא האבן ארויסצורעדן פון מויל זאכן וואס מאכן מחלוקת און צרות. שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו, ווען מען האט נישט מורא, מען לאזט די מויל הפקר צו רעדן אלעס וואס מען טראכט, דאן שליינגען זיך מענטשן איין איינער דעם צווייטן, מען מאכט נאר צרות און עגמת נפש פאר יעדן.

(אבנות אבות פרק ג' משנה ב')

בית חינוך לבנות "בית פיגא"

נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה יעקב לעסער הי"ו

זוגתו אונזער חשובע מנהלת

מרת לעסער תחי

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די זכות פון ארויסהעלפן די הייליגע מוסדות מיט אזא איבערגעגעבנקייט זאל אייך ביישטיין אז איר זאלט זעהן אסאך אידיש נחת פון דעם קינד אוו פון אלע קינדער, בני ברוכי, חיי ארוכי, וסייעתא דשמיא.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

הערליכע מסיבת סיום הש"ס פארגעקומען אין קעמפ

די וואך איז פארגעקומען א הערליכע מסיבת סיום הש"ס אין קעמפ, ווען נאך א בחור האט זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ ש"ס.

הבחור החשוב נחמן ישראל שטרול נ"ו האט זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ ש"ס. אלע בחורים פון ישיבה מיט די תושבי המחנה זענען אנוועזנד געווען און זיך מיטגעפריידט מיט די געהויבענע שמחה, אין צוגאב צו די פילע געסט וואס זענען געקומען צו פארן פון נאנט און ווייט.

ביים סיום האט מען געהערט ווארימע ווערטער פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט ארויסגעברענגט די געוואלדיגע חשיבות פון ענדיגן ש"ס, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז ווער עס איז זוכה צו ענדיגן ש"ס ברענגט ארויף אויף זיך א צלם אלקים.

אין ספר "רחמי האב" שרייבט ער אין זיין צוואה אז ער האט געקענט א פשוטער איד וואס זיין פנים האט אים געשיינט ווי א גרויסער צדיק, און ער האט זיך נאכגעפרעגט אויף אים ווי אזוי ער האט זוכה געווען דערצו, האט ער געהערט אז ער האט זוכה געווען דורכצוזאגן גאנץ ש"ס. "דעריבער" - פירט אויס דער "רחמי האב" - "בעט איך פון מיינע קינדער און אייניקלעך, אז איר זאלט לערנען אסאך גמרא און ענדיגן ש"ס, אפילו בלויז צו זאגן די ווערטער פון גמרא, און דאן וועט איר זוכה זיין צו פילע שיינע זאכן".

דער ראש ישיבה האט ארום גערעדט איבער די זכי וואס מיר האבן אז מוהרא"ש האט אריינגעברענגט אין אונז דער "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן, וואס מיט דעם וועג קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, דורך דעם וואס ער זאגט די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו אן פארשטיין, און דורך דעם איז מען זוכה אנצופילן די צייט מיט גוטע זאכן, צו דעם דארף מען נישט האבן קיין קאפ און מח, מען דארף בלויז עפענען דעם ספר און זאגן די ווערטער, און אנשטאט צו פארברענגען די טייערע צייט, נוצט מען עס אויס ווי עס דארף צו זיין.

נאך די דרשה פונעם ראש ישיבה, האבן זיך אויפגעשטעלט נאך עטליכע בחורים וואס האט שוין זוכה געווען צו ענדיגן ש"ס, און גערעדט איבער דעם פרייליכן מאמענט ווען נאך א חבר האט געענדיגט ש"ס, און זיי האט ארויסגעברענגט די זכי וואס די בחורים האבן צו לערנען אין אזא הייליגע ישיבה, וואו די בחורים באקומען א דרך הישר צו וויסן ווי אזוי צו לעבן מיטן אייבערשטן און צו וויסן וואס זיי האבן צו טון את המעשה אשר יעשו.

נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טענץ און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף זיינע גרויסע חסדים.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו!

Video R Us
By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"ו כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:47
סוף זמן קר"ש.....8:54
מוצאי שב"ק.....9:16
שיעורים כסדרן
בבלי.....נדרים ע"ו
ירושלמי.....שבת ע"ו
תוספתא.....מקואות פרק ג'

שעה 4, גליון 44 (201)

פרשת עקב, כ"ג אב, עבריים חודש אלול, אבות פרק ד', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ די חשיבות פון א אידישע פרוי ~

חז"ל זאגן (ברכות י"ז) אז דער אייבערשטער האט צוגעזאגט א גרעסערע שוכר פאר די פרויען ווי פאר די מענער. פארוואס באקומען די פרויען אזא גרויסע שוכר? ווייל זיי העלפן זייערע מענער צו לערנען תורה, זיי זענען מחזק און זיי שטארקן זייערע מענער אז זיי זאלן זיין וואויל און ערליך, און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, און אויף ווייל זיי טראגן זייערע קינדער אין חדר צו לערנען די הייליגע תורה.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס שטייט צו איר מאנ'ס זייט, זי קוקט ארויף דאס גוטס פון אים, זי קוקט ארויף דאס וואס ער שטרענגט זיך אן צו גיין לערנען און דאווענען און צו זיין וואויל און ערליך, און זיכער רעדט זי אים נישט אפ און זי מאכט נישט אנוועק זיינע גוטע זאכן. מיט דעם וואס זי איז מחזק איר מאן, וועט זי זוכה זיין צו פונקט אזא גרויסע שוכר ווי אים, זי וועט זיך טיילן מיט זיין חלק אין גן עדן, און עס וועט איר זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען מען זאגט אז די פרוי טיילט זיך מיט די שוכר פון איר מאן, מיינט דאס נישט אז יעדער פון זיי וועט נאר באקומען האלב. אז מיט דעם וואס זי העלפט איר מאן, ווערט אראפגענומען א חלק פון זיין שוכר און מען געבט עס פאר די פרוי. דאס איז א טעות. חז"ל זאגן (ברכות כ"ד) אז די מאן און פרוי זענען ווי איין מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רס"ה) אז אויבן אין הימל זענען די נשמה פון א מאן און ווייב, איין נשמה. נאר ווען די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט ווערט עס צוטיילט אין צוויי גופים, פאר די מאן און פאר די

המשך בדף ב

פרשת השבוע

והנה עקב תשמעון את המשפטים האלה וגו' ושמר ה' אלקיך לך וגו'. דער אייבערשטער זאגט: אויב די אידן וועלן זיין וואויל, וועט ער זיי געבן אלע גוטע זאכן. רש"י זאגט, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב דו וועסט פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן מרעמן עס מיט די פיס, דעמאלט וועל איד דיר געבן די גוטע זאכן. דארף מען פארשטיין, וואס זענען די גרינגע מצוות וואס מענטשן צוברעמן מיט די פיס?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער בעל המזרים זאגט אויף דעם פסוק, וואס זאגט דריי לשונות, תשמעון, ושמרתם, ועשיתם, אז דאס איז קעגן מקרא, משנה און גמרא, די דריי הויפט למודים, וואס א איד דארף לערנען.

באמת לויט ווי דער רבי האט אונז געגעבן די "סדר דרך הלימוד" (שיחת ה"ר סימן ע"ז) אז מען קען לערנען די תורה אויף א גרינגע וועג. מען מאכט זיך א שיעור אין יעדע ספר, און מען לערנט עס אין א סדר, און אויב מען פארשטייט עס איז זיכער גוט, און אויב מען פארשטייט נישט זאגט מען בלויז די ווערטער אפילו אן פארשטיין, און ווען מען זאגט אסאך תורה, וועט מען עס צום סוף פארשטיין.

קומט אים אז עס איז זייער גרינג צו לערנען תורה, צו לערנען יעדן מאג אביסל חוכמה, אביסל משניות, אביסל גמרא, אבער מענטשן מאכן דאס אנוועק "דאס הייסט נישט געלערנט, לערנען הייסט נאר ווען מען לערנט אסאך אויף אמאל, מיטן געקעמטן עיז, צו פארשטיין קלאר די זאך". און דעמאלט קומט אים אז זייער אסאך צייטן לערנט מען בכלל נישט, ווייל מען קען נישט אייביג לערנען בעיז, אבער ווען מען פאלגט דעם רבי'ן איז מען לערנט אפילו נאר אביסל אויף אמאל, און אפילו ווען מען פארשטייט נישט. דעמאלט קומט מען אז זייער אסאך.

דאס זאגט רש"י, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב מען וועט פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן מרעמן עס מיט די פיס, דאס גייט ארויף אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" וואס איז א גרינגע געשמאקע וועג צו קענען לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה, אבער מענטשן מרעמן עס מיט די פיס, מען מאכט עס אנוועק. אויב אבער מען וועט עס יא איינהאלטן, און דורך דעם וועט מען אנקומען צו לערנען אסאך תורה, דעמאלט וועט דער אייבערשטער געבן אלע גוטע זאכן.

(תוך הנחל ליל שב"ק פרשת עקב תשס"ח לפ"ק)

***

נאך א פשט זאגט מוהרא"ש לויט ווי דער רבי מיימשט דעם פסוק (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קס"ט), והנה איז א לשון פון שמחה (במדבר כ"ה פ"ג ס"ה). והנה - אויב דו וועסט זיין אזוי שמארק פרייליך, אז, עקב תשמעון - אפילו די פיס וועלן הערן, דאס מיינט אז מען וועט זיין אזוי פרייליך אז די פיס וועלן מאנען פאר שמחה, ושמר ה' אלקיך לך את הברית - וועט דער אייבערשטער אליין זעהן אז מען זאל זיין אפגעהויבן מיט שמירת הברית, ווייל די עבירות קומען נאר ווען א מענטש איז מרועיג, אבער ווען דער מענטש איז פרייליך ווערט ער ניצול פון עבירות.

דערפאר זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, וואס דאס הייבט אפ דעם מענטש פון שלעכטס. דאס זאגט דער אייבערשטער, מען זאל זעהן צו אפהויבן די מצוות וואס מענטשן צוברעמן מיט די פיס, דאס איז די מצוה פון שמחה, פון זיין פרייליך, וואס מענטשן מאכן עס אנוועק, אויב אבער וועט מען זיך יא שמארקן צו זיין פרייליך וועט מען האבן אלעם גוטס.

(זאת התורה עקב א')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

אין שיחות ה"ר (סימן קס"א) שרייבט רבי נתן אז א איד האט אים דערציילט אז ווען דער הייליגער רבי האט געוואוינט אין די שטאט זלאטיפאלי, האט אים דער רבי אמאל געלאזט רופן גלייך אינדערפרי נאך שחרית און אים געבעטן אז ער זאל גיין מיטן רבי'ן שפאצירן.

דאס איז געווען אין א זומערדיגע טאג, און זיי זענען אינאיינעם ארויסגעגאנגען שפאצירן אינדרויסן פון שטאט אויף די גראז. דער רבי האט אים געזאגט ווי געשמאק עס איז צו רעדן צום אייבערשטן אויף די גראז, ווען מען וואלט זוכה געווען, וואלט מען געקענט הערן ווי די גראז זינגען שירות והשבחות צום אייבערשטן.

(מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ווען עס קומט זימער און מענטשן פארן ארויס צו די קאנטרי, און דאן געפונט מען אסאך אויף די גראז, קען מען דאס גרינג מקנים זיין, צו רעדן צום אייבערשטן ווען מען איז צווישן די גראז)

דערנאך איז דער רבי ווייטער געגאנגען מיט דעם איד, זיי האבן זיך מער דערנויטערט פון שטאט, ביז זיי זענען אנגעקומען צו א פארג. דארט ביי דעם פארג איז געווען א הייל, און דער רבי איז אריין מיט אים אין די הייל, און מען האט זיי נישט געקענט זען פון אינדרויסן.

אזוי ווי זיי זענען אנגעקומען אינעם הייל, האט דער רבי זיך אראפגעזעצט אויף דער ערד, און האט ארויסגענומען א ספר "שערי ציון", וואס דארט שטייט אסאך פארשידענע תפלות, און דער רבי האט אנגעהויבן זאגן און וויינען, און ער האט גערעדט צום אייבערשטן גאר א לאנגע צייט.

ווען דער רבי האט געענדיגט רעדן צום אייבערשטן, האט ער געזאגט פאר זיין פאגלייטער אז ער זאל ארויסגיין זען וואו דער טאג האלט, און ווען דער איד איז ארויסגעגאנגען האט זיך געוואונדערט צו זען אז דער טאג גייט שוין אויטער. ער האט נישט געגלייבט אז דער רבי איז טאקע געזיצן אזא לאנגע צייט און גערעדט צום אייבערשטן. עס איז געווען דאן גאר א לאנגער זומערדיגער טאג. און דאן זענען זיי צוריק געגאנגען צום שטאט.

ווען מוהרא"ש האט געזען די שיחה, זייענדיג זעכצן א האלב גאר אלט, האט ער באקומען גרויס חשק כאטש איינמאל נאכצומאכן דעם רבי'ן און דאס אויף מקנים זיין. און ער האט טאקע אזוי געטון. אין איין זומערדיגן טאג, האט ער געדאוונט שחרית גאר פרי, און דאן איז ער געגאנגען אין א שטילן בית המדרש, וואו קיינער איז נישט דארט געווען, און ער האט זיך אנוועקגעזעצט דארט רעדן צום אייבערשטן זעכצן שעה און איין צי. מיט איין הפסק צו דאווענען מנחה אינדערמיט.

דאס איז אים אנגעקומען זייער זייער שווער. נאך א שעה צוויי האט ער שוין געשפירט אז ער האט נישט וואס צו רעדן, ער האט זיך אבער זייער געשטארקט, ער האט אייבערגעזאגט די זעלבע תפלה אפער טויזנט מאל. ער האט געוואלט מקנים זיין יעדע שיחה פון "שיחות ה"ר" און פון "ח"י מוהר"ן". און למעשה האט ער דאס דורכגעמאכט און ער האט גערעדט צום אייבערשטן דעם גאנצן לאנגען זומערדיגן טאג.

מוהרא"ש האט געזאגט אז דאס איז געווען דאס איינציגסטע מאל וואס ער האט געטון אזא זאך. פארזענדיג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

ווייב. קומט אויס אז ווען זיי העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן, זיי לעבן צוזאמען מיט ליבשאפט און שלום, באקומען ביידע די זעלבע שחר אינאיינעם.

די גמרא דערציילט (תענית כ"ה) אויף רבי חנינא בן דוסא אז ער איז געווען זייער ארים, און זיין ווייב האט געמוטשעט אז ער זאל עפעס טון דערצו, אז ער זאל בעטן אביסל פון זיין שחר אויף יענע וועלט. איז ער ארויסגעגאנגען און ער האט מתפלל געווען אז מען זאל אים געבן עפעס, איז ארויסגעקומען אזוי ווי א האנט וואס האט אים געגעבן א גאלדענער פיסל. שפעטער האט זי געזען אין חלום ווי אלע צדיקים זיצן אין גן עדן ביי א טיש פון דריי פיס, און זיי האבן נאר א טיש פון צוויי פיס. האט זי אים געהייסן אז ער זאל צוריק געבן דעם פיסל, ווייל זי וויל נישט אז זיי זאלן האבן ווייניגער אויף יענע וועלט, און ער איז געגאנגען און ער האט דאס צוריק געגעבן.

זעט מען פון דעם אז אויף יענע וועלט זענען די מאן און פרוי אינאיינעם אין גן עדן, זיי זיצן צוזאמען ביי איין גאלדענעם טיש, זיי באקומען די זעלבע שחר אינאיינעם, ווייל זיי האבן זיך ארויסגעהאלפן איינער דעם צווייטן, אזוי ווי דער הייליגער זוהר הקדוש זאגט (תקוני זוהר תיקון י"ד) אז א פרוי העלפט ארויס דעם מאן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אמת איז אז עס דארף נישט אזוי זיין אז א פרוי זאל שפירן אז זי העלפט איר מאן און דער מאן זאל שפירן אז ער העלפט ארויס זיין ווייב. ווייל ווען עס הערשט א ריכטיגע שלום אינדערהיים, ווען די פאר-פאלק האבן זיך אמת'דיג ליב, שפירט יעדער פון זיי אז זיי העלפן זיך אליין, זיי לעבן אינאיינעם מיט איין ציל, אזוי ווי זיי זענען איין מענטש, יעדער שפירט אז מיט דעם וואס מען העלפט דעם צווייטן העלפט מען זיך אליין. דאס איז אן אמת'ע און ריכטיגע ליבשאפט.

חז"ל זאגן (גיטין ז) אז די בית הלל האלטן אז אפילו ווען א פרוי האט נאר פארברענט דאס עסן פונעם מאן, מעג ער איר שוין גט'ן. דאס איז זייער אינטערעסאנט. פארוואס זאל מען גט'ן א ווייב ווייל זי האט פארברענט דאס עסן? עס מאכט זיך יעדן טאג אז עסן ווערט פארברענט, דאס איז זייער א נארמאלע זאך, דאס ווייזט נישט אויף קיין שלעכטקייט.

נאר ווען מען וועט גוט קוקן וואס די הייליגע חז"ל זאגן, וועט מען זען אז זיי זאגן נישט אז זי האט פארברענט "ד"ן" עסן, עס שטייט אז זי האט פארברענט "זיין" עסן. דאס מיינט אז פאר איר אליין האט זי גוט אכטונג געבן אז דאס עסן זאל נישט פארברענט ווערן, און די פארברענטע חלקים געבט זי נאר פאר אים. דאס ווייזט שוין יא אויף שלעכטע מידות.

ווייל אין שטוב דארף הערשן אן הארמאניע, מען לעבט אינאיינעם. אויב איז דא גוטע זאכן, טיילן זיי זיך ביידע מיט דעם. און אויב איז דא ח"ו א שלעכטע זאך, טיילן זיך ביידע מיט די צער און עגמת נפש. אויב דאס עסן איז פארברענט געווארן איז דאס די שאדן פון ביידע. און מיט דעם וואס זי געבט נאר פאר אים דאס פארברענטע און פאר זיך נעמט זי די גוטע, איז דאס א סימן אז זי טויג נישט.

און פארקערט איז דאך זיכער, אז ווען מען לעבט יא אינאיינעם, מען טיילט זיך מיט יעדע זאך, איז דאס א סימן אז אין דעם הויז לעבט מען מיט גוטע מדות, דארט הערשט אן אמת'ע שלום בית, און אזוי ווי זיי האבן זיך געטיילט אויף די וועלט, וועלן זיי זיך אויף טיילן מיט זייער גרויסע שחר אויף יענע וועלט.

ווען דער צדיק דער הייליגער רבי מענדעלע מרימנוב זי"ע איז געווען נאך א יונגערמאן, איז ער געזיצן און געלערנט א גאנצן טאג אין בית המדרש. זיין ווייב האט מסכים געווען דערצו און זי האט אים ארויסגעהאלפן אז ער זאל קענען זיצן און לערנען און דיגען דעם אייבערשטן. זי פלעגט אים ברענגען יעדן טאג צו עסן אין שול, אז ער זאל זיך נישט דארפן שטערן פון לערנען.

איין טאג ווען זי איז געגאנגען צום בעקער קויפן א ברויט פאר איר מאן, האט דער בעקער איר מער נישט געוואלט געבן אויף פארג, נאכדעם וואס זי

שיחות מוהרא"ש

איז שוין געווען שולדיג אסאך געלט, און אזוי איז אריבער נאך א טאג וואס זי האט נישט געקענט ברענגען צו עסן פאר איר מאן. ווען עס איז שוין געקומען דער דריטער טאג, האט זי זיך געשטארקט און זיך איז נאכאמאל געגאנגען בעטן דעם בעקער אז איר זאל איר געבן נאך איין ברויט אויף בארג, ווייל איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דער בעקער האט אבער בשום אופן געוואלט געבן נאך א ברויט, ער האט געטענה'ט אז ער ווייסט נישט ווי אזוי זי וועט אים אמאל קענען באצאלן.

זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען, זי האט זיך געבעטן ביים בעקער אז ער זאל רחמנות אויף איר און אויף איר מאן. זי האט נישט געקענט צוקוקן ווי איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דעמאלט האט איר דער בעקער געזאגט: "איך וועל אייך געבן א ברויט, אבער נאר אויב איר געבט מיר אוועק אייער גאנצער חלק אין גן עדן!" אין אנהויב האט זי מורא געהאט דאס צו טון, אבער צום סוף האט זי מסכים געווען צום געשעפט, און זי האט אים אונטערגעשריבן א צעטל אז זי געבט אים אוועק איר גאנצע גן עדן, און ער זאל איר געבן א ברויט. ער האט איר טאקע געגעבן א ברויט און זי איז גלייך געלאפן מיט איין אטעם צו טראגן דעם ברויט פאר איר מאן אין שול.

ווען זי איז אנגעקומען אין שול האט זי געזען אז איר מאן איז זייער שוואך און פאר'חלש'ט. גלייך ווען זי האט אים געברענגט דאס ברויט, האט זיך דער צדיק געוואשן און געגעסן. ער האט איר געזאגט: "זאלסט וויסן אז ווען דו ברענגסט ווען מיר נישט יעצט דעם ברויט, וואלט איך רח"ל אויסגעגאנגען פאר הונגער."

אינצווישן האט זי זיך אראפ געזעצט און זי האט אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען. ווען איר מאן האט איר געפרעגט פארוואס זי וויינט, האט זי געענטפערט: "איך האב פארקויפט מיין גאנצע עולם הבא פאר די אייגע ברויט. איך פריי זיך אז מיט דעם האב איך געראטעוועט דיין לעבן, אבער וואס וועט יעצט זיין מיט מיר?" דער צדיק האט איר בארואיגט און געזאגט: "דו דארפסט זיך בכלל נישט זארגן, אין דעם זכות פון דיין מסירת נפש, וועסטו זוכה זיין צו א גרויסן שכר, און דו וועסט זיין צוזאמען מיט מיר אין גן עדן."

יארן שפעטער ווען זי איז נפטר געווארן האט מען איר געלייגט אינעם זעלבן אוהל געבן איר מאן. כאטש וואס עס איז נישט געווען איינגעפירט אין יענע צייטן צו לייגן די רעביצין געבן א צדיק. דאס איז געווען א סימן און א רמז אויף דעם אז זי האט זוכה געווען צו זיין מיט אים אינאיינעם אין גן עדן.

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס געבט זיך אנוועק פאר איר מאן. זי איז אים מחזק און שטארקט אים, זי העלפט אים ארויס אז ער זאל קענען זיין וואויל און ערליך, אז ער זאל רואיגעהייט קענען דינען דעם אייבערשטן, יעדער איינער לויט זיין דרגה, און אין דעם זכות וועט זי זיכער זוכה זיין צו גאר א גרויסע שכר סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך אשה ויעד זכות)

מי במים, ומי באש

איך מוז דיר זאגן אז דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) אז די גאנצע וועלט איז פלוי אין מיין ראש השנה, ווארום ראש השנה איז דער יום הדין, דעמאלטס משפט מען יעדן איינעם וואס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, ווי די חז"ל זאגן (ביצה ט"ז) כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה; ראש השנה שרייבט מען אפ דעם בודזשעט אויף א גאנץ יאר, ראש השנה שרייבט מען אפ וואס וועט פאסירן מיט דעם מענטש א גאנץ יאר, אזוי ווי מען זאגט אין די תפלה פון "ויתנה תוקף" פראש השנה יכתובו, וביום צום כפור יחתמו. כמה יעברון וכמה יבראו, מי יחיה, ומי ימות, מי בקצו, ומי לא בקצו, מי במים, ומי באש, מי בחבר, ומי בחד, מי ברעב, ומי בצמא, מי ברעש, ומי במגפה, מי בחניקה ומי בסקילה, מי ינוח, ומי ינוע, מי ישקט ומי יטרף, מי ישלו, ומי יחיסר, מי יעני, ומי יעשר, מי ישפל, ומי ירום; און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תס"ו) ויפיל צרות און גזירות וואס עס ווערט נגזר אויף דער מענטש אויסער די אלע גזירות וואס עס איז דא אויסגערעכנט, ווי דער נוסח גייט, אז דער תנן זינגט ומי ומי וכו', אן ווערטער, און דארטן איז מרומז נעבעך אלע גזירות וואס עס איז אפגעשריבן אויף יעדן איינעם.

איבער דעם דארף מען פארן צום צדיק אויף ראש השנה וואס ער איז א גרויסער אדוואקאט, און ער איז זיך מוסר נפש פארן כלל ישראל, ובפרט פאר די אלע וואס זיי קומען צו אים, און מען זעט במציאות ווען ס'איז נגזר געווארן אויף א מענטש עפעס א גזירה וכו', בפרט גזירת מוות, לא עלינו, זוכט ער דעם גרעסטן אדוואקאט אויף דער וועלט ער זאל אים פארטיידיגן, און ער קוקט נישט אויף געלט, ער פארקויפט אלעס וואס ער האט, אבי דער גרויסער אדוואקאט זאל אים ארויסנעמען פון די ביטערע גזירה, וכו', פארוואס זאל א מענטש נישט האבן קיין שכל, און ער זאל זיך גוט פארטראכטן אז ראש השנה איז דער יום הדין, דעמאלטס איז מען בן יעדן מענטש, פארוואס זאל ער נישט גיין צו א גרויסן אדוואקאט וואס זאל אים פארטיידיגן? וואס דאס איז דער הייליגער רבי, וואס האט בפירוש געזאגט (חיי מוהר"ן ת"ג) מיין ראש השנה איז העכער ווי אלסדינג, און עס איז ביי מיר א וואונדער מייע מענטשן גלייבן דאך אין מיר, פארוואס זאלן זיי נישט נזהר זיין צו קומען צו מיר אויף ראש השנה? קיינער זאל נישט פעלן, ווייל מיין גאנצע ענגן איז ראש השנה, און ווער עס איז זוכה צו זיין ביי מיר אויף ראש השנה מעג זיך זייער פרייען א גאנץ יאר, דערפאר פריי איך זיך זייער אז דו האסט באשלאסן אז דו וועסט פארן היי יאר אויף ראש השנה אין אומאן.

דער צדיק איז זיך מוסר נפש פאר כלל ישראל, און רייסט איין וועלטן פאר כלל נשמות ישראל, און ער איז מבטל אלע גזירות רעות און אלע שלעכטע און שווערע דינים, איבער דעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צום צדיק און פארווייזט זיך צו איהם און טוט דארטן תשובה, און גיסט טייכן טרערן, און זאגט "רבוננו של עולם איך בין געקומען אהער צו דעם הייליגן צדיק רבי נחמן בן פיגא מברסלב זי"ע וואס ער האט געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, און אט בין איך דא ביי אים, איך האב צעבראכן אלע שווערע מניעות און צוריקהאלטונגען וואס איך האב געהאט, און איך האב נישט געקוקט אויף גארנישט און איך בין דא, דעריבער בעט איך דיר רבוננו של עולם האב אויף מיר רחמנות, און שרייב מיר אן א גוט געבענטשט יאר, איך זאל האבן געזונט און פרנסה און נחת, און באהיט זאל איך ווערן פון אלעם שלעכטן, וכו', וכו'.

אנוודאי און אנוודאי וועסטו האבן מניעות אויף צו פארן אויף ראש השנה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט"ו) דאס וועלדיג די גרויסקייט פון די קדושה, פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער

המשך בדף ד

מי במים, ומי באש

המשך

שטארק קעגן דעם, פדי ער זאל זיך שטארקן מיט רצונות און בענקענישן אויסצופירן דער דבר שבקדושה, און בפרט די העכסטע זאך צו קומען צו איהם צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, וואס אויף דעם פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם אויף די לענג און די ברייט דאס נישט צוצולאזן פארן אויף ראש השנה אין אומאן.

א מענטש דארף מאכן א חשבון הנפש, זיין נשמה איז ארויס פון גוף וכו', מען מאכט איהם א טהרה וכו', און א לוויה וכו', און מען באגראבט איהם אין דער ערד וכו', אלע גייען אהיים און יעדער איינער זארגט זיך זיין זארג, דער נפטר בלייבט אליין און איז זייער מבוהל ומבולבל דערשטארקן, וואס טוה איהך יעצט? וואו גיי איהך יעצט? און עס איז איהם זייער ביטער, ווארום ווען א מענטש שטארבט שוועבט ארום זיין נשמה אין עולם התורה, און ער ווייסט נישט וואו צו גיין, און דאס איז די שווערסטע און ביטערסטע עזוב פאר די נשמה, ער מיינט דאס ער לעבט נאך, און ער האנדלט און וואנדעלט וכו' וכו', און ער שוועבט ארום אן קיין שום תכלית, און עס איז איהם זייער ביטער, ווארום ער ווייסט נישט וואו צו גיין, פלוצלינג קומט איינער און ער זאגט איהם דו ווייסט אז אין אומאן איז דא א גרויסער צדיק רבי נחמן מברסלב זי"ע וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציזון און געבן א פרוטה לצידיקה און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס דאס הייסט "תיקון הפלג" וועט ער איהם א טובה טוהן און ארויסשליפען פון שאול תחתית ומתחתיו און פון עולם התורה, ובפרט ווער ס'וועט קומען צו איהם אויף ראש השנה אפילו ער איז שוין אזוי נידעריג וכו' און פיל מיט זינד וכו', אבער ראש השנה קען איהם דער הייליגער רבי איזעקט פאררעכטן וכו', פירעג איהך דיר אזא נשמה וואס ער שוועבט ארום אין עולם התורה אין עולם הדמיון אן קיין שום תכלית וועט ער האבן א הנה אמינא צו צוהערן איינער וואס איז איהם מונע פון צו פארן אויף ראש השנה אין אומאן? ער וועט דאך טוהן אלעס אין דער וועלט פדי ער זאל קומען צו זיין תיקון, איבערדעם מאך זיך נישט נאריש און קוק אויף וואס איז גוט פאר דיר, נישט וואס איז גוט פאר יענעם, גיי נישט אריין אין קיין וויפוחים מיט קיינעם נישט און דו זאלסט פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און דו זאלסט זיך אויספועלן א גוט געבענטשט יאר, און אריכות למים ושנים טובות, און פרנסה בגינקל, און נחת פון די קינדער.

(אשר בנחל אידש מקרב תרס"ד)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

שיינע שמחה אין קעמפ

די וואך איז פארגעקומען א שיינע שמחה אין קעמפ. די ברית פון הילד בן מו"ה יעקב לעזער הי"ו א זון פון הרה"ג מוהר"ר יצחק לעזער שליט"א ראש חברתינו, וחתן מו"ה מרדכי יונה שיק שליט"א. עס זענען זיך צאמגעקומען מערערע אידן פון איבעראל מיטצוהאלטן די געהויבענע שמחה. עס איז געווען א גרויסע פרייד ביי די בחורים צו האבן די גרויסע זכי' צו האבן א ברית אין קעמפ, ווען אליהו הנביא קומט און ברענגט זיכער מיט זיך אלע גוטע השפעות ברוחניות ובגשמיות. בשעתן ברית האבן די בחורים אויסגענוצט די געהויבענע עת רצון, און זיך אויסגעבעטן ביים אייבערשטן יעדער איינער זיינע געברויכן, און האבן זיכער געפועלט אלע גוטע ישועות. דערנאך איז פארגעקומען די סעודת ברית, וואו מען האט געהערט דברות קודש פונעם זידן הרה"ג מוהר"ר יצחק לעזער שליט"א. נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טענץ און געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע חסדים. זה הכסא של אליהו הנביא זכור לטוב!

***

אלע נייע ספרים פון מוהרא"ש יעצט דא צו באקומען

גרויס פרייד הערשט ביי אנשי שלומינו איבער די נייעס אז פון יעצט און ווייטער וועט מען קענען באקומען אלע נייע ספרים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע, וואס ווערן יעצט געדרוקט. די ספרים ווערן געדרוקט אין ארץ ישראל אויף גאר א שיינעם פארמאט מיט הארטע דעקלעך, און יעדן חודש וועט מען קענען באקומען די ספרים וואס זענען געדרוקט געווארן אין יענעם חודש. אויף צו באקומען די ספרים, דארף מען אריינגעבן א קרעדיט קארד, וואס וועט ווערן געטשארטש יעדן חודש לויט די פרייז פון די ספרים וואס זענען געדרוקט געווארן אין יענעם חודש. דעם חודש איז געדרוקט געווארן דער ספר "אשר בנחל" חלק קל"ח, און אויך דער ספר "תוך הנחל" שנת תשע"ג. עס איז וויכטיג צו באטאנען אז מען וועט נישט ברענגען קיין איבריגע ספרים פון ארץ ישראל צו פארקויפן. נאר די מענטשן וואס זענען אויפגעסיינט, וועלן באקומען די ספרים. אויף זיך איינצושרייבן אינעם פראגראם, קען מען רופן דעם נומער 347-977-7994. ללמוד וללמד לשמור ולעשות!

מיר נעמען אן צו פריינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us
By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:37
סוף זמן קר"ש.....8:56
מוצאי שב"ק.....9:07
שיעורים כסדרן
בבלי.....גדרים פ"ג
ירושלמי.....שבת פ"ג
תוספתא.....נדה פרק ב'

שעה 4, גליון 45 (202)

פרשת ראה, ל' אב, א' דר"ח אלול, אבות פרק ה', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ ותשובה, ותפלה, וצדקה ~

מיר האלטן שוין ראש חודש אלול, אט אט קומט שוין די הייליגע פארקטיגע טעג פון ראש השנה און יום כיפור, אט אט גייען מיר שוין שרייען ביי די תפלה פון "ונתנה תוקף" מיט גרויס התעוררות די ווערטער: "ותשובה, ותפלה, וצדקה, מעבירין את רע הגזרה!". און ווער עס איז קלוג ווארט נישט ביז מען וועט אים אנטרייבן ח"ו שלעכטע גזרות און ער וועט עס דארפן צעשטערן אום ראש השנה, נאר ער הויבט שוין אן פון חודש אלול זיך צו שטארקן מיט די דריי זאכן, מיט תשובה, תפלה און צדקה, אזוי אז מען זאל בכלל נישט אנהויבן צו מאכן אויף אים שווערע גזרות.

יעצט אין חודש אלול איז די ריכטיגע צייט זיך אויפציוועקן פון דעם טיפן שלאף וואס מען איז געשלאפן א גאנץ יאר, און זיך אנהייבן צו בארעכענען וואו מען האלט אויף די וועלט, צו תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

מען דערציילט פון צדיקים אז ווען מען האט געבענטשט ראש חודש אלול, ווען דער חזן האט געזאגט די ווערטער "ראש חודש אלול יהיה ביום.." האט זיי שוין געכאפט אזא ציטער, בלויז דאס דערמאנען אז עס קומט שוין חודש אלול, דאס איז שוין געווען זייער בעסטע מוסר ספר זיך אויפציוועקן פון שלאף, און זיך אנהייבן גרייטן צום גייעם יאר וואס קומט.

דער צדיק רבי משה קאברנינער זי"ע פלעגט דערציילן אז ווען ער איז געווען א קינד פון זעקס יאר, האט ער זיך געשפילט איינמאל מיט אנדערע קינדער, אינמיטן איז זיין גרויסע שוועסטער געקומען צו אים און געזאגט: "משה'לע, מען האט שוין געבענטשט חודש אלול, און אפילו די פיש

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ראה אנכי גותן לפניכם היום ברבה וקללה. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סיפ' ע"ב), אויפן פסוק (תהלים צה, ז) "היום אם בקולו תשמעו" אז עס איז גרויסע פלל אין א מענטש'ס לעבן, אז מען זאל שמענדיג נאר מראקען פונעם היינטיגן טאג, סיי ביי געלט זאכן, "צו האב איך אויף היינט" צו עסן? "צו האב איך אויף היינט" וואס איך דארף? מען דארף נישט מראקען פון וואו מען וועט האבן מארגן, אז דער אייבערשטער האט היינט געהאלפן וועט ער מארגן אויך העלפן.

און די ועלבע איז ביים דינען דעם אייבערשטן, מען דארף נאר מראקען פון היינט, פון יעצט. וואס קען מען יעצט טוהן א נחת רוח פארן אייבערשטן. מען דארף נישט מראקען וואס מען האט געמאכט געטוהן, וואס גייט מען מארגן טוהן. עס איז נישט קיין חילוק וואס עס איז געווען און וואס עס וועט זיין, דער עיקר איז יעצט, מען דארף פרובירן צו טוהן יעצט וואס מען קען. ווען א מענטש פירט זיך אזוי איז ער זייער מצליח ברוחניות ובגשמיות.

דאס איז פשוט אין פסוק, ראה אנכי גותן לפניכם היום - דער אייבערשטער זאגט, איך געב דיר א מנהיגה דעם היינטיגן טאג, אויב מען האט שגל מען קוקט נישט אויף געקען און אויף מארגן, מען פרובירט אויסצוצינדן דעם היינטיגן טאג ווי עס פרייט צו זיין, דאן וועט עס זיין, ברבה - א געבענטשטער טאג, און פארקערט אויב מען וועט עס אפשוטן אויף מארגן, היינט איז שוין דערנאך, מארגן וועל איך אנהייבן עפעס טוהן, דעמאלט, וקללה - וועט עס זיין א פארשאלטענער טאג.

וואויל איז דעם וואס ניצט אים די מעג און פילט עס אן מיט גוטע זאכן, דאס וועט אים בלייבן אויף אייביג, עס וועט אים פאגליימן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה ראה א')

***

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, אתו תשמרו לעשות, לא תספ עליו ולא תגבע ממנו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סיפ' ו') אז ווען א איד וויל תשובה טוהן, צוריק קומען צום אייבערשטן, דארף ער זיך אויסקענען מיט צוויי וועגן.

דאס מיינט ער דארף וויסן סיי ווי אזוי זיך צו דערהאלטן ווען עס גייט אים גוט, ער לערנט און דאווענט און דינט דעם אייבערשטן, און סיי ווי אזוי זיך צו דערהאלטן ווען עס גייט אים נישט גוט, ווען ער פאלט דורך אין עבירות. ווען עס גייט אים גוט דארף ער וויסן, אז ער זאל נישט גיין איבער די מאס, ער זאל נישט זוכן צו טוהן זאכן וואס די תורה האט נישט געהייסן, ווייל אויב ער וועט ארויף לייגן אויף זיך מער וויפיל די תורה וויל, וועט ער זיין מער פון זיינע בורות און עס וועט פלאצן, ווי רש"י זאגט: לא תספ עליו, בגזן חמש מוספות בתפלין, חמשה מינים בלולב וכו', א מענטש זאל נישט צולייגן מער וויפיל די תורה האט געהייסן.

און פארקערט אויך, ווען מען פאלט אראפ, מען פאלט דורך, דארף מען אויך וויסן ווי אזוי זיך צו דערהאלטן און נישט ווערן צובראכן און אויפגעבן אינגאנצן, נאר שמענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק, פון איין זייט, לא תספ עליו, לייג נישט צו מער וויפיל די תורה הייסט, ווייל אויב יא וועסטו נאכדעם נארגנישט טוהן, און פון די אנדערע זייט, ולא תגבע ממנו, געם נישט אראפ, ווייל דו זעהסט אז עס גייט דיר שווער, דו ביזט דורך געפאלן, זאלסטו נישט וועגן דעם אלעם אויפגעבן, נאר זיך דערהאלטן און שמענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן, דעמאלט גייסטו אויפן ריכטיגן וועג, וואס וועט דיר פירן צום אייבערשטן צו זיין און אמת'ער ערליכער איד.

(זאת התורה ראה ו')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מֶרן מוהרא"ש זי"ע

מוהרא"ש האט דערציילט אז אין אנהויב ווען ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, אין זיינע בחורי'שע יארן, האט ער באקומען אזא שטארקע ברען צו לערנען און דאווענען און צו דינען דעם אייבערשטן, אבער עס איז שוין געווען צי סאך, ער האט געוואלט טון אזוי סאך אויף איינמאל, אז עס איז ממש נישט געווען מעגליך אייביג דאס אויסצופירן, און פון דעם איז ער געווארן אסאך מאל צובראכן און אנטוישט.

ער פלעגט מאכן גרויסע פלענער אז ער וועט ענדיגן פופציג בלאט גמרא פון די מסכת, און דרייסיג בלאט גמרא פון די מסכת, אזויפיל פרקים משניות וועט ער אריינכאפן, אזויפיל שעה וועט ער אויסנוצן צו רעדן צום אייבערשטן, און אזויפיל ליקוטי הלכות וועט ער דורקלערנען, און אזוי ווייטער האט ער געהאט יעדן טאג אנדערע גרויסע פלענער וואס ער גייט אלץ אריינכאפן אין דעם טאג.

עס איז טאקע געווען טעג וואס ער האט דאס געקענט אויספירן, מוהרא"ש איז געווען א גרויסער עקשן, און ווען ער האט זיך עפעס אנטערנענעמען צו טון, האט ער פרויבירט מיט אלע כוחות אז דאס זאל טאקע געשען. און אין די טעג וואס ער האט אויסגעפירט זיינע רצונות איז ער געווען זייער פרייליך און צופרידן.

אבער א מענטש איז דאך נאר א מענטש, און עס זענען אים אויסגעקומען טעג וואס ער האט נישט געקענט דורכפירן און ענדיגן אלע זיינע פלענער פאר זענעם טאג, און ווען דאס האט פאסירט איז ער געווארן זייער צובראכן פון דעם. און דאס האט זיך געטוישט דורך אן אינטערעסאנטע מעשה וואס מוהרא"ש האט געהאט.

ווי מיר האבן שוין געליינט, פלעגט מוהרא"ש פארן יעדן טאג מיט די באן פון זיין הויז אין די בראנקס ביז וויליאמסבורג וואו ער האט געלערנט אין ישיבה, א וועג וואס האט גענומען צוויי שעה. אינמיטן וועג האט מוהרא"ש געדארפט טוישן פאנען, דאס איז געווען ביי טשעמפערס סטריט אין מאנהעטן. דארט האט מען געדארפט ארויפגיין אומגעפער הענדערט טרעפ אנצוקומען פון איין פאן סטאנציע צו די צווייטע. מוהרא"ש איז געווען זייער א פלינקער, און ער פלעגט ארויפלייפן די טרעפ גאר שנעל אין איין בליק.

איין טאג ווען מוהרא"ש האט געהאלטן אינמיטן ארויפלייפן די טרעפ, האט ער באגעגנט א שיכור'ער גוי וואס איז אויף ארויפגעגאנגען די טרעפ, און ווען דער גוי האט געזען ווי מוהרא"ש לויפט אזוי שנעל ארויף די טרעפ, האט ער אנגעהויבן שרייען אויף אים: "פארנוואס לויפטו ארויף אזוי שנעל? דו זעסט נישט ווי אלע טרעפ שאקלען זיך פון ביין געלויף? אז דו וועסט לויפן צי שנעל קענסטו אראפפאלן, גיי שטאט אזוי ווי מיר, וועסטו נישט פאלן!"

מוהרא"ש האט נישט געכאפט קורס אז דער גוי איז שיכור און דעריבער זעט ער ווי די טרעפ שאקלען זיך, האט ער איבערגעפערענט דעם גוי: "וואס רעדסטו? איך זע נישט ווי די טרעפ שאקלען זיך". אבער דער גוי האט זיך געהאלטן ביי זיינס: "א, יא. די טרעפ וואקלען זיך ווייל דו לויפט צי שנעל, דו קענסט אראפפאלן און זיך צוקלאפן די ביינער, גיי שטאט אזוי ווי מיר!"

דאן האט מוהרא"ש געכאפט אז ער האט דא צו טון מיט א שיכור'ער גוי, און ער איז ווייטער ארויפגעלאפן די טרעפ צו די צווייטע באן. ער האט אבער אנגעהויבן אריינצוטראכטן פארנוואס ער האט געדארפט הערן די ווערטער פון דעם גוי.

ער האט אריינגעקלערט און געזען אז דאס איז געווען א וויכטיגע זאך וואס דער אייבערשטער האט געוואלט אז ער זאל דוקא יעצט הערן פונקט גוט אין די ריכטיגע צייט.

ווען מען וויל צי שנעל ארויפלייפן די טרעפ, קען מען אראפפאלן און זיך צוקלאפן. אפילו ווען מען וויל זיין וואויל און ערליך, מען וויל נאר דאווענען און לערנען און רעדן צום אייבערשטן, דארף מען אבער נאכאלץ אכטונג געבן צו גיין איין טרעפל אויפמאל, ווייל ווען מען וויל ארויפלייפן און אריינכאפן אלעס אויף איינמאל, קען מען נאכדעם אראפפאלן און אלעס אפלאזן.

דאס האט געברענגט דערצו אז מוהרא"ש זאל זיך מאכן א סדר היום, צו גיין צוביסלעך, אריינצוכאפן יעדן טאג נאך אביסל און נאך אביסל און אזוי צוביסלעך אנטקומען צו אלע גוטע זאכן.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

אין וואסער ציטערן, און דו שפילקסט זיך נאך?!" ווען ער האט דאס געהערט האט אים אנגעהויבן ציטערן, אז ביז היינט שפירט ער נאך דעם ציטער, ווייל זיין שוועסטער איז געווען א גרויסע צדיקת און זי האט עס געזאגט מיט גרויס תמימות אז עס איז אים אריין אין די ביינער, און פון דעמאלט האט ער זיך גענומען דינען דעם אייבערשטן.

מען דארף געדענקן אז עס קומט ראש השנה וואס דעמאלט איז דער יום הדין, מען גייט אנשרייבן פאר יעדן מענטש פונקטליך וואס עס גייט פאסירן מיט אים די גאנצע יאר, און דערפאר דארף מען זיך צוגרייטן מיט תורה, תפלה און זכותים, אז מען זאל ווערן פארשריבן בספר החיים, מען זאל האבן א גוט געבענטשט יאר.

מען ברענט און מען ברענט

מען דארף אבער אכטונג געבן אז מען זאל נישט זיין פון די מענטשן פון וועם רבי נתן האט גערעדט. רבי נתן האט געזאגט: "עס קומט חודש אלול, מען ברענט און מען ברענט.. און מען טוט גארנישט".... אויף האט ער געזאגט: "עס קומט די אלול טעג, מען ווערט פרום פרום פרום, נישט מען לערנט און נישט מען דאווענט".

עס איז נישט גענוג אז מען רעדט פון אלול, מען רעדט פון די גרויסקייט פון אלול. נאר מען דארף זעהן צו טוהן צו די זאך, מען דארף זעהן צו אויסנוצן די צייט מיט לערנען און דאווענען און רעדן צום אייבערשטן.

דאס קען מען זעהן ביי מקומות הקדושים, עס זענען דא מענטשן וואס לאזן איבער זייער משפחה פאר גאנץ חודש אלול, און זעצן זיך אריין ביי קברי צדיקים אויסצונצן דעם הייליגן חודש. דארט קען מען זעהן ממש די שיחה פון רבי נתן, מען זעצט זיך אראפ און מען זאגט עטליכע קאפיטלעך תהלים, און אינצווישן קומען אן מענטשן, לאזט מען גלייך אפ דעם תהלים, און מען לויפט זעהן ווער די פרעמדע מענטשן זענען, און מען בעהט שוין אביסל שליח-מצוה געלט פון זיי, און דערנאך גייט מען צוריק צום תהלים. פלוצלינג ווערט מען הונגעריג און מען גייט זוכן עפעס צו עסן, דערנאך ווערט מען מיד און מען לייגט זיך צו אביסל שלאפן, און אזוי גייט אריבער דער טאג מיט גארנישט. אויסער עטליכע יחידי סגולה וואס נוצן טאקע די צייט, און זייער מויל הערט נישט אויף צו גיין מיט תורה ותפלה און רעדן צום אייבערשטן די גאנצע חודש.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אר"י הקדוש אז די פערציג טעג פון ראש חודש אלול ביז נאך יום כיפור, איז דא דעמאלט אזא גרויסע עת רצון אין הימל, די זעלבע ווי ווען מען עפענט אויף דעם ארון קודש, וואס דעמאלט איז באקאנט אז עס איז א גרויסע עת רצון וואס מען קען אלעס אויס'פועלן ברוחניות ובגשמיות, די זעלבע עת רצון איז אויך דא אין די גאנצע פערציג טעג.

ווער עס האט שכל נוצט אויס די טעג מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער פועלן גאר גרויסע ישועות.

המשך בדף ג

שיחות מוהרא"ש

עס איז נישט דא גענוג צייט

דער אמת איז אז מיט אביסל ישוב הדעת, אז עס איז נישט גענוג די גאנצע חודש אלול צו קענען ענדיגן די פילע שיעורים וואס אנשי שלומינו פלעגן האבן אין דעם חודש. ווער עס לאזט זיך נישט נארן פרוברט אריינצוכאפן אין דעם חודש צו ענדיגן גאנץ תנ"ך, אלע רבלינס ספרים, תיקוני זהר, ששה סדרי משנה, און אזוי אויף אלע הלכות פון די ימים נוראים, און נאך און נאך, און דאס איז שוין אויסער די אלע שיעורים וואס מען האט שוין פון א גאנץ יאר, איז ווי בלייבט נאך איבער עפעס צייט צו פארברענגען דעם חודש? מען זעהט אז אפילו אין די פלעצער וואו עס איז נישט איינגעפירט צו זאגן "יום כיפור קטן" יעדן ערב ראש חודש, זאגט מען עס אבער איבעראל ערב ראש חודש אלול, ווייל ווען עס קומט חודש אלול באקומט יעדער איד א הרהור תשובה, יעדער וויל תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

אל תפנו אל האלילים

עס דרייט זיך ארום א טייטש וואס איינער האט געזאגט אויפן פסוק "אל תפנו אל האלילים", אז מען זאל נישט מאכן קיין גרויסע עסק פון חודש אלול. דאס טאר נישט מען זאגן, אזא טייערע חודש וואס איז אייביג געווען אנגענומען ביי כלל ישראל אלס א צייט פון תשובה און זיך פארבעסערן די מעשים, קען מען עס נישט אוועק מאכן מיט א ווערטל. אנדערע האבן געזאגט אז דער טייטש גייט ארויף אויף דעם וואס געוויסע ווילן איינפירן א נייע מנהג אז מען מאכט נישט חתונה אין חודש אלול, אויף דעם איז געזאגט געווארן אז מען זאל נישט מאכן קיין עסק פון חודש אלול. דאס קען שוין יא זיין אמת, אזא מנהג שטייט נישט אין ערגעץ, עס איז קעגן די הלכה און קעגן שלחן ערוך, עס ווערט נישט דערמאנט אין קיין שום פוסק אז מען זאל נישט חתונה מאכן חודש אלול. פונקט פארקערט, דער חודש איז מסוגל פאר אלעס, און אויף פאר חתונה מאכן.

וואויל איז פאר דעם מענטש וואס נוצט אויס דעם חודש ווי עס דארף צו זיין, מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, מיט אסאך לערנען תורה. אוודאי דארף מען התחזקות אויף דעם אויף, ווייל אסאך מאל נעמט מען זיך אונטער צו ענדיגן אסאך שיעורים אין חודש אלול, און דערנאך קומט מען נישט אן עס צו ענדיגן אינגאנצן, דארף מען וויסן אז אויב מען האט עס נישט געענדיגט חודש אלול קען מען עס נאך משלים זיין ביז שמחת תורה, און אויב מען האט עס נישט געענדיגט ביז שמחת תורה קען מען נאך משלים זיין ביז זאת חנוכה וואס איז נאך א המשך פון די ימים נוראים, אזוי ווי די ספרים הקדושים שרייבן, מען טאר אבער נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך.

דער עיקר דארף מען געדענקן אויסצוניצן די טעג, און נישט אנברענגען די טייערע צייט, און אזוי וועט מען האבן א גוטע ראש השנה, און אויב דער ראש השנה איז גוט וועט קומען א גוט געבענטשטע יאר פול מיט אלע גוטע זאכן בגשמיות וברוחניות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ב' וחלק ט"ז ערך אלול)

אין אומאן פועליט מען

דאס וואס דו פֿרעגסט מיר, פארנוואס מען דארף פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, מוז איך דיר זאגן, עס איז נאכנישט געווען א צדיק בנה העולם וואס זאל מבטיח זיין אזא הבטחה ווי דער הייליגער רבי, וואס ער האט בפירוש געזאגט, אז ווער ס'גלייבט אין מיר זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה, און אויסער דעם זאל ער מאכן א פרוז ער זאל אויסרופן אז ווער ס'וויל האבן א גוט געבענטשט יאר זאל קומען צום צדיק רבי נחמן ז"ע אויף ראש השנה, און אויב איינער איז געווען ביי אים אויף ראש השנה מעג ער זיך פרייען א גאנץ יאר. מען זעהט אויב איינער האט א משפט, וואס טוט ער? ער זיכט א לויער, און וואס מער די משפט איז הארבער זיכט ער א גרעסערן לויער, חלילה וחס אז מען האט אים באשטימט טויט שטראף, זיכט ער דעם גרעסטן לויער וואס עס איז נאר דא אין דער וועלט, ער קוקט נישט אויף געלט, ער קוקט נישט אויף זיין ווייב און אויף זייע קינדער, און אויף זיין טאטן און אויף זיין ברודער און אויף זיין שוועסטער, "ס'איז מיין לעבן", ער פארקויפט אלעס וואס ער האט און ער כאפט און פליט צו דעם גרעסטן לויער, און ער בעט זיך אפּשער אפּשער קענסטו מיר באשטעלן פון טויט. דא איז דא א צדיק, דער הייליגער רבי וואס ער האט צוגעזאגט, אז ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה איז ער מבטיח אז ער זאל האבן א גוט געבענטשט יאר, איך האפט פאר אים אז ער וועט האבן א געזונט יאר א פֿרנסה דיג יאר, און ער וועט האבן וואס ער וועט בעטן.

מיר זעהן וואס עס גייט איבער אויף דער וועלט, ליידער עס איז נישטא קיין טאג וואס מען זאל נישט הערן קיין אומגליק, ליידער הערן מיר שרעקעדיגע געשעהנישן וואס האט פאסירט: מענטשן זענען דערטראנקען געווארן, מענטשן זענען פארברענט געווארן, מענטשן זענען אומגעקומען מיט פארשידענע מחלות מיט חלאים רעים; און דא איז דא אזא רבי וואס ער האט מבטיח געווען מיט א הבטחה, אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציין אין אומאן אויף ראש השנה וועט ער אים טוהן א טובה, און וועט אים ארויסנעמען פון שאל תחתית, איז דען דא א שאַלה אז מען דארף קומען צו אים? איז דען דא א שאַלה וואס עס דארף אפהאלטן?

אוודאי איז זייער שווער, אבער מען דארף וויסן אז מען קומט צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה פועליט מען דארטן אלע גוטע זאכן, עס איז דא מופתים, מענטשן וואס דאקטורים האבן אפגעזאגט זייער לעבן, זיי זענען געקומען אויף ראש השנה צום רבי'ן, און זיי האבן דארטן זיך גוט אויסגעוויינט, און נישט אנוועק פון ציין נאר געזעצן און געוויינט און געבעטן און געבעטן און געוויינט, זיי זענען צוריקגעקומען געזונט. מענטשן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער, זיי זענען געווען ביים הייליגן רבי'נס ציין אויף ראש השנה זענען זיי געהאלפן געווארן. איבערדעם ווייס איך נישט פארנוואס דארף מען אפהאלטן פון קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ס'איז דאך נישט געווען קיין צדיק אויף דער וועלט וואס זאל מבטיח זיין אזא הבטחה, ס'איז נאכנישט געווען קיין צדיק אויף דער וועלט וואס ער זאל מאכן א גוטע זאך מען מוז קומען צו אים אויף ראש השנה. דער הייליגער רבי אליין האט געזאגט, "כאטש אנדערע צדיקים האבן נישט מקפיד געווען אז מען זאל קומען צו זיי אויף ראש השנה, אבער איך בין לא מקפיד, איי איז א קשיא פארנוואס, פֿרעגט מען ממילא אויף מיר קשיות, איז נאך א קשיא, אבער צו מיר דארף מען קומען אויף ראש השנה".

איבערדעם וואויל איז דעם מענטש וואס ער פֿרעגט קיינעם נישט, ער נעמט זיין רענצעלע ער לייגט אריין די טלית און תפילין, און עסן, און ער פארט צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה. יעדער געזעצטער מענטש וואס ער הערט די דיבורים ווי דער הייליגער רבי האט אינו געבעטן און געמאנט אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה וועט פארשטיין אז קיין שום אפהאלט קען אפהאלטן דעם מענטש פון קומען צו אים אויף ראש השנה, ראש השנה איז מען דאך דן דעם מענטש אויף א גאנץ יאר, ראש השנה שרייבט מען דעם בודזשעט פון א גאנץ יאר; מענטשן דרייען זיך ארום א גאנץ יאר מיט חובות, בשעת די חול זאל זיין פל מזונותיו של אדם צוהבין לו מראש השנה, אלעס ווערט אפגעשריבן ראש השנה, און דא איז דא א הייליגע רבי וואס ער האט געזאגט, ווער ס'וועט קומען צו מיר אויף ראש השנה בין איך מבטיח וועסט האבן א גוט געבענטשט יאר, וועסט האבן שפע ברכה והצלחה; איז דען דא א ניסיון נאך אעלכע דיבורים?

המשך בדף 2

אין אומאן פועל'ט מען

המשך

איבערדעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט ראש השנה צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, און ער קוקט נישט אויף קיין מענטש. מען דארף וויסן איין זאך, ראש השנה קומען צוזאם צענדליגער טויזענטער אידן פון די גאנצע וועלט, פון גאנץ ארץ ישראל, פון גאנץ יוראפ פון גאנץ אמעריקע, פון גאנץ זיד אמעריקע, פון סאוט אפריקע, פון אויסטראליע, פון דעם גאנצן כדור העולם קומען זיך צוזאם אידן, יעדער איינער מיט זיין אנדערן לבוש, מיט זיין אנדערן קולטור, מיט זיין אנדערע אויסזעהן, און מען דארף וויסן אז אלע קומען דא זוכן א תיקון, איבערדעם דארף מען נישט שפעטן פון קיינעם נישט.

אויף דארף מען וויסן אז מען קומט נאר צום רבי'ן, ס'איז נישטא אזא זאך אז מען זאל גיין דאווענען אין א באשטימטן פלאץ, מען קומט צום הייליגן רבי'נס ציון, ס'איז דא מנגינים פון אלע חסידות'ער פון אלע עדה'ס דאס האט נישט צוטהוהן מיטן תיקון, דער תיקון איז צו זיין אין אומאן אין די ד' אמות ביים הייליגן רבי'ן און דארטן בעטן אויף פראסט אידן וואס מען דארף, אז בזכות דעם הייליגן רבי'ן וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער ס'וועט קומען צו אים ראש השנה, וועט ער אים מתקן זיין מיט אזא תיקון וואס ס'איז נאכנישט געווען.

איך מיינ אז ווער עס הערט די ווערטער וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז שוין ביי אים נישט קיין שום נסיון, זאל דער בורא כל עולמים העלפן אז דו זאלסט קומען אויף ראש השנה, זאלסט נישט קוקן אויף קיין שום מונע און מעכב, און זאלסט אויף ברענגן מיט דיר חברים, און זאלסט מפרסם זיין דעם ענין פון ראש השנה.

עס איז דא נאך א נקודה, אזוי ווי עס קומען אלע ערליי מענטשן דארף מען וויסן אז א יעדער קומט אויף זיין תיקון, מען דארף זיך נישט מבלבל זיין פון אן אנדערן, אזוי ווי מען קומט אין א שפיטאל, א מענטש האט צוטהוהן מיט די נירן, אפגעזעהן זאל מען ווערן, און דער דאקטער האט אים געזאגט דו זאלסט זיין אין שפיטאל און איך וועל דיך ארויסנעמען די שטיינער פון די נירן, ער קומט אין שפיטאל, זעהט ער, דער איז באנדערשירט די קאפ דער איז באנדערשירט די אויגן, דער איז באנדערשירט די האנט, דער איז די פיס, דער האט אינטערוויעס אין די האנט, דעם געבט מען בלוט טרענספאזשען, טראכט ער וואס האב איך דא צו זוכן? איך האב דא נישט וואס אריינצוקומען, געב א קוק וואס דא זעהט זיך אויס, חס ושלום א משוגעים הויז, גייט ער ארום, איז דען דא נאך א גרעסערע שוטה ווי ער? דו דארפט זיך דאך קומען היילן זיינע נירן, איי די זעהסט דארטן פארשידענע ערליי קראנקע, דאס האט נישט מיט דיר צוטהוהן, יעדער איינער קומט זיך היילן זיין מחלה.

די זעלבע זאך איז ביים הייליגן רבי'נס ציון, אונדא זעהט מען דארטן אלע סארטן מענטשן, אבער דאס דארף זיך נישט מבלבל זיין, דו דארפט קוקן נאר אויף זיין נשמה, איך דארף האבן א תיקון, וואס האב איך מיט אן אנדערן, ווען דער מענטש נעמט דאס איז זיך אריין איז ער זיך נישט מבלבל פון קיינעם נישט, אונדא איז דארטן דא אלע סארטן ערליי מענטשן, אימגעוואונטשענע געסט, אבער דאס איז נישט אינגער זאך, ראש השנה איז דעם הייליגן רבי'נס זאך, ווער ס'קומט האט א תיקון, און ממילא דארף איך נישט קוקן אויף יענעם, איך דארף קוקן נאר אויף מיר, אויף מיין ווייב, אויף מייןע קינדער, מען הערט נעבען אזויפיל אומגליקן יעדן טאג, ראש השנה איז מען זיך דעם מענטש אויף א גאנץ יאר, איבערדעם וואויל איז דעם וואס ער קומט אויף ראש השנה, און ער וועט אונדא און אונדא פועלן א גוט געבענטשט יאר, אריכות ימים ושנים, פרנסה בגיביל, קינדער, שידוכים, וואס מען דארף האבן.

(אשר בנחה אידיש מקבב שמ"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

בחורי הישיבה פארן ארויס צום ציון הקדוש פון רביה"ק מסאטמאר זצוק"ל לרגל יומא דהילולא

די וואך מאנטאג נאכט זענען די בחורים ארויסגעפארן צום ציון הקדוש אין קרית יואל זיך אויסצובעטן אלעס גוטס צו די יארצייט וואס איז אויסגעפאלן די וואך דינסטאג כ"ו אב.

אזוי ווי עס איז שוין איינגעפירט אלע יארן, פארן די בחורים ארויס אינאיינעם יעדע יאר צו די יארצייט, אויסצונוצן דעם גרויסן טאג און זיך אויסבעטן בדבר ישועה ורחמים ביים ציון הק'.

דאס איז אויסער עטליכע מאל במשך די יאר וואס די גאנצע ישיבה כאפט זיך אריבער אינאיינעם זיך אויסצובעטן ביים ציון הק' אין יעדע דערהויבענע געלעגנהייט.

מוהרא"ש פלעגט גאר אסאך רעדן איבער די גרויסקייט פונעם הייליגן מסאטמאר רבי'ן זצוק"ל. מוהרא"ש פלעגט זאגן אז דער רבי איז געווען דער איינציגסטער וואס האט זיך ארויסגעשטעלט איינער אליין צו קעמפן פאר'ן אייבערשטן און פאר די תורה הקדושה, נישט מורא איבערדיג פון קיין שום זאך, און אזוי האט ער באוויזן צו האלטן דאס אידישקייט און אידן זאל בלייבן געטריי צו די הייליגע תורה און נישט ווערן נאכגעשלעפט נאך די בייזע ווינטן.

און בעיקר אין דעם ענין פון ציונות, וואס דער רבי איז געווען דער וואס געראטעוועט דעם דור, אז מען זאל ח"ו נישט ווערן פארכאפט פון זייערע הצלחות, און נישט טראכטן ח"ו קיין איין סעקונדע אז עס קען קומען א ישועה פאר כלל ישראל דורך אזא אפענע מרידה בה', דורכן זיך נעמען א אייגן לאנד פאר די צייט.

מוהרא"ש פלעגט אסאך נאכזאגן וואס ער האט אליין מיטגעלעבט און געהערט פון רבי'ן פון די יארן ווען ער האט זוכה געווען זיך אסאך צו דרייען ביי אים, צוצוקוקן צו זיין עבודת הקודש, און צו הערן זיינע הייליגע תורות.

מוהרא"ש פלעגט זיך אויך כסדר אריבערכאפן קיין קרית יואל זיך אויסצובעטן ביים ציון הק'.

שפעט בינאכט האבן זיך די בחורים צוריק געקערט אין קעמפ, נאכ'ן זיך אויסבעטן אלעס גוטס ביים ציון הק'.

תורתו מגן לנו, הוא מאירת עינינו!

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:27
סוף זמן קר"ש.....8:59
מוצאי שב"ק.....8:57
שיעורים כסדרן
בבלי.....נדרים צ'
ירושלמי.....שבת צ'
תוספתא.....נדה פרק ט'

שעה 4, גליון 46 (203)

פרשת שופטים, ז' אלול, אבות פרק ו', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ ווי אזוי גרייט מען זיך? ~

שטייענדיג יעצט אין חודש אלול, גרייטן זיך אידישע קינדער צו די הייליגע טעג, יעדער זוכט וואס מען קען זיך פארבעסערן, יעדער זוכט אריינצוכאפן ווי מער מצות און מעשים טובים, און זיך פארבעסערן מיט וואס מען קען, און אזוי וועט מען קומען מיט פילע זכותים צום יום הדין.

אין די הייליגע ספרים ווערט געברענגט אז דער ווארט "אלול" איז די ראשי תיבות פון "א'חת ל'מעלה ו'שבע ל'מטה", די ווערטער ווערן דערמאנט ביי די עבודה פונעם כהן גדול אום יום כיפור, ווען דער כהן גדול האט געשפריצט די בלוט פון די קרבנות איינס אויף ארויף און זיבן אויף אראפ. אבער די ווערטער קומען אינזא אויך לערנען וואס מיר האבן צו טון אין דעם חודש אלול.

ווען א איד וויל זיך דערנענטערן צום אייבערשטן, ער וויל אז זיין מח זאל נאר טראכטן פונעם אייבערשטן און נישט פון קיין נארישקייטן, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן כ"א) אז קודם דארף דער מענטש הייליגן די זיבן טויערן וואס ער האט אויפ'ן פנים, און ווען א מענטש הייליגט די זיבן טויערן, וועט זיין מח שוין אוטאמאטיש ווערן געהייליגט און ער וועט ווערן צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

די זיבן טויערן זענען די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז לעכער, און די מויל. די זיבן טויערן זענען קעגן די זיבן ליכט וואס האבן געברענגט אויף די מנורה, און ווען דער מענטש רייניגט די זיבן טויערן און ער צינדט זיי אן אז זיי זאלן טון נאר דעם רצון ה', דאן וועט זיין מח לייכטן ווי די מנורה, און ער וועט ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

אזוי ווי ביי די מנורה האט דער כהן געדארפט יעדן טאג אויסרייניגן די מנורה און דערנאך עס אנצינדען, די זעלבע דארף יעדער

המשך בדף ב

פרשת השבוע

שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נתן לך. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן כ"א) אז יעדער מענטש האט אויף זיין פנים א מנורה פון זיבן ליכט. דאס זענען די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די נאז לעכער און די מויל, און דאס זענען צוגעבינדען צום מח. ווען א מענטש איז זוכה צו הייליגן די זיבן ליכט, ווערט זיין מח ריין און הייליג און ער איז זוכה צו די גרעסטע מדרגות.

אין ספר יצירה (פרק ה' משנה י"ב) ווערן די זיבן ליכט אנגערויפן "די זיבן טויערן". דאס זאגט דער פסוק, שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נתן לך. מען דארף שטעלן שופטים אויף די אלע טויערן פון קאפ, דאס מיינט אז מען דארפט זיך אליין משפט'ן יעדן טאג, זיך דורכרעדן מיטן אייבערשטן: "זענען מיינע אויגן אויסגעהאלטן, איך קוק נאר וואו מען מעג? זענען מיינע אויערן אויסגעהאלטן, איך הער נאר וואס מען מעג? איז מין נאז אויסגעהאלטן, דאס גייט ארויף אויף די מדה פון פעם, רעג איך זיך נישט אויף? איז מין מויל אויסגעהאלטן, איך רעד נאר וואס מען מעג?"

ווען א מענטש שמועסט דאס אויס מיטן אייבערשטן, גייט שוין אראפ פון אים אלע קמיונים, און עס קען אים שוין נישט געשעהן קיין שלעכטס. חז"ל זאגן (ספר שופטים) "פשיש דין למטה אין דין למעלה" - ווען א מענטש משפט זיך אליין דא אונטן, קען מען אים שוין נישט משפט'ן אויבן.

וואויל איז דער מענטש וואס הערט שטענדיג צום אייבערשטן, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה שופטים א')

***

מקרב אחיך תשים עליך מלך, לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא. מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ג"ו) אז יעדער מענטש האט אין זיך א שטיקל מלכות, יעדער מענטש איז א שטיקל קעניג, איינער מער און איינער ווייניגער. איינער איז א קעניג ביי זיך אינדערהיים אויף זיין משפחה, איינער איז א קעניג אויף זיינע מענטשן ארום זיך, איינער איז א קעניג אויף מער מענטשן, דאס מיינט אז ער איז בעל הבית אויף זיי, זיי דארפן אים פאלגן. און מען דארף זעהן צו ניצן די קעניגרייך נאר אויף גוטע צוועקן, נישט צו געוועלטיגן סתם אזוי אויף די מענטשן, נאר זיי מחזק זיין און שטארקן, און זיי ברענגן נאנט צום אייבערשטן.

דאס איז פשט אין פסוק, שום תשים עליך מלך - דו זאלסט ניצן די מלכות נאר, אשר יבחר ה' אלקיך בו - אז ער זאל אויסלענדען פאר זיינע מענטשן אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט וואס מען קען שטענדיג גיין צו אים. און דער עיקר איז, מקרב אחיך תשים עליך מלך, דו דארפט זיין א קעניג מיט ברוך ערשאפט, מיט א ליבליכקייט. צו פרייליך מאכן און שטארקן די מענטשן וואס זענען ארום דיר, לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא, מען קען נישט זיין א קעניג, אויב מען פירט זיך אויף ווי א פרעמדער, אן רחמנות.

וואויל איז דער מענטש וואס ניצט אים זיין מלכות צו מחזק זיין אידן און זיי דערנענטערן צום אייבערשטן.

(זאת התורה שופטים ה')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

אזוי ווי עס האט זיך ארויס געלאזט די שמועה אז מוהרא"ש איז א ברסלב'ער חסיד, אז מוהרא"ש לערנט די ברסלב'ע ספרים, האט זיך אנגעהויבן די רדיפות אויף אים. די בחורים האבן אנגעהויבן צו פארשטיין וואס עס האט פאסירט מיט מוהרא"ש פארנוואס ער איז געווארן אזוי פאהאלטן און מען זעט אים כמעט נישט פאר די אויגן.

און דאן האט זיך אנגעהויבן די רדיפות אויף מוהרא"ש. מוהרא"ש'ס ראש ישיבה האט אנגערופן מוהרא"ש'ס פאטער אים צו דערציילן איבער די שרעקליכע... נייעס אז מוהרא"ש איז פארקאפט געווארן אויף ברסלב. דער משגיח אין ישיבה האט אנהויבן שטארק צו פארשעמען און שרייען אויף מוהרא"ש פארנוואס ער איז געווארן א ברסלב'ער, ער האט אים גערופן מיט שפעט נעמען, און אים פארשעמעט פאר אלע בחורים.

דער משגיח האט געהאלטן דרשות אין ישיבה קעגן מוהרא"ש און קעגן ברסלב. אז קיין איין בחור זאל נישט רעדן מיט מוהרא"ש, און קיינער זאל זיך נישט דערנוואגן אריינצוקוקן אין קיין ברסלב'ע ספרים, ווייל אויב לערנט מען די ספרים קען מען משיגע ווערן. און אזוי ווייטער איז ער ארויס פתח וחיית קעגן מוהרא"ש.

מוהרא"ש איז שוין געווען אבער גוט אנגעזאפט מיט די הייליגע למודים פון רבי'ן, און ער האט זיך נישט דערשראקן פון די אלע רדיפות, נאר ער האט ווייטער ממשיך געווען צו לערנען דעם הייליגן רבי'נס ספרים, און ער האט נאך געברענגט אין ישיבה די ספרים "משיבת נפש" און "השפתכות הנפש" און עס פארשפרייט פאר די בחורים אין ישיבה.

מוהרא"ש האט דערציילט אז זיין פאטער האט אים איינמאל גענומען צו א גרויסער ערליכער איד אז יענער זאל אים אפרעדן פון ברסלב. דער ערליכער איד האט גערעדט צו מוהרא"ש און האט אים פארגעהאלטן פארנוואס ער האט זיך אנגעכאפט אין די ברסלב'ע ספרים.

מוהרא"ש האט יענעם געענטפערט: "די ברסלב'ע ספרים האבן מיר דערנענטערט צום אייבערשטן, די ספרים האבן מיר געשטארקט אנצוהויבן לערנען און דאווענען און צו דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, און דעריבער וועל איך זיי קיינמאל אפלאזן. אפילו אויב וועט איר מיר ברענגען מלאכים פון הימל, שטיקער פייער פון הימל, וואס וועלן מיר זאגן אז איך זאל אפלאזן די ברסלב'ע ספרים, וועל איך עס אויף נישט אפלאזן".

מוהרא"ש איז געווען זייער שטארק ביי זיך אז ער וועט קיינמאל נישט אפלאזן דעם הייליגן רבי'ן. ווייל ער האט געוואוסט ביי זיך וואס דער רבי האט אים געגעבן, ער האט געזען מיט די אויגן ווי די למודים פון רבי'ן האבן אים געמאכט פאר אן ערליכער איד און אים מקרב געווען צום אייבערשטן, און דעריבער האט ער מער נישט געקוקט אויף קיין שום שטערותגען.

אויף אין ישיבה זענען געווען בחורים וואס האבן געזוכט צו טשעפענען און רודפ'ן מוהרא"ש. זיי זענען געגאנגען צו א געוויסער ברסלב'ער איד, וואס איז געווען פאקאנט אלס א גרויסער בעל מחלוקת, און זיי האבן אנגערעדט פאר יענעם לשון הרע אויף מוהרא"ש, אז זינט ווען מוהרא"ש האט אנגעהויבן צו קוקן אין די ברסלב'ע ספרים האט ער אויפגעהערט צו לערנען.

איין טאג איז מוהרא"ש געזיגן אין די צעהלימ'ע שול פאר עטליכע שעה, אזוי ווי זיין סדר איז דעמאלט געווען. דארט האט ער אסאך גערעדט צום אייבערשטן און געלערנט דעם רבי'נס ספרים און אסאך "ליקוטי הלכות".

נאכ'ן לערנען האט ער אריינגעלייגט דעם ספר ליקוטי הלכות אין דריי זעקלעך, אז קיינער זאל אים נישט באמערקן האלטן א ברסלב'ע ספר, און אזוי איז ער ארויס פון די שול. און דאן האט ער באגעגענט דעם ברסלב'ער איד, דער בעל מחלוקת, און יענער האט אנגעהויבן שרייען אויף מוהרא"ש, ער האט געשריגן און באזידלט מוהרא"ש פון קאפ ביז פיס.

פארוועגן קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

איד טון מיט די זיבן טויערן אויף זיין פנים, ער דארף זיי קודם אויסרייניגן, די אויגן דארף מען אויסרייניגן אז זיי זאלן נישט קוקן אויף זאכן וואס דער אייבערשטער לאזט נישט. די אויערן דארף מען רייניגן אז זיי זאלן נישט הערן וואס מען טאר נישט, און נישט זוכן אריינצושטעקן די אויערן איבעראל און אלעס דארפן מיטהאלטן. די נאז גייט ארויף אויף פעס, מען דארף רייניגן די נאז אז מען זאל נישט האבן קיין "חרון אף", מען זאל נישט ווערן אויפגערעגט ווען זאכן גייען נישט אזוי ווי מען וויל. און דער מויל דארף מען אפהיטן אז עס זאל נישט רעדן וואס מען טאר נישט.

דערנאך דארף מען אנצינדען די זיבן טויערן פאר'ן אייבערשטן. די אויגן זאלן נאר קוקן אויף הייליגע זאכן, די אויגן זאלן זען פון יעדע זאך נאר דעם אייבערשטן. די אויערן זאלן נאר הערן ערליכע ווערטער, די אויערן זאלן הערן און אויפכאפן אלע רמזים וואס דער אייבערשטער שיקט פאר יעדן מענטש. די נאז זאל האבן אן "אָרף אפּים", אסאך סבלנות און געדולד זיך צו שטארקן אין יעדע שווערע מצב. און די מויל זאל נאר רעדן צום אייבערשטן, די מויל זאל נאר ארויסגעבן ווערטער פון תורה און תפלה, און אפילו ווען מען שמועסט מיט מענטשן זאל מען אייביג אריינזאגן דיבורי אמונה, צו רעדן פונעם אייבערשטן.

עס זאגט זיך זייער גרינג, מען דארף בלויז הייליגן און רייניגן די זיבן טויערן און דאן וועט מען ווערן אן ערליכער איד. פאקטיש איז דאס אבער זייער א שווערע זאך אויסצופירן, עס איז בכלל נישט גרינג דאס מקיים צו זיין. ווי אזוי קען מען טאקע זוכה זיין דערצו? דער רבי האט אבער פאר אונז אן עצה. דער פסוק זאגט ביי די מנורה "אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" - אלע זיבן ליכט דארפן זיין געבוירן צו די מיטלסטע ליכט. דאס איז אונז מרמז אז כדי אנצוצינדען אלע זיבן טויערן פונעם פנים, דארף מען צוקומען צו די מיטלסטע ליכט, וואס דאס איז דער מויל.

דער מויל איז דער שליסל צו אלע גוטע זאכן צו וואס מען וויל צוקומען. ווען א איד עפנט זיין מויל און ער רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אז ער וויל זיין אן ערליכער איד, ער וויל זיך הייליגן זיינע אויגן, אויערן, נאז און מויל, דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט צום סוף צוקומען דערצו.

דאס איז דער רמז פון חודש אלול, "אחת למעלה ושבוע למטה". ווען א איד הייליגט די "שבוע למטה", ער הייליגט זיינע זיבן טויערן דא אונטן אויף וועלט, דאן איז ער זוכה צו "אחת למעלה", אז ער ווערט צוגעבינדען צום איינציגן באשעפער פון אויבן, ער איז זוכה צו ווערן אן ערליכער איד.

יעצט אין חודש אלול, לאמיר זיך שטארקן און נישט זיין פון די מענטשן וואס רבי נתן האט געזאגט אז זיי ברענען און ברענען אבער טון גארנישט, לאמיר עפענען אונזער מויל און אנהויבן בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם סדר, אז מיר זאלן הייליגן אונזערע אויגן, אונזערע אויערן, אונזער נאז און מויל. כאטש וואס עס פאסירט נישט אין איין מינוט, עס קען נעמען אסאך צייט ביז מען איז טאקע זוכה דערצו, אבער איינמאל א איד הויבט אן צו בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, טוט ער שוין דאס מערקסטע וואס ער קען, און ער איז שוין אויפ'ן גוטן וועג אנצוקומען צו די העכסטע מדרגות.

אויב וועלן מיר דאס מקיים זיין וועט דאס זיין די בעסטע צוגרייטונג צו די הייליגע טעג, און מיר וועלן זיכער ארויסגיין זכאי בדיו, דער אייבערשטער וועט אונז אנטרייבן א גוטע געבענטשטע יאר, און מיר וועלן זוכה זיין צו א כתיבה וחתמה טובה.

(תוך החלל סעודה שלישית פ' שופטים ה'תשע"ג)

אומאן ראש השנה - אומאן ראש השנה - אומאן ראש השנה

חבורת היכל הקודש באומאן

אומאן ראש השנה תשע"ו

די אלע וועלכע האבן שוין אויסגעצאלט זייערע בעטן,

קענען אפנעמען די קארטלעך ביי

מו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו - 347-452-0412

אן דעם קארטל וועט מען נישט קענען אריינקומען

***

צו קויפן א זיץ אין

בית המדרש הגדול "היכל הקודש" אין אומאן

מו"ה יואל לעווי הי"ו - 917-501-5100

***

פאר טראנספארטאציע פון קיוב צו אומאן

און פון אומאן צו קיוב, רופט

347-657-1143

אנשי שלומינו וועלן זיך האלטן אינאיינעם ראש השנה אין אומאן

שטייענדיג געציילטע וואכן אפגערוקט פונעם הייליגן יום טוב ראש השנה, דערקענט זיך גאר שטארק די הכנות פון די צענדליגע טויזנטער אידן איבער די וועלט, וועלכע גרייטן זיך צו פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, און זוכה זיין צו די געוואלדיגע הבטחות וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר די אלע וועלכע וועלן קומען צו אים אויף ראש השנה.

ווי באקאנט פלעגן מיר דאווענען ראש השנה אין אומאן אינאיינעם מיט מוריני ורבינו עטרת ראשינו כ"ק מרן מוהרא"ש זצוקלה"ה אינעם גיגאנטישן בית המדרש "היכל הקודש", וואס געפונט זיך הארט נעבן דעם ציון הקדוש אין אומאן.

דאס יאר, נאך די הסתלקות פון מוהרא"ש, ווען מיר האבן בעוה"ר ליידער פארלוירן אבינו רועינו, נפלה עטרת ראשינו, אנשי שלומינו האבן זיך נאכנישט געטרייסט נאך די ביטערע שווערע פארלוסט. האט אונז מוהרא"ש אבער איבערגעלאזט א גרויסע ירושה, דאס זענען זיינע ספרים און לימודים, וואס מיט דעם האלטן מיר זיך ווייטער שטארק, און מיר זענען ממשיך צו דינען דעם אייבערשטן און צו די לעבן מיט די אלע הייליגע עצות און לימודים פון הייליגן רבין לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן.

איינס פון די זאכן וואס מוהרא"ש האט אונז אנגעזאגט אין זיין צוואה איז אז מיר זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר זיך שטארקן און מחזק זיין איינער דעם אנדערן, און נאר אזוי וועלן מיר ווייטער מצליח זיין.

דעריבער וועלן אלע אנשי שלומינו ווייטער דאווענען אינאיינעם אינעם גרויסן בית המדרש "היכל הקודש" אין אומאן, אזוי ווי אלע יארן בהלו נרו על ראשינו, און אינאיינעם וועלן מיר ממשיך זיין אויף אונז די אלע גרויסע תיקונים פון הייליגן רבין.

אין די לעצטע פיר יאר האט מוהרא"ש געשטעלט דעם ראש הישיבה הרה"ג ר' יואל ראטה שליט"א צו דאווענען ביי אים די תפלות שחרית ראש השנה, אינאיינעם מיט די הערליכע קאפעליע פון בחורי הישיבה, און די תפלות מוסף האט געדאווענט הרה"ג ר' דניאל בוים שליט"א, אויך אינאיינעם מיט די קאפעליע בחורים.

די הערליכע הארציגע תפלות האבן געהאט א גרויסן אפקלאנג, טויזנטער אידן פון אלע שיכטן און קרייזן פלעגן קומען מיטהאלטן און דאווענען די תפלות מיטן היימישן געשמאק און מיט גרויסן השתפכות הנפש. אזוי ווי עס איז ערווארטעט דאס יאר גאר א גרויסער ציבור מתפללים, האט מען פריש אויסגעשטעלט דעם גרויסן בית המדרש מיט פילע צוגעלייגטע זיצן, צו קענען אריינעמען דעם גרויסן ציבור.

מען קען שוין קויפן זיצן אינעם גרויסן בית המדרש, זעט די אינפארמאציע אינעם זייטיגן קעסטל.

מיטן אייבערשטנים הילף וועלן מיר זוכה זיין צו די אלע הבטחות פון הייליגן רבין, און אהיים קומען מיט פילע זעק ישועות און רפואות.

***

בית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב "היכל הקודש" - אומן

קריאת קודש

בערת השם יתברך, יום תמישי לסדר שפטים ה' אלול תשע"ו
שלום וברכה לכל טוב סלה אל כלליות אנשי שלומינו הקרים, תלמידי מוהרא"ש ז"ל, הוסיב לקיים את קריאת רבינו ולחסידינו במחיצתו באומן ראש השנה תשע"ו, ה' עליכם ישראל שכונתו תמיד

חסדי השם יתברך שרען אנשי שלומינו הקרים עו מאד להתקבץ יחד כאיש אחד בלב אחד בתפילות ראש השנה בבית מדרשו של מוהרא"ש ז"ל באומן, סמוך ונראה למקום ציון רבנו ז"ל, ולעשות נחת רוח למוהרא"ש ולרבינו הקדוש ע"י האחרות הגדולה שיראו בין אנשי שלומינו.

ובסייעתא דשמיא לאחר עבודה רבה ומאמעת עלה בידי המארגנים להוציא את העניין הגדול הזה מן הכוח אל הפועל ולשבור את בית המדרש במבנה 'המיועט' שימש את אנשי שלומינו לתפילות הקדושות.

אך להיו ידוע כי עליות השגרת וחוקת המקום הן עצמות נעל מנת שגליון בזה כולנו מוכרחים לקחת חלק בתשלום ולהיות מן המסייעים לדבר הקדוש הזה, ולכל הפחות באמצעות רכישת מקום ישיבה בבית המדרש "היכל הקודש" באומן שע"י זה יוכלו לכסות חלק מן העלויות הכבודות.

ובזכות האחרות נוכח בוודאי להמשיך אלינו את מוהרא"ש ז"ל ועיטו בוודאי רבינו ומוהר"ת ז"ל, והיו רצון שנוכה לכל טוב אמיתי ונעזר ולמאלה שלימה בקריב.

בכרבת שנה טובה ומתוקה

יצחק שמואל אהרן לעזער

מיכאל דניאל בוים יואל ראטה

מאפע פון די זיצן אין בית המדרש הגדול "היכל הקודש" אין אומן

אין הקודש		בימה	
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20

"אומאן פארברענג" דורך די פרויען פון אנשי שלומינו

אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן, וועלן זיך די פרויען פון אנשי שלומינו אויך דאס יאר זיך צוזאמקומען און זיך פרייען מיט די גרויסע זכ"י אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבין, און אז די מענער זענען זוכה צו פארן צום רבין אויף ראש השנה.

עס איז ערווארטעט גאר א הערליכער פראגראם, מער דעטאלן וועלן נאכפאלגן די קומענדיגע וואך א"ה.

ראש השנה שלי עולה על הכל!

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

בחורי הישיבה פרייען זיך ביי די חתונה פון תלמיד הישיבה

די וואך מאנטאג נאכט זענען די בחורים ארויסגעפארן קיין מאנסי וואו עס איז פארגעקומען די חתונה פון א תלמיד הישיבה, החתן אלי קנאלל הי"ו בר יצחק דוב הי"ו עב"ג בת ר' שלום ישעי בלאך הי"ו.

אויסער די בחורים פון ישיבה, זענען אויך געקומען צו פארן גאר אסאך אנשי שלומינו פון איבעראל, אין שפיץ פון ראש חבורתינו הרה"ג רבי יצחק לעזער שליט"א, זיך מיטצופרייען מיט די שמחה פונעם חתן וואס האט זיך גאר שטארק אוועקגעגעבן בלב ונפש פאר די הייליגע מוסדות, און דער זכות וועט אים זיכער ביישטיין אז ער זאל האבן א גליקליך לעבן.

די ריקודין ביי די חתונה איז געווען אויף גאר א פרייליכן פארנעם, גאר א לאנגע צייט האט מען געטאנצן און משמח געווען דעם חתן מיט פרייליכע טעניץ.

די משתתפים ביי די חתונה האבן באוואונדערט די גרויס דרך ארץ און איידלקייט מיט וואס די בחורים זענען געטאנצן, אזוי ווי עס פאסט פאר תלמידים פון הייליגן רבי'ן, ווי דער רבי האט געזאגט אז קעניגן און קיסרים וואלטן געשיקט זייערע קינדער צו אים זיך צו לערנען דרך ארץ.

שפעט בינאכט האבן זיך די בחורים צוריקגעקערט שלאפן אין קעמפ, צו קענען אויפשטיין אינדערפרי מיט פרישע כוחות ווייטער אנצוגיין צו דינען דעם אייבערשטן.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועט פארקומען זונטאג נאכט א גרויסע שבע ברכות לכבוד דעם חתן, אין מחנה תפארת התורה, צוגעשטעלט דורך די ישיבה. אלע אנשי שלומינו זענען געלאדענט.

שמחה תשמח רעים האהובים!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

הרה"ח מו"ה חיים ווייס (פראמער) הי"ו

מייסד ופטרון כולל "ליקוטי הלכות"

צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב

עב"ג בת

הרה"ג מו"ה יהודה צבי שפירא שליט"א

ראש ישיבת "אהבת שלום"

און א ספעציעלע ברכת מזל טוב פאר די חשובע באבע

מרת ניימאן שתחי'

צו די שידוך שליסן פון די ערשטע אייניקל למזל טוב

מיר זענען אייך שולדיג א גרויסע הכרת הטוב פאר די פילע לייסטונגען וואס איר העלפט ארויס אונזערע הייליגע מוסדות, פאר די פילע מסירת נפש מיט וואס איר געבט זיך אוועק ארויסצוהעלפן די מוסדות צו יעדע צייט

זאל דער אייבערשטער העלפן אז דער געוואלדיגער זכות זאל איך ביישטיין, אז איר זאלט זען פיל אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך לאורך ימים ושנים געזונטערהייט

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

החתן מו"ה אלי קנאלל הי"ו

צו זיין שמחת החתונה עב"ג למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים מיט סייעתא דשמיא

***

מיר ווילן לאדענען אלע אנשי שלומינו צו די גרויסארטיגע סעודת

שבע ברכות

וואס וועט פארקומען לכבוד דעם חתן

זונטאג נאכט הבעל"ט

בשעה 6:00

אין מחנה תפארת התורה

165 Barton Rd. Liberty NY

מחנה תפארת התורה ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שבת'י מזרחי הי"ו

קעמפ אדמיניסטראטער

צו די אפשערן פון זיין אינגל יצחק למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער דורות ישרים ומבורכים

Video R Us
By
Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemishe LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה פייוויל ראזענוואסער הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה מנשה ראזענבערג הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים

הדלקת הנרות.....7:17
סוף זמן קר"ש.....9:02
מוצאי שב"ק.....8:46

שיעורים כסדרן

בבלי.....נזיר ז'
ירושלמי.....עירובין ה'
תוספתא.....זבים פרק ד'

שעה 4, גליון 47 (204)

פרשת כו תצא, י"ד אלול, אבות פרק א' ב', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ א מוזהב פאר א איד ~

די גרויסקייט און חשיבות פון א איד וואס פרובירט ווי מער צו העלפן א צווייטן, צו טון טובות פאר א צווייטן, קען מען זיך גארנישט פארשטעלן. דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איד אין אלע וועלטן, זיין שכר איז אומשאצבאר, און ער ברענגט מיט דעם אלע גוטע ברכות און השפעות אויף דער וועלט. א געוואלדיגע מעשה האט פאסירט מיט'ן צדיק הרה"ק רבי נחום טשערנאבלער ז"ע, דער הייליגער "מאור עינים", וואס פון דעם קען מיר זען די געוואלדיגע חשיבות אין הימל פון א איד וואס טוט טובות מיט אנדערע אידן.

נאך די הסתלקות פון דעם הייליגן צדיק, פלעגט ער ווייטער אראפקומען אויף דער וועלט צו לערנען מיט זיין זון, דער הייליגער רבי מרדכי טשערנאבלער ז"ע. איינמאל איז אריבער א לאנגע צייט וואס דער טאטע איז נישט געקומען לערנען מיט אים, און ער האט געהאט פון דעם גרויס צער. ביז איין טאג איז דער טאטע נאכאמאל געקומען. ער האט זיך זייער געפרייט דערצו און ער האט געפרעגט זיין טאטע'ן פארוואס ער איז נישט געקומען צו אים ביז יעצט, האט אים דער טאטע געזאגט אז ער איז ארויפגעגאנגען צו גאר א הויכע פלאץ אין גן עדן, און עס איז אים שווער אראפ צו קומען לערנען מיט אים פון אזא הויכע פלאץ. האט אים זיין זון געפרעגט פארוואס יעצט איז ער נא אראפגעקומען, האט אים דער טאטע דערציילט וואס דא האט פאסירט.

אין די שטאט בארדיטשוב האט געלעבט א איד מיט'ן נאמען ר' אליעזר יהושע, ער איז געווען א שוחט א ירא שמים, אן ערליכער איד וואס האט זייער ליב געהאט צו העלפן אנדערע אידן, שטענדיג צו טון טובות פאר מענטשן וויפיל ער האט נאר געקענט.

איינמאל איז געווען א יריד אין שטאט, און ווען ר' אליעזר יהושע איז דורכגעגאנגען דעם יריד האט ער געזען ווי מענטשן לויפן ברענגען וואסער און גיסן אן איינעם. מען האט געברענגט נאך און נאך וואסער און נישט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

בי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושביית שביו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי רבי נתן ברענגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"ו) אז איינער האט געפרעגט דעם רבי'ן: "ווי אזוי ארבעט די בחירה?" האט אים דער רבי געזאגט: "עס ארבעט זייער פשוט. אויב דו ווילסט, מוסמו; און אויב דו ווילסט נישט, מוסמו נישט..." זאגט רבי נתן אז דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו וויסן, ווייל עס זענען דא מענטשן וואס זיי זענען שוין אזוי שטארק צוגעוואוינט צו זייערע שלעכטע זאכן, צו זייערע שלעכטע מדות, אז זיי רעדן זיך איין אז זיי האבן שוין נישט קיין בחירה אויף דעם, זיי קענען זיך שוין נישט צוריק האלפן. דאס איז אבער נישט אמת, ווייל א מענטש האט שמענדיג א בחירה, אז ער וויל מוט ער, און אז ער וויל נישט מוט ער נישט.

דאס איז פשוט אין פסוק, בי תצא, גלייך ווען א מענטש קומט ארום אויף דער וועלט, למלחמה על איביך, דארף ער שוין פירן א מלחמה מיט זיין פיינט וואס דאס איז דער יצר הרע, וואס וויל אים מאכן מזהו עבירות. אבער מען דארף געדענקן אז, ונתנו ה' אלקיך בידך, דער אייבערשטער האט אים איבערגעגעבן אין די הענט, אויב דו ווילסט קענסט זיך שטארקן אויף אים און אים נישט פאלגן. און נישט נאר דאס, נאר ושביית שביו, דו קענסט נאך צוריק ברענגן נאך מענטשן צום אייבערשטן, און זיי ארום רייסן פון די הענט פון יצר הרע.

וואויל איז דער מענטש וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן אז ער זאל זיך קענען שטארקן אויף זיין יצר הרע, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף זייער וועלט.

(זאת התורה תצא ב)

***

בי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושביית שביו, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קמ"ז) אז ווער עס געבט צדקה וועט נישט טון קיין עבירות, ווייל די גמרא זאגט (שבת קנ"א): "ווער עס האט רחמנות אויף מענטשן האט מען רחמנות אויף אים אין הימל", און נאך זאגט די גמרא (ברכות ל"ג): "אויף א שומה פאר מען נישט רחמנות האבן", קומט אים אז ווען א מענטש געבט צדקה מוז אים דער אייבערשטער געבן שכל ווייל נאר אזוי קען מען רחמנות האבן אויף אים פון הימל, און אז ער האט שוין שכל וועט ער נישט מזהו עבירות, ווייל א מענטש מוט נאר אן עבירה ווען ער ווערט משיגען (סוטה ג).

דאס איז פשוט אין פסוק, בי תצא, גלייך ווען א מענטש קומט ארום אויף דער וועלט, למלחמה על איביך, דארף ער שוין פירן א מלחמה מיט זיין פיינט וואס דאס איז דער יצר הרע, וואס וויל אים מאכן מזהו עבירות. ונתנו ה' אלקיך, און אויב דו ווילסט אז דער אייבערשטער זאל אים איבערגעבן פאר דיר אז דו זאלסט זיך קענען שטארקן אויף אים. בידך, זאלסטו געבן צדקה מיט די האנט, און דורך דעם וועסטו געראטעוועט ווערן פון אים, און דו וועסט נישט מזהו קיין עבירות. און נישט נאר דאס, נאר ושביית שביו, דו קענסט נאך צוריק ברענגן נאך מענטשן צום אייבערשטן, און זיי ארום רייסן פון די הענט פון יצר הרע.

וואויל איז דעם מענטש וואס געבט צדקה, וועט ער געראטעוועט ווערן פונעם שלעכטן יצר הרע.

(זאת התורה תצא ב)

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

מוהרא"ש האט געהאט גרויס חלישת הדעת פון דעם וואס יענער ברסלב'ער חסיד האט אים אזוי באזידלט, יענער האט דאך געדרוקט דעם ספר "עלים לתרופה" ער איז געווען א חשוב'ער איד, און דא פארשעמט ער אזוי מוהרא"ש מיט א זאך וואס מוהרא"ש האט געוואוסט אז דאס איז נישט אמת.

מוהרא"ש האט דערציילט אז דאן איז געווען די איינציגסטע פאר מינוט אין זיין לעבן וואס ער האט געקלערט פון אפלאזן ברסלב. די פאר מינוט וואס איז ער איז דאן געגאנגען אויף בעדפארד פון ראדני ביז טעלער סטריט, האט ער געקלערט אז אויב דאס איז ברסלב, דאן וועט ער אפשר אפלאזן די גאנצע זאך.

ווען ער האט זיך אבער איינגעדרייט אויף די ברייטע טעילער גאס, האט ער געטראכט "איך ווייס דאך דעם אמת אז איידער איך האב געטראפן די ברסלבע ספרים האב איך נישט געעפנט קיין ספר, און זינט איך האב אנגעהויבן צו נוץן די עצות פון רבי'ן מאך איך נישט צו קיין ספר. וואס האב איך מיט יענעם? איך וועל ווייטער לערנען די ברסלבע ספרים און זיך שטארק מיט דעם, און איך וועל עס נאך ווייטער פארשפרייטן איבער די גאנצע וועלט.

מוהרא"ש פלעגט דאס כסדר חזרן, אז מען טאר קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן, נישט מקנא זיין א צווייטן, און זיכער נישט ווערן צובראכן פון וואס א צווייטער זאגט. מען דארף נאר קוקן אויף זיך אליין, מען דארף זען וואו מען באקומט א חיות, וואו מען באקומט התחוקות צו דינען דען אייבערשטן און נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך.

און איינמאל מען טרעפט אזא פלאץ מיט אזעלכע ספרים, דארף מען זיך נאר האלטן מיט דעם, און נישט קוקן אויף קיינעם נישט.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

אויפגעהערט צו גיטן און גיטן. ער האט זיך נאכגעפרעגט וואס עס גייט פאר, און מען האט אים דערציילט אז דא איז דא א איד וואס איז געקומען פירן געשעפטן, ער האט זיך געהאט אפגעשפארט צוויי הונדערט גולדן, און ער האט געהאט נאך צוויי הונדערט גולדן וואס מענטשן האבן איינגעשטעקט ביי אים אין געשעפט, און אויסער דעם האט ער נאך צוגעבארט נאך צוויי הונדערט גולדן, אזוי האט ער געהאט א סך הכל פון זעקס הונדערט גולדן מיט וואס ער איז געקומען דא צום יריד מאכן געשעפטן, האפענדיג מצליח צו זיין.

אנקומענדיג אבער היינט צום יריד, האט מען אים גע'גנב'ט דאס גאנצע סכום געלט. דער איד האט גע'חלש'ט פון גרויס צער, אין איין מינוט האט ער פארלוירן זיין גאנצע פארמעגן, ער איז געווארן א בלוטיגער ארימאן, און נאך אויך א גרויסער בעל חוב. מען פרובירט צו גיטן וואסער ער זאל זיך דערוועקן, אבער ווי נאר ער דערוועקט זיך און דערמאנט זיך פון זיין גרויסע צרה, פאלט ער נאכאמאל חלשות, און ער קען נישט קומען צו זיך. מען ווייסט נישט וואס צו טון מיט אים.

ר' אליעזר הושע איז גלייך צוגעלאפן צו דעם איד און אים געזאגט מיט גרויס פרייד אז ער האט געטראפן א גרויסע סכום געלט און עס קען זיין אז דאס איז דאס פארלוירענע געלט, "געב מיר נאר גוטע סימנים, און איך וועל דיר עס צוריק געבן". דער איד האט מממש אויפגעלעבט ווען ער האט דאס געהערט, ער האט זיך גלייך אויפגעשטעלט און אנגעהויבן געבן סימנים אז דאס געלט איז געליגן אין א רויטן בייטל, עס האט געהאט אזויפיל הונדערטער'ס און אזויפיל צוואנציגער'ס, און אזוי ווייטער. ר' אליעזר הושע האט אים געזאגט אז ווי עס זעט אויס האט ער טאקע געפונען דאס פארלוירענע געלט, ער גייט אהיימגיין און עס איבערקוקן, און אויב עס שטימט די סימנים ברענגט ער עס גלייך צוריק.

דער ר' אליעזר הושע האט געהאט אוועקגעלייגט געלט אויף צו חתונה מאכן זיינע קינדער, ער איז אהיימגעגאנגען און איבערגעציילט דאס געלט און געזען אז ער פארמאגט טאקע זעקס הונדערט גולדן, ער האט אויפגעטוישט די געלטער אז ס'זאל שטימען מיט דעם איד'ס סימנים, און ער איז געלאפן און עס געברענגט פאר'ן איד. דער איד האט אויפגעלאכטן און זיך זייער באדאנקט פאר ר' אליעזר הושע וואס האט אים מממש געראטעוועט.

צווישן די פארזאמעלטע מענטשן ארום זיי, האט זיך אויך געפונען דער אמת'ער גנב וואס האט ליידער זיך נישט געקענט באהערשן און ער האט גע'גנב'ט דאס געלט פון יענעם איד. ווען דער גנב האט אבער געזען דאס מסירת נפש פון ר' אליעזר הושע וואס געבט אוועק זיין אייגן אויסגעהארעוועטע געלט נאר פדאי פרייליך צו מאכן א איד, און ער האט דאך געוואוסט דעם אמת אז ר' אליעזר הושע האט נישט געטראפן דאס געלט, ווייל דאס געלט איז געליגן ביים גנב אין טאש, איז אריין אין אים אן אמת'ע הרהור תשובה, און ער האט זיך אויפגעשטעלט און זיך מתוודה געווען פאר'ן גאנצן עולם אז ער האט גע'גנב'ט דאס געלט און ער וויל תשובה טון און דא געבט ער עס צוריק.

ר' אליעזר הושע האט זיך נישט וויסענדיג געמאכט, נאר ער האט ווייטער געזאגט אז ער האט עס געטראפן און ער האט עס יעצט צוריק געברענגט. און עס האט אויסגעבראכן א גרויסע קריגעריי. ר' אליעזר הושע האט געשריגן אז ער האט עס געטראפן און וויל עס צוריק געבן... און דער צווייטער האט געשריגן אז ער האט עס גע'גנב'ט און וויל תשובה טון און עס צוריק געבן... ביידע האבן נאר געוואלט אז דער איד זאל נעמען דאס געלט פון זיי. האט מען אפגעמאכט אז מען וועט גיין צום רב אין שטאט, וואס דאס איז געווען דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק בארדיטשובער ז"ע, אז ער זאל פסק'ענען די דין תורה.

ווען זיי זענען אנגעקומען צו אים און פארגעלייגט זייערע טענות, איז דער צדיק מורא'דיג צופלאמט געווארן, און ער האט גלייך אנגעהויבן מיט זיינע הייליגע מליצות אויף אידישע קינדער אזוי ווי זיין שטייגער איז שטענדיג געווען, און ער האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, קוק נאר אן דיין טייערע פאלק די אידישע קינדער. מי כעמד ישראל, וואו איז נאך דא אזא פאלק ווי די אידן, צוויי אידן קריגן זיך ווער עס זאל האבן די זכ' ארויסצוהעלפן א צווייטן איד און אים צוריק געבן זיין געלט אז ער זאל ווערן פרייליך. איז נאך דא אזא פאלק איבער די גאנצע וועלט?"

דער צדיק האט זיי געזאגט: "איר זאלט וויסן אז אייער דין תורה האט געמאכט א גרויסן רעש אין אלע הימלען. און יעצט גייט און מאכט א פשרה צווישן אייך, און די זכות וועט זיין פאר יעדן". דער הייליגער רבי נחום טשערנאבלער ז"ע האט אויסגעפירט און געזאגט פאר זיין זון: "יעצט איז דער ר' אליעזר הושע נסתלק געווארן, און מען האט ארויסגעטריבן אלע צדיקים פון גן עדן אז מען זאל אים גיין מקבל פנים זיין, און אויפנעמען דעם טייערן איד וואס האט זיך מוסר נאש געווען פרייליך צו מאכן א צווייטן איד, וואס האט שטענדיג זיך אנגעשטרענגט צו טון טובות פאר מענטשן, און אזוי ווי איד האב סיי ווי געמוזט ארויסגיין פון גן עדן האט איך געקענט קומען נאכאמאל צו דיר, אבער לכאורה וועל איך פון יעצט און ווייטער נישט קענען מער קומען לערנען מיט דיר". זעט מען פון דעם די גרויסע מעלה פון א איד וואס העלפט א צווייטן. וואויל איז דעם וואס איז זוכה שטענדיג צו טון טובות פאר אידן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך טובות)

אומאן ראש השנה - אומאן ראש השנה - אומאן ראש השנה

"אומאן פארברענג" דורך די פרויען פון אנשי שלומינו

נאכפאלגענדיג די גרויסע צופרידנהייט פון די פרויען פון אנשי שלומינו די פארגאנגענע יאר פאר ראש השנה, ווען די פרויען האבן זיך צוזאמגענומען אינאיינעם און געהערט דרשות און זיך געפריידט צוזאמען אויף די געוואלדיגע זכי אז די מענער זענען זוכה צו וויסן פון הייליגן רבי'ן און זענען זוכה צו פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, וועט דאס יאר נאכאמאל פארקומען די "אומאן פארברענג", אויף נאך א שענערע און בעסערע פארנעם.

די פארברענג וועט פארקומען אי"ה מאנטאג פ' נצבים הבעל"ט אין היכל הישיבה אין וויליאמסבורג, און עס איז ערווארטעט די באטייליגונג פון הונדערטער פרויען פון אנשי שלומינו.

א רייכע מאלצייט וועט סערווירט ווערן ביים אווענט, הערליכע דרשות וועלן געהערט ווערן דורך חשובע טאלאנטפולע רעדנערנס, און א גאר דראמאטישע סלייד פרעזענטאציע וועט אויפגעשפילט ווערן איבער וואס עס שפילט זיך אפ אין די טעג פון ראש השנה אין אומאן.

די חשובע פרויען קוקן ארויס מיט שפאונג אויף דעם געשמאקן פארברענג, זיך צו פרייען אינאיינעם אויף אונזער גרויסע זכי. ולאחיו יאמר הזק!

***

מען גרייט זיך צו פארן אויף אומאן

אנשי שלומינו די בכל אתר ואתר גרייטן זיך צו פארן אויף ראש השנה צו אומאן, אזוי ווי דער רבי האט אנגעזאגט אז יעדער זאל קומען צו אים ראש השנה, קיינער טאר נישט פעלן.

וועמענס הארץ ציטערט נישט פונעם פארמינג יום הדין, ווען דער אייבערשטער שרייבט אן פאר יעדן איינעם אלעס וואס עס וועט פאסירן מיט אים במשך די גאנצע יאר, און דא זאגט דער רבי אז ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה וועט ער אים פארטיידיגן און זען דערצו אז מען זאל אים אנשרייבן א גוט געבענטשט יאר, איז דאך זיכער אז יעדער וויל האבן די זכי צו זיין אין אומן אויף ראש השנה, און זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר.

מיטן אייבערשטנס הילף איז אויך דאס יאר געלונגען צוזאמצושטעלן א פליגער, ווי אלע אנשי שלומינו וועלן פארן אינאיינעם אויף אומאן.

ווי געמאלדן, וועלן אנשי שלומינו ווייטער דאווענען אינאיינעם אינעם גיגאנטישן בית המדרש "היכל הקודש" וואס געפונט זיך סמוך ונראה צום ציון הק' אין אומאן, אזוי ווי מיר האבן געדאווענט אלע יארן אינאיינעם מיט כ"ק מרחן מוהרא"ש ז"ע.

כאיש אחד בלב אחד וועט מען אינאיינעם פארן, און זיכער אויס'פועל'ן ישועות, רפואות און א זיס לעכטיג יאר.
איש בל יעדל!

***

אנ"ש נעמען מיט ספרים אויף אומאן

אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אז די גרעסטע זאך וואס א איד קען טון איז צו העלפן אז נאך אידן זאלן וויסן פון די הייליגע עצות פון רבי'ן, אז נאך אידן זאלן קענען לעבן א גליקליך לעבן דורך די לימודים פון רבי'ן, דעריבער וועלן אלע אנשי שלומינו מיטנעמען א פעקל ספרים אויף אומאן אז מען זאל דאס קענען פארשפרייטן צו די פילע טויזנטער אידן וועלכע קומען אהין צו פארן.

מוהרא"ש פלעגט אלע יארן בעטן אז יעדער פון אנ"ש זאל מיטנעמען א פעקל ספרים און ער האט צוגעזאגט אז דער פעקל וועט זיין א שמירה אויפ'ן וועג.

די פעקלעך וועט מען אויסטיילן מוצ"ש פ' כי תבא, נאך סליחות, אין היכל הישיבה אין וויליאמסבורג.

על ידי הפצת ספרי רבינו, נביא את משיח צדקינו!

בית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב "היכל הקודש" - אומן

קריאת קודש

בעורת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים הי' אלו תשע"ו שלום וברכה וכל טוב סלה אל כלליות אנשי שלומינו הזקנים, תלמידי מוהרא"ש ז"ל, הוכים לקיים את קריאת רבינו ולהסתופף במחיצתו באומן ראש השנה תשע"ו, הי' עליכם ישרה שכינתו תמיד

חסידי השם יתברך שרצו אנשי שלומינו הזקנים עז מאוד להתקבץ יחד כאיש אחד בלב אחד בתפילות ראש השנה בבית מדרשו של מוהרא"ש ז"ל באומן, סמוך ונראה למקום ציון רבינו ז"ל, ולעשות נחת רוח למוהרא"ש ולרבינו הקדוש ע"י האחדות הגדולה שיראו בין אנשי שלומינו.

ובסייעתא דשמיא לאחר עבודה רבה ומאומצת עלה בידו המארגנים להוציא את העניין הגדול הזה מן הבוח אל הפועל ולשבור את בית המדרש במבנה "המונטר" שישיש את אנשי שלומינו לתפילות הקדושות.

אך להווי ידוע כי עלויות השכרת החזקות המקום הן עצומות ועל מנת שצליח בזה כולנו מוכרחים לקחת חלק בתשלום ולהיות מן המסייעים לדבר הקדוש הזה, ולכל המחות באמצעות רכישת מקום ישיבה בבית המדרש "היכל הקודש" באומן שעי' זה יוכלו לכסות חלק מן העלויות הכבדות.

ובזכות האחדות נוכח בוודאי להמשיך אלינו את מוהרא"ש ז"ל ועיני בוודאי רבויל ומהרנית ז"ל, ויהי רצון שנוכה לכל טוב אמיתי ונצחי ולגאולה שלימה בקרוב.

בברכת שנה טובה ומתוקה

יצחק שמואל אהרן לעזער

מיכאל דניאל בוים יואל ראטה

חבורת היכל הקודש באומאן

אומאן ראש השנה תשע"ו

די אלע וועלכע האבן שוין אויסגעזאלט זייערע בעטן, קענען אפנעמען די קארטלעך ביי

מו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו - 347-452-0412

אן דעם קארטל וועט מען נישט קענען אריינקומען

***

צו קויפן א זיץ אין בית המדרש הגדול "היכל הקודש" אין אומאן

מו"ה יואל לעווי הי"ו - 917-501-5100

***

פאר טראנספארטאציע פון קיוב צו אומאן און פון אומאן צו קיוב,

347-657-1143

מדינת ישראל
מיר האבן דעם כבוד אין פערזענליך
אינעלעיענעם צום

אומאן פארברענג

אין פארברענג צום הייליגען יום טוב

ראש השנה

זיך אינאיינעם צו פרייען אויף די גרויסע זכיה מיר
במקומו די געוואלדיגע זכיה

פון הייליגן רבי'ן אין אומאן

די "פארברענג וועט איהן פארקומען
מאטשג פרישת עצבים העליליט

תלמספרם 7 September

אין בני השיבה

היכל הקודש ברסלב

27 Skillman St.

משלוח ימים בשעה 7:00 ברויך

ברכת המזון בשעה 11:00

מיר האבן איר פערזענליך צו סאגיס
לעדיגס עקוילערי היכל הקודש ברסלב

הערליכע דרשות
וועלן נעמען ווערן דורך
סידענע פון אנ"ש

א רייכע מאלצייט וועט
סערווירט ווערן

דראמאטישע
סלייד פרעזענטאציע
וועט פארענטפולט ווערן

ווען עס איז געווען ביי מיר ראש
השנה דארף זיך פרייען א מאני יאר

ראש השנה ביי מיר
איז געשען פון אלעם
קיניען טאר נישט פעלן

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

הערליכע שבע ברכות פארגעקומען אין קעמפ

די וואך זונטאג איז פארגעקומען א הערליכע שבת ברכות אין קעמפ, פאר'ן חשוב'ן חתן א תלמיד הישיבה מו"ה אלי קנאלל הי"ו. צו די שמחה זענען געקומען צו פארן פילע אנשי שלומינו און קרובי המשפחה, אויסער די בחורי הישיבה פון קעמפ.

ביי די סעודה האט מען געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פון ראש חבורתינו הרה"ג ר' יצחק לעזער שליט"א וואס האט באנומען דעם עולם. אויך האט מען געהערט א דרשה פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט ארויסגעברענגט די מעלה פון א חתן וואס קומט ארויס פון ישיבה, וואו ער האט באקומען לימודים וואס וועלן אים באגלייטן זיין גאנץ לעבן. דערנאך האט דער מחותן גערעדט עטליכע ווערטער און זיך באדאנקט פאר'ן ראש ישיבה וואס געבט זיך אפ מיט יעדן בחור באזונדער אז ער זאל מצליח זיין דאס מערסטע וואס איז שייך.

נאכן בענטשן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פריידיגע טענץ און משמח געווען דעם חתן ביז אין די שפעטע שעה'ן.
שמה תשמה רעים האהובים!

***

מען פארט שוין אהיים פון קעמפ

נאך צוויי לעכטיגע חדשים וואס די בחורים האבן זוכה געווען צו זיין אין קעמפ, און זיך אנפילן מיט תורה תפלה און יראת שמים מיט התחוקות, פארן די בחורים יעצט צוריק אין שטאט, און נעמען מיט אלעס וואס מען האט זיך איינגעזאפט אין די זוכמער צווישן די בערג צו די שטאט, צו ממשיך זיין ביתר שאת וביתר עז מיט די אלע הייליגע לימודים וואס מען האט אריינגעכאפט אין קעמפ.

דער יעצטיגער זומער איז געווען גאר א ספעציעלער זומער, די בחורים האבן אויסגענוצט די צייט און זיך אנגעפילט מיט תורה עבודה און יראת שמים, טויענטער פרקים משניות און בלעטער גמרא זענען געלערנט געווארן אין קעמפ, אויסער די פילע אנדערע שיעורי תורה וואס די בחורים האבן אריינגעכאפט. עס פארט זיך אהיים גאר אנדערש וויסענדיג אז מען נעמט עפעס מיט אין די האנט, מען פארט אהיים אנגעפילט מיט תורה ועבודה.

די קומענדיגע וואך וועט מען צוריק אנהייבן די סדר הלימודים אין ישיבה אין וויליאמסבורג, און זיך גרייטן צו די געהויבענע נסיעה צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן, די גאנצע ישיבה וועט איה"ה פארן אינאיינעם מיטן ראש ישיבה און זיך אויסבעטן א גוט געבענטשט יאר, און זוכה זיין צו די אלע גוטע הבטחות וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר די אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה. אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו!

י'שב מ'חרון א'פו ו'לא נ'אבד

ליידער זענען רוב מענטשן נישט פאקאנט וואס דאס מיינט ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן, דער נביא זאגט (ינה ג) "מי יודע לשוב נחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד" זאגט רש"י מי יודע - עבירות שקיבדו לשנוב; אויב א איד טוט תשובה, איז אים דער בורא על עולמים מוחל, דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן סימן ת"א) ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה מעג זיך פרייען א גאנץ יאר, ווארום ער האט אונדא געפועלט וואס ער האט געדארפט פועלן, און קוק וואונדער איבער וואונדער דאס ו'שב מ'חרון א'פו ו'לא נ'אבד איז די ראשי תיבות א'וי מ'ין, דארטן איז דאס פלאץ וואס דער מענטש ווערט נתעורר מיט אַזא מין התעוררות וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, עס קומען מענטשן פון די גאנצע וועלט פון אלע ערליי עדות, פון אלע ערליי חסידות'ן וכו' וכו', עס ווערט מקוים די ווערטער פונעם נביא (ישעיה ס) "שאי סביב עיניך וראי פלם נקבצו באו לך בנגד מרחוק גבאו ויבתיך על צד תאמנה" אלע קומען אויף אומאן.

וואונדער איבער וואונדער איך פאר שוין איבער פערציג יאר צום הייליגן רבי'נס ציון, פון יאר תשכ"ו, און ווען איך האב געדריקט דעם הייליגן ספר "פעולת הצדיק" אין יאר תשל"ח, און איך האב געענדיגט דאס לעצטע שטיקל אז עס וועט נאך זיין א צייט וואס מען וועט עפענען די גרעניצן און אלע אידן וועלן קומען צום הייליגן רבי'נס ציון, האבן אלע געשפעט פון מיר, די זקנים און די נערים... און ווען עס האט זיך געעפנט דער הייליגער רבי'נס ציון אין שנת תש"נ זענען אלע געווען פארגאפט וכו', און ברוך הוא וברוך שמו יעדעס יאר קומען צו נייע פרישע טויענטער אידן פון ירבה, איבערדעם אז די האסט מיר געשריבן אז די האסט שוין א פאספארט און די וועסט פארן אויפן רבי'נס ציון אויף ראש השנה האסטו מיר מוראדיג מחיה געווען. זע שטארק מכבד זיין דיין ווייב, און זאג איר צו, אז די וועסט ברענגן אהיים רפואות און ישועות, און פרנסה ברינות.

(אשר בנחל באדיש חלק א' מכתב ל')

אומאן ראש השנה!

ווען איר פארט אויף אומאן, בלייבט פארבינדען מיט אייער פאמיליע
~ מיר האבן די בעסטע און ביליגסטע טעלעפאנס ~
~ אויך מאכן מיר טרעוול אינשורענס ~

ווילט איר פארגרינגערן אייער נסיעה?

נעמט מיט אונזער טייטש-צעטל, אידיש-לשה"ק-רוסיש

רופט אונז פאר די בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס
אייער פריינד, אלי קנאל

888-RENT A CELL
888-736-8223
rent@cell
888rentacell@gmail.com

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועבענטליכע גלינות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

Video R Us

By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599 Includes 4 DVDs	Bar mitzvah special 399 Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821
Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county
Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים
פון כ"ק מרן מוהרא"ש
זי"ע פון די פאראנגעגע
יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסד ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים

7:06.....הדלקת הנרות.
9:04.....סוף זמן קר"ש
8:34.....מוצאי שב"ק

שיעורים כסדרן

בבלי.....נזיר "ד
ירושלמי.....עירובין "ב
תוספתא.....עוקצין פרק ב'

שעה 4, גליון 48 (205)

פרשת כז תבא, כ"א אלול, אבות פרק ג' ד', שעת תשע"ה לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ מיין מאן לאזט מיך איבער? ~

מיר שטייען יעצט פאר דעם הייליגן פארקטיגן טאג פון ראש השנה. אום ראש השנה ווערט אנגעשריבן פאר יעדן מענטש וואס עס וועט פאסירן צו אים די גאנצע יאר. יעדע זאך וואס פאסירט צו א מענטש במשך די גאנצע יאר, איז שוין געווארן אנגעשריבן ראש השנה. און דעריבער איז ראש השנה די ריכטיגע צייט אויסצונוצן צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן אז עס זאל קומען א גוטע געבענטשטע יאר. ליידער הערט מען אזויפיל שרעקעדיגע טראגעדיעס וואס פאסירן דעם גאנצן יאר, יעדער מוטשעט זיך מיט אנדערע שוועריקייטן, קיינער לעקט נישט קיין האניג אויף דער וועלט. ווען עס קומט ראש השנה דארף מען דאס גוט געדענקען, מען דארף זיך גוט אריין נעמען אין קאפ אז יעצט ראש השנה איז די צייט ווען מען קען דאס אויס'פועל'ן, אויב וועט מען אויסנוצן דעם ראש השנה ווי עס דארף צו זיין, מען וועט בעטן דעם אייבערשטן אז דאס יאר זאל מען זיך שוין נישט דארפן אזוי שטארק מוטשען, וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן אז עס וועט קומען א גוטע געבענטשטע יאר, און מען וועט נישט וויסן פון קיין צרות און פראבלעמען. ווען א מענטש שטייט פאר א שווערע געריכט פראצעס. ער ווייסט אז זיין גורל ליגט אין די הענט פונעם ריכטער. דער ריכטער האט די מעגליכקייט ארויס צו געבן א הארבן שולד-אורטייל, און ער קען פאר'משפט'ן דעם מענטש מיט גאר הארבע שטראפן, אדער קען דער ריכטער רחמנות האבן אויפ'ן מענטשן און אים באגנאדיגן און אים ארויסלאזן אויף דער פריי. וואלט דער מענטש זיך זיכער געווארפן צו די פיס פונעם ריכטער און זיך געבעטן פאר רחמנות, אז ער זאל אים גאר אויטוילן אויף א גוטע און רחמנות'דיגע וועג. זיכער וואלט מען אויפגעזוכט דעם בעסטן אדוואקאט, וואס האט דעם שפראך און ער האט חן אין די אויגן פונעם ריכטער. און מען וואלט געבעטן דעם אדוואקאט אז ער זאל טון דאס מערסטע וואס ער קען, ער זאל אויס'פועל'ן ביים ריכטער אז ער זאל ארויסגעבן א פסק וואס זאל זיין דאס בעסטע פאר'ן מענטש.

המשך בדף ב

פרישת השבוע

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה. דער הייליגער "אור החיים הקדוש" מיימ"ש דעם פסוק, והיה, איז א לשון שמחה. ווען קען מען זיין פרייליך? כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך, ווען דו וועסט קומען אויף ארץ ישראל, ווי דער פסוק זאגט (תהלים קבו) אז ימלא שחוק פיננו. מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן 1) אז ארץ ישראל איז כרמו אויף אמונה, אין ארץ ישראל פילט מען מער די השגחה אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, ווי דער פסוק זאגט תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) אז ווען א מענטש האט אמונה קען ער דורך מאכן אלע שוועריקייטן, ווייל ער גלייבט אז דער אייבערשטער פירט אלעס נאר צום גומן. דאס איז פשט וואס דער אור החיים הקדוש זאגט אז דורך ארץ ישראל קען מען זיין פרייליך, ארץ ישראל איז כרמו אויף אמונה, נאר ווען מען האט אמונה קען מען זיין פרייליך, ווייל די אמונה העלפט דעם מענטש צו קענען איבער קומען אלע זייע צרות און שוועריקייטן. ער ברענגט דעם פסוק "אז" ימלא שחוק פיננו, ווייל נאר "אז" - "דעמאלט" ווען משיח וועט קומען וועט זיין די ריכטיגע שמחה אין ארץ ישראל. ווייל ליידער האבן די רשעים די ערב רב היינט מטמא געווען ארץ ישראל מיט שלעכטס, און זיי זענען מכשיל די אידן מיט אלע מיני עבירות רחמנא ליצילן, און דערפאר זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז וואו אידן וואוינען און פירן זיך דארט אויף ערליך, הייליגן זיי דאס פלאץ און עס פאקומט די קדושה פון ארץ ישראל. קומט אויס אז היינטיגע צייטן איז די קדושה פון ארץ ישראל אין די פתי מדרשים און ישיבות און תלמוד תורה'ס. וואו מען לערנט תורה און מען פירט זיך אויף ערליך, דארט איז די אמת'ע ארץ ישראל וואס ברענגט אמונה, און דאס ברענגט די ריכטיגע שמחה צו קענען זיין באמת פרייליך וויסענדיג אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג און ער איז שטענדיג גרייט צו העלפן ווער עס בעהמ אים.

(זאת התורה תבא א')

די לעבנס געשיכטע פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

פאר ראש השנה פון יאר תש"כ לפ"ק, האט זיך מוהרא"ש איינגעשריבן אריינצוגיין אין די ישיבה "תפארת ירושלים" וואס איז געווען אנגעפירט דורך רבי משה פיינשטיין זצ"ל.

די סיבה פאר וואס מוהרא"ש האט לכחחילה געוואלט איינגיין איז געווען ווייל מוהרא"ש האט געוואלט דאווענען ראש השנה אינאיינעם מיט ברסלבער חסידים. קיין אומאן האט מען דאן נישט געקענט פארן, האט ער כאטש געוואלט דאווענען אינאיינעם בהתקשרות צום הייליגן רבי'ן.

נאר איין איינציגער מנגן איז געווען פון בערך פופצין ברסלבער חסידים וואס זענען זיך צאמגעקומען פון גאנץ אמעריקע און קאנאדא. ברסלבער איז געווען דאן זייער ווייניג באקאנט דאז.

אזוי ווי דער ראש השנה מנגן איז געווען נישט ווייט פון די ישיבה "תפארת ירושלים", און מוהרא"ש האט געהאט א חבר וואס האט זיך געדייט דארט אין ישיבה, האט יענער ערלעדיגט אז מוהרא"ש זאל קענען איינשטיין דארט אין ישיבה פאר די טעג פון ראש השנה.

ווען מוהרא"ש האט זיך אבער געדייט דארט, האט ער געזען אז דאס איז גאר א גוטער פלאץ פאר אים, דארט וועט ער קענען רואינערהייט זיין און לערנען וואס און ווי אזוי ער וויל און קיינער וועט אים נישט שטערן. און מוהרא"ש איז טאקע שוין געבליבן דארט לערנען אין ישיבה אויף נאך ראש השנה.

דער ערשטער טאג איז מוהרא"ש אריינגעגאנגען צום שיעור פון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, מוהרא"ש דערציילט אז דער גאון האט אנגעהויבן די ערשטע שורה פון מסכת ברכות, און דערנאך האט ער געזאגט א לאנגער שיעור גאר אויף די אייגע שורה, ער האט מקשר געווען גאנץ ש"ס צו די אייגע שורה.

מוהרא"ש האט געזאגט אז דאס האט אים געלערנט א וועג ווי אזוי מקשר צו זיין איין תורה אין ליקוטי מוהר"ן צו אלע אנדערע תורות.

דאס איז געווען דער איינציגסטער שיעור וואס מוהרא"ש האט מיטגעהאלטן דארט אין ישיבה, דער גאון רבי משה האט נישט מקפיד געווען אז מען דארפן אריינקומען צו זיין שיעור, און מוהרא"ש האט זיך אוועקגעזעצט מיט א הויפן ספרים און געהאקט שטיקער יומם וזלילה.

דאן האט מוהרא"ש בעיקר געלערנט אסאך גמרא. מוהרא"ש האט געזאגט אז ער האט באקומען חיזוק פון די מצעה פונעם רבי'ס יתגבש (שבחי הר"ן סימן ד) ווען דער רבי פלעגט לערנען אסאך גמרא, דער רבי פלעגט געבן פאר זיין מלמד דריי גולדן פאר יעדע בלאט גמרא וואס דער מלמד האט צוגעלערנט מיט אים, אויסער די שטר לימוד וואס זיין טאטע האט געזאלט פאר'ן מלמד.

די שיחה האט שטארק מחזק געווען מוהרא"ש צו לערנען פילע בלעטער גמרא. דער גאון רבי משה האט זייער ליב געהאט א בחור א מתמיד, עס איז אים געפאלן ווי א חסיד'ישער בחור זיצט אין א זייט און האקט שטיקער גמרא. יעדן טאג פלעגט ער אריבער גיין און קוקן וואו מוהרא"ש האלט אין די גמרא, און אים געבן א קלאפ אין די פלייצע זאגענדיג "לערן, לערן".

דארט אין ישיבה האט קיינער נישט געשטערט מוהרא"ש פון זיין עבודתו, ער האט געקענט זיין און לערנען און דינען דעם אייבערשטן און מקיים זיין אלע עצות פון הייליגן רבי'ן.

פארענעדיג קומענדיגע וואך א"ה

שיחות מוהרא"ש

גענוי דאס איז וואס עס פאסירט אום ראש השנה. דער אייבערשטער איז אונזער ריכטער, ער משפט יעדן מענטש וואס עס זאל קומען אויף אים, עס ליגט נאר אין זיינע הענט צו דער מענטש זאל ח"ו פאראורטיילט ווערן צו שוועריקייטן און צרות און יסורים, אדער זאל ער געמשפט ווערן מיט חסד און רחמים, אז ער זאל האבן א ליכטיגע און פרייליכע יאר.

דעריבער דארפן מיר וויינען צום אייבערשטן און זיך בעטן ביי אים, אז ער זאל רחמנות האבן אויף אונז, און זאל אויז אנשרייבן און משפט'ן מיט רחמנות, נאר מיט גוטע זאכן פאר די גאנצע יאר.

א גוטער אדוואקאט

דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה, וועט ער זיין א גוטער אדוואקאט פאר דעם מענטש, ער וועט זיך אנשטרענגען און העלפן דעם מענטש אז מען זאל אנשרייבן פאר אים א גוטע געבענטשטע יאר. דער רבי האט געזאגט אז נאך אין די ערשטע נאכט פון ראש השנה, נעמט ער מיט זיינע מענטשן, ער מאכט זיכער אז זיינע מענטשן זאלן נאר באקומען א גוטע יאר.

דעריבער דארף זיך א פרוי זייער פרייען ווען איר מאן איז זוכה צו פארן אויף ראש השנה קיין אומאן, און זיך דארט אויסבעטן אלעס גוטס. וואס קען דען זיין א בעסערע זאך פון דעם אז דער הייליגער רבי נעמט אונז אויף זיינע פלייצעס, ער געבט אכטונג אויף די אלע אידן וואס קומען צו אים אויף ראש השנה, און ער זעט אז די אידן זאלן אהיים פארן מיט זעק און פעק פון ישועות און רפואות, און האבן אן אמת'ע גוטע יאר.

אודאי איז עס נישט גרינג. עס איז בכלל נישט אזוי געשמאק צו בלייבן אליין אינדערהיים מיט די קינדער אויף יום טוב. ווען מען טראכט אבער אביסל אריין, זעט מען אז עס איז אסאך שווערער זיך צו מוטשען די גאנצע יאר מיט פראבלעמען.

ווען א פרוי זאל ווען וויסן אז די גאנצע פרנסה וואס זי וועט האבן די קומענדיגע יאר גייט מען קרימען מיט די נאז אז איר מאן איז געפארן אויף אומאן? מיט וואס וועט איר די חבר'טע העלפן ווען זי וועט זיך מוטשען מיט פרנסה? זי וועט איר נאר קענען צושאקלן די קאפ מיט רחמנות. אבער אז איר מאן וועט פארן אויף אומאן, וועט ער אהימברענגען פארן ער די גאנצע יאר.

און ווער רעדט נאך פון די געזונט פון די קינדער, פון די נחת פון די קינדער, דאס אלעס ווערט דאך אנגעשריבן אום ראש השנה. עס איז טאקע נישט גרינג זיך צו דארפן אליין אן עצה געבן מיט די קינדער אין די פאר טעג וואס דער מאן פארט אויף אומאן. אבער עס איז פיל גרינגער ווי זיך צו מוטשען מיט די קינדער די גאנצע יאר.

אז די מענער פארן אויף אומאן, וועלן זיי אויך אויספועל'ן צו האבן שלום בית די גאנצע יאר. אין די וועלט איז איינגעפירט אז דער מאן פארט אמאל אוועק פאר א וואך צוויי אויף וואקאציע אן די ווייב, ער פארט בלויז מיט זיינע חברים. און דערנאך פארט די ווייב אוועק וואקאציע מיט אירע חבר'טעס. דער רבי האט אבער אנדערש געלערנט. דער רבי לערנט אונז אז א פרוי זאל נאר פארברענגען מיט'ן מאן, אויב פארט מען אויף וואקאציע זאל מען פארן מיט די מאן. דער רבי לערנט אונז שלום בית, אז מען זאל זיך פארשטיין מיט די מענער. און דעריבער אז דער רבי האט געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, וועט ער זיכער ערלעדיגן אז מען זאל טאקע האבן א גוטע שלום בית די גאנצע יאר, אז עס זאל הערשן שלום און הארמאניע שטענדיג אינדערהיים.

אומאן אין די צייטונגען

אין די צייטונגען און אין די פובליקאציעס, ווערט אומאן אראפגעמאלן אלס א פלאץ פון משוגעים. נאך ראש השנה וועלן זיי אייביג ברענגען בילדער פון מאדנע מענטשן אין אומאן. די סיבה דערצו איז ווייל עס איז דאך נישט אינטערעסאנט צו ברענגען בילדער ווי א איד שטייט ביים הייליגן ציון און גיט זיך אויס דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, עס איז נישט אינטערעסאנט צו ברענגען א בילד ווי א איד זיצט און רעדט צום רבי'ן און צום אייבערשטן און ער בעט זיך אויס א גוט געבענטשט יאר. דעריבער זוכן זיי דוקא צו ברענגען אלע סארט מאדנע בילדער.

דאס איז אבער זייער א גרויסע אחריות, ווייל דאס מאכט ליידער א שלעכטע נאמען אויפ'ן הייליגן רבי'ן. מענטשן הויבן אן מורא צו האבן צו שיקן זייערע קינדער אויף אומאן, פרויען האבן מורא צו שיקן זייערע מענער אויף אומאן. און דאס אלעס גייט אויפ'ן חשבון פון די אומפאראנטווארטליכע רעדאקטארן.

איינער וואס איז שוין אבער אמאל געווען אין אומאן אויף ראש השנה, ווייסט דעם אמת וואס דארט גייט פאר. אידן קומען זיך צוזאם פון איבער די גאנצע וועלט, און יעדער קומט נאר מיט א ציל צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, אוועק צו ווארפן אלע שלעכטע זאכן פון ביז יעצט, און זיך פארנעמען צו זיין וואויל און ערליך פון יעצט און ווייטער און זיך אויסצובעטן א גוטע געבענטשטע יאר.

אודאי אז עס קומען זיך צוזאם אזויפיל אידן, עס קומען זיך צוזאם אידן פון יעדן עק וועלט, פון אלע סארט שיכטן און קרייזן, זעט עס אויס אינטערעסאנט. אבער די אלע

שיחות מוהרא"ש

בית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב
"היכל הקודש" - אומן

קריאת קודש

בעורת השם יתברך, יום המשיח לסדר שופטים ה' אלול תשע"ה
שלום וברכה וכל טוב סלה אל כלליות אנשי שלומינו היקרים,
תלמידי מוהרא"ש ז"ל, הוזכרים לקיים את קריאת רבז"ל
ולהסתופף במחיצתו באומן ראש השנה תשע"ה, ה' עליכם
ישרה שכניתו תמיד

חסדי השם יתברך שרצון אנשי שלומינו היקרים עז מאוד
להתקבץ יחד כאיש אחד בלב אחד בתפילות ראש השנה בבית
מדרשו של מוהרא"ש ז"ל באומן, סמוך ונראה למקום ציון רבינו
ז"ל, ולעשות נחת רוח למוהרא"ש ולרבינו הקדוש ע"י האחדות
הגדולה שיראו בין אנשי שלומינו.

ובסיעתא דשמיא לאחר עבודה רבה ומאומצת עלה ביד
המארגנים להוציא את העניין הגדול הזה מן הכוח אל הפועל
ולשכור את בית המדרש במבנה "היכל הקודש" שישמש את אנשי
שלומינו לתפילות הקדושות.

אך להווי ידוע כי עלויות השכרת והחזקת המקום הן עצומות ועל
מנת שנצליח בזה כולנו מוכרחים לקחת חלק בתשלום ולהיות
מן המסייעים לדבר הקדוש הזה, ולכל הפחות באמצעות
רכישת מקום ישיבה בבית המדרש "היכל הקודש" באומן שע"י
זה יוכלו לכסות חלק מן העלויות הכבדות.

ובזכות האחדות נוכח בודאי להמשיך אלינו את מוהרא"ש ז"ל
ועימו בודאי רבז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ויהי רצון שנוכה לכל טוב
אמיתי ונצחי ולגאולה שלימה בקרוב.

בברכת שנה טובה ומתוקה

יצחק שמואל אהרן לעזער

מיכאל דניאל בויס יואל ראטה

איך האבן אין זיד א הייליגע נשמה, און זיי דינען דעם
אייבערשטן יעדער אויף זיין שטייגער.

אומאן איז אזוי ווי א שפיטאל. עס קומען זיך היילן
אלע סארט מענטשן. יעדער קומט פאר זיין צוועק און
מען קען קיינעם נישט אוועק מאכן. דאס איז אזוי ווי
איינער האט א קליינעם געזונט פראבלעם און ער גייט
זיך היילן אין שפיטאל, אבער אַנקומענדיג דארט זעט ער
ווי טייל מענטשן ליגן מיט אינטערווינעס, טייל זענען
צוגעבינדען צו פארשידענע סארט שרעקעדיגע מאשינען,
איינער איז פארבינדען אן אויג, א צווייטער דארף האבן
הילף צו גיין. און דער מענטש ווערט ברוגז און ער וויל
נאר ארויסלויפן פון שפיטאל. דאס איז אבער זייער
נאריש, דו ביזט טאקע געקומען זיך היילן פאר דיין
קליינע פראבלעם, אבער עס זענען דא אנדערע וואס
זענען געקומען זיך היילן פאר גרעסערע און אנדערע
סארט פראבלעמען, און יעדער ווערט געהיילט אויף זיין
אייגנארטיגע וועג.

א קלוגער מענטש ווייסט אז ער האט גארנישט מיט א
צווייטן. ער איז געקומען זיך היילן, און נאר אויף דעם
דארף ער זיך קאנצעטרירן. ווען א קלוגער איד גייט אויף
אומאן, קוקט ער נישט אויף קיינעם נאר אויף זיך אליין
און ער נוצט אויס די צייט זיך אויסצובעטן אלעס גוטס.

דעריבער ווען עס קומט יעצט דער הייליגער יום טוב
ראש השנה וועט א פרוי מחזק זיין און שטארקן איר מאן
אז ער זאל פארן אויף אומאן און אהיים ברענגען אלע
גוטע ברכות און ישועות. א וואילע פרוי וועט שיינ
איינפאקן אלע גוטע זאכן אויף יום טוב פאר איר מאן,
און זי וועט אים אויך מיטגעבן א צעטל מיט אלע בקשות,
א ליסטע פון אלע זאכן אין וואס זי נויטיגט זיך, און אים
אנזאגן אז דעם צעטל זאל ער מיטנעמען צום הייליגן
ציון, און זיך נישט אוועקריין פון דארט איידער ער האט
אויסגע'פועלט די אלע ישועות.

עולם התוהו

דער רבי זאגט אז עס איז דא אמאל אז ווען א מענטש שטארבט ווייסט ער נאכנישט אז ער איז געשטארבן, און מען טוט א טובה פאר א
מענטש וואס איז געשטארבן, ווען מען זאגט אים אז ער איז געשטארבן. דאס ווערט אנגערופן "עולם התוהו", אז א מענטש וואס איז שוין
געשטארבן מיינט אז ער לעבט נאך.

דער רבי האט געזאגט אן עצה אויף דעם איז אז מען זאל זיין ביי אים דריי צייטן אין יאר, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, און אויך
אז מען זאל שווערן אז גלייך נאכן שטארבן וועט מען גיין צום רבי'ן, און אויב א מענטש וועט דאס טוהן וועט ער נישט האבן דעם
פראבלעם.

דער רבי האט דערציילט א מעשה אז עס איז אמאל געווען א רב וואס איז געווען א גוטער פריינד מיט א איד פון זיין שטאט, און זיי
האבן זיך אפגעשמועסט אז ווער פון זיי עס וועט שטארבן פריער וועט קומען דערציילן פארן צווייטן אין חלום וואס עס איז געווען מיט
אים אויבן. למעשה איז דער רב געשטארבן קודם, און דער איד האט געווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום אבער דער רב איז
נישט געקומען.

עס איז דורך געגאנגען צעהן יאר און דער איד האט שוין געדארפט שטארבן האט ער דערציילט די מעשה פאר זיין זוהן, אבער דער רב
איז אויך נישט געקומען צום זוהן, נאכדעם איז דורך געגאנגען נאך צעהן יאר, און דער זוהן האט שוין אויך געדארפט שטארבן האט ער
דאס דערציילט פאר זיין זוהן, און אכט יאר שפעטער איז דער רב געקומען צו דעם אייניקל צו דערציילן וואס מיט אים איז געשעהן.

ער האט דערציילט אז ווען ער איז געשטארבן און מען האט אים באגראבן און אריינגעלייגט אין קבר, האט ער געמיינט אז ער לעבט נאך
און ער איז נאך געזונט און שטארק, האט ער זיך גערענט פארוואס מען נעמט א געזונטען מענטש און מען לייגט אים אריין אין קבר, ער
האט געטראכט אז ער גייט פרויבירן ארויסצוקריכן פון קבר, און עס האט זיך אים געדאכט אז ער קריכט ארויס פון קבר, אבער ער האט זיך
געשעמט אריינגיין אין שטאט ווייל ער האט אנגעהאט "תכריכים", האט ער געטראכט אז ער וועט ווארטן ביז ביינאכט און דעמאלט וועט
ער אריינגיין אין שטאט, ער האט דערקענט פון דערווייטנס זיין שטאט מיט די הייזער און אויך זיין הויז, ער האט אבער געטראכט אז זיין
משפחה וועט זיך דערשרעקן ווען זיי וועלן אים זעהן.

אינצווישן האט זיך אים געדאכט ווי ער זעהט א מענטש וואס פארקויפט וועט און יענער האט אויך געהאט רבי'שע וועט, האט ער
געזאגט פאר יענעם אז ער זאל זיך טוישן מיט אים, ער וועט אים געבן זיינע תכריכים און יענער זאל אים געבן פאר דעם געהעריגע וועט,
און יענער האט מסכים געווען און אים געגעבן גוטע וועט און אזוי איז ער אריין אין שטאט, אבער ער האט געזעהן אז דאס איז נישט זיין
שטאט, ער האט געטראכט אז ער האט אריין געבלאנטשעט אין אן אנדערע שטאט, און ער האט זיך ארום געדרייט אין שטאט.

ווען עס איז געווארן נאכט, אין אלע הייזער איז שוין געווארן טונקל, האט ער געזעהן אז איין הויז איז נאך געבליבן ליכטיג, איז ער
אריינגעגאנגען אין יענעם הויז האט ער געזעהן אז מען קען דארט עסן, ער איז געווען זייער הונגעריג, האט ער געפרעגט צו מען קען אים
געבן צו עסן, האט מען אים געזאגט אז נאר אויב ער האט געלט וועט מען אים געבן צו עסן, מען דארף באצאלן פארן עסן, אבער ער האט
דאך נישט געהאט קיין געלט איז ער ארויסגעגאנגען הונגעריג.

עולם התורה

המשך

אינצ'ווישן איז שוין געווארן טאג, עס איז געווען דעמאלט די קורצע זומער נעכט, האט ער געזעהן ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, האט ער זיי געזאגט אז ער איז א רב און ער קען זיין מאכן א דין תורה אדער א פשרה, האבן זיי מסכים געווען און ער האט זיי גע'פסק'נט אן אמת'ן דין תורה, און איינער פון זיי האט אים באצאלט צוויי גילדן, איז ער צוריקגעגאנגען צו קויפן עסן און מען האט אים צוגעגרייט א גלעזל ברוינפן.

אבער נאך איידער ער האט עספיעט אנצוהויבן טרינקען זענען געקומען צוויי מענטשן צו אים און אים געזאגט אז זיי קומען פון בית דין אז ער מוז שוין קומען מיט זיי צום בית דין, האט ער געזאגט אז ער וויל קודם עפעס עסן ווייל ער איז זייער הונגעריג, זיי האבן אים נישט געלאזט, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן נישט קיין צייט און ער מוז שוין קומען מיט זיי און ער האט געמוזט גיין מיט זיי.

ווען ער איז אנגעקומען צום בית דין, האבן זיי זיך זייער גערעגט אויף אים פארנוואס ער - וואס איז א פריעמדער מענטש - איז אהער געקומען און ער פסק'נט דין תורות, זיי האבן אים געזאגט: "אונז ווארטן שוין אזוי לאנג אז מען זאל קומען צו אונז אז אונז זאלן פסק'נען אן אמת'ע דין תורה און יעצט ביזטו געקומען דא פסק'נען אן אמת'ע דין תורה?!"

האט דער בית דין געהייסן אז מען זאל זוכן ביי אים אויב ער האט גענומען שוחד, האט מען געזוכט און מען האט געטראפן די צוויי גילדן, האט דער בית דין גע'פסק'נט אז מען זאל אים אויס טוהן זיינע וועש און אים ארויס שטופן פון דארט און מען האט אזוי געטוהן, און דער רב איז ארויס זייער ברוגז און פארשעמט, ער האט געטראכט אז עס וואלט זיך שוין ענדערש געלוינט פאר אים צוריקצוגיין אין קבר אבער ער האט שוין נישט געהאט קיין תכריכים.

אינצ'ווישן האבן די מלאכים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע מצות אנגעהויבן טענה'ען אז מען זאל אים שוין אפלאזן און מען האט אים טאקע געוואלט אפלאזן אבער ער האט קודם געדארפט אויספירן וואס ער האט צוגעזאגט צו קומען אין חלום צו דעם איד און אים דערציילן וואס מיט אים איז געווען, און דערפאר איז ער געקומען דערציילן פאר דעם אייניקל פון דעם איד די גאנצע מעשה, און דאס איז געווען אכט און צוואנציג יאר שפעטער.

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה האט ער געזאגט: "אבער ווער עס וועט זיין ביי מיר די דריי צייטן אין יאר ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבועות, וועט נישט באקומען די עונש פון "עולם התורה".

מוהרא"ש זאגט אז היינט מיינט דאס אז מען זאל פארן ראש השנה אויף אומאן צום רבי'ן אזוי ווי ער האט געהייסן, און שבת חנוכה און שבועות זאל מען דאווענען צוזאמען מיט ברוסלב'ע חסידים און מיט דעם וועט מען געראטעוועט ווערן פון "עולם התורה".

מוהרא"ש איז מסביר פארנוואס מען דארף גיין צום רבי'ן דוקא די צייטן, ווייל ראש השנה וועקט דער רבי אויף פון שלאף אז מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און שבועות באקומט מען פון רבי'ן דעם סדר דרך הלימוד ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה, און חנוכה לערנט דער רבי אויס צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז. דערפאר ווען א מענטש וועט האבן די זאכן, ער וועט רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט ווען עס וועט קומען די לעצטע טאג וועט ער לאכן פון יעדן, אלע טיין וועלן פאר אים זיין אפען און ער וועט גלייך אריינגיין אין גן עדן.

קהל "היכל הקודש" ברסלב - וויליאמסבורג

נתייסדה ע"י כ"ק מרון מוהרא"ש זי"ע

במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה

זמן אמירת סליחות

בבית מדרשינו

מוצש"ק פ' כי תבא, א' סליחות

כחצות הלילה

בשעה 1:00

בברכת כתיבה וחתימה טובה - הגבאים

קהל "היכל הקודש" ברסלב - וויליאמסבורג

נתייסדה ע"י כ"ק מרון מוהרא"ש זי"ע

זמני תפלה לחודש תשרי תשע"ו

שלוש עשרה מידות - ב' האזינו

קריאת קרבנות בשעה 6:30 ואחר כך מנחה

***

יום כיפור

כל נדרי בשעה 7:30

שחרית בשעה 9:00

***

סוכות

שחרית יום א' וב' בשעה 10:00

מנחה יום א' וב' בשעה 7:00

***

חול המועד סוכות

שחרית בכל יום בשעה 11:00

***

הושענא רבה

מוצאי שב"ק

קריאת משנה תורה בשעה 11:30

שחרית בשעה 10:00

***

שמיני עצרת

שחרית בשעה 10:00

מנחה בשעה 7:30

***

שמחת תורה

שחרית בשעה 9:00

מנחה ונעילת החג בשעה 6:30

בברכת כתיבה וחתימה טובה - הגבאים

דער הייליגער ציון

עס איז באקאנט די הבטחה וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט (חיי מוה"ר סימן רכ"ה) און ער האט באשטימט דערויף צוויי עדות, אז ווער עס וועט קומען צו זיין קבר און געבן א פרוטה פאר צדקה לעילוי נשמתו און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים פון "תיקון הכללי", וועט ער זיך לייגן אויף די לענג און אויף די ברייט צו העלפן דעם מענטש, און דער רבי האט געזאגט: "ביי די פאות וועל איך אים ארויסשלעפן פון גיהנום, אפילו דער מענטש זאל אויסקוקן סיי ווי אזוי ער קוקט אויס, אפילו ער האט שוין עובר געווען אויף די ערנסטע עבירות, אויב וועט ער זיך פארנעמען פון יעצט מער נישט צו טוהן קיין עבירות, וועל איך אים ארויסשלעפן פון גיהנום און אים העלפן!"

ווי האט מען נאך געהערט פון א צדיק, זייט די וועלט שטייט, וואס זאל צוזאגן אזא שטארקע הבטחה? און דערפאר ווער עס האט שוין זוכה געווען צו זיין איינמאל ביים רבי'נס ציון דארף ער זיך זייער פרייען אז ער האט געהאט די געוואלדיגע זכ'ן, און דער רבי וועט אים זיכער העלפן מיט אלעם.

די בעסטע זאך איז ווען א מענטש האט די זכ'ן און פארט צום רבי'נס ציון אויף ראש השנה, ווייל דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן ת"ו): "אפילו די מענטשן וועמען איך קען א גאנץ יאר נישט העלפן, קען איך זיי אבער העלפן ראש השנה", ראש השנה קען יעדער מענטש געהאלפן ווערן ביים רבי'נס ציון. אבער אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף ראש השנה, זאל כאטש זען צו פארן אינמיטן יאר, צו זוכה זיין צו די גרויסע תקונים.

רבי נתן האט געזאגט: "דער עונש הגלגול, צו דארפן נאכאמאל מגולגל ווערן און אראפקומען נאכאמאל אויף די וועלט איז זייער א

המשך בדף 1

חבורת היכל הקודש באומאן

אומאן ראש השנה תשע"ו

די אלע וועלכע האבן שוין אויסגעצאלט זייערע בעטן,

קענען אפנעמען די קארטלעך ביי

מו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו - 347-452-0412

אן דעם קארטל וועט מען נישט קענען אריינקומען

***

צו קויפן א זיץ אין בית המדרש הגדול

"היכל הקודש" אין אומאן

מו"ה יואל לעווי הי"ו - 917-501-5100

***

פאר טראנספארטאציע פון קיוב צו אומאן

און פון אומאן צו קיוב, רופט

347-657-1143

בשורה טובה

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועט זיין

צוגעשטעלט א באס פון קרית יואל צום

עירפארט פאר די וועלכע פארן אויף אומאן

פאר מער אינפארמאציע רופט

845-213-9912

בעהשית

מיר האבן דעם כבוד אייך פערזענדליך

אינצולאדענען צום

אומאן פארברענג

אין פארברייטונג צום הייליגען יום טוב

ראש השנה

זיך אינאיינעם צו פרייען אויף די גרויסע זכיה און מיר

באקומען די געוואלדיגע ברכות

פון הייליגן רבי'ן און אומאן

די "פארברענג" וועט און פארקומען

מאנטיג פרשת נצבים הבעל"ט

ולמספרם 7 September

און בנין הישיבה

היכל הקודש ברסלב

27 Skillman St.

נשילת ידים בשעה 7:00 בדיוק

ברכת המזון בשעה 11:00

מיר ווארען אייך פערזענדליך צו באגרייסן

לעידים עקזילערי היכל הקודש ברסלב

הערליכע דרשות
וועלן געהערט ווערן דורך
פרייען פון אנ"ש

א רייכע מאלצייט וועט
סערווירט ווערן

דראמאטישע
סלייד פרעזענטאציע
וועט פארגעשטעלט ווערן

ווער עס איז געווען ביי מיר ראש
השנה דארף זיך פרייען א גאנץ יאר

ראש השנה ביי מיר
איז גרעסער פון אלעם
קיינער טאר נישט פעלן

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב - אומן

בנין המעגלומעטער

זמנים לראש השנה

שבת פרשת נצבים

- 7:06.....זמן הדלקת הנרות
- מנחה ערב שב"ק.....בזמן הדלקת הנרות
- 10:00.....באטע ליל שב"ק
- 8:00.....שחרית
- 6:45.....מנחה שב"ק
- 7:15.....דרשה סעודה שלישית
- 8:32.....זמן מוצאי שב"ק

ערב ראש השנה

- 1:00.....סליחות ליל זכור ברית
- 8:00.....שחרית ערב ראש השנה

ראש השנה

- 7:01.....זמן הדלקת הנרות
- מנחה ערב ר"ה.....בזמן הדלקת הנרות
- 8:00.....שחרית ב' ימי ר"ה
- 6:00.....מנחה ב' ימי ר"ה
- 7:15.....דרשה
- 8:25.....זמן מוצאי יו"ט

אומאן ראש השנה!

ווען איר פארט אויף אומאן, בלייבט פארבינדען מיט אייער פאמיליע
 ~ מיר האבן די בעסטע און ביליגסטע טעלעפאנים ~
 ~ אויך מאכן מיר טרעוול אינשורענס ~

ווילט איר פארגרינגערן אייער נסיעה?

נעמט מיט אונזער טייטש-צעטל, אידיש-לש"ה-ק-רוסיש

רופט אונז פאר די בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס

888-RENT A CELL
 888-736-8223
rent a cell
 888rentacell@gmail.com

דער הייליגער ציון

המשך

הארבע עונש, ווייל ווען מען קומט נאכאמאל אויף דער וועלט, איז עס א גרויסע סכנה, עס קען זיין אז מען וועט גאר מער פארדארבן און גארנישט פארעכטן. "אבער" - האט רבי נתן אויסגעפירט - "אויב זאל איך וויסן אז ווען איך וועל נאכאמאל אראפקומען אויף דער וועלט וועל איך זיין אויפ'ן רבינ'ס ציון, בין איך גרייט אויף דעם. ווייל עס איז זיכער אז דער רבי וועט אלעס פארעכטן!"

ווען א מענטש קומט צום רבינ'ס ציון, ער זאגט דארט די צען קאפיטלעך תהלים, "די תיקון הכללי", און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ער האט אפגעטוהן אין לעבן. קען ער ממש שפירן ווי ער ווערט אינגאנצן אויסגעוואשן. דער רבי וואשט אויס זיין נשמה, און געבט אים צוריק א ריינע ציכטיגע נשמה.

איינמאל וואס מען האט שוין געשפירט דעם טעם, מען איז שוין געווען ביים רבינ'ס ציון, באקומט מען א שטארקע בענקעניש און תשוקה נאכאמאל צוריק צו גיין אהין. דאס ווארט "ציון" איז די זעלבע לשון פון "ציען", דער ציון פון רבי'ן האט געוואלדיגע פח המושך, עס ציט דעם מענטש און ברענגט אים צוריק צום אייבערשטן.

עס זענען אמאל געפארן א גרופע אידן אינאיינעם מיט א פאס צו קברי צדיקים אין אייראפע, און צווישן אנדערע האבן זיי זיך אויך אפגעשטעלט אין אומאן. דער עולם איז אריין צום ציון צו זאגן תיקון הכללי, און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן, אויסער איין מענטש איז געבליבן אויפ'ן פאס, ער האט גע'טענה'ט אז ער באלאנגט נישט צו די ברסלב'ע חסידות, און ער וויל נישט אריין גיין.

ווען מוהרא"ש האט געהערט די מעשה האט ער געזאגט: "עס איז נישטא נאך א גרעסערע נארישקייט פון דעם. וואס מאכט א חילוק וואסערע חסידות דו ביזט? זאל זיין סיי וועלכער צדיק וואס זאל צוזאגן אזא שטארקע הבטחה וואלט מען עס געדארפט טוהן, און וואס איז שוין די גאנצע זאך? נישט מער ווי זאגן עטליכע קאפיטלעך תהלים. פון וואס האסטו מורא? די קאפיטלעך תהלים וועלן דיר בייסן? אז דו ביזט שוין יא דא, גיי אריין און זאגט תיקון הכללי און דו וועסט זוכה זיין צו די גרויסע הבטחה".

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו זיין כאטש איינמאל אין לעבן ביים רבינ'ס ציון אין אומאן.

(שיחות מוהרא"ש, ערך ציון, חלק ד', ה', י')

קהל "היכל הקודש" ברסלב - וויליאמסבורג

נתייסדה ע"י כ"ק מרון מוהרא"ש זי"ע

בזה הננו מזמנים אתכם

לסיום ששה סדרי תוספתא

ושיעור "הכנה לאומאן"

שיתקיים אי"ה יום א' נצבים כ"ב אלול

בהיכל הישיבה

27 Skillman Street

בשעה 9:00

מפת כיסאות בבית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב

"היכל הקודש" אומן

צו קויפן א זיץ: מו"ה יואל לעווי הי"ו 917-501-5100

אנשי שלומינו וועלן זיך האלטן אינאיינעם ראש השנה אין אומאן

שטייענדיג געציילטע וואכן אפגערוקט פונעם הייליגן יום טוב ראש השנה, דערקענט זיך גאר שטארק די הכנות פון די צענדליגע טויזנטער אידן איבער די וועלט, וועלכע גרייטן זיך צו פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, און זוכה זיין צו די געוואלדיגע הבטחות וואס דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר די אלע וועלכע וועלן קומען צו אים אויף ראש השנה.

ווי באקאנט פלעגן מיר דאווענען ראש השנה אין אומאן אינאיינעם מיט מורינע ורבינו עטרת ראשינו כ"ק מרן מוהרא"ש זצוקללה"ה אינעם גיאנאטישן בית המדרש "היכל הקודש", וואס געפונט זיך הארט נעבן דעם ציון הקדוש אין אומאן.

דאס יאר, נאך די הסתלקות פון מוהרא"ש, ווען מיר האבן בעוה"ר ליידער פארלוירן אבינו רועינו, נפלה עטרת ראשינו, אנשי שלומינו האבן זיך נאכנישט געטרייסט נאך די ביטערע שווערע פארלוסט. האט אונז מוהרא"ש אבער איבערגעלאזט א גרויסע ירושה, דאס זענען זיינע ספרים און לימודים, וואס מיט דעם האלטן מיר זיך ווייטער שטארק, און מיר זענען ממשיך צו דינען דעם אייבערשטן און צו די לעבן מיט די אלע הייליגע עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט אלע יארן.

איינס פון די זאכן וואס מוהרא"ש האט אונז אנגעזאגט אין זיין צוואה איז אז מיר זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר זיך שטארקן און מחזק זיין איינער דעם אנדערן, און נאר אזוי וועלן מיר ווייטער מצליח זיין.

דעריבער וועלן אלע אנשי שלומינו ווייטער דאווענען אינאיינעם אינעם גרויסן בית המדרש "היכל הקודש" אין אומאן, אזוי ווי אלע יארן בהלו נרו על ראשינו, און אינאיינעם וועלן מיר ממשיך זיין אויף אונז די אלע גרויסע תיקונים פון הייליגן רבי'ן.

אין די לעצטע פיר יאר האט מוהרא"ש געשטעלט דעם ראש הישיבה הרה"ג ר' יואל ראטה שליט"א צו דאווענען ביי אים די תפלות שחרית ראש השנה, אינאיינעם מיט די הערליכע קאפעליע פון בחורי הישיבה, און די תפלות מוסף האט געדאווענט הרה"ג ר' דניאל בוים שליט"א, אויך אינאיינעם מיט די קאפעליע בחורים.

די הערליכע הארציגע תפלות האבן געהאט א גרויסן אפקלאנג, טויזנטער אידן פון אלע שיכטן און קרייזן פלעגן קומען מיטהאלטן און דאווענען די תפלות מיטן היימישן געשמאק און מיט גרויס השתכחות הנפש. אזוי ווי עס איז ערווארטעט דאס יאר גאר א גרויסער ציבור מתפללים, האט מען פריש אויסגעשטעלט דעם גרויסן בית המדרש מיט פילע צוגעלייגטע זיצן, צו קענען אריינעמען דעם גרויסן ציבור.

מען קען שוין קויפן זיצן אינעם גרויסן בית המדרש, זעט די אינפארמאציע אינעם זייטן קעסטל. בחורים און אינגעלייט וועלכע ווילן מיטהאלטן די קאפעליע וועלן קענען קויפן א זיץ נעבן דעם בעל תפלה פאר די פרייז פון \$25 פאר א בחור און \$50 פאר א אינגערמאן.

מיטן אייבערשטנס הילף וועלן מיר זוכה זיין צו די אלע הבטחות פון הייליגן רבי'ן, און אהיים קומען מיט פילע זעק ישועות און רפואות.
ראש השנה שלי עולה על הכל!

"אומאן פארברענג" דורך די פרויען פון אנשי שלומינו

נאכפאלגענדיג די גרויסע צופרידנהייט פון די פרויען פון אנשי שלומינו די פארגאנגענע יאר פאר ראש השנה, ווען די פרויען האבן זיך צוזאמגענומען אינאיינעם און געהערט דרשות און זיך געפריידט צוזאמען אויף די געוואלדיגע זכ"י אז די מענער זענען זוכה צו וויסן פון הייליגן רבי'ן און זענען זוכה צו פארן קיין אומאן אויף ראש השנה, וועט דאס יאר נאכאמאל פארקומען די "אומאן פארברענג", אויף נאך א שענערע און בעסערע פארנעם.

די פארברענג וועט פארקומען אי"ה מאנטאג פ' נצבים הבעל"ט אין היכל הישיבה אין וויליאמסבורג, און עס איז ערווארטעט די באטייליגונג פון הונדערטער פרויען פון אנשי שלומינו.

א רייכע מאלצייט וועט סערווירט ווערן ביים אווענט, הערליכע דרשות וועלן געהערט ווערן דורך חשובע טאלאנטפולע רעדנערס, און א גאר דראמאטישע סלייד פרעזענטאציע וועט אויפגעשפילט ווערן איבער וואס עס שפילט זיך אפ אין די טעג פון ראש השנה אין אומאן.

די חשובע פרויען קוקן ארויס מיט שפאונג אויף דעם געשמאקן פארברענג, זיך צו פרייען אינאיינעם אויף אונזער גרויסע זכ"י.

ולאחיו יאמר חזק!

הדרן עלך ששה סדרי תוספתא!

מען הויבט אן די

זעכצענטע מחזור אין תוספתא

עס איז גרויס די פרייד ביי אלע אנשי שלומינו אז מיטן אייבערשטנס הילף ענדיגט מען יעצט צום פופצנטע מאל ששה סדרי תוספתא, און דעם קומענדיגן מאנטאג פירשט נצבים הויבט מען אן די זעכצענטע מחזור אין תוספתא.

שוין אסאך יארן וואס ס'איז איינגעפירט ביי אנשי שלומינו צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא פון תלמוד בבלי און א דף פון תלמוד ירושלמי, אזוי ווי עס איז געדרוקט אין די לוח ברסלב.

אין יאר תשנ"ח לפ"ק אינעם יום טוב שבועות, דער טאג וואס מיר זענען מקבל די תורה פון דאסניי, האט מוהרא"ש צוגעלייגט אז מען זאל אויך לערנען יעדן טאג א פרק פון תוספתא, און מיט דעם האט מען א גאנצע "בית", בבלי ירושלמי תוספתא.

מען זעהט אז בגשמיות זוכט יעדער צו האבן א שיינע געשמאקע גרויסע הויז פאר זיך און פאר די משפחה מיט ישוב הדעת, און אזוי זאגן חז"ל (סוכה נ"א): אז א דירה נאה איז איינס פון די זאכן וואס זענען מרחיבין דעתו של אדם. און אויב אזוי דארף דאך א מענטש זיכער זוכן אז ער זאל האבן א שיינע גוטע הויז אויך אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט אויף אייביג, און מיט דעם וואס מען לערנט יעדן טאג בבלי ירושלמי און תוספתא, וואס איז די ראשי תיבות "בית", און מען גייט עס איבער אין מאל און נאכאמאל, מיט דעם בויעט מען זיך אויף א שיינע הערליכע געשמאקע הויז אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט פארן מענטש אויף אייביג.

מען זעהט ליידער מענטשן וואס עס קען זיי דורכגיין די גאנצע זיבעציג יאר און זיי האבן נישט זוכה געווען אפילו איין מאל אדורך צו גיין און ענדיגן בבלי ירושלמי און תוספתא, און זיי גייען אוועק פון די וועלט און קיין תורה, און עס איז א גרויס רחמנות אויף זייערע נשמות. דעריבער דארף מען האבן שכל און זעהן אריינצוכאפן צו לערנען יעדן טאג כאטש א דף בבלי, א דף ירושלמי און א פרק תוספתא, און מיט גרייט מען זיך אן גוטע שפעזן מיטצוגעמען אויף יענע וועלט.

יעצט ווען מען גייט אנהויבן א פרישע מחזור אין לימוד התוספתא, איז די פאסיגסטע צייט זיך מיטצוכאפן, און אנהויבן מיטן סדר צו לערנען יעדן טאג א פרק תוספתא.

לכבוד דעם מחזור פון תוספתא, קומט יעצט ארויס פון דרוק א הערליכע נייע איבערגעדרוקטע תוספתא, מיט הערליכע גרויסע אותיות מנוקד, אז יעדער זאל קענען זוכה זיין צו לערנען דעם שיעור אין תוספתא.

גדול יהיה כבוד הבי"ת הזה!

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

שמחה אין ישיבה צו א פרישער חתן

גרויס פרייד הערשט ביי די בחורים אין ישיבה צום פרישן חתן, דאס מאל איז עס הבחור החתן יצחק אייזיק ב"ר זאב אלימלך ראטה נ"י, וואס איז א חתן געווארן עב"ג בת מוה"ר מרדכי זינג שיק שליט"א מחשובי אנ"ש.

דער חתן איז אויך געווען מיט די גרופע בחורים וואס זענען דאס יאר געווען אינאיינעם ביים ציון פון מוהרא"ש אין יבנאל און אויסגעזאגט דעם גאנצן ספר תהלים ברציפות, אזוי ווי מוהרא"ש האט צוגעזאגט אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט אויסזאגן גאנץ תהלים אויף זיין קבר וועט ער זיך משתדל זיין אז ער זאל טרעפן זיין שידוך שנעל און גרינג.

מיט'ן אייבערשטנס הילף זענען שוין צענדליגע בחורים געווארן חתנים אין דעם זכות, און יעצט פריידט מען זיך צום פרישן חתן.

די שמחת תנאים איז פארגעקומען די וואך מיטוואך נאכט אין ווילימסבורג, די בחורים פון ישיבה און אנשי שלומינו האבן זיך משתתף געווען און אנגעוואונטשן פאר'ן חתן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד. **שמחה תשמח רעים האהובים!**

***

פדיון נפש ערב ראש השנה אין אומאן

ווי באקאנט פלעגט מוהרא"ש נעמען יעדעס יאר אין אומאן "פדיון נפש" אום ערב ראש השנה, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ר"ד) אז ערב ראש השנה זאל מען געבן א פדיון.

מוהרא"ש האט געזאגט אז די גרעסטע צדקה וואס עס איז פארהאן איז צו געבן געלט צו קענען מער און מער פארשפרייטן דעם רבינים עצות אויף דער וועלט, דאס איז די בעסטע וועג ווי אזוי מחי' צו זיין מענטשן, און דאס בלייבט פאר די מענטשן אויף אייביג.

דערבער פלעגט מוהרא"ש נוצן די געלט פון די פדיונות אויף צו דרוקן דעם רבינים ספרים און צו בויען דעם רבינים מוסדות, צו קענען מיט דעם ווייטער פארשפרייטן דעם רבינים אור אויף דער וועלט.

דאס יאר וועלן אנשי שלומינו ווייטער געבן "פדיון נפש" אין אומאן פאר דעם זעלבן צוועק. עס וועלן זיין עסקנים וואס וועלן צאמנעמען דאס געלט פאר "פדיון נפש" ערב ראש השנה אין אומאן.

דאס ארויסהעלפן פארשפרייטן דעם רבינים עצות אויף דער וועלט, איז די בעסטע חכמה צום הייליגן ראש השנה. **ערב ראש השנה ראוי ליתן על פדיון!**

וויכטיגע דערמאנונג

מיר ווילן דערמאנען אלע אנשי שלומינו אז יעדער זאל מיטנעמען א פעקל ספרים אויף אומאן, און דאס איבערגעבן פאר די מפיצים אין אומאן.

מוהרא"ש האט געזאגט אז דער פעקל ספרים איז דער שמירה אויפ'ן וועג.

מען וועט קענען באקומען אי"ה גרייטע פעקלעך ספרים מוצאי שבת נאך סליחות אין היכל הישיבה

ניחום אבלים

מיר זענען זיך משתתף מיט די צער פונעם חשוב'ן מפיץ, זוכה ומזכה את הרבים, רבים השיב מעוון

מוה"ר נתן יאקאבאוויטש הי"ו

צו די פטירה פון זיין חשוב'ן טאטע'ן

הרה"ח מו"ה אברהם יהודה יאקאבאוויטש זצ"ל

מזקני חשובי חסידי ברסלב

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

פאר גאר ביליגע פרייזן!

וועכענטליכע גליונות • קונטרסים • ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה מנחם מענדל פריעד הי"ו

צו די געבורט פון זיין מיידל למזל"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז איר זאלט זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן יודא לייב ווייס הי"ו

צו זיין שמחת תנאים למזל"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

החתן יצחק אייזיק ראטה הי"ו

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל א קשר של קימא, דורות ישרים ומבורכים און סייעתא דשמיא

Video R Us

By Baruch and Devory Berdugo

wedding special 599	Bar mitzvah special 399
Includes 4 DVDs	Includes 4 DVDs
Hemish LADY Videographer for Dancing 349	

Professional Editing included 347-525-0821

Great Memories Should Never Be Forgotten

Sponsored By

Kings county Auto Body Inc.

718.399.9500

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע פון די פאראנגענע יארן

212-444-9191

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com